Europeiska unionens
officiella tidning

C 357

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

4 oktober 2018

Innehållsförteckning

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Revisionsrätten

2018/C 357/01 Revisionsrättens årsrapport om budgetgenomförandet för budgetåret 2017, med institutionernas svar 1

2018/C 357/02 Revisionsrättens årsrapport om den verksamhet som finansieras genom åttonde, nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF) för budgetåret 2017, med kommissionens svar 315

SV

©Europeiska unionen, 2018

För all användning eller återgivning av foton eller annat material som Europeiska unionen inte har upphovsrätten till måste tillstånd inhämtas direkt från upphovsrättsinnehavaren.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

REVISIONSRÄTTEN

I enlighet med bestämmelserna i artikel 287.1 och 287.4 i EUF-fördraget, artiklarna 148.1 och 162.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 och artiklarna 43, 48 och 60 i rådets förordning (EG) nr 215/2008 av den 18 februari 2008 med budgetförordning för tionde Europeiska utvecklingsfonden, ändrad genom förordning (EU) nr 567/2014

har Europeiska unionens revisionsrätt vid sitt sammanträde den 12 juli 2018 antagit sina

ÅRSRAPPORTER

för budgetåret 2017

Rapporterna har tillsammans med institutionernas svar på revisionsrättens iakttagelser överlämnats till de myndigheter som ansvarar för beviljandet av ansvarsfrihet och till de övriga institutionerna.

Revisionsrättens ledamöter är följande:

Klaus-Heiner LEHNE (ordförande),
Henri GRETHEN, Ladislav BALKO, Lazaros S. LAZAROU, Pietro RUSSO,
Baudilio TOMÉ MUGURUZA, Iliana IVANOVA, George PUFAN, Neven MATES,
Alex BRENNINKMEIJER, Danièle LAMARQUE, Nikolaos MILIONIS,
Phil WYNN OWEN, Oskar HERICS, Bettina JAKOBSEN, Janusz WOJCIECHOWSKI,
Samo JEREB, Jan GREGOR, Mihails KOZLOVS, Rimantas ŠADŽIUS, Leo BRINCAT,
João FIGUEIREDO, Juhan PARTS, Ildikó GÁLL-PELCZ, Eva LINDSTRÖM,
Tony MURPHY, Hannu TAKKULA, Annemie TURTELBOOM.

ÅRSRAPPORT OM BUDGETGENOMFÖRANDET

(2018/C 357/01)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sida

Allmän inledning 7

Kapitel 1 – Revisionsförklaring och information till stöd för den 9

Kapitel 2 – Budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen 45

Kapitel 3 – EU-budgeten: att uppnå resultat 81

Kapitel 4 – Intäkter 167

Kapitel 5 – Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning 181

Kapitel 6 – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning 201

Kapitel 7 – Naturresurser 245

Kapitel 8 – Säkerhet och medborgarskap 279

Kapitel 9 – Europa i världen 291

Kapitel 10 – Administration 305

ALLMÄN INLEDNING

0.1. Europeiska revisionsrätten inrättades som institution genom fördraget om Europeiska unionen ([1]). I fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ([2]) definieras revisionsrättens roll som extern revisor av EU:s finanser. I den egenskapen agerar vi som oberoende väktare av alla EU-medborgares ekonomiska intressen, särskilt genom att bidra till att förbättra EU:s ekonomiska förvaltning. Mer information om vårt arbete finns i våra årliga verksamhetsrapporter, våra särskilda rapporter, våra översiktliga analyser och våra yttranden över ny eller uppdaterad EU-lagstiftning eller över beslut med effekter på den ekonomiska förvaltningen ([3]).

0.2. Detta är vår 41:a årsrapport om genomförandet av EU:s budget och den gäller budgetåret 2017. Europeiska utvecklingsfonden behandlas i en separat årsrapport.

0.3. EU:s allmänna budget godkänns varje år av rådet och Europaparlamentet. Tillsammans med våra särskilda rapporter bildar årsrapporten en grund för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet, där parlamentet, på rekommendation av rådet, beslutar huruvida Europeiska kommissionen har fullgjort sitt budgetansvar på ett tillfredsställande sätt. När årsrapporten offentliggörs översänder vi den till de nationella parlamenten och till Europaparlamentet och rådet.

0.4. Den centrala delen i årsrapporten är revisionsförklaringen om tillförlitligheten i EU:s konsoliderade årsredovisning och om transaktionernas laglighet och korrekthet (”*transaktionernas korrekthet*”). Denna förklaring kompletteras med särskilda bedömningar av varje större område i EU:s verksamhet.

0.5. Årets rapport är strukturerad enligt följande:

— Kapitel 1 innehåller *revisionsförklaringen* och en sammanfattning av resultatet av vår granskning av räkenskapernas tillförlitlighet och transaktionernas korrekthet.

— I kapitel 2 presenterar vi vår analys av budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen.

— I kapitel 3 fokuserar vi på kommissionens användning av resultatinformation. Vi presenterar viktiga iakttagelser i våra särskilda rapporter från 2017 när det gäller resultat och analyserar kommissionens genomförande av de rekommendationer som vi lämnade i särskilda rapporter som offentliggjordes 2014.

— I kapitel 4 presenterar vi resultatet av vår granskning av EU:s intäkter.

— I kapitlen 5–10 redovisar vi, för huvudrubrikerna i den nuvarande *fleråriga budgetramen* ([4]), resultatet av vår kontroll av transaktionernas korrekthet och granskning av kommissionens årliga verksamhetsrapporter, andra delar av internkontrollsystemen och andra förvaltningsarrangemang.

0.6. Eftersom det inte finns några separata finansiella rapporter för enskilda rubriker i den fleråriga budgetramen, utgör inte slutsatserna om varje kapitel ett revisionsuttalande. Kapitlen beskriver i stället viktiga frågor som är specifika för varje rubrik i den fleråriga budgetramen.

0.7. Vårt mål är att presentera våra iakttagelser på ett klart och tydligt sätt. Men vi kan inte alltid undvika att använda termer som är specifika för EU och dess politik och budget eller för redovisning och revision. På vår webbplats finns en ordlista med definitioner och förklaringar av de flesta av dessa specifika termer ([5]). Första gången termerna i ordlistan förekommer i ett kapitel är de *kursiverade*.

0.8. Kommissionens svar på våra iakttagelser (eller i förekommande fall svaren från andra EU-institutioner och EU-organ) presenteras i rapporten och ska också beaktas. Det är emellertid vårt ansvar, såsom extern revisor, att redogöra för våra granskningsiakttagelser, dra de nödvändiga slutsatserna av dem och därefter göra en oberoende och opartisk bedömning av räkenskapernas tillförlitlighet och transaktionernas laglighet och korrekthet.

([1]) Artikel 13 i fördraget om Europeiska unionen, även känt som Maastrichtfördraget (EGT C 191, 29.7.1992, s. 1). Europeiska revisionsrätten inrättades dock först som ett nytt gemenskapsorgan med uppgift att utföra den externa revisionsfunktionen genom Brysselfördraget (EGT L 359, 31.12.1977, s. 1).

([2]) Artiklarna 285–287 (EUT C 326, 26.10.2012, s. 169-171).

([3]) Finns på vår webbplats: www.eca.europa.eu

([4]) Kapitel 8 täcker rubrik 3 (Säkerhet och medborgarskap) och kapitel 9 täcker rubrik 4 (Europa i världen). Analyserna av rubrikerna 3 och 4 inbegriper inte någon uppskattad felnivå. Vi gör ingen särskild bedömning av kostnaderna under rubrik 6 (Kompensationer) eller av kostnader utanför den fleråriga budgetramen.

([5]) https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/GLOSSARY_AR_2017/GLOSSARY_AR_2017_SV.pdf

KAPITEL 1

Revisionsförklaring och information till stöd för den

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Punkt
Revisionsrättens revisionsförklaring till Europaparlamentet och rådet – oberoende revisorns rapport	I–XXXI
Inledning	1.1–1.5
Europeiska revisionsrättens roll	1.1–1.3
EU:s utgifter är ett viktigt verktyg för att uppnå politiska mål	1.4–1.5
Granskningsresultat för budgetåret 2017	1.6–1.46
Räkenskaperna innehöll inte väsentliga felaktigheter	1.6–1.8
Områden av särskild betydelse för revisionen	1.9
Transaktionernas korrekthet	1.10
Vår revision omfattar utgifter som kommissionen godkände 2017	1.11–1.15
Våra granskningsresultat 2017 visar att felen är begränsade till vissa områden i EU-budgeten	1.16
Det sätt som EU-medel betalas ut på påverkar risken för fel	1.17–1.29
Kommissionens uppskattning av felprocenten ligger i den lägre delen av vårt felintervall	1.30–1.34
De enskilda delarna i kommissionens uppskattning överensstämmer inte alltid med våra resultat	1.35–1.36
Framtida korrigeringar och återvinningar påverkar i hög grad riskbeloppet vid avslutandet	1.37–1.38
Kommissionens uppskattning när det gäller korrigeringar och återvinningar bygger på ett justerat historiskt genomsnitt	1.39–1.41
Tydligare åtskillnad mellan effekterna av förebyggande respektive korrigerande åtgärder behöver göras	1.42–1.46
Vi rapporterar misstänkta oegentligheter till Olaf	1.47–1.51
Slutsatser	1.52–1.54
Granskningsresultat	1.53–1.54

Bilaga 1.1 – Revisionsmetod

REVISIONSRÄTTENS REVISIONSFÖRKLARING TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET – OBEROENDE REVISORNS RAPPORT

Uttalande

I. Vi har granskat

a) Europeiska unionens konsoliderade räkenskaper som består av den konsoliderade årsredovisningen ([1]) och rapporterna om genomförandet av budgeten ([2]) för det budgetår som slutade den 31 december 2017 och som godkändes av kommissionen den 27 juni 2018,

b) lagligheten och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna, i enlighet med bestämmelserna i artikel 287 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

Räkenskapernas tillförlitlighet

Uttalande om räkenskapernas tillförlitlighet

II. Vi anser att Europeiska unionens konsoliderade räkenskaper för det år som slutade den 31 december 2017 i alla väsentliga avseenden ger en rättvisande bild av EU:s finansiella ställning per den 31 december 2017, det finansiella resultatet, kassaflödena och förändringar i nettotillgångarna för det budgetår som slutade detta datum, i enlighet med budgetförordningen och redovisningsreglerna, som baseras på internationellt erkända redovisningsstandarder för den offentliga sektorn.

Lagligheten och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna

Intäkter

Uttalande om lagligheten och korrektheten i de intäkter som ligger till grund för räkenskaperna

III. Vi anser att de intäkter som ligger till grund för räkenskaperna för det år som slutade den 31 december 2017 i alla väsentliga avseenden är lagliga och korrekta.

Betalningar

Uttalande med reservation om lagligheten och korrektheten i de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna

IV. Vi anser att de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna för det budgetår som slutade den 31 december 2017, med undantag för effekterna av de förhållanden som beskrivs under rubriken Grund för ett uttalande med reservation om lagligheten och korrektheten i de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna, i alla väsentliga avseenden är lagliga och korrekta.

([1]) Den konsoliderade årsredovisningen består av balans- och resultaträkningen, kassaflödesanalysen, sammanställningen av förändringar i nettotillgångarna och en sammanfattning av de viktigaste redovisningsprinciperna och andra förklarande noter (inbegripet segmentrapportering).

([2]) Rapporterna om budgetgenomförandet innefattar även de förklarande noterna.

Grund för uttalandet

V. Vi utförde vår revision i enlighet med de internationella revisionsstandarder (ISA) och etiska riktlinjer som fastställts av IFAC och de internationella standarder för högre revisionsorgan (Issai) som fastställts av Intosai. I avsnittet Revisorns ansvar beskrivs vilket ansvar vi har enligt dessa standarder. Vi är oberoende, i överensstämmelse med de etiska riktlinjerna för yrkesutövande revisorer från *International Ethics Standards Board for Accountants* (IESBA), och vi har fullgjort vårt etiska ansvar i övrigt i enlighet med ovan nämnda standarder och krav och IESBA:s etikkod. Vi anser att vi har inhämtat tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis till stöd för vårt uttalande.

Grund för ett uttalande med reservation om lagligheten och korrektheten i de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna

VI. De kostnader som har bokförts 2017 och som täcker kostnadsersättningar ([3]) innehåller väsentliga fel. Felnivån enligt vår uppskattning för de betalningar som täcker kostnadsersättningar är 3,7 %. Den övergripande felnivån enligt vår uppskattning (2,4 %) ligger fortfarande över väsentlighetsgränsen men är inte av avgörande betydelse. De betalningar som har gjorts på grundval av stödrättigheter innehåller inte väsentliga fel ([4]).

Områden av särskild betydelse för revisionen

VII. Områden av särskild betydelse för revisionen är de områden som enligt vår professionella bedömning var av störst betydelse vid vår revision av Europeiska unionens konsoliderade räkenskaper för den aktuella perioden. Områdena behandlades inom ramen för vår revision av räkenskaperna som helhet, och när vi bildade oss en uppfattning om dem, men vi gör inte ett separat uttalande om dessa områden.

Vi bedömde redovisningen av garantin för aktieportföljer genom Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi)

VIII. Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) är ett gemensamt initiativ som inleddes 2015 ([5]) av EU och EIB-gruppen och som syftar till att främja investeringar runtom i EU genom en ökning av EIB-gruppens kapacitet att bära risker. Inom detta initiativ kommer EU-budgeten att ställa en garanti på upp till 16 ([6]) miljarder euro för att täcka potentiella transaktionsförluster i samband med Efsis investeringar inom delen för infrastruktur och innovation (IIW) och delen för små och medelstora företag (SMEW) ([7]).

([3]) Dessa uppgick till 46,7 miljarder euro. Mer information finns i punkterna 1.19–1.21 i årsrapporten för 2017.
([4]) Dessa uppgick till 53,5 miljarder euro. Mer information finns i punkt 1.18 i årsrapporten för 2017.
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar (EUT L 169, 1.7.2015, s. 1) (nedan kallad *Efsi-förordningen*).
([6]) Garantin utökades till 26 miljarder euro i enlighet med den ändrade Efsi-förordningen från december 2017 (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2396 av den 13 december 2017 om ändring av förordningarna (EU) nr 1316/2013 och (EU) 2015/1017, EUT L 345, 27.12.2017, s. 34) och det ändrade Efsi-avtalet från mars 2018.
([7]) Se punkterna 1.12–1.16 i årsrapporten för 2015.

IX. Vi inriktade oss på detta område tidigare år eftersom inrättandet av Efsi hade gett upphov till en rad komplexa redovisningsproblem som en följd av arrangemangen mellan EU och EIB. I november 2017 konsulterade kommissionens räkenskapsförare den rådgivande expertgruppen i fråga om korrekt redovisningsmetod för EU-garanterade aktietransaktioner inom delen för små och medelstora företag. I enlighet med mottagna råd, och med tillämpning av professionellt omdöme, avgjorde räkenskapsföraren att kommissionen inte har kontroll över Efsi, och inte heller delar den kontrollen med EIB ([8]). Det innebär att den EU-garanti som beviljats EIB-gruppen behandlas i EU:s konsoliderade årsredovisning för 2017 som

a) ett finansiellt garantiåtagande för IIW:s skuldportfölj,

b) en finansiell avsättning för SMEW:s skuldportfölj,

c) ett derivat (finansiell tillgång eller skuld värderad till verkligt värde genom överskott eller underskott) för båda aktieportföljerna.

X. Vi har bedömt redovisningen av Efsi-garantin för aktieportföljerna. Vi anser att den inte påverkar den sanna och rättvisande bild som ges i EU:s konsoliderade årsredovisning för 2017.

Vi bedömde skulden för pensioner och andra ersättningar till anställda

XI. I EU:s balansräkning redovisas en skuld för pensioner och andra ersättningar till anställda på 73,1 miljarder euro vid utgången av 2017. Det är en av de största skulderna i balansräkningen och utgör nästan en tredjedel av de totala skulderna 2017 på 236,5 miljarder euro.

XII. Merparten av skulden för pensioner och andra ersättningar till anställda (64,0 miljarder euro) avser pensionssystemet för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen. Pensionsskulden täcker den förmånsbestämda pensionsplan som garanteras enligt artikel 83 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (tjänsteföreskrifterna) och artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Den skuld som har bokförts i räkenskaperna motsvarar det belopp som skulle ha redovisats om man hade inrättat en pensionsfond för att betala ålderspensionsåtaganden ([9]). Utöver ålderspensioner täcker åtagandet invaliditetspensioner och pensioner till EU-anställdas efterlevande makar och barn. Enligt artikel 83 i tjänsteföreskrifterna ska de förmåner som betalas ut enligt pensionssystemet belasta EU-budgeten. Medlemsstaterna garanterar gemensamt utbetalningen av förmånerna och tjänstemännen bidrar med en tredjedel till finansieringen av systemet.

XIII. EU:s pensionssystem är ett obligatoriskt tjänstepensionssystem för EU-tjänstemän där avgifter från personalen och de institutioner och organ där de är anställda används för att finansiera framtida pensioner. Det är utformat så att det automatiskt hålls i försäkringsteknisk balans genom justeringar av avgiftens storlek och pensionsåldern. Antalet och mångfalden av parametrar som används för att göra en långtidsprognos över pensionskostnaderna betonar den försäkringstekniska karaktären på denna beräkning som utförs av Eurostat varje år.

XIV. Vid vår revision utvärderade vi de försäkringstekniska antagandena och den värdering av pensionsskulden som de resulterade i. Vi kontrollerade sifferuppgifterna, de försäkringstekniska parametrarna, beräkningen av skulden samt presentationen i den konsoliderade balansräkningen och noterna till den konsoliderade årsredovisningen. Såsom redovisas i not 2.9 till den konsoliderade årsredovisningen fortsätter kommissionen arbetet med att stärka sina processer för att beräkna skulden för ersättningar till anställda, och vi kommer att bevaka detta.

([8]) Efsis organisationsstruktur, liksom användningen och allokeringen av EU-garantin, skulle kunna ses som en indikation på att fonden står under gemensam kontroll. Men enligt kommissionen krävs inte enhälligt godkännande för beslut om de viktigaste verksamheterna vad gäller egetkapitalprodukten för små och medelstora företag eller Efsi-initiativet som helhet, och därför drog kommissionens räkenskapsförare slutsatsen att gemensam kontroll inte kan föreligga.

([9]) Se standard 25 i de internationella redovisningsstandarderna för den offentliga sektorn (Ipsas) om ersättningar till anställda. För pensionssystemet speglar åtagandet avseende ersättningar till personalen nuvärdet av EU:s förväntade framtida betalningar som krävs för att reglera en förpliktelse som härrör från anställdas tjänstgöring under innevarande period och tidigare perioder.

Vi bedömde de upplupna kostnaderna i årsredovisningen

XV. Vid utgången av 2017 uppgick det uppskattade värdet av stödberättigande kostnader som stödmottagarna hade haft men ännu inte redovisat till 101 miljarder euro (vid utgången av 2016: 102 miljarder euro). Dessa belopp redovisades som upplupna kostnader ([10]).

XVI. Vi granskade de metoder och kontrollsystem som användes för uppskattningar vid årets slut inom de viktigaste generaldirektoraten. Vi stickprovsgranskade fakturor och förfinansieringsbetalningar och kontrollerade risken för att periodiseringen var felaktig. Vi begärde ytterligare förtydliganden från kommissionens redovisningsavdelningar angående de allmänna metoderna.

XVII. Vi kan dra slutsatsen att beräkningen av det totala beloppet för upplupna kostnader i den konsoliderade balansräkningen ger en rättvisande bild.

Vi granskade den potentiella effekten på årsredovisningen för 2017 av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen

XVIII. Den 29 mars 2017 meddelade Förenade kungariket formellt rådet sitt beslut att lämna Europeiska unionen (EU). Den 22 maj 2017 inleddes förhandlingarna om utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket

XIX. I del fem (ekonomiska bestämmelser) av utkastet till utträdesavtal av den 19 mars 2018 anges angående den ekonomiska uppgörelsen att Förenade kungariket ska betala alla sina åtaganden enligt innevarande och föregående fleråriga budgetram som om landet fortfarande vore en medlemsstat.

XX. Mot denna bakgrund drar vi slutsatsen att räkenskaperna per den 31 december 2017 korrekt återspeglar utträdesprocessen.

Övrigt

XXI. Ledningen ansvarar för att tillhandahålla ”annan information”, en term som omfattar diskussionen och analysen av årsredovisningen men inte de konsoliderade räkenskaperna eller vår rapport om dem. Vårt uttalande om de konsoliderade räkenskaperna omfattar inte sådan annan information, och vi lämnar ingen form av bestyrkande av den. Vårt ansvar i samband med revisionen av de konsoliderade räkenskaperna är att läsa denna information och överväga om den avviker väsentligt från de konsoliderade räkenskaperna eller den kunskap som vi inhämtat under revisionen eller på annat sätt förefaller innehålla väsentliga felaktigheter. Om vi kommer fram till att annan information innehåller en väsentlig felaktighet är vi skyldiga att rapportera det. Vi har ingenting att rapportera i det avseendet.

([10]) Dessa 101 miljarder euro omfattar upplupna kostnader på balansräkningens skuldsida på 64 miljarder euro och, på balansräkningens tillgångssida, 37 miljarder euro som minskar värdet av förfinansieringen.

Ledningens ansvar

XXII. I enlighet med artiklarna 310–325 i EUF-fördraget och med budgetförordningen ansvarar ledningen för att upprätta och lägga fram EU:s konsoliderade årsredovisning på grundval av internationellt vedertagna redovisningsstandarder för den offentliga sektorn och för att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta. I ledningens ansvar ingår att utforma, införa och upprätthålla den internkontroll som är relevant när det gäller att upprätta och lägga fram årsredovisningar som inte innehåller väsentliga felaktigheter, vare sig detta beror på oegentligheter eller fel. Ledningen ska också se till att de verksamheter, ekonomiska transaktioner och uppgifter som presenteras i årsredovisningen följer regelverket. Kommissionen har det slutliga ansvaret för att de transaktioner som ligger till grund för EU:s räkenskaper är lagliga och korrekta (artikel 317 i EUF-fördraget).

XXIII. När de konsoliderade räkenskaperna upprättas är det ledningens ansvar att bedöma EU:s förmåga att fortsätta verksamheten, upplysa om relevanta frågor och använda antagandet om fortsatt drift som grund för räkenskaperna, såvida den inte har för avsikt att antingen avveckla enheten eller att upphöra med verksamheten eller inte har något annat realistiskt alternativ än att göra något av detta.

XXIV. Kommissionen ansvarar för tillsynen över EU:s process för finansiell rapportering.

XXV. Enligt budgetförordningen (avdelning IX) ska kommissionens räkenskapsförare överlämna EU:s konsoliderade årsredovisning till revisionsrätten först i form av preliminära räkenskaper senast den 31 mars påföljande år och sedan i form av slutliga räkenskaper senast den 31 juli. Redan de preliminära räkenskaperna ska ge en sann och rättvisande bild av EU:s finansiella ställning. Därför måste alla poster i de preliminära räkenskaperna presenteras som slutliga beräkningar för att vi ska kunna utföra vår uppgift i enlighet med avdelning X i budgetförordningen och inom angivna tidsfrister. Normalt bör ändringar mellan de preliminära och slutliga räkenskaperna endast göras baserat på våra iakttagelser.

Revisorns ansvar för revisionen av de konsoliderade räkenskaperna och de underliggande transaktionerna

XXVI. Vårt mål är att uppnå rimlig säkerhet om huruvida EU:s konsoliderade räkenskaper innehåller väsentliga felaktigheter och huruvida de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta samt att på grundval av revisionen lämna en revisionsförklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet till Europaparlamentet och rådet. Rimlig säkerhet är en hög grad av säkerhet men ingen garanti för att väsentliga felaktigheter eller bristande efterlevnad alltid upptäcks vid revisionen. Dessa kan ha sin grund i oegentligheter eller fel och betraktas som väsentliga om de enskilt eller tillsammans rimligen kan förväntas påverka de ekonomiska beslut som användare fattar med grund i de konsoliderade räkenskaperna.

XXVII. När det gäller intäkter baserar vi revisionen av egna medel från mervärdesskatt och bruttonationalinkomst på de makroekonomiska aggregat som ligger till grund för beräkningen av dem och bedömer kommissionens system för att behandla uppgifterna fram till dess att medlemsstaternas bidrag har tagits emot och bokförts i de konsoliderade räkenskaperna. När det gäller traditionella egna medel granskar vi tullmyndigheternas räkenskaper och analyserar flödet av tullavgifter fram till dess att kommissionen har tagit emot och bokfört beloppen i räkenskaperna.

XXVIII. När det gäller kostnader granskar vi betalningstransaktioner när kostnaderna har uppkommit, bokförts och godkänts. Revisionen omfattar alla betalningar (även sådana som avser inköp av tillgångar) som inte är förskott vid den tidpunkt de görs. Förskott granskas när mottagarna av medel har lämnat bevis som visar att de använts på rätt sätt och institutionen eller organet har godkänt bevisen genom att reglera förskottsbetalningen, vilket kanske inte sker förrän ett efterföljande år.

XXIX. Som en del i vår revision i enlighet med ISA och Issai tillämpar vi professionellt omdöme och är professionellt skeptiska under hela revisionen. Vi gör också följande:

a) Identifierar och bedömer riskerna för att det finns väsentliga felaktigheter i de konsoliderade räkenskaperna och för att de underliggande transaktionerna i väsentlig utsträckning inte följer EU-lagstiftningen, vare sig det beror på oegentligheter eller på fel. Vi utformar och utför granskningsåtgärder för att hantera dessa risker och inhämtar tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis till stöd för vårt uttalande. Väsentliga felaktigheter eller väsentlig bristande efterlevnad som beror på oegentligheter är svårare att upptäcka än om de beror på fel, eftersom det vid oegentligheter kan handla om maskopi, förfalskning, uppsåtlig underlåtenhet, felaktiga uppgifter eller att man har satt sig över den interna kontrollen. Det är följaktligen större risk för att sådana händelser inte upptäcks.

b) Skaffar oss en förståelse av den interna kontroll som är relevant för revisionen i syfte att utforma lämpliga granskningsåtgärder, men inte i syfte att göra ett uttalande om effektiviteten i den interna kontrollen.

c) Utvärderar ändamålsenligheten i de redovisningsprinciper som ledningen har använt och av rimligheten i ledningens uppskattningar i redovisningen och därmed sammanhängande upplysningar.

d) Kommer, med grund i de inhämtade revisionsbevisen, fram till en slutsats om huruvida ledningens användning av antagandet om fortsatt drift är riktigt och huruvida det finns någon väsentlig osäkerhetsfaktor som avser sådana händelser eller förhållanden som kan leda till betydande tvivel om enhetens förmåga att fortsätta verksamheten. Om vi kommer fram till att det finns en väsentlig osäkerhetsfaktor, är vi skyldiga att i vår rapport hänvisa till de därmed sammanhängande upplysningarna i de konsoliderade räkenskaperna eller, om upplysningarna inte är korrekta, modifiera vårt uttalande. Våra slutsatser baseras på de revisionsbevis som vi har inhämtat fram till datumet för vår rapport. Men framtida händelser eller förhållanden kan förorsaka att enheten inte längre kan fortsätta verksamheten.

e) Utvärderar de konsoliderade räkenskapernas och alla upplysningarnas övergripande presentation, struktur och innehåll, och bedömer om de konsoliderade räkenskaperna återger de underliggande transaktionerna och händelserna på ett sätt som gör att en rättvisande bild erhålls.

f) Inhämtar tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis avseende den finansiella informationen om de enheter som omfattas av EU-konsolideringen för att kunna göra ett revisionsuttalande om de konsoliderade räkenskaperna och de underliggande transaktionerna. Vi ansvarar för ledning, övervakning och utförande av revisionen och är ensamma ansvariga för vårt revisionsuttalande.

XXX. Vi informerar ledningen om bland annat revisionens planerade inriktning och omfattning samt tidpunkten för den och viktiga granskningsresultat, inbegripet iakttagelser om betydande brister i den interna kontrollen.

XXXI. Bland de områden som vi har diskuterat med kommissionen och andra granskade enheter fastställer vi vilka som var av störst betydelse vid revisionen av de konsoliderade räkenskaperna och som därför utgör områden av särskild betydelse för den aktuella perioden. Vi beskriver dessa områden i vår rapport, såvida inte lagstiftning eller förordningar förbjuder offentliggörande, eller vi, vilket är mycket ovanligt, beslutar att inte informera om ett område i vår rapport därför att de negativa konsekvenserna av det rimligen kan förväntas bli större än eventuella fördelar för allmänintresset.

Den 12 juli 2018.

Klaus-Heiner LEHNE

Ordförande

Europeiska revisionsrätten

12, rue Alcide De Gasperi, Luxembourg, LUXEMBURG

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

Europeiska revisionsrättens roll

1.1. Vi är Europeiska unionens oberoende revisor. I enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)

a) uttalar vi oss om EU:s räkenskaper,

b) kontrollerar vi huruvida EU:s budget används i enlighet med tillämpliga lagar och bestämmelser,

c) rapporterar vi huruvida EU:s resurser har använts sparsamt, effektivt och ändamålsenligt ([11]),

d) ger vi råd om föreslagen lagstiftning med finansiella effekter.

1.2. Det arbete vi gör för *revisionsförklaringen* (se förklaring i ***bilaga 1.1***) uppfyller det första och andra av dessa mål. På centrala EU-utgiftsområden ([12]) handlar vårt arbete med årsrapporten också om hur sparsamt, effektivt och ändamålsenligt resurserna har använts. Vi rapporterar om olika aspekter av det system som kommissionen har infört för att se till att EU-medlen används väl ([13]). Sammantaget ger vårt granskningsarbete även ett viktigt underlag till våra yttranden över förslag till lagstiftning.

1.3. I detta kapitel av årsrapporten

a) ger vi en bakgrund till vår revisionsförklaring och en översikt över våra iakttagelser och slutsatser om räkenskapernas tillförlitlighet och transaktionernas korrekthet,

b) informerar vi om fall av misstänkta oegentligheter som vi rapporterar till Olaf,

c) sammanfattar vi vår revisionsmetod (se ***bilaga 1.1***).

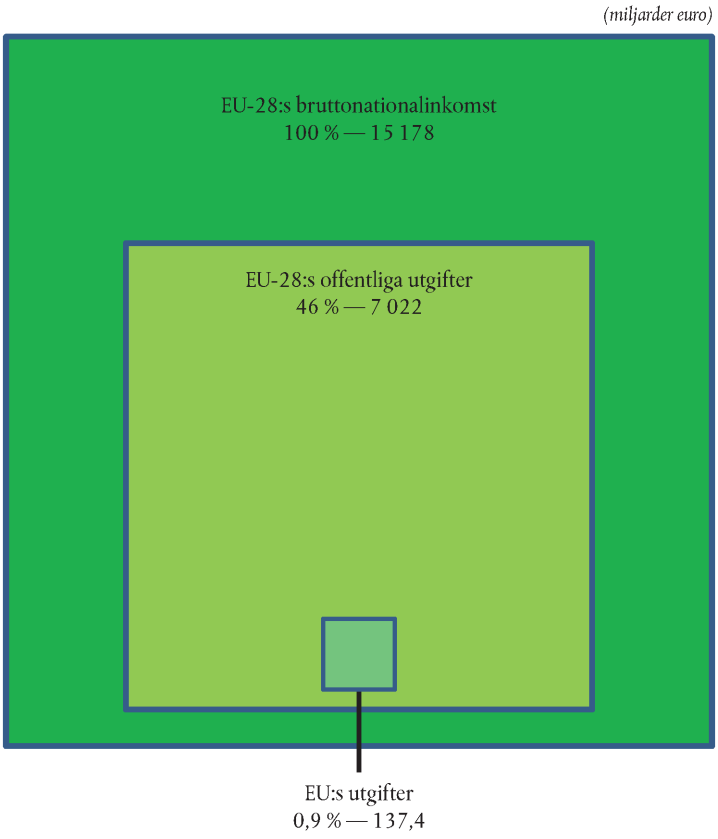
([11]) Se ordförklaringar: *sund ekonomisk förvaltning*.
([12]) Se del 2 i kapitlen 5, 6 och 7.
([13]) Se kapitel 3.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

EU:s utgifter är ett viktigt verktyg för att uppnå politiska mål

1.4. EU:s utgifter är ett viktigt verktyg – men inte det enda – för att uppnå politiska mål. Andra viktiga verktyg är användningen av lagstiftning och den fria rörligheten för varor, tjänster, kapital och människor över hela unionen. År 2017 uppgick EU:s utgifter till 137,4 miljarder euro ([14]), vilket motsvarar 2,0 % av EU-medlemsstaternas totala offentliga utgifter och 0,9 % av EU:s bruttonationalinkomst (***ruta 1.1***).

Ruta 1.1 – EU:s utgifter 2017 som andel av bruttonationalinkomsten (BNI) och de offentliga utgifterna

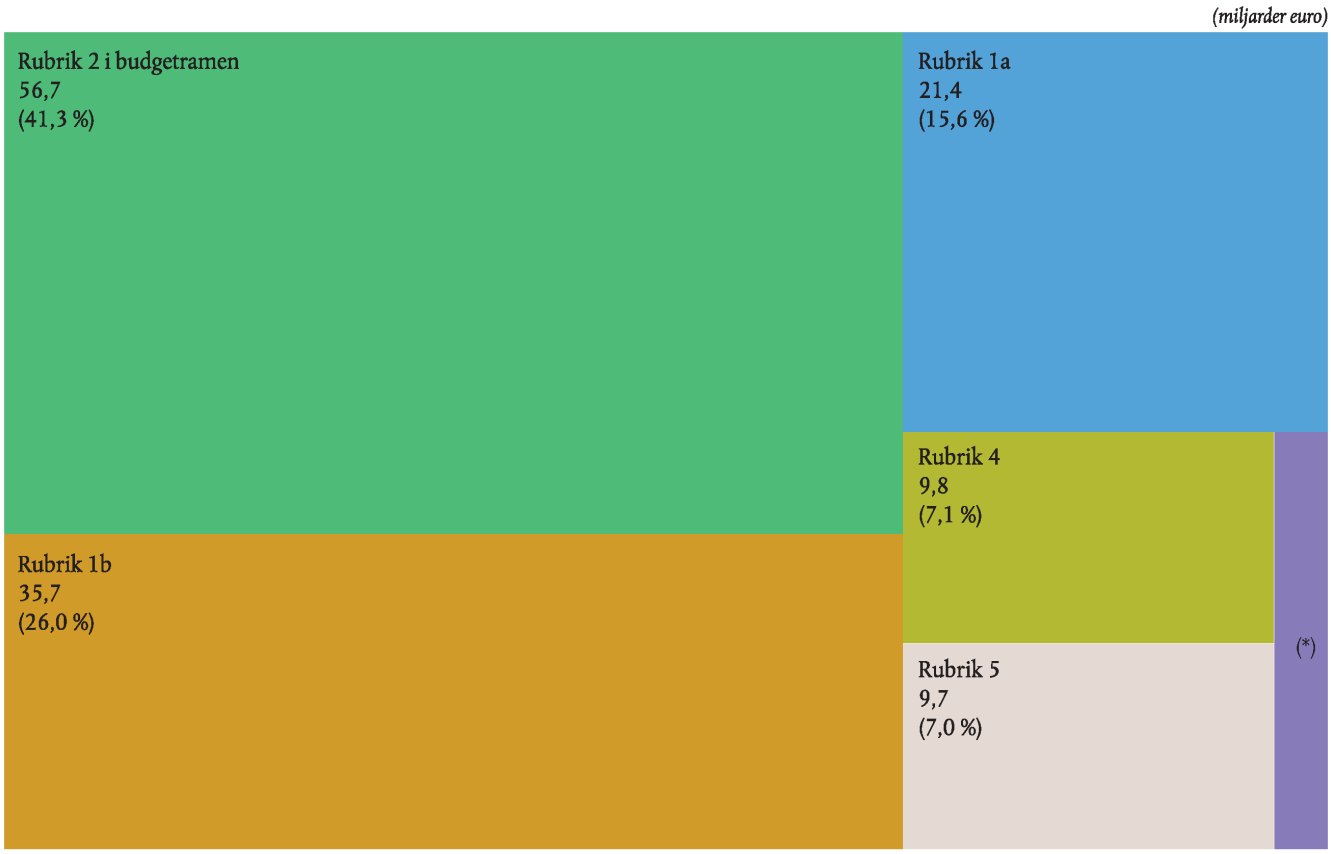
Källa: Medlemsstaternas BNI: Europeiska kommissionens årsredovisning för 2017 – bilaga A – Inkomster;
Medlemsstaternas offentliga utgifter: Eurostat – årliga nationalräkenskaper;
EU:s kostnader: Europeiska kommissionen – Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2017.

([14]) Se EU:s konsoliderade årsredovisning för 2017, rapporterna om genomförandet av budgeten och förklarande noter, not 4.3 Den fleråriga budgetramen: Utnyttjande av betalningsbemyndiganden.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.5. EU-medel betalas ut till stödmottagare antingen genom engångsbetalningar/årliga delbetalningar eller genom en rad utbetalningar inom fleråriga utgiftsprogram. År 2017 uppgick betalningarna från EU-budgeten till totalt 137,4 miljarder euro, varav 29,7 miljarder euro var förfinansiering och 107,7 miljarder euro var engångsbetalningar, mellanliggande betalningar eller slutbetalningar. Som framgår av ***ruta 1.2*** gick den största delen av EU-budgeten till Naturresurser (56,7 miljarder euro eller 41 %), som följdes av Sammanhållning (35,7 miljarder euro eller 26 %) och Konkurrenskraft (21,4 miljarder euro eller 15,6 %).

Ruta 1.2 – Betalningar 2017 per rubrik i den fleråriga budgetramen

(*) Rubrik 3 2,9 (2,1 %) + rubrik 6 och övrigt 1,2 (0,9 %)

Rubrik 1a – Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning (Konkurrenskraft)
Rubrik 1b – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (Sammanhållning)
Rubrik 2 – Naturresurser
Rubrik 3 – Säkerhet och medborgarskap
Rubrik 4 – Europa i världen
Rubrik 5 – Administration
Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

GRANSKNINGSRESULTAT FÖR BUDGETÅRET 2017

Räkenskaperna innehöll inte väsentliga felaktigheter

1.6. Våra iakttagelser gäller Europeiska unionens konsoliderade räkenskaper ([15]) för budgetåret 2017. Vi tog emot dem, tillsammans med räkenskapsförarens skriftliga uttalande, den 27 juni 2018, vilket är före den sista dagen för att presentera dem enligt budgetförordningen ([16]). Avsnittet ”Årsredovisning – diskussion och analys” ([17]) omfattas inte av vårt revisionsuttalande. I enlighet med revisionsstandarderna har vi dock bedömt om den stämmer överens med informationen i årsredovisningen.

1.7. Den årsredovisning som kommissionen har offentliggjort visar att de totala skulderna uppgick till 236,5 miljarder euro den 31 december 2017 och de totala tillgångarna till 166,2 miljarder euro. Det ekonomiska resultatet för 2017 är 8,1 miljarder euro.

1.8. Vår granskning visade att årsredovisningen inte innehöll väsentliga felaktigheter. Vi redovisar våra iakttagelser om den ekonomiska förvaltningen och budgetförvaltningen av EU-medel i kapitel 2.

([15]) I de konsoliderade räkenskaperna ingår
a) den konsoliderade årsredovisningen med balansräkningen (där tillgångar och skulder vid årets slut redovisas), resultaträkningen (där årets intäkter och kostnader redovisas), kassaflödestabellen (som visar hur förändringar i räkenskaperna påverkar likvida medel) och redogörelsen för förändringar i nettotillgångarna samt noterna till årsredovisningen,
b) rapporterna om genomförandet av budgeten, där årets inkomster och utgifter redovisas, samt tillhörande noter.

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1) i dess ändrade lydelse.

([17]) Se rekommenderad praktisk riktlinje 2 (RPG 2) ”diskussion om och analys av de finansiella rapporterna” från International Public Sector Accounting Standards Board (IPSASB).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Områden av särskild betydelse för revisionen

1.9. Områden av särskild betydelse för revisionen är de områden som enligt vår professionella bedömning var av störst betydelse vid vår revision av räkenskaperna för den aktuella perioden. Områdena behandlades inom ramen för vår revision av räkenskaperna som helhet och när vi bildade oss en uppfattning om dem, men vi gör inte ett separat uttalande om dessa områden. I enlighet med internationell revisionsstandard 701 ([18]) rapporterar vi om områden av särskild betydelse för revisionen i vår revisionsförklaring.

Transaktionernas korrekthet

1.10. Vi granskar EU:s intäkter och kostnader för att bedöma om de är i enlighet med tillämpliga lagar och förordningar. Vi presenterar våra granskningsresultat avseende intäkter i kapitel 4 och avseende kostnader i kapitlen 5–10.

Vår revision omfattar utgifter som kommissionen godkände 2017

1.11. Vid revisionen granskade vi de transaktioner som ligger till grund för EU:s räkenskaper. De innefattade överföringar av medel från EU-budgeten till slutmottagare av EU-medel, bidrag från medlemsstaterna till EU:s budget och intäkter från andra källor. Vi granskar kostnaderna i det skede då slutmottagarna av EU-medel har genomfört verksamhet eller haft kostnader och kommissionen har godkänt dem (”*godkända kostnader*”). I praktiken betyder det att vår population av transaktioner omfattar mellanliggande betalningar och slutbetalningar. Vi granskade inte förfinansierade belopp såvida de inte hade avslutats 2017.

([18]) Revisorerna är skyldiga att rapportera om områden av särskild betydelse för revisionen till följd av att internationell revisionsstandard 701 infördes 2015.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.12. Europaparlamentet och rådet gjorde flera ändringar av den sektorsspecifika lagstiftningen 2014–2020 avseende ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (se punkterna 6.5–6.10) jämfört med de regler som gällde perioden 2007–2013. Den viktigaste ändringen är att medlemsstaternas programmyndigheter nu måste lämna in ett årligt garantipaket där räkenskaperna ingår och som omfattar kostnader som attesterats för kommissionen under räkenskapsåret. Kommissionen godkänner räkenskaperna om de, enligt revisionsmyndighetens revisionsuttalande, är fullständiga, exakta och sanningsenliga. Den bedömer garantipaketet för att se till att den *kvarstående felprocenten* ligger under väsentlighetsgränsen på 2 % för varje program och tillämpar finansiella korrigeringar om så krävs.

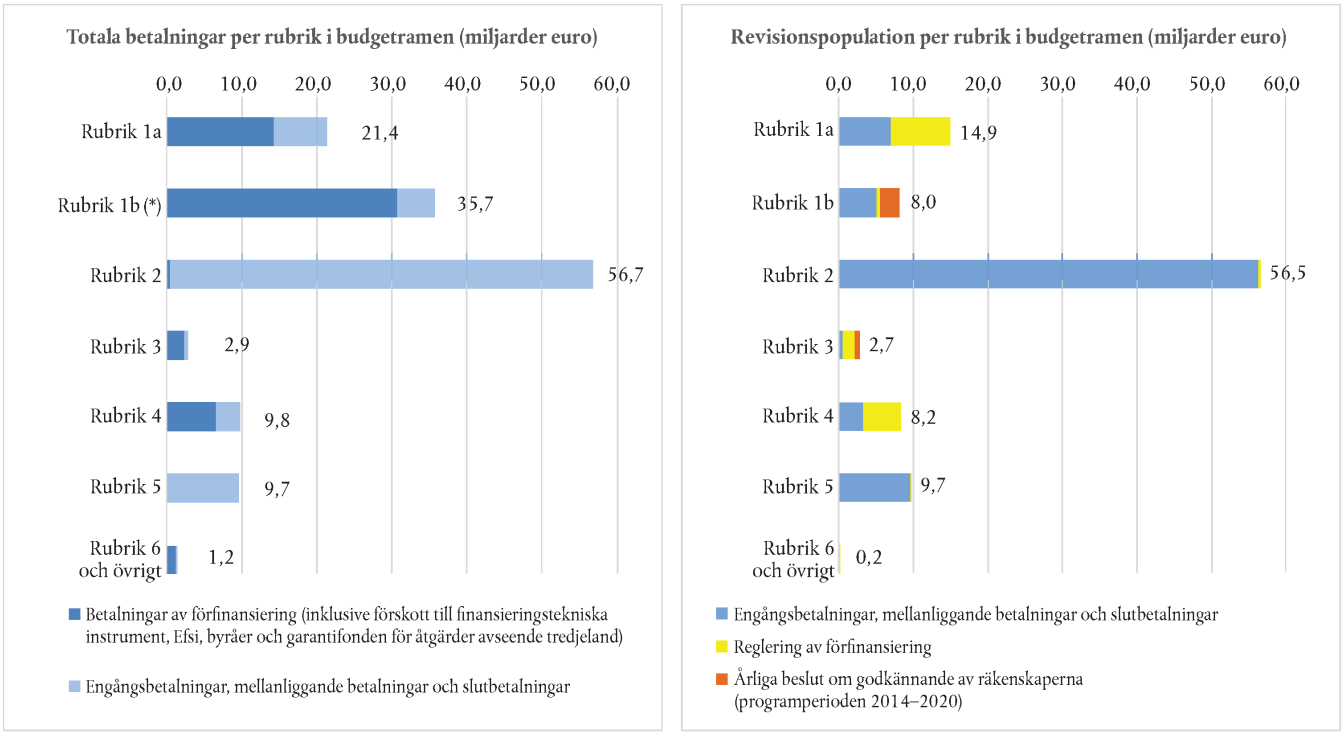
1.13. Ändringarna av den sektorsspecifika lagstiftningen avseende ekonomisk, social och territoriell sammanhållning påverkar vad kommissionen anser är ”godkända kostnader” på detta område. Det har fått till följd att vår revisionspopulation för denna rubrik i den fleråriga budgetramen skiljer sig från tidigare år och består av slutbetalningar (inklusive reglerad förfinansiering) för perioden 2007–2013 och kostnader som täcks av räkenskaper som godkänns på årsbasis av kommissionen, för perioden 2014–2020 (se punkterna 2–6 i ***bilaga 1.1***. och punkterna 6.16–6.19). Det betyder att vi granskade transaktioner för vilka alla relevanta korrigerande åtgärder hade vidtagits på medlemsstatsnivå.

1.14. När det gäller rubrik 1b i den fleråriga budgetramen uppgick de mellanliggande betalningar som gjordes 2017 för perioden 2014–2020 till omkring 21 miljarder euro. Vi kommer att ta med dessa mellanliggande betalningar och utbetalningar av förfinansiering i vår population ett kommande år när räkenskaperna har godkänts av kommissionen och reglerats genom ett årligt beslut.

KOMMISSIONENS SVAR

1.13. *Kommissionen noterar att godkända utgifter fortfarande kan bli föremål för finansiella korrigeringar under senare år när så är lämpligt, t.ex. efter kommissionens efterföljande revisioner och kontroller.*

Ruta 1.3 – Jämförelse mellan vår revisionspopulation 2017 och EU:s budget per rubrik i den fleråriga budgetramen 2017

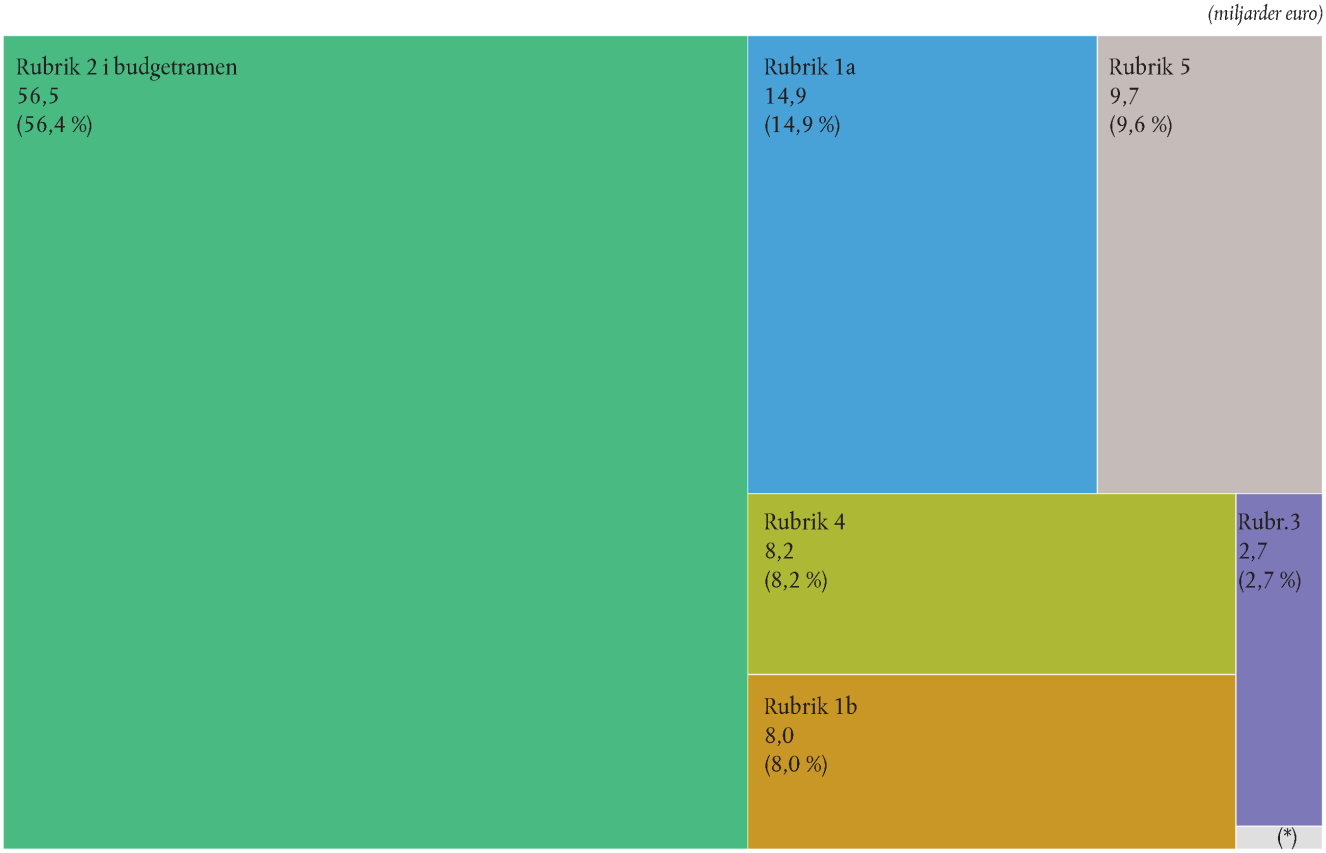
(*) När det gäller rubrik 1b i den fleråriga budgetramen innefattar förfinansieringsbeloppet på 30,7 miljarder euro mellanliggande betalningar för programperioderna 2007–2013 och 2014–2020 på 21,7 miljarder euro. I enlighet med vår revisionsmetod för detta område ingår dessa betalningar inte i revisionspopulationen för årsrapporten för 2017.

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.15. ***Ruta 1.3*** visar hur vår revisionspopulation 2017 fördelas på engångsbetalningar, mellanliggande betalningar (som godkänts av kommissionen) och slutbetalningar, regleringar av förfinansiering och årliga beslut om godkännande av räkenskaperna. För 2017 granskade vi transaktioner värda totalt 100,2 miljarder euro. I år står Naturresurser för den största delen av vår totala population (57 %), medan rubrik 1b i den fleråriga budgetramen, Sammanhållning, till skillnad från tidigare år utgör en relativt liten andel (omkring 8 %) (***ruta 1.4***).

Ruta 1.4 – Översikt över vår revisionspopulation 2017 per rubrik i den fleråriga budgetramen

(*) Rubrik 6 och övrigt 0,2 (0,2 %)

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Våra granskningsresultat 2017 visar att felen är begränsade till vissa områden i EU-budgeten

1.16. Våra viktigaste resultat när det gäller korrektheten i EU: s intäkter och kostnader var följande:

a) Intäkterna innehöll inte väsentliga fel. De intäktsrelaterade systemen var ändamålsenliga generellt sett, men de nyckelinternkontroller av *traditionella egna medel* som vi bedömde vid kommissionen och i några medlemsstater var endast delvis ändamålsenliga (punkt 4.21).

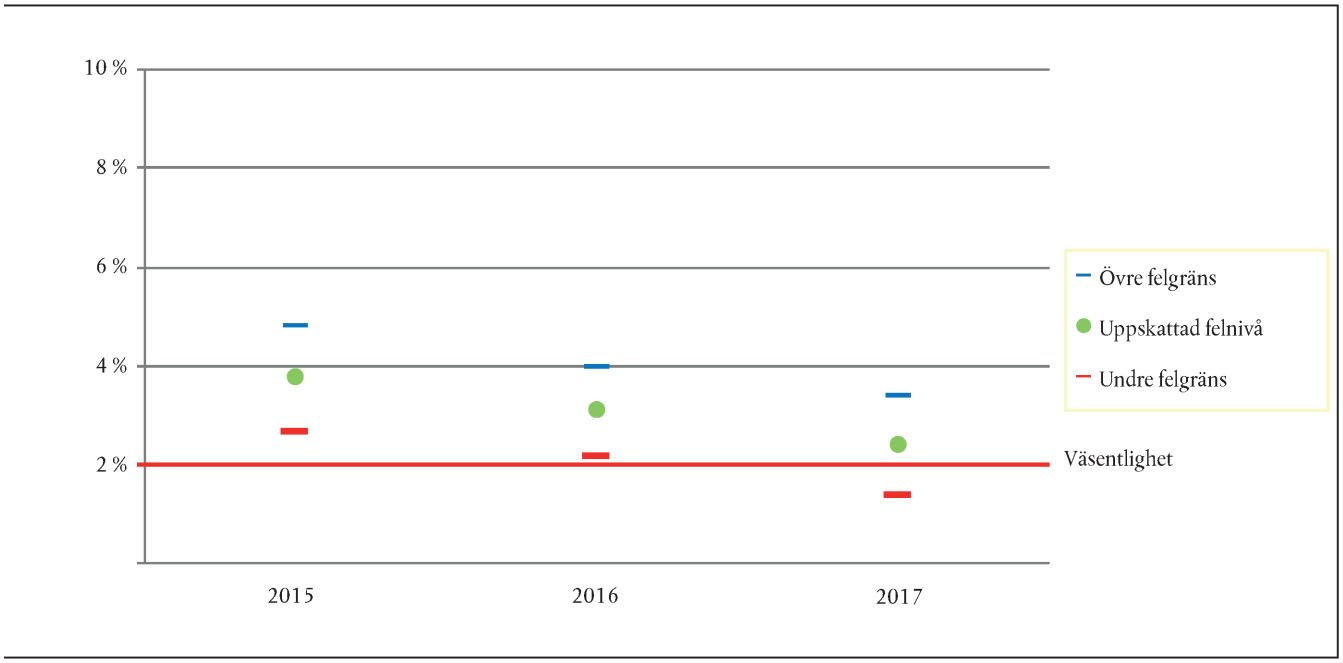
b) När det gäller kostnader visar våra samlade revisionsbevis att felnivån var väsentlig. Vi uppskattar den övergripande felnivån i kostnaderna till 2,4 %, men de väsentliga felen var i huvudsak begränsade till de ersättningsbaserade kostnaderna som utgjorde ungefär 47 % av den granskade populationen. Den övergripande felnivån enligt vår uppskattning har minskat jämfört med tidigare år (***ruta 1.5***).

KOMMISSIONENS SVAR

1.16.

b) *Kommissionen konstaterar med tillfredsställelse att det i år har gjorts ytterligare avsevärda förbättringar i resultaten.*

Figur 1.5 – Den uppskattade felnivån (2015–2017)

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Det sätt som EU-medel betalas ut på påverkar risken för fel

1.17. Utvecklingen av granskningsresultaten gör att den övergripande uppskattningen av fel inte längre är den enda grunden till vår revisionsförklaring. Våra granskningsresultat för 2017 bekräftar resultaten för 2015 och 2016, nämligen att det sätt som medel betalas ut på påverkar risken för fel. Vi konstaterade generellt att stödrättighetsbaserade kostnader ([19]) inte innehöll väsentliga fel, medan däremot ersättningsbaserade kostnader fortsatte att innehålla väsentliga fel (***ruta 1.6***).

KOMMISSIONENS SVAR

1.17. *Resultaten för laglighet och korrekthet ökar år efter år. Kommissionen anser att detta är en följd av de åtgärder som vidtagits av kommissionen och medlemsstaterna för att ytterligare förbättra förvaltningen av fonderna (se kommissionens svar på punkterna 6.26, 7.10 och 7.11).*

([19]) I stödrättighetsbaserade kostnader ingår administrativa kostnader.

Ruta 1.6 – De stödrättighetsbaserade betalningarna 2017 innehåller inte väsentliga fel

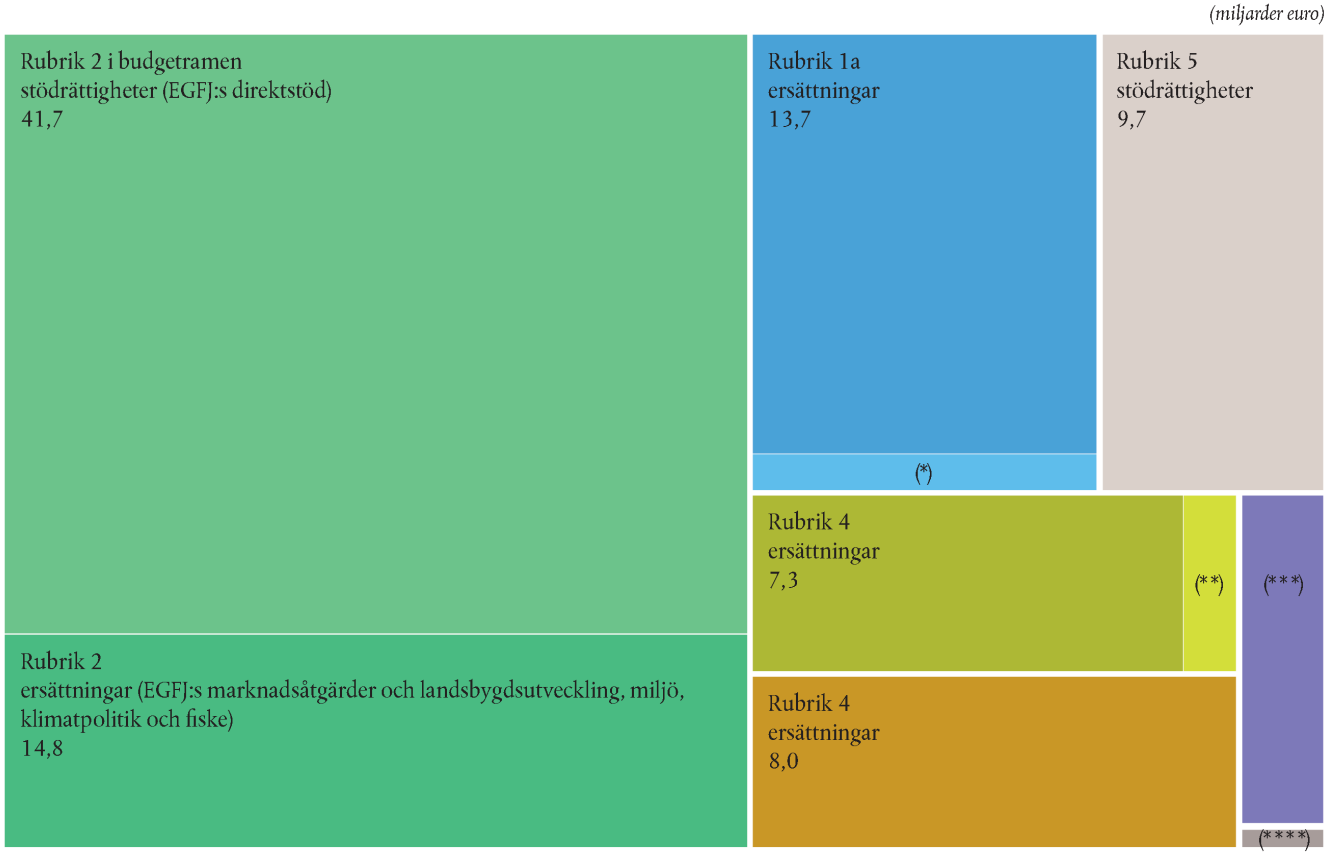
Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

De stödrättighetsbaserade betalningarna innehåller inte väsentliga fel

1.18. Vi uppskattar att felnivån i de stödrättighetsbaserade kostnaderna (exklusive vissa stödordningar för landsbygdsutveckling) ligger under vår väsentlighetsgräns på 2 %, precis som 2016. Stödrättighetsbaserade kostnader innebär att stödmottagarna får stöd om de uppfyller vissa villkor. Sådant stöd innebär en lägre risk för fel om de fastställda villkoren inte är alltför komplexa. Stödet i fråga ***(ruta 1.7***) innefattar student- och forskningsstipendier (rubrik 1a i den fleråriga budgetramen – kapitel 5), *direktstöd* till jordbrukare (rubrik 2 i den fleråriga budgetramen – kapitel 7) och budgetstöd till tredjeländer (rubrik 4 i den fleråriga budgetramen – kapitel 9). De administrativa betalningarna består mest av löner och pensioner till EU-tjänstemän (rubrik 5 i den fleråriga budgetramen, kapitel 10). Totalt utgör de ersättningsbaserade kostnaderna omkring 53 % av vår revisionspopulation.

Ruta 1.7 – Fördelning av ersättningsbaserade och stödrättighetsbaserade kostnader i EU:s budget per rubrik i den fleråriga budgetramen

(*) Rubrik 1a – stödrättigheter 1,2
(**) Rubrik 4 – stödrättigheter 0,9
(***) Rubrik 3 – ersättningar 2,7
(****) Rubrik 6 och övrigt – 0,2

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

De väsentliga felen kvarstår i ersättningsbaserade kostnader

1.19. Vi konstaterade att komplexa villkor ökar risken för fel. Det gäller ersättningsbaserade kostnader och en liten andel av de stödrättighetsbaserade kostnaderna där komplexa villkor ska uppfyllas (vissa stödordningar för landsbygdsutveckling). Denna typ av högriskkostnader utgör omkring 47 % av vår revisionspopulation. Vi uppskattar felnivån i denna kostnadstyp till 3,7 % (2016: 4,8 %), vilket är betydligt över väsentlighetsgränsen på 2 % (***ruta 1.6***).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.20. De ersättningsbaserade kostnaderna täcker stödmottagares ersättningsanspråk för stödberättigande kostnader som de har haft. För det ändamålet måste de lämna information som visar att de deltar i en verksamhet som berättigar till stöd och har haft kostnader som de kan begära ersättning för. När de gör det måste de följa komplicerade regler om vad de kan begära ersättning för (stödvillkor) och hur kostnaderna får uppstå. Denna komplexitet leder till fel som påverkar vår slutsats för den fleråriga budgetramens rubriker 1a Konkurrenskraft (punkterna 5.31–5.32), 1b Sammanhållning (punkterna 6.73-6.76) och 2 Naturresurser (punkterna 7.40–7.41).

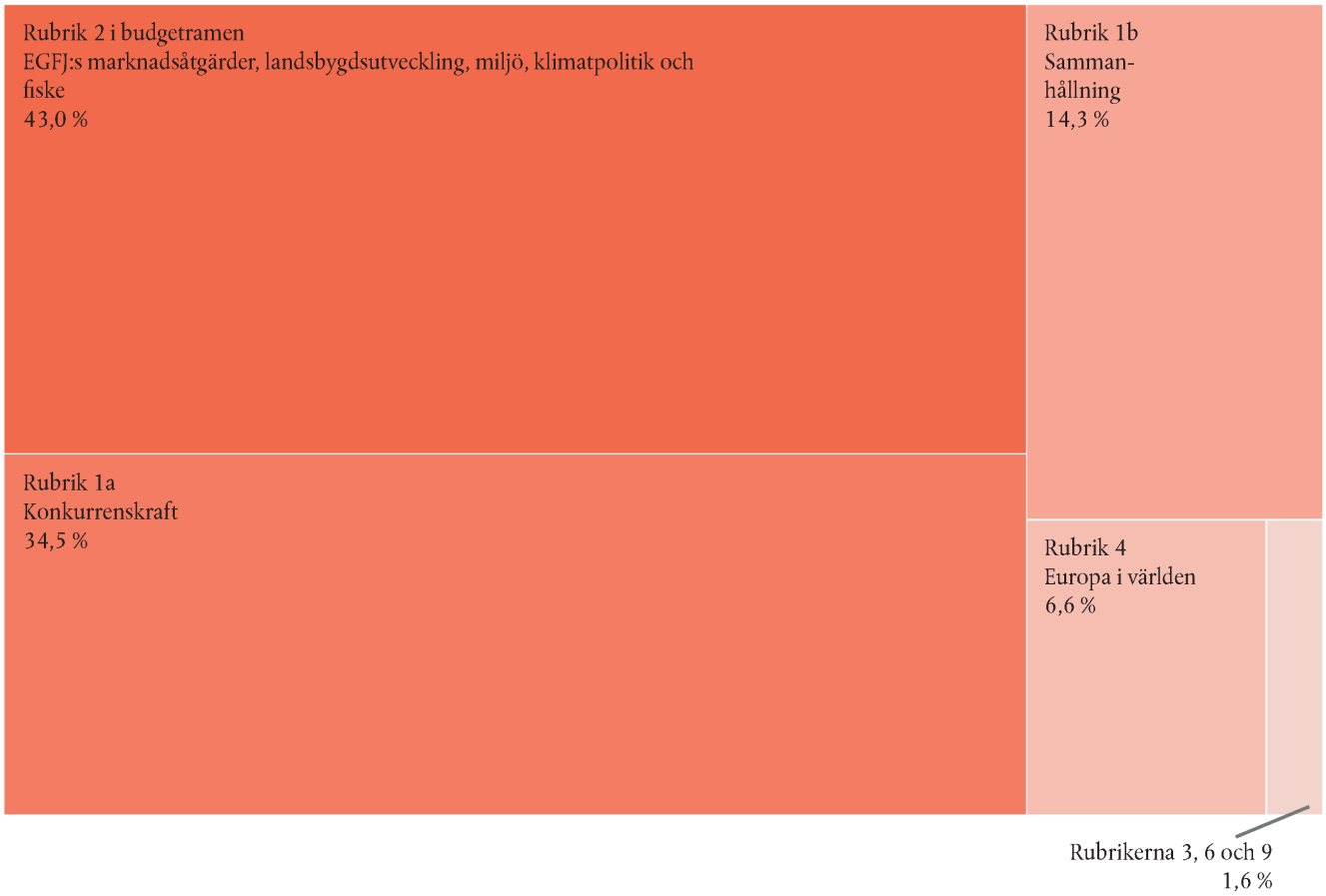
1.21. Merparten av de ersättningsbaserade EU-medlen går till forskningsprojekt (Konkurrenskraft), utbildningsprogram (Sammanhållning), projekt för regional utveckling och landsbygdsutveckling (Sammanhållning och Landsbygdsutveckling) och utvecklingsprojekt (Europa i världen). Såsom framgår av ***ruta 1.8*** stod marknadsåtgärder via *Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ)*, landsbygdsutveckling, miljö, klimatpolitik och fiske samt Konkurrenskraft för den största andelen av den uppskattade felnivån i de ersättningsbaserade kostnaderna för 2017, före Sammanhållning, och Europa i världen. Den fördelningen skiljer sig från tidigare år. Det beror framför allt på den låga volymen godkända kostnader inom Sammanhållning.

KOMMISSIONENS SVAR

1.20. *Kommissionen noterar att utgifter baserade på återbetalning omfattar utgifter som återbetalas både på grundval av faktiska kostnader och på grundval av förenklade kostnadsalternativ. Revisionsrätten har bekräftat under tidigare år att projekt som genomförs baserade på förenklade kostnadsalternativ är mindre felutsatta. Förenklade kostnadsalternativ utgör en betydande andel av ESF:s, Erufs och Sammanhållningsfondens verksamhet (se kommissionens svar på punkt 6.77).*

Omnibusförslaget, i sin lydelse till följd av den politiska överenskommelsen mellan rådet och parlamentet, breddar avsevärt räckvidden och tillämpligheten av förenklade kostnadsalternativ och betalningar som grundas på villkor. Kommissionens lagstiftningsförslag för 2021–2027 ger ytterligare möjligheter för användning av förenklade kostnadsalternativ och villkorade betalningar för att ytterligare minska komplexiteten.

Figur 1.8 – Andel av den uppskattade felnivån 2017 per rubrik i den fleråriga budgetramen för ersättningsbaserade kostnader (%)

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Vi konstaterade att felnivån i kostnaderna för Konkurrenskraft, Sammanhållning och Naturresurser var väsentlig

1.22. I år gör vi en särskild bedömning av fyra rubriker i den fleråriga budgetramen: Konkurrenskraft, Naturresurser, Sammanhållning och Administrativa utgifter. Vi beräknar inte felnivåer för övriga utgiftsområden, inbegripet rubrikerna 3 (kapitel 8) och 4 (kapitel 9) i den fleråriga budgetramen. Totalt sett uppgick de kostnader som omfattas av vår revisionsförklaring på dessa områden till 11,1 miljarder euro (11,1 % av de kostnader som omfattades av vår revision). Det arbete som vi har utfört på dessa områden fortsätter att bidra till våra övergripande slutsatser om 2017.

1.23. Konkurrenskraft (kapitel 5): kostnaderna innehåller väsentliga fel. Cirka 90 % av kostnaderna är ersättningsbaserade, och felen här speglar i allt väsentligt olika kategorier av icke stödberättigande kostnader (framför allt personalkostnader och andra kostnader, icke stödberättigande projekt och icke stödberättigade stödmottagare).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.24. Sammanhållning (kapitel 6): Kostnaderna på detta område utgörs främst av ersättningar. Den vanligaste typen av fel som revisionsmyndigheterna upptäckte var icke stödberättigande kostnader. För denna typ av fel gjorde medlemsstaternas myndigheter i allmänhet korrigeringar i syfte att få ner programmens kvarstående felprocentsatser under väsentlighetsgränsen på 2 %. Men vi fann också fel som revisionsmyndigheterna inte hade upptäckt, inbegripet, gällande en revisionsmyndighet, icke stödberättigade mottagare som fick finansiering genom finansieringsinstrument. Varken medlemsstaternas myndigheter eller kommissionen gjorde några korrigeringar för dessa fel. Baserat på fel som antingen revisionsmyndigheter eller vi själva har upptäckt, och med beaktande av alla relevanta finansiella korrigeringar, uppskattar vi att felnivån är väsentlig.

1.25. Naturresurser (kapitel 7): som helhet innehåller detta område väsentliga fel. Direktstöd från EGFJ utgör dock omkring tre fjärdedelar av kostnaderna på detta område och innehåller inte väsentliga fel. Direktstödet till jordbrukare är stödrättighetsbaserat och har gynnats av förenklade stödregler för mark och ett ändamålsenligt system för förhandskontroller (IACS) som möjliggör automatiska korskontroller mellan databaser. Vi konstaterar en fortsatt hög felnivå på de övriga utgiftsområdena (landsbygdsutveckling, EGFJ:s marknadsåtgärder, miljö, klimatpolitik och fiske). Utgifterna på dessa områden tar oftast formen av ersättning av kostnader. Icke stödberättigade stödmottagare och icke stödberättigande aktiviteter, projekt eller kostnader står för cirka två tredjedelar av den uppskattade felnivån för denna rubrik i den fleråriga budgetramen.

1.26. Administration (kapitel 10): området innehåller inte väsentliga fel. Merparten av kostnaderna på detta område gäller löner, pensioner och ersättningar som betalas av EU:s institutioner och organ.

KOMMISSIONENS SVAR

1.24. *Kommissionen noterar att revisionsrättens uppskattning av felnivån för sammanhållningspolitiken i år utgör en betydande förbättring, med beaktande av alla finansiella korrigeringar som redan tillämpats av programmyndigheterna. Godkända utgifter kan, i tillämpliga fall, fortfarande bli föremål för finansiella korrigeringar under senare år, t.ex. efter kommissionens efterföljande revisioner och kontroller.*

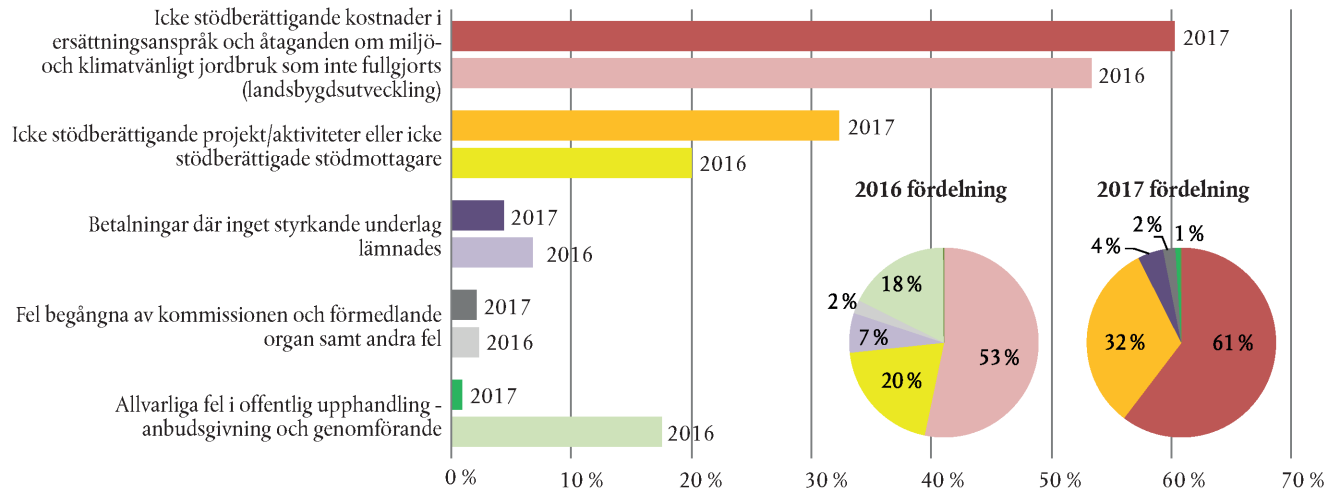
Förenkling är det effektivaste sättet att sänka kostnaderna och minska kontrollbördan och risken för fel. Inom politikområden där det finns sunda förvaltnings- och kontrollsystem och mindre komplicerade regler för stödberättigande förekommer det också färre fel (se kommissionens svar på punkt 1.20).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Fel avseende stödberättigande fortsätter att bidra mest till den uppskattade felnivån för ersättningsbaserade kostnader

1.27. I år tittade vi närmare på de typer av fel som vi konstaterade i de ersättningsbaserade kostnaderna, eftersom detta är det område där felnivån är fortsatt väsentlig. ***Ruta 1.9*** visar hur den uppskattade felnivån för 2017 på 3,7 % när det gäller ersättningsbaserade kostnader är fördelad mellan olika feltyper. Den visar också hur fördelningen såg ut i uppskattningen för 2016 (4,8 %) ([20]).

Ruta 1.9 – Fördelning av den uppskattade felnivån för ersättningsbaserade kostnader mellan olika feltyper

Källa: Europeiska revisionsrätten.

1.28. På samma sätt som 2016 är det fel avseende stödberättigande (dvs. icke stödberättigande kostnader i ersättningsanspråk, åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk som inte fullgjorts (landsbygdsutveckling), icke stödberättigande projekt/aktiviteter eller icke stödberättigade stödmottagare) som bidrar mest till den uppskattade felnivån 2017. Deras effekt ökade dock betydligt jämfört med 2016 (2017: 93 %, 2016: 73 %). Det berodde på det faktum att vi konstaterade mycket få fel i offentlig upphandling i år.

KOMMISSIONENS SVAR

1.28. *Kommissionen kommer att följa upp de fall som revisionsrätten nämner och vid behov föreslå åtgärder.*

Kommissionen anser att ej fullgjorda åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk inte nödvändigtvis är en fråga om berättigande. En proportionell påföljd, som bara i ett antal exceptionella och begränsade antal fall kan nå 100 %, tillämpas. Se även punkt 7.19.

([20]) Dessa uppgifter offentliggjordes inte i ruta 1.6 i årsrapporten för 2016.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.29. Till skillnad från 2016 bidrog de allvarliga felen i offentlig upphandling med mindre än 1 % (2016: 18 %) till den uppskattade felnivån. Det kan förklaras av den relativt låga andel av kostnaderna som godkänts inom Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden (punkt 6.18). Våra tidigare granskningsresultat visar att dessa medel oftare innehåller fel i förfaranden för offentlig upphandling.

Kommissionens uppskattning av felprocenten ligger i den lägre delen av vårt felintervall

1.30. Kommissionen har enligt artikel 317 i EUF-fördraget det yttersta ansvaret för genomförandet av EU:s budget och förvaltar EU:s utgifter tillsammans med medlemsstaterna ([21]). Kommissionen redovisar sina åtgärder i följande tre rapporter som tillsammans bildar det integrerade paketet för finansiell rapportering ([22]):

a) EU:s konsoliderade årsredovisning (preliminär i mars, slutlig i juni).

b) Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten (ingen preliminär version, slutlig i juni).

c) Rapport om uppföljningen av beviljandet av ansvarsfrihet det föregående budgetåret (juli).

1.31. I enlighet med vår strategi för 2018–2020 föresatte vi oss att basera vår revisionsförklaring på en *bestyrkandemetod*, vilket innebär att vi avser att avge en försäkran om kommissionens (förvaltnings)förklaring. Detta bygger på vår erfarenhet av att tillämpa den metoden sedan 1994 vid vår revision av räkenskapernas tillförlitlighet. När det gäller korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna arbetar vi med kommissionen för att skapa nödvändiga förutsättningar för att göra framsteg mot denna metod. En viktig faktor är att information finns tillgänglig i tid för sammanställning och revision ([23]).

KOMMISSIONENS SVAR

1.29. *Kommissionen understryker att dess olika förebyggande och korrigerande åtgärder inom ramen för 2013 års handlingsplan för offentlig upphandling liksom det specifika förhandsvillkoret för offentlig upphandling som infördes i den rättsliga ramen för 2014–2020 för ESI-fonderna också har bidragit till att avhjälpa brister som konstaterats på området.*

1.31. *Kommissionen stöder idén om en utveckling som skulle leda till ett större utnyttjande av de uppgifter om laglighet och korrekthet som lämnats av revisionsobjektet, inklusive de korrigerande åtgärder som vidtagits samt mer kvalitativa faktorer, samtidigt som hänsyn tas till särdragen i de olika politikområden, inklusive flerårsbasisen. I detta skede behövs dock ytterligare förtydligande vad gäller de exakta effekterna eller konsekvenserna av ett attesteringstillvägagångssätt för kommissionen, medlemsstaternas myndigheter och stödmottagare, särskilt i fråga om kostnader, administrativ belastning och tidsplan.*

([21]) Artikel 317 i EUF-fördraget:
”I överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna genomföra budgeten under eget ansvar och inom ramen för de beviljade anslagen enligt bestämmelserna i den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 322. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen för att säkerställa att anslagen används i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning.”

([22]) [*http://ec.europa.eu/budget/biblio/media/2018package_en.cfm*.

([23]) Se rekommendation 2 f i särskild rapport nr 27/2016 *Europeiska kommissionens förvaltning – bästa praxis?*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.32. I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten presenterar kommissionen sin bedömning av riskbelopp. Riskbeloppet vid betalning är kommissionens uppskattning av det belopp som inte betalats enligt tillämpliga regler vid betalningstillfället. Denna siffra ligger närmast vår uppskattning av felnivån.

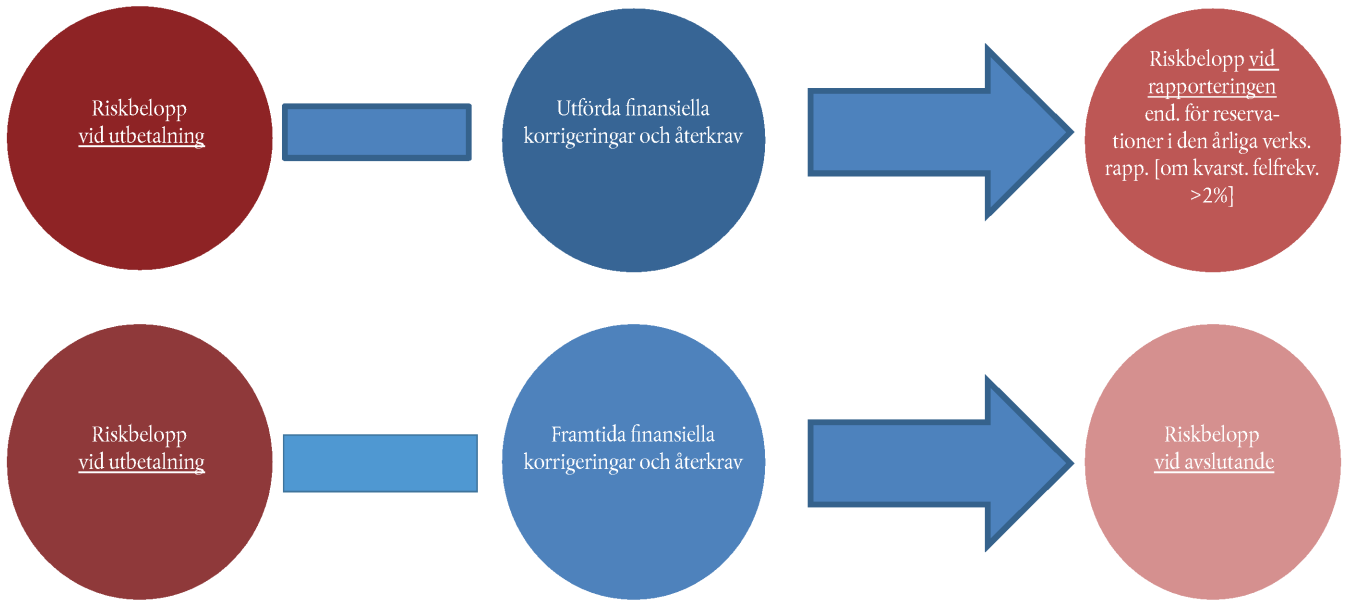
1.33. Förutom riskbeloppet vid betalning presenterar kommissionen andra indikatorer för korrekthet. ***Ruta 1.10*** visar hur riskbeloppet vid betalning hänger ihop med de andra indikatorerna.

KOMMISSIONENS SVAR

1.32. *Kommissionen har gjort framsteg när det gäller att begränsa den totala felnivån vid utbetalning.*

Det totala riskbeloppet vid avslutande som presenteras i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2017 beräknas dessutom understiga 2 % av de totala relevanta utgifterna efter beaktande av uppskattade framtida korrigeringar.

Ruta 1.10 – Förhållande mellan riskbeloppet vid betalning och riskbeloppet vid rapportering/det totala riskbeloppet vid avslutande

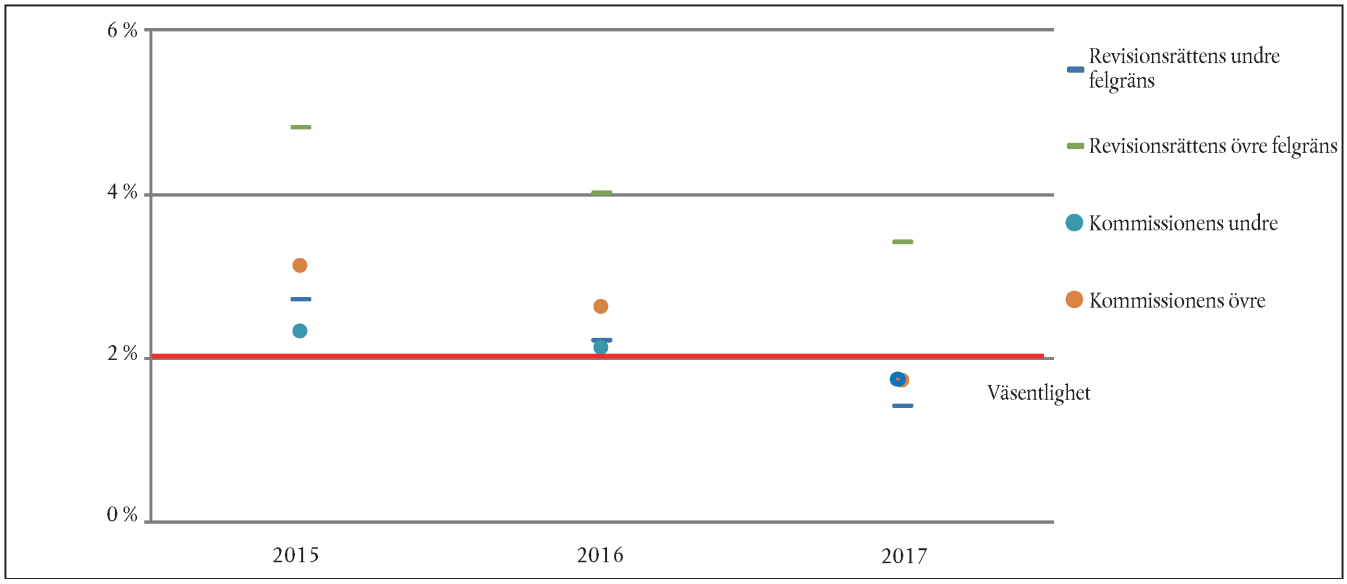

Källa: Kommissionen – den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2016, s. 74.

1.34. I ***ruta 1.11*** jämför vi kommissionens siffror för riskbeloppet vid betalning med intervallet för vår uppskattning av felnivån. Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten följer inte samma förfarande som EU:s konsoliderade årsredovisning, som vi får en preliminär version av i slutet av mars. Därför granskar vi inte informationen i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten som sådan. Det riskbelopp vid betalning som kommissionen har beräknat för 2017 och presenterat i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten ligger i den lägre delen av vårt intervall och uppgår till 1,7 % (jämfört med 2,1–2,6 % för 2016). Vi uppskattar felnivån till 2,4 % (2016: 3,1 %) i ett intervall mellan 1,4 och 3,4 %.

1.34. *Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten antas i mitten av juni i enlighet med budgetförordningen och, för riskbeloppet vid utbetalning som revisionsrätten hänvisar till, bygger den på de detaljerade uppgifterna i generaldirektörernas årliga verksamhetsrapporter. De årliga verksamhetsrapporterna görs i princip tillgängliga för revisionsrätten så snart de undertecknats. Tillräckligt med tid måste avsättas för utarbetandet av de årliga verksamhetsrapporterna och den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för att granska och utvärdera de viktigaste uppgifter som lämnas av medlemsstaterna.*

Ruta 1.11 – Kommissionens uppskattning av riskbeloppet vid betalning jämfört med vår uppskattning

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

De enskilda delarna i kommissionens uppskattning överensstämmer inte alltid med våra resultat

1.35. Kommissionen använder de revisionsförklaringar som generaldirektörerna avger i sina årliga verksamhetsrapporter som grund för sin samlade bedömning av lagligheten och korrektheten. Kapitlen 4–10 innehåller ett avsnitt om utvalda årliga verksamhetsrapporter där vi bedömer huruvida de överensstämmer med våra egna resultat.

KOMMISSIONENS SVAR

1.35. *De årliga verksamhetsrapporterna är generaldirektörernas viktiga rapporter till kommissionskollegiet om sin tjänsteutövning. De årliga verksamhetsrapporterna innehåller en redogörelse för arbetet mot de generella och specifika mål som har fastställts i generaldirektoratens strategiska planer och förvaltningsplaner. Dessutom redovisas resultaten i fråga om finansiell förvaltning, intern kontroll och organisatorisk förvaltning.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.36. Indikatorerna för korrekthet (de siffror som redovisas i de årliga verksamhetsrapporterna för riskbelopp vid betalning):

a) överensstämmer i stora drag med våra egna resultat för budgetramsrubrik 2 Naturresurser och budgetramsrubrik 5 Administration,

b) ligger under den felnivå som vi har uppskattat för budgetramsrubrik 1a Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning och budgetramsrubrik 1b Sammanhållning.

Framtida korrigeringar och återvinningar påverkar i hög grad riskbeloppet vid avslutandet

1.37. Riskbeloppet vid avslutandet, som tas upp i ***ruta 1.10***, påverkas av uppskattningar av framtida korrigeringar och återvinningar som förvaltare av EU-medel förväntas göra. De är viktiga förvaltningsverktyg som kan minska de oriktiga kostnadernas effekt på EU:s budget.

1.38. Kommissionen använder de korrigeringar och återvinningar som har gjorts de gångna åren som underlag för att uppskatta framtida korrigeringar och återvinningar. Det riskbelopp vid avslutandet som rapporterades i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten är riskbeloppet vid betalning (punkt 1.32) minus en uppskattning av framtida korrigeringar och återvinningar. I ***ruta 1.12*** visas kopplingarna mellan faktiska siffror och uppskattade framtida korrigeringar och återvinningar i slutet av rapporteringsåret.

KOMMISSIONENS SVAR

1.36.

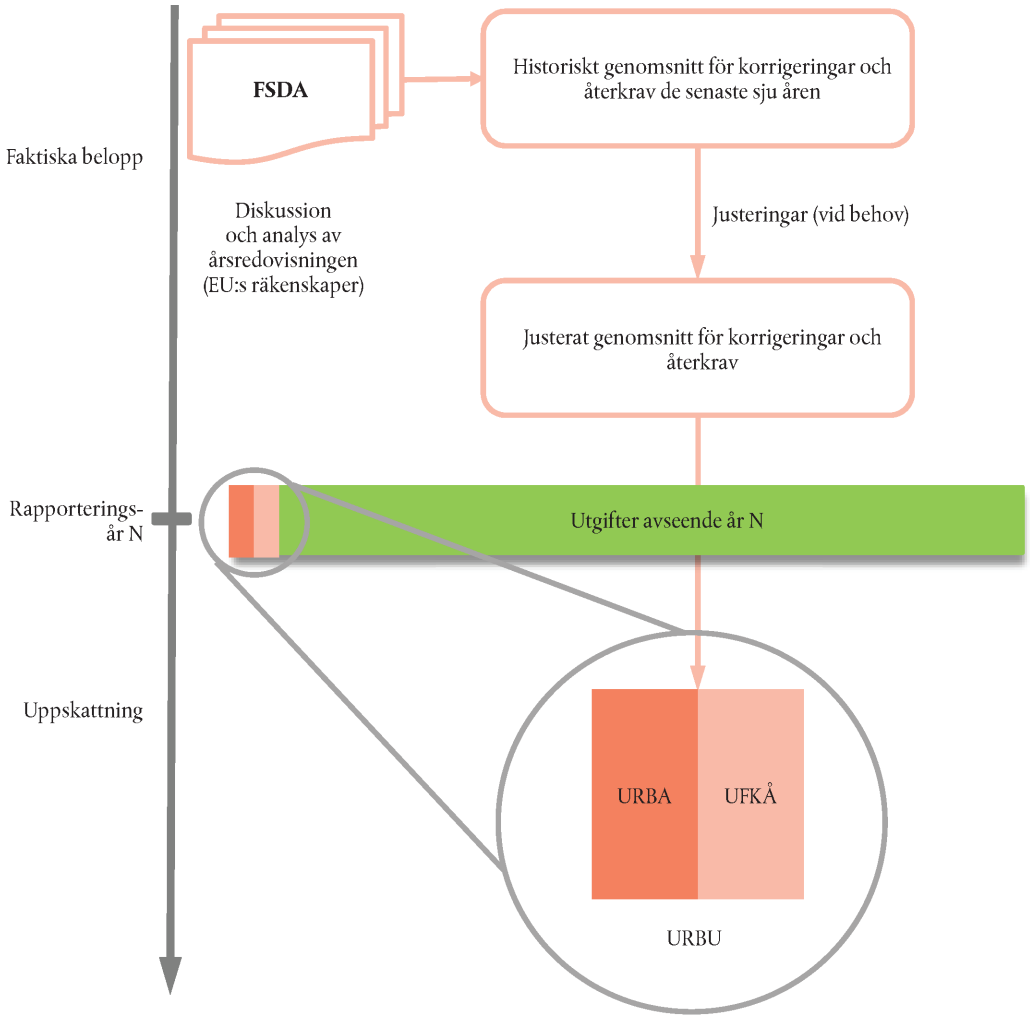
b) *När det gäller rubrik 1a i den fleråriga budgetramen "Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning", anser kommissionen att de uppgifter som lämnas i de årliga verksamhetsrapporterna i förhållande till de underliggande transaktionernas korrekthet har förbättrats (se punkterna 5.23–5.25).*

Kommissionen noterar att det totala uppskattade riskbeloppet för 2017 vid utbetalning för "sammanhållning" under rubrik 1b i den fleråriga budgetramen vilket härrör från de årliga verksamhetsrapporterna från GD REGIO och GD EMPL ligger inom det intervall som beräknats av revisionsrätten.

1.37. *Begreppet "riskbelopp vid avslutande" kompletterar den övergripande bilden av de fleråriga programmen, eftersom det ger mer information om det riskbelopp som kvarstår när alla korrigeringsåtgärder har beaktats, inklusive om "korrigeringsförmågan", det vill säga den bästa uppskattningen av de korrigeringar som kommer att göras under åren efter det att kostnaden uppkom.*

1.38. *Kommissionens beräkningar är försiktiga för att undvika eventuell överskattning av den korrigerande kapaciteten. Dessa beräkningar är visserligen i viss mån baserade på de genomsnittliga faktiska korrigeringar som gjorts under tidigare år. Denna historiska grund är emellertid inte alltid helt relevant för uppskattningen av framtida korrigeringar och kan behöva anpassas. Se även kommissionens svar på punkt 1.39.*

Ruta 1.12 – Kommissionens uppskattade framtida korrigeringar och återvinningar och riskbelopp

URBU **Uppskattat riskbelopp vid utbetalning**

Uppskattad felnivå i utgifterna avseende år N vid tidpunkten för betalning när korrigerande åtgärder ännu inte har vidtagits

UFKÅ **Uppskattade framtida finansiella korrigeringar och återkrav**

Uppskattat belopp för oriktiga utgifter avseende år N som kommer att upptäckas vid efterhandskontroller och korrigeras i framtiden

URBA **Uppskattat riskbelopp vid avslutandet**

Uppskattad felnivå i utgifterna avseende år N vid tidpunkten för avslutandet när alla korrigerande åtgärder har vidtagits

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Kommissionens uppskattning när det gäller korrigeringar och återvinningar bygger på ett justerat historiskt genomsnitt

1.39. När kommissionen ska uppskatta framtida korrigeringar och återvinningar använder den ett historiskt genomsnitt som bygger på transaktioner de föregående åren. Kommissionen anser att detta är den bästa tillgängliga indikationen på dess korrigerande kapacitet. För att se till att uppskattningen är relevant för aktuella program kräver GD Budget att övriga generaldirektorat justerar det historiska genomsnittet eller använder en annan uppskattningsmetod där så är lämpligt ([24]).

1.40. Vi konstaterade en förbättring för budgetåret 2017, men historiska uppgifter påverkades fortfarande av klassificerings- och inmatningsfel eller element som saknade relevans för beräkningen ([25]).

1.41. Merparten av kommissionens generaldirektorat justerade sina uppskattningar. Vi konstaterade att uppskattningarna för 2017 var bättre än tidigare år. Några generaldirektorats årliga verksamhetsrapporter innehöll dock inte tillräckliga upplysningar om de viktigaste antaganden som låg till grund för uppskattningen av framtida korrigeringar och återvinningar.

Tydligare åtskillnad mellan effekterna av förebyggande respektive korrigerande åtgärder behöver göras

1.42. Kommissionen och, när det gäller program med delad förvaltning, medlemsstaternas myndigheter kan skydda EU:s budget mot oriktiga utgifter genom att antingen förhindra deras uppkomst eller kompensera för deras effekter. Förebyggande är den första försvarslinjen mot fel. Om förebyggande mekanismer inte lyckas förhindra alla fel måste kommissionen vidta korrigerande åtgärder för att upphäva deras effekt.

([24]) Avsnitt 2.1 om ekonomisk förvaltning och internkontroll i riktlinjerna för innehållet i den årliga verksamhetsrapporten, riktlinjer för viktiga begrepp och definitioner för fastställande av felprocentsatser, riskbelopp och uppskattade framtida korrigeringar och användarhandbok om rapporterna ”Business Objects” för utarbetandet av den årliga verksamhetsrapporten för 2017.

([25]) Se t.ex. punkterna 1.13–1.15 i årsrapporten för 2013, punkterna 1.43 och 1.44 i årsrapporten för 2014 och fotnot 35 i årsrapporten för 2015. Vår granskning av finansiella korrigeringar och återvinningar som redovisats 2017 visade på några klassificerings- och inmatningsfel.

KOMMISSIONENS SVAR

1.39. *Historiska uppgifter kan påverkas av enstaka händelser eller vara relaterade till tidigare program med olika riskprofiler än de nuvarande (som kan ha förenklats och blivit mindre felutsatta). Av dessa anledningar justeras eller ersätts de historiska uppgifterna i enlighet med detta.*

1.40. *Historiska uppgifter är relevanta för beräkningen av framtida korrigeringar men ibland behöver de justeras. Just detta är ett av skälen till att kommissionens avdelningar uppmanas att överväga behovet av att justera/ersätta den historiska grunden.*

Kommissionen har kontinuerligt förbättrat rapporteringen av finansiella korrigeringar och återvinningar och kvaliteten på de underliggande uppgifterna under de senaste åren.

1.41. *Instruktioner, mallar och vägledning för den årliga verksamhetsrapporten 2017 har förtydligats med anledning av revisionsrättens rekommendationer 2016. I enlighet med instruktionerna har generaldirektoraten i sina årliga verksamhetsrapporter för 2017 förbättrat sin presentation av de viktigaste antagandena om gjorda justeringar/ersättningar, för att framhäva den bästa och försiktigaste uppskattningen av framtida korrigeringar och återvinningar som är relevanta för de nuvarande programmen.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.43. Till kommissionens viktigaste förebyggande mekanismer hör att avbryta och hålla inne betalningar samt att göra förhandskontroller som leder till att icke stödberättigande belopp underkänns innan kommissionen godkänner kostnader och gör utbetalningar. En av kommissionens viktigaste korrigerande mekanismer är efterhandskontroller av belopp som den har godkänt och betalat ut. Inom delad förvaltning leder de till finansiella korrigeringar, och inom direkt och indirekt förvaltning resulterar de i återvinningar från slutmottagare.

1.44. Vi konstaterade att kommissionen rapporterar belopp som härrör från både den förebyggande och den korrigerande mekanismen under en och samma rubrik, Finansiella korrigeringar och återkrav, i diskussionen och analysen av årsredovisningen (FSDA) i EU:s årsredovisning. Det gör att det blir svårt för läsarna att skilja mellan effekterna av förebyggande respektive korrigerande åtgärder.

1.45. Kommissionen har dock de uppgifter som krävs för att skilja mellan de två kategorierna. I våra årsrapporter för 2014, 2015 och 2016 kunde vi med hjälp av uppgifter som vi fått från kommissionen skilja mellan belopp som härrörde från förebyggande och korrigerande mekanismer.

1.46. I avsnittet med diskussion och analys av årsredovisningen (FSDA) för 2017 redovisas genomförda finansiella korrigeringar och återvinningar på totalt 2,8 miljarder euro. Liksom tidigare år inbegriper denna siffra, tillsammans med de belopp som härrör från korrigerande mekanismer, följande resultat av förebyggande åtgärder:

a) Inom delad förvaltning, 78 miljoner euro som medlemsstaterna dragit av från nya kostnadsredovisningar till kommissionen (korrigeringar ”vid källan”) inom Sammanhållning och inre politik, och 275 miljoner euro i betalningsminskningar inom Jordbruk.

b) Inom direkt och indirekt förvaltning, 539 miljoner euro i icke stödberättigande kostnader som dragits av från betalningsansökningar innan motsvarande betalningar gjorts från EU-budgeten.

KOMMISSIONENS SVAR

1.44 och 1.45. *Den information om finansiella korrigeringar och återkrav som ingår i avsnittet Årsredovisning – diskussion och analys är avsedd att på ett mycket kortfattat sätt förklara de viktigaste delar och åtgärder som kommissionen använder för att skydda EU:s budget och deras finansiella konsekvenser. Alla detaljerade upplysningar om finansiella korrigeringar och återkrav finns i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten, som skiljer mellan belopp som härrör från förebyggande och korrigerande åtgärder. I avsnittet Årsredovisning – diskussion och analys för 2017 har beloppet för korrigerande åtgärder redovisats separat och en länk till relevanta avsnitt i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten har tillhandahållits.*

1.46. *Detaljerade upplysningar om finansiella korrigeringar och återvinningar lämnas i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten, liksom under 2016, och före det i respektive kommissionens meddelanden om skyddet av EU:s budget. Beloppen för korrigeringar och återvinningar vid källan visar att kommissionen inriktar sig på förebyggande åtgärder för att skydda EU:s budget innan utgifter godkänns.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

VI RAPPORTERAR MISSTÄNKTA OEGENTLIGHETER TILL OLAF

1.47. Vi rapporterar fall av misstänkta oegentligheter till Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) som antingen upptäcks vid vår revision (inbegripet våra effektivitetsrevisioner) eller som grundas på upplysningar som lämnas direkt till oss av tredje part. Vi kan inte kommentera enskilda ärenden eller Olafs svar på dem. År 2017

a) bedömde vi korrektheten i 703 transaktioner under vårt revisionsarbete avseende årsrapporten och utarbetade 28 särskilda rapporter,

b) rapporterade vi 13 fall av misstänkta oegentligheter som konstaterats vid våra revisioner till Olaf (11 år 2016) och sex fall baserade på uppgifter från tredje part (5 år 2016).

1.48. De fall av misstänkta oegentligheter som vi upptäckte i vårt arbete och överlämnade till Olaf 2017 gällde oftast skapande av nödvändiga förutsättningar för EU-finansiering på konstlad väg, redovisning av kostnader som inte uppfyllde stödkriterierna och oriktigheter i upphandling.

1.49. Den 31 december 2017 hade sju av de 13 fall som vi upptäckte vid vår revision och rapporterade till Olaf 2017 redan resulterat i att en utredning inletts, medan utredning övervägdes i ytterligare ett fall. Olaf beslutade att avskriva de fem andra ärendena med motiveringen att de bättre skulle kunna behandlas av en annan myndighet eller EU-institution, EU-organ, EU-kontor eller EU-byrå eller att bevisen för oegentligheter var otillräckliga eller av proportionalitetsskäl.

1.50. Vad beträffar de sex fall som grundades på upplysningar som tredje part lämnat till oss hade två lett till utredning, medan de andra fyra avskrevs med motiveringen att de bättre skulle kunna behandlas av en annan myndighet eller EU-institution, EU-organ, EU-kontor eller EU-byrå eller att bevisen för oegentligheter var otillräckliga.

1.51. Mellan 2010 och 2017 rekommenderade Olaf återkrav på totalt 294,7 miljoner euro i de ärenden som vi hade överlämnat. När Olaf hade avslutat ett ärende utan att lämna rekommendationer om ytterligare åtgärder var den vanligaste slutsatsen att det inte förelåg några bevis för oegentligheter eller oriktigheter som riktar sig mot EU:s ekonomiska eller andra intressen.

SLUTSATSER

1.52. Huvudsyftet med detta kapitel är att underbygga det revisionsuttalande som lämnas i revisionsförklaringen.

Granskningsresultat

1.53. Vi drar slutsatsen att årsredovisningen inte innehöll väsentliga felaktigheter.

1.54. Vad beträffar transaktionernas korrekthet drar vi slutsatsen att intäkterna inte innehöll väsentliga fel. När det gäller betalningar visar våra granskningsresultat på kontinuerliga förbättringar under de senaste åren. I likhet med förra året drar vi slutsatsen att de stödrättighetsbaserade kostnaderna inte innehåller väsentliga fel. Endast de ersättningsbaserade kostnaderna, som i år stod för 47 % av vår revisionspopulation, innehöll en väsentlig felnivå. På grundval av detta drar vi slutsatsen att felet inte är av avgörande betydelse.

BILAGA 1.1

REVISIONSMETOD

1. Vår revisionsmetod fastställs i handboken för finansiell revision och regelefterlevnadsrevision som finns på vår webbplats ([1]). Vi använder en säkerhetsmodell för att planera arbetet. Vid planeringen bedömer vi risken för att fel uppkommer (inneboende risk) och risken för att fel inte förebyggs eller upptäcks och korrigeras (kontrollrisk).

DEL 1 – Vår strategi 2018–2020 för revisionsförklaringen

2. Ett väsentligt mål i vår strategi för 2018–2020 är att vi ska öka revisionsförklaringens mervärde genom att leverera mer kvalitativa bedömningar när det gäller EU:s ekonomiska förvaltning, förbättrad rapportering om resultat och bättre information om EU:s åtgärder i olika medlemsstater och regioner.

3. Vår nuvarande metod för att bedöma om de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna följer EU:s regler innebär att vi huvudsakligen förlitar oss på direkt granskning av regelefterlevnaden i ett stort slumpmässigt representativt urval av transaktioner. Våra senaste årsrapporter visar på förbättringar i förvaltnings- och kontrollsystemen och i tillgången till information om laglighet och korrekthet som våra revisionsobjekt tillhandahåller.

4. Mot bakgrund av denna utveckling kommer vi i revisionsförklaringarna för 2018–2020 att försöka utnyttja våra revisionsobjekts information om laglighet och korrekthet bättre på områden där det är möjligt. Vårt slutliga mål är att i framtiden gå över till en bestyrkandemetod ([2]). Enligt den metoden samlar revisorn in tillräckliga och ändamålsenliga bevis för att kunna dra en slutsats om den säkerhet som den ansvariga enheten säger sig ha uppnått. I praktiken skulle det innebära att vi på områden där vi kan uppnå säkerhet genom information om laglighet och säkerhet från revisionsobjektet går igenom och upprepar deras arbete.

5. För 2017 har vi ändrat revisionsmetoden för budgetramsrubrik 1b Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning för att ta hänsyn till ändringar i utformningen av kontrollsystemen för programperioden 2014–2020. Vårt mål är, förutom att bidra till revisionsförklaringen 2017, att dra slutsatser om tillförlitligheten i kommissionens nyckelindikator för laglighet och korrekthet på detta område – den kvarstående risken för fel ([3]).

6. I vår population har vi tagit med alla betalningar som hänger samman med beslut om avslutande (genom vilka kommissionen godkänner räkenskaperna) som kommissionen fattade 2017 för de operativa programmen 2014–2020. Kommissionen fattar dessa beslut för att reglera kostnader som uppkom mellan den 1 juli 2015 och den 30 juni 2016 och som ingår i de attesterade räkenskaper som medlemsstaterna lämnade in senast den 15 februari 2017. Vi kommer inom ramen för framtida revisioner att granska mellanliggande betalningar avseende programmen 2014–2020 som har bokförts i räkenskaperna för 2017.

DEL 2 – Revisionsmetod när det gäller räkenskapernas tillförlitlighet

7. Vi granskar EU:s konsoliderade räkenskaper för att avgöra om de är tillförlitliga. Räkenskaperna består av

a) den konsoliderade årsredovisningen,

b) rapporterna om genomförandet av budgeten.

8. De konsoliderade räkenskaperna ska i alla väsentliga avseenden ge en riktig bild av

a) Europeiska unionens finansiella ställning vid årets slut,

b) resultatet av transaktioner och kassaflöden,

([1]) https://www.eca.europa.eu/sv/Pages/AuditMethodology.aspx
([2]) Se punkt 40 i Issai 4000.
([3]) Se bakgrundsdokumentet *The ECA's modified approach to the Statement of Assurance audits in Cohesion* (revisionsrättens ändrade metod för revisioner inför revisionsförklaringen av sammanhållningsområdet) som finns på vår webbplats (https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=44524).

c) förändringar i nettotillgångar vid årets slut.

9. Vid revisionen

a) utvärderar vi kontrollmiljön när det gäller redovisningen,

b) kontrollerar vi hur centrala redovisningsrutiner och avslutningsförfarandet vid årets slut fungerar,

c) analyserar vi de viktigaste redovisningsuppgifterna med avseende på konsekvens och rimlighet,

d) analyserar vi och stämmer av konton och/eller saldon,

e) utför vi substansgranskning av *åtaganden*, betalningar and specifika balansposter på grundval av representativa urval.

f) använder vi om möjligt, och i enlighet med internationella revisionsstandarder, andra revisorers arbete, särskilt vid revisionen av den upp- och utlåningsverksamhet som förvaltas av kommissionen för vilka externa revisionsintyg finns tillgängliga.

DEL 3 – Revisionsmetod när det gäller transaktionernas korrekthet

10. Vid revisionen av korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna granskar vi om transaktionerna följer gällande regler och bestämmelser.

11. I vårt granskningsarbete överväger vi om vi på ett effektivt sätt kan dra nytta av kontroller av korrekthet som redan har utförts av andra. Om vi vill använda resultatet av de kontrollerna, i enlighet med revisionsstandarderna, bedömer vi den andra partens oberoende och kompetens och det utförda arbetets omfattning och tillräcklighet.

Hur vi granskar transaktioner

12. Under varje rubrik i den fleråriga budgetramen där vi gör en särskild bedömning (kapitlen 5, 6, 7 och 10) granskar vi ett representativt urval av transaktioner för att kunna uppskatta andelen oriktiga transaktioner i hela populationen.

13. För varje transaktion i urvalet avgör vi om ersättningsanspråket eller betalningen har gjorts för de ändamål som godkänts i budgeten och anges i den aktuella lagstiftningen. Vi granskar hur beloppet i ersättningsanspråket eller betalningen har beräknats (när det gäller större ersättningsanspråk granskar vi ett urval som är representativt för alla poster i transaktionen). Vi spårar transaktionen från budgeträkenskaperna till slutmottagaren (t.ex. en jordbrukare, utbildningsanordnare eller projektansvarig för utvecklingsbistånd) och granskar regelefterlevnaden på varje nivå.

14. När det gäller intäktstransaktioner baserar vi vår revision av moms- och BNI-baserade egna medel på de makroekonomiska aggregat som ligger till grund för beräkningen av dem. Vi bedömer kommissionens kontroller av dessa bidrag från medlemsstaterna fram tills de har tagits emot och bokförts i de konsoliderade räkenskaperna. När det gäller traditionella egna medel granskar vi tullmyndigheternas räkenskaper och flödet av tullavgifter – återigen fram tills kommissionen har tagit emot och bokfört dem i räkenskaperna.

15. När det gäller kostnader granskar vi betalningar när kostnaderna har uppkommit, bokförts och godkänts. Det gäller alla kategorier av betalningar (även dem som görs för inköp av tillgångar). Vi granskar inte förskott när de betalas ut, utan när

a) den slutliga mottagaren av EU-medel (till exempel en jordbrukare, ett forskningsinstitut eller ett företag som levererar bygg- och anläggningsarbeten eller tjänster efter offentlig upphandling) har styrkt att de har använts,

b) kommissionen (eller någon annan institution eller något annat organ som förvaltar EU-medel) har godkänt den slutliga användningen av medlen genom att reglera förskottsbetalningen.

16. Vårt revisionsurval är utformat så att det ska ge en uppskattning av felnivån i kostnaderna som helhet och inte i enskilda transaktioner (t. ex. ett visst projekt). Vi använder *den statistiska urvalsmetoden MUS* för att välja ut ersättningsanspråk eller betalningar och, på en lägre nivå, enskilda poster i en transaktion (t.ex. fakturor i ett projekt eller skiften i ett ersättningsanspråk från en jordbrukare). De felprocentsatser som rapporteras för dessa poster ska inte tolkas som en slutsats om transaktionerna, utan de bidrar i stället direkt till den övergripande felnivån för EU:s kostnader som helhet.

17. Vi granskar inte transaktioner i varje medlemsstat, stödmottagande stat eller region varje år. Att vi nämner vissa medlemsstater, mottagarländer och/eller regioner innebär inte att det som exemplifieras inte kan inträffa någon annanstans. De belysande exempel som presenteras i denna rapport bildar inte en grund för slutsatser som ska dras om de specifika medlemsstaterna, mottagarländerna och/eller regionerna.

18. Vår metod är inte utformad så att vi samlar in data om frekvensen av fel i hela populationen. Därför är de siffror som presenteras om antalet fel som upptäckts under en rubrik i den fleråriga budgetramen, i de kostnader som hanteras av ett generaldirektorat eller i kostnaderna i en viss medlemsstat inte en indikation på felfrekvensen i de EU-finansierade transaktionerna eller i de enskilda medlemsstaterna. Vår urvalsmetod ger olika transaktioner olika vikt som återspeglar värdet på den aktuella kostnaden och intensiteten i vårt granskningsarbete. Denna viktning tas bort i uppgifterna om frekvens, som ger samma vikt till landsbygdsutveckling som till direktstöd inom Naturresurser och samma vikt till kostnader inom Europeiska socialfonden som till regionala betalningar och sammanhållningsbetalningar.

Hur vi utvärderar och presenterar resultatet av transaktionsgranskningen

19. Ett fel kan avse hela eller en del av beloppet för en enskild transaktion. Vi tar ställning till om fel är kvantifierbara eller icke kvantifierbara, det vill säga om det går att mäta hur stor del av det granskade beloppet som innehöll fel. Fel som upptäcks och korrigeras före och oberoende av våra kontroller ingår inte i beräkningen och felfrekvensen, eftersom det faktum att de upptäcktes och korrigerades visar att kontrollsystemen har fungerat ändamålsenligt.

20. Våra kriterier för kvantifieringen av fel i offentlig upphandling beskrivs i dokumentet *Non-compliance with the rules on public procurement – types of irregularities and basis for quantification* (bristande efterlevnad av reglerna för offentlig upphandling – typer av oriktigheter och grund för kvantifiering) ([4]).

21. Vår kvantifiering kan skilja sig från den som kommissionen eller medlemsstaterna använder när de beslutar hur de ska reagera på felaktig tillämpning av reglerna för offentlig upphandling.

Uppskattad felnivå

22. Vi uppskattar det ”mest sannolika felet” (MSF). Det gör vi för de flesta rubriker i den fleråriga budgetramen och för de totala budgetbetalningarna. Det mest sannolika felet innefattar endast kvantifierbara fel och uttrycks i procent. Exempel på fel är kvantifierbara överträdelser av tillämpliga förordningar, regler och kontraktsvillkor och villkor för *bidrag*. Vi fastställer även den undre felgränsen och den övre felgränsen.

23. Vi använder väsentlighetsgränsen på 2 % som en vägledning för vårt uttalande. Vi beaktar även felens karaktär, belopp och kontext.

Hur vi granskar systemen och rapporterar resultatet

24. Kommissionen, andra EU-institutioner och EU-organ, medlemsstaternas myndigheter, stödmottagande länder och regioner inrättar system som ska hantera budgetriskerna och övervaka/garantera transaktionernas korrekthet. Vi har nytta av att granska dessa system för att identifiera områden där förbättringar kan göras.

25. Inom varje rubrik i den fleråriga budgetramen, också när det gäller intäkter, finns en mängd olika enskilda system. Vi granskar ett urval av system varje år och presenterar resultaten tillsammans med rekommendationer om förbättringar.

Hur vi kommer fram till våra uttalanden i revisionsförklaringen

26. Vi planerar vårt arbete så att vi kan inhämta tillräckliga, relevanta och tillförlitliga revisionsbevis för vårt uttalande om korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för EU:s konsoliderade årsredovisning. Vi rapporterar om det arbetet i kapitlen 4–10. Uttalandet formuleras i revisionsförklaringen. Arbetet gör att vi kan komma fram till ett välgrundat uttalande om huruvida felen i populationen ligger över eller under väsentlighetsgränsen.

([4]) http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/Guideline_procurement/Quantification_of_public_procurement_errors.pdf.

27. När vi konstaterar att felnivån är väsentlig och fastställer dess inverkan på revisionsuttalandet måste vi avgöra om felen, eller avsaknaden av revisionsbevis, är ”av avgörande betydelse”. För att kunna göra det tillämpar vi anvisningarna i Issai 1705 (och utvidgar dem till att gälla för laglighet och korrekthet i enlighet med revisionsrättens mandat). När felen är väsentliga och av avgörande betydelse avger vi ett uttalande med avvikande mening.

28. Fel eller brister på revisionsbevis bedöms vara ”av avgörande betydelse” om de enligt revisorns bedömning inte är begränsade till särskilda delar, konton eller poster i årsredovisningen (dvs. de är spridda över kontona eller de granskade transaktionerna) eller, om de är begränsade på det sättet, representerar eller skulle kunna representera en avsevärd del av årsredovisningen, eller gäller upplysningar som har sådan betydelse att de är grundläggande för användares förståelse av årsredovisningen.

29. Enligt vår bästa uppskattning uppgår felnivån i kostnaderna totalt sett till 2,4 % 2017. Vi bedömde inte att detta fel var av avgörande betydelse, eftersom det är begränsat till en viss typ av kostnader på endast vissa utgiftsområden. Den uppskattade felnivån för de olika rubrikerna i den fleråriga budgetramen varierar, såsom beskrivs i kapitlen 5–7 och 10.

Misstanke om oegentligheter

30. Om vi har anledning att misstänka att bedräglig verksamhet har ägt rum rapporterar vi detta till Olaf, EU:s byrå för bedrägeribekämpning. Olaf ansvarar för de eventuella utredningar som detta ger upphov till. Vi rapporterar flera fall till Olaf varje år.

DEL 4 – Koppling mellan revisionsuttalandena om räkenskapernas tillförlitlighet och transaktionernas korrekthet

31. Vi har avgett

a) ett revisionsuttalande om Europeiska unionens konsoliderade räkenskaper för det budgetår som avslutats,

b) revisionsuttalanden om korrektheten i de intäkter och kostnader som ligger till grund för dessa räkenskaper.

32. Vårt arbete och våra uttalanden har gjorts i enlighet med IFAC:s internationella revisionsstandarder (International Standards on Auditing, ISA) och god revisionssed och Intosais internationella standarder för högre revisionsorgan (Issai).

33. När revisorer avger revisionsuttalanden om både räkenskapernas tillförlitlighet och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna anger standarderna att ett modifierat uttalande om transaktionernas korrekthet inte i sig leder till ett modifierat uttalande om räkenskapernas tillförlitlighet. I den årsredovisning som vi uttalar oss om konstateras att det finns ett väsentligt problem när det gäller överträdelser av de regler som styr kostnader som belastar EU:s budget. Vi har därför beslutat att förekomsten av en väsentlig felnivå som påverkar korrektheten inte i sig är ett skäl att modifiera vårt separata uttalande om räkenskapernas tillförlitlighet.

KAPITEL 2

Budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Punkt
Inledning	2.1–2.2
Budgetförvaltningen under 2017	2.3–2.12
Jämfört med budgeten var åtagandena höga och betalningarna fortsatt låga under den fleråriga budgetramens fjärde år	2.3–2.5
De utestående budgetåtagandena överträffade förra årets rekord	2.6–2.8
Den samlade marginalen för betalningar och särskilda instrument är en viktig del av flexibiliteten	2.9–2.12
Frågor som rör den ekonomiska förvaltningen av budgeten för 2017	2.13–2.45
Att utnyttja tillgängliga medel i ESI-fonderna är fortfarande en utmaning för medlemsstaterna	2.13–2.19
Medlemsstaterna lämnade in sina slutliga kostnadsredovisningar avseende strukturfonderna för budgetramperioden 2007–2013	2.20–2.22
Bistånd till tredjeländer ges i allt högre grad genom alternativa finansieringsmodeller	2.23–2.27
EU:s finansiering via finansieringsinstrument har ökat betydligt	2.28–2.41
Finansieringsinstrument med delad förvaltning ställs inför utmaningar	2.29–2.35
Momentum för Europeiska fonden för strategiska investeringar	2.36–2.39
Inrättande av Europeiska fonden för hållbar utveckling	2.40–2.41
EU-budgetens exponering fortfarande betydande	2.42–2.45
Risker och utmaningar för framtidens EU-budget	2.46–2.51
En onormal eftersläpning av obetalda ersättningsanspråk kan uppstå	2.47
Finansieringen av utstående åtaganden från den fleråriga budgetramen 2014–2020 är ett problem för nästa fleråriga budgetram	2.48–2.49
Förenade kungariket lämnar EU	2.50
Bristerna när det gäller redovisningsskyldighet kan riskera att öka ytterligare	2.51
Slutsatser och rekommendationer	2.52–2.62
Slutsatser	2.52–2.61
Rekommendationer	2.62

Bilaga 2.1 – De viktigaste punkterna av intresse i ändringsbudgetar

Bilaga 2.2 – Ökning av anslagen till särskilda instrument

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

2.1. I detta kapitel presenterar vi resultatet av vår granskning av nyckelfrågor om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen. Vi identifierar också vissa risker och utmaningar för framtida budgetar och vidareutvecklar delvis synpunkter som vi tidigare framfört i ett antal särskilda rapporter och briefingdokument.

2.2. Som ett led i den välkomna diskussionen om EU:s framtid presenterade kommissionen i juni 2017 *Diskussionsunderlag om framtiden för EU:s finanser,* som lyfter fram alternativ för framtida finansiering ([1]). Vi har bidragit till den pågående diskussionen genom att offentliggöra två briefingdokument ([2]). Den 2 maj 2018 lade kommissionen fram ett förslag till ny *flerårig budgetram* som börjar 2021 ([3]).

BUDGETFÖRVALTNINGEN UNDER 2017

Jämfört med budgeten var åtagandena höga och betalningarna fortsatt låga under den fleråriga budgetramens fjärde år

2.3. År 2017 ingick EU åtaganden för 158,7 miljarder euro (99,3 %) av de totala åtagandebemyndiganden på 159,8 miljarder euro som fanns tillgängliga i den antagna budgeten ([4]). Om hänsyn också tas till de särskilda instrumenten översteg de belopp för vilka åtaganden hade gjorts taket i den fleråriga budgetramen med 3,1 miljarder euro (se ***ruta 2.1***).

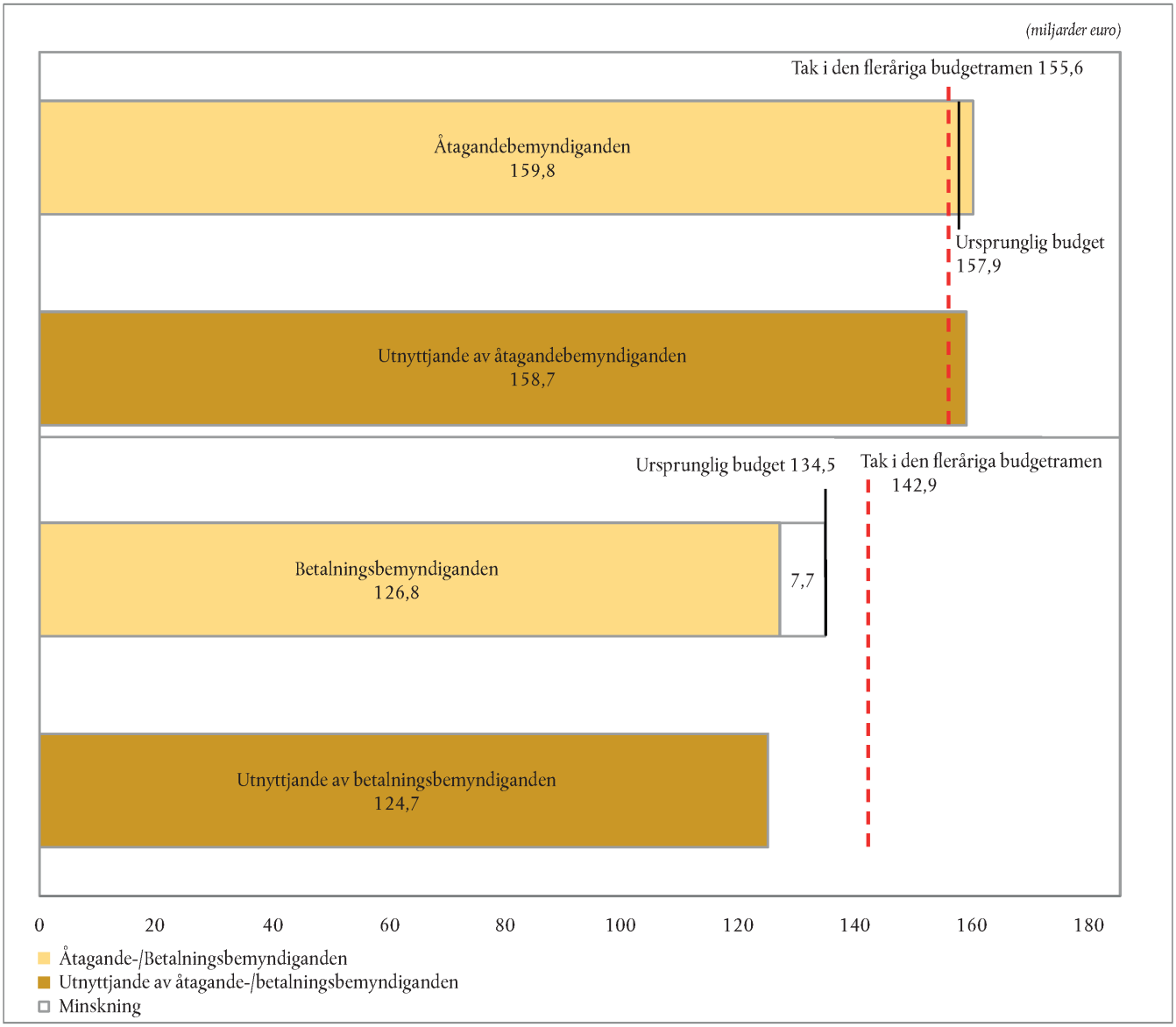
([1]) Diskussionsunderlaget byggde på *Future financing of the EU* (den framtida finansieringen av EU), slutrapport och rekommendationer från högnivågruppen för egna medel, januari 2017.

([2]) *Framtiden för EU:s finanser: reform av hur EU-budgeten fungerar,* briefingdokument, februari 2018 (nedan kallat *briefingdokumentet om framtiden för EU:s finanser*) och *The Commission's proposal for the 2021–2027 Multiannual Financial Framework* (briefingdokument om kommissionens förslag till flerårig budgetram för 2021–2027), juli 2018.

([3]) Förslaget skulle ha presenterats före utgången av 2017 – se artikel 25 i förordningen om den fleråriga budgetramen (rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884)).

([4]) Vi har exkluderat *överföringar mellan budgetår* och *inkomster avsatta för särskilda ändamål* eftersom de inte ingår i den antagna budgeten och följer andra regler som snedvrider resultatet. För mer information, se del A4–A5 i Europeiska kommissionens rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen budgetåret 2017.

Ruta 2.1 – Budgetgenomförandet 2017

Anm.: Taket i den fleråriga budgetramen är det högsta årliga belopp som kan användas enligt den nuvarande förordningen om den fleråriga budgetramen. Åtagandebemyndigandena och användningen av dem får dock överskrida taket med det värde som de särskilda instrumenten har (se artikel 3.2 i förordningen om den fleråriga budgetramen).

Källa: Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning – budgetåret 2017, rapporter om genomförandet av budgeten och förklarande noter – noterna 4.1–4.3 och den tekniska justeringen för 2017.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.4. Liksom 2016 var de totala betalningarna 2017 mycket lägre än förväntat. De var 18,2 miljarder euro lägre än taket i den fleråriga budgetramen (se ***ruta 2.1***). För att förekomma lägre betalningar fastställde *budgetmyndigheten* den ursprungliga budgeten för 2017 till 134,5 miljarder euro, vilket var 8,4 miljarder euro lägre än taket i den fleråriga budgetramen för betalningsbemyndiganden på 142,9 miljarder euro ([5]). På grund av det långsamma genomförandet under de första åtta månaderna av året föreslog kommissionen ändringsbudget nr 6/2017 vilken minskade betalningsbemyndigandena med 7,7 miljarder euro (se ***bilaga 2.1***). Detta, tillsammans med uppdateringen på intäktssidan (främst böter), minskade medlemsstaternas bidrag med 9,8 miljarder euro för 2017 men skulle kunna leda till en motsvarande ökning av fordringarna 2018–2020. Avsevärt större betalningsbehov mot slutet av den nuvarande fleråriga budgetramen kan leda till ett tryck på taken för betalningsbemyndiganden.

2.5. De låga betalningarna berodde främst på att medlemsstaterna lämnade in ersättningsanspråk för de fleråriga programmen inom *de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) för 2014–2020* som var lägre än förväntat. I punkterna 2.15–2.16 analyserar vi de skäl till detta som kommissionen och medlemsstaterna har angett.

KOMMISSIONENS SVAR

2.4. *Kommissionen övervakar löpande genomförandet av EU:s budget. Om det är lämpligt föreslår kommissionen budgetmyndigheten att justera nivån på bemyndigandena.*

2.5. *ESI-fondernas budgetgenomförande för programperioden 2014–2020 förbättrades under 2017 jämfört med 2016. Utbetalningarna under 2017 var 1,5 gånger högre än under 2016. För 2017 uppnåddes ett fullständigt genomförande av den beslutade budgeten sedan betalningsbemyndigandena minskats med 5,9 miljarder euro genom ändringsbudget nr 6/2017. Dessutom förbrukades 5,4 miljarder euro i inkomster avsatta för särskilda ändamål.*

([5]) Exklusive *överföringar mellan år* och inkomster avsatta för särskilda ändamål. Se fotnot 4.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

De utestående budgetåtagandena överträffade förra årets rekord

2.6. Det nästan fullständiga utnyttjandet av det tillgängliga beloppet för åtaganden och de låga betalningarna (se punkterna 2.4-2.5) gjorde att de utestående budgetåtagandena nådde en ny rekordnivå på 267,3 miljarder euro (2016: 238,8 miljarder euro). Detta är 72,9 miljarder euro högre än de utestående budgetåtagandena 2010 (194,4 miljarder euro), det vill säga det fjärde året av den förra fleråriga budgetramen (se ***ruta 2.2***). Med hänsyn till att beloppen i den fleråriga budgetramen för 2014–2020 är ungefär lika stora som i den fleråriga budgetramen för 2007–2013 är ökningen betydande. Kommissionen anser att ökningarna 2016 och 2017 är en del av den normala genomförandecykeln när det gäller ESI-fonderna ([6]), ([7]).

2.7. Vår prognos ([8]) tyder på att de utestående budgetåtagandena kommer att öka ännu mer fram till 2020 när den fleråriga budgetramen löper ut (se ***ruta 2.2***).

([6]) Se kommissionens svar på punkt 2.14 i årsrapporten för 2016.

([7]) Se not 2.2 till rapporten om genomförandet av budgeten i Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning – budgetåret 2017 (nedan kallad *EU:s årsredovisning för 2017*).

([8]) Baserat på befintliga resultat i slutet av 2017 och den fleråriga budgetramen, inklusive den tekniska justeringen för 2017, har vi gjort det försiktiga antagandet att 98 % av åtagandebemyndigandena kommer att omsättas i åtaganden. Vi har använt kommissionens senaste tillgängliga uppskattning av tillbakadraganden och antagit att 99 % av betalningsbemyndigandena kommer att bli betalningar, exklusive betalningar som är kopplade till särskilda instrument liksom i kommissionens antagande. Vi har inte beaktat användningen av den *samlade marginalen för betalningar*. Den kan dock hjälpa till att minska de utestående åtagandena fram till 2020 (se punkterna 2.9–2.10). Inkomster avsatta för särskilda ändamål och överföringar mellan år har inte räknats med i prognosen för 2018–2020 eftersom de endast har liten inverkan och är svåra att beräkna.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

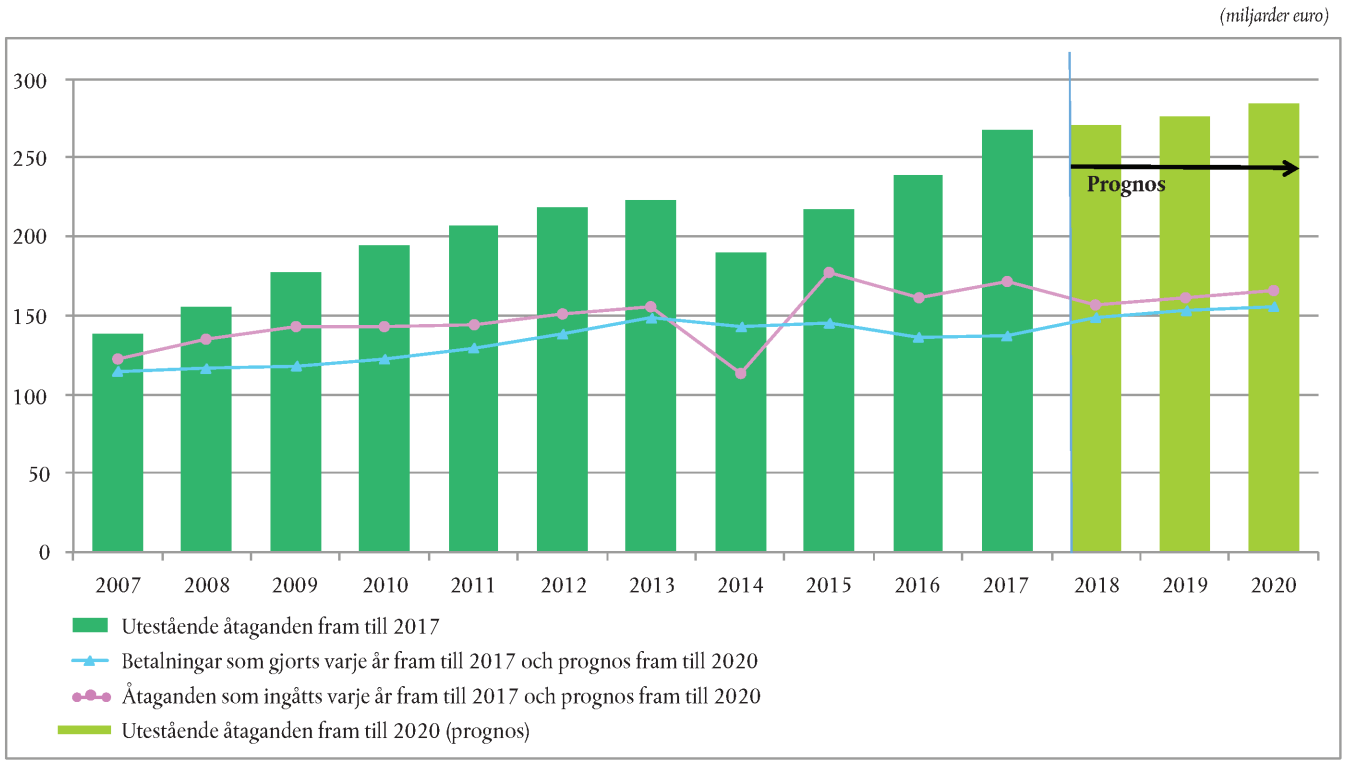
2.8. Mellan 2018 och 2020 kommer risken att de tillgängliga betalningsbemyndigandena inte räcker till för att reglera alla betalningsansökningar att öka betydligt (se punkterna 2.12 och 2.47). En exaktare betalningsprognos för framtida år skulle underlätta hanteringen av den risken.

KOMMISSIONENS SVAR

2.8. *Som framgår av betalningsprognosen på medellång sikt som överlämnades till rådet och Europaparlamentet i oktober 2017 anser kommissionen att det justerade taket för betalningsbemyndiganden kommer att vara hållbart till slutet av den fleråriga budgetramen 2020, med beaktande av överföringen av den samlade marginalen för betalningar (GMP) för 2017 till åren 2019 och 2020.*

Kommissionen understryker att precisionen för prognosen efter halva tiden delvis beror på de prognoser som läggs fram av medlemsstaterna för programmen med delad förvaltning. Dessutom är nivån på de betalningsbemyndiganden som faktiskt beviljas i ett årligt budgetförfarande beroende av budgetmyndigheternas beslut.

Ruta 2.2 – Utestående åtaganden, åtaganden och betalningar inbegripet prognoser fram till slutet av den nuvarande fleråriga budgetramen

Källa: För 2007–2017: Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning. För Europeiska revisionsrättens prognoser för 2018–2020: förordningen om den fleråriga budgetramen och den tekniska justeringen för 2017.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Den samlade marginalen för betalningar och särskilda instrument är en viktig del av flexibiliteten

2.9. Efter halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen ([9]) ändrade budgetmyndigheten förordningen om den fleråriga budgetramen ([10]), framför allt för att öka den *samlade marginalen för betalningar* ([11]) och ändra fyra *särskilda instrument* ([12]).

2.10. Den maximala samlade marginalen för betalningar som finns tillgänglig 2018–2020 är 36,5 miljarder euro, vilket är 5,9 miljarder euro mer än tidigare (se ***ruta 2.3***). Detta är ett betydande belopp som kan hjälpa till att minska framtida eftersläpning av betalningar (se punkt 2.47). Den maximala samlade marginalen för betalningar motsvarar skillnaden mellan utförda betalningar och budgetramens betalningstak ([13]). Vid utgången av 2017 uppgick de ackumulerade beloppen för den samlade marginalen för betalningar till cirka 33,5 miljarder euro ([14]).

([9]) COM(2016) 603 final – meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – *Halvtidsöversyn och revidering av den fleråriga budgetramen 2014–2020 – En resultatinriktad EU-budget*. Vi svarade på kommissionens meddelande genom att offentliggöra briefingdokumentet *EU:s budget: dags för en reform?* i november 2016.

([10]) Rådets förordning (EU, Euratom) 2017/1123 av den 20 juni 2017 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 163, 24.6.2017, s. 1).

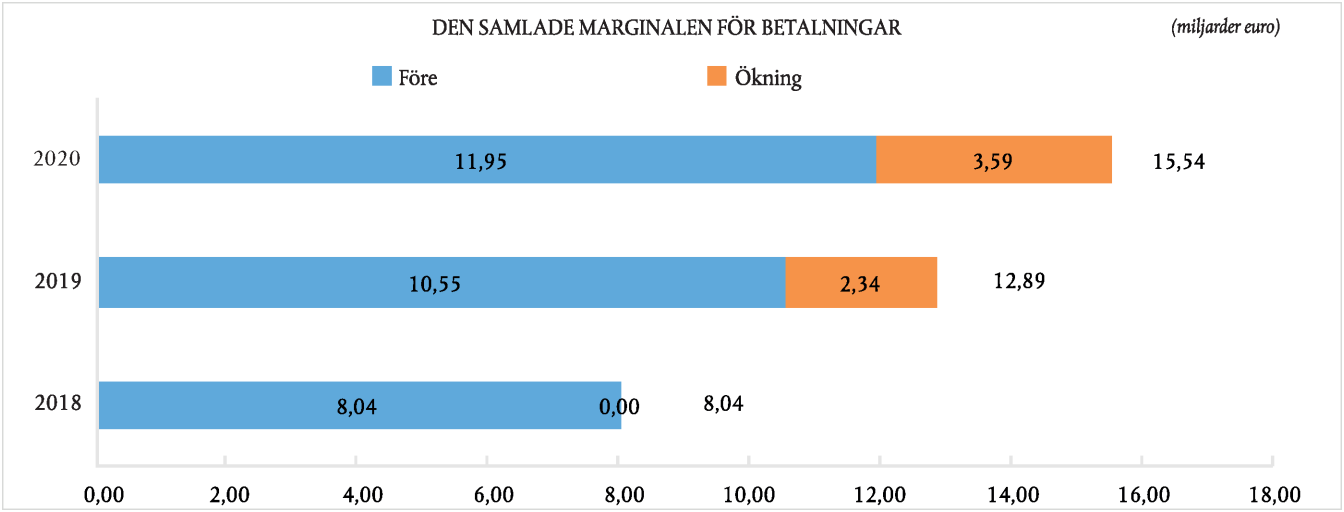
([11]) Den samlade marginalen för betalningar gör det möjligt att föra över outnyttjade betalningsbemyndiganden till framtida år.

([12]) Reserven för katastrofbistånd (EAR), Europeiska unionens solidaritetsfond (EUSF), flexibilitetsmekanismen (Flex) och Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF) – se artiklarna 9–12 i förordningen om den fleråriga budgetramen. Se även punkterna 2.8–2.10 i årsrapporten för 2016.

([13]) Se artikel 5 i förordningen om den fleråriga budgetramen.

([14]) Baserat på tekniska justeringar av budgetramen och revisionsrättens uppskattningar för 2017.

Ruta 2.3 – Samlad marginal för betalningar

Källa: Europeiska revisionsrätten, baserat på förordningen om den fleråriga budgetramen.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.11. De särskilda instrumenten har förstärkts på två sätt. För det första har de tillgängliga beloppen för reserven för katastrofbistånd och för flexibilitetsmekanismen ökat (se ***bilaga 2.2***). För det andra har man gjort det möjligt att från och med 2017 överföra belopp som förfaller från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter och Europeiska unionens solidaritetsfond till flexibilitetsmekanismen.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.12. Trots att budgeten har blivit mer flexibel när det gäller att möta möjliga utmaningar finns det en risk för att det ändå inte är tillräckligt. Som vi tidigare har rapporterat är dessutom frågan om huruvida särskilda instrument ska räknas in i taket för betalningsbemyndiganden i den fleråriga budgetramen ([15]) ännu inte avgjord. Denna osäkerhet ökar risken för en eftersläpning av betalningar (se punkt 2.47).

KOMMISSIONENS SVAR

2.12. *Kommissionen påminner om att rådet har avvisat kommissionens förslag om att lösa frågan om betalning av särskilda instrument under översynen efter halva tiden av den fleråriga budgetramen 2016/2017.*

Kommissionen har föreslagit en lösning på detta problem i sitt förslag till förordning om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (se artikel 2.2 i förordningen om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (COM(2018) 322, 2.5.2018)).

Kommissionen hävdar dessutom att risken för en eftersläpning av betalningar i denna fleråriga budgetram är mycket begränsad. Kommissionen hänvisar till sitt svar på punkt 2.8.

FRÅGOR SOM RÖR DEN EKONOMISKA FÖRVALTNINGEN AV BUDGETEN FÖR 2017

Medlemsstaterna har fortfarande svårt att utnyttja tillgängliga medel i ESI-fonderna

2.13. Utestående åtaganden inom de *europeiska struktur- och investeringsfonder* (ESI-fonderna) står för en stor andel av vissa medlemsstaters offentliga utgifter. Detta framgår av ***ruta 2.4***, tillsammans med det belopp för betalningar som gjordes till varje medlemsstat 2017 och deras utestående åtaganden vid utgången av 2017.

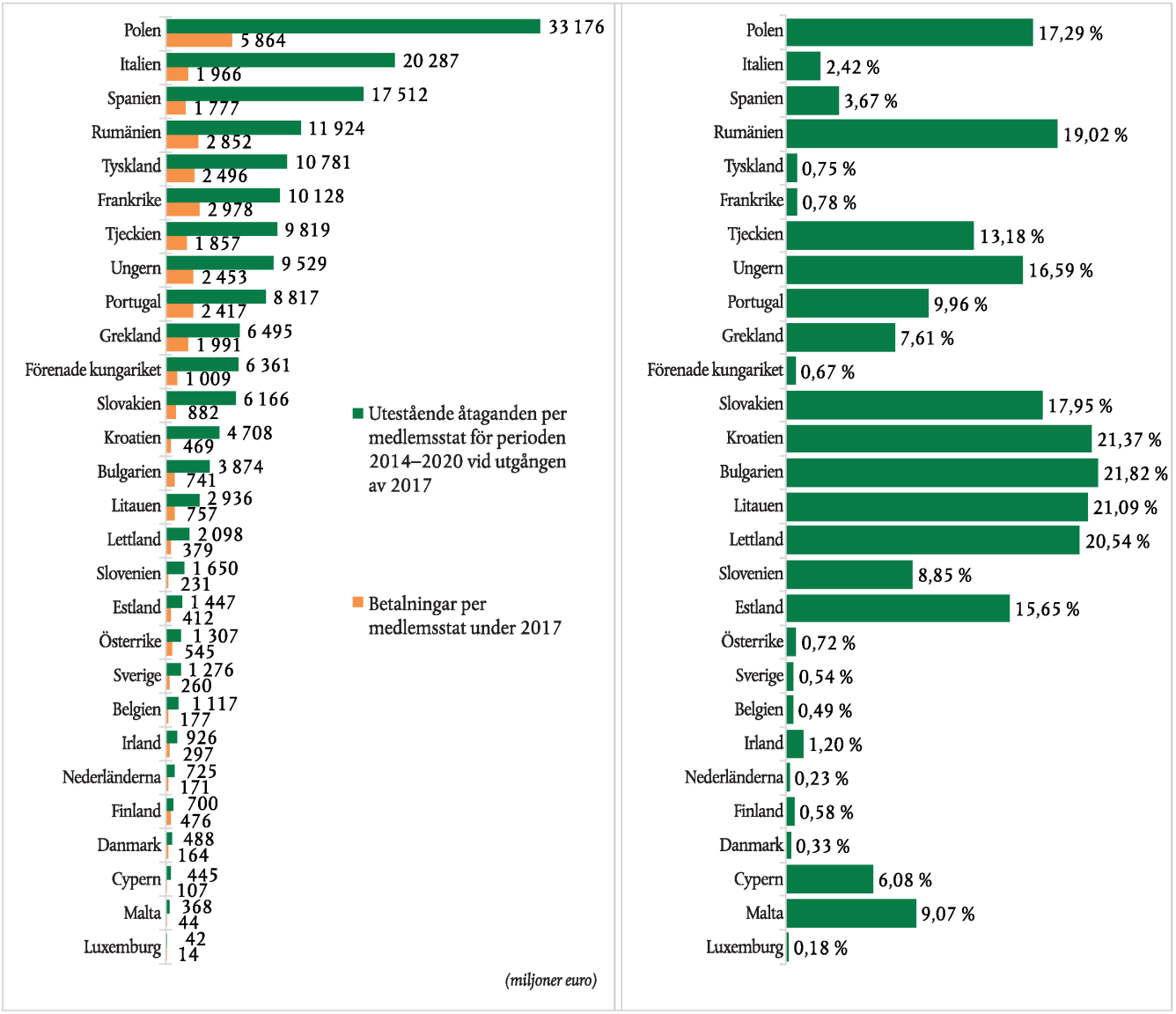
2.13. *Nivån på utestående åtaganden inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) är en del av den normala genomförandecykeln för dessa fonder. En tämligen jämn profil på åtagandebemyndigandena under perioden 2014–2020, införandet av n+3-regeln samt det långsamma genomförandet orsakade en betydande ökning av de utestående åtagandena.*

Kommissionen hänvisar till sitt svar på punkt 2.14 i Europeiska revisionsrättens årsrapport för 2016.

([15]) Punkt 2.8 i årsrapporten för 2014 och punkt 2.8 b i årsrapporten för 2016.

Ruta 2.4 – Utestående åtaganden vid utgången av 2017 och betalningar som gjordes 2017 per medlemsstat i miljoner euro

Utestående åtaganden som andel av deras offentliga utgifter 2017

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av uppgifter från kommissionen. Uppgifter från Eurostat om de offentliga utgifterna 2017: april 2018.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

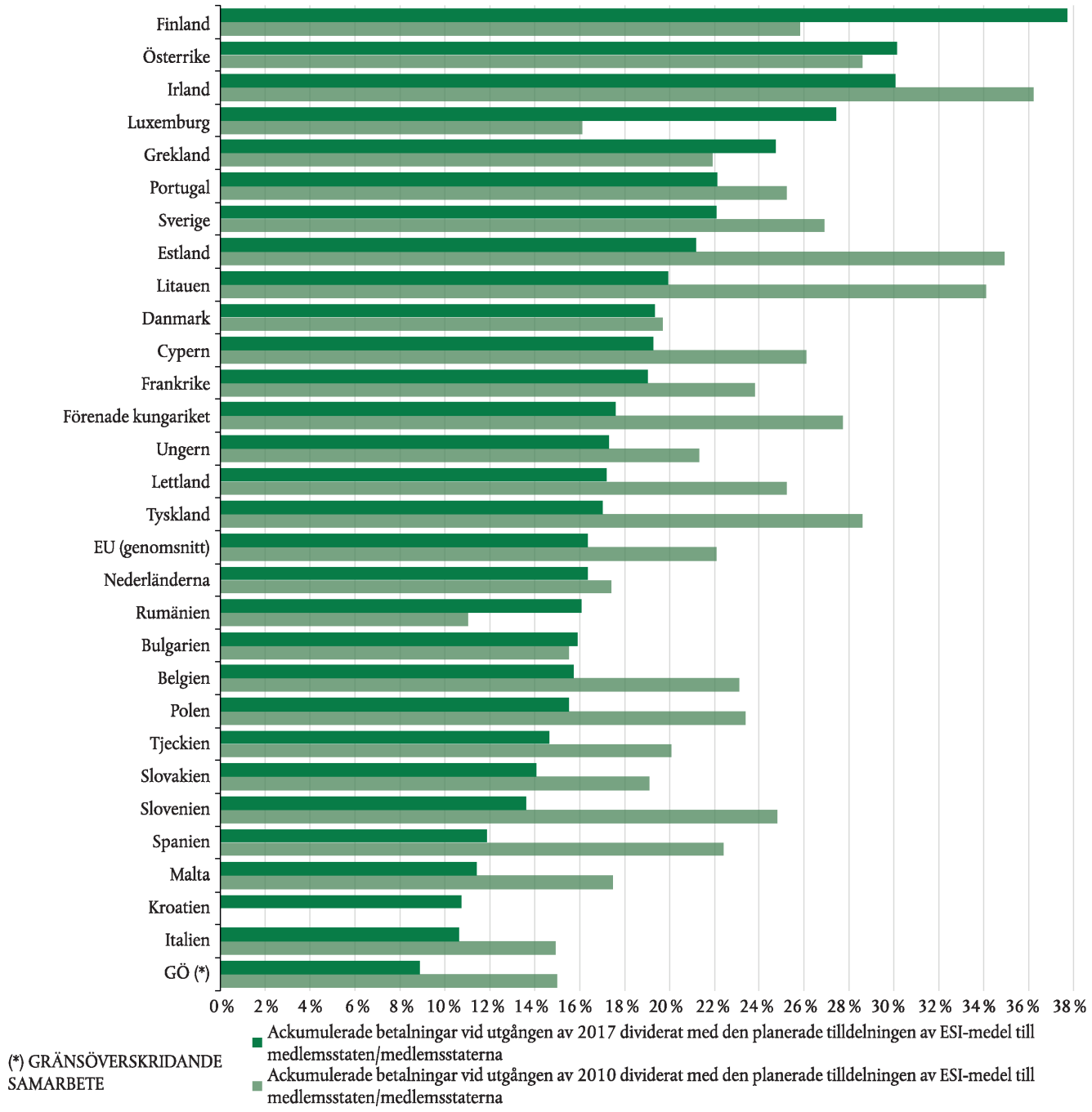
2.14. Utnyttjandet ([16]) har varit särskilt långsamt. År 2017, det fjärde året av den fleråriga budgetramen, utnyttjade medlemsstaterna i genomsnitt 16,4 % (2010: 22,1 %) av de belopp som tilldelats dem. I ***ruta 2.5*** finns en jämförelse mellan medlemsstaternas utnyttjande 2017 ([17]) och 2010 ([18]).

KOMMISSIONENS SVAR

2.14. *Kommissionen ser inte att det föreligger en högre utnyttjanderisk i slutet av programperioden 2014–2020 än för 2007–2013. Om man beaktar n+3-regeln och nuvarande urvalsnivåer samt certifierade betalningar anser kommissionen att det finns möjligheter att uppnå samma utnyttjandenivå i slutet av perioden 2014–2020 som för 2007–2013.*

([16]) *Utnyttjande* är det belopp som kommissionen betalar till en medlemsstat som medfinansiering av projekt inom operativa program från ESI-fonderna. Utnyttjandegraden visar vilka belopp som har betalats i förhållande till de planerade EU-utgifterna.
([17]) Fjärde året av den nuvarande fleråriga budgetramen.
([18]) Motsvarande år i den föregående fleråriga budgetramen.

Ruta 2.5 – Utnyttjandegrader per medlemsstat vid utgången av 2017 och utgången av 2010

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av uppgifter från kommissionen.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

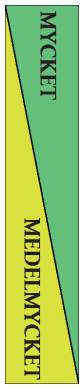
2.15. Kommissionen konstaterade att förseningarna till största delen berodde på det sena *avslutandet* av den föregående fleråriga budgetramen, det sena antagandet av rättsakter och medlemsstaternas svårigheter att anpassa sig till och genomföra de omfattande förändringar som infördes i den nuvarande fleråriga budgetramen ([19]).

2.16. Vi genomförde en enkät i de sex medlemsstater ([20]) som hade lägst utnyttjande vid utgången av 2017. Deras svar bekräftade på det stora hela de huvudskäl som kommissionen angett (se ***ruta 2.6***).

KOMMISSIONENS SVAR

2.15. *I likhet med Ejflu kunde förseningarna beroende på det sena antagandet av rättsakterna snabbt inhämtas och betalningarna för perioden 2014–2020 ligger bra till tidsmässigt.*

Ruta 2.6 – Resultat av vår enkät

Skäl som angetts av kommissionen och som enligt de svarande hade bidragit ”mycket” eller ”medelmycket” till förseningarna:

— Det förekom förseningar i antagandet av vissa rättsakter och vägledningar för de operativa programmen 2014 -2020 och av själva det operativa programmet eller de operativa programmen.

— Det tog längre tid än väntat att avsluta processen för att utse de ansvariga myndigheterna.

— Förseningar i utnyttjandet av EU-medel och avslutandeförfarandena för perioden 2007–2013 fick återverkningar på processen för att utse myndigheter.

— Den validering av utnämningen av de ansvariga myndigheterna som ett oberoende revisionsorgan skulle göra tog längre tid än beräknat.

— Det tog längre tid än beräknat att se till att förhandsvillkoren var uppfyllda när det operativa programmet eller de operativa programmen antogs.

— Tidspressen att lämna in betalningsansökningar till kommissionen minskades genom att ansökningsperioden förlängdes med ett år (*N+3-regeln om tillbakadragande*).

Anm.: I den enkät som vi skickade till de ständiga representationerna bad vi de sex medlemsstaterna att uppge om de skäl som kommissionen angav hade bidragit mycket, medelmycket, lite eller inte alls till förseningarna i deras utnyttjande. I vår analys gjorde vi klassificeringen att ett skäl hade bidragit ”medelmycket” eller ”mycket” till förseningarna om en majoritet av svaren innehöll samma klassificering. Inget av skälen klassificerades av en majoritet av de svarande som att de hade bidragit ”lite” eller ”inte alls”.

Källa: Europeiska revisionsrättens enkät.

([19]) Kommissionen förklarade vad den anser är skälen till detta i olika dokument: i analysen av de europeiska struktur- och investeringsfondernas budgetgenomförande 2016, i halvtidsöversynen och revideringen av den fleråriga budgetramen 2014–2020 och det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar COM(2016) 603 final och SWD(2016) 299 final samt i sina svar på frågorna för skriftligt besvarande till kommissionärerna Günther Oettinger, Corina Crețu och Marianne Thyssen om förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet 2016.

([20]) Kroatien, Italien, Malta, Slovakien, Slovenien och Spanien.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.17. Redan i vår årsrapport för 2016 påpekade vi att medlemsstaterna kan få svårt att hitta tillräckligt många högkvalitativa projekt. Vårt revisionsarbete har bekräftat att det för medlemsstaterna handlar om en avvägning mellan att utnyttja medel snabbt och att få fram högkvalitativa projekt, vilket tar tid ([21]).

2.18. Vi har offentliggjort två särskilda rapporter av betydelse i sammanhanget: den ena om arrangemangen för avslutande av program inom den fleråriga budgetramen 2007–2013 och den andra om ändamålsenligheten i kommissionens stöd till medlemsstaterna när det gäller att utnyttja medel ([22]). Vi konstaterade bland annat att det sena antagandet av den rättsliga ramen hade lett till förseningar som fick återverkningar på genomförandet, och att överlappningen mellan budgetramperioderna hade bidragit till förseningarna. För att undvika utnyttjandeproblem under nästa fleråriga budgetram är det av avgörande betydelse att rättsakter antas i tid och att det råder hög stabilitet i den rättsliga ram som reglerar ESI-fonderna.

2.19. Den ökade överlappningen mellan budgetramperioder skapar en extra börda för medlemsstaternas myndigheter, vilket leder till ytterligare förseningar.

KOMMISSIONENS SVAR

2.18. *Kommissionen har vid flera tillfällen framhållit vikten av att medlagstiftarna antar rättsakterna i tid. När det gäller programperioden 2021–2027 lade kommissionen fram lagstiftningsförslag i maj och juni 2018, dvs. 30 månader före den planerade starten för programperiodens stödperiod.*

2.19. *Kommissionen anser att stödperiodernas överlappning bara är en av flera faktorer som bidrar till viss försening i genomförandet av efterföljande perioder. Andra viktiga faktorer bidrar också, såsom förfinansieringsnivån, regeln om tillbakadragande och införandet av finansiella nettokorrigeringar om allvarliga oriktigheter kvarstår i de räkenskaper som lämnas in till kommissionen. För att minska överlappningen lade kommissionen fram flera förslag inför nästa programperiod 2021–2027 (återgång till n+2-regeln för tillbakadragande, enhetliga nivåer på förskott och en fullständig överföring av lednings- och kontrollsystem för att säkerställa ett smidigt genomförande).*

([21]) Se särskild rapport nr 1/2018 *Gemensamt stöd till projekt i de europeiska regionerna (Jaspers) – dags att rikta stödet bättre.*

([22]) Särskild rapport nr 36/2016 *En bedömning av arrangemangen för avslutande av sammanhållnings- och landsbygdsutvecklingsprogrammen 2007–2013* och särskild rapport nr 17/2018 *Kommissionens och medlemsstaternas åtgärder under de sista åren av programperioden 2007–2013 rådde bot på det låga anslagsutnyttjandet men var inte tillräckligt resultatinriktade.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Medlemsstaterna lämnade in sina slutliga kostnadsredovisningar avseende strukturfonderna för budgetramperioden 2007–2013

2.20. Medlemsstaterna lämnade in sina slutliga kostnadsredovisningar för strukturfonderna ([23]) avseende budgetramperioden 2007–2013 före mars månads utgång 2017 ([24]).

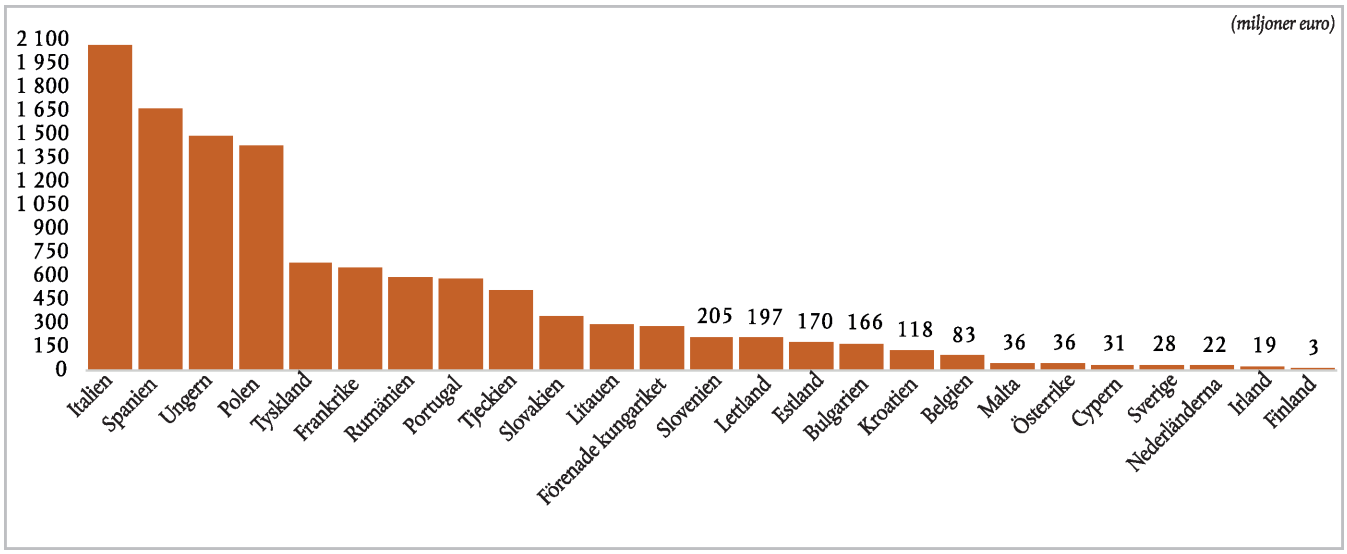
2.21. Vid utgången av 2017 uppgick de utestående åtagandena för strukturfonderna till 11,7 miljarder euro eller 3,4 % av de totala belopp som hade anslagits till den fleråriga budgetramen 2007–2013 (se ***ruta 2.7***).

KOMMISSIONENS SVAR

2.21. *Kommissionen kommer att avsluta ett betydande antal program under 2018, vilket kommer att drastiskt minska de utestående åtagandena.*

I slutet av maj 2018 var det totala beloppet för utestående åtaganden för Eruf och Sammanhållningsfonden 8,1 miljarder euro och för ESF 1,9 miljarder euro. Kommissionen förväntar sig att kunna avsluta huvuddelen av de utestående åtagandena under 2018 och 2019 enligt vad som anges i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

Ruta 2.7 – Utestående strukturfondsåtaganden inom den fleråriga budgetramen 2007–2013 vid utgången av 2017

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av uppgifter från kommissionen.

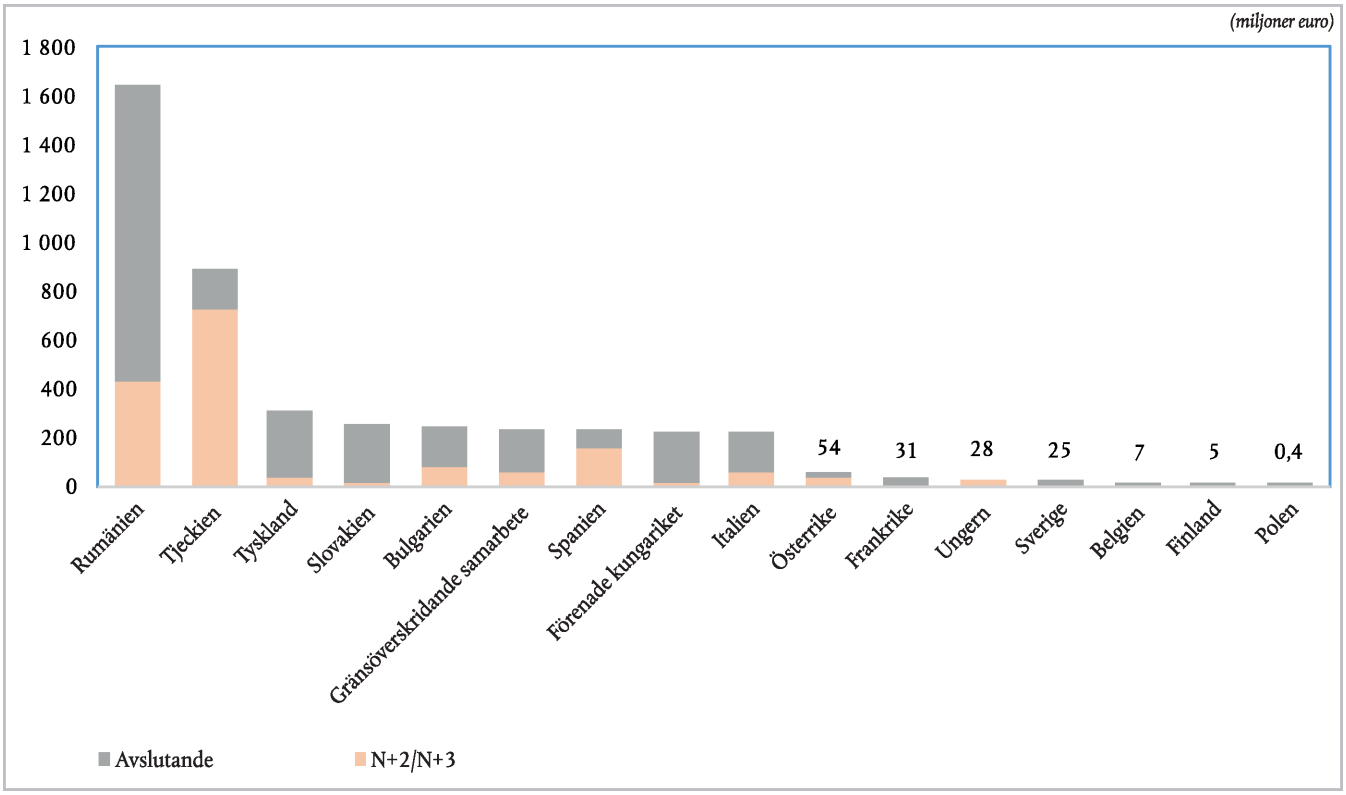
([23]) Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden.

([24]) Utom Kroatien, som hade fått tidsfristen förlängd till den 31 mars 2018.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.22. *Tillbakadragandena* från strukturfonderna uppgick till 4,4 miljarder euro eller 1,3 % av det totala belopp som hade anslagits till den fleråriga budgetramen 2007–2013 (se ***ruta 2.8***). De utgör en mycket liten andel av de totala åtagandena ([25]).

Ruta 2.8 – Belopp som dragits tillbaka från strukturfonderna mellan 2011 och 2017 per medlemsstat

Anm.: De enskilda beloppen visar totalsumman vid avslutandet och för N+2/N+3.
Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av uppgifter från kommissionen.

([25]) Se punkt 2.13 i årsrapporten för 2016.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Bistånd till tredjeländer ges i allt högre grad genom alternativa finansieringsmodeller

2.23. EU:s förvaltningsfonder och faciliteten för flyktingar i Turkiet skiljer sig från kommissionens standardmekanismer för tillhandahållande av bistånd. De använder många finansieringskällor och olika distributionskanaler, vilket bidrar till komplexiteten. EU:s förvaltningsfonder genomförs utanför EU-budgeten, medan faciliteten för flyktingar i Turkiet genomförs inom den. Nedan finns en översikt över dessa mekanismer. En annan ny mekanism för att ge bistånd till tredjeländer är Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU) (se punkterna 2.40–2.41).

2.24. EU:s förvaltningsfonder är separata juridiska konstruktioner med en tydlig finansiell struktur inom vilken flera givare gemensamt finansierar en åtgärd på grundval av gemensamt överenskomna mål. Kommissionen har hittills inrättat fyra EU-förvaltningsfonder: Bêkoufonden, Madadfonden, Afrikafonden och Colombiafonden ([26]) (se ***ruta 2.9***).

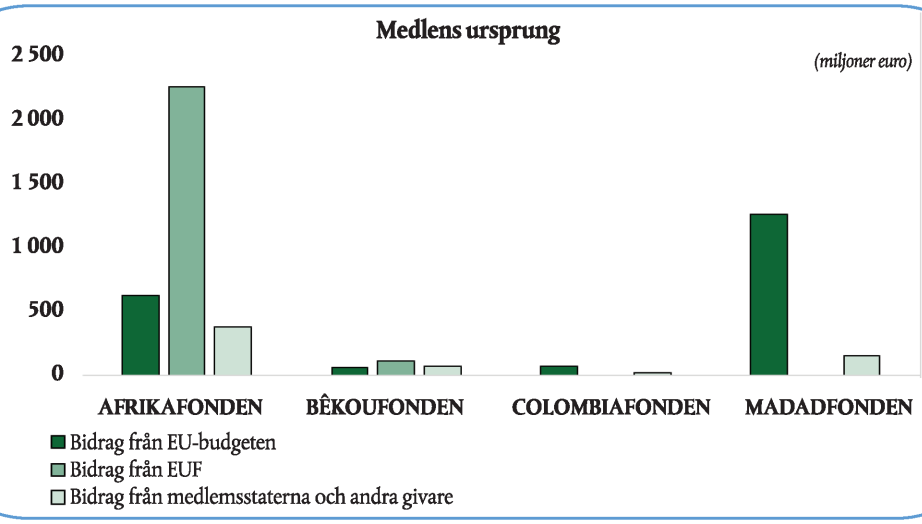
KOMMISSIONENS SVAR

2.23. *Kommissionen anser att EU:s förvaltningsfonder i sig inte ökar komplexiteten eftersom de har bildats för att samla EU-finansiering från olika källor samt från bidragande givare i en enda mekanism, vilket följaktligen minskar komplexiteten på grund av olika källor.*

Faciliteten är en samordningsmekanism som underlättar snarare än komplicerar. Det är inte ett nytt instrument. Faciliteten möjliggör snabb, effektiv och verkningsfull mobilisering av EU:s bistånd till flyktingar i Turkiet och säkerställer en optimal användning av EU:s och medlemsstaternas resurser i form av ett samlat och samordnat humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd.

([26]) Fondernas fullständiga namn är följande: EU:s förvaltningsfond för Centralafrikanska republiken, EU:s regionala förvaltningsfond för insatser med anledning av krisen i Syrien, EU:s förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika inriktade på stabilitet och insatser mot de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration och fördrivna personer samt EU:s förvaltningsfond för Colombia.

Ruta 2.9 – Nyckelinformation om förvaltningsfonder

Mål	Kommissionen förvaltar EU:s förvaltningsfonder för katastrofinsatser, insatser efter de inledande katastrofinsatserna eller tematiska åtgärder på området för yttre åtgärder.
Budgetförordningens bestämmelser	EU:s förvaltningsfonder ska — genomföras i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning, — ge ett mervärde i EU:s interventioner, om målen bättre kan uppnås på unionsnivå än på nationell nivå, — skapa politisk synlighet för EU och förvaltningsfördelar samt bättre EU-kontroll av risker och utbetalningar av EU:s och andra givares bidrag, — inte skapas om de bara duplicerar andra existerande finansieringskanaler eller liknande instrument utan att bidra med additionalitet.
Organisation	Varje EU-förvaltningsfond har en egen styrelse, som består av alla givare och har kommissionen som ordförande, som beslutar om den övergripande strategin. Varje förvaltningsfond har en operativ kommitté, där kommissionen också är ordförande men där ledamöterna endast är givare som har gett mer än 3 miljoner euro.
Redovisningsskyldighet - Revision	EU:s förvaltningsfonder genomförs direkt av förvaltningsfondsförvaltare som utses av kommissionen. EU:s förvaltningsfonder för katastrofinsatser eller insatser efter de inledande katastrofinsatserna kan också genomföras indirekt genom att uppgifter delegeras till andra enheter, till exempel tredjeländer eller organ som utsetts av dem eller internationella organisationer. Revisionsrätten har fulla revisionsbefogenheter när det gäller alla EU:s förvaltningsfonder.
Utfästelser totalt	EU:s förvaltningsfonder samlar resurser från EU-budgeten, Europeiska utvecklingsfonden (EUF) och/eller andra givare. Vid utgången av 2017 uppgick de totala utfästelserna till alla EU:s förvaltningsfonder till 5,1 miljarder euro. 4,5 miljarder euro (87,7 % av det totala beloppet) kom från EU (2,0 miljarder euro från EU-budgeten och 2,4 miljarder euro från EUF). Medlemsstaterna och andra givare bidrog med 0,6 miljarder euro.
Utfästelser per förvaltningsfond	

Anm.: Skillnader i summan av utfästelser beror på avrundning.
Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av uppgifter från kommissionen, artikel 187 i budgetförordningen och avtalen om inrättande av förvaltningsfonderna.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.25. Vi har granskat inrättandet och förvaltningen av EU:s första förvaltningsfond som förvaltas av kommissionen – Bêkoufonden ([27]). Bland annat konstaterade vi att fonden hade attraherat bistånd men få ytterligare givare.

2.26. Enligt budgetförordningen måste stränga krav uppfyllas för att motivera inrättandet av en förvaltningsfond, till exempel europeiskt mervärde, bättre förvaltning, bättre kontroll av risker, bättre kontroll över utbetalningar och *additionalitet* (se ***ruta 2.9***). I årsrapporten för 2016 påpekade vi att finansieringsarrangemangen inte bör vara mer komplexa än nödvändigt för att uppnå målen med EU-politiken och garantera principerna om öppenhet, redovisningsskyldighet och offentlig revision ([28]).

2.27. Faciliteten för flyktingar i Turkiet inrättades i januari 2016 för att hjälpa Turkiet att hantera den massiva flyktingströmmen (se ***ruta 2.10***).

KOMMISSIONENS SVAR

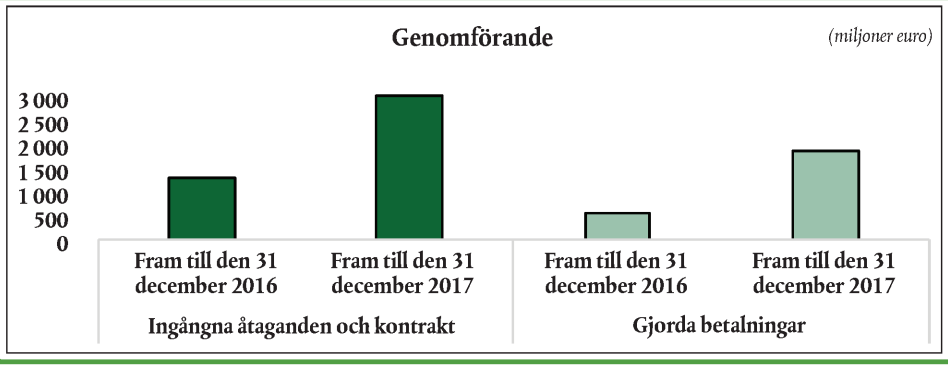
2.25. *Bekoufonden är verksam i Centralafrikanska republiken som tidigare hade svårt att attrahera givare. Bekoufonden lyckades emellertid kraftigt öka bidragen från givare såsom Italien, Nederländerna och Tyskland som inte tidigare gav betydande bidrag till Centralafrikanska republiken.*

2.26. *Genom* Vitbok om EU:s framtid *(fram till 2025) togs initiativ till en genomgripande debatt och reflektion inför nästa fleråriga budgetram. I detta sammanhang antog kommissionen ett diskussionsdokument om framtiden för EU:s finanser i juni 2017. Dokumentet utgjorde grunden för kommissionens förslag till en ny finansiell struktur för EU inför nästa fleråriga budgetram. Kommissionen föreslår en mer enhetlig, riktad och öppen budget som samlar fragmenterade finansieringsresurser i nya integrerade program och förenklar användningen av finansiella instrument.*

([27]) Särskild rapport nr 11/2017 *EU:s förvaltningsfond Bêkou för Centralafrikanska republiken: en lovande början trots vissa brister.*

([28]) Se rekommendation 4 i kapitel 2 i årsrapporten för 2016.

Ruta 2.10 – Nyckelinformation om faciliteten för flyktingar i Turkiet

Mål	Att bistå Turkiet med att tillgodose flyktingars omedelbara humanitära behov och utvecklingsbehov.
Organisation	Leds av en styrkommitté som ger strategisk vägledning om övergripande prioriteringar och typer av åtgärder och instrument som ska användas samt hur de ska samordnas. Den ansvarar också för att övervaka bedöma genomförandet av de åtaganden som EU och Turkiet har kommit överens om. Kommissionen är ordförande för kommittén som också består av företrädare från EU:s medlemsstater. Turkiet deltar i mötena som rådgivare.
Redovisnings-skyldighet - Revision	Kommissionen har det övergripande ansvaret för genomförandet av de åtgärder som finansieras via faciliteten. Revisionsrätten har fulla revisionsbefogenheter när det gäller faciliteten.
Finansiering	Finansiering på 3 miljarder euro godkändes för 2016–2017 (1 miljard euro från EU:s budget och 2 miljarder euro från medlemsstaterna, baserat på deras relativa andel av BNI). Medlemsstaterna har fullgjort sina skyldigheter enligt avtalet, med undantag av 0,4 miljarder euro som ska deponeras 2018 och 0,08 miljarder euro 2019 enligt överenskomna betalningsplaner.
Genomförande	
Vägen framåt	Tidsfristen för slutbetalningar inom faciliteten förlängdes från slutet av 2019 till 2021. Kommissionen föreslog i mars 2018 att EU och medlemsstaterna skulle mobilisera ytterligare finansiering på 3 miljarder euro för 2018–2019 under förutsättning att de kriterier som fastställdes 2016 har uppfyllts.

Källa:

a) Kommissionens beslut av den 24 november 2015 om samordning av unionens och medlemsstaternas åtgärder genom en samordningsmekanism – flyktingfaciliteten för Turkiet.

b) Kommissionens beslut av den 10 februari 2016 om en facilitet för flyktingar i Turkiet, vilket ändrar kommissionens beslut C(2015) 9500 av den 24 november 2015.

c) Andra årsrapporten om faciliteten för flyktingar i Turkiet (COM(2018) 91 final, 14.3.2018).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 2.10. *Kommissionen påpekar att medlemsstaterna har uppfyllt alla sina skyldigheter. Medlemsstaternas bidrag – i form av externa inkomster avsatta för särskilda ändamål – ska betalas till 2019 enligt de överenskomna betalningsplanerna. Hittills råder det en god överensstämmelse mellan medlemsstaternas betalningar till faciliteten och utbetalningarna från faciliteten som finansierats av de bidragen.*

EU:s finansiering via finansieringsinstrument har ökat betydligt

2.28. EU:s budgetstöd till olika finansieringsinstrument har ökat betydligt (se ***ruta 2.11***).

Ruta 2.11 – Stöd från EU:s budget till finansieringsinstrument

(miljarder euro)

	Fleråriga budgetramen 2007–2013	**Fleråriga budgetramen 2014–2020**
Med *delad förvaltning*		
Finansieringsinstrument med delad förvaltning	11,3	20,0
Med *direkt/indirekt förvaltning* och budgetgarantier		
Finansieringsinstrument med indirekt förvaltning	3,0 ([1])	5,9 ([2])
Garanti från Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi)	0	26,0
EFHU-garantin	0	1,5
Totalt	**14,3**	**53,4**

Läget vid utgången av 2017.

([1]) I detta belopp ingår inte 1,2 miljarder euro för instrument med kombinerad finansiering.
([2]) Baserat på den nuvarande finansieringsramen – COM(2018) 600.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av rapporter från kommissionen och tillämpliga bestämmelser.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

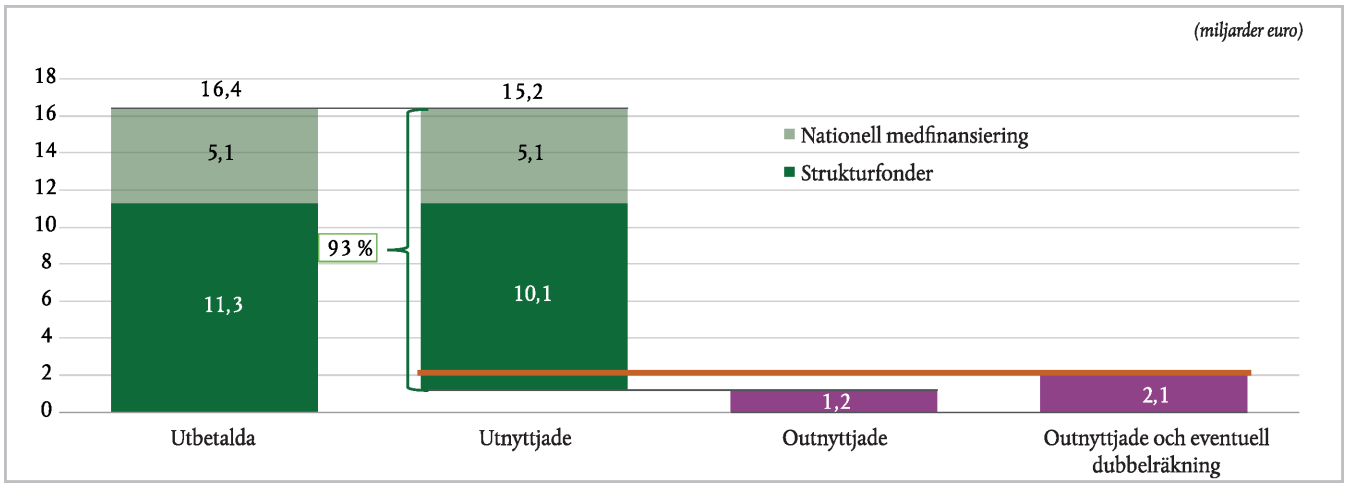
Finansieringsinstrument med delad förvaltning ställs inför utmaningar

Avslutandet av perioden 2007–2013 visade på felaktigheter och dubbelräkning

2.29. År 2017 höll finansieringsinstrument med delad förvaltning inom den fleråriga budgetramen 2007–2013 på att avslutas, som en del av avslutandet av motsvarande operativa program.

2.30. Enligt kommissionen ([29]) betalades 11,3 miljarder euro ut från strukturfonderna till finansieringsinstrument med delad förvaltning. Ytterligare 5,1 miljarder euro kom från nationell medfinansiering (se ***ruta 2.12***).

Ruta 2.12 – Belopp från finansieringsinstrument med delad förvaltning som hade betalats ut till och använts av medlemsstaterna fram till den 31 mars 2017

Källa: Rapporten *Summary of data on the progress made in financing and implementing financial engineering instruments reported by the managing authorities in accordance with Article 67(2)(j) of Council Regulation (EC) No 1083/2006 Programming period 2007–2013, situation as at 31 March 2017 (at closure)* (sammanfattning av uppgifter om de framsteg som gjorts när det gäller att finansiera och genomföra finansieringstekniska instrument och som rapporterats av förvaltningsmyndigheterna i enlighet med artikel 67.2 j i rådets förordning (EG) nr 1083/2006, programperioden 2007–2013, situationen per den 31 mars 2017 [vid avslutandet]).

([29]) *Summary of data on the progress made in financing and implementing financial engineering instruments reported by the managing authorities in accordance with Article 67(2)(j) of Council Regulation (EC) No 1083/2006 Programming period 2007–2013, situation as at 31 March 2017 (at closure)* (sammanfattning av uppgifter om de framsteg som gjorts när det gäller att finansiera och genomföra finansieringstekniska instrument och som rapporterats av förvaltningsmyndigheterna i enlighet med artikel 67.2 j i rådets förordning (EG) nr 1083/2006, programperioden 2007–2013, situationen per den 31 mars 2017 [vid avslutandet]).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.31. Enligt de uppgifter som medlemsstaterna har lämnat till kommissionen betalades 93 % av det totala belopp som betalats till finansieringsinstrument med delad förvaltning (15,2 miljarder euro) ut till *slutmottagare*. Kommissionen uppskattar dock att den faktiska utbetalningsgraden till slutmottagare kan vara upp till sju procentenheter lägre, beroende på att man eventuellt felaktigt inkluderat återbetalningar av lån som användes på nytt ([30]) och ränta från likviditetsförvaltning eller redovisat för stora belopp. De felaktigt inkluderade beloppen uppgår till totalt 0,9 miljarder euro. Dessa omfattas tillsammans med de 1,2 miljarder euro som kvarstår i särskilda fonder av avslutandeförfarandena för de operativa programmen och kan behöva återföras till EU-budgeten efter avdrag för förvaltningskostnader och avgifter. Av 981 särskilda fonder fanns det dessutom 45 som vid avslutandet antingen inte hade gjort några investeringar eller inte hade rapporterat om dem. Därför ger sammanfattningsrapporten inte en fullständig och riktig ([31]) bild.

2.32. De resurser som finns tillgängliga i finansieringsinstrumenten med delad förvaltning för perioden 2007–2013 efter användning ([32]) tillfaller medlemsstaterna (förvaltningsmyndigheterna har uppskattat detta belopp till 8,5 miljarder euro, som kan hänföras till strukturfonderna). Medlemsstaterna ska använda dem för samma ändamål som ursprungligen planerat.

2.33. Vi har offentliggjort en särskild rapport ([33]) om genomförandet av finansieringsinstrumenten med delad förvaltning under perioden 2007–2013. I rapporten konstaterade vi bland annat att fonderna i medlemsstaterna hade haft svårigheter att betala ut sitt kapital, de hade endast attraherat begränsat med privat kapital och deras rapportering hade varit sen. Vi rekommenderade också kommissionen att vidta lämpliga åtgärder för att se till att medlemsstaterna upprätthåller medlens revolverande karaktär (dvs. fortsätter att tillåta att samma medel används i flera cykler).

KOMMISSIONENS SVAR

2.31. *Kommissionen framhåller att dess ”sammanfattning av uppgifter” visar information som mottagits från medlemsstaterna och att förvaltningsavgifter och kostnader som rapporterats av medlemsstaterna uppgår till 889 miljoner euro.*

Förfarandena för avslutning av operativa program pågår och kommissionen kommer att vidta korrigerande åtgärder vid behov. Besluten om belopp som ska återbetalas till EU:s budget fattas på operativ programnivå och inte inom ramen för det enskilda finansieringsinstrumentet, som endast utgör en av bidragsformerna för ett operativt program.

2.33. *Kommissionen understryker att nivån på betalningarna till slutmottagare var 93 % i slutet av mars 2017. Till detta ska läggas utgifter på 6,7 % för förvaltningskostnader och avgifter.*

Kommissionen angav dessutom i revisionsrättens särskilda rapport nr 19/2016 att målet att attrahera privat kapital inte ska överdrivas, framför allt inte för sektorer som är exponerade för kraftiga marknadsmisslyckanden. Dessutom är de förvaltande myndigheterna skyldiga att säkerställa och för kommissionen redovisa lämpliga åtgärder för att uppfylla de lagstadgade kraven när det gäller återbetalda resurser.

([30]) Dessa belopp fortsätter att vara tillgängliga för medlemsstaterna. Se artikel 78.7 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006.

([31]) Se punkt 6.25 i årsrapporten för 2016.

([32]) Från lån som betalats ut och återbetalats, investeringar som gjorts eller belopp som blivit över efter det att alla garantier har utfallit.

([33]) Särskild rapport nr 19/2016 *Att genomföra EU:s budget med hjälp av finansieringsinstrument – lärdomar av programperioden 2007–2013*.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Utbetalningarna från finansieringsinstrument med delad förvaltning till slutmottagare inom den fleråriga budgetramen 2014–2020 har varit låga

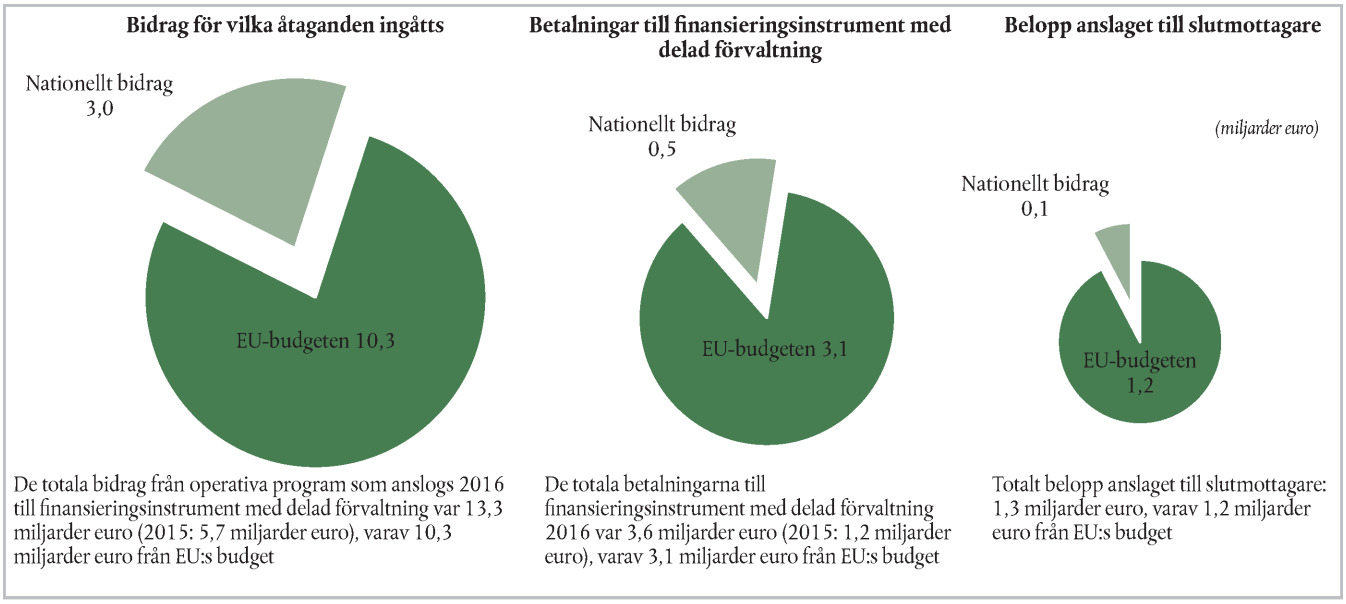
2.34. Av de totala ingångna åtagandena inom ESI-fonderna avseende operativa program inom den fleråriga budgetramen 2014–2020 betalades 30 % till finansieringsinstrument med delad förvaltning. Av det beloppet gick 38 % (1,2 miljarder euro) till slutmottagare från finansieringsinstrumenten med delad förvaltning. I början av 2017, efter tre år av den nuvarande fleråriga budgetramen, hade mindre än 10 % av den totala finansiering från ESI-fonderna som fanns tillgänglig genom finansieringsinstrumenten med delad förvaltning nått mottagare för att finansiera produktiva investeringar och aktiviteter (se ***ruta 2.13***).

KOMMISSIONENS SVAR

2.34. *Kommissionen anser att en rimligare jämförelse skulle vara mellan de belopp som betalats in till finansieringsinstrument och de belopp som betalats ut till slutmottagare.*

Per den 31 december 2016 hade 32 % av de belopp som betalats in till finansieringsinstrument faktiskt nått slutmottagare.

Ruta 2.13 – Läget för finansieringsinstrumenten med delad förvaltning inom den fleråriga budgetramen 2014–2020 i december 2016

Källa: Europeiska kommissionen, *Financial Instruments under the European Structural and Investment Funds, situation as at 31 December 2016* (finansieringsinstrument inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, situationen per den 31 december 2016), december 2017.

2.35. Den nuvarande fleråriga budgetramen kräver mer omfattande rapportering från medlemsstaterna. Den senaste tillgängliga rapporten om finansieringsinstrument med delad förvaltning inom den fleråriga budgetramen 2014–2020 är emellertid rapporten från slutet av 2016 som offentliggjordes i december 2017. Även om detta är i linje med gällande krav är det fortfarande långt mellan slutet av perioden och motsvarande rapport.

2.35. *Tidsramen för rapporteringen mellan de förvaltande myndigheterna och kommissionens rapportering är ett resultat av den gemensamma förvaltningen.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Momentum för Europeiska fonden för strategiska investeringar

2.36. Budgetmyndigheten ökade Efsi-garantin från 16 miljarder euro till 26 miljarder euro ([34]) och den avsedda investeringsvolymen från 315 miljarder euro till 500 miljarder euro. Garantifonden för Efsi ökade med 1,1 miljarder euro ([35]), från 8,0 miljarder euro till 9,1 miljarder euro, till följd av överföringar och återflöden. Denna ökning ledde till en betydande minskning av avsättningsnivån, från 50 % till 35 %.

2.37. Vid utgången av 2017 hade garantifonden för Efsi tillgångar på 3,5 miljarder euro (2016: 1,0 miljarder euro). Därutöver hade åtaganden ingåtts för 2,6 miljarder euro ur EU-budgeten men ännu inte utbetalats ([36]). Återstående 3,0 miljarder euro kommer att betalas in gradvis fram till 2022 ([37]). Vid utgången av 2017 hade det inte gjorts några utbetalningar från garantifonden för Efsi.

2.38. Vid utgången av 2017 hade EIB-gruppen undertecknat kontrakt till ett värde av 36,7 miljarder euro (2016: 21,3 miljarder euro) ([38]). ***Ruta 2.14*** visar hur det beloppet är fördelat per medlemsstat.

([34]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2396 av den 13 december 2017 om ändring av förordningarna (EU) nr 1316/2013 och (EU) 2015/1017 vad gäller förlängningen av löptiden för Europeiska fonden för strategiska investeringar liksom införandet av tekniska förstärkningar av den fonden och Europeiska centrumet för investeringsrådgivning (EUT L 345, 27.12.2017, s. 34).

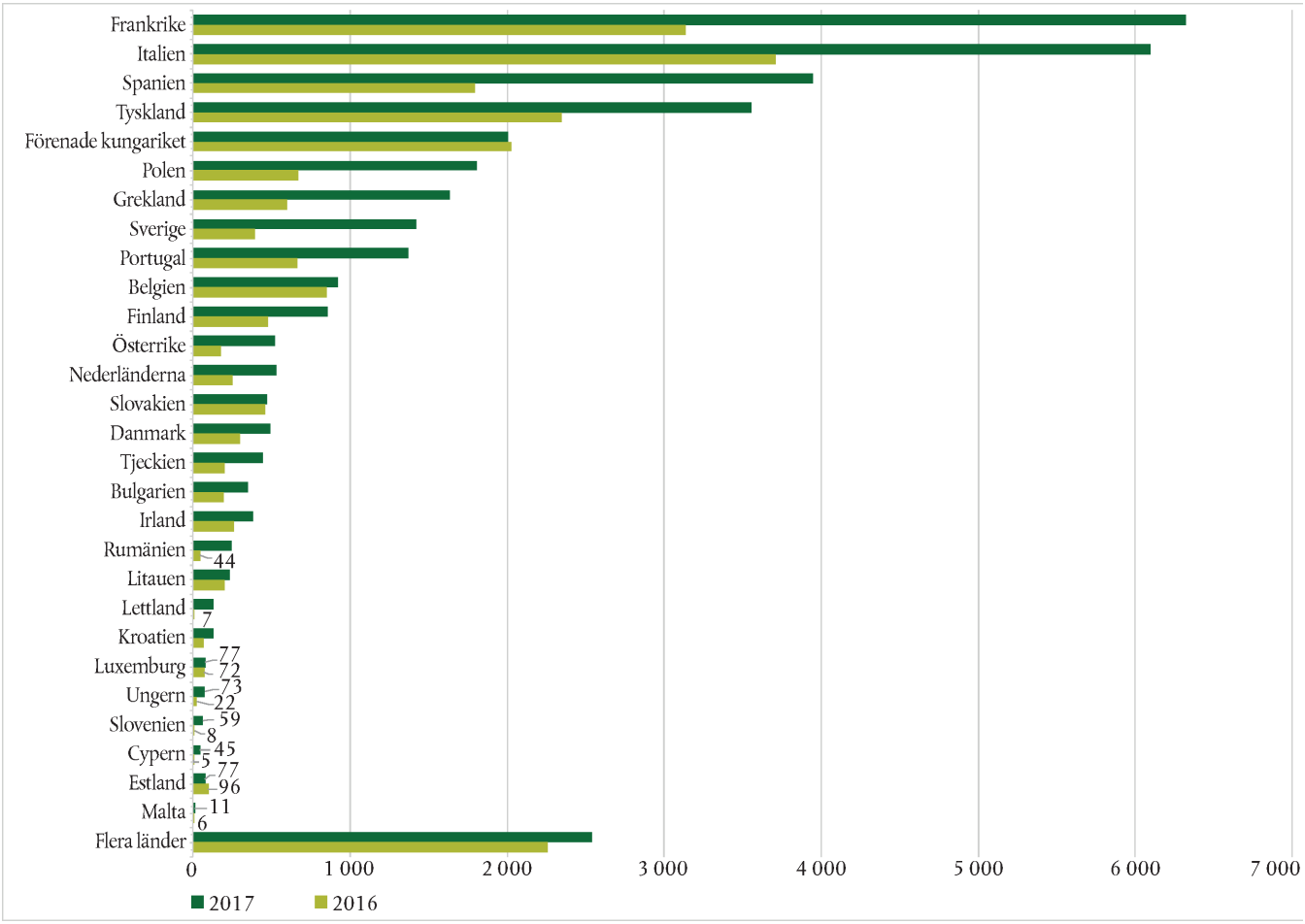
([35]) I skäl 21 i förordning (EU) 2017/2396 anges att finansiering kommer att komma från EU-budgeten med en överföring från Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) samt från inkomsterna och återbetalningarna från FSE-skuldinstrumentet och från Margueritefonden.

([36]) Se not 4.1 till EU:s årsredovisning för 2017.

([37]) Bland annat genom återflöden, antingen från Efsi själv (525 miljoner euro) eller från andra finansiella instrument (150 miljoner euro från FSE-skuldinstrumentet och Margueritefonden).

([38]) Se verksamhetsrapport från EIB vid årets slut för Europeiska fonden för strategiska investeringar – infrastruktur- och innovationstjänsten och delen för små och medelstora företag. Bilaga II till Efsiavtalet – rapportdatum: 31 december 2017.

Ruta 2.14 – Efsi-finansiering per medlemsstat (miljoner euro)

Källa: Verksamhetsrapport från EIB vid årets slut för Europeiska fonden för strategiska investeringar – infrastruktur- och innovationstjänsten och delen för små och medelstora företag. Bilaga II till Efsiavtalet – rapportdatum: 31 december 2017.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.39. Vi konstaterar att 64 % av det totala värdet på de Efsi-kontrakt som EIB-gruppen hade undertecknat före utgången av 2017 var koncentrerat till sex medlemsstater. För närvarande undersöker vi om Efsi är på väg att uppnå sitt politiska mål att stödja ytterligare investeringar i Europa.

KOMMISSIONENS SVAR

2.39. *Efsi är ett efterfrågestyrt instrument utan några förtida avsättningar för enskilda länder. Projekten väljs ut enligt tydligt utformade tillåtlighets- och additionalitetskriterier och samtliga medlemsstater uppmuntras att lägga fram projekt som uppfyller de kriterierna. Om man dessutom jämför investeringarna från Efsi med medlemsstaternas BNP visar detta att de mindre medlemsstaterna gynnas. De tre största bidragsmottagarna är Estland, Bulgarien och Grekland.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Inrättande av Europeiska fonden för hållbar utveckling

2.40. Budgetmyndigheten inrättade EFHU i september 2017 ([39]). EFHU kommer att följa liknande principer som Efsi.

2.41. Enligt EFHU-förordningen får kommissionen ingå EFHU-garantiavtal även med andra organ än EU-organ som berättigade motparter, till exempel internationella organisationer och organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat eller ett partnerland ([40]). De berättigade motparterna kan godkänna finansierings- och investeringsinsatser och göra anspråk på EFHU-garantin som stöds av EU-budgeten. Till skillnad från Efsi, där EIB i praktiken är den enda intermediären, tillåter EFHU andra internationella organisationer och organ i den privata sektorn att överföra förmånerna med EU-garantin och slutligen göra anspråk på garantin. EFHU är därmed det hittills mest långtgående exemplet, sett till spektrumet av partner, på delegering av befogenheter när det gäller åtaganden för EU-budgeten.

EU-budgetens exponering fortfarande betydande

2.42. EU-budgeten är exponerad för en mängd rättsliga skyldigheter att göra utbetalningar ett framtida datum, vilka omfattas av olika villkor. Bland dessa skyldigheter finns eventualförpliktelser i form av garantier som kan behöva finansieras om en framtida händelse inträffar ([41]) (se ***ruta 2.15***).

KOMMISSIONENS SVAR

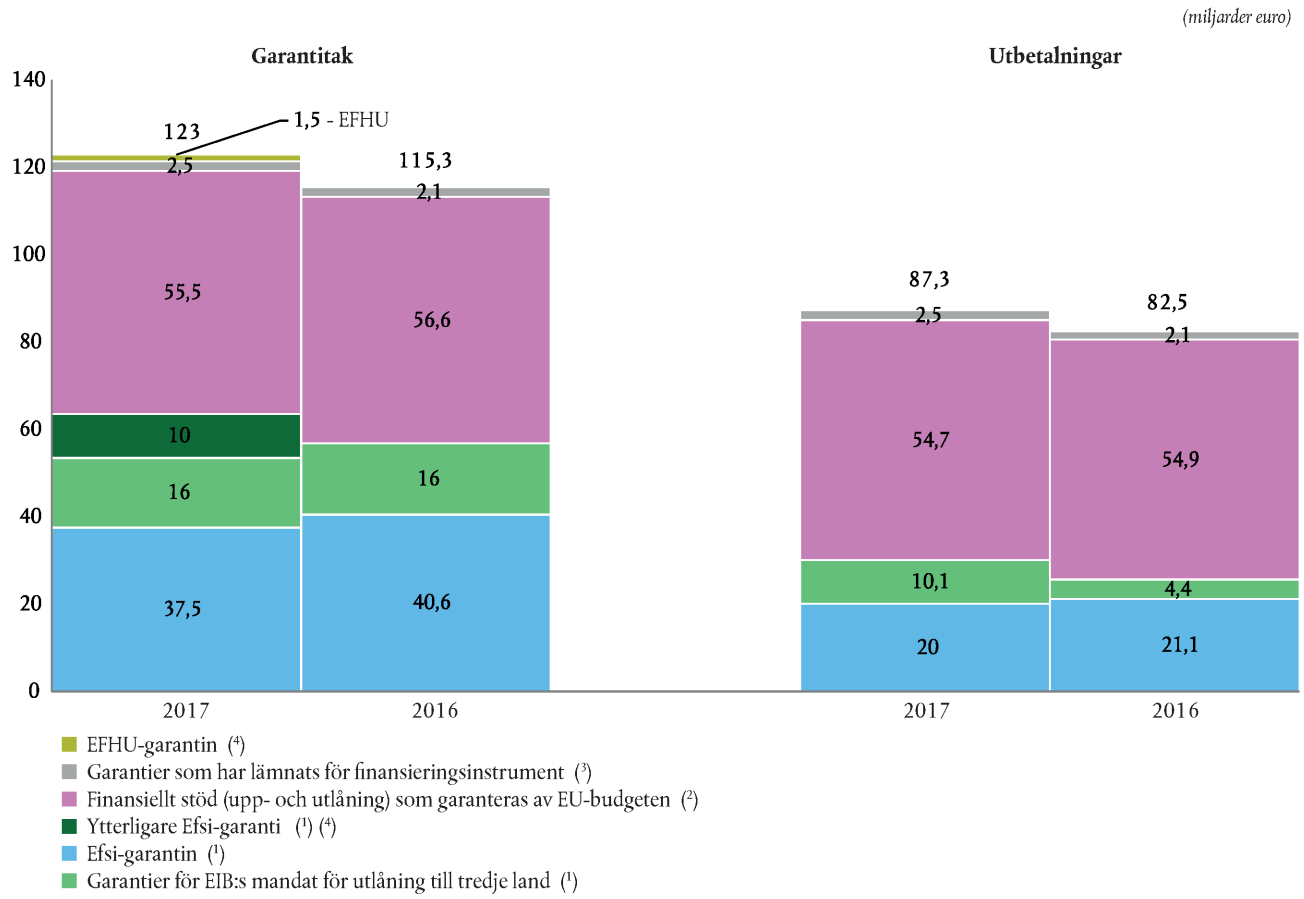
2.41. *EFHU fungerar som en gemensam kontaktpunkt för inlämnandet av finansieringsförslag från finansinstitut och offentliga och privata investerare samt tillhandahåller en rad olika former av finansiellt stöd till stödberättigade investeringar. Det främsta målet för EFHU är att tillhandahålla ett integrerat finansiellt paket för att finansiera investeringar i regioner i Afrika och grannskapet för att därigenom skapa tillväxt och arbetstillfällen, maximera additionaliteten samt främja innovativa produkter och attrahera medel från den privata sektorn.*

([39]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1601 av den 26 september 2017 om inrättande av Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU), EFHU-garantin och EFHU- garantifonden (EUT L 249, 27.9.2017, s. 1).

([40]) Artikel 11 e i förordning (EU) 2017/1601 av den 26 september 2017 om inrättande av Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU), EFHU-garantin och EFHU-garantifonden.

([41]) Eventualförpliktelser är möjliga förpliktelser som beror på om framtida händelser inträffar. De viktigaste eventualförpliktelserna i EU-budgeten är följande: EIB:s garantier för det externa utlåningsmandatet, Efsi-garantier, finansiellt stöd: makroekonomiskt stöd, den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen (EFSM), betalningsbalans och Euratom, garantier som ges för EU:s finansieringsinstrument (huvudsakligen Horisont 2020, finansieringsinstrumentet för riskdelning och Fonden för ett sammanlänkat Europa) och EFHU-garantin.

Ruta 2.15 – EU-budgetens exponering för garantier (vid utgången av 2017)

Anm.:

(1) Se noterna 2.4.1 och 4.1.1 till EU:s årsredovisning för 2017.

(2) Se noterna 2.11.1 och 4.1.2 till EU:s årsredovisning för 2017.

(3) Se noterna 2.4.1 och 4.1.3 till EU:s årsredovisning för 2017.

(4) Den 31 december 2017 hade inga rättsliga åtaganden undertecknats för EFHU-garantin eller den ytterligare Efsi-garantin.

Källa: EU:s årsredovisning för 2017.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.43. När kommissionen presenterar förslag som orsakar eller ökar antalet betydande eventualförpliktelser gör den en analys av den särskilda *eventualförpliktelsen* i fråga. Den kompletterar inte detta med en översikt över alla eventualförpliktelser som stöds av EU-budgeten och en analys av stresstestscenarier så att beslutsfattare kan uppskatta den övergripande *effekten*.

KOMMISSIONENS SVAR

2.43. *Kommissionen förbättrar hela tiden sin rapportering om ansvarsförbindelser. I det sammanhanget ska det enligt den nya budgetförordningen varje år läggas fram ett arbetsdokument som åtföljer utkastet till budgetförslag och som innehåller en bedömning av hållbarheten för de ansvarsförbindelser som belastar unionens allmänna budget och som uppkommer genom finansiella operationer.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.44. I förslaget till ny *budgetförordning* ([42]) föreslog kommissionen att alla *avsättningar* skulle sammanföras i en gemensam avsättningsfond. Beloppet i fonden ska grundas på en effektiv avsättningsnivå, som kommer att vara en procentandel av respektive nivå som hittills använts. Detta bör skapa större flexibilitet i likviditetsförvaltningen. Det är dock inte säkert att de avsatta medlen är tillräckliga om många finansiella risker skulle inträffa samtidigt.

2.45. Vidare har EU:s pensionsskuld för personalen ökat från 67,2 miljarder euro 2016 till 73,1 miljarder euro 2017 ([43]). Det är den största långfristiga posten i EU:s balansräkning ([44]). Denna skuld finns därför att EU inte avsätter ett belopp varje år för att finansiera framtida pensionsbetalningar. Medlemsstaterna garanterar gemensamt att pensionsrättigheterna uppfylls ([45]). De åtar sig att betala de utestående beloppen för pensioner varje år. Detta belopp ingår i EU-budgeten.

KOMMISSIONENS SVAR

2.44. *Såsom anges i artikel 213.1 i den nya budgetförordningen måste den effektiva avsättningsnivån erbjuda samma skydd för unionens finansiella åtaganden som den som skulle uppkomma utan att de avsatta tillgångarna samlades. Sammanläggningen och den effektiva avsättningsnivån ökar inte den finansiella risken.*

([42]) COM(2016) 605, förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om finansiella regler för unionens allmänna budget och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2012/2002, (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013, (EU) nr 1307/2013, (EU) nr 1308/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och (EU) nr 652/2014 samt Europaparlamentets och rådets beslut nr 541/2014/EU.

([43]) Den försäkringstekniska värderingen av pensionsskulden motsvarar nuvärdet av EU:s förväntade framtida betalningar. Den beräknas med hjälp av den relevanta diskonteringsräntan i enlighet med den metod som fastställs i IPSAS 25. För närmare uppgifter om beräkningen, se not 2.9 till EU:s årsredovisning för 2017.

([44]) Se balansräkningen i EU:s årsredovisning för 2017.

([45]) Se fotnot i balansräkningen i EU:s årsredovisning för 2017.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

RISKER OCH UTMANINGAR FÖR FRAMTIDENS EU-BUDGET

2.46. Utifrån vår analys identifierade vi flera risker och utmaningar med konsekvenser för framtida EU-budgetar. Risken för en onormal eftersläpning av betalningar till 2020 består. Problemet med utestående åtaganden från den nuvarande fleråriga budgetramen måste åtgärdas med tillräckliga betalningsbemyndiganden i nästa fleråriga budgetram. Ytterligare utmaningar för EU-budgeten uppstår på grund av Förenade kungarikets aviserade utträde ur EU 2019 och behovet av bättre redovisningsskyldighet mot bakgrund av den nu pågående diskussionen om EU:s framtida budget.

2.46. *När det gäller eftersläpningen av betalningar och om betalningsbemyndigandena är tillräckliga anser kommissionen att det justerade taket för betalningar kommer att vara hållbart till slutet av den fleråriga budgetramen 2020, bland annat eftersom den samlade marginalen för betalningar (GMP) för 2017 överförs till åren 2019 och 2020.*

Kommissionen hänvisar till sitt svar på punkterna 2.8 och 2.12.

En onormal eftersläpning av obetalda ersättningsanspråk kan uppstå

2.47. Betalningarna bör gradvis öka mellan 2018 och 2020, eftersom antalet betalningsansökningar sannolikt kommer att öka kraftigt. Vi anser att det finns en risk för att en onormal eftersläpning av betalningar uppstår, såsom skedde 2013–2015. En riskreducerande faktor är den flexibilitet som den samlade marginalen för betalningar ger (se punkterna 2.6–2.10). Risken kommer dock att öka om särskilda instrument räknas in under taket för betalningsbemyndiganden (se punkt 2.12).

2.47. *Risken för en onormalt stor eftersläpning till 2020 är ganska begränsad tack vare effekterna av den samlade marginalen för betalningar som höjer taken upp till maximinivån under 2019 och 2020. Risken skulle kunna uppkomma om budgetmyndigheten inte antog en årsbudget på den nivå som krävs.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Finansieringen av utstående åtaganden från den fleråriga budgetramen 2014–2020 är ett problem för nästa fleråriga budgetram

2.48. Betalningsbemyndigandena i nästa fleråriga budgetram kommer att behöva täcka utestående åtaganden från den fleråriga budgetramen 2014–2020 och nya program i nästa fleråriga budgetram. En annan möjlighet är att minska åtagandebemyndigandena för program inom nästa fleråriga budgetram ([46]). Enligt rådets beslut om *egna medel* ska kommissionen och budgetmyndigheten upprätthålla ett balanserat förhållande mellan anslag för åtaganden och anslag för betalningar ([47]).

2.48. *I kommissionens förslag till nästa fleråriga budgetram (COM(2018) 321) föreslås 1 246 miljarder euro i betalningar, vilket motsvarar ett betalningstak på 1,08 % av BNI för EU-27 under perioden 2021–2027. Kommissionen anser att detta kommer att bli tillräckligt för att täcka utestående åtaganden (RAL) före 2021 och betalning av nya åtaganden för 2021–2027.*

Kommissionen föreslår också att taket för egna resurser höjs i beslutet om egna resurser upp till 1,29 % av BNI för EU-27. Detta är nödvändigt för att klara en integrering av Europeiska utvecklingsfonden och betalningsbehoven för nya prioriteringar. Detta kommer också att lämna en tillräcklig marginal mellan betalningar och taket för egna resurser för att unionen ska kunna uppfylla sina finansiella skyldigheter under alla omständigheter.

2.49. Vid utgången av 2017 hade kommissionen ännu inte gjort en omfattande långtidsprognos som fullt ut uppfyller kraven enligt det interinstitutionella avtalet ([48]). Kommissionen lade visserligen fram en prognos den 16 oktober 2017, men den begränsade sig till en uppskattning av befintliga åtaganden fram till slutet av 2020. En mer omfattande prognos skulle bidra till mer välgrundade beslut inför nästa fleråriga budgetram ([49]).

2.49. *Kommissionen lade fram en uppdatering av prognosen över betalningar på medellång sikt i oktober 2017 med en uppskattning av hur de utestående åtagandena skulle utvecklas till slutet av den fleråriga budgetramperioden 2014–2020 och en bedömning av hållbarheten för betalningstaken med beaktande av de nya flexibilitetsbestämmelser som överenskommits i samband med översynen efter halva tiden.*

Kommissionen lade också fram en prognos över betalningsbemyndiganden efter 2020 i enlighet med punkt 9 i det interinstitutionella avtalet från den 2 december 2013.

Dessa rapporter var med nödvändighet begränsade till åtaganden till och med 2020 eftersom kommissionen inte kunde göra en prognos över framtida åtaganden innan den lagt fram sina förslag till nästa fleråriga budgetram, vilket gjordes i maj 2018.

I artikel 247.1 i den nya budgetförordningen anges en skyldighet för kommissionen att i framtiden årligen överlämna till Europaparlamentet och rådet en integrerad uppsättning av finansiella rapporter och räkenskaper, inklusive en långsiktig prognos över framtida in- och utflöden som täcker den kommande femårsperioden. Denna rapport kommer att analysera åtagandenas effekt under en viss flerårig budgetram.

([46]) Se punkterna 2.36–2.38 i årsrapporten för 2016.

([47]) Artikel 3.2 andra stycket i rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel (EUT L 168, 7.6.2014, s. 105).

([48]) Artikel 9 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och *sund ekonomisk förvaltning*.

([49]) Se rekommendation 2 i punkt 2.47 i årsrapporten för 2015 och briefingdokumentet om framtiden för EU:s finanser.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Förenade kungariket lämnar EU

2.50. Bestämmelserna om den ekonomiska uppgörelsen har fastställts i ett utkast till avtal om Förenade kungarikets utträde ([50]). Enligt utkastet till avtal ska Förenade kungariket fullgöra sina åtaganden till 2020 på samma sätt som om landet var en medlemsstat. Efter 2020 ska Förenade kungariket fullgöra alla förpliktelser som ingåtts fram till slutet av 2020. För eventualförpliktelser i samband med finansiella transaktioner omfattar Förenade kungarikets ansvar sådana transaktioner som beslutats eller godkänts fram till utträdesdatumet.

Bristerna när det gäller redovisningsskyldighet kan riskera att öka ytterligare

2.51. Vi har tidigare konstaterat brister när det gäller redovisningsskyldighet/ansvarighet/ansvarsutkrävande i förvaltningen av och rapporteringen om EU-budgeten ([51]). I diskussionsunderlaget om framtiden för EU:s finanser föreslog kommissionen ansvarighet som en av de fyra principerna för reform ([52]) för bättre förståelse av budgeten, mer demokratisk kontroll, insyn och god förvaltning. Vårt briefingdokument innehöll följande två förslag ([53]): utveckla principerna om ansvarighet och insyn och fastställ revisionsmandat för alla befintliga och framtida EU-relaterade organ ([54]).

2.51. *När det gäller revisionsrättens förslag om att utveckla principer för redovisning och insyn understryker kommissionen att den inför den fleråriga budgetramen 2021–2027 föreslår en mer konsekvent, riktad och öppen ram för EU:s budget. Den nya budgetens struktur kommer att bli tydligare, ligga i linje med politiska prioriteringar och antalet program kommer att reduceras kraftigt.*

Ett exempel är den nya och fullt ut integrerade fonden InvestEU som ska samla centralt förvaltade finansieringsinstrument som främjar strategiska investeringar i hela EU i ett enda program.

När det gäller revisionsrättens övriga förslag om att fastställa revisionsmandat för alla befintliga och framtida EU-relaterade organ vill inte kommissionen kommentera frågor som rör andra institutioner och som ligger utanför kommissionens behörighet. Kommissionen välkomnar revisionsrättens bidrag till diskussionen om EU:s ansvarighet och offentliga revisionsarrangemang.

([50]) Utkast till avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, 19 mars 2018.

([51]) Se den översiktliga analysen från 2014 *Luckor, överlappningar och utmaningar: En översiktlig analys av EU:s förfaranden för ansvarsutkrävande och offentlig revision*, punkt 2.4 i årsrapporten från 2015 och punkterna 2.29–2.31, 2.43 och 2.46 samt ruta 2.8 i årsrapporten för 2016.

([52]) Ruta 4 i kommissionens diskussionsunderlag om framtiden för EU:s finanser.

([53]) Se punkterna 28, 29 och 29–44 i briefingdokumentet om framtiden för EU:s finanser.

([54]) Såsom Europeiska försvarsbyrån (EDA), den föreslagna europeiska valutafonden, Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) och EIB:s transaktioner som inte är knutna till EU-budgeten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

Slutsatser

2.52. Beloppet för ingångna åtaganden (inbegripet särskilda instrument) låg något över taket i den fleråriga budgetramen. För andra året i rad låg dock betalningarna långt under de förväntade nivåerna, vilket i sin tur minskade de bidrag som begärdes från medlemsstaterna. De låga betalningarna berodde främst på förseningar i genomförandet av ESI-fonderna (se punkterna 2.3–2.5).

2.53. Det fick till följd att de utestående budgetåtagandena överträffade förra årets rekord, och de kommer sannolikt att öka ännu mer före utgången av den nuvarande fleråriga budgetramen. Detta ökar avsevärt risken för att det inte kommer att finnas tillräckligt med betalningsbemyndiganden tillgängliga under den fleråriga budgetramens sista år (se punkterna 2.6–2.8).

2.53. *Kommissionen anser att det justerade betalningstaket är tillräckligt. Se kommissionens svar på punkt 2.8.*

2.54. EU-budgeten gjordes mer flexibel genom en ökning av den samlade marginalen för betalningar och de tillgängliga beloppen för två särskilda instrument samt förbättrade möjligheter till överföring mellan särskilda instrument. Frågan om särskilda instrument ska ingå under taket för betalningsbemyndigandena eller inte är ännu inte avgjord (se punkterna 2.9–2.12).

2.54. *Kommissionen har lagt fram ett förslag om att lösa frågan om särskilda instrument i den fleråriga budgetramen för 2021–2027. Se kommissionens svar på punkt 2.12.*

2.55. Vid utgången av 2017 var den samlade genomsnittliga utnyttjandegraden för den fleråriga budgetramen 2014–2020 till och med lägre än motsvarande år under den förra fleråriga budgetramen (2010: 22 %). Detta berodde främst på det senare avslutandet av den förra fleråriga budgetramen, det sena antagandet av rättsakter, svårigheter att genomföra de nya kraven för den nuvarande fleråriga budgetramen, ändringen av reglerna för tillbakadragande från N+2 till N+3 samt den administrativa börda som överlappningar mellan budgetramperioder medför. Vi pekade på de möjliga effekterna på projektkvaliteten och betydelsen av en tillräckligt stabil rättsliga ram (se punkterna 2.13–2.19).

2.55. *En överlappning mellan två perioder är nödvändig eftersom många projekt tar flera år att genomföra och det alltid kommer att finnas en startfas och en avvecklingsfas för alla programperioder. Därför kommer avslutningen alltid att överlappa efterföljande period.*

Samtidigt har kommissionen vid flera tillfällen framhållit betydelsen av ett skyndsamt antagande av rättsakterna, även från medlagstiftarnas sida.

Kommissionen hänvisar till sitt svar på punkterna 2.14 och 2.18.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.56. År 2017 höll strukturfonder inom den fleråriga budgetramen 2007–2013 på att avslutas. De flesta medlemsstaterna har utnyttjat merparten av de resurser som fördelats till dem (se punkterna 2.20–2.22).

2.57. När det gäller bistånd till tredjeländer används i allt högre grad alternativa finansieringsmodeller som ökar komplexiteten hos de befintliga finansiella strukturerna (se punkterna 2.23–2.27).

2.58. EU:s finansiering via finansieringsinstrument har ökat betydligt. Avslutandet av finansieringsinstrument med delad förvaltning inom den fleråriga budgetramen 2007–2013 visade att det fanns problem i medlemsstaternas rapportering. Rapporteringen har blivit mer omfattande enligt kraven för den fleråriga budgetramen 2014–2020, men det är fortfarande långt mellan slutet av perioden och motsvarande rapport (se punkterna 2.28–2.39).

2.59. Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU) inrättades. Dess förvaltningsmodell tillåter ett bredare spektrum av partner som kan ingå åtaganden för EU-budgetens räkning (se punkterna 2.40–2.41).

2.60. EU-budgetens finansiella exponering fortsätter att vara betydande, framför allt när det gäller utestående åtaganden, EU:s pensionsskuld för personalen och andra rättsliga åtaganden samt eventualförpliktelser i form av garantier (se punkterna 2.42–2.45).

2.61. Det är fortfarande oklart om tillräckligt med betalningsbemyndiganden kommer att finnas tillgängliga för att täcka alla de ansökningar om betalning som lämnas in. Kommissionen har ännu inte gjort en omfattande långtidsprognos till stöd för besluten inför nästa fleråriga budgetram (se punkterna 2.47–2.49).

KOMMISSIONENS SVAR

2.57. *Kommissionen anser att den nya finansieringsmodellen bidrar till att öka effektiviteten för stödet till länder utanför EU.*

2.58. *Rapporteringskraven för finansieringsinstrument i programmen 2007–2013 infördes halvvägs in i genomförandet av programmen under 2007–2013. Medlemsstaterna och kommissionen har gjort mycket under de senaste åren för att förbättra rapporteringsprocessen och kvaliteten på de data som redovisas, vilket revisionsrätten uppmärksammade i sin årsrapport för 2016.*

Tidsramen för rapporteringen mellan de förvaltande myndigheterna och kommissionens rapportering är ett resultat av den gemensamma förvaltningen.

2.59. *Det främsta målet för EFHU är att tillhandahålla ett integrerat finansiellt paket för att finansiera investeringar i regioner i Afrika och grannskapet för att därigenom skapa tillväxt och arbetstillfällen, maximera additionaliteten samt främja innovativa produkter och attrahera medel från den privata sektorn.*

Se kommissionens svar på punkt 2.41.

2.61. *Kommissionen lade fram en uppdatering av prognosen över betalningar på medellång sikt i oktober 2017 med en uppskattning av hur de utestående åtagandena skulle utvecklas till slutet av den fleråriga budgetramperioden 2014–2020 och en bedömning av hållbarheten för betalningstaken med beaktande av de nya flexibilitetsbestämmelser som överenskommits i samband med översynen efter halva tiden. En prognos över betalningsbemyndiganden efter 2020 lades fram i enlighet med punkt 9 i det interinstitutionella avtalet från den 2 december 2013.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Rekommendationer

2.62. Vi rekommenderar följande:

— **Rekommendation 1:** Kommissionen bör tillhandahålla korrekt och fullständig information om avslutandet av finansieringsinstrument med delad förvaltning inom den fleråriga budgetramen 2007–2013, inbegripet de slutliga belopp som återförts till EU-budgeten och belopp som tillfaller medlemsstaterna.

Måldatum för genomförande: senast i mitten av 2019.

Kommissionen godtar delvis rekommendationen.

Kommissionen kommer att rapportera om avslutandet i enlighet med gällande lagar. Enligt den nuvarande lagstiftningen behöver medlemsstaterna inte lämna information om belopp som tillhör dem. I enlighet med den godtagna rekommendation 2 i särskild rapport nr 4/2017 om att skydda EU:s budget kommer kommissionen att rapportera om slutresultatet för avslutandet för programperioden i samband med den årliga verksamhetsrapporten från respektive generaldirektorat.

Denna rapport kommer att innefatta det belopp som får medräknas vid avslutandet per operativt program, inklusive för finansieringsinstrument i förekommande fall. Den kommer också att omfatta information om eventuella återbetalningar per operativt program.

— **Rekommendation 2:** Kommissionen bör när den presenterar förslag till rättsakter som orsakar eller ökar antalet betydande eventualförpliktelser komplettera dem med en översikt över det totala värdet på eventualförpliktelser som stöds av budgeten, tillsammans med en analys av stresstestscenarier och deras eventuella effekt på budgeten.

Måldatum för genomförande: senast i mitten av 2019.

Kommissionen godtar delvis rekommendationen.

Kommissionen kommer, i linje med den nya budgetförordning som antagits av medlagstiftaren, årligen att bedöma hållbarheten för de ansvarsförbindelser som belastar EU-budgeten och som uppkommer genom finansiella operationer. Denna information kommer att åtfölja budgetförslaget från och med 2021.

— **Rekommendation 3:** Kommissionen bör uppmana Europaparlamentet och rådet att i diskussionen om den fleråriga budgetramen efter 2020 införa mekanismer för att bättre kunna hantera risken för eftersläpning av betalningar, mot bakgrund av den stora mängden utestående åtaganden i den nuvarande och förra fleråriga budgetramen.

Måldatum för genomförande: innan perioden efter 2020 inleds.

Kommissionen godtar rekommendationen.

Kommissionen har lagt fram sina förslag till flerårig budgetram för perioden 2021–2027 för Europaparlamentet och rådet. Ett viktigt inslag i dessa förslag är betalningstakets stabilitet och förutsägbarhet. Kommissionen anser att det föreslagna betalningstaket kommer att räcka för att täcka utestående åtaganden före 2021 och betalningar för de nya åtagandena under 2021–2027 inom de ramar som fastställs av taket för egna resurser enligt gällande beslut om egna resurser.

Kommissionens förslag till en förordning om gemensamma avsättningar för 2021–2027 innehåller två huvudmekanismer som främjar ett mer skyndsamt genomförande: en n+2-regel för tillbakadraganden i kombination med en nivå på förfinansiering som har sänkts till årliga betalningar på 0,5 % baserade på det totala stödet från fonderna på programnivå. Kommissionen föreslår dessutom medlagstiftaren att man minskar den årliga förfinansieringsnivån för programmen under perioden 2014–2020.

BILAGA 2.1

DE VIKTIGASTE PUNKTERNA AV INTRESSE I ÄNDRINGSBUDGETAR

Ändringsbudget	Förklaring	Värde i miljarder euro	Effekt på budgeten 2017
1/2017	Tre medlemsstater fick stöd, på grund av större eller regionala katastrofer som inträffade, från Europeiska unionens solidaritetsfond: a) Förenade kungariket: 60,3 miljoner euro, b) Cypern: 7,3 miljoner euro och c) Portugal: 3,9 miljoner euro.	0,07	Ökning av åtaganden
2/2017	Överskottet 2016 återfördes till medlemsstaterna genom en minskning av deras årliga bidrag.	6,40	Minskning av inkomsterna
3/2017	Sysselsättningsinitiativet för unga, som inrättades 2013 som ett svar på den höga ungdomsarbetslösheten i EU, förstärktes.	0,50	Ökning av åtaganden
4/2017	Stöd gavs till Italien, genom Europeiska unionens solidaritetsfond, med anledning av en rad jordbävningar som inträffade mellan augusti 2016 och januari 2017.	1,20	Ökning av åtaganden
5/2017	EFHU-garantifonden inrättades.	0,30	Ökning av åtaganden
6/2017	Betalningsbemyndigandena i den ursprungliga budgeten minskades. Detta minskade parallellt medlemsstaternas bidrag med samma belopp.	0,06	Minskning av åtaganden
		7,70	Minskning av betalningar

Källa: Not A 2.1 till kommissionens rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen 2017.

BILAGA 2.2

ÖKNING AV ANSLAGEN TILL SÄRSKILDA INSTRUMENT

Belopp tillgängliga i särskilda instrument före och efter ökningen

(miljoner euro)

Före ökningen

År	Flex	EAR	EGF	EUSF	Totalt
2017	530	315	169	563	1 577
2018	541	322	172	574	1 609
2019	552	328	176	586	1 642
2020	563	335	179	598	1 675
Totalt	2 186	1 300	696	2 321	6 503

Efter ökningen

År	Flex	EAR	EGF	EUSF	Totalt
2017	676	338	169	563	1 746
2018	689	344	172	574	1 779
2019	703	351	176	586	1 816
2020	717	359	179	598	1 853
Totalt	2 785	1 392	696	2 321	7 194

Skillnad	599	92	—	—	691
				Totalt belopp tillgängligt för utnyttjande 2018–2020 (*)	**5 997**

(*) Skillnaden mellan 7 194 miljoner euro och 5 997 miljoner euro är lika med de belopp som utnyttjats 2017.

Anm.: Flex – flexibilitetsmekanismen; EAR – reserven för katastrofbistånd; EGF – Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter; EUSF – Europeiska unionens solidaritetsfond.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av uppgifter från kommissionen.

KAPITEL 3

EU-budgeten: att uppnå resultat

INNEHÅLL

	Punkt
Inledning	3.1
Del 1 – Använder kommissionen resultatinformation på ett adekvat sätt när den fattar beslut?	3.2–3.36
Avsnitt A – Det finns vissa gränser för i hur stor utsträckning kommissionen kan använda resultatinformation	3.6–3.13
Avsnitt B – Kommissionens system för resultatmätning tillhandahåller ofantliga uppgiftsmängder men inte alltid i rätt tid	3.14–3.18
Avsnitt C – Kommissionen använder resultatinformation till att förvalta program och politik men vidtar inte alltid lämpliga åtgärder när målen inte uppfylls	3.19–3.26
Avsnitt D – Kommissionen förklarar i regel inte hur den använder resultatinformation i sina resultatrapporter	3.27–3.31
Avsnitt E – Man räknar med att en fortsatt utveckling av resultatkulturen ska leda till ytterligare framsteg	3.32–3.36
Del 2 – Resultat av revisionsrättens effektivitetsrevisioner: slutsatser och rekommendationer med störst effekt	3.37–3.67
Inledning	3.37
Rubrikerna 1a ”Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning” och 1b ”Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning”	3.38–3.44
Rubrik 2 ”Hållbar tillväxt – naturresurser”	3.45–3.48
Rubrikerna 3 ”Säkerhet och medborgarskap” och 4 ”Europa i världen”	3.49–3.58
Rubrik 5 ”Administration” och våra rapporter om det prioriterade området ”en fungerande inre marknad och en hållbar monetär union”	3.59–3.67
Del 3 – Uppföljning av rekommendationer	3.68–3.78
Slutsatser och rekommendationer	3.79–3.85
Slutsatser	3.79–3.83
Rekommendationer	3.84–3.85

Bilaga 3.1 – Närmare uppgifter om rekommendationernas status per rapport

Bilaga 3.2 – Viktiga förbättringar och olösta problem per rapport

Bilaga 3.3 – Rekommendationer till medlemsstater

Bilaga 3.4 – Uppföljning av tidigare rekommendationer avseende resultatfrågor

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

INLEDNING

3.1. Varje år analyserar vi i det här kapitlet ett antal resultataspekter: de *resultat* som har uppnåtts med EU:s budget, som genomförs av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna ([1]). I år tittade vi särskilt på

i) hur kommissionen använder resultatinformation när den fattar beslut,

ii) utvalda resultat från våra särskilda rapporter 2017 om effektivitetsrevisioner,

iii) hur kommissionen har genomfört de rekommendationer som vi lämnade i våra särskilda rapporter som offentliggjordes 2014.

DEL 1 – ANVÄNDER KOMMISSIONEN RESULTATINFORMATION PÅ ETT ADEKVAT SÄTT NÄR DEN FATTAR BESLUT?

3.2. Förra året granskade vi hur kommissionens metod för resultatrapportering var jämfört med god praxis. Eftersom det är viktigt för en organisation att ha bra förfaranden för resultatrapportering och att kontinuerligt förbättra dem, är det angeläget att informationen från resultatrapportering används till att förvalta aktiviteter, optimera resultat och göra anpassningar av förvaltningssystem och processer för strategisk planering etc. Det sätt som informationen används på påverkar organisationens framgång på lång sikt med att genomföra resultatstyrd förvaltning.

3.3. Enligt kommissionen är resultatstyrd förvaltning en fortlöpande systematisk metod för att förbättra ändamålsenligheten och effektiviteten i och resultaten av insatser genom bättre planering, regelbunden övervakning och evidensbaserat beslutsfattande ([2]). Kommissionens initiativ ”En resultatinriktad budget” från 2015 omfattar olika arbetsflöden och mål, varav ett är att stödja beslutsfattande med användbar resultatinformation ([3]). I riktlinjerna för bättre lagstiftning ([4]), som kom 2015 och uppdaterades i juli 2017, anges att alla tillgängliga bevis ska användas som grund för utformningen av EU:s politik och lagar som uppnår sina mål på ett öppet, transparent och kostnadseffektivt sätt.

3.1. *Kommissionen noterar att de viktigaste besluten om EU-budgeten fattas av budget- och lagstiftningsmyndigheten, dvs. Europaparlamentet och rådet, på grundval av förslag från kommissionen. Detta gäller både beslut om det årliga budgetförfarandet och i samband med utformningen och översynen av de fleråriga budgetramarna och de sektoriella finansieringsprogrammen.*

([1]) Artikel 317 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

([2]) *Instructions for the Strategic Plan 2016–2020 and Management Plan 2016* (anvisningar för den strategiska planen 2016–2020 och förvaltningsplanen 2016), 20 november 2015, Ares (2015) 5332669, se punkt 1.1 i avsnitt 1.

([3]) http://ec.europa.eu/budget/budget4results/index_en.cfm

([4]) https://ec.europa.eu/info/files/better-regulation-guidelines_en

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.4. För att bedöma om kommissionen på ett adekvat sätt använder resultatinformation i sitt beslutfattande vidtog vi följande åtgärder:

i) Vi utförde en dokumentgranskning av hur kommissionen använder resultatinformation i sitt beslutsfattande, inbegripet rapporter från nationella revisionsorgan ([5]), OECD, regeringar och akademiker från EU och tredjeländer.

ii) Vi granskade de senaste resultatrapporter som sex generaldirektorat (GD) ([6]) offentliggjort, inbegripet tio av deras nyligen offentliggjorda konsekvensbedömningar och utvärderingar. Vi valde ut dessa generaldirektorat eftersom de var relativt representativa för kommissionen som helhet. Det berodde på deras varierade särdrag (med avseende på förvaltningsmetod, samarbete med byråer, typ av verksamhet etc.).

iii) Vi intervjuade 30 enhetschefer och direktörer vid de sex generaldirektoraten för att få ytterligare information om användningen av resultatinformation i beslutsfattandet vid respektive generaldirektorat.

iv) Vi genomförde en enkät om användningen av resultatinformation i beslutsfattandet vid de sex generaldirektoraten. Enkäten riktades till chefer vid generaldirektoraten som förvaltade politik, program eller projekt: enhetschefer, direktörer, vice generaldirektörer och generaldirektörer. Den slutliga svarsfrekvensen blev 57 % i en målpopulation på 240 personer.

([5]) Till exempel de nationella revisionsorganen i Kanada, Nya Zeeland, USA och Förenade kungariket.

([6]) GD Jordbruk och landsbygdsutveckling, GD Kommunikationsnät, innehåll och teknik, GD Internationellt samarbete och utveckling, GD Utbildning, ungdom, idrott och kultur, GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering samt generalsekretariatet.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Inriktning och omfattning

3.5. Vår revision omfattade användningen av resultatinformation vid kommissionen med avseende på utgiftsprogram och utformning, genomförande och utvärdering av politik. Följande aspekter ingick inte i revisionens inriktning och omfattning:

i) Användningen av resultatinformation i kommissionens administrativa förvaltning av personalen och andra resurser, så att vi kunde fokusera på tillhandahållandet av resultat när det gällde politik och program.

ii) *Budgetmyndighetens* ([7]) användning av resultatinformation; OECD ([8]) med flera ([9]) hade redan utfört arbete på detta område.

Avsnitt A – Det finns vissa gränser för i hur stor utsträckning kommissionen kan använda resultatinformation

I EU:s fleråriga budgetram finns inte den flexibilitet som krävs för att resultatinformation ska kunna användas

3.6. I nationell budgetering är det vanligt att resurser omfördelas varje år eller ännu oftare. På EU-nivå är situationen dock annorlunda. I sin halvtidsöversyn av den *fleråriga budgetramen* 2014–2020 ([10]) konstaterade kommissionen att det är avgörande att finna den rätta balansen mellan förutsebarhet på medellång sikt och flexibilitet för att kunna hantera oförutsedda händelser. I den fleråriga budgetramen 2014–2020 är cirka 80 % av EU:s budget allokerad på förhand, vilket enligt kommissionen ”begränsar möjligheterna att anpassa budgeten till föränderliga behov”.

([7]) Europaparlamentet och rådet.

([8]) Se *Budgeting and performance in the European Union: A review in the context of EU budget focused on results* (budgetering och resultat i Europeiska unionen: en genomgång av EU-budgetens inriktning på resultat) av OECD:s direktorat för offentlig förvaltning, punkt 3.2.4: http://www.oecd-ilibrary.org/governance/budgeting-and-performance-in-the-european-union_budget-17-5jfnx7fj38r2?crawler=true

([9]) Se t.ex. arbetsdokument nr 2015-04 från september 2014 i serien med juridiska och ekonomiska forskningsrapporter från juridiska fakulteten vid St. Gallens universitet, *What can performance information do to legislators? A budget decision experiment with legislators* (hur resultatinformation kan hjälpa lagstiftare – ett budgetbeslutexperiment med lagstiftare): https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2494772

([10]) Se COM(2016) 603 final, s 14, *Halvtidsöversyn och revidering av den fleråriga budgetramen 2014–2020. En resultatinriktad EU-budget* http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=list&n=10&adv=0&coteId=1&year=2016&number=603&language=en

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.7. EU-budgeten är huvudsakligen en investeringsbudget. Årliga tak fastställs för de olika budgetrubrikerna i den sjuåriga budgetramen, och belopp fördelas på förhand till medlemsstaterna. Det finns visserligen några resultatrelaterade flexibilitetsmekanismer i den relevanta sektorslagstiftningen, till exempel *resultatreserven* och förhandsvillkor, men de har begränsningar ([11]). Även om aktiviteter som inte ger resultat kan ersättas av bättre aktiviteter inom samma område och medlemsstat, är utrymmet för att justera utgiftsprioriteringar mellan budgetrubriker begränsat. Det viktigaste tillfället att fördela medel med hänsyn till resultatinformation är när en ny förordning om den fleråriga budgetramen och de åtföljande sektorsspecifika programmen utarbetas och förhandlas fram.

3.8. Halvtidsöversyner av den fleråriga budgetramen är ett annat tillfälle då hänsyn kan tas till resultatinformation. Den senaste översynen av det slaget ([12]) resulterade i en omfördelning av 12 798 miljoner euro, eller **1,18 %** av de totala *åtagandebemyndigandena* i den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020, det vill säga en relativt begränsad andel. De viktigaste orsakerna till dessa omfördelningar av medel var hantering av flyktingkrisen och andra säkerhetshot samt investeringsgap till följd av den finansiella och ekonomiska krisen och inte resultat.

Det finns parallella strategiska ramar

3.9. Att mäta EU-budgetens och kommissionens bidrag till högnivåmål är komplext, eftersom flera politiska strategiska ramar gäller parallellt ([13]) (se ***ruta 3.1***):

KOMMISSIONENS SVAR

3.8. *Ett antal faktorer beaktas vid beslut om budgetanslag. Till exempel var omfördelningen av medel till följd av flyktingkrisen och säkerhetshoten en följd av stora oförutsedda geopolitiska och samhällsmässiga utvecklingar. Resultat kan endast beaktas i den mån det finns tillförlitlig och aktuell information tillgänglig, vilket inte alltid är fallet; särskilt inte i en krissituation.*

3.9. *Kommissionen anser att Junckerkommissionens politiska prioriteringar är fullständigt förenliga med Europeiska rådets strategiska agenda och Europa 2020-strategin.*

Den fleråriga budgetramen är ett av verktygen för att genomföra unionens prioriteringar. Den nuvarande fleråriga budgetramen utformades för att bidra till Europa 2020-strategin och ger starkt stöd för andra nya prioriteringar ([1]).

([11]) Se t.ex. särskild rapport nr 15/2017 *Förhandsvillkor och resultatreserv inom sammanhållningspolitiken: innovativa men ännu inte ändamålsenliga instrument* och särskild rapport nr 16/2017 *Programplanering inom landsbygdsutveckling: mindre komplexitet och mer fokus på resultat behövs* (https://www.eca.europa.eu).

([12]) Se COM(2016) 603 final.

([13]) Frågan diskuterades i punkterna 3.18–3.19 i årsrapporten för 2016, punkterna 3.18–3.21 i årsrapporten för 2015 och punkterna 3.7–3.12 i årsrapporten för 2014.

([1]) *Se även kommissionens svar på punkterna 3.18–3.19 i revisionsrättens årsrapport för 2016, punkterna 3.18–3.21 i revisionsrättens årsrapport för 2015 och punkterna 3.7–3.12 i revisionsrättens årsrapport för 2014.*

Ruta 3.1 – Fyra strategiska ramar för Europeiska unionen (gäller parallellt)

Tio prioriterade områden för åtgärder av Europeiska kommissionen (2014–2019)
(Antagna av **Europeiska kommissionen** 2014)

1. En ny satsning på sysselsättning, tillväxt och investering
2. En sammankopplad digital inre marknad
3. En motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik
4. En fördjupad och mer rättvis inre marknad med en stärkt industribas
5. En djupare och mer rättvis ekonomisk och monetär union
6. Ett rimligt och balanserat frihandelsavtal med Förenta staterna
7. Ett område för rättvisa och grundläggande rättigheter som grundar sig på ömsesidigt förtroende
8. Mot en ny migrationspolitik
9. En starkare global aktör
10. En union i demokratisk förändring

Strategisk agenda för unionen i tider av förändring (2014–2019)
(Antagen av **Europeiska rådet** 2014)

Fem övergripande prioriteringar:
1. Starkare ekonomier med fler arbetstillfällen
2. Samhällen med förmåga att göra samtliga medborgare delaktiga och skydda dem
3. En trygg framtid på energi- och klimatområdet
4. Ett betrott område med grundläggande friheter
5. Verkningsfulla gemensamma insatser i världen

Flerårig budgetram och efterföljande bestämmelser för varje utgiftsprogram (2014–2020)
(Antagen av **Europeiska unionens råd** 2013, med **Europaparlamentets** samtycke)

Den fleråriga budgetramen anger hur stora EU:s utgifter högst får vara per år ("tak") på olika politikområden, som samlats under följande fem budgetrubriker:
1. Smart tillväxt för alla
   1a Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning
   1b Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning
2. Hållbar tillväxt: naturresurser
3. Säkerhet och medborgarskap
4. Europa i världen
5. Administration

EUROPA 2020: Smart och hållbar tillväxt för alla (2010–2020)
(Antagen av **Europeiska rådet** 2010)

Fem överordnade mål:
1. Sysselsättning
2. Forskning och utveckling
3. Klimatförändring och hållbar energi
4. Utbildning
5. Bekämpning av fattigdom och social utestängning

Sju huvudinitiativ:
1. Digital agenda för Europa
2. Innovationsunionen
3. Unga på väg
4. Ett resurseffektivt Europa
5. Industripolitik för en globaliserad tid
6. En agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen
7. Europeisk plattform mot fattigdom

2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.10. Därutöver fastställs andra mål i olika sektorsspecifika policydokument i överensstämmelse med EU:s befogenheter enligt fördraget om EU:s funktionssätt. EU har också åtagit sig att uppnå de **mål för hållbar utveckling** som FN har fastställt. EU strävar efter att varje år rapportera om vilka framsteg det har gjort i arbetet med att uppnå målen.

3.11. Vi granskade hur generaldirektoraten hanterade **samförekomsten av olika strategier**. Två tillvägagångssätt var vanliga.

i) Vissa generaldirektorat hade fullgjort sina olika förpliktelser i fråga om strategisk rapportering genom att utveckla it-verktyg som kunde lagra, övervaka, konsolidera och rapportera uppgifter i olika konfigurationer (se även punkt 3.16).

ii) En del hade anpassat sina resultatramar till de olika strategiska behoven. GD Utbildning och kultur, till exempel, fastställer sin resultatram på tre nivåer.

   a) På EU-nivå övervakar GD Utbildning och kultur de relevanta målen och indikatorerna för *Europa 2020-strategin* och den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020) baserat på uppgifter från Eurostat, OECD och andra källor, i samarbete med medlemsstaterna. Det gör en årlig översyn för att säkerställa att framsteg görs i rätt riktning ([14]).

   b) På kommissionsnivå bidrar GD Utbildning och kultur mer direkt genom sitt program- och politikarbete till två av de tio målen för investeringsplanen för Europa. Framstegen övervakas i den *årliga verksamhetsrapporten* och programförklaringarna.

   c) Vid GD Utbildning och kultur är rapporteringen och beslutsfattandet centrerade kring sju politikområden som vart och ett har egna specifika mål. Lagstiftningsarbete på de olika områdena övervakas i kommissionens arbetsprogram.

([14]) Som ett led i den europeiska planeringsterminen arbetar GD Utbildning och kultur även med GD Ekonomi och finans och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering inom utbildningsområdet och utarbetar årliga landsrapporter för att identifiera utmaningar, slutsatser och rekommendationer för varje medlemsstat.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.12. Mångfalden av strategier gör att intressenter uppfattar dem som separata strategier, vilket till exempel framkom av kommissionens utvärdering av EU:s ungdomsstrategi ([15]).

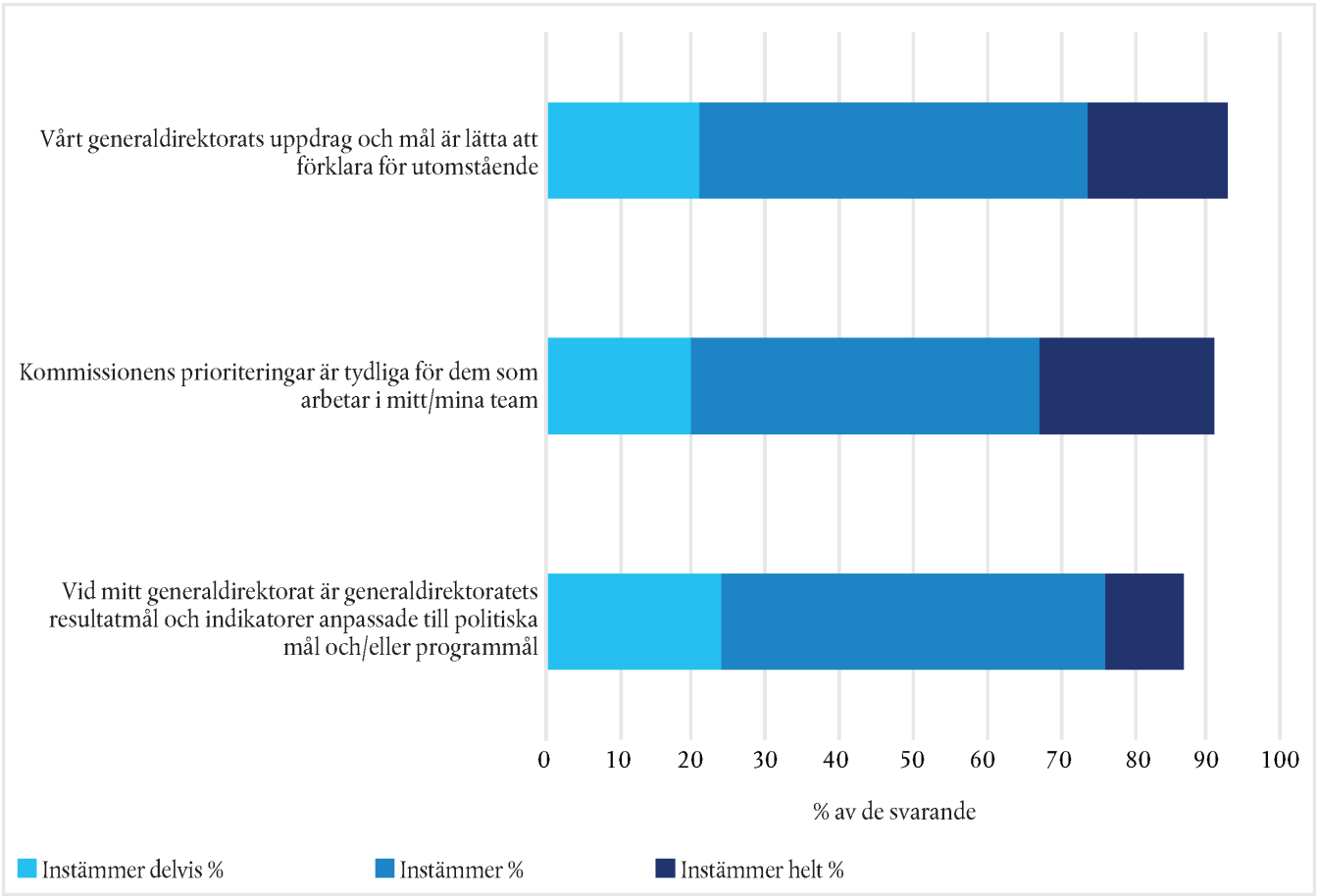
3.13. Vår enkät innehöll frågor om ”måltydlighet”. Genom dem ville vi ta reda på hur väl kommissionens chefer förstod uppdraget och målen för generaldirektoraten och för kommissionen som helhet (se ***ruta 3.2***). Enkätsvaren var generellt sett positiva och tydde på en hög grad av förståelse. Men cheferna från två av de sex generaldirektorat som vi intervjuade tog upp det komplexa samspelet mellan EU:s olika strategiska ramar och mellan målen för dem och de mål som fastställts på generaldirektoratsnivå.

KOMMISSIONENS SVAR

3.12. *I utvärderingen av EU:s ungdomsstrategi drogs slutsatsen att (avsnitt 3.2.1) ”EU:s ungdomsstrategi lade till en integreringsdimension för att koppla EU:s ungdomspolitik till de europeiska strategierna för utbildning, sysselsättning och social integration” och att (avsnitt 3.2.2) ”flera av de prioriterade områdena i EU:s ungdomsstrategi passar väl in i Europa 2020-strategins mål”.*

([15]) Se *Evaluation of the EU Youth Strategy and the Council Recommendation on the mobility of young volunteers across the EU, Final report* (utvärdering av EU:s ungdomsstrategi och rådets rekommendation om unga volontärers rörlighet i EU, slutrapport), sammanfattning, s. 4, där det sägs att målen för och prioriteringarna i EU:s ungdomsstrategi på det hela taget överensstämde med målen för Europa 2020-strategin. Enligt utvärderingen berodde detta dock framför allt på att samarbetsramen på ungdomsområdet hade en så bred inriktning och inte på ansträngningar för att samordna de båda strategierna. De båda uppfattades nämligen ofta av de intervjuade berörda parterna som separata strategier med individuella mål och inte som en del av en integrerad långsiktig plan för EU.

Ruta 3.2 – Enkätresultat – Måltydlighet

Källa: Revisionsrättens enkät.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Avsnitt B – Kommissionens system för resultatmätning tillhandahåller ofantliga uppgiftsmängder men inte alltid i rätt tid

Ofantliga mängder resultatinformation finns tillgängliga för cheferna

3.14. Kommissionens generaldirektorat samlar in resultatinformation i olika format och från olika källor och inhämtar på så vis en stor mängd information om resultat. Förutom till rapportering använder kommissionen resultatinformation till att hålla reda på sina pågående aktiviteter, särskilt för att bedöma om utgiftsprogrammens mål har uppnåtts och som *input* i processen för ”bättre lagstiftning” till stöd för utarbetandet av lagstiftningsförslag.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.15. Valet av vilken information som ska användas beror på vilken typ av beslut som ska fattas. ***Ruta 3.3*** nedan ger en översikt över de beslutsprocesser där resultatinformation framför allt används.

Ruta 3.3 – Kommissionens viktigaste beslutsprocesser

	Typ av beslut	Resultatinformation som används i kommissionens beslutsprocess
Utgiftsprogram	Förslag till flerårig budgetram för en sjuårsperiod	— Programövervakningsinformation (inbegripet indikatorer för *output*, resultat och *effekt*) — Utvärderingar och konsekvensbedömningar — Utgiftsöversyner
	Förslag till rättslig grund för utgiftsprogram under budgetramperioden	— Programövervakningsinformation (inbegripet output-, resultat- och effektindikatorer) — Utvärderingar och konsekvensbedömningar — Offentliga samråd
	Förslag till årlig budget	— Programövervakningsinformation (inbegripet output-, resultat- och effektindikatorer) — Utvärderingar och konsekvensbedömningar
	Genomförande av programbudget	— Projektuppgifter om enskilda projekt som konsoliderats till output-, resultat- och effektindikatorer — Årliga övervakningsrapporter — Studier och utvärderingar — Medlemsstatens rapportering (delad) — Rapportering från partner (indirekt)
Politiskt arbete som inte medför utgifter	Förslag till EU-lagstiftning (det ordinarie lagstiftningsförfarandet)	— Kontextuell information (Eurostat och annan statistik, expertnätverk, dialog med berörda parter, landsöversyner etc.) — Studier, utvärderingar, konsekvensbedömningar — Offentligt samråd
	Genomförande och övervakning av politiken	— Feedback från politiska experter, den akademiska världen och andra berörda parter — Studier, utvärderingar och Eurobarometerundersökningar

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.16. Flera av kommissionens generaldirektorat har nyligen infört nya instrument och processer för resultatuppgifter. Ofta har de infört nya it-applikationer som levererar skräddarsydda och aktuella rapporter och underlättar beslutsfattandet. Utvecklingen av dessa nya verktyg vittnar om kommissionens ambition att förvalta resultatuppgifter bättre ([16]). Följande exempel illustrerar den nya utvecklingen:

i) GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings nya informationssystem, Rural Development Information System 2, är ett it-system som hjälper till att hantera arbetsflödet för program, inklusive programutvärdering. Rapporter kan tas fram för att jämföra genomförandet av EU-program i medlemsstaterna med genomsnittet i EU.

ii) GD Internationellt samarbete och utveckling håller på att utveckla ett nytt it-verktyg som kommer att innehålla moduler för övervakning och rapportering av resultat och för stöd till processer för åtgärdsutvärdering och finansieringsbeslut. Systemet ska koppla projekt till strategisk planering.

iii) GD Utbildning, ungdom, idrott och kulturs resultattavla för Erasmus+ är ett it-system som används av alla nationella programkontor för Erasmus+ i Europa. Det ger resultatinformation i realtid från alla 57 programkontoren, inbegripet feedback om resultaten av Erasmus+ via ett enkätverktyg som mäter deltagarnas nöjdhet. Dessa funktioner gör att GD Utbildning, ungdom, idrott och kultur snabbt kan få feedback om och reagera på hur program utvecklas.

KOMMISSIONENS SVAR

3.16.

iii) *Resultattavlan innehåller också resultatinformation i realtid om indirekt förvaltade bidragsförfaranden, i linje med en ram för resultatstyrd förvaltning av bidrag som fastställdes 2017 för alla utbildnings-, ungdoms-, idrotts- och kulturprogram.*

([16]) Vi har dock inte analyserat i vilken omfattning de används eller deras nytta.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Resultatmätningssystemen kan utvecklas ytterligare

3.17. I förra årets årsrapport ([17]) identifierade vi områden där regeringar och internationella organisationer runt om i världen tillämpade god praxis när det gäller offentlig resultatrapportering. Vi föreslog att kommissionen skulle överväga att tillämpa denna goda praxis. Vi rekommenderade att kommissionen skulle förbättra sin resultatrapportering genom att göra den mer rationaliserad, balanserad, användarvänlig och åtkomlig. Vi rekommenderade också att kommissionen skulle bedöma kvaliteten på den presenterade informationen. Kommissionen reagerade på dessa rekommendationer genom att låta dem avspeglas i anvisningarna till den årliga *verksamhetsrapporten* 2017.

3.18. Vår enkät i år fokuserade på den resultatinformation som finns tillgänglig för chefer (se ***ruta 3.4***). Enkätresultaten tyder på att resultatmätningssystemen behöver utvecklas ytterligare. Framför allt bekräftar de att man har problem med att få aktuell resultatinformation ([18]). Kommissionens centrala avdelningar har tagit fram omfattande anvisningar, mallar, utbildning och informationsutbyte för utarbetandet av resultatrapporter (t.ex. utfärdades anvisningar i november 2017 för de årliga verksamhetsrapporterna 2017). Ändå visade enkätresultaten också att generaldirektoraten vill ha ytterligare vägledning om hur rapporter ska utarbetas. Vi konstaterade också att de som svarade mer negativt på dessa frågor i regel använde resultatinformation mindre ofta.

KOMMISSIONENS SVAR

3.18. *Kommissionen erkänner att tillförlitlig och heltäckande information om resultaten och effekterna av finansieringsprogram och annan politisk verksamhet endast blir tillgänglig med betydande tidsfördröjningar.*

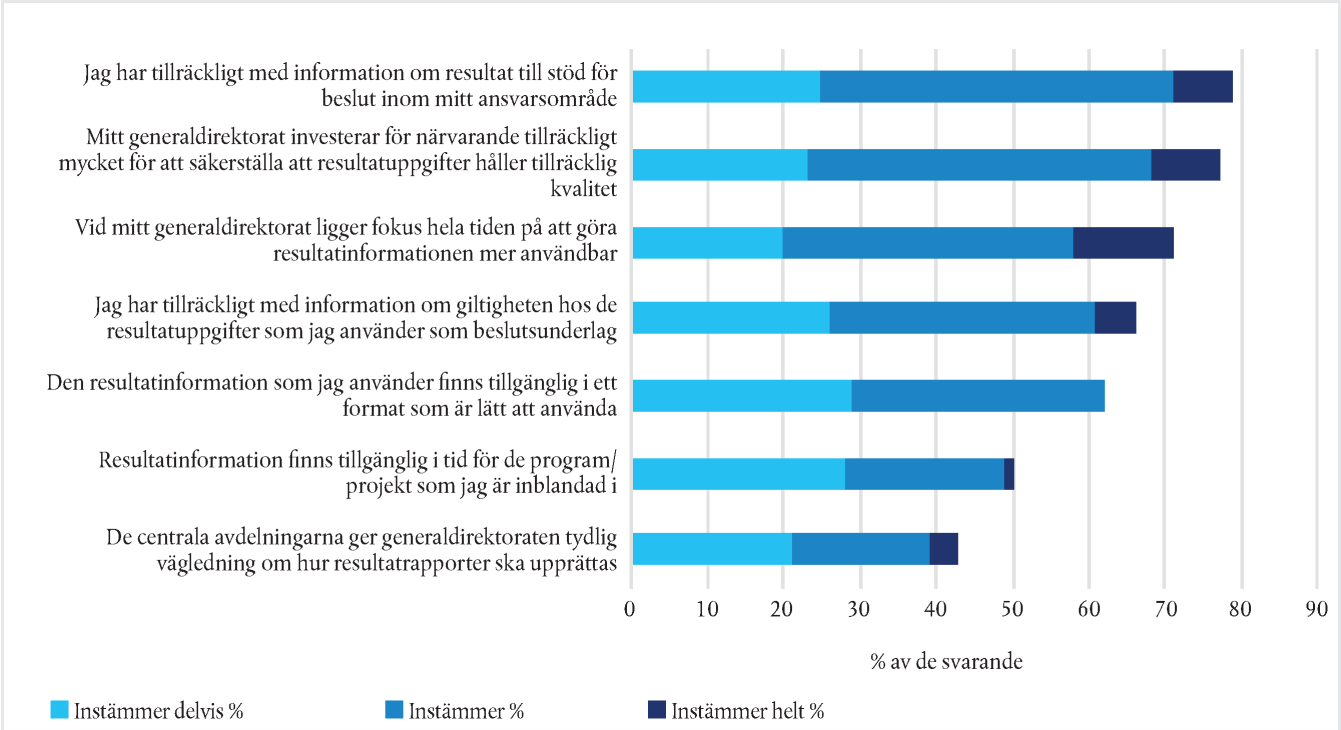
I så stor utsträckning som möjligt tar kommissionen hänsyn till detta vid planeringen. Till exempel planerar alla generaldirektorat i kommissionen sin utvärderingsverksamhet med ett (minst) femårigt löpande program för att tillhandahålla aktuell resultatinformation för rapporteringen. Planen behöver uppdateras årligen.

När det gäller vägledning för att utarbeta rapporter tillhandahåller kommissionens centrala tjänster omfattande vägledning om allt utarbetande av alla större resultatrapporter som generaldirektoraten lägger fram, med beaktande av de framsteg som gjorts under åren. Detta inkluderar de årliga verksamhetsrapporterna för kommissionens tjänster och de programförklaringar som åtföljer förslaget till budget. Vägledning ges också för utvärderingar i kommissionens vägledning för bättre lagstiftning och verktygslåda. Andra typer av översyner beskrivs också. Vägledning ges också centralt för att utforma lämpliga resultatrapporteringssystem i syfte att effektivt samla in data för att övervaka programgenomförande och resultat, effektivt och i tid. Formell vägledning kompletteras med utbildningspass och utbyte av bästa praxis mellan tjänster.

([17]) Punkterna 3.13–3.51 i kapitel 3 *EU-budgeten: att uppnå resultat* i årsrapporten för 2016.

([18]) Vad beträffar informationens aktualitet identifierade vi problem som påverkar Horisont 2020 i punkterna 3.31 och 3.51–3.53 i årsrapporten för 2015.

Ruta 3.4 – Enkätresultat – Ramen för resultatinformation

Källa: Revisionsrättens enkät.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Avsnitt C – Kommissionen använder resultatinformation till att förvalta program och politik men vidtar inte alltid lämpliga åtgärder när målen inte uppfylls

Kommissionen använder resultatinformation som den förfogar över till att förvalta sina aktiviteter

3.19. 56 % av dem som besvarade vår enkät sade att de använde resultatinformation till beslutsfattande ofta eller mycket ofta. De fyra vanligaste användningarna av resultatinformation var för att utarbeta strategier, förbättra beslut, bedöma om mål uppfyllts och vid behov vidta korrigerande åtgärder ([19]).

([19]) På liknande sätt har USA:s nationella revisionsorgan konstaterat i olika rapporter att federala organ kan tillämpa ett antal metoder som kan förbättra eller underlätta användningen av resultatinformation (för att identifiera problem och vidta korrigerande åtgärder, utveckla en strategi och fördela resurser, erkänna och belöna resultat samt identifiera och dela ändamålsenliga tillvägagångssätt) i syfte att uppnå bättre resultat. Se följande rapporter från USA:s nationella revisionsorgan: https://www.gao.gov/assets/250/247701.pdf; https://www.gao.gov/new.items/d081026t.pdf; https://www.gao.gov/assets/130/123413.pdf; https://www.gao.gov/assets/670/666187.pdf

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.20. Det är svårt för chefer att med hjälp av resultatinformation bedöma hur program och politik bidrar till högnivåmål. Chefer är inte heller de enda som har resultatansvar. Det beror på att medlagstiftarna och andra berörda parter, särskilt medlemsstaterna, spelar en stor roll när det gäller att uppnå resultat och effekter. Tidigare år har vi konstaterat ([20]) att många program- och politikmål hämtas direkt från policy- eller lagstiftningsdokument och att de därför ligger på en alltför hög nivå för att kunna användas som förvaltningsinstrument. Vi har också utfärdat rekommendationer ([21]) om att kommissionen bör åtgärda detta. Kommissionen har medgett att det är svårt att skapa kopplingar mellan det överflöd av information som finns tillgängligt om projekt på operativ nivå och politiken på hög nivå och beslutsfattande på politisk nivå.

3.21. Varje år använder kommissionen framför allt tre rapporteringsverktyg – de årliga verksamhetsrapporterna, programförklaringar och den årliga förvaltnings- och resultatrapporten – för att redogöra för sina operativa resultat och resultaten för EU:s program och politik. Såsom framgår av ***ruta 3.5*** nedan ligger ett antal planeringsdokument till grund för rapporteringen i dessa tre huvudrapporter ([22]).

KOMMISSIONENS SVAR

3.20. *Kommissionen anser att det är viktigt att göra en tydlig åtskillnad mellan den interna resultatramen för kommissionens tjänster och resultatramarna i finansieringsprogrammen.*

Mål och indikatorer i finansieringsprogrammen är resultatet av lagstiftningsprocessen. De står i relation till programmets resultat, inte till kommissionens tjänsters resultat. Kommissionen har lagt fram förslag för att stärka resultatramarna i finansieringsprogrammen som en del av förslagen till den framtida fleråriga budgetramen.

Beträffande Horisont 2020, se kommissionens svar på rekommendation 1 i revisionsrättens årsrapport för 2015.

När det gäller kommissionens förmåga att övervaka och rapportera mot Europa 2020, se kommissionens svar på punkt 3.97 i revisionsrättens årsrapport för 2014.

Kopplingen mellan mål och relaterade indikatorer i ett bredare policyperspektiv presenteras i programförklaringarna.

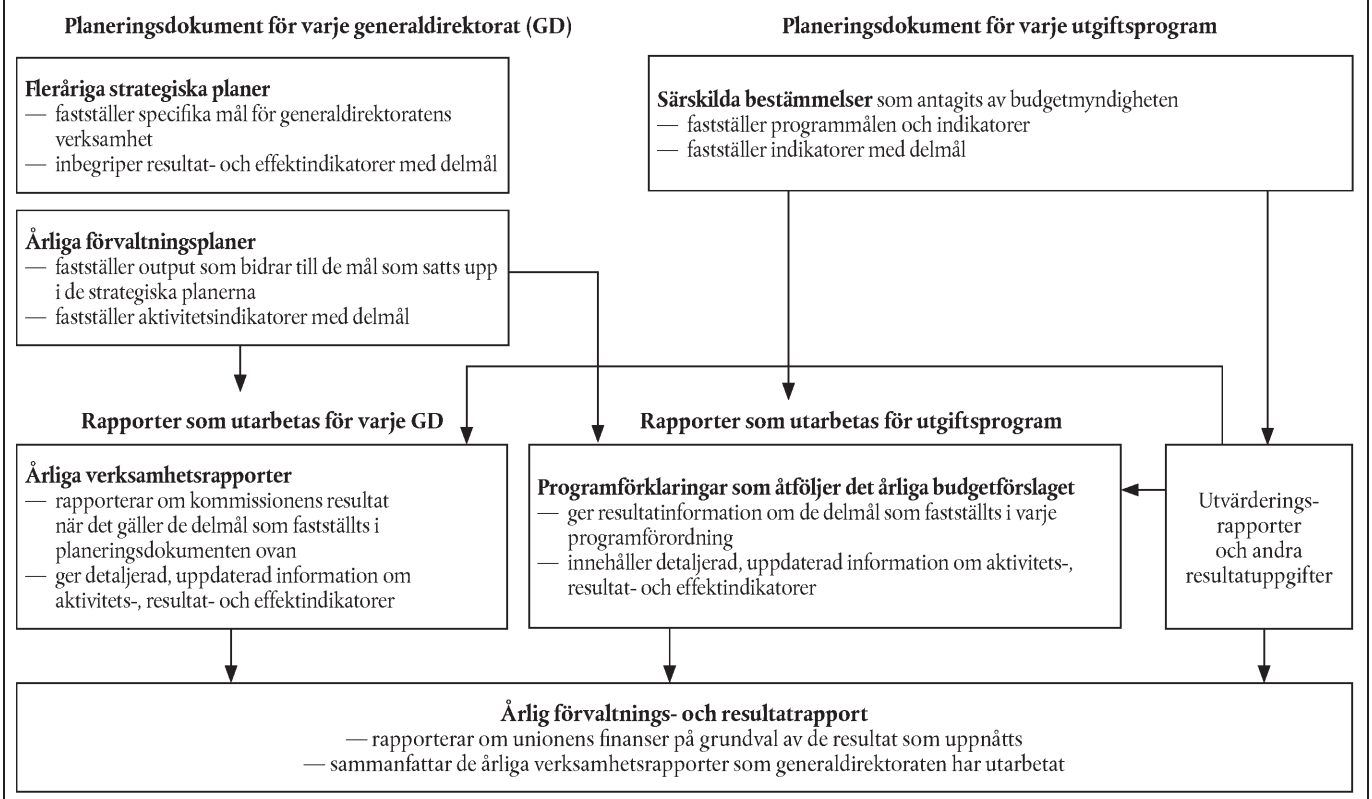
3.21. *Kommissionen noterar att de tre rapporter som nämns här, som utarbetas i enlighet med de relevanta rättsliga skyldigheterna, endast utgör en del av kommissionens omfattande rapportering om resultatet av EU:s politik och genomförandet av de politiska prioriteringarna. Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten och programförklaringarna relaterar främst till resultatet och förvaltningen avseende EU-budgeten.*

([20]) Se punkterna 3.62–3.63 i årsrapporten för 2015 och punkterna 3.71–3.73 i årsrapporten för 2014.

([21]) Se rekommendation 1 i årsrapporten för 2015 och rekommendation 2 i årsrapporten för 2014.

([22]) Se även avsnitt 1 *Ramen för resultatrapportering* i del 1 i kapitel 3 *EU-budgeten: att uppnå resultat* i årsrapporten för 2016.

Ruta 3.5 – Huvudsakliga resultatrapporter som utarbetats av kommissionen och dess generaldirektorat ([23])

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.22. De tre rapporterna täcker EU:s hela budget och all politisk verksamhet. ***Ruta 3.6*** innehåller en sammanfattning av rapporternas tilltänkta mottagare och användning.

KOMMISSIONENS SVAR

3.22. *Se kommissionens svar på punkt 3.23.*

([23]) Definitioner av termer som används i tabellen: en indikator är en egenskap eller kvalitet som mäts regelbundet för att bedöma i vilken utsträckning ett mål har uppnåtts; en resultatindikator mäter de omedelbara förändringar som inträffar för direkta adressater efter deras deltagande i en intervention, och en effektindikator mäter de långsiktiga effekter som kan observeras en viss tid efter en intervention.

Box 3.6 – De huvudsakliga resultatrapporternas tilltänkta mottagare och användning

	Vilka är de tilltänkta mottagarna?	Hur ska rapporten användas?
Programförklaring	Dokumentet läggs fram för budgetmyndigheten (Europaparlamentet och rådet) som ett tillägg/en bilaga till förslaget till allmän budget	Syftet med programförklaringarna är att ge ett underlag för begäran om budgetanslag för utgiftsprogram, genom redovisning av programmens resultat, europeiska mervärde och genomförandegrad (nuvarande och framtida).
Årlig verksamhetsrapport	Kommissionskollegiet	Den årliga verksamhetsrapporten är en förvaltningsrapport från generaldirektörerna vid kommissionens generaldirektorat till kommissionskollegiet. Den är huvudinstrumentet för ledningens redovisningsskyldighet inom kommissionen, enligt anvisningarna för de årliga verksamhetsrapporterna 2017.
Årlig förvaltnings- och resultatrapport	Rapporten läggs fram för Europaparlamentet och rådet, i enlighet med artikel 318 i EUF-fördraget och artikel 66.9 i *budgetförordningen*	Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten ([1]) ([1]) är ett verktyg för ansvarsutkrävande i förfarandet för *beviljande av ansvarsfrihet* med myndigheten som beviljar ansvarsfrihet: genom att anta den tar kommissionskollegiet det övergripande politiska ansvaret för förvaltningen av EU:s budget.

([1]) Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2016 finns på EUR-Lex: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52017DC0351. Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2016 laddades ner från EUR-Lex 4 040 gånger mellan den 30 juni 2017 och den 29 januari 2018.

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.23. De huvudsakliga resultatrapporterna är mer avsedda som rapporteringsverktyg än som instrument för kommissionens generaldirektorat att förvalta sina egna resultat eller resultaten för kommissionen som helhet. Det beror på att rapporterna inte är tillräckligt detaljerade eller omfattande, endast utarbetas en gång om året och främst är avsedda för mottagare utanför generaldirektoraten.

KOMMISSIONENS SVAR

3.23. *Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för EU-budgeten är en del av kommissionens bidrag till det årliga ansvarsfrihetsförfarandet. Den tar hänsyn till all relevant information och inte bara årliga resultat, t.ex. halvtidsutvärderingar.*

Den årliga verksamhetsrapporten är en förvaltningsrapport från generaldirektörerna vid kommissionens generaldirektorat till kommissionskollegiet. Den är huvudinstrumentet för ledningens redovisningsskyldighet inom kommissionen och är detaljerad och heltäckande. Den omfattar rapportering om alla indikatorer som kommissionens avdelningar har valt i sina strategiska planer för perioden 2016–2020, som en nyckel för att mäta resultatet inom kommissionens tjänster och deras bidrag till Junckerkommissionens politiska prioriteringar.

Den årliga verksamhetsrapporten är därför avsedd för både externa mottagare och som en källa till förvaltningsinformation för kommissionens chefer. Kommissionen noterar också att många nyckelindikatorer uppdateras och rapporteras mer regelbundet, t.ex. de som rör de överordnade målen för Europa 2020-strategin. Kommissionens tjänster uppmanas att regelbundet övervaka framstegen mot sina mål, bl.a. i samband med halvårsöversynen av deras förvaltningsplaner.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.24. Det finns dock några fall då de huvudsakliga resultatrapporterna (och särskilt årliga verksamhetsrapporter) kan användas till resultatförvaltning:

i) GD Internationellt samarbete och utveckling utnyttjar den årliga verksamhetsrapportens offentliga karaktär till att få till stånd organisatoriska förändringar. Det rapporterar jämförande information om resultatet för delegationer i partnerländer ([24]) för att sporra dem att prestera bättre.

ii) Trots att det uttalade syftet med den årliga verksamhetsrapporten är att bidra till redovisningsskyldighet, har GD Kommunikationsnät, innehåll och teknik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering också använt den som ett verktyg som gör det möjligt för den högsta ledningen att övervaka genomförandet av arbetsprogram ([25]). GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering betraktar utarbetandet av den årliga verksamhetsrapporten som ett tillfälle att kontrollera om allt har gått planenligt och om så inte är fallet identifiera skälen till det och diskutera korrigerande åtgärder.

3.25. De årliga verksamhetsrapporterna är offentliga dokument, men kommissionen har inte bedömt hur väl de riktar sig till medborgarna. Antalet individer som besöker webbplatsen Europa ([26]) tyder dock på att medborgarnas intresse är lågt.

KOMMISSIONENS SVAR

3.24. *Se kommissionens svar på punkt 3.23.*

3.25. *Se kommissionens svar på punkt 3.23.*

([24]) Se bilaga 10 (särskilt s. 457–459) i GD Internationellt samarbete och utveckling årliga verksamhetsrapport för 2016.

([25]) Sedan den strategiska planeringen och programcykeln reformerades 2016 innehåller de årliga verksamhetsrapporterna information om kommissionens genomförande av arbetsprogrammet. Närmare bestämt handlar det om information om outputindikatorer som tidigare fastställts i generaldirektoratets årliga förvaltningsplan.

([26]) https://ec.europa.eu/info/publications/annual-activity-reports-2016_en. Denna gemensamma webbsida innehåller länkar till varje generaldirektorats egen webbplats för den årliga verksamhetsrapporten. Den gemensamma webbsidan hade 2 700 unika besökare mellan offentliggörandet av de årliga verksamhetsrapporterna för 2016 och den 30 januari 2018. De enskilda webbplatserna med de årliga verksamhetsrapporterna hade 7 509 unika sidvisningar 2017. År 2016 kunde de årliga verksamhetsrapporterna dock även offentliggöras på andra webbplatser. För de webbplatserna finns inga uppgifter tillgängliga om besökare och sidvisningar.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

När mål inte uppnås vidtas inte alltid korrigerande åtgärder

3.26. Ett av huvudsyftena med att använda resultatinformation är att mäta framsteg mot måluppfyllelse, så att korrigerande åtgärder kan vidtas och, i slutändan, resultat uppnås. Vetskapen om att dåliga resultat får konsekvenser bör motivera chefer att använda resultatinformation. I vår enkät bland chefer fanns en fråga om vad som händer, enligt de svarandes erfarenhet, om resultatmål för utgiftsprogram eller politik uppnås (se ***ruta 3.7***) respektive inte uppnås (se ***ruta 3.8***). Enkätresultaten visar att dåliga resultat inte leder till korrigerande åtgärder i samtliga fall; en femtedel av respondenterna angav att inga förändringar gjordes när målen inte uppnåddes. Den vanligaste typen av beslut är att handlingsplaner ska utarbetas. Näst vanligast är att ytterligare analys ska göras, antingen i form av förstärkt övervakning eller av en ytterligare utvärdering. Sådana åtgärder korrigerar emellertid inte i sig de identifierade problemen. Vi konstaterade att om ett mål inte uppnåddes var det mer sannolikt att detta fick konsekvenser vid ett generaldirektorat där resultatinformation användes ofta.

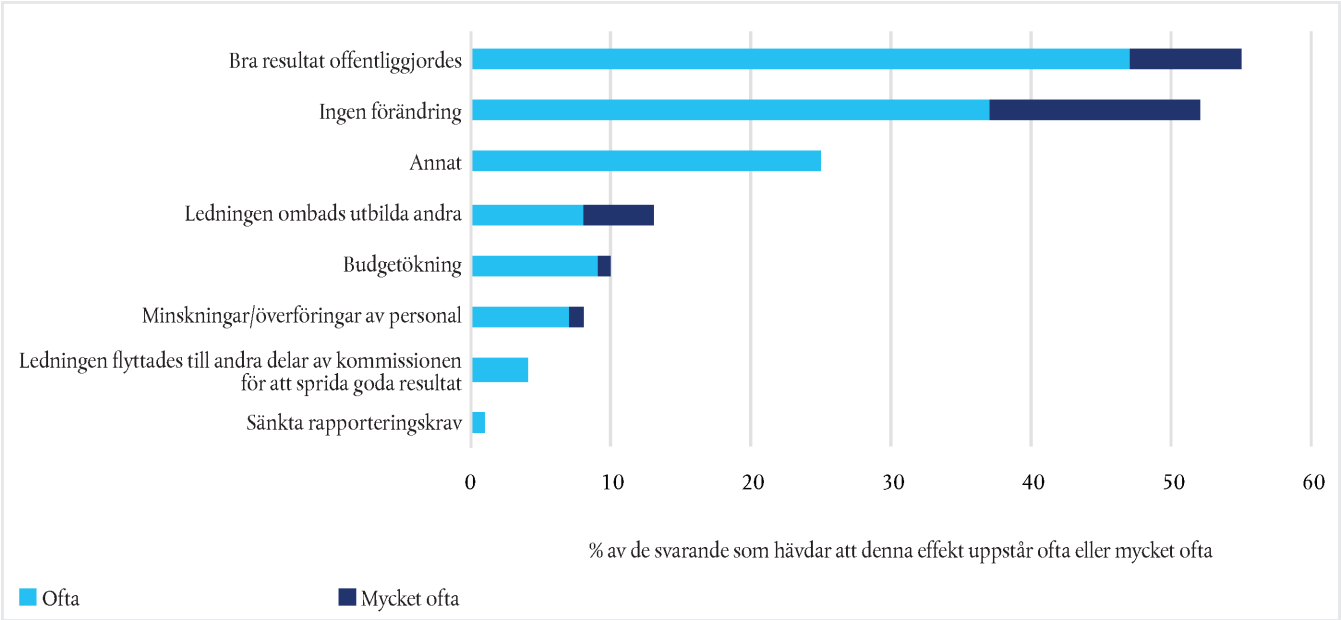
KOMMISSIONENS SVAR

3.26. *Syftet med att använda resultatinformation är att övervaka resultat och att mäta skillnaden mellan det avsedda målet och verkligheten och göra de nödvändiga justeringarna. Detta skulle typiskt grundas på en bredare bedömning av de underliggande orsakerna till varför resultatet har avvikit från målet.*

Som revisionsrätten påpekar uppgav mer än 70 % av de svarande att om målen inte uppfylls utarbetas handlingsplaner och mer intensiv övervakning genomförs, och mer än 60 % av de svarande uppgav att utvärderingen genomförs om målen inte uppfylls.

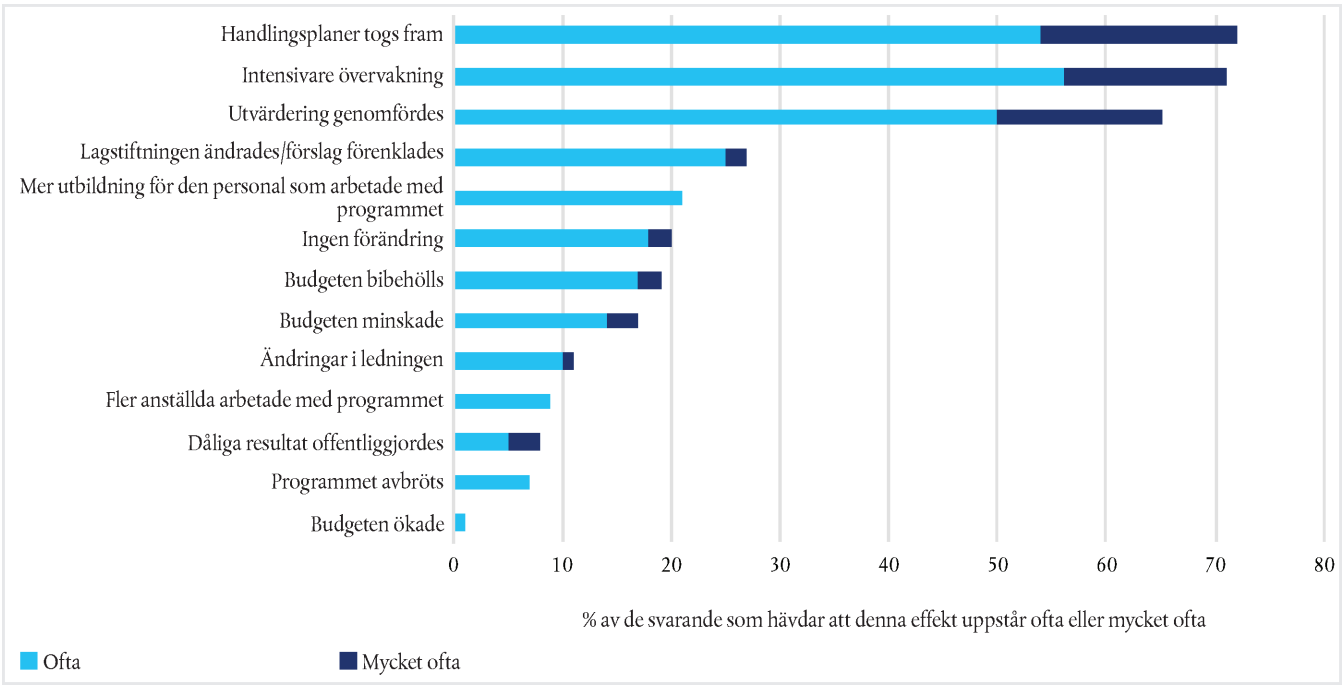
Kommissionen noterar också att den i samband med förvaltningen av EU-budgeten står inför ett antal hinder som följer av den fleråriga budgetramen och de beslut som budgetmyndigheten fattar om den årliga budgeten.

Ruta 3.7 – Vad händer om mål uppnås eller överträffas?

Källa: Revisionsrättens enkät.

Ruta 3.8 – Vad händer om mål inte uppnås?

Källa: Revisionsrättens enkät.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Avsnitt D – Kommissionen förklarar i regel inte hur den använder resultatinformation i sina resultatrapporter

3.27. För att de huvudsakliga resultatrapporterna ska bidra till öppenhet och redovisningsskyldighet måste intressenterna kunna se i rapporterna hur kommissionen använder den resultatinformation som den har tillgång till ([27]). I sina resultatrapporter avser kommissionen att presentera en sammanhängande ”resultatbeskrivning” ([28]) av de framsteg som har gjorts när det gäller att uppnå resultat. Beskrivningarna är mer trovärdiga om de bygger på faktiska bevis. De måste inte bara förklara vilka beslut som fattats utan också hur besluten speglade den tillgängliga resultatinformationen.

KOMMISSIONENS SVAR

3.27. *Kommissionen håller med om att resultatrapportering måste grundas på faktiska bevis och inkluderar dessa bevis i sina resultatrapporter.*

([27]) Denna ståndpunkt har även framförts av Kanadas riksrevisor, som har sagt att det inte räcker med att resultatinformation används utan att det också måste uppfattas av andra, se avsnitt 22 ”Demonstrable use of performance information is essential”: ”Implementing Results-Based Management: Lessons from the Literature” (att man kan visa att resultatinformation används är av väsentlig betydelse: genomförande av resultatbaserad förvaltning: lärdomar av litteraturen), http://www.oag-bvg.gc.ca/internet/English/meth_gde_e_10225.html

([28]) Se s. 3 i 2017 års anvisningar för de årliga verksamhetsrapporterna.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.28. Kommissionens centrala avdelningar ger generaldirektoraten anvisningar om hur de ska upprätta strategiska planer, förvaltningsplaner och årliga verksamhetsrapporter. Enligt anvisningarna ska generaldirektoraten presentera resultatinformation när de rapporterar om sin verksamhet, men de är inte skyldiga att förklara hur informationen har använts för att förbättra verksamheten.

3.29. Generaldirektoraten uppger att de använder resultatinformation i sina rapporter men lämnar inga ytterligare förklaringar.

i) GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings resultatrapporter ([29]) beskriver med allmänna principer hur resultatinformation används till stöd för beslutsfattande ([30]). Men i rapporterna ges få specifika exempel för att illustrera hur detta fungerar i praktiken.

ii) I sin årliga verksamhetsrapport för 2016 uppgav GD Kommunikationsnät, innehåll och teknik att man vid utarbetandet av handlingsplanen för e-förvaltning 2016–2020 hade dragit stor nytta av utvärderingsresultaten från den förra handlingsplanen 2011–2015 ([31]). Det förklaras inte tydligt hur dessa resultat påverkade den nya handlingsplanen.

KOMMISSIONENS SVAR

3.28. *Genom att bidra till fleråriga mål med fleråriga målvärden som fastställts i de strategiska planerna utgör informationen i de årliga verksamhetsrapporterna ett övervakningsstadium som sedan används som underlag för att presentera resultat för det kommande året i förvaltningsplanerna, vilket från detta stadium och framöver bidrar till uppnåendet av de specifika målen.*

3.29.

i) *GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings årliga verksamhetsrapport för 2016 innehåller flera konkreta fall som illustrerar hur resultatinformation används för att stödja beslutsfattandet.*

I sin årliga verksamhetsrapport för 2016 anger GD Jordbruk och landsbygdsutveckling att den främsta nyckelutförandeindikatorn för den gemensamma jordbrukspolitiken är jordbrukets faktorinkomst (se sidan 15). Det redogör vidare detaljerat för prispressen inom mejerisektorn och de två stödpaket som antagits som en reaktion på denna (se sidorna 21–22).

I samma årliga verksamhetsrapport visas på s. 25–26 bredbandsklyftan i landsbygdsområdena och gensvaret genom att inrätta EU-nätverk för bredbandskompetens.

När det gäller genomförandet av miljöanpassning genomförde GD Jordbruk och landsbygdsutveckling en översyn av hur systemet hade tillämpats under dess första år. Denna översyn fastställde svagheter som hindrade systemet att uppnå sin fulla potential. GD Jordbruk och landsbygdsutveckling föreslog förbättringar av den relevanta förordningen (se s. 32–33 i den årliga verksamhetsrapporten för 2016).

ii) *Den årliga verksamhetsrapporten ger en sammanfattning av årets verksamhet. Det vore inte lämpligt att beskriva i detalj hur enskilda policybeslut har utvecklats i denna rapport. Tjänster uppmanas att tillhandahålla länkar till mer detaljerad information – i det här fallet till den relevanta utvärderingen.*

([29]) Den strategiska planen, förvaltningsplanen och den årliga verksamhetsrapporten.

([30]) En av principerna är att den övergripande utformningen av politiken och formuleringen av den gemensamma jordbrukspolitiken bygger på politisk och ekonomisk analys, utvärdering och konsekvensbedömningar, se s. 5 i GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings strategiska plan för 2016–2020.

([31]) Se s. 26 i GD Kommunikationsnät, innehåll och tekniks årliga verksamhetsrapport för 2016, där det anges att den förra handlingsplanen hade uppnått merparten av sina mål och visat betydelsen av gemensamma europeiska mål i e-förvaltning.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.30. I kommissionens årliga rapport om utgiftsprogram ([32]) finns ett avsnitt om programuppdateringar som innehåller ett underavsnitt om kommande genomförande ([33]). Planerna i detta avsnitt innehåller ibland allmänna uttalanden om resultat som motivering. Men det förklaras inte hur specifik feedback om den befintliga situationen användes när planerna upprättades. Till exempel kallas planeringen av det framtida genomförandet av Horisont 2020 för en *evidensbaserad process* ([34]) eftersom den *inbegrep ett omfattande samråd med intressenter*. Det lämnas dock inga närmare uppgifter om eventuella förändringar som gjorts till följd av samrådet.

3.31. Vi konstaterade dock viss god praxis när vi granskade resultatrapporter. Till exempel har GD Utbildning, ungdom, idrott och kultur gjort det till en uttrycklig del av sin strategi att använda resultatinformation för att utforma politiken och formulera investeringsstrategier ([35]). I sin strategiska plan för 2016–2020 framhåller GD Utbildning, ungdom, idrott och kultur kopplingen mellan indikatorer och utvärderingsresultat till stöd för sin politiska strategi och storleken på den EU-finansiering som det planerar att använda fram till 2020 ([36]). När GD Utbildning, ungdom, idrott och kultur beskriver de utvärderingar som det planerar att göra anger det också hur fyra av de åtta planerade utvärderingarna i den strategiska planen för 2016–2020 ska användas.

KOMMISSIONENS SVAR

3.30. *Avsnittet om kommande genomförande är avsett att ge en bild av framtida verksamhet som ska genomföras och dess förväntade output/resultat.*

Det är tänkt att ge en bild om förväntad relevant utveckling och är inte ett planeringsinstrument i sig självt.

([32]) http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/2017/DB2017_WD01_en.pdf

([33]) I denna del diskuterar generaldirektoraten budgetändringar, kommande aktiviteter, utfall som eftersträvas och arbetsprogram som planeras de följande två åren.

([34]) Se s. 44 i programförklaringarna för 2017.

([35]) Se särskilt mål 1.1 på s. 10 i GD Utbildning, ungdom, idrott och kulturs förvaltningsplan för 2017.

([36]) Se s. 10 i GD Utbildning, ungdom, idrott och kulturs strategiska plan för 2016–2020.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Avsnitt E – Man räknar med att en fortsatt utveckling av resultatkulturen ska leda till ytterligare framsteg

3.32. Kommissionen utforskar möjligheter att bli mer resultatdriven:

i) Den har föreslagit ändringar av budgetförordningen, lagt grunden för ytterligare förenkling och gjort utbetalningar mer direkt beroende av resultat ([37]).

ii) Den har genomfört en omfattande utgiftsöversyn för första gången, med beaktande av europeiskt mervärde ([38]).

iii) Kommissionen har medgett att det finns för många resultatindikatorer ([39]) och att vissa av dem inte är meningsfulla. Den har därför börjat se över sina resultatindikatorer. Resultatindikatorerna ses framför allt över för att säkerställa att de mäter resultat som ligger inom generaldirektoratens kontroll.

iv) Vissa generaldirektorat, såsom GD Internationellt samarbete och utveckling, försöker gå över från resultatrapportering om avslutade projekt till resultatrapportering om pågående projekt.

v) Kommissionen och budgetmyndigheten kommer potentiellt att dra nytta av initiativet om ”en resultatinriktad budget”.

3.33. Vid våra möten med generaldirektoraten framhöll intervjuobjekten olika utmaningar (***ruta 3.9***). Ett antal av dessa utmaningar har också nämnts i rapporter från OECD och kommissionen ([40]) ([41]).

KOMMISSIONENS SVAR

3.32.

iii) *Se kommissionens svar på punkt 3.20. Kommissionen genomförde en omfattande översyn av de mål och indikatorer som kommissionens tjänster använder som en del av reformen av de strategiska planerna och förvaltningsplanerna.*

([37]) Se yttrande nr 1/2017 över förslaget till översyn av budgetförordningen. https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=40627 (och texten till den ändrade ”budgetförordningen”, särskilt artikel 124 och följande artiklar och artikel 180 och följande artiklar).

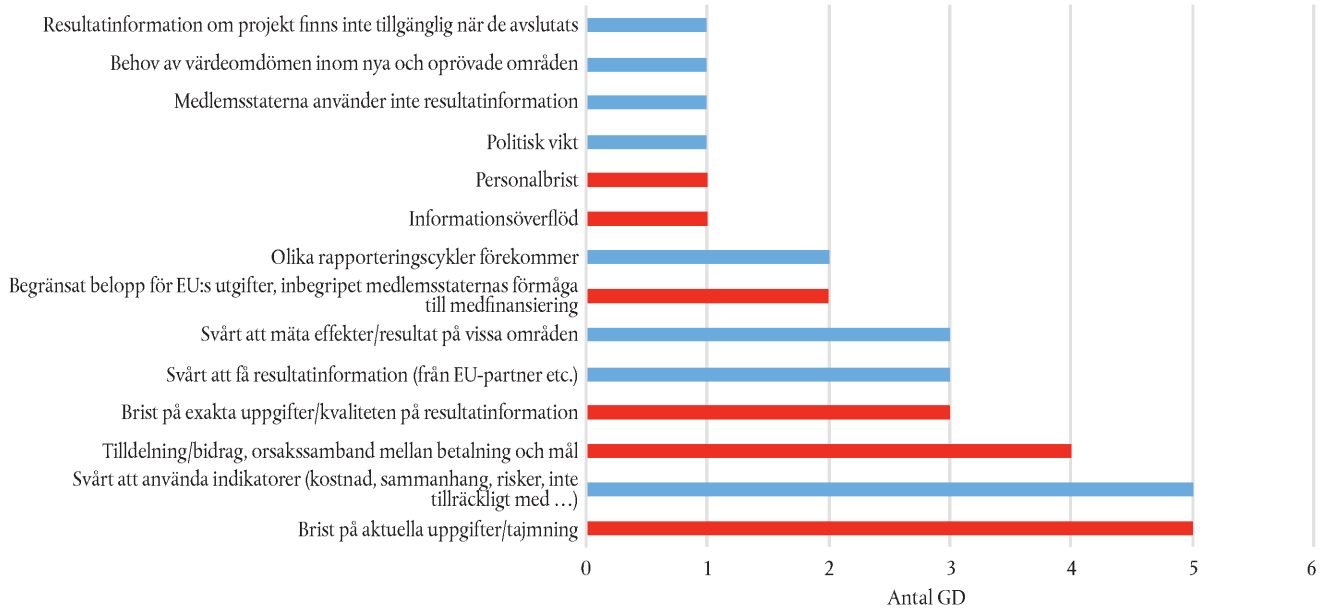
([38]) Se SWD(2018) 171 final.
Om behovet av en allmänt erkänd definition av europeiskt mervärde, se punkterna 7 och 8 i vårt briefingdokument från februari 2018 *Framtiden för EU:s finanser: reform av hur EU-budgeten fungerar* (https://www.eca.europa.eu).

([39]) Se slutsats 1 ”Möjliga förbättringar av ramen för resultatrapportering” och rekommendation 1 ”Kommissionen bör rationalisera resultatrapporteringen” samt kommissionens svar i kapitel 3 i årsrapporten för 2016.

([40]) Se punkt 1.2.4 i den OECD-rapport som nämns i fotnot 8.

([41]) Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet med utvärdering av unionens finanser på grundval av de resultat som uppnåtts, Bryssel 26.6.2015, COM(2015) 313 final, s. 5 och 6. Denna typ av rapport har sedan dess konsoliderats/förenats med kravet i artikel 66.9 i budgetförordningen på att en sammanfattning av de årliga verksamhetsrapporterna ska införlivas i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten.

Ruta 3.9 – Utmaningar när det gäller användningen av resultatinformation enligt de sex intervjuade generaldirektoraten

I rött: utmaningar som också tas upp i OECD-rapporten och kommissionens rapport enligt artikel 318 i EUF-fördraget

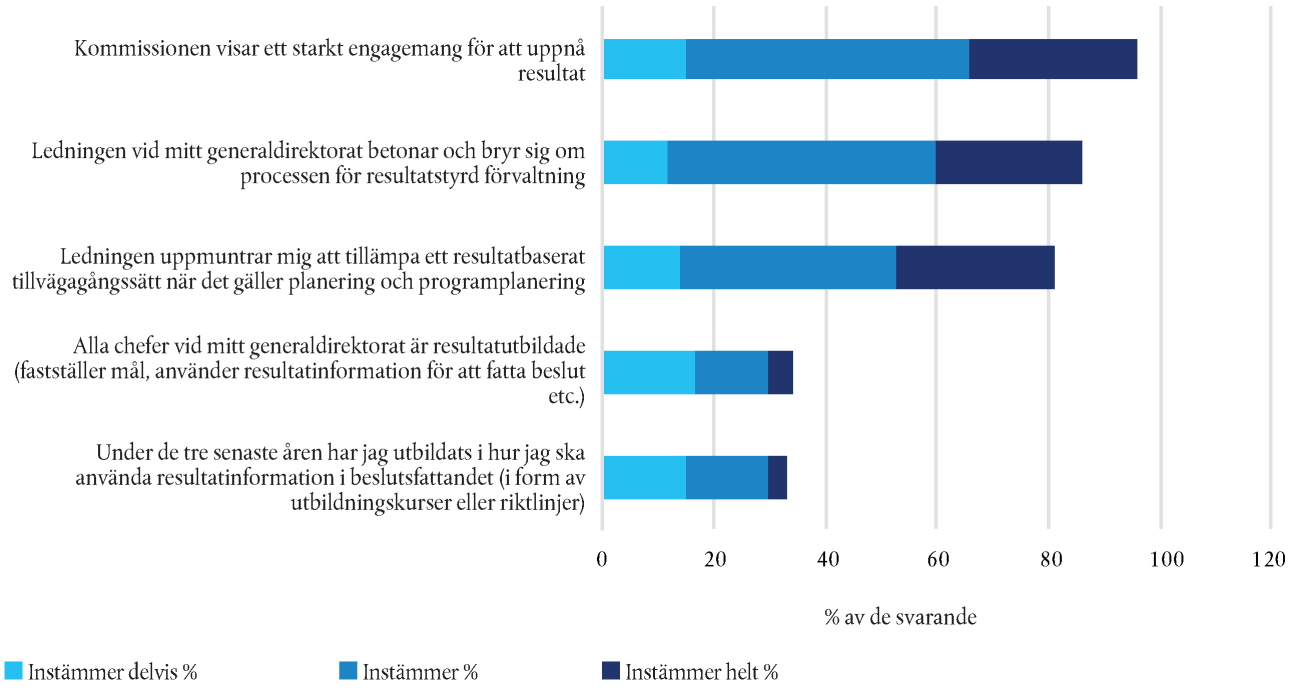
Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.34. Vår enkät innehöll frågor om inställningen till resultat (se ***ruta 3.10***). Även om de samlade resultaten var positiva hade de svarande mycket olika synpunkter. De svarande som gav negativa svar använde i regel resultatinformation mindre ofta. Vi konstaterade också att högre chefer inte använde resultatinformation oftare än enhetschefer.

3.35. Resultatet av vår enkät visade också på ett stort behov av mer utbildning i hur resultatinformation används och av bättre spridning av kunskap om god praxis. De generaldirektorat som vi intervjuade gav ett antal exempel på god praxis. Vi anser att de exemplen kan spridas till andra generaldirektorat. Vi konstaterade också vissa åsiktsskillnader. Vi frågade intervjuobjekten om de ansåg att chefer, och personalen, har en viktig roll att spela när det gäller att ta fram resultatåtgärder. Bland de högre chefer som vi intervjuade ansåg 80 % att chefer har en sådan roll och 84 % att personalen har det. När vi ställde samma fråga till enhetschefer ansåg endast 52 % att chefer har en viktig roll och 53 % att personalen har det. Detta tyder på att kommissionens högre chefer har en mer positiv syn på inställningen till resultat vid kommissionen än vad chefer i mellanställning har.

Ruta 3.10 – Enkätresultat – Resultatkultur

Källa: Revisionsrättens enkät.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.36. I svaren på enkäten nämndes ett antal möjligheter till framsteg i användningen av resultatinformation (se ***ruta 3.11***) De svarande betonade oftast kommissionens behov av att ändra sin kultur och göra den mer resultatdriven. De uppgav att kommissionen borde fokusera mindre på att övervaka utnyttjandet av medel och bedöma utgifternas *korrekthet* (eftersom den övergripande *fel*procenten i EU-budgeten minskar varje år). I stället borde den i högre utsträckning använda tekniker för resultatstyrd förvaltning, med fokus på att uppnå planerade resultat och effekter ([42]).

KOMMISSIONENS SVAR

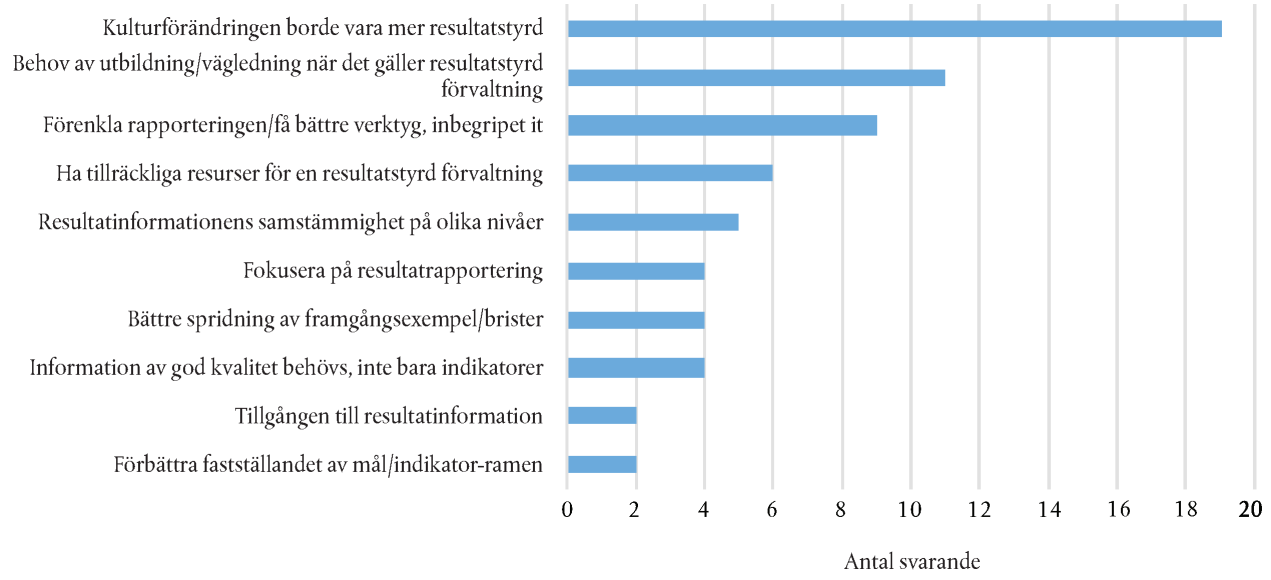
3.36. *När det gäller frågan om kulturella förändringar anser kommissionen att den redan har en mycket väl inbyggd resultatkultur i sina tjänster: OECD konstaterade 2017 att ”EU:s resultatbudgetsystem är avancerat och mycket specificerat och presterar bättre än något OECD-land i standardindex för resultatbudgetramar. […] EU:s budgetpraxis omfattar många effektiva och innovativa aspekter som kan innebära lärdomar för nationella regeringar när det gäller att reflektera över sina egna agendor för resultatinriktade budgetreformer”. OECD konstaterade också att ”Mer generellt har kommissionen genomfört en omfattande effektivisering av rapporteringen under de senaste åren, vilket gett tydligare insikter om resultatet, bl.a. genom den nya årliga förvaltnings- och resultatrapporten ….” ([2]).*

Kommissionen vill också peka på de exempel som framgår av punkt 3.32 ovan av de åtgärder som kommissionen har vidtagit för att stärka resultatkulturen.

([42]) En sådan kulturförändring kan inkludera utveckling med tiden på olika områden, som ett led i en förändringsprocess. Det kan handla om förändringar av ledningens och personalens beteende, incitament att använda resultatinformation bättre, uppgifts-/evidensbaserat beslutsfattande, internkommunikation, resurser och verktyg samt värderingar.

([2]) *Se sammanfattningen av ”Budgeting and Performance in the European Union: A review by the OECD in the context of the EU budget focused on results”, OECD Journal on Budgeting, volym 2017/1.*

Ruta 3.11 – Sista enkätfrågan: ”Vad skulle behöva ändras för att göra användningen av resultatinformation bättre vid ditt generaldirektorat?”

Källa: Revisionsrättens enkät.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

DEL 2 – RESULTAT AV REVISIONSRÄTTENS EFFEKTIVITETSREVISIONER: SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER MED STÖRST EFFEKT

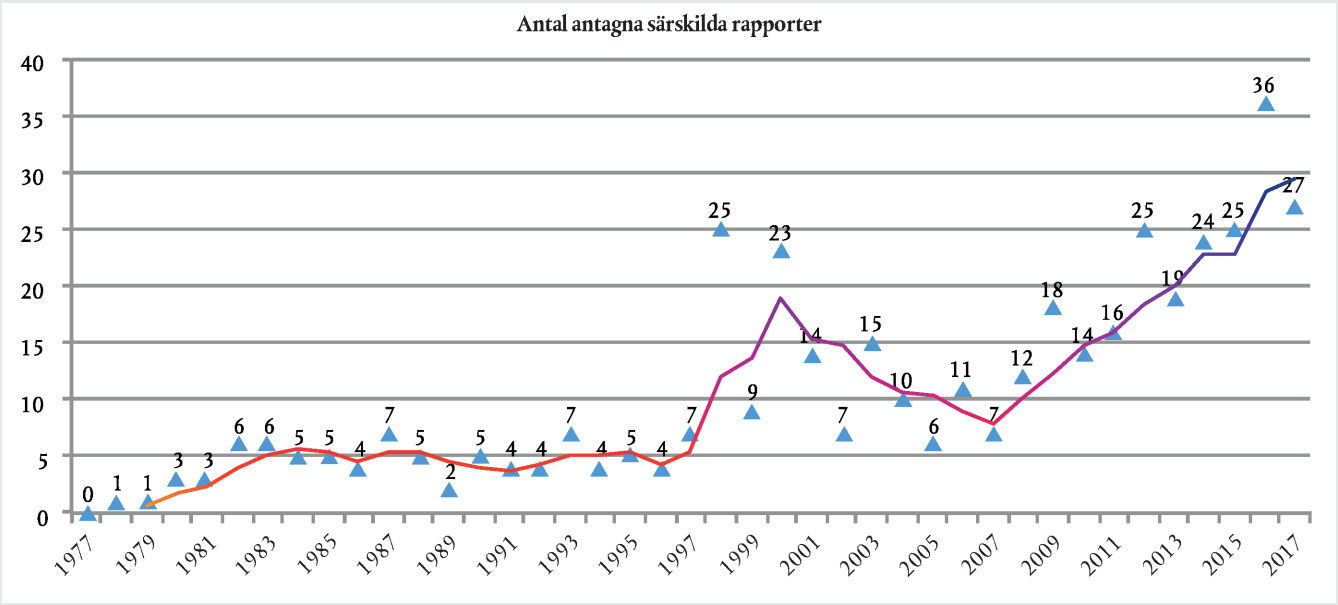
Inledning

3.37. Varje år offentliggör vi ett antal särskilda rapporter i vilka vi undersöker hur väl principerna för en *sund ekonomisk förvaltning* har tillämpats när EU:s budget har genomförts. År 2017 antog vi 27 särskilda rapporter ([43]) (se ***ruta 3.12***). De behandlade samtliga rubriker i den fleråriga budgetramen ([44]) och innehöll sammanlagt 238 rekommendationer på en mängd olika områden (***ruta 3.13***). Vi offentliggjorde också fyra särskilda rapporter på området ”en fungerande inre marknad och en hållbar monetär union”. De offentliggjorda svaren på våra rapporter visar att granskningsobjektet, oftast kommissionen, godtog mer än två tredjedelar av våra rekommendationer fullt ut (***ruta 3.14***). ***Bilaga 3.3*** innehåller en sammanfattning av de rekommendationer som vi lämnade till medlemsstaterna i våra särskilda rapporter 2017.

([43]) https://www.eca.europa.eu

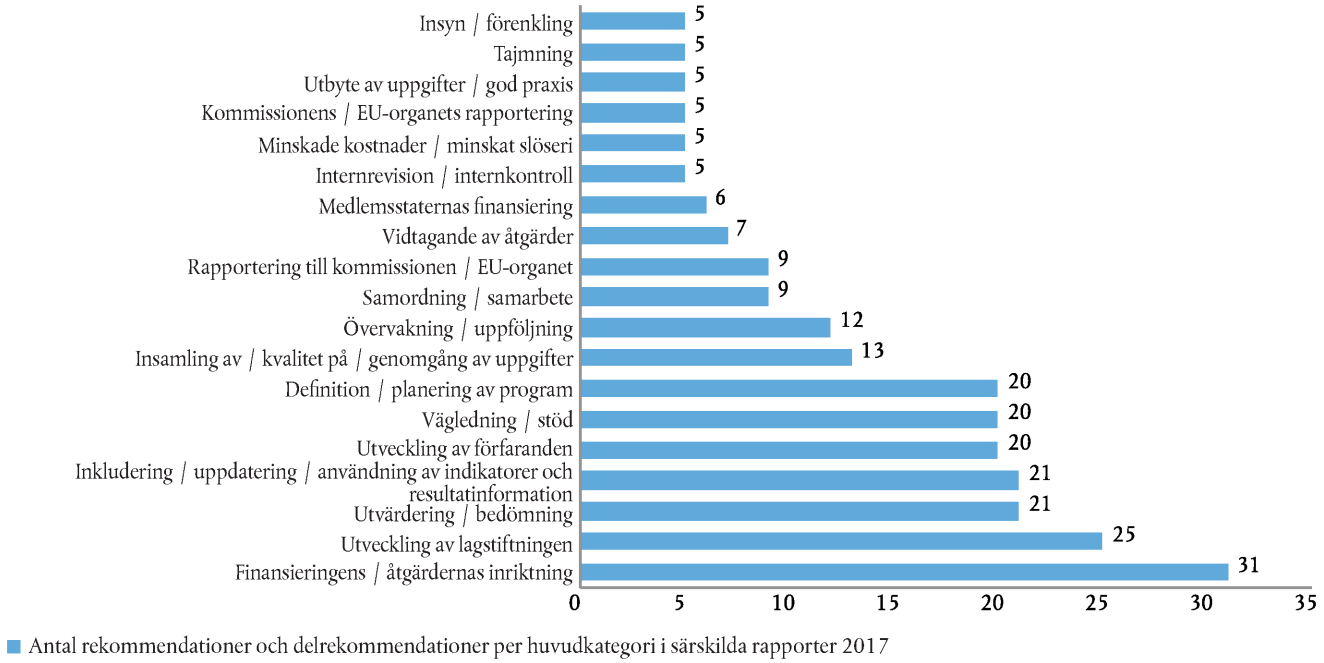
([44]) 1a (Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning), 1b (Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning), 2 (Hållbar tillväxt: naturresurser), 3 (Säkerhet och medborgarskap), 4 (Europa i världen) och 5 (Administration).

Ruta 3.12 – Ett stort antal särskilda rapporter med en bedömning av hur principerna för en sund ekonomisk förvaltning har genomförts

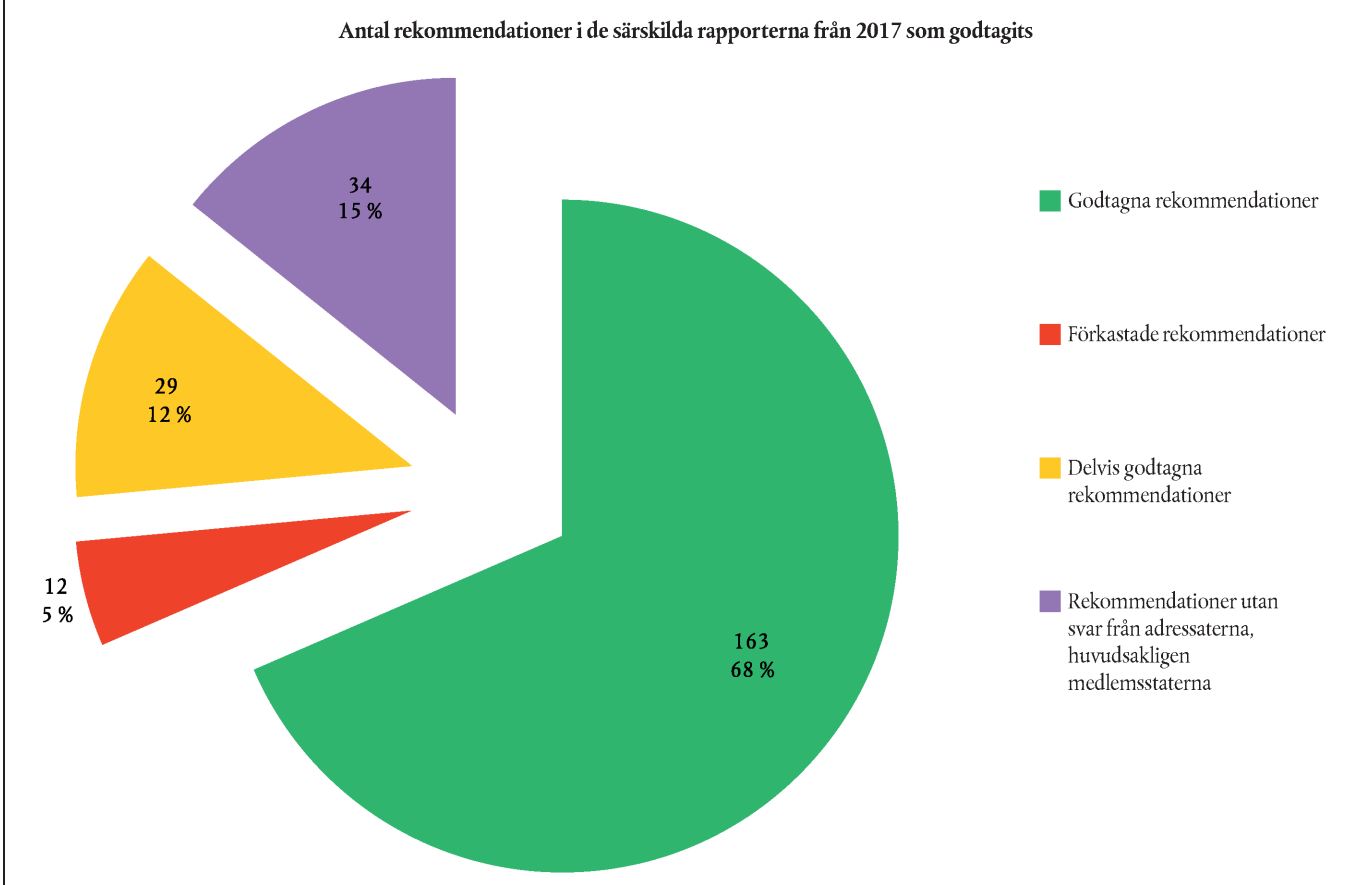
Källa: Europeiska revisionsrätten.

Ruta 3.13 – Rekommendationerna handlar om många olika ämnen

Källa: Europeiska revisionsrätten.

Ruta 3.14 – Revisionsobjekten godtar den stora merparten av våra rekommendationer

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Rubrikerna 1a ”Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning” och 1b ”Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning”

3.38. År 2017 antog vi sju särskilda rapporter under dessa rubriker i den fleråriga budgetramen ([45]). Vi skulle vilja uppmärksamma några centrala slutsatser och rekommendationer i tre av dem.

i) Särskild rapport nr 2/2017 *Kommissionens förhandlingar om partnerskapsöverenskommelser och program inom sammanhållningspolitiken 2014–2020*

3.39. Vi konstaterade att *partnerskapsöverenskommelserna* hade varit ändamålsenliga när det gällde att inrikta medlen på Europa 2020-strategin och att de *operativa programmen* hade en stabil ”interventionslogik”. Programspecifika och gemensamma indikatorer hade dock fastställts för både output och resultat. Detta hade skapat ett överdrivet antal indikatorer, vilket riskerade att orsaka en extra administrativ börda och problem med aggregeringen på nationell nivå och EU-nivå.

3.39. *Kommissionen påpekar att de programspecifika resultatindikatorerna inte är avsedda att aggregeras på EU-nivå. Dessa indikatorer är lämpliga för att fastställa mål och rapportera om resultat i förhållande till målen, medan gemensamma indikatorer möjliggör rapportering om resultat baserat på förhandsdefinierade kategorier som avspeglar vanligt använda investeringar i EU. Programspecifika outputindikatorer avser fysiska produkter som gör det möjligt att få en inblick i de förändringar som har åstadkommits med hjälp av EU-finansierade insatser i programmen. Dessa insatser är skräddarsydda för att åtgärda platsbaserade flaskhalsar som hindrar utvecklingen. De måste därför vara specifika för den berörda regionen och den planerade åtgärden.*

([45]) Särskild rapport nr 2/2017 *Kommissionens förhandlingar om partnerskapsöverenskommelser och program inom sammanhållningspolitiken 2014–2020: utgifterna riktas mer mot Europa 2020-prioriteringar, men arrangemangen för resultatmätning är allt mer komplexa*, särskild rapport nr 4/2017 *Skyddet av EU:s budget mot oriktiga utgifter: Kommissionen använde sig i allt större utsträckning av förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar på sammanhållningsområdet under perioden 2007–2013* som inte innehöll några resultatrelaterade slutsatser eller rekommendationer, Särskild rapport nr 5/2017 *Ungdomsarbetslösheten – har EU:s politik gjort någon skillnad?*, särskild rapport nr 12/2017 *Genomförandet av dricksvattendirektivet: vattenkvaliteten och tillgången till vatten har förbättrats i Bulgarien, Ungern och Rumänien, men det behövs fortsatt stora investeringar*, särskild rapport nr 13/2017 *Ett gemensamt europeiskt trafikstyrningssystem för järnväg: kommer det politiska beslutet någonsin att bli verklighet?*, särskild rapport nr 15/2017 *Förhandsvillkor och resultatreserv inom sammanhållningspolitiken: innovativa men ännu inte ändamålsenliga instrument* och särskild rapport nr 18/2017 *Gemensamt europeiskt luftrum: en förändrad kultur men inte ett gemensamt luftrum*.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.40. Vi rekommenderade följande:

— Medlemsstaterna bör sluta använda onödiga programspecifika indikatorer.

— Kommissionen bör fastställa en gemensam terminologi för ”output” och ”resultat” och föreslå att den inkluderas i budgetförordningen, identifiera de output- och resultatindikatorer som är mest relevanta för mätning av *effektivitet* och tillämpa resultatbudgetering.

ii) Särskild rapport nr 5/2017 *Ungdomsarbetslösheten – har EU:s politik gjort någon skillnad? En bedömning av ungdomsgarantin och sysselsättningsinitiativet för unga*

3.41. Vi konstaterade att vissa framsteg hade gjorts i genomförandet av ungdomsgarantin och att några resultat hade uppnåtts men att situationen inte motsvarade de ursprungliga förväntningarna vid lanseringen av ungdomsgarantin, vars mål var att ge alla unga som varken arbetar eller studerar ett högkvalitativt erbjudande om anställning, vidareutbildning eller praktik inom fyra månader från det att de slutade skolan eller blev arbetslösa. Vi konstaterade att ungdomssysselsättningsinitiativet vid tidpunkten för vår granskning endast i mycket begränsad utsträckning hade bidragit till uppnåendet av ungdomsgarantins mål.

KOMMISSIONENS SVAR

3.40.

— *En sammanhängande resultatterminologi ingår i den reviderade budgetförordningen. Definitionen av output- och resultatindikatorer återspeglas nu i kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden efter 2020 (COM(2018) 375 final). Kommissionens förslag till förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden för programperioden efter 2020 (COM(2018) 372 final) innehåller en förteckning över gemensamma output- och resultatindikatorer. Denna förteckning över gemensamma indikatorer är mer omfattande än den för perioden 2014–2020, vilket förväntas bidra till att minska antalet programspecifika indikatorer.*

När det gäller begreppet resultatbudget noterar kommissionen att EU-budgeten redan är en resultatbudget som gör det möjligt för budgetmyndigheten att ta hänsyn till resultatinformation under budgetprocessen genom att tillhandahålla information om programmets mål och framstegen när det gäller att uppnå dem i programförklaringarna som ingår i budgetförslaget.

3.41. *Sedan 2014, när genomförandet inleddes på plats, har det varje år varit mer än 5 miljoner registreringar i ungdomsgarantin, och varje år sedan 2014 har det varit mer än 3,5 miljoner personer som påbörjat anställning, utbildning, praktik eller blivit lärlingar (källa: GD Sysselsättning, socialpolitik och inkluderings databas för ungdomsgarantin). Det finns nu 2,2 miljoner färre arbetslösa ungdomar och 1,4 miljoner färre unga som varken arbetar eller studerar (källa: Eurostat). Finansierade åtgärder inom ungdomssysselsättningsinitiativet fortsätter att löpa åtminstone fram till 2023 och stödja fler unga som varken arbetar eller studerar.*

För att se till att ungdomar i medlemsstaterna som kämpar med ungdomsarbetslöshet kan fortsätta att få stöd förutsätter kommissionens förslag för Europeiska socialfonden (ESF +) för 2021–2027 att medlemsstater som har många unga som varken arbetar eller studerar ska tilldela minst 10 % av sina ESF +-resurser till ungdomssysselsättningsåtgärder. Förslaget har tagit lärdom från 2014–2020 och förenklar också några av kraven i syfte att underlätta påbörjandet av åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av ungdomsgarantin.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.42. Vi rekommenderade framför allt medlemsstaterna att

— ta fram en fullständig översikt över kostnaden för att genomföra ungdomsgarantin för hela populationen av unga som varken arbetar eller studerar och prioritera mellan åtgärder efter den tillgängliga finansieringen,

— se till att erbjudanden bara anses vara högkvalitativa när de överensstämmer med deltagarens profil och efterfrågan på arbetsmarknaden och leder till varaktig integration på arbetsmarknaden.

iii) Särskild rapport nr 15/2017 *Förhandsvillkor och resultatreserv inom sammanhållningspolitiken: innovativa men ännu inte ändamålsenliga instrument*

3.43. I denna särskilda rapport konstaterade vi att förhandsvillkor bildade en enhetlig ram för bedömningen av om medlemsstaterna var redo att använda EU-anslagen när programperioden 2014–2020 inleddes. Det var dock oklart i vilken utsträckning detta hade lett till förändringar på fältet. Vi drog slutsatsen att det var osannolikt att resultatramen och resultatreserven under perioden 2014–2020 skulle leda till någon större omfördelning av sammanhållningsstödet till program som presterar bättre.

3.44. Vi rekommenderade kommissionen att

— förfina förhandsvillkoren som ett instrument för att bedöma om medlemsstater är redo att använda EU-anslagen,

KOMMISSIONENS SVAR

3.42.

— *Kommissionen noterar att denna rekommendation först och främst vänder sig till medlemsstaterna.*

Kommissionen skulle förvisso välkomna en bättre överblick över den beräknade kostnaden för alla planerade åtgärder för att genomföra ungdomsgarantin och ska, när så är möjligt och på medlemsstaternas begäran, stödja medlemsstaterna i denna process.

— *Kommissionen noterar att denna rekommendation vänder sig till medlemsstaterna.*

Kommissionen kommer att undersöka möjligheten att diskutera standarder för kvalitetskriterier i samband med arbetet med övervakning av ungdomsgarantin i sysselsättningskommittén.

3.43. *Vad gäller de förändringar på fältet som har orsakats av förhandsvillkoren anser kommissionen att enbart det faktum att minimikrav har införts, vilket inte har förekommit tidigare inom ramen för sammanhållningspolitiken, bör förbättra utgifternas effektivitet och ändamålsenlighet.*

Kommissionen kommer att kunna bedöma det slutliga resultatet av förhandsvillkoren när projekten/programmen har genomförts.

Resultatramen är dessutom bara en av flera resultatinriktade komponenter. Resultatramen och resultatreserven inrättades för att stödja fokusen på resultat och uppnåendet av målen för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla. De utformades inte för att leda till någon större omfördelning av sammanhållningsstöd. Om programmen misslyckas med att nå de delmål som fastställs i resultatramen kan dock resultatreserven omfördelas till andra program som presterar bättre.

3.44.

— *Kommissionen godtog rekommendationen under förutsättning att förhandsvillkoren behålls efter 2020.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

— omvandla resultatreserven för perioden efter 2020 till ett mer resultatinriktat instrument som fördelar medel till program som har uppnått goda resultat.

KOMMISSIONENS SVAR

— *Kommissionen godtog rekommendationen under förutsättning att resultatramen och resultatreserven behålls efter 2020.*

Kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden efter 2020 (COM(2018) 375 final) anger bestämmelserna för de resultatramar som består av både output- och resultatindikatorer för vilka milstolpar och målvärden måste fastställas. Effektivitetsrevisionen ersätts av halvtidsöversynen, som bl.a. ska grundas på framstegen när det gäller att uppnå – före slutet av 2024 – milstolparna i resultatramen.

Rubrik 2 ”Hållbar tillväxt: naturresurser”

3.45. År 2017 antog vi sex särskilda rapporter med koppling till rubrik 2 i den fleråriga budgetramen ([46]). I tre av dem granskade vi aspekter av hur den *gemensamma jordbrukspolitiken* fungerar. Slutsatserna i dem är särskilt relevanta mot bakgrund av den pågående reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken och den nya resultatbaserade genomförandemodell som aviserades i kommissionens meddelande *Framtiden för livsmedel och jordbruk*.

i) Särskild rapport nr 16/2017 *Programplanering inom landsbygdsutveckling: mindre komplexitet och mer fokus på resultat behövs*

3.46. I denna särskilda rapport konstaterade vi att utgifterna för landsbygdsutveckling under den aktuella perioden skulle fokusera mer på resultat men att den ambitionen inte hade uppnåtts på grund av brist på relevant resultatinformation. Vi rekommenderade att ett gemensamt antal resultatinriktade indikatorer skulle tas fram och att de skulle vara lämpade för att bedöma resultaten och konsekvenserna av insatser för landsbygdsutveckling.

3.46. *I sitt svar på rekommendation 4 i särskild rapport 16/2017 åtog sig kommissionen att analysera möjliga sätt att förbättra resultatmätningen av den gemensamma jordbrukspolitiken som helhet.*

Den 1 juni 2018 antog kommissionen ett förslag till förordning – COM(2018) 392 final (strategiska planer för den gemensamma jordbrukspolitiken): Inom ramen för den nya genomförandemodellen har gemensamma resultatorienterade indikatorer utvecklats: I förordningens avdelning VII införs den ram för övervakning och utvärdering av resultat som fastställer regler för medlemsstaternas rapportering av framstegen med de strategiska planerna inom jordbrukspolitiken och regler för hur dessa framsteg ska övervakas och utvärderas.

([46]) Särskild rapport nr 1/2017 *Mer behöver göras för att Natura 2000 ska genomföras till sin fulla potential,* särskild rapport nr 7/2017 *De attesterande organens nya roll när det gäller GJP-utgifter: ett positivt steg mot en modell för samordnad granskning men med betydande brister som måste åtgärdas,* särskild rapport nr 8/2017 *EU:s fiskerikontroller: mer behöver göras,* särskild rapport nr 10/2017 *EU: s stöd till unga jordbrukare bör riktas så att det främjar generationsskifte på ett ändamålsenligare sätt,* särskild rapport nr 16/2017 *Programplanering inom landsbygdsutveckling: mindre komplexitet och mer fokus på resultat behövs* och särskild rapport nr 21/2017 *Miljöanpassningsstödet: ett mer komplext inkomststödsystem som ännu inte är ändamålsenligt i miljöhänseende.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

ii) Särskild rapport nr 10/2017 *EU:s stöd till unga jordbrukare bör riktas så att det främjar generationsskifte på ett ändamålsenligare sätt*

3.47. Vi drog slutsatsen att målen för och de förväntade resultaten av EU-stödet till unga jordbrukare var dåligt definierade. Vi rekommenderade att interventionslogiken skulle förbättras. För det ändamålet rekommenderade vi att kommissionen skulle förbättra förfarandet för behovsbedömning, välja ut de stödformer som bäst passar de identifierade behoven och fastställa specifika och kvantifierade resultatmål.

KOMMISSIONENS SVAR

3.47. *I sitt svar på rekommendation 1 i särskild rapport 10/2017 åtog sig kommissionen att analysera och överväga eventuella relevanta politiska instrument för stöd till unga jordbrukare och deras interventionslogik i samband med utarbetandet av framtida lagstiftningsförslag.*

Den 1 juni 2018 antog kommissionen ett förslag till förordning – COM(2018) 392 final (strategiska planer för den gemensamma jordbrukspolitiken): I förslagets nya genomförandemodell kommer medlemsstaterna att utforma den gemensamma jordbrukspolitikens strategiska planer, däribland en förhandsbedömning av behov. På grundval av detta kommer skräddarsydda insatser som tar itu med de fastställda behoven och som syftar till att genomföra de politiska målen att beskrivas i planerna. Bland annat anges följande specifika mål i artikel 6 g i förordningen: Locka unga jordbrukare och underlätta affärsutveckling i landsbygdsområden I förhållande till detta mål kommer en specifik resultatindikator att användas för att kvantifiera både förhandsmålvärdet och det faktiskt realiserade värdet.

I enlighet med förfarandet kommer kommissionen att utvärdera och godkänna dessa strategiska planer för den gemensamma jordbrukspolitiken.

iii) Särskild rapport nr 21/2017 *Miljöanpassningsstödet: ett mer komplext inkomststödsystem som ännu inte är ändamålsenligt i miljöhänseende*

3.48. Vi drog slutsatsen att kommissionen inte hade preciserat vad *miljöanpassningsstödet* förväntades uppnå. Vi drog också slutsatsen att det förekom stora dödviktseffekter och att kraven var låga. Av dessa skäl drog vi slutsatsen att miljöanpassningen sannolikt inte skulle leda till väsentliga vinster för miljön och klimatet. Vi rekommenderade att kommissionen skulle utarbeta en komplett interventionslogik för EU:s miljö- och klimatåtgärder inom jordbruksområdet. Vi rekommenderade att interventionslogiken skulle bygga på uppdaterade vetenskapliga rön och inbegripa specifika mål. Vi rekommenderade vidare att alla befintliga miljökrav skulle kombineras och bilda nya miljöbaskrav för alla stödmottagare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och att programplanerade åtgärder skulle gå utöver dessa miljöbaskrav och fokusera på att uppnå resultatmål.

3.48. *Kommissionen godkände i allt väsentligt rekommendationerna från särskild rapport 21/2017.*

Den 1 juni 2018 antog kommissionen ett förslag till förordning COM (2018) 392 final (strategiska planer för den gemensamma jordbrukspolitiken) som utvecklar interventionslogiken för en ny uppsättning miljö- och klimatrelaterade instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Denna nya miljöanpassningsstruktur innehåller förbättrade villkor som kopplar fullständigt mottagande av GJP-stöd till mottagarnas efterlevnad av grundläggande standarder avseende miljö, klimatförändringar, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och djurskydd, inbegripet frågor som tidigare behandlats inom ramen för miljöanpassning. Villkoren gäller för alla stödmottagare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och utgör kärnan i miljö- och klimatbaskraven, utöver vilka frivilliga system som ett nytt pelare I-miljöprogram och åtaganden för ett miljö- och klimatvänligt jordbruk inom pelare II som en del av en bredare typ av intervention som erbjuder stöd för olika typer av förvaltningsåtaganden kommer att fastställas av medlemsstaterna. Alla dessa åtgärder kommer att ingå i en programbaserad strategi som fokuserar på uppnåendet av resultatmål.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Rubrikerna 3 ”Säkerhet och medborgarskap” och 4 ”Europa i världen”

3.49. Vi antog fem särskilda rapporter ([47]) under dessa rubriker i den fleråriga budgetramen. Vi skulle vilja ta upp några centrala slutsatser och rekommendationer i fyra av dem.

i) Särskild rapport nr 3/2017 *EU:s bistånd till Tunisien*

3.50. Vi konstaterade att EU:s bistånd till Tunisien överlag hade använts väl. Det hade i stor utsträckning bidragit till landets övergång till demokrati och ekonomiska stabilitet efter revolutionen 2010–2011. Vi konstaterade dock att kommissionen hade varit överambitiös. Den hade försökt ta itu med alltför många prioriteringar under en relativt kort period. Det hade lett till flera brister i kommissionens förvaltning av biståndet.

3.50. *I rapporten konstaterades att EU:s bistånd till Tunisien överlag hade använts väl. I själva verket bidrog EU:s bistånd avsevärt till landets ekonomiska och politiska stabilitet efter revolutionen, särskilt genom att åtfölja stora socioekonomiska och politiska reformer.*

På kommissionens ambitionsnivå påpekar kommissionen att man var tvungen att ta itu med flera områden på grund av de socioekonomiska utmaningar som Tunisien konfronterades med till följd av revolutionen. De resultat som uppnåtts hittills är goda eftersom EU:s bistånd i hög grad bidrog till att förbättra den socioekonomiska och politiska stabiliteten i landet efter revolutionen. Kommissionen understryker att den har följt sin egen strategi att koncentrera sitt stöd. Även om en mängd olika insatser har genomförts under den granskade perioden, så ligger de i själva verket i linje med de tre huvudsektorer som anges i den gemensamma stödramen för 2014–2016.

Effektivitet och hållbarhet avseende kommissionens bistånd har alltid varit några av de viktigaste faktorerna som beaktas, tillsammans med relevans, ändamålsenlighet och effekter. Kommissionen har också stött upprättandet av interna och externa övervakningsmekanismer och förstärkning av de offentliga organens ansvar.

3.51. Vi rekommenderade att kommissionen, och i förekommande fall Europeiska utrikestjänsten, skulle

— förbättra programplaneringen av EU:s bistånd och rikta det bättre,

3.51.

— *Kommissionen godkände rekommendationen och håller redan på att genomföra den (antagande i augusti 2017 av den nya gemensamma stödramen för 2017–2020 som fokuserar på tre insatsområden; kontinuerlig politik och politisk dialog, samordning med regionala program; pågående gemensam programprocess).*

([47]) Särskild rapport nr 3/2017 *EU:s bistånd till Tunisien*, särskild rapport nr 6/2017 *EU:s svar på flyktingkrisen: systemet med mottagningscentrum (hotspots)*, särskild rapport nr 9/2017 *EU:s stöd till kampen mot människohandel i Syd- och Sydostasien*, särskild rapport nr 11/2017 *EU:s förvaltningsfond Bêkou för Centralafrikanska republiken: en lovande början trots vissa brister* och särskild rapport nr 22/2017 *Valobservatörsuppdrag – ansträngningar har gjorts för att följa upp rekommendationer men övervakningen behöver bli bättre*.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER	KOMMISSIONENS SVAR
— förbättra genomförandet av EU:s budgetstödprogram,	— *Kommissionen godtog rekommendationen.* *Mot bakgrund av dagens mer stabila politiska situation i Tunisien och med tanke på det nära samarbetet med andra givare håller kommissionen med om att resultatindikatorerna nu kan inriktas bättre inför framtida insatser. En dynamisk strategi kommer emellertid även i fortsättningen att gälla för kriterierna för stödberättigande i linje med bestämmelserna i riktlinjerna för budgetstöd.*
— lägga fram förslag som påskyndar processen för att godkänna makroekonomiskt stöd,	— *Kommissionen godtog rekommendationen.* *Kommissionen konstaterar att även om det har gjorts betydande framsteg när det gäller hur snabbt parlamentet och rådet kan fatta beslut om makroekonomiskt stöd, finns det fortfarande utrymme för förbättringar. Ett snabbare antagande vore möjligt till exempel om antalet möten med Europaparlamentets utskott för internationell handel inför en omröstning kunde reduceras, om parlamentets godkännande systematiskt ägde rum under plenarsammanträdena (inklusive mini-plenarsammanträden) omedelbart efter omröstningen i utskottet, om mini-plenarsammanträden kunde användas för undertecknande av Europaparlamentets talman och rådets ordförande och om rådet även vid behov kunde utnyttja det skriftliga förfarandet för antagande.* *Kommissionen framhåller också, att den efter tidigare rekommendationer från Europeiska revisionsrätten och en resolution om makroekonomiskt stöd från parlamentet 2003, föreslog en ramförordning om makroekonomiskt stöd 2011 som bland annat skulle syfta till att påskynda beslutsfattandet genom att ersätta lagstiftningsbeslut med genomförandeakter. Eftersom medlagstiftarna beslutade att behålla lagstiftningsakter och det ordinarie lagstiftningsförfarandet drog kommissionen emellertid tillbaka sitt förslag 2013.*
— förbättra planeringen av projekt.	— *Kommissionen godtog rekommendationen.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER	KOMMISSIONENS SVAR
ii) Särskild rapport nr 6/2017 *EU:s svar på flyktingkrisen: systemet med mottagningscentrum (hotspots)*	
3.52. Generellt konstaterade vi att systemet med mottagningscentrum hade underlättat migrationshanteringen i de två medlemsstater som ligger i frontlinjen, Grekland och Italien, genom att öka deras mottagningskapacitet, förbättra registreringsförfarandena och stärka samordningen av stödinsatser.	
3.53. Vi rekommenderade att kommissionen och berörda organ skulle	**3.53.**
— hjälpa medlemsstaterna att förbättra systemet med mottagningscentrum, särskilt i fråga om mottagningscentrumens kapacitet, behandlingen av ensamkommande barn, utplaceringen av experter samt roller och ansvarsområden inom systemet,	— *Kommissionen instämmer.*
— utvärdera och utveckla systemet med mottagningscentrum ytterligare för att optimera EU-stödet till migrationshantering.	— *Kommissionen instämmer.*
iii) Särskild rapport nr 11/2017 *EU:s förvaltningsfond Bêkou för Centralafrikanska republiken: en lovande början trots vissa brister*	
3.54. I denna särskilda rapport drog vi slutsatsen att både valet att inrätta förvaltningsfonden Bêkou och dess utformning trots några brister var lämpliga under de rådande förhållandena. Vi konstaterade att administrationen av fonden ännu inte hade nått sin fulla potential i tre avseenden: samordningen mellan aktörer, förfarandenas öppenhet, snabbhet och kostnadseffektivitet samt övervaknings- och utvärderingsmekanismerna.	**3.54.** *Förvaltningsfonden Bêkou har öppnat ett nytt sätt att samordna åtgärder som genomförs av EU och dess medlemsstater, som inte har utnyttjats fullt ut på detta stadium.* *Enligt kommissionens uppfattning är den totala snabbheten för Bêkou, när man tar hänsyn till projektcykelns fulla längd, högre än för andra EU-instrument under en krissituation. Kommissionen håller dock med om att den kommer att undersöka hur man kan öka snabbheten hos urvalsförfarandena mer än vad de interna reglerna för närvarande tillåter, samtidigt som man uppnår den rätta balansen mellan snabbhet och öppenhet.* *Övervaknings- och utvärderingsmekanismerna utvecklas på projektnivå och kommer gradvis att uppgraderas på fondnivå.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.55. Generellt hade Bêkou-fonden åstadkommit positiva resultat vid tidpunkten för revisionen. Den hade attraherat bistånd, men få ytterligare givare, och merparten av dess projekt har levererat den förväntade outputen. Fonden hade gett EU ökad synlighet.

3.56. Vi rekommenderade kommissionen att

— ta fram mer vägledning om valet av biståndsform och om behovsanalyser för att definiera förvaltningsfonders insatsområden,

— förbättra givarsamordningen, urvalsförfarandena och resultatmätningen och optimera de administrativa kostnaderna.

KOMMISSIONENS SVAR

3.56.

— *Kommissionen godtog rekommendationen som kommer att genomföras på följande sätt:*

Kommissionen har utvecklat riktlinjerna för förvaltningsfonden som innehåller ett avsnitt om villkoren för att inrätta en förvaltningsfond.

Kommissionen är redo att se över räckvidden för dessa riktlinjer för att inkludera en mer detaljerad beskrivning av kriterierna i budgetförordningen för att utvärdera villkoren för att skapa EU-förvaltningsfonder.

I detta avseende anser kommissionen att genom att bedöma villkoren för inrättandet av en EU-förvaltningsfond kommer frågan om komparativa fördelar med andra biståndsmedel att behandlas.

Kommissionen anser att riktlinjerna inte får vara för normativa, särskilt när det gäller nödförvaltningsfonder.

— *Kommissionen godtog denna rekommendation men betonade att andra aktörer har en roll att spela i dess uppföljning.*

Förvaltningsfonden Bêkou samordnar redan sin verksamhet med andra relevanta givare och aktörer. Kommissionen håller dock med om att samordningen skulle kunna formaliseras bättre och att alla deltagare i förvaltningsfonden borde kunna utnyttja samordningsmöjligheterna.

Kommissionen tillämpar sina standardbestämmelser och standardförfaranden samt de interna bestämmelser som gör det möjligt för chefer för EU-förvaltningsfonder att avvika från dessa standardbestämmelser under vissa förhållanden (de interna krisriktlinjerna och riktlinjerna för EU-förvaltningsfonder). Till exempel medger krisriktlinjerna begränsningar för kontraktering och genomförande av projekt i en krissituation, vilket möjliggör användning av ”flexibla förfaranden” när en krissituation har förklarats i landet.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

iv) Särskild rapport nr 22/2017 *Valobservatörsuppdrag – ansträngningar har gjorts för att följa upp rekommendationer men övervakningen behöver bli bättre*

3.57. I denna särskilda rapport konstaterade vi att Europeiska utrikestjänsten och kommissionen hade gjort skäliga ansträngningar för att stödja genomförandet av rekommendationerna från EU:s valobservatörsuppdrag och att de hade använt de verktyg som stod till buds för detta syfte. Vi drog slutsatsen att presentationen av rekommendationerna från EU:s valobservatörsuppdrag hade förbättrats på senare år men att det behövdes mer samråd ute på fältet. Europeiska utrikestjänsten och kommissionen hade fört en politisk dialog och tillhandahållit valstöd för att underlätta genomförandet av rekommendationerna, men man hade inte sänt ut valuppföljningsuppdrag så ofta som man hade kunnat. Slutligen fanns det ingen central översikt över rekommendationerna och heller ingen systematisk bedömning av deras genomförandestatus.

3.58. Vi rekommenderade Europeiska utrikestjänsten att

— systematiskt samråda med berörda parter om rekommendationerna från EU:s valobservatörsuppdrag innan de antas,

— genomföra valuppföljningsuppdrag oftare,

— få en central översikt över rekommendationerna från EU:s valobservatörsuppdrag och systematiskt bedöma deras genomförandestatus.

KOMMISSIONENS SVAR

3.58.

— *Berörda parter kommer systematiskt att rådfrågas om huvuddragen i rekommendationerna (inte om den konkreta utformningen av rekommendationer så att arbetet inte inkräktar på rapportens oberoende).*

— *Utrikestjänsten och kommissionen har åtagit sig att stärka uppföljningen av EU:s valobservatörsuppdrags rekommendationer genom en kombination av verktyg som omfattar allt från det europeiska forumet för medlemsstaterna (EFMS), till stöd för bland annat valprocessen och politisk dialog.*

— *Kommissionen kommer att sträva efter att tillhandahålla de ekonomiska medel som behövs för att inrätta en central förvaring för förvaring av rekommendationerna från EU:s valobservatörsuppdrag.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Rubrik 5 ”Administration” och våra rapporter om det prioriterade området ”en fungerande inre marknad och en hållbar monetär union”

3.59. På det prioriterade området ”en fungerande inre marknad och en hållbar monetär union” producerade vi fyra särskilda rapporter 2017 ([48]).

3.60. Vi skulle vilja ta upp några centrala slutsatser och rekommendationer i två av dem.

i) Särskild rapport nr 17/2017 *Kommissionens arbete med den grekiska finanskrisen*

3.61. I denna särskilda rapport drog vi slutsatsen att de ekonomiska anpassningsprogram som man hade kommit överens om för Grekland i kölvattnet av finanskrisen hade gett kortsiktig finansiell stabilitet och möjliggjort vissa framsteg i reformarbetet. Men programmen hade endast hjälpt Grekland i begränsad utsträckning att återhämta sig. I mitten av 2017 hade de inte lyckats hjälpa landet att återfå sin förmåga att finansiera sina behov på marknaderna.

3.62. Vi kunde inte rapportera om Europeiska centralbankens roll eftersom ECB ifrågasatte vårt mandat inte gav oss tillräckligt med revisionsbevis.

3.63. Vi rekommenderade kommissionen att

— på ett bättre sätt specificera hur villkoren ska prioriteras och ange vilka åtgärder som är särskilt brådskande för att råda bot på obalanser,

3.63.

— *Kommissionen godtog rekommendationen.*

Politiska åtgärder prioriterades vederbörligen, särskilt genom det gemensamma programmet med IMF. Kommissionen använde bland annat IMF:s välkända system med ”förhandsvillkorsåtgärder” och ”strukturella riktmärken”, vilka är avgörande och nödvändiga reformer för att avsluta en översyn och genomföra en utbetalning. Systemet finslipades gradvis, med ytterligare några förhandsåtgärder på området för strukturreformer och genom tillämpning av milstolpar. I det aktuella ESM-programmet för stabilitetsstöd infördes också konceptet ”viktiga resultat”.

([48]) Särskild rapport nr 17/2017 *Kommissionens arbete med den grekiska finanskrisen*, särskild rapport nr 19/2017 *Importförfaranden: brister i den rättsliga ramen och oändamålsenlig tillämpning påverkar EU:s ekonomiska intressen*, särskild rapport nr 20/2017 *EU-finansierade lånegarantiinstrument: positiva resultat, men ökad inriktning mot stödmottagare och samordning med nationella system krävs* och särskilda rapport nr 23/2017 *Den gemensamma resolutionsnämnden: det krävande arbetet med att skapa en bankunion har inletts, men mycket återstår.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER	KOMMISSIONENS SVAR
— se till att programmen ingår i en övergripande tillväxtstrategi för landet,	— *Kommissionen godtog rekommendationen.* *Kommissionen noterar att det nuvarande ESM-fördraget föreskriver mer riktade program, som exempelvis är inriktade på obalanser inom vissa sektorer, där det kanske inte är försvarbart att ha en allmän strategi för tillväxt.*
— försöka få till stånd en överenskommelse med programpartner,	— *Kommissionen godtog denna rekommendation och påminde om att man inte kan binda andra institutioner till att godkänna arbetsmetoder som per definition måste vara gemensamt överenskomna både principiellt och i sak.*
— se till att mer systematiskt bedöma den aktuella medlemsstatens administrativa kapacitet att genomföra reformerna,	— *Kommissionen godtog rekommendationen.* *Enligt ESM:s program för stabilitetsstöd ägnas särskild uppmärksamhet åt genomförandet av reformer för att öka den offentliga sektorns kvalitet och effektivitet vid tillhandahållande av grundläggande kollektiva nyttigheter och offentliga tjänster (fjärde pelaren). Tekniskt stöd har varit nära anpassat till bestämmelserna i ESM:s program för stabilitetsstöd, där stöd till ett antal reformer inom ramen för programmet uttryckligen ingår i samförståndsavtalet från augusti 2015 och de efterföljande kompletterande samförståndsavtalen. Inom tre månader efter ESM-programmets inrättade enades kommissionen med de grekiska myndigheterna om en plan för tekniskt samarbete till stöd för strukturreformer, som även offentliggjordes på kommissionens webbplats. Genom stödtjänsten för strukturreformer lämnas och samordnas bistånd till de grekiska myndigheterna på nästan alla reformområden inom ramen för ESM-programmet.*
— göra halvtidsutvärderingar av program som följer på varandra och använda resultaten för att bedöma rutinerna för hur de utformas och kontrolleras.	— *Kommissionen godtog rekommendationen. Den har redan utfört efterhandsutvärderingar för andra länder i euroområdet som har haft program för stabilitetsstöd.*

ii) Särskild rapport nr 23/2017 *Den gemensamma resolutionsnämnden: det krävande arbetet med att skapa en bankunion har inletts, men mycket återstår*

3.64. Vår generella bedömning i denna särskilda rapport var att det vid den relativt tidiga tidpunkt då vi utförde revisionen fanns brister i nämndens förberedelser inför sina uppgifter. Vi insåg att dessa brister måste ses i sitt sammanhang: den gemensamma resolutionsnämnden hade byggts upp från grunden inom en väldigt snäv tidsram.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.65. Bland bristerna fanns bland annat följande:

— Förseningar i bemanningen.

— Ofullständig resolutionsplanering för de banker som nämnden har ansvar för och ett ofullständigt system med regler för resolutionsplaneringen.

— Avsaknad av bedömningar av de valda resolutionsstrategiernas genomförbarhet och trovärdighet i resolutionsplanerna.

— Otydlig fördelning av operativa uppgifter mellan de nationella resolutionsmyndigheterna och nämnden.

— Obalans mellan nämndens och Europeiska centralbankens uppdrag.

3.66. Vi drog slutsatsen att ett antal åtgärder behövdes för att förbättra systemet. Vi rekommenderade den gemensamma resolutionsnämnden att

— färdigställa resolutionsplaneringen för bankerna och regelsystemet för resolutionsplanerna,

— öka takten i sitt rekryteringsarbete och se till att personalavdelningen har tillräckligt med personalresurser,

— klargöra arbets- och ansvarsfördelningen med de nationella resolutionsmyndigheterna,

— inleda en dialog med Europeiska centralbanken för att säkerställa att nämnden får all den information som den behöver och uppmana lagstiftaren att vidta de åtgärder som krävs för att den nuvarande ramen ska genomföras.

3.67. Vi offentliggjorde även särskild rapport nr 14/2017 *Effektivitetsrevision av handläggningen av mål vid Europeiska unionens domstol*. Denna särskilda rapport innehöll överväganden om hur handläggningen av mål vid EU-domstolen kan förbättras ytterligare.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

DEL 3 – UPPFÖLJNING AV REKOMMENDATIONER

3.68. Denna del innehåller resultaten av vår årliga genomgång av i vilken utsträckning kommissionen har vidtagit korrigerande åtgärder med anledning av våra rekommendationer. Den uppföljning av rekommendationer som vi gör i våra särskilda rapporter är ett viktigt steg i effektivitetsrevisionscykeln. Förutom att ge oss och våra intressenter återkoppling om effekterna av vårt arbete hjälper den till att förmå kommissionen och medlemsstaterna att genomföra våra rekommendationer.

A. **Inriktning och omfattning samt tillvägagångssätt – en ny metod**

3.69. Tidigare år analyserade vi endast ett urval av särskilda rapporter. I linje med vår strategi för 2018–2020 utvidgar vi nu uppföljningen. Vi kommer att följa upp alla de rekommendationer efter effektivitetsrevisioner som vi lämnade till kommissionen för tre år sedan.

3.70. Vi analyserade 17 av de 24 särskilda rapporter som vi offentliggjorde 2014 och som inte analyseras i något annat sammanhang ([49]). De innehöll sammanlagt 135 rekommendationer.

3.71. Vår uppföljning byggde på dokumentgranskningar och intervjuer med personal vid kommissionen. För att säkerställa att granskningen blev rättvis och balanserad skickade vi därefter våra iakttagelser till kommissionen och beaktade dess svar vid vår slutliga analys. Vi drog slutsatser om genomförandet av 100 rekommendationer. Vi kunde inte dra några slutsatser om de återstående 35 (vilket motsvarar 26 % av det totala antalet och är mer än dubbelt så mycket som de senaste sex årens genomsnitt [12 %]), eftersom de var riktade till medlemsstaterna eller andra EU-institutioner ([50]).

B. **Hur har kommissionen behandlat våra rekommendationer?**

3.72. Vi drog slutsatsen att kommissionen hade genomfört 58 (58 %) av de 100 rekommendationerna fullt ut. Den hade genomfört 17 av de återstående rekommendationerna (17 %) i de flesta avseenden och 19 (19 %) i vissa avseenden, medan sex (6 %) inte hade genomförts (se ***ruta 3.15***). Genomförandestatusen för rekommendationerna visas i detalj i ***bilaga 3.1***.

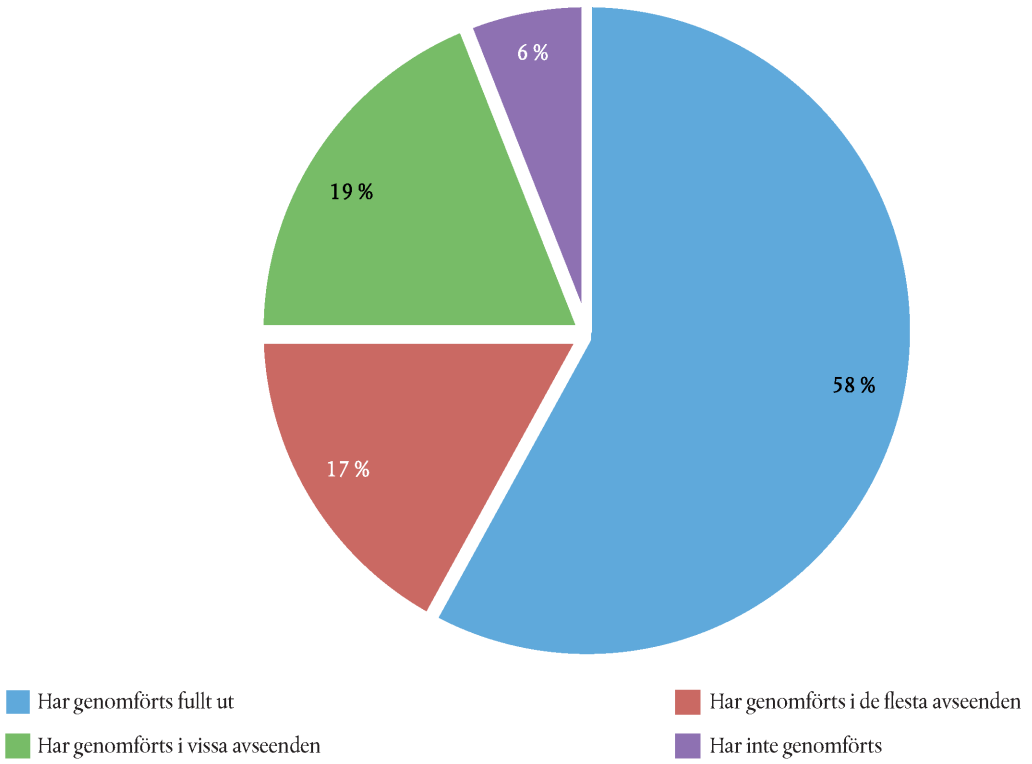
3.72. *Kommissionen noterar att tre fjärdedelar av de utvärderade rekommendationerna bedömdes av revisionsrätten som helt genomförda eller genomförda i de flesta avseenden.*

De sex rekommendationer som inte genomförts alls godtogs inte av kommissionen.

([49]) Granskningsområdena för sju särskilda rapporter (särskild rapport nr 3/2014, 5/2014, 6/2014, 11/2014, 14/2014, 17/2014 och 19/2014) är föremål för nya revisioner som antingen pågår eller är planerade.

([50]) 32 av dem gällde medlemsstaterna och två gällde rådet eller parlamentet, och i ett fall var bevisen otillräckliga.

Ruta 3.15 – Genomförande av våra rekommendationer efter effektivitetsrevisioner 2014

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.73. Resultatet när det gäller rekommendationer som hade genomförts fullt ut är på det hela taget samma som tidigare år. Procentsatsen för rekommendationer som hade genomförts i de flesta avseenden låg dock 7 % under de senaste sex årens genomsnitt på 25 %. Andelen rekommendationer som endast hade genomförts i vissa avseenden var 7 % högre än de senaste sex årens genomsnitt på 12 %. Detta beror sannolikt på att vi ändrat vår analysmetod (se punkt 3.69).

3.74. Vi konstaterade att våra rekommendationer ofta hade lett till specifika korrigerande åtgärder. En betydande majoritet av de 58 rekommendationer som hade genomförts fullt ut hade genomförts inom två år (45 % år 2014 och 43 % år 2015).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.75. Vi kunde inte kontrollera genomförandet av merparten av de rekommendationer som riktades enbart till medlemsstaterna (se punkt 3.71). Vi kunde dock analysera genomförandet av sex rekommendationer till medlemsstaterna eller till både kommissionen och andra granskade organ inom ramen för *delad förvaltning*. Alla de rekommendationerna hade genomförts i vissa avseenden eller fullt ut ([51]).

3.76. Vi noterade områden där kommissionen hade varit särskilt effektiv när det gällde att genomföra våra rekommendationer. Vad beträffar en särskild rapport på området yttre åtgärder inom GD Internationellt samarbete och utvecklings och GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars behörighetsområde (särskild rapport nr 16/2014) hade alla nio rekommendationer genomförts fullt ut. Alla korrigerande åtgärder (utom en) hade vidtagits inom ett år. Temat för denna revision var kombinationen av *bidrag* från regionala investeringsinstrument med lån från finansinstitut för att stödja EU:s externa politik. GD Havsfrågor och fiske hade också genomfört alla rekommendationer som vi lämnade till det efter revisionen om vattenbruk (särskild rapport nr 10/2014).

3.77. Kommissionen hade inledningsvis förkastat nio rekommendationer. De gällde GD Jordbruk och landsbygdsutveckling, GD Regional- och stadspolitik och GD Internationellt samarbete och utveckling. Tre av rekommendationerna hade senare genomförts i vissa avseenden ([52]). De sex rekommendationer som inte hade genomförts vid tidpunkten för vår uppföljningsgranskning fanns med i de särskilda rapporterna om vinsektorn och om företagsinkubatorer. Alla hade förkastats vid tidpunkten för våra revisioner 2014. I de flesta fall berodde det på att kommissionen ansåg att våra rekommendationer borde ha riktats till medlemsstaterna. I vissa fall höll kommissionen i princip med om våra iakttagelser men kunde inte godta vår rekommendation i praktiken ([53]). Antalet rekommendationer som förkastades eller godtogs delvis var ungefär samma som tidigare år.

([51]) Vi lämnade en rekommendation till medlemsstaterna (i särskild rapport nr 9/2014), fyra rekommendationer till kommissionen och medlemsstaterna (en i särskild rapport nr 15/2014, två i särskild rapport nr 22/2014 och en i särskild rapport nr 23/2014) och en rekommendation till kommissionen och Europeiska utrikestjänsten (i särskild rapport nr 13/2014).

([52]) Rekommendation 3 a i särskild rapport nr 9/2014 om att en enskild stödmottagare inte bör få lägga fram ett program med säljfrämjande åtgärder för samma målländer, rekommendation 1 c i särskild rapport nr 12/2014 om att det faktiska genomförandet av operativa program bör övervakas så att svårigheter kan identifieras tidigt och med framförhållning samt rekommendation 4.2 i särskild rapport nr 18/2014 om att övervakningssystemet bör ändras.

([53]) När det gäller rekommendation 3 b i särskild rapport nr 20/2014 svarade kommissionen att resultaten av e-handelsprojekt kan påverkas av externa faktorer som man inte kan känna till i förväg. Att koppla betalningar från *Europeiska regionala utvecklingsfonden* för e-handel till resultat skulle därför vara svårt.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.78. Sammanfattningsvis konstaterade vi att våra effektivitetsrevisioner hade lett till flera väsentliga förbättringar, även om vissa av de identifierade bristerna kvarstod. De beskrivs i ***bilaga 3.2***.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

Slutsatser

3.79. Syftet med resultatinformation är att ge en indikation på om politik och program, och mer generellt generaldirektoraten, kommissionen som organisation och budgeten, uppnår sina mål på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Om förbättringar behövs ska resultatinformationen bilda underlag för processen att utforma nödvändiga korrigerande åtgärder och att övervaka genomförandet av dem.

3.80. Det sätt på vilket en organisation använder den resultatinformation som den producerar och samlar in för beslutssyften påverkar dess framgång på lång sikt med att genomföra resultatstyrd förvaltning och uppnå förbättrade resultat.

3.81. Vi drar följande slutsatser:

1. **Det finns vissa gränser för i hur stor utsträckning kommissionen kan använda resultatinformation (punkterna 3.6–3.13)**

— Flexibiliteten när det gäller omfördelning av medel är begränsad i EU:s fleråriga budgetram.

— Omfördelningar, främst på grund av det akuta behovet att reagera på flyktingkrisen och säkerhetshot, gjordes visserligen efter den senaste halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen, men det berodde inte på resultathänsyn.

— Att mäta EU-budgetens bidrag till högnivåmål är komplext, eftersom flera strategiska ramar gäller parallellt.

KOMMISSIONENS SVAR

3.81.

— *Kommissionen har lagt fram förslag för att öka budgetflexibiliteten i den framtida fleråriga budgetramen.*

— *Beslut om omfördelningar är resultatet av ett antal faktorer. Kommissionen noterar att det ofta sker betydande tidsfördröjningar innan detaljerad resultatinformation blir tillgänglig.*

— *Mätningen av bidraget till högnivåmål är också svårt eftersom det är svårt att fastställa tydliga orsaksmässiga, direkta länkar mellan en verksamhet inom kommissionens tjänster eller ett program som finansieras genom EU-budgeten och framsteg mot politiska högnivåmål. Många andra yttre faktorer påverkar uppnåendet av dessa mål och många aktörer är inblandade på subnationell, nationell, europeisk och internationell nivå. Denna komplexitet är en inneboende egenskap hos den miljö där kommissionen och EU-budgeten verkar. Det är inte en svaghet i resultatramen i och för sig.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2. **Kommissionens system för resultatmätning tillhandahåller ofantliga uppgiftsmängder men inte alltid i rätt tid (punkterna 3.14–3.18)**

— Kommissionens generaldirektorat samlar in resultatinformation i olika format och från olika källor och inhämtar på så vis en stor mängd information om resultat. Flera generaldirektorat har nyligen infört nya instrument och processer för utnyttjande av resultatuppgifter för att förbättra sin ram för resultatinformation.

— Vi har tidigare identifierat god resultatrapporteringspraxis som kommissionen bör tillämpa. De som besvarade enkäten bekräftade att ytterligare framsteg behövs, till exempel när det gäller resultatinformationens aktualitet eller vägledning för upprättande av resultatrapporter.

3. **Kommissionen använder resultatinformation till att förvalta program och politik men vidtar inte alltid korrigerande åtgärder när målen inte uppfylls (punkterna 3.19–3.26)**

— Resultatinformation används huvudsakligen på generaldirektoratsnivå för att förvalta program och politik. Eftersom den resultatinformation som tillgodoser löpande förvaltningsbehov inte har samordnats med generaldirektoratens och kommissionens externa rapporteringsansvar, använder generaldirektoraten i regel inte kommissionens huvudsakliga resultatrapporter i sin förvaltning av EU-budgetens resultat.

— Enkätresultaten visar också att dåliga resultat inte alltid leder till att korrigerande åtgärder vidtas. Resultaten visade att om ett mål inte uppnåddes var det mer sannolikt att detta fick konsekvenser vid ett generaldirektorat där resultatinformation användes ofta.

4. **Kommissionen förklarar i regel inte hur den använder resultatinformation i sina resultatrapporter (punkterna 3.27–3.31)**

Det finns inget krav på att generaldirektoraten eller kommissionen i sina resultatrapporter ska förklara hur resultatinformation har använts i beslutsfattandet. Generaldirektoratens resultatrapporter, liksom programförklaringarna, innehåller trots det ofta viss begränsad information av detta slag.

KOMMISSIONENS SVAR

— *Kommissionen rapporterar om EU-budgetens resultat t.ex. genom de årliga huvudsakliga resultatrapporterna (inklusive den årliga förvaltnings- och resultatrapporten om EU-budgeten och programförklaringar) i enlighet med de relevanta rättsliga skyldigheterna.*

— *Som revisionsrätten påpekar uppgav mer än 70 % av de svarande att om målen inte uppfylls utarbetas handlingsplaner och mer intensiv övervakning genomförs, och mer än 60 % av de svarande uppgav att utvärderingen genomförs om målen inte uppfylls.*

De presenterade resultaten speglar synpunkterna hos de svarande. En bedömning från fall till fall skulle krävas för att kontrollera om lämpliga uppföljningsåtgärder har vidtagits, med vederbörlig hänsyn till budgetramens begränsningar.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

5. **Man räknar med att en fortsatt utveckling av resultatkulturen ska leda till ytterligare framsteg (punkterna 3.32–3.36)**

Cheferna vid de generaldirektorat som vi intervjuade identifierade ett antal upplevda utmaningar som hindrar dem från att använda resultatinformation mer för att uppnå bättre resultat. Resultatet av vår enkät bekräftade att det finns ett stort behov av mer utbildning i hur resultatinformation används och av mer ändamålsenlig spridning av kunskap och god praxis. Flera av de åtgärder som kommissionen vidtar för att bli mer resultatorienterad kan ses som de första stegen i en större ansträngning för att åstadkomma en betydande kulturell förändring. Med tiden bör denna kulturella förändring göra kommissionen och EU-budgeten ännu mer fokuserade på att uppnå resultat och få effekter.

3.82. I punkterna 3.37–3.67 presenterar vi centrala slutsatser och rekommendationer från ett urval av särskilda rapporter som vi offentliggjorde 2017.

3.83. Årets uppföljning av tidigare rekommendationer (se punkterna 3.68–3.78) visar att tre fjärdedelar av de rekommendationer som vi bedömde hade genomförts fullt ut eller i de flesta avseenden. Det betyder att korrigerande åtgärder har vidtagits i de flesta fall. I 19 % av fallen hade rekommendationerna endast genomförts i vissa avseenden, vilket innebar att det fanns betydande kvarstående brister vilka beskrivs närmare i ***bilaga 3.2***. Det var 7 % högre än genomsnittet de senaste sex åren vilket troligtvis beror på vår ändrade analysmetod.

Rekommendationer

3.84. ***Bilaga 3.4*** visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av de tre rekommendationer som vi lämnade i årsrapporten för 2014. En hade inte genomförts och när det gällde de två andra fanns det inte tillräckligt med bevis för att vi skulle kunna analysera framstegen.

3.85. Utifrån våra slutsatser för 2017 rekommenderar vi att kommissionen vidtar följande åtgärder:

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen anser att den redan har en välutvecklad resultatkultur och har vidtagit en rad åtgärder de senaste åren för att stärka denna kultur ytterligare ([3]). Se även revisionsrättens exempel i punkt 3.32 av de åtgärder som kommissionen har vidtagit för att stärka resultatkulturen och kommissionens svar på punkt 3.36.

([3]) *Se sammanfattningen av "Budgeting and Performance in the European Union: A review by the OECD in the context of the EU budget focused on results", OECD Journal on Budgeting, volym 2017/1.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

— **Rekommendation 1:** Inför den kommande budgetramperioden bör kommissionen föreslå åtgärder för att rationalisera och förenkla de strategiska ramar som reglerar genomförandet av EU:s budget och därigenom förstärka redovisningsskyldigheten för resultat och öka tydligheten och insynen för alla intressenter.

Kommissionen bör för detta ändamål arbeta tillsammans med intressenterna för att nå fram till ett antal samstämmiga, mätbara mål på hög nivå som kan vägleda de steg som bör tas ([54]) för att uppnå de resultat som fastställts för hela den fleråriga budgetramen under dess genomförandeperiod ([55]).

Datum för genomförande: antagandet av den fleråriga budgetramen för 2021–2027.

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen godtar rekommendationen.

Kommissionen håller med om att metoden för genomförandet av EU-budgeten bör vara så sammanhängande och effektiv som möjligt och att tydlighet och öppenhet när det gäller uppnåendet av resultat är mycket viktigt.

Kommissionen anser att dess förslag till den framtida fleråriga budgetramen och de närstående sektorsprogrammen utgör en sammanhängande ram för den framtida budgeten. Dessa förslag är utformade för att bidra till de politiska prioriteringar som överenskommits av europeiska ledare i Bratislava och Rom. De bygger på input från ett brett spektrum av berörda parter från hela Europa. Det slutgiltiga beslutet om denna ram kommer att fattas av rådet genom enhällighet med Europaparlamentets samtycke.

Revisionsrätten hänvisar till andra ”strategiska ramar” som kan påverka genomförandet av budgeten under perioden efter 2020. Dessa inkluderar de politiska prioriteringarna för nästa kommission och den strategiska agendan för Europeiska rådet. Dessa ramar utarbetas i enlighet med institutionernas institutionella befogenheter enligt fördraget. Kommissionen kommer, tillsammans med de övriga institutionerna, att spela sin roll för att säkerställa en sammanhängande strategi för genomförandet av den framtida fleråriga budgetramen.

Kommissionen anser dessutom att ramen för den framtida budgeten bör vara tillräckligt flexibel för att kunna reagera effektivt på oförutsedda behov när de uppstår. Detta är en naturlig och oundviklig följd av den komplexa miljön i vilken EU-budgeten genomförs

Förslagen till de framtida finansieringsprogrammen inom ramen för den fleråriga budgetramen innehåller detaljerade och mätbara mål och indikatorer som kommer att användas för att övervaka och hantera resultatet av dessa program under perioden. Det slutliga beslutet om utformningen av dessa program kommer att fattas av Europaparlamentet och rådet genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Kommissionen kommer att rapportera om framstegen i de relevanta resultatrapporterna. Dessutom kommer kommissionen att undersöka med de övriga institutionerna och berörda parterna möjligheten att komplettera dessa mål och indikatorer på programnivå med mätbara högnivåmål i samband med de politiska prioriteringarna.

([54]) Av kommissionen och alla EU-intressenter.

([55]) Den fleråriga budgetramen omfattar för närvarande en sjuårsperiod. Det pågår en diskussion om vad som är den lämpligaste längden på en flerårig budgetram: se *The next Multiannual Financial Framework (MFF) and its Duration* (nästa fleråriga budgetram och dess längd), Europaparlamentet, utredningsavdelningen för budgetfrågor, generaldirektoratet för unionens interna politik, PE603.798 – oktober 2017.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER	KOMMISSIONENS SVAR
— **Rekommendation 2:** Kommissionen bör i resultatrapporteringen, och även i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten, ta med uppdaterad resultatinformation om framstegen mot måluppfyllelse och alltid vidta, eller föreslå, åtgärder om målen inte uppnås. **Datum för genomförande:** slutet av 2019.	*Kommissionen godtar rekommendationen.* *Kommissionen kommer att fortsätta att rapportera om framsteg som gjorts och kommer att lägga fram förslag när så är lämpligt. De årliga verksamhetsrapporterna och programförklaringarna ger varje år den senaste tillgängliga resultatinformationen för alla resultatindikatorer för EU-budgeten. Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för EU-budgeten är en sammanfattande rapport med hänvisningar till andra mer detaljerade resultatrapporter. Avsikten är inte att tillhandahålla detaljerad rapportering om alla resultatindikatorer.* *Kommissionen påpekar att de resultatrapporter som kommissionen har lagt fram delvis är beroende av kvaliteten, tillgängligheten och aktualiteten hos de uppgifter som lämnas av medlemsstaterna och andra aktörer.* *Som revisionsrätten har erkänt i punkt 3.81.1 finns det begränsningar för de uppföljningsåtgärder som kan vidtas om målen inte uppfylls. Ansvaret för budgetresultat och uppföljningsåtgärder delas mellan alla aktörer som deltar i genomförandet av EU-budgeten och är därför inte direkt eller exklusivt kontrollerade av kommissionen.*
— **Rekommendation 3:** Kommissionen bör rationalisera indikatorerna för resultaten av EU:s budget och förbättra samordningen av allmänna högnivåmål, specifika programmål och politiska mål. För det ändamålet bör kommissionen vidta följande åtgärder:	*Kommissionen godtar rekommendationen.*
a) Den bör skapa en direkt koppling mellan de specifika målen i den rättsliga grunden för varje utgiftsprogram och de allmänna målen.	**a)** *Kommissionen godtar rekommendationen. Den håller på att genomföras genom kommissionens förslag till finansieringsprogram inom ramen för den framtida fleråriga budgetramen. Dessa förslag skapar en tydlig resultatram grundad på mål och indikatorer. Resultatramarnas slutliga form kommer att styras av resultatet av lagstiftningsprocessen.*
b) Den bör se över de resultatindikatorer för EU-budgeten som används på alla nivåer och registrera information om avsedd användare av varje indikator och det avsedda syftet med den. Om denna information inte kan fastställas bör kommissionen överväga att avskaffa indikatorn.	**b)** *Kommissionen godtar rekommendationen. Den håller på att genomföras genom förslagen till den framtida fleråriga budgetramen.* *Alla indikatorer som fastställts för finansieringsprogram har kritiskt granskats som en del av utgiftsöversynen som leder fram till kommissionens förslag till den framtida fleråriga budgetramen. Detta har resulterat i förslag till ett mindre antal indikatorer med högre kvalitet för programresultat.* *Olika indikatornivåer används för att tjäna olika syften, däribland resultatstyrd förvaltning, men även kommunikation om de resultat som uppnåtts med EU-budgeten.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

c) Kommissionen bör se till at den information som används för den löpande förvaltningen av program och politik vid generaldirektoraten samordnas med den aggregerade resultatinformationen i de huvudsakliga resultatrapporterna.

Datum för genomförande: antagandet av den fleråriga budgetramen för 2021–2027.

— **Rekommendation 4:** Kommissionen bör i de huvudsakliga resultatrapporterna informera om hur den använder resultatinformation. Kommissionen bör visa, så systematiskt som möjligt, och med hänsyn tagen till den tid som krävs för att erhålla sådan information, hur resultatinformation om EU-budgeten har använts i beslutsfattandet.

Datum för genomförande: slutet av 2019.

— **Rekommendation 5:** Kommissionen bör införa eller förbättra åtgärder och incitament för att främja ett ökat fokus på resultat i kommissionens interna kultur, genom att bygga vidare på de framsteg som redan gjorts. Därför bör den

a) ge sina chefer mer kunskap och vägledning om resultatstyrd förvaltning och om användning av resultatinformation i beslutsfattande,

KOMMISSIONENS SVAR

c) *Kommissionen godtar rekommendationen och konstaterar att olika typer och nivåer av information är relevanta för rapportering om budgetens resultat på en aggregerad nivå och för den dagliga förvaltningen av EU-budgeten av kommissionen, nationella myndigheter, finansinstitut och andra berörda parter.*

Denna rekommendation kommer att genomföras genom anvisningar till tjänsterna vid utarbetandet av de relevanta resultatrapporterna.

Kommissionen godtar denna rekommendation.

Kommissionen noterar att på grund av de tidsfördröjningar som är förknippade med insamlingen av detaljerad resultatinformationen, finns den stora möjligheten att dra lärdomar från resultatinformationen i utformningen av lagstiftningsramen för framtida finansieringsprogram.

Den utgiftsöversyn som åtföljer kommissionens förslag till den framtida fleråriga budgetramen och de konsekvensbedömningar som offentliggörs tillsammans med förslagen till de framtida finansieringsprogrammen innehåller en omfattande hänvisning till utvärderingsresultat, revisionsslutsatser och andra källor till resultatinformation, och förklarar hur dessa lärdomar har speglats i utformningen av framtida program.

Kommissionen godtar rekommendationen.

Kommissionen har en välutvecklad resultatkultur inom sina tjänster. Som bekräftats i detta kapitel har det gjorts betydande insatser de senaste åren (t.ex. reformen av den strategiska planeringen och programcykeln, halvtidsutvärderingarna av utgiftsprogrammen för 2014–2020 och utarbetandet av utgiftsprogrammen för 2021–2027) för att stärka inriktningen på resultat både på politisk nivå och tjänstenivå. Kommissionen har åtagit sig att fortsätta främja en resultatkultur med vederbörlig hänsyn till kommissionens parallella ansvar för en sund ekonomisk förvaltning av EU-budgeten.

a) *Kommissionen godtar denna rekommendation.*

Kommissionen kommer att bedöma hur man bäst ser till att den omfattande vägledning som redan finns inom kommissionen om resultatstyrd förvaltning är tillgänglig för alla chefer, bl.a. genom kunskapshöjande verksamhet och fortbildning, om det behövs. Kommissionen kommer också att överväga om det finns brister i det aktuella erbjudandet.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER	KOMMISSIONENS SVAR
b) utbyta god praxis när det gäller användning av resultatinformation både inom kommissionen och med viktiga intressenter, såsom medlemsstater,	**b)** *Kommissionen godtar denna rekommendation.* *Kommissionen kommer fortsätta att ha regelbundna diskussioner om resultatrelaterade frågor, både inom relevanta interna nätverk och i samarbete med andra institutioner och berörda parter.* *Den avdelningsövergripande arbetsgruppen för en resultatinriktad EU-budget har t.ex. spelat en nyckelroll för att regelbundet samla chefer, öka medvetenheten och skapa en gemensam förståelse för resultat. Vidare har man tillsammans med utarbetandet av resultatramen för nästa generations program organiserat en undergrupp på teknisk nivå om resultatåtgärder för att samla kunskaper om lärdomar och bästa praxis och att främja en samordnad strategi.* *Under 2017 anordnade kommissionen två expertmöten med deltagare från Europaparlamentet, medlemsstaterna och andra berörda parter för att diskutera användningen av resultatinformation.*
c) ytterligare förbättra sin interna kultur i syfte att uppnå ökat fokus på resultat, med beaktande av de utmaningar som generaldirektoraten har identifierat ([56]), de möjligheter till framsteg som de svarande i enkäten har identifierat ([57]) och de tillfällen som erbjuds av den ändrade budgetförordningen, initiativet om en resultatinriktad budget, resultatrapportering för pågående projekt och andra källor.	**c)** *Kommissionen godtar rekommendationen.* *Kommissionen anser att den redan har en mycket välutvecklad resultatkultur i sina tjänster och kommer fortsättningsvis att undersöka hur denna kan stärkas ytterligare.*
Datum för genomförande: slutet av 2020.	

([56]) Se ruta 3.11.
([57]) Se ruta 3.13.

BILAGA 3.1

REKOMMENDATIONERNAS STATUS PER RAPPORT

Antal	SR	Rapporttitel	Nr	Punkt i SR	Har genomförts fullt ut	Har genomförts i de flesta avseenden	Har genomförts i vissa avseenden	Har inte genomförts	Kunde inte kontrolleras
1	SR 4/2014	Integrering av EU:s vattenpolitikmål i den gemensamma jordbrukspolitiken: delvis en framgång	1	punkt 84 rek. 1			x		
			2	punkt 85 rek. 2 första strecksatsen					x
			3	punkt 85 rek. 2 andra strecksatsen					x
			4	punkt 85 rek. 2 tredje strecksatsen					x
			5	punkt 85 rek. 2 fjärde strecksatsen					x
			6	punkt 85 rek. 2 femte strecksatsen					x
			7	punkt 86 rek. 3 första delen			x		
			8	punkt 86 rek. 3 andra delen					x
			9	punkt 87 första delen			x		
			10	punkt 87 andra delen					x
2	SR 8/2014	Har kommissionens förvaltning av integreringen av kopplat stöd i systemet med samlat gårdsstöd varit ändamålsenlig?	1	punkt 64 rek. 1	x				
			2	punkt 66 rek. 2		x			
			3	punkt 69 rek. 3		x			
			4	punkt 71 rek. 4		x			

Antal	SR	Rapporttitel	Nr	Punkt i SR	Har genomförts fullt ut	Har genomförts i de flesta avseenden	Har genomförts i vissa avseenden	Har inte genomförts	Kunde inte kontrolleras
3	SR 9/2014	Förvaltas EU:s stöd till investeringar och säljfrämjande åtgärder inom vinsektorn väl och kan man visa hur stödet har påverkat EU-vinernas konkurrenskraft?	1	punkt 84 rek. 1			x		
			2	punkt 85 rek. 2	x				
			3	punkt 86 rek. 3 a			x		
			4	punkt 86 rek. 3 b				x	
			5	punkt 87 rek. 4		x			
			6	punkt 88 rek. 5 a	x				
			7	punkt 88 rek. 5 b					x
			8	punkt 89 rek. 6	x				
			9	punkt 90 rek. 7			x		
4	SR 10/2014	Ändamålsenligheten i Europeiska fiskerifondens stöd till vattenbruk	1	punkt 78 rek. 1 a	x				
			2	punkt 78 rek. 1 b	x				
			3	punkt 78 rek. 1 c	x				
			4	punkt 78 rek. 1 d	x				
			5	punkt 78 rek. 1 e	x				
			6	punkt 78 rek. 2 a					x
			7	punkt 78 rek. 2 b					x
			8	punkt 78 rek. 2 c					x
			9	punkt 78 rek. 2 d					x
5	SR 22/2014	Att uppnå sparsamhet: att hålla kostnaderna för EU-finansierade projektbidrag inom landsbygdsutveckling under kontroll	1	punkt 110		x			
			2	punkt 111	x				

Antal	SR	Rapporttitel	Nr	Punkt i SR	Har genomförts fullt ut	Har genomförts i de flesta avseenden	Har genomförts i vissa avseenden	Har inte genomförts	Kunde inte kontrolleras
6	SR 23/2014	Fel i landsbygdsutvecklingsutgifter: Vad beror de på och hur åtgärdas de?	1	punkt 97 rek. 1	x				
			2	punkt 98 rek. 2	x				
			3	punkt 99 rek. 3			x		
7	SR 24/2014	Förvaltas EU:s stöd till förebyggande och restaurering av skogsskador som orsakats av bränder och naturkatastrofer väl?	1	punkt 78 rek. 1 MS första strecksatsen					x
			2	punkt 78 rek. 1 MS andra strecksatsen					x
			3	punkt 78 rek. 1 KOM första strecksatsen	x				
			4	punkt 78 rek. 1 KOM andra strecksatsen			x		
			5	punkt 79 rek. 2 MS första strecksatsen					x
			6	punkt 79 rek. 2 MS andra strecksatsen					x
			7	punkt 79 rek. 2 MS tredje strecksatsen					x
			8	punkt 79 rek. 2 KOM första strecksatsen		x			
			9	punkt 79 rek. 2 KOM andra strecksatsen	x				
			10	punkt 80 rek. 3 MS första strecksatsen					x
			11	punkt 80 rek. 3 MS andra strecksatsen					x
			12	punkt 80 rek. 3 MS tredje strecksatsen					x
			13	punkt 81 rek. 4 MS					x
			14	punkt 81 rek. 4 KOM			x		

Antal	SR	Rapporttitel	Nr	Punkt i SR	Har genomförts fullt ut	Har genomförts i de flesta avseenden	Har genomförts i vissa avseenden	Har inte genomförts	Kunde inte kontrolleras
8	SR 1/2014	Ändamålsenligheten i kollektivtrafikprojekt i städer som får EU-stöd	1	punkt 57 rek. 1			x		
			2	punkt 57 rek. 2			x		
			3	punkt 57 rek. 3	x				
			4	punkt 57 rek. 4	x				
			5	punkt 57 rek. 5		x			
9	SR 7/2014	Har Eruf på ett framgångsrikt sätt stött utvecklingen av företagsinkubatorer?	1	punkt 82 rek. 1 a	x				
			2	punkt 82 rek. 1 b	x				
			3	punkt 82 rek. 1 c	x				
			4	punkt 82 rek. 1 d			x		
			5	punkt 82 rek. 1 e					x
			6	punkt 82 rek. 1 f			x		
			7	punkt 84 rek. 2 a				x	
			8	punkt 84 rek. 2 b				x	
			9	punkt 84 rek. 2 c				x	
			10	punkt 84 rek. 2 d				x	
			11	punkt 85 rek. 3 a	x				
			12	punkt 85 rek. 3 b	x				

Antal	SR	Rapporttitel	Nr	Punkt i SR	Har genomförts fullt ut	Har genomförts i de flesta avseenden	Har genomförts i vissa avseenden	Har inte genomförts	Kunde inte kontrolleras
10	SR 12/2014	Är Eruf ändamålsenlig när det gäller att finansiera projekt som direkt främjar biologisk mångfald i enlighet med EU:s strategi för biologisk mångfald fram till 2020?	1	punkt 42 rek. 1 a	x				
			2	punkt 42 rek. 1 b	x				
			3	punkt 42 rek. 1 c			x		
			4	punkt 45 rek. 2 a			x		
			5	punkt 45 rek. 2 b	x				
			6	punkt 45 rek. 2 c	x				
			7	punkt 45 andra delen		x			
11	SR 20/2014	Har Eruf-stödet till små och medelstora företag när det gäller e-handel varit ändamålsenligt?	1	punkt 68 rek. 1 a	x				
			2	punkt 68 rek. 1 b		x			
			3	punkt 68 rek. 1 c			x		
			4	punkt 68 rek. 2 KOM första delen	x				
			5	punkt 68 rek. 2 a MS					x
			6	punkt 68 rek. 2 b MS					x
			7	punkt 68 rek. 2 c MS					x
			8	punkt 68 rek. 2 d MS					x
			9	punkt 68 rek. 3 a		x			
			10	punkt 68 rek. 3 b				x	
			11	punkt 68 rek. 3 c	x				

Antal	SR	Rapporttitel	Nr	Punkt i SR	Har genomförts fullt ut	Har genomförts i de flesta avseenden	Har genomförts i vissa avseenden	Har inte genomförts	Kunde inte kontrolleras
12	SR 21/2014	EU-finansierad flygplatsinfrastruktur: dålig valuta för pengarna	1	punkt 71			x		
			2	punkt 72					x
13	SR 13/2014	EU:s återanpassningsstöd efter jordbävningen i Haiti	1	punkt 68 rek. 1	x				
			2	punkt 68 rek. 2 första strecksatsen	x				
			3	punkt 68 rek. 2 andra strecksatsen	x				
			4	punkt 68 rek. 2 tredje strecksatsen			x		
			5	punkt 68 rek. 3 första strecksatsen	x				
			6	punkt 68 rek. 3 andra strecksatsen	x				
			7	punkt 68 rek. 3 tredje strecksatsen	x				
			8	punkt 68 rek. 4	x				
14	SR 16/2014	Ändamålsenligheten i att kombinera bidrag från regionala investeringsinstrument med lån från finansinstitut för att stödja EU:s externa politik	1	punkt 57 a	x				
			2	punkt 57 b	x				
			3	punkt 57 c	x				
			4	punkt 58 d	x				
			5	punkt 58	x				
			6	punkt 59 a	x				
			7	punkt 59 b	x				
			8	punkt 59 c	x				
			9	punkt 60	x				

Antal	SR	Rapporttitel	Nr	Punkt i SR	Har genomförts fullt ut	Har genomförts i de flesta avseenden	Har genomförts i vissa avseenden	Har inte genomförts	Kunde inte kontrolleras
15	SR 18/2014	EuropeAids system för utvärdering och resultatinriktad övervakning	1	punkt 70 rek. 1		x			
			2	punkt 70 rek. 2 första strecksatsen		x			
			3	punkt 70 rek. 2 andra strecksatsen		x			
			4	punkt 70 rek. 2 tredje strecksatsen	x				
			5	punkt 70 rek. 3 första strecksatsen	x				
			6	punkt 70 rek. 3 andra strecksatsen	x				
			7	punkt 70 rek. 4 första strecksatsen	x				
			8	punkt 70 rek. 4 andra strecksatsen			x		
			9	punkt 70 rek. 4 tredje strecksatsen		x			
			10	punkt 70 rek. 5 första strecksatsen		x			
			11	punkt 70 rek. 5 andra strecksatsen	x				
16	SR 2/2014	Förvaltas förmånsordningar på handelsområdet på ett lämpligt sätt?	1	punkt 110.1	x				
			2	punkt 110.2	x				
			3	punkt 110.3	x				
			4	punkt 110.4		x			

Antal	SR	Rapporttitel	Nr	Punkt i SR	Har genomförts fullt ut	Har genomförts i de flesta avseenden	Har genomförts i vissa avseenden	Har inte genomförts	Kunde inte kontrolleras
17	SR 15/2014	Fonden för yttre gränser har främjat ekonomisk solidaritet, men resultaten behöver mätas bättre och fonden behöver ge ett större europeiskt mervärde	1	punkt 78 rek. 1 första strecksatsen	x				
			2	punkt 78 rek. 1 andra strecksatsen	x				
			3	punkt 78 rek. 1 tredje strecksatsen	x				
			4	punkt 78 rek. 1 fjärde strecksatsen		x			
			5	punkt 78 rek. 2 första strecksatsen					x
			6	punkt 78 rek. 2 andra strecksatsen					x
			7	punkt 78 rek. 2 tredje strecksatsen					x
			8	punkt 78 rek. 2 fjärde strecksatsen					x
			9	punkt 80 rek. 3	x				
			10	punkt 80 rek. 4 första strecksatsen					x
			11	punkt 80 rek. 4 andra strecksatsen	x				
			12	punkt 81 rek. 5					x
			13	punkt 81 rek. 6					x
			14	punkt 83 rek. 7	x				
			15	punkt 83 rek. 8					x
Totalt 2017				**135**	**58**	**17**	**19**	**6**	**35**
Totalt antal bedömda 2017				**100**	**58 %**	**17 %**	**19 %**	**6 %**	

KOMMISSIONENS SVAR

SR 04/2014: Integrering av EU:s vattenpolitikmål i den gemensamma jordbrukspolitiken: delvis en framgång

Svar på punkt 86, rekommendation 3 första delen: Kommissionen håller med om att bedömningen av de andra förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt fortfarande är pågående, men avser fortfarande att lägga fram respektive rapport från kommissionen långt före den rättsliga tidsfristen i december 2018. På grundval av en ad hoc-bedömning av de relevanta delarna har emellertid informationen i dessa förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt använts ändamålsenligt för att säkerställa överensstämmelse med förhandsvillkoren för vatten i landsbygdsutvecklingsprogrammen. Därför anser kommissionen att minimivillkoren avseende genomförandet av ramdirektivet om vatten har uppfyllts innan den ingått åtaganden för landsbygdsutvecklingsmedel, dvs. vattenprissättning, samt en uppsättning stödberättigande kriterier för investeringar i bevattning. Kommissionen anser således att rekommendationen har genomförts med hänsyn till landsbygdsutvecklingspolitiken.

Svar på punkt 87 första delen: Kommissionen bekräftar att arbetet med riktlinjerna för bedömning av effekterna av landsbygdsutvecklingsprogrammen genom de utvärderingar som ska läggas fram i årsrapporterna för 2019 pågår.

Detta inkluderar två effektindikatorer för att bedöma jordbrukets påverkan på vatten.

Samma indikatorer kommer att bedömas i landsbygdsutvecklingsprogrammens efterhandsutvärderingar 2014–2020, för vilka vägledning kommer att tillhandahållas.

SR 08/2014: Har kommissionens förvaltning av integreringen av kopplat stöd i systemet med samlat gårdsstöd varit ändamålsenlig?

Svar på punkt 66, rekommendation 2: Om kommissionens kontroll av överensstämmelse: som ett resultat av konstaterandet ändrade kommissionen sin metod för att säkerställa mer fokus på revision och validering av de centrala beräkningarna och de interna kontrollerna som tillämpades. Alla revisioner som inleddes/ska inledas under andra halvåret 2017 påverkas av denna förändring. Tre revisioner har redan slutförts (SE, IT och Förenade kungariket–Skottland). Revisionsrapporten NAC/2017/002/SE skickades nyligen till revisionsrätten (den 20 april 2018). Revisionsrapporten för IT bör skickas denna månad.

Svar på punkt 69, rekommendation 3: I enlighet med EU-lagstiftningen är det medlemsstaternas ansvar att utföra återbetalningar från stödmottagarna. Dessutom rapporterar medlemsstaterna om dessa återbetalningar per stödmottagare och utan att ange orsakerna till den oriktighet som ledde till att stödet ska återbetalas. (Det är möjligt att samma stödmottagare har flera brister inom ramen för olika stödåtgärder.) Kommissionen tillämpar finansiella korrigeringar för bristande skyndsamhet vid återbetalningar. Dessa korrigeringar grundar sig på analysen av medlemsstaternas hantering av återbetalningsförfarandena, som registrerats i enlighet med rättsliga krav, dvs. per stödmottagare, utan uppdelning i olika skäl för bristande betalning. Revisionsrätten uppmanas att ta hänsyn till den ram som anges i den tillämpliga lagstiftningen.

Svar på punkt 71, rekommendation 4: Ackrediteringskriterierna för utbetalningsställena är utarbetade utan tillhandahållande av en uppräknande förteckning över alla typer av kontroller som måste utföras. Ackrediteringskriterierna är utarbetade på ett generellt sätt, det finns ingen hänvisning till någon stödåtgärd. Samtidigt anges tydligt i EU-lagstiftningen att utbetalningsställena måste se till att "det belopp som utbetalas till en mottagare är förenligt med unionens bestämmelser" (punkt 1 A i bilaga I till förordning (EU) nr 907/2014). Kommissionen anser att det befintliga systemet är solitt och ger goda resultat, även när man tar hänsyn till mycket låga felprocent för direktstöd (under väsentlighetskriterierna i revisionsrättens årsrapport för 2016). När det gäller de attesterande organens arbete anser kommissionen också att de nuvarande riktlinjerna för dessa organs åtaganden är tydliga och heltäckande, så det finns en lämplig ram för det. Kommissionens riktlinjer kan inte vara alltför föreskrivande. De attesterande organen är kvalificerade revisorer och arbetar enligt internationellt vedertagna revisionsstandarder, och bör därför använda sin yrkesmässiga bedömning i attesteringsarbetet.

SR 09/2014: Förvaltas EU:s stöd till investeringar och säljfrämjande åtgärder inom vinsektorn väl och kan man visa hur stödet har påverkat EU-vinernas konkurrenskraft?

Svar på punkt 86, rekommendation 3 a): Kommissionen anser att när en aktör har gynnats av stöd för en marknadsföringsoperation på en tredjelandsmarknad för en tre- till femårsperiod, är aktören inte mer berättigad till stöd för samma verksamhet på samma marknad, inte ens i en efterföljande programperiod. Detta koncept har tydligt förklarats i en skrivelse som skickades till en medlemsstat i januari och det har diskuterats i vinkommittén i mars i år.

SR 22/2014: Att uppnå sparsamhet: att hålla kostnaderna för EU-finansierade projektbidrag inom landsbygdsutveckling under kontroll

Svar på punkt 110: Kommissionen anser att rekommendationen är helt genomförd. Kommissionen har redogjort för de olika tillfällen som de aktuella frågorna diskuterats med medlemsstaterna, liksom de senaste ändringarna av genomförandeförordning (EU) nr 809/2014. På begäran av medlemsstaterna kommer vägledningen om kontroller och påföljder att uppdateras under 2018.

SR 23/2014: Fel i landsbygdsutvecklingsutgifter: vad beror de på och hur åtgärdas de?

Svar på punkt 99, rekommendation 3: Kommissionen har åtagit sig att analysera möjliga sätt att förbättra resultatet av landsbygdsutvecklingspolitiken som helhet. Detta har redan börjat diskuteras i samband med utarbetandet av kommissionens meddelande om modernisering och förenkling av jordbrukspolitiken.

SR 24/2014: Förvaltas EU:s stöd till förebyggande och restaurering av skogsskador som orsakats av bränder och naturkatastrofer väl?

Svar på punkt 78, rekommendation 1, kommissionen, andra strecksatsen: Kommissionen håller med om att genomförandet av rekommendationen pågår. Kommissionen inledde samrådet med kommissionens expertgrupp om skogsbränder för att fastställa gemensamma kriterier. Eftersom skogstyper, brandkänslighet, geografiska och klimatiska förhållanden och brandfarlighetsnivåer är mycket olika inom EU, är det en gemensam övning med olika kommissionstjänster och berörda medlemsstater. Det verkar som att resultaten kan förväntas i slutet av 2018. GD Miljö tillsammans med det gemensamma forskningscentrumet ansvarar för denna fråga eftersom de är ledande inom expertgruppen för skogsbränder.

Svar på punkt 79, rekommendation 2, kommissionen, första strecksatsen: Kommissionen anser att rekommendationen är helt genomförd. De åtgärder som kommissionen vidtagit inklusive bl.a. pågående kontroller av överensstämmelse i medlemsstaternas kontrollsystem samt övervakning av handlingsplaner för fastställda svagheter anses vara effektiva. Dessa åtgärder syftar till att ta itu med några kända utmaningar med genomförandet av åtgärderna och fortsätter fram till slutet av den aktuella programperioden. En slutlig bedömning av effektiviteten av dessa åtgärder är därför ännu inte möjlig.

Svar på punkt 81, rekommendation 4, kommissionen: Den årliga förbättrade genomföranderapporten för de landsbygdsutvecklingsprogram som ska införas 2019 kommer att innehålla ytterligare information om genomförandet av åtgärden i enlighet med de specifika målen.

Vidare anges i meddelandet ”Framtiden för livsmedel och jordbruk” (COM(2017) 713 final) följande steg när det gäller den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

BILAGA 3.2

VIKTIGA FÖRBÄTTRINGAR OCH OLÖSTA BRISTER PER RAPPORT

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
1	SR 4/2014	Integrering av EU:s vattenpolitikmål i den gemensamma jordbrukspolitiken: delvis en framgång (naturresurser)	Efter en interinstitutionell överenskommelse har kommissionen tagit de första stegen för att integrera bestämmelser från direktiven i de befintliga tillämpliga bestämmelserna för instrumentet. Kommissionen har inkluderat vissa åtgärder avseende vattenpolitikmål i de nuvarande landsbygdsprogrammen.	För närvarande befinner sig integreringen av de två direktivens bestämmelser ännu på planeringsstadiet. De befintliga landsbygdsutvecklingsåtgärderna är endast inriktade på en del av målen för vattenpolitiken. Inga nya instrument – såsom revisorerna föreslog i den särskilda rapporten – har införts av kommissionen.
			Förhandsvillkor och flera förutsättningar för stödberättigande har förts in i landsbygdsutvecklingsplanerna.	Slutversionerna av de andra förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt är försenade och har ännu inte godkänts. Ytterligare integrering av mekanismer i landsbygdsutveckling har ännu inte genomförts.
			Förbättrad gemensam övervaknings- och utvärderingsram har införts som ska leverera bättre uppgifter för bedömningen av jordbruksmetoders påverkan på vatten.	Faktiska förbättringar av utvärderingen av jordbruksmetoders påverkan på vatten har ännu inte skett, och brister i medlemsstaternas faktiska rapporteringsmetoder har redan identifierats.
2	SR 8/2014	Har kommissionens förvaltning av integreringen av kopplat stöd i systemet med samlat gårdsstöd varit ändamålsenlig? (naturresurser)	Kommissionen har utfärdat ett stort antal riktlinjer, intensifierat de bilaterala kontakterna med medlemsstaterna och övervakat och regelbundet följt upp genomförandet av systemen för direktstöd på medlemsstatsnivå.	Den nuvarande rättsliga ramen för direktstöd blev mer komplex än den förra ramen. Medlemsstaterna hade därför problem med att tillämpa den korrekt när det gällde ansökningsåret 2015.
			Kommissionen har ökat sin övervakning och tillsyn samt påskyndat förfarandena för kontroll av överensstämmelse.	Vissa medlemsstater meddelade inte kommissionen grundläggande information om de nya systemen för direktstöd i tid, vilket försvagade dess övervakningsförmåga. Kommissionens egna revisioner av stödrättigheter kan bli bättre.
			Kommissionen har ökat sina övervaknings- och revisionsansträngningar.	Det finns inga uppgifter tillgängliga på kommissionsnivå om återvinningar som ska göras på medlemsstatsnivå när det gäller korrigering av felaktigt tilldelade stödrättigheter inom systemet med samlat gårdsstöd/ordningen för grundstöd och felaktigt beräknade utbetalningar.
			Kommissionen har ökat sina övervaknings- och revisionsansträngningar samt sin uppföljning av de attesterande organens arbete.	I ackrediteringskriterierna för utbetalande organ nämns inte stödrättigheternas korrekthet och giltighet. Dessutom är kommissionens metod och riktlinjer för de attesterande organens arbete med stödrättigheter ofullständiga.

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
3	SR 9/2014	Förvaltas EU:s stöd till investeringar och säljfrämjande åtgärder inom vinsektorn väl och kan man visa hur stödet har påverkat EU-vinernas konkurrenskraft? (naturresurser)	Kommissionen bekräftade på nytt under uppföljningsgranskningen att den regelbundet övervakar utnyttjandet av stödet, såsom den angav i sina svar på revisionsrättens särskild rapport nr 9/2014. Att genomföra regelbunden övervakning är dock endast ett förberedande första steg mot att genomföra revisionsrättens rekommendation.	En konsekvensbedömning och en bedömning av GJP-instrumentens samstämmighet har ännu inte gjorts. De första resultaten förväntas före den 31 december 2018. Det potentiella behovet av ytterligare en ordning för investeringsstöd särskilt för vin har ännu inte bedömts.
			Kommissionen har fastställt bestämmelser och förfaranden för att kontrollera och dokumentera kostnadernas rimlighet och projekts ekonomiska bärkraft. Kommissionen granskar överensstämmelse med förvaltnings- och kontrollsystemen och deras ändamålsenlighet.	INGA
			Förtydliganden av vissa krav (såsom varaktighet, förlängning och framgångskriterier) och prioritering av nya stödmottagare och nya marknader.	Kommissionens förtydliganden och prioriteringar kan bara delvis förbättra situationen eftersom de inte förhindrar långsiktigt stöd (upp till fem år) till samma stödmottagare på samma målmarknader i tredje länder. Kommissionen har förkastat rekommendationen och avser inte att genomföra den fullt ut. De risker som revisionsrätten identifierade i särskild rapport nr 9/2014 finns därför kvar.
			INGA	Revisionen visade att de säljfrämjande åtgärderna inte har utformats på ett tillfredsställande sätt och inte genomförs effektivt. De säljfrämjande åtgärderna används ofta till konsolidering av marknader i stället för till etablering på nya marknader eller återerövring av gamla marknader. En vinproducent som försöker behålla sin marknadsandel måste ständigt konsolidera marknaden. Det leder till frågan om sådana säljfrämjande åtgärder kan ha en varaktig effekt utan att vara alltför beroende av fortlöpande EU-stöd. Stöd till etablerade varumärken motsvarar inte heller åtgärdens ursprungliga syfte att stödja vinmarknaden och inte etablerade märken. Eftersom kommissionen inte har agerat och genomfört rekommendationen om att begränsa åtgärdens omfattning när det gäller stödberättigandet för varumärkesreklam kvarstår den risk som identifierades i särskild rapport nr 9/2014 att EU-medel ersätter stödmottagarens driftsutgifter.

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
			Kommissionen har infört bestämmelser och förfaranden för att förtydliga stödkraven.	Den generella möjligheten att stödja varumärkesreklam genom EU-finansiering kvarstår, vilket enligt revisionsrättens särskilda rapport nr 9/2014 eventuellt inte motsvarar åtgärdens ursprungliga syfte.
			Kommissionen har infört förtydligande bestämmelser och förfaranden för att se till att extra kostnader är motiverade och begränsade, såsom revisionsrätten rekommenderade i särskild rapport nr 9/2014.	INGA
			Kommissionen har infört skärpta övervakningskrav för medlemsstaterna i enlighet med revisionsrättens rekommendation.	INGA
			Medlemsstaterna har lämnat genomföranderapporter om statusen för sina program.	Det har ännu inte gjorts en övergripande utvärdering och åtföljande anpassningar av politiken.
4	SR 10/2014	Ändamålsenligheten i Europeiska fiskerifondens stöd till vattenbruk (naturresurser)	Kommissionen kontrollerade att medlemsstaternas fleråriga nationella strategiska planer och operativa program innehöll realistiska och lämpliga mål innan den godkände de operativa programmen.	INGA
			Det vägledningsdokument som har tagits fram av kommissionen bidrar till ökad förståelse av miljökrav och god praxis bland berörda parter inom vattenbruk.	INGA
			Till den nya programperioden såg kommissionen till att alla medlemsstater upprättade lämpliga fleråriga strategiska planer för vattenbruk före de operativa programmen.	INGA
			Kommissionen vidtar olika åtgärder för att främja förenklade administrativa förfaranden och relevant fysiskt planering. Framför allt möjliggör seminarierna diskussioner och utbyte av god praxis om dessa teman.	INGA
			Jämförbarheten hos de uppgifter som samlas in av Eurostat och de som samlas in genom ramen för uppgiftsinsamling har blivit bättre. Det har dock inte skett några framsteg när det gäller exaktheten och fullständigheten hos de uppgifter som sammanställs av kommissionen.	INGA

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
5	SR 22/2014	Att uppnå sparsamhet: att hålla kostnaderna för EU-finansierade projektbidrag inom landsbygdsutveckling under kontroll (naturresurser)	Kommissionen har i samarbete med medlemsstaterna utarbetat en vägledning om kontroll och påföljder inom landsbygdsutveckling, vars bilaga 1 innehåller en checklista för god praxis med inriktning på de största riskerna, såsom rekommenderat av revisionsrätten. Den fanns tillgänglig för medlemsstaterna tre månader tidigare än ursprungligen aviserat (i december 2014 i stället för i mars 2015). Europeiska nätverket för landsbygdsutveckling (ENRD) anordnar utbildningskurser på området, och alla relaterade dokument från de kurserna samt god praxis offentliggörs på ENRD:s webbplats.	Eftersom vägledningen inte är ett bindande och obligatoriskt dokument kan kommissionen inte veta hur många medlemsstater/regioner som faktiskt har använt den för att förbättra sina kontrollsystem. Mellan februari 2015 och januari 2016 anordnade ENRD totalt endast tre utbildningstillfällen om kostnadernas rimlighet och förenklade kostnadsalternativ. Med 118 landsbygdsutvecklingsprogram finns det en risk för att kommissionen kan behöva göra mer för att säkerställa att varje medlemsstat/region hade möjlighet att delta eller deltog i sådana utbildningstillfällen. ENRD:s plattform för utbyte av god praxis skulle kunna utvecklas genom tillägg av exempel på goda administrativa förfaranden på samma sätt som när det gäller kostnadernas rimlighet.
			Kommissionen kontrollerar kontrollsystemen mot den kända listan med risker och begär vid behov att medlemsstaterna ska vidta korrigerande åtgärder. Kontroller görs av kostnadernas rimlighet inom ramen för regelefterlevnadsrevisionen av varje akt i enhet H4:s (GD Jordbruk och landsbygdsutveckling) urval och som en nyckelkontroll 7 under nyckelkontroller och kompletterande kontroller avseende landsbygdsutvecklingsåtgärder 2014–2020. Kommissionen kontrollerar kostnadernas rimlighet som ett led i kontrollerna av enskilda akter vid regelefterlevnadsrevisionen (checklista för regelefterlevnadsgranskning).	

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
6	SR 23/2014	Fel i landsbygdsutvecklingsutgifter: Vad beror de på och hur åtgärdas de? (naturresurser)	Kommissionen har en infört en mängd olika instrument för att komma till rätta med de bakomliggande orsakerna till fel: handlingsplaner i medlemsstaterna, vägledningar, seminarier med företrädare för förvaltningsmyndigheter och utbetalande organ från alla medlemsstater och utbildning via Europeiska nätverket för landsbygdsutveckling (ENRD).	INGA
			Kommissionen vidtar flera olika åtgärder för att minska risken för en upprepning av de tidigare bristerna och felen, till exempel övervakning, utbildning, informationsspridning och revisioner i medlemsstaterna.	De genomföranderapporter som medlemsstaterna skulle skicka senast den 30 juni 2017[1] gör att kommissionen kan få en uppdaterad och mer ingående bild av genomförandet av landsbygdsutvecklingsprogrammen.
			Kommissionen har redan begärt att medlemsstaterna ska öka omfattningen på sina administrativa kontroller så att de också omfattar åtaganden som kan kontrolleras baserat på styrkande handlingar.	Kommissionen är fast besluten att bedöma utformningen av politiken och det fortsatta behovet av varje stödåtgärd utifrån resultaten av genomförandet av programperioden 2014–2020 innan den lägger fram förslag till nästa programperiod.
7	SR 24/2014	Förvaltas EU:s stöd till förebyggande och restaurering av skogsskador som orsakats av bränder och naturkatastrofer väl? (naturresurser)	Kommissionen har infört lämpliga verktyg inom processen för godkännande av landsbygdsutvecklingsprogrammen (en förbättrad strategi, kommissionens åtgärdsdokument, checklistor och kommunikationsprocesser). Dessa verktyg gör att kommissionen kan vidta åtgärder och medlemsstaterna göra erforderliga justeringar i tid för att komma till rätta med brister när det gäller beskrivningen av och motiveringen till behov av förebyggande åtgärder.	INGA
			En fullständig uppsättning kriterier som är tillämpliga för alla medlemsstater håller fortfarande på att tas fram, men kommissionen kräver att medlemsstaterna ska basera sina stödåtgärder på nationella skogsbruks-/katastrofhanteringsplaner som anpassats till de specifika förhållandena i varje deltagande medlemsstat. Kommissionen har åtagit sig i RAD-databasen att genomföra rekommendationen före utgången av 2018.	En EU-omfattande uppsättning grundläggande kriterier, i enlighet med revisionsrättens rekommendation, har ännu inte tagits fram/håller på att tas fram.

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
			Medlemsstaternas kontrollsystem bedömdes av kommissionen under godkännandet av medlemsstaternas landsbygdsutvecklingsprogram för 2014–2020, och kommissionen utför regelefterlevnadsrevisioner.	En utvärdering av åtgärdernas ändamålsenlighet har ännu inte gjorts på grund av att merparten av de projekt som finansieras under den nya programperioden ännu inte har avslutats eller granskats.
			Kommissionen har meddelat riktlinjer och anvisningar som säkerställer att medlemsstaterna kopplar sina insatser till strategiska mål som förebyggande av bränder och naturkatastrofer, såsom fastställs i deras nationella skogsskyddsplaner.	INGA
			Anpassning av indikatorn för stödområde för förebyggande åtgärder.	Kommissionen har bekräftat i RAD-databasen att genomförandet av anpassningen inte kan avslutas förrän 2019. Det finns därför en risk för att de brister som identifierades i särskild rapport nr 24/2014 när det gäller övervakning kan bestå under perioden 2014–2020 om de nya, föreslagna övervakningsverktygen ännu inte har förbättrat övervakningsramen för detta specifika stöd, såsom revisionsrätten befarade i slutsatserna (punkt 81) i särskild rapport nr 24/2014.
8	SR 1/2014	Ändamålsenligheten i kollektivtrafikprojekt i städer som får EU-stöd (sammanhållning)	Skyldighet att ha output- och resultatindikatorer per specifik(t) mål/investeringsprioritering/prioriterat område, vilket innebär att förvaltningsverktyg finns på plats för att övervaka projektens övergripande effekt inom det specifika målet/prioriterade området i fråga.	Kommissionen kunde ha begärt resultatindikatorer för kollektivtrafikprojekt i förhandlingsprocessen, men eftersom det inte finns några obligatoriska, på förhand fastställda resultatindikatorer inom Eruf har inte alla de operativa programmen med kollektivtrafikprojekt fastställt sådana indikatorer. Det finns inga indikatorer på nivån för själva projekten och inga indikatorer när det gäller kvaliteten på tjänsterna och graden av användartillfredsställelse, och användningen av användarundersökningar är inte systematisk eller obligatorisk.
			En betydande förbättring är att för första gången under perioden 2014–2020 införlivas också huvudprinciperna för upprättandet av en kostnadsnyttoanalys i en rättsakt[1] och inte bara i en vägledning (handboken för kostnadsnyttoanalys), vilket göra att genomförandet av dem blir obligatoriskt. En annan förbättring skulle kunna vara de utvärderingar som görs av transportsektorn för perioden 2014–2020 under förutsättning att de också omfattar de vinster som nämns i vår rekommendation.	Hur som helst ingår varken utnyttjandegrad eller vinster i bidragsöverenskommelserna, och de mäts inte heller per projekt. Med tanke på att det inte finns några på förhand fastställda resultatindikatorer i Eruf-förordningen finns det fortfarande inga enhetliga normer med vilkas hjälp man kan mäta kollektivtrafikens resultat för programperioden 2014–2020 per sektor.

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
			Det är nu ett rättsligt krav att göra en uppskattning av antalet förväntade användare. En bedömning av dessa uppskattningar görs regelbundet av experter vid den oberoende kvalitetsgranskningsfunktionen/Jaspers.	INGA
			Den nya lagstiftningen, inbegripet de förhandsvillkor som har trätt i kraft, omfattar de grundläggande delarna, och det beaktas och analyseras av de experter som bedömer ansökningarna.	INGA
			En betydande förbättring är att för första gången under perioden 2014–2020 ingår huvudprinciperna för kostnadsnyttoanalys i rättsaktakter (kommissionens delegerade förordning nr 480/2014 och kommissionens genomförandeförordning 207/2015) och inte bara i en vägledning (handboken för kostnadsnyttoanalys). Under denna programperiod är tillvägagångssättet mer systematiskt när det gäller mätning av de operativa programmens resultat med en skyldighet att fastställa aktivitets- och resultatindikatorer för prioriterade investeringar och särskilda mål	Det görs fortfarande ingen mätning på de enskilda projektens nivå, vilket är vad rekommendationerna kräver. Med tanke på att det inte finns några på förhand fastställda resultatindikatorer i Eruf-förordningen finns det fortfarande inga enhetliga normer med vilkas hjälp man kan mäta kollektivtrafikens resultat för programperioden 2014–2020 per sektor.
9	SR 7/2014	Har Eruf på ett framgångsrikt sätt stött utvecklingen av företagsinkubatorer? (sammanhållning)	EU-medfinansierade företagsinkubatorer kommer nu att inrättas med utgångspunkt i detaljerade och realistiska affärsplaner och särskilt beakta hållbarheten i sin inkubationsverksamhet utan vinstsyfte.	INGA
			Att personalen vid företagsinkubatorer har lämpliga kvalifikationer har införts som ett villkor för EU-medfinansiering.	INGA
			Företagsinkubatorer kan endast få EU-medfinansiering om deras kunder har innovativa affärsidéer med stor tillväxtpotential.	INGA
			Kommissionen har informerat åtminstone vissa medlemsstater om revisionsrättens särskilda rapport nr 7/2017 och rekommendationerna i den. Vissa operativa program innehåller bestämmelser om behovet av att uppmärksamma inkubationsprogram, behovet av att följa de små och medelstora företagen under deras första år och skyldigheten att ge nystartade företag stöd när det gäller genomförbarhet, mentorsprogram och utbildning.	Det finns inga bevis för att inkubationsprocessen alltid börjar med ett detaljerat, skräddarsytt inkubationsprogram vars genomförande följs upp och att uppnåendet av affärsmålen alltid bedöms. Det finns fortfarande inga utförliga riktlinjer till medlemsstaterna som uttryckligen kräver att alla villkor för EU-medfinansiering av företagsinkubatorer, såsom rekommenderat av revisionsrätten, ska tas med i alla nationella operativa program där användning av sådana inkubatorer planeras.

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
			Inkubatorer kan också erbjuda sina tjänster till företag utan hemvist i landet men bara i de medlemsstater som kommissionen nämner som exempel och på det sättet låta inkubationsstödet få en större effekt på det lokala näringslivet och förbättra möjligheterna till nätverksbyggande.	Att erbjuda inkubationstjänster också till företag utan hemvist i landet är ännu inte ett villkor för EU-medfinansiering av företagsinkubatorer i alla medlemsstater. Det finns fortfarande inga utförliga riktlinjer till medlemsstaterna som uttryckligen kräver att alla villkor för EU-medfinansiering av företagsinkubatorer, såsom rekommenderat av revisionsrätten, ska tas med i alla nationella operativa program där användning av sådana inkubatorer planeras.
			Kommissionen rekommenderar att ett övervakningssystem baserat också på affärsdata som tagits fram av kunder som fått stöd inrättas av företagsinkubatorer som får EU-medfinansiering.	Inrättandet av sådana övervakningssystem är inte ett villkor för medfinansiering utan begärs på frivillig basis.
			Kommissionens kunskaper hålls uppdaterade.	INGA
			Kommissionen delar företagsinkubatorernas kunskaper och erfarenheter med medlemsstaterna.	INGA
10	SR 12/2014	Är Eruf ändamålsenlig när det gäller att finansiera projekt som direkt främjar biologisk mångfald i enlighet med EU:s strategi för biologisk mångfald fram till 2020? (sammanhållning)	Metodramen för kartläggning och bedömning av ekosystem och deras tjänster har färdigställts av kommissionen och EEA. Kommissionen har även offentliggjort riktlinjer, rapporter och studier för att stödja medlemsstaterna.	INGA
			Kommissionen har bedömt komplementariteten hos åtgärder för att främja biologisk mångfald i samband med antagandet av partnerskapsavtal, och olika generaldirektorat har lämnat bidrag.	INGA
			Generellt sett har övervakningen förbättrats med tanke på den bättre interventionslogik som nu är på plats och den mer konsekventa användningen av indikatorer.	Kommissionen övervakar inte operativa program i detalj. Med hänsyn till förvaltningsmetoden är detta ett ansvar på medlemsstatsnivå.
			Medlemsstaterna informerades av kommissionen på arbetsgruppsmöten om revisionsrättens rekommendation att följa upp de förberedande projekten med sikte på en aktiv skyddspolitik, särskilt när det gäller att genomföra specifika skydds- och förvaltningsplaner för livsmiljöer och arter på ett ändamålsenligt sätt.	Kommissionen diskuterar problemen med de förberedande projekten med medlemsstaterna, men det beaktas inte tillräckligt i vägledningarna.

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
			Bestämmelser har införts i de operativa programmen om att det ska finnas förfaranden för att utvärdera miljöförändringarna i livsmiljöer och för arter till följd av insatserna.	INGA
			Kommissionen har gett medlemsstaterna rådet att tillämpa Eruf-regler växelvis med andra EU-medel genom vägledning och diskussioner om genomförandet av projekt för biologisk mångfald i arbetsgrupper om biologisk mångfald.	INGA
			En mekanism för att spåra EU-utgifter för biologisk mångfald baserad på de aktuella utgiftskoderna har införts.	Det är ännu för tidigt att bedöma processen som helhet och därmed mekanismens precision.
11	SR 20/2014	Har Eruf-stödet till små och medelstora företag när det gäller e-handel varit ändamålsenligt? (sammanhållning)	En stabilare interventionslogik har införts i de operativa programmen, inbegripet användning av aktivitets- och resultatindikatorer, varav en del är gemensamma och har fastställts på förhand på EU-nivå.	INGA
			En skyldighet att ha övervakningssystem har införts, inbegripet informationssystem för att samla och aggregera uppgifterna avseende indikatorerna. Om de fungerar ordentligt bör de göra det möjligt för kommissionen att få enhetliga och tillförlitliga uppgifter från medlemsstaterna om hur de operativa programmen fortskrider inte bara finansiellt utan också resultatmässigt. Det är nu mer sannolikt att framsteg mot målvärden kommer att mätas i tid och möjliggöra jämförelser över tid.	Ytterligare vägledning och kontroller behöver genomföras på medlemsstatsnivå för att säkerställa att de övervaknings- och informationssystem som har införts levererar tillförlitliga och aktuella uppgifter om de operativa programmens framsteg och resultat.
			Programspecifika indikatorer inom TM2 kan när så är lämpligt ringa in aktiviteter och resultat som är en följd av insatser för utveckling av e-handeln i programmen.	Kommissionen har inte som aviserat föreslagit standardindikatorer som är relevanta för EU:s strategiska mål om e-handel.

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
			Kommissionen har gett förvaltningsmyndigheter råd om utformningen av urvalskriterier i IKT-projekt. Hela strukturen på operativa program är mer resultatorienterad. Kommissionen har även vidtagit åtgärder som skulle kunna leda till färre hinder för gränsöverskridande e-handelsverksamhet och som syftar till att göra det möjligt för e-handelsföretag att utnyttja den inre marknadens möjligheter.	INGA
			När det gäller effektövervakning har utvärderingsplaner begärts från förvaltningsmyndigheterna.	Kommissionen har inte krävt att en minimiuppsättning av stabila indikatorer med tillhörande mål definieras i bidragsöverenskommelserna.
			För programperioden 2014–2020 har kommissionen krävt att såväl övervaknings- som kontrollsystem ska införas på de operativa programmens nivå och på medlemsstatsnivå. Målet är att kommissionen själv ska kunna lita på dessa olika nivåer, kompletterade med dess egna kontroller, och uppnå tillräcklig säkerhet om att de uppgifter som förts in i detta övervakningssystem är tillförlitliga och konsekventa.	INGA
			INGA	Det har inte införts en mekanism som 1) garanterar att betalningarna kopplas till resultatet och 2) kan justeras vid mycket otillfredsställande resultat.
12	SR 21/2014	EU-finansierad flygplatsinfrastruktur: dålig valuta för pengarna (sammanhållning)	Förhandsvillkor, sedan programperioden 2014–2020, och förstärkningen av kostnadsnyttoanalyser som huvudprincipen för dem finns nu med i rättsakter.	Det finns en ökad risk för att medlemsstaterna genom översynen av den allmänna gruppundantagsförordningen tar tillfället i akt och använder offentlig finansiering till mindre flygplatser som inte är ekonomiskt bärkraftiga.
13	SR 13/2014	EU:s återanpassningsstöd efter jordbävningen i Haiti (yttre åtgärder)	Lämpligt genomförande av riktlinjer för budgetstöd som utfärdades i september 2012 och som införde ramen för riskhantering med framsteg för riskreducerande åtgärder och ett system för tidig varning.	INGA
			Antagande och genomförande av en åtgärdsplan för motståndskraft i krisbenägna länder under perioden 2013–2020 som understryker vikten av att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd och fastställa mål och mandat för GD Europeiskt civilskydd och humanitära biståndsåtgärder (Echo) och GD Internationellt samarbete och utveckling.	INGA

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
			Den gemensamma ramen för det humanitära biståndet och utvecklingsbiståndet integrerar begreppet motståndskraft och tillvägagångssättet med att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd i planeringen, identifieringen och genomförandet av EU-aktörers samarbetsaktiviteter. Exempelvis har övergångsstrategier och parallella kopplingar mellan humanitärt bistånd och utvecklingssamarbete utformats på ett lämpligt sätt för Haiti.	INGA
			GD Europeiskt civilskydd och humanitära biståndsåtgärder (Echo) och EuropeAid anpassade sina humanitära verktyg genom att inkludera ett kapitel om exitstrategier och sammanknytning av katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd.	I praktiken varken formaliseras eller dokumenteras exit- och övergångsstrategierna. Till exempel fastställs inte exitkriterier, utses inte det minimum av personal som krävs för att säkerställa övergången, har inte en kommunikationsprocess planerats och nämns inte indikatorer som utlöser ett avslut.
			Nya riktlinjer för budgetstöd utfärdades i september 2012 (ingen förändring 2017) som föreskriver avtal om statsbyggande med möjligheter för länder att få stöd för kapacitetsuppbyggnad med fokus på centrala funktioner i förvaltningen av de offentliga finanserna.	INGA
			Den handlingsplan för reform av förvaltningen av de offentliga finanserna som krävdes i avtalen om statsbyggande utgör grunden för övervakningen av reformen av förvaltningen av de offentliga finanserna, baserat på tidsbestämda riktmärken, som rapporteras regelbundet i varje bedömning av stödberättigandet i utbetalningsakterna.	INGA
			Kortsiktigare förväntningar på reformen av förvaltningen av de offentliga finanserna för att skydda EU-medlen mot slöseri, läckage och ineffektivitet har tagits med i övervakningstabellen för förvaltningen av de offentliga finanserna i riktlinjerna för budgetstöd. För Haiti har en deklaration från trepartsdialogen (parlamentet, regeringen och civilsamhället) utfärdats i syfte att tillsammans med partner införa kortfristiga reformer för att skydda EU-medel.	INGA
			Mallen för kontinuitetsplanen har uppdaterats, bland annat med bestämmelser för utplacering av räddningstjänstpersonal.	INGA

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
14	SR 16/2014	Ändamålsenligheten i att kombinera bidrag från regionala investeringsinstrument med lån från finansinstitut för att stödja EU:s externa politik (yttre åtgärder)	Nya riktlinjer för kombinerade insatser har antagits och motsvarande ansökningsformulär har tagits fram. Personalen utbildas regelbundet i hur de ska tillämpas.	INGA
			Den roll som kommissionens avdelningar och framför allt EU-delegationerna ska spela anges tydligt i riktlinjerna.	INGA
			Informationens fullständighet, löptid och de kombinerade projektens mervärde säkerställs med det nya ansökningsförfarandet.	INGA
			Steget med ett preliminärt godkännande av projekt har tagits bort, vilket har förkortat längden på förfarandet för godkännande.	INGA
			I den nya mallen för delegeringsbidragsöverenskommelser och bidragsöverenskommelser med organisationer som bedöms genom en analys i fyra steg (Pagoda) anpassas betalningsplanen på ett sådant sätt att den frigjorda förhandsfinansieringen beaktar åtagandena från den förra perioden.	INGA
			Genom Pagoda inför kommissionen en resultatmätningsram med indikatorer för uppföljning av EU:s bidrag.	INGA
			EU-delegationens roll beskrivs tydligt i riktlinjerna.	INGA
			Metoden för resultatorienterad övervakning utarbetas och tillämpas som ett pilotprojekt.	INGA
			Med det nya förfarandet för godkännande och Pagoda förankras synligheten i ansökningsformuläret och det efterföljande kontraktet.	INGA

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
15	SR 18/2014	EuropeAids system för utvärdering och resultatinriktad övervakning (yttre åtgärder)	It-modulen Eval ger omedelbar information om de ekonomiska resurser som krävs för utvärderingar. Modulen för resultatinriktad övervakning ger information om vilka projekt som kan övervakas inom de budgetar som fördelats till uppdragstagare. Med hjälp av verktygen för personalfördelning, till exempel Wlad, WLAHQ och Optimus, bedöms regelbundet personalbehoven och föreslås anpassningar.	Det har inte visats tydligt hur personalfördelningen mellan framför allt den resultatinriktade övervakningen och utvärderingar har säkerställts inom Wlad, WLAHQ eller Optimus. Det finns ingen information om tillhörande personal, såsom angavs i revisionsrättens rapport.
			Tydliga urvalskriterier för utvärderingar har fastställts i ett försök att säkerställa att relevanta projekt täcks på lämpligt sätt. Komplementariteten mellan den resultatinriktade övervakningen och utvärderingar beaktas på planeringsstadiet och vid utformningen av it-modulen Eval och it-modulen för resultatinriktad övervakning.	Det saknas dokumentation om hur urvalskriterierna har tillämpats när enskilda utvärderingsplaner (exempel) upprättats av delegationer och vid huvudkontoret.
			GD Internationellt samarbete och utveckling har tagit viktiga steg för att förbättra sitt system för övervakning av och rapportering om utvärderingar: en analys av projektutvärderingar 2015, införandet av it-modulen Eval och undertecknande av ESS-kontraktet.	ESS-kontraktet, som tilldelades först i december 2016, befinner sig fortfarande i en inledningsfas. Därför krävs ytterligare ansträngningar för att revisionsrättens rekommendation ska genomföras fullt ut, särskilt vad beträffar skälen till förseningarna av utvärderingarna och de åtgärder som vidtas för att komma till rätta med dem. Bristande ändamålsenlighet i delegationernas leverans av vägledande fleråriga utvärderingsprogram.
			Övervakningen av utvärderingsaktiviteter håller på att förbättras betydligt genom genomförandet av ESS-kontraktet som undertecknades i december 2016. It-modulen Eval infördes i september 2016, och GD Internationellt samarbete och utveckling har gjort det obligatoriskt att använda den.	INGA
			Uppdaterade, ingående riktlinjer finns tillgängliga om kvalitetssäkring när det gäller resultatinriktad övervakning och utvärderingar. It-modulen Eval och it-modulen för resultatinriktad övervakning innehåller funktioner som underlättar en grundlig kvalitetssäkringsprocess. Det finns väldokumenterade exempel på att GD Internationellt samarbete och utveckling och dess externa uppdragstagare har gjort ett grundligt arbete när det gäller att säkerställa kvaliteten på rapporter om resultatinriktad övervakning. Genomförandet av ESS-kontraktet, som inbegriper en förbättring av kvalitetsbedömningsmatrisen, har påbörjats, vilket dokumenteras i startrapporten.	INGA

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
			Det finns exempel på att GD Internationellt samarbete och utveckling har gjort en grundlig kvalitetssäkring av rapporter om resultatinriktad övervakning och utvärderingsrapporter. Kvalitetssäkringssystemet har blivit bättre, men vilken roll ESS ska ha i det har ännu inte fastställts klart och tydligt. När det gäller rapporter om resultatinriktad övervakning gör en extern uppdragstagare en systematisk kontroll som godkänns av GD Internationellt samarbete och utveckling. När det gäller utvärderingar innehåller det nya it-verktyget Eval en obligatorisk kvalitetssäkringskontroll av rapporter.	INGA
			I paketet om bättre lagstiftning och anvisningarna i åtgärdspaketet understryks nödvändigheten av Smart-mål och Racer-indikatorer med referensvärden och delmål. I praktiken ansträngde sig GD Internationellt samarbete och utveckling för att se över åtgärdsdokumenten för program i syfte att säkerställa överensstämmelse med de ovannämnda riktlinjerna och revisionsrättens rekommendation.	INGA
			GD Internationellt samarbete och utveckling förbättrade sitt utvärderingssystem genom att tydligt fastställa urvalskriterier och säkerställa en rimlig täckning av projekt och program (se rekommendation 4.3). Genom de nya åtgärdsdokumenten skapas en koppling mellan övergripande mål och förväntade effekter, och det finns exempel på att tydliga indikatorer har tagits fram. Ramen för att bedöma effekter fastställdes genom antagandet av ramverket för resultatet av EU:s internationella utvecklings- och samarbetsåtgärder i mars 2015, i enlighet med agendan för förändring.	En systematisk mekanism för insamling av uppgifter om programmens resultat under minst tre år efter deras slutförande för att tydligt visa de uppnådda resultatens effekter och varaktighet är ännu inte på plats. En ökning av andelen efterhandsutvärderingar, vilket krävs för att visa långsiktiga resultat såsom effekter, har ännu inte kunnat påvisas. Brister i uppgifterna om utvecklingsresultat och i mekanismerna för erfarenhetsåterföring rapporterades till GD Internationellt samarbete och utveckling i oktober 2016 (*Review of the strategic evaluations* [översyn av de strategiska utvärderingarna]).

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
			Den centrala resultatindikatorn 19 uppvisade 2014 en betydande ökning jämfört med det föregående året och ökade även 2016. Förbättrade urvalskriterier för projektutvärderingar bidrar dessutom till bättre representativitet i populationen och till att man uppnår ett större mervärde med begränsade resurser. Kommissionen gjorde en analys och drog slutsatsen att en ökning av antalet efterhandsutvärderingar inte nödvändigtvis skulle leda till bättre information om resultat och att den skulle kosta pengar samtidigt som resurserna till utvärdering är begränsade. GD Internationellt samarbete och utveckling förbättrade sina urvalskriterier för projektutvärderingar, och andelen för samtliga utvärderingar (preliminär, slutlig och i efterhand) ökade.	GD Internationellt samarbete och utveckling kunde inte påvisa att efterhandsutvärderingarna hade ökat, men förbättringar uppnåddes på alternativa sätt.
			En översyn av GD Internationellt samarbete och utvecklings strategiska utvärderingar för perioden 2006–2016 gjordes som ett bidrag till uppdateringen av EU:s politik för utvecklingssamarbete (slutrapport i oktober 2016). Det finns exempel då en ettårig uppföljningsperiod förefaller tillräcklig för positiva genomföranderesultat. Det finns vissa fall där särskilda uppföljande strategiska utvärderingar planeras eller där rekommendationer följs upp efter mer än ett år. Inrättandet av en arbetsgrupp och skapandet av en ny dynamik på enheten för kunskapshantering vid GD Internationellt samarbete och utveckling har resulterat i fortlöpande förbättringar som man räknar med kommer att förverkligas de närmaste åren.	Det finns ingen systematisk mekanism för uppföljning av handlingsplaner för rekommendationer i strategiska utvärderingar längre tid än ett år vad beträffar den så kallade fiche contradictoire. It-modulen Eval innehåller ännu inte strategiska utvärderingar.
			En it-modul (Eval) som fungerar som databas och förvaltningsverktyg har tagits fram av GD Internationellt samarbete och utveckling som ett resultat av kraven i revisionsrättens rekommendation.	INGA

Antal	SR	Rapporttitel	Förbättringar	Brister
16	SR 2/2014	Förvaltas förmånsordningar på handelsområdet på ett lämpligt sätt? (egna medel)	GD Handel har utarbetat en ändrad version handboken för hållbarhetsbedömning. Enligt GD Handel har konsekvensanalyser och hållbarhetsbedömningar gjorts av alla större handelsavtal.	INGA
			GD Handel har ett uppdaterat samförståndsavtal med Eurostat och ett administrativt arrangemang med gemensamma forskningscentrumet JRC avseende ett projekt för analys av världshandeln för EU. Eurostat deltar aktivt i de avdelningsövergripande styrgrupperna för hållbarhetsbedömningar.	INGA
			GD Handel har uppdaterade utvärderingsplaner och genomför efterhandsutvärderingar på en mer systematisk grund, inklusive uppskattningar av uteblivna intäkter.	INGA
			GD Handel har utarbetat två rapporter om systemets effekter.	Halvtidsöversynen av det allmänna preferenssystemet till de lagstiftande myndigheterna i enlighet med den rättsliga grunden (artikel 40 i förordning nr 978/2012) beräknas inte vara klar förrän i slutet av juni 2018.
17	SR 15/2014	Fonden för yttre gränser har främjat ekonomisk solidaritet, men resultaten behöver mätas bättre och fonden behöver ge ett större europeiskt mervärde (smart tillväxt för alla)	Rättsakter med relevanta och mätbara indikatorer har antagits. Regler och riktlinjer för en enhetlig användning och ett enhetligt tillvägagångssätt har införts.	Vissa rapporter och dokument måste färdigställas och antas.
			Workshoppar för medlemsstaterna och andra former av konsulärt samarbete har anordnats.	Kommissionen bör fortsätta att samarbeta med medlemsstaterna för att upprätta gemensamma ansökningscentrum.
			En plattform för regelbundet utbyte i rätt tid av dokument och information har inrättats. Samarbetet och samrådet har förbättrats och finslipats.	INGA
			Olika aktiviteter har organiserats för att stärka den administrativa kapaciteten.	Genomförandet av Amif och Fonden för inre säkerhet skulle förbättras om medlemsstaterna delade med sig av bästa praxis.

KOMMISSIONENS SVAR

SR 04/2014: Integrering av EU:s vattenpolitikmål i den gemensamma jordbrukspolitiken: delvis en framgång

Godkända slutliga versioner av de andra förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt är försenade och fortfarande pågående. Ytterligare integrering av mekanismer för landsbygdsutveckling är fortfarande pågående.

Svar: Kommissionen håller med om att bedömningen av de andra förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt fortfarande är pågående, men avser fortfarande att lägga fram respektive rapport från kommissionen långt före den rättsliga tidsfristen i december 2018. På grundval av en ad hoc-bedömning av de relevanta delarna har emellertid informationen i dessa förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt använts ändamålsenligt för att säkerställa överensstämmelse med förhandsvillkoren för vatten i landsbygdsutvecklingsprogrammen. Därför anser kommissionen att minimivillkoren avseende genomförandet av ramdirektivet om vatten har uppfyllts innan den ingått åtaganden för landsbygdsutvecklingsmedel, dvs. vattenprissättning, samt en uppsättning stödberättigande kriterier för investeringar i bevattning. Kommissionen anser således att rekommendationen har genomförts med hänsyn till landsbygdsutvecklingspolitiken.

Faktiska förbättringar för att bedöma jordbrukets påverkan på vatten är fortfarande pågående, och brister i medlemsstaternas faktiska rapporteringsmetoder har redan fastställts.

Svar: Kommissionen bekräftar att arbetet med riktlinjerna för bedömning av effekterna av landsbygdsutvecklingsprogrammen genom de utvärderingar som ska läggas fram i årsrapporterna för 2019 pågår.

Detta inkluderar två effektindikatorer för att bedöma jordbrukets påverkan på vatten.

Samma indikatorer kommer att bedömas i landsbygdsutvecklingsprogrammens efterhandsutvärderingar 2014–2020, för vilka vägledning kommer att tillhandahållas.

SR 08/2014: Har kommissionens förvaltning av integreringen av kopplat stöd i systemet med samlat gårdsstöd varit ändamålsenlig?

Vissa medlemsstater har inte meddelat grundläggande uppgifter om de nya systemen med samlade gårdsstöd i tid för kommissionen, vilket har försvagat dess övervakningskapacitet. Dess egna revisioner av stödrättigheter visar att det finns utrymme för förbättringar.

Svar: Som ett resultat av konstaterandet ändrade kommissionen sin metod för att säkerställa mer fokus på revision och validering av de centrala beräkningarna och de interna kontrollerna som tillämpades. Alla revisioner som inleddes/ska inledas under andra halvåret 2017 påverkas av denna förändring. Tre revisioner har redan slutförts (SE, IT och Förenade kungariket–Skottland). Revisionsrapporten NAC/2017/002/SE skickades nyligen till revisionsrätten (den 20 april 2018). Revisionsrapporten för IT bör skickas denna månad.

Det finns inga tillgängliga uppgifter på kommissionsnivå om återbetalningar som ska göras på medlemsstatsstatsnivå i relation till korrigeringen av felaktigt tilldelade stödrättigheter enligt det grundläggande stödsystemet/det samlade stödsystemet och felaktigt beräknat stöd.

Svar: I enlighet med EU-lagstiftningen är det medlemsstaternas ansvar att utföra återbetalningar från stödmottagarna. Dessutom rapporterar medlemsstaterna om dessa återbetalningar per stödmottagare och utan att ange orsakerna till den oriktighet som ledde till att stödet ska återbetalas. (Det är möjligt att samma stödmottagare har flera brister inom ramen för olika stödåtgärder.) Kommissionen tillämpar finansiella korrigeringar för bristande skyndsamhet vid återbetalningar. Dessa korrigeringar grundar sig på analysen av medlemsstaternas hantering av återbetalningsförfarandena, som registrerats i enlighet med rättsliga krav, dvs. per stödmottagare, utan uppdelning i olika skäl för bristande betalning. Revisionsrätten uppmanas att ta hänsyn till den ram som anges i den tillämpliga lagstiftningen.

Ackrediteringskriterierna för utbetalningsställen hänvisar inte till noggrannheten och giltigheten avseende stödrättigheterna. Dessutom är kommissionens metodik och riktlinjer för att fastställa de attesterande organens arbete avseende stödrättigheterna ofullständiga.

Svar: Ackrediteringskriterierna för utbetalningsställena är utarbetade utan tillhandahållande av en uppräknande förteckning över alla typer av kontroller som måste utföras. Ackrediteringskriterierna är utarbetade på ett generellt sätt, det finns ingen hänvisning till någon stödåtgärd. Samtidigt anges tydligt i EU-lagstiftningen att utbetalningsställena måste se till att "det belopp som utbetalas till en mottagare är förenligt med unionens bestämmelser" (punkt 1 A i bilaga I till förordning (EU) nr 907/2014). Kommissionen anser att det befintliga systemet är solitt och ger goda resultat, även när man tar hänsyn till mycket låga felprocent för direktstöd (under väsentlighetskriterierna i revisionsrättens årsrapport för 2016). När det gäller de attesterande organens arbete anser kommissionen också att de nuvarande riktlinjerna för dessa organs åtaganden är tydliga och heltäckande, så det finns en lämplig ram för det.

Kommissionens riktlinjer kan inte vara alltför föreskrivande. De attesterande organen är kvalificerade revisorer och arbetar enligt internationellt vedertagna revisionsstandarder, och bör därför använda sin yrkesmässiga bedömning i attesteringsarbetet.

SR 09/2014: Förvaltas EU:s stöd till investeringar och säljfrämjande åtgärder inom vinsektorn väl och kan man visa hur stödet har påverkat EU-vinernas konkurrenskraft?

Kommissionens införande av förtydliganden och prioriteringar kan endast delvis förbättra situationen eftersom de inte hindrar långsiktigt stöd (upp till fem år) för samma mottagare på samma målmarknader i tredjeländer.

Efter att ha avvisat rekommendationen har kommissionen inte för avsikt att genomföra denna rekommendation i sin fulla omfattning. Därför finns de risker som revisionsrätten fastställer i SR 9/2014 fortfarande kvar.

Svar: Kommissionen anser att när en aktör har gynnats av stöd för en marknadsföringsoperation på en tredjelandsmarknad för en tre- till femårsperiod, är aktören inte mer berättigad till stöd för samma verksamhet på samma marknad, inte ens i en efterföljande programperiod. Detta koncept har tydligt förklarats i en skrivelse som skickades till en medlemsstat i januari och det har diskuterats i vinkommittén i mars i år.

SR 22/2014: Att uppnå sparsamhet: att hålla kostnaderna för EU-finansierade projektbidrag inom landsbygdsutveckling under kontroll

Eftersom vägledningen inte är ett bindande och obligatoriskt dokument som ska följas kan kommissionen inte veta hur många medlemsstater/regioner som faktiskt använt den för att förbättra sina kontrollsystem.

Totalt var det mellan februari 2015 och januari 2016 endast tre utbildningssessioner anordnade av Europeiska nätverket för landsbygdsutveckling om kostnadernas rimlighet och förenklade kostnadsalternativ. Med 118 landsbygdsutvecklingsprogram finns det risk för att kommissionen kan behöva göra mer för att försäkra att varje medlemsstat/region får/fick möjlighet att delta i sådana utbildningssessioner.

Europeiska nätverket för landsbygdsutvecklings plattform för utbyte av god praxis kan utvecklas genom att lägga till exempel på goda administrativa förfaranden, t.ex. där kostnaderna är rimliga.

Svar: Kommissionen anser att rekommendationen är helt genomförd. Kommissionen har redogjort för de olika tillfällen som de aktuella frågorna diskuterats med medlemsstaterna, liksom de senaste ändringarna av genomförandeförordning (EU) nr 809/2014. På begäran av medlemsstaterna kommer vägledningen om kontroller och påföljder att uppdateras under 2018.

SR 23/2014: Fel i landsbygdsutvecklingsutgifter: vad beror de på och hur åtgärdas de?

De genomföranderapporter som medlemsstaterna ska skicka senast den 30 juni 2017 kommer att ge kommissionen möjlighet att få en uppdaterad och mer ingående bild av genomförandet av landsbygdsutvecklingsprogrammen.

Svar: Den årliga förbättrade genomföranderapporten för de landsbygdsutvecklingsprogram som ska införas 2019 kommer att innehålla ytterligare information om genomförandet av landsbygdsutvecklingsprogrammen.

Kommissionen har åtagit sig att bedöma utformningen av politiken och det fortsatta behovet av varje stödåtgärd på grundval av resultaten av genomförandet av programperioden för 2014–2020 innan den lägger fram förslag för nästa programperiod.

Svar: Kommissionen har åtagit sig att analysera möjliga sätt att förbättra resultatet av landsbygdsutvecklingspolitiken som helhet. Detta har redan börjat diskuteras i samband med utarbetandet av kommissionens meddelande om modernisering och förenkling av jordbrukspolitiken.

SR 24/2014: Förvaltas EU:s stöd till förebyggande och restaurering av skogsskador som orsakats av bränder och naturkatastrofer väl?

Slutförandet av en EU-omfattande uppsättning grundläggande kriterier, som revisionsrätten rekommenderar, är fortfarande pågående/under utveckling.

Svar: Kommissionen håller med om att genomförandet av rekommendationen pågår. Kommissionen inledde samrådet med kommissionens expertgrupp om skogsbränder för att fastställa gemensamma kriterier. Eftersom skogstyper, brandkänslighet, geografiska och klimatiska förhållanden och brandfarlighetsnivåer är mycket olika inom EU, är det en gemensam övning med olika kommissionstjänster och berörda medlemsstater. Det verkar som att resultaten kan förväntas i slutet av 2018. GD Miljö tillsammans med det gemensamma forskningscentrumet ansvarar för denna fråga eftersom de är ledande inom expertgruppen för skogsbränder.

En utvärdering av åtgärdernas effektivitet pågår fortfarande på grund av det faktum att de flesta projekt som finansieras under den nya programperioden ännu inte har slutförts eller granskats.

Svar: Kommissionen anser att rekommendationen är helt genomförd. De åtgärder som kommissionen vidtagit inklusive bl.a. pågående kontroller av överensstämmelse i medlemsstaternas kontrollsystem samt övervakning av handlingsplaner för fastställda svagheter anses vara effektiva. Dessa åtgärder syftar till att ta itu med några kända utmaningar med genomförandet av åtgärderna och fortsätter fram till slutet av den aktuella programperioden. En slutlig bedömning av effektiviteten av dessa åtgärder är därför ännu inte möjlig.

Kommissionen har i RAD bekräftat att dess genomförande ”kan slutföras först 2019”.

Det finns därför en risk för att de svagheter som fastställs i SR 24/2014 vad gäller övervakning kan bestå under perioden 2014–2020 om de nya föreslagna övervakningsverktygen ännu inte har förbättrat övervakningsramen för detta specifika stöd, vilket revisionsrätten befarar i slutsatserna (punkt 81) i SR 24/2014.

Svar: Den årliga förbättrade genomföranderapporten för de landsbygdsutvecklingsprogram som ska införas 2019 kommer att innehålla ytterligare information om genomförandet av åtgärden i enlighet med de specifika målen.

SR 01/2014: Ändamålsenligheten i kollektivtrafikprojekt i städer som får EU-stöd

Kommissionen kunde ha begärt resultatindikatorer för kollektivtrafikprojekt under förhandlingsprocessen, men eftersom det inte finns några obligatoriska på förhand fastställda resultatindikatorer inom ramen för Eruf har inte alla operativa program som har kollektivtrafikprojekt fastställt sådana indikatorer.

Det finns inga indikatorer på projektnivå och inga indikatorer relaterade till tjänsternas kvalitet och graden av användarnöjdhet. Användningen av användarundersökningar är inte systematisk och inte obligatorisk.

Svar: Resultatindikatorerna som ingår i programmen för 2014–2020 valdes med hänsyn till de problem som ska åtgärdas genom programmet, riktningen för den önskade förändringen och läget som ska uppnås (målet). Det är därför möjligt att, där övergripande mål med komplexa insatser, inklusive begränsade investeringar i kollektivtrafik, var energieffektivitet eller minskning av partiklar i atmosfären, förvaltningsmyndigheterna inte valde resultatindikatorer som direkt hänvisar till användningen av kollektivtrafik, eftersom det inte var relevant för programmets mål. Detta bidrar också till att begränsa den administrativa bördan i samband med att söka medfinansiering.

Vid ansökan om EU-finansiering har alla projekt sina projektspecifika indikatorer. Sätten för deras inbegripande får medlemsstaterna bestämma och beror på nationella tillvägagångssätt. Projektansökningarna visar mycket information om projektets förväntade utfall (minskningar av växthusgasutsläpp och lokala luftföroreningar, minskad trafikstockning, minskad körtid och olyckor samt andra externa förhållanden inom transportsektorn).

Kommissionen anser att åtgärderna på EU-nivå är proportionella. Därför rekommenderas användarundersökningar för projekt där det på grundval av efterfrågesprognoserna och kostnads-/nyttoanalysen finns ett genuint behov av att övervaka sådana aspekter för att säkerställa optimal användning av infrastruktur och projektets ekonomiska lönsamhet. För projekt med anknytning till t.ex. modernisering av befintliga spårvagnstjänster på befintliga sträckor och där det redan finns tillräcklig efterfrågan kan användarundersökningar uppfattas som överflödiga.

I vilket fall som helst ingår varken utnyttjandegraden eller vinsterna i bidragsöverenskommelserna och mäts per projekt.

Med tanke på bristen på i förhand fastställda resultatindikatorer i Eruf-förordningen, per sektor, finns det fortfarande inga enhetliga standarder för att mäta kollektivtrafikens resultat för programperioden för 2014–2020.

Svar: Medlemsstaternas övervakningsskyldigheter avser enskilda prioriterade områden. Metoderna för sådan övervakning bestämmer medlemsstaterna, eftersom informationen kan samlas in antingen från mottagarna eller från konsekvensbedömningar som upphandlats av förvaltningsmyndigheterna. Särskilt för kollektivtrafikprojekt kan det andra alternativet vara effektivare, i synnerhet om det finns mer än ett EU-finansierat projekt i samma stad.

Det finns fortfarande ingen mätning på enskild projektnivå, vilket är det som rekommenderas.

Med tanke på bristen på i förhand fastställda resultatindikatorer i Eruf-förordningen, per sektor, finns det fortfarande inga enhetliga standarder för att mäta kollektivtrafikens resultat för programperioden för 2014–2020.

Svar: Övervakningssystemet utformades för att möjliggöra mätning på programnivå. En uppsättning på förhand fastställda indikatorer ingick i den rättsliga grunden för att mäta framsteg på outputnivå, men inga sådana förslag på resultatindikatornivå bestämdes av de lagstiftande organen. Sådana resultatindikatorer kunde emellertid ha föreslagits som programspecifika resultatindikatorer, men de var inte aggregerbara på EU-nivå på grund av skillnader i definitionerna av indikatorerna. Denna metod är proportionerlig mot bakgrund av det faktum att mätresultaten av kollektivtrafikprojekt kan variera från en stad till en annan, t.o.m. inom en medlemsstat.

SR 07/2014: Har Eruf på ett framgångsrikt sätt stött utvecklingen av företagsinkubatorer?

Det finns inga bevis för att inkubationsprocessen alltid inleds med ett detaljerat, skräddarsytt inkubationsprogram vars genomförande följs upp och att uppnåendet av affärsmålen alltid utvärderas.

Det finns ännu ingen heltäckande vägledning till medlemsstaterna som uttryckligen kräver att alla villkor för EU-medfinansieringen av företagsinkubatorer, enligt revisionsrättens rekommendation, ska tillämpas i alla nationella operativa program som planerar att använda sådana inkubatorer.

Svar: Medlemsstaterna har informerats om den särskilda rapporten 7/2014 och om rekommendationerna i den. Kommissionen rekommenderade att vissa operativa program bör innehålla bestämmelser om behovet av att uppmärksamma inkubationsprogram, behovet av att stödja små och medelstora företag under deras tidiga år och kravet på att tillhandahålla nya företag genomförbarhetsstöd, mentorsprogram och lärande.

Enligt delad förvaltning övervakar kommissionen genomförandet av programmen, men inte de enskilda projektens genomförande. Det är de nationella myndigheternas ansvar att välja de projekt som får stöd som bäst bidrar till målen för det berörda programmet och begära att den potentiella stödmottagaren utarbetar ett detaljerat, skräddarsytt inkubationsprogram för varje kundföretag. Därför bör de införa lämpliga avtalsförpliktelser för stödmottagarna i bidragsöverenskommelserna som försäkrar dem om att de önskade prestationerna och resultaten kommer att uppnås av de valda verksamheterna.

Kommissionen utarbetade en heltäckande uppsättning tematiska riktlinjer för genomförande av tematiskt mål 1 om att stärka forskning och innovation, inbegripet följande: tjänsteinnovation, kreativa industrier, att koppla högskolor till regional tillväxt, innovationsbaserade inkubatorer samt att koppla samman smart och hållbar tillväxt genom smart specialisering. De har främjats i största allmänhet av kommissionen och finns på http://s3platform.jrc.ec.europa.eu/s3pguide

Dessa tematiska vägledningar har också föreslagits som ytterligare läsning i vägledningen för förhandsvillkor för de europiska struktur- och investeringsfonderna del II, och man rekommenderar att de följs i kommissionens rådgivande roll vid övervakning av kommittéerna i de relevanta operativa programmen.

Att erbjuda inkubationstjänster även till utländska företag är ännu inte ett villkor för företagsinkubatorernas EU-medfinansiering i alla medlemsstater.

Det finns ännu ingen heltäckande vägledning till medlemsstaterna som uttryckligen kräver att alla villkor för EU-medfinansieringen av företagsinkubatorer, enligt revisionsrättens rekommendation, ska tillämpas i alla nationella operativa program som planerar att använda sådana inkubatorer.

Svar: Kommissionen anser att inkubatorer kan erbjuda sina tjänster även till utländska företag, men endast i de medlemsstater som kommissionen nämner som exempel, och därigenom se till att inkubationsstöd får större inverkan på det lokala näringslivet och förbättrar möjligheterna till upprättande av nätverk.

Upprättandet av sådana övervakningssystem är inte ett villkor för medfinansiering men bör ske på frivillig basis.

Svar: Inom ramen för den delade förvaltningen av strukturfonderna har inte kommissionen någon rättslig grund för att uttryckligen kunna kräva att detta element införlivas i utformningsförfarandet. Kommissionen rekommenderar att ett övervakningssystem som grundas på företagsdata som tas fram av stödda kunder är upprättat av företagsinkubatorer som får EU-medfinansiering.

SR 12/2014: Är Eruf ändamålsenlig när det gäller att finansiera projekt som direkt främjar biologisk mångfald i enlighet med EU:s strategi för biologisk mångfald fram till 2020?

Kommissionen övervakar inte operativa program i detalj. Med tanke på förvaltningsläget är detta ett ansvar på medlemsstatsnivå.

Svar: Kommissionen övervakar genomförandet av de operativa programmen med hjälp av de medel som föreskrivs genom de underliggande förordningarna: Övervakningskommitté, årlig och slutlig genomföranderapport, årligt granskningsmöte.

Kommissionen diskuterar frågorna avseende de förberedande projekten med medlemsstaterna, men detta beaktas inte tillräckligt i vägledningarna.

Svar: Kommissionen framhåller att de relevanta vägledningarna offentliggjordes innan den särskilda rapporten, före utarbetandet av operativa program i medlemsstaterna. Kommissionen kommer att se till att frågan beaktas ordentligt i vägledningarna för den fleråriga budgetramen efter 2020.

Det är fortfarande tidigt att bedöma hela processen och därmed mekanismens noggrannhet.

Svar: Finansiella uppgifter enligt utgiftskategorierna, inbegripet viktningen av biologisk mångfald, är offentligt tillgängliga i katalogen i de europeiska struktur- och investeringsfondernas portal för öppna data. Det är inte möjligt att utföra en efterhandsanalys, och därmed bedöma noggrannheten i metoden för spårning av utgifter för biologisk mångfald, innan en stor del av budgeten har genomförts.

SR 20/2014: Har Eruf-stödet till små och medelstora företag när det gäller e-handel varit ändamålsenligt?

Ytterligare vägledning och kontroller måste utföras på medlemsstatsnivå för att se till att övervaknings- och informationssystemen tillhandahåller tillförlitliga och aktuella uppgifter om de operativa programmens framsteg och resultat.

Svar: För programperioden för 2014–2020 måste medlemsstaterna, enligt artikel 50 i förordningen om gemensamma bestämmelserna, lägga fram en årlig rapport om genomförandet av alla program var för sig. Dessa rapporter innehåller bl.a. information om gemensamma och programspecifika indikatorer och kvantifierade målvärden. Kommissionen gör en noggrann bedömning av de uppgifter som lämnats i dessa rapporter, och i fall av oro över tillförlitligheten och aktualiteten hos de uppgifter som lämnats skickas rapporterna tillbaka till medlemsstaterna för ändringar.

Dessutom utför kommissionen och medlemsstaterna revisioner om resultatuppgifternas tillförlitlighet. Otillförlitliga uppgifter kommer att betraktas som en svaghet i förvaltnings- och kontrollsystemet och kan leda till finansiella korrigeringar. År 2017 genomförde kommissionen nio revisioner av uppgifternas tillförlitlighet. Eftersom genomförandet just börjat har kommissionens revisioner inriktats på att bygga upp systemen för att samla in och rapportera resultatuppgifter. Som ett resultat kan dessa revisioner betraktas som förebyggande och kapacitetsuppbyggande insatser av kommissionen. Revisionsmyndigheterna kommer också att rapportera svagheter i resultatuppgifternas tillförlitlighet som en del av deras arbete och den årliga försäkran som tillhandahålls, när genomförandet fortskrider

Som meddelats föreslog kommissionen inte standardindikatorer som är relevanta för EU:s strategiska mål för e-handel.

Svar: Under perioden 2014–2020 blev användningen av "gemensamma indikatorer" obligatorisk om det var relevant. Utveckling av e-handel i små och medelstora företag är bara en möjlig typ av insats när det rör utveckling av informations- och kommunikationsteknik (IKT). Det begränsade stöd som medlemsstaterna tilldelade till denna typ av insats under den föregående programperioden motiverade inte upprättandet av en "gemensam indikator" på detta område. För perioden efter 2020 kommer kommissionen att undersöka möjliga sätt att förbättra programindikatorerna, särskilt utvecklingen av "gemensamma indikatorer". Dessa operativa program som finansierar utvecklingen av e-handel i små och medelstora företag hade emellertid friheten att fastställa särskilda indikatorer som är relevanta för insatsen. Indikatorerna, som en del av de operativa programmen, förhandlades fram och antogs slutligen av kommissionen.

Kommissionen krävde inte att en minsta uppsättning av robusta indikatorer med relaterade mål skulle fastställas i bidragsöverenskommelserna.

Svar: Enligt delad förvaltning övervakar kommissionen genomförandet av programmen, men inte de enskilda projektens genomförande. Det är de nationella myndigheternas ansvar att välja de projekt för stöd som bäst bidrar till målen för det berörda programmet. Därför bör de införa lämpliga avtalsförpliktelser för stödmottagarna i bidragsöverenskommelserna som försäkrar dem om att önskad output och önskat resultat kommer att uppnås genom de valda verksamheterna så att målindikatorerna uppnås på prioriterad/operativ programnivå.

SR 21/2014: EU-finansierad flygplatsinfrastruktur: dålig valuta för pengarna

Det finns en ökad risk att medlemsstaterna, i och med översynen av den allmänna gruppundantagsförordningen, tar tillfället i akt att utnyttja offentlig finansiering för mindre, ekonomiskt icke-bärkraftiga flygplatser.

Svar: Kommissionen anser att förändringarna i lagstiftningen om statligt stöd inte har någon direkt effekt på hur EU:s samfinansiering tilldelas inom ramen för sammanhållningspolitiken.

SR 18/2014: EuropeAids system för utvärdering och resultatinriktad övervakning

Det saknas dokumentation om hur urvalskriterierna tillämpades vid upprättandet av individuella utvärderingsplaner (exempel) genom delegationer och på högkvartersnivå.

Svar: Kommissionen håller med om denna bedömning och vidtar för närvarande åtgärder för att förbättra denna aspekt av utvärderingsplaneringen.

Kontraktet om stöd till utvärdering, som tilldelades så sent som i december 2016, är fortfarande i en inledningsfas. Därför krävs ytterligare insatser för att genomföra revisionsrättens rekommendation i sin helhet, särskilt när det gäller analysen av orsakerna till utvärderingsförseningar och de åtgärder som vidtagits för att ta itu med dem.

Bristande effektivitet vid delegationernas genomförande av övervaknings- och utvärderingsplaner.

Svar: Arbetet med stödet till utvärdering befinner sig förvisso fortfarande i sin inledningsfas. Vi är redan i färd med att göra ytterligare analyser och vidta korrigerande åtgärder, vilket redan har visats: Det framgångsrika samarbetet med EU-delegationer och huvudkontorsenheter har gjort det möjligt att samla in 85 operativa utvärderingsplaner (som ersätter övervaknings- och utvärderingsplanerna) för 2018, med en svarstakt på 91 % från de 93 EU-delegationer som kontaktats. Funktionen för kodning av de operativa utvärderingsplanerna är redan tillgänglig i EVAL sedan slutet av mars 2018. Alla operativa utvärderingsplaner för 2018 kommer att kodas genom stödet till utvärdering i EVAL och de operativa utvärderingsplanerna för 2019 kommer att kodas direkt av delegationerna och enheterna själva. Denna nya funktion kommer att underlätta analysen och övervakningen av utvärderingarna som utförts av delegationerna och huvudkontorsenheterna.

En systemmekanism för att samla in uppgifter om programmens resultat för minst tre år efter det att de slutförts är ännu inte på plats för att tydligt visa effekter och hållbarhet hos de uppnådda resultaten.

En ökning av andelen efterhandsutvärderingar, som är nödvändig för att visa långsiktiga resultat som t.ex. effekter, har ännu inte påvisats.

Svagheter i uppgifterna om utvecklingsresultat och i lärdomsmekanismerna rapporterades till GD Internationellt samarbete och utveckling i oktober 2016 (”Översyn av de strategiska utvärderingarna”).

Svar: Kommissionen godtog inledningsvis inte denna rekommendation och detta förhållande har inte förändrats.

När det gäller ökningen av andelen efterhandsutvärderingar anser kommissionen att den systematiska efterhandsutvärderingen av programmen inte är kostnadseffektiv när det gäller informationens användbarhet. Informationen om långsiktiga resultat från insatser är integrerad i de strategiska utvärderingar som genomförts av kommissionen, vilket ger en bättre bild av effekterna av insatserna inom ett visst geografiskt eller tematiskt område.

Utvärderingarna följer kraven i det nya meddelandet från 2013 ”Stärkta grunder för smart lagstiftning – utvärdera bättre” (COM(2013) 686 final) och riktlinjerna för bättre lagstiftning som offentliggjordes den 19 maj 2015, vars mål bl.a. är att främja ”utvärderingskulturen” i kommissionen, att tillämpa ”utvärdera först”-principen som anges i GD Internationellt samarbete och utvecklings/utrikestjänstens gemensamma utvärderingspolitik, för att öka öppenheten i utvärderingsprocessen och användningen av resultaten. Under 2016 har kommissionen fortsatt att lägga tonvikten på att förbättra planeringen och genomförandet av utvärderingen av projekt. Två huvudverktyg har använts (övervaknings- och utvärderingsplanerna och utvärderingsmodulen) och ett externt team för stöd till utvärdering har kontrakterats.

En ökning av efterhandsutvärderingarna påvisades inte av GD Internationellt samarbete och utveckling, även om förbättringar uppnåddes på alternativa sätt.

Svar: I sitt inledande svar godtog kommissionen denna rekommendation förutsatt att ytterligare analys visade att en ökning av efterhandsutvärderingarna var effektiv och användbar. Den utförda analysen ledde till slutsatsen att en ökning av andelen efterhandsutvärderingar inte nödvändigtvis skulle leda till bättre information om resultaten, eftersom denna information kanske inte tas fram vid det lämpligaste ögonblicket för beslutsfattandet, samtidigt som den otvetydigt skulle utgöra en kostnad.

I linje med revisionsrättens rekommendation, och som ett resultat av denna analys, höll kommissionen med om att en förbättring av motiveringen av projekt- och programutvärderingarna var nödvändig: urvalet vid varje fas – halvtid, slutlig, i efterhand – inom hela ramen för en landsprogram, även med beaktande av andra rapporteringsinstrument och målen för utvärderingar (balans mellan ansvar och lärande). Åtgärder har vidtagits i detta avseende.

Informationen om långsiktiga resultat från insatser är integrerad i de strategiska utvärderingar som genomförts av GD Internationellt samarbete och utveckling, vilket ger en bättre bild av effekterna av insatserna inom ett visst geografiskt eller tematiskt område.

Det finns ingen systemmekanism för uppföljning av handlingsplaner för strategiska utvärderingsrekommendationer för mer än ett år när det gäller fiche contradictoire.

IT-modulen EVAL inbegriper ännu inte strategiska utvärderingar.

Svar: Medan fiche contradictoire – med undantag – följs upp först efter ett år, vill kommissionen betona att uppföljningen och upptagandet av resultaten av en utvärdering är en långsiktig process som är mer långtgående än det formella instrumentet fiche contradictoire. Detta inbegriper deltagande i de programplanerings- och beslutsprocesser där utvärderingsrelaterad information bör införlivas.

BILAGA 3.3

REKOMMENDATIONER TILL MEDLEMSSTATERNA

Särskild rapport nr	Rapporttitel	Rekommendation till medlemsstaterna – nummer och område/sammanfattning
1/2017	Mer behöver göras för att Natura 2000 ska genomföras till sin fulla potential	1. a) & b) Se till att naturvårdsdirektiven genomförs fullt ut 2. a), b) & c) Finansiering och redovisning av kostnaderna för Natura 2000 3. a) & c) Mätning av de resultat som Natura 2000 uppnått
2/2017	Kommissionens förhandlingar om partnerskapsöverenskommelser och program inom sammanhållningspolitiken 2014–2020: utgifterna riktas mer mot Europa 2020-prioriteringar, men arrangemangen för resultatmätning är allt mer komplexa	2. a) Tillhandahålla finansiell information för övervakning 4. Sluta använda onödiga programspecifika indikatorer 5. Se till att de uppgifter som behövs för att fastställa effekterna av Eruf-insatser samlas in
3/2017	Ungdomsarbetslösheten – har EU:s politik gjort någon skillnad?	1. Hantera förväntningarna genom att fastställa realistiska och uppnåbara mål och målvärden och analysera kompetensglapp och marknaden innan systemen sätts samman 2. Utarbeta lämpliga uppsökande strategier för att fastställa konkreta och mätbara årliga mål och identifiera de största utmaningarna och lämpliga handlingsplaner för att övervinna dem 3. Ta fram en fullständig översikt över kostnaden för att genomföra ungdomsgarantin och prioritera mellan de tillhörande åtgärder som ska genomföras 4. Se till att erbjudanden bara anses vara högkvalitativa när de överensstämmer med deltagarens profil och efterfrågan på arbetsmarknaden och leder till varaktig integration på arbetsmarknaden 5. Medlemsstaterna bör förbättra sina övervaknings- och rapporteringssystem så att de regelbundet tillhandahåller uppgifter av god kvalitet som gör det lättare att ta fram en mer faktabaserad ungdomspolitik
6/2017	EU:s svar på flyktingkrisen: systemet med mottagningscentrum (hotspots)	3. Utplacering av experter
8/2017	EU:s fiskerikontroller: mer behöver göras	1. a) Göra informationen om fiskeflottor tillförlitligare 2. c) Förbättra övervakningen av fiskeförvaltningsåtgärder 3. a), c) och d) Göra fiskeriuppgifterna tillförlitligare 4. a), c) och d) Förbättra inspektioner och sanktioner
10/2017	EU:s stöd till unga jordbrukare bör riktas så att det främjar generationsskifte på ett ändamålsenligare sätt	1. Förbättra interventionslogiken genom att stärka behovsbedömningen och fastställa Smart-mål 2. Rikta åtgärderna bättre 3. Andra och tredje strecksatserna Förbättra övervaknings- och utvärderingssystemet

Särskild rapport nr	Rapporttitel	Rekommendation till medlemsstaterna – nummer och område/sammanfattning
12/2017	Genomförandet av dricksvattendirektivet: vattenkvaliteten och tillgången till vatten har förbättrats i Bulgarien, Ungern och Rumänien, men det behövs fortsatt stora investeringar	3. Kräva att planer för att uppnå en viss minskning av vattenförlusterna ingår som ett urvalskriterium för alla vattenanläggningsprojekt, så att nationella mål kan uppfyllas 5. a) & b) Säkra full kostnadstäckning genom strukturen för vattenavgifter och om nödvändigt överväga att ge ekonomiskt eller annat stöd till hushåll som inte har råd att betala kostnaderna för vattentjänster
13/2017	Ett gemensamt europeiskt trafikstyrningssystem för järnväg: kommer det politiska beslutet någonsin att bli verklighet?	1. Bedömning av kostnaderna för genomförandet av det europeiska trafikstyrningssystemet för järnväg 2. Avveckling av nationella signalsystem 3. Egen affärsnytta för infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag 6. a) Samordning av nationella genomförandeplaner, övervakning och verkställande 8. a) & b) Bättre riktat EU-stöd
16/2017	Programplanering inom landsbygdsutveckling: mindre komplexitet och mer fokus på resultat behövs	1. b) Medlemsstaterna bör närmare ange hur mekanismer för samordning, komplementaritet och synergieffekter mellan landsbygdsutvecklingsprogram och andra program kommer att genomföras, följas upp och rapporteras enligt EU:s regler
18/2017	Gemensamt europeiskt luftrum: en förändrad kultur men inte ett gemensamt luftrum	3. Säkerställ de nationella tillsynsmyndigheternas fullständiga oberoende och deras kapacitet
19/2017	Importförfaranden: brister i den rättsliga ramen och oändamålsenlig tillämpning påverkar EU:s ekonomiska intressen	6. a), b), c) & d) Medlemsstaterna bör se till att kontroller som föreslås genom ett särskilt riskfilter endast kan åsidosättas om det finns ett på förhand eller direkt utfärdat godkännande från högre instans, införa kontroller i sina elektroniska system för frigörande, i efterhand kontrollera att marknadsaktörerna följer reglerna för tullbefrielse för försändelser av ringa värde och utarbeta utredningsplaner för att komma till rätta med bedrägligt utnyttjande av tullbefrielser

BILAGA 3.4

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE REKOMMENDATIONER AVSEENDE RESULTATFRÅGOR

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg						Kommissionens svar
		Har genomförts fullt ut	Har genomförts		Har inte genomförts	Ej tillämpligt	Otillräckliga bevis	
			i de flesta avseenden	i vissa avseenden				
2014	**Rekommendation 1:** EU-strategin och den fleråriga budgetramen måste anpassas bättre till varandra, särskilt när det gäller tidsperioden och prioriteringarna. Det skulle göra det lättare att garantera att det finns lämpliga övervaknings- och rapporteringsrutiner och göra det lättare för kommissionen att rapportera på ett ändamålsenligt sätt om hur EU-budgeten bidrar till EU-strategin. Kommissionen bör lämna lämpliga förslag till lagstiftaren för att komma till rätta med detta problem.				X			
	Rekommendation 2: De politiska ambitionerna på hög nivå i EU:s strategi behöver omsättas i användbara operativa mål för förvaltarna. När det gäller efterträdaren till Europa 2020 bör kommissionen föreslå lagstiftaren följande: a) De politiska högnivåmålen bör återspeglas i mål på EU-nivå. b) Partnerskapsavtal och program bör i sin tur omsätta dessa mål på EU-nivå i operativa mål i medlemsstaterna. En sådan koppling behövs även för de program som förvaltas direkt av kommissionen.						X	
	Rekommendation 3: Inriktningen på resultat bör öka så snart som möjligt. Kommissionen bör föreslå lagstiftaren följande: a) Medlemsstaterna måste i sina partnerskapsavtal och program ange vilka kvantifierade resultat som man avser att uppnå genom finansieringen. b) Alla partnerskapsavtal och program bör innehålla gemensamma resultatindikatorer som, när det är möjligt, är gemensamma för de olika fonderna och som utformas så att framstegen övervakas på lokal nivå, i medlemsstaterna och på EU-nivå. c) Resultatramen (inklusive en eventuell resultatreserv) bör så långt det är möjligt baseras på dessa gemensamma resultatindikatorer.						X	

KAPITEL 4

Intäkter

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Punkt
Inledning	4.1–4.4
Kort beskrivning av intäkter	4.2–4.3
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	4.4
Transaktionernas korrekthet	4.5
Granskning av årliga verksamhetsrapporter och andra delar av internkontrollsystemen	4.6–4.20
Antalet reservationer avseende BNI och moms samt öppna punkter avseende traditionella egna medel är totalt sett oförändrat	4.7–4.8
Kommissionen fortsatte att genomföra sin fleråriga plan för kontroll av BNI och gjorde framsteg i bedömningen av globaliseringens effekter på nationalräkenskaperna	4.9–4.11
Det finns brister i medlemsstaternas förvaltning av traditionella egna medel	4.12–4.16
Övervakningen av importflöden var otillräcklig vilket bidrog till en långdragen process för att skydda EU:s intäkter på ändamålsenligt sätt	4.17
Det finns brister i kontrollerna av momsbaserade egna medel	4.18–4.19
Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg	4.20
Slutsatser och rekommendationer	4.21–4.23
Slutsatser	4.21
Rekommendationer	4.22–4.23

Bilaga 4.1 – Resultat av transaktionsgranskningen – intäkter

Bilaga 4.2 – Antal utestående reservationer avseende BNI, reservationer avseende moms och öppna punkter avseende traditionella egna medel per medlemsstat per den 31 december 2017

Bilaga 4.3 – Uppföljning av tidigare rekommendationer – intäkter

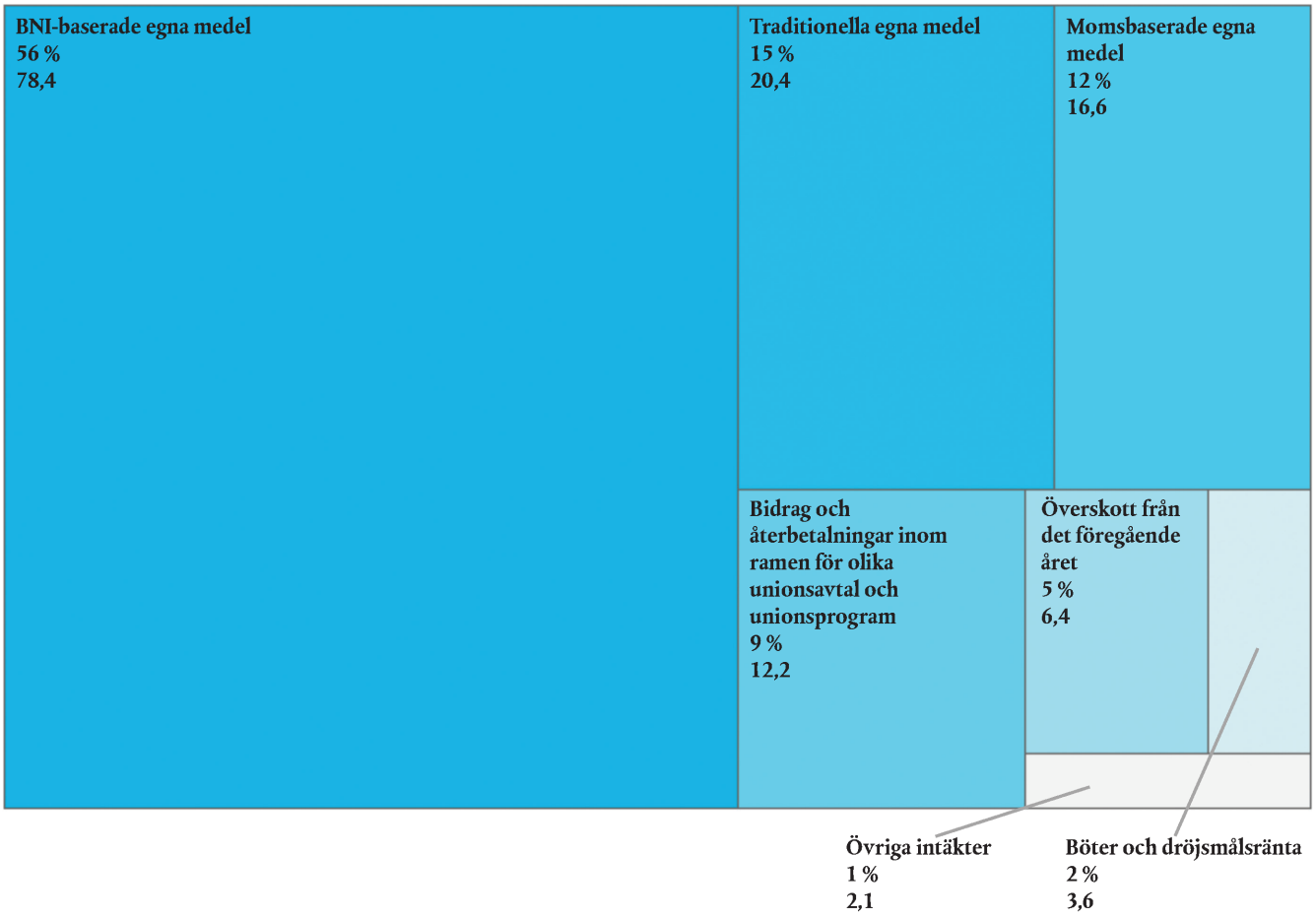
REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

4.1. I detta kapitel redovisar vi granskningsresultatet för intäkter, som omfattar *egna medel* och övriga intäkter. ***Ruta 4.1*** visar intäkternas fördelning 2017.

Ruta 4.1 – Intäkter – fördelning 2017

(miljarder euro)

Intäkter totalt 2017 ([1])	**139,7**

([1]) Beloppet motsvarar de faktiska inkomsterna i EU:s budget. Beloppet på 136,2 miljarder euro i resultaträkningen har beräknats baserat på periodiserad redovisning.

Källa: Europeiska unionens *konsoliderade årsredovisning* för 2017.

Kort beskrivning av intäkter

4.2. Merparten av intäkterna (83 %) kommer från tre kategorier egna medel:

a) De **egna medel som baseras på *bruttonationalinkomsten* (BNI-baserade egna medel)** står för 56 % av EU:s intäkter och används till att balansera EU-budgeten när intäkterna från alla andra källor har beräknats. Varje medlemsstat bidrar i proportion till storleken på sin BNI ([1]).

b) **Traditionella egna medel** står för 15 % av EU:s intäkter. De utgörs av tullavgifter på importer (20,3 miljarder euro) och sockeravgifter (0,1 miljarder euro). Båda uppbärs av medlemsstaterna. Av det totala beloppet går 80 % till EU-budgeten, medan medlemsstaterna behåller resterande 20 % för att täcka uppbördskostnader.

c) **De egna medel som baseras på mervärdesskatt (momsbaserade egna medel)** står för 12 % av EU:s intäkter. Bidragen till dessa egna medel beräknas med hjälp av en enhetlig procentsats ([2]) som tillämpas på medlemsstaternas harmoniserade beräkningsunderlag för mervärdesskatt.

4.3. Intäkterna innefattar även belopp som kommer från andra källor. De viktigaste av de källorna är avgifter och bidrag inom ramen för olika unionsavtal och unionsprogram ([3]) (9 % av EU:s intäkter), överskottet från budgetåret 2016 (5 % av EU:s intäkter) och böter och dröjsmålsränta (2 % av EU:s intäkter).

([1]) Det första bidraget beräknas utifrån prognostiserade BNI-uppgifter. Skillnader mellan prognostiserad och slutlig BNI justeras under de efterföljande åren och påverkar fördelningen av egna medel mellan medlemsstaterna men inte det totala belopp som uppbärs.

([2]) En minskad procentsats för moms på 0,15 % gäller för Tyskland, Nederländerna och Sverige, medan procentsatsen för övriga medlemsstater är 0,3 %.

([3]) Huvudsakligen bestående av återbetalningar av outnyttjade belopp från olika fonder inom områdena sammanhållning och naturresurser (6,6 miljarder euro) och avslutandet av Europeiska garantifonden för jordbrukets räkenskaper (1,3 miljarder euro).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

4.4. För intäkterna 2017 granskade vi med tillämpning av den revisionsmetod som anges i ***bilaga 1.1*** följande:

a) Ett urval av 55 betalningskrav ([4]) från kommissionen som utformades så att det skulle vara representativt för alla inkomstkällor.

b) Huruvida de *årliga verksamhetsrapporterna* från generaldirektoratet för budget (GD Budget) och Eurostat innehöll information om kostnadernas korrekthet som i stort överensstämde med våra resultat.

c) Kommissionens system för att

   i) se till att medlemsstaternas BNI- och momsuppgifter är en lämplig beräkningsgrund för egna medel och för att beräkna och uppbära dessa bidrag ([5]),

   ii) förvalta traditionella egna medel och se till att medlemsstaterna har effektiva system för att uppbära och tillgängliggöra de korrekta beloppen avseende traditionella egna medel,

   iii) förvalta böter och påföljder,

   iv) beräkna de belopp som följer av korrigeringsmekanismer.

d) Redovisningssystemen för traditionella egna medel ([6]) i tre utvalda medlemsstater (Tjeckien, Tyskland och Nederländerna) ([7]).

([4]) Ett betalningskrav är ett dokument där kommissionen registrerar de belopp som ska betalas till den.

([5]) Vår utgångspunkt var de överenskomna BNI-uppgifterna och det harmoniserade beräkningsunderlaget för mervärdesskatt från medlemsstaterna. Vi utförde inte någon direkt granskning av den statistik och de uppgifter som kommissionen och medlemsstaterna har tagit fram.

([6]) Som utgångspunkt för revisionen använde vi uppgifterna i de besökta medlemsstaternas redovisningssystem för traditionella egna medel. Vi kunde inte granska odeklarerad import eller import som hade undgått tullens övervakning.

([7]) Vi valde ut dessa tre medlemsstater med hänsyn till volymen på deras bidrag.

TRANSAKTIONERNAS KORREKTHET

4.5. ***Bilaga 4.1*** innehåller en översikt över resultatet av transaktionsgranskningen. Ingen av de 55 *transaktioner* som vi granskade innehöll *fel*.

GRANSKNING AV ÅRLIGA VERKSAMHETSRAPPORTER OCH ANDRA DELAR AV INTERNKONTROLLSYSTEMEN

4.6. Såsom förklaras i punkt 4.4 valde vi ut och granskade ett antal system. Kommentarerna nedan påverkar inte vårt övergripande uttalande om *korrektheten* i EU:s intäkter (se kapitel 1), men de belyser områden där beräkningen och uppbörden av intäkter kan förbättras.

Antalet reservationer avseende BNI och moms samt öppna punkter avseende traditionella egna medel är totalt sett oförändrat

4.7. När kommissionen upptäcker potentiella fall av bristande efterlevnad av förordningen om egna medel ([8]) anger den att uppgifterna är öppna och kan komma att ändras. När det gäller BNI eller moms kallas det att man gör en reservation; för traditionella egna medel kallas det att man skapar en öppen punkt.

4.8. Antalet reservationer avseende BNI och moms samt öppna punkter avseende traditionella egna medel är totalt sett oförändrat (se ***bilaga 4.2***). Effekterna av dessa reservationer och öppna punkter på EU:s budget har kommissionen ännu inte fastställt, vilket den ska göra med beaktande av den information som medlemsstaterna lämnar.

([8]) Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaserade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (EUT L 168, 7.6.2014, s. 39) och rådets förordning (EU, Euratom) nr 608/2014 av den 26 maj 2014 om genomförandebestämmelser till systemet för Europeiska unionens egna medel (EUT L 168, 7.6.2014, s. 29).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Kommissionen fortsatte att genomföra sin fleråriga plan för kontroll av BNI och gjorde framsteg i bedömningen av globaliseringens effekter på nationalräkenskaperna

4.9. Kommissionen fortsatte att genomföra sin fleråriga plan för kontroll av BNI i medlemsstaterna. Vid kontrollerna undersöker kommissionen om de sammanställningsförfaranden som medlemsstaterna använder för sina nationalräkenskaper följer ENS 2010 ([9]) och om BNI-uppgifterna är jämförbara, tillförlitliga och fullständiga ([10]).

4.10. Kommissionen gjorde processpecifika reservationer ([11]) för alla medlemsstater för att säkerställa att de beaktar resultaten av dess arbete när de beräknar sina BNI-baserade egna medel för 2010 och framåt. Kommissionen räknar med att slutföra sin kontrollcykel 2019.

4.11. Förra året rapporterade vi att kommissionen behövde göra mer för att kunna bedöma globaliseringens potentiella effekter på nationalräkenskaperna ([12]). Under 2017 gjorde kommissionen framsteg på området. Den tillsatte ett antal specialgrupper och arbetsgrupper med nationella experter, införde ett system för tidig varning för att identifiera fall där FoU-tillgångar flyttas, bad medlemsstaterna besvara enkäter om multinationella aktiviteter och planerade att skapa en databas med fallstudier om multinationella företag.

KOMMISSIONENS SVAR

4.11. *Kommissionen har fortsatt sitt intensiva samarbete med medlemsstaterna under 2018. I synnerhet inleddes ett pilotprojekt i form av en grupp för multinationella företagsgrupper, med målet att vid slutet av den löpande BNI-kontrollcykeln skapa en rimlig uppfattning om tillförlitligheten hos registreringen av globaliseringsfrågor i BNI-uppgifterna.*

([9]) ENS (det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet) 2010 är EU:s internationellt kompatibla redovisningsram. Det används för att göra en systematisk och detaljerad beskrivning av en ekonomi. Se Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen (EUT L 174, 26.6.2013, s. 1).

([10]) Se artikel 5 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1287/2003 av den 15 juli 2003 om harmonisering av bruttonationalinkomsten till marknadspris (”BNI-förordning”) (EUT L 181, 19.7.2003, s. 1).

([11]) Används när det gäller ett särskilt steg i en process. Kommissionen gör reservationerna på ett sådant sätt att den kan slutföra den pågående kontrollen och samtidigt behålla möjligheten till revidering av medlemsstaternas BNI-uppgifter.

([12]) Se punkterna 4.10–4.13 och punkt 4.23 i årsrapporten för 2016.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Det finns brister i medlemsstaternas förvaltning av traditionella egna medel

4.12. Alla medlemsstater skickar varje månad en rapport med de tullar och sockeravgifter som de har uppburit (A-räkenskaperna) och varje kvartal en rapport med de fastställda avgifter som ännu inte har uppburits (B-räkenskaperna) till kommissionen.

4.13. Vi granskade uppbörden av traditionella egna medel i Tjeckien, Tyskland och Nederländerna. Vi inriktade vår analys på sammanställningen av A-räkenskaperna, förfarandena för uppbörd av de belopp som bokförts i B-räkenskaperna och uppföljningen av Olafs förfrågningar.

4.14. Vi fann inga stora problem i sammanställningen av A-räkenskaperna i Tjeckien och Tyskland. I Nederländerna kunde vi dock inte göra en ordentlig bedömning av A- och B-räkenskapsrapporterna eftersom det inte gick att fastställa verifieringskedjan för de underliggande transaktionerna i tullens it-system.

4.14. *Kommissionen har vid upprepade tillfällen tagit upp problemet med avsaknaden av en verifieringskedja i Nederländerna under sina inspektioner, och den frågan följs upp för närvarande. De nederländska myndigheterna arbetar med att införa ett it-system som skapar en verifieringskedja för underliggande transaktioner.*

4.15. I de tre besökta medlemsstaterna noterade vi brister i förvaltningen av B-räkenskaperna. Bristerna gäller i huvudsak indrivning av tullskulder. Detta är ett återkommande problem, vilket kommissionen även rapporterade i sina inspektionsrapporter. Vi har tidigare år konstaterat liknande brister i andra medlemsstater ([13]) (se ***bilaga 4.3***).

4.15. *Kommissionen undersöker B-räkenskaperna under varje inspektion av traditionella egna medel som den genomför. I ett konto av den här typen (en samling ej garanterade och/eller omstridda ärenden) är brister oundvikliga. Därför kommer kommissionen att fortsätta granska B-räkenskaperna under varje inspektion.*

([13]) Se punkt 4.15 i årsrapporten för 2016, punkt 4.18 i årsrapporten för 2015, punkt 4.22 i årsrapporten för 2014, punkt 2.16 i årsrapporten för 2013 och punkterna 2.32 och 2.33 i årsrapporten för 2012.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

4.16. I särskild rapport nr 19/2017 rapporterade vi att det fanns stora brister och kryphål som tyder på att medlemsstaterna inte genomför tullkontrollerna ändamålsenligt ([14]). I rapporten pekade vi också på betydande risker till följd av undervärderingen av varor i e-handel med länder utanför EU. Dessa risker kan minska värdet på de traditionella egna medel som tillförs EU-budgeten ([15]).

KOMMISSIONENS SVAR

4.16. *Se kommissionens svar på den särskilda rapporten nr 19/2017.*

Den 31 maj 2018 antog kommissionen dessutom kommissionens genomförandebeslut om kriterier för finansiella risker och standarder för varor som övergår till fri omsättning. I beslutet om kriterier för finansiella risker enas kommissionen och medlemsstaterna om en gemensam EU-omfattande strategi och en regeluppsättning för att hantera finansiella risker på samma sätt.

Övervakningen av importflöden var otillräcklig vilket bidrog till en långdragen process för att skydda EU:s intäkter på ändamålsenligt sätt

4.17. Efter det att kommissionen 2011 bad Förenade kungariket att fastställa riskprofiler för undervärderad import av textilvaror och skor från Kina, tog det mer än sju år innan den inledde ett *överträdelseförfarande* ([16]). Det beror delvis på att kommissionen inte tillräckligt övervakar importuppgifter eller analyserar ovanliga mönster, som avvikelser mellan medlemsstaterna, eller deras underliggande orsaker (se ***ruta 4.2***).

4.17. *På området traditionella egna medel inleder kommissionen endast överträdelseförfaranden när den har fastställt att det finns avgörande bevis för att en viss medlemsstats konstanta praxis eller fel leder till en förlust av traditionella egna medel. När kommissionen i mars 2017 hade fastställt att det fanns avgörande bevis för att traditionella egna medel hade gått förlorade på grund av att Förenade kungariket inte hade vidtagit åtgärder, vidtog kommissionen omedelbart kraftfulla åtgärder för att inleda ett överträdelseförfarande. Förenade kungariket hade infört ytterligare tullar i november 2014, vilket sträckte sig tillbaka till 2011, då medlemsstaterna uppmanades att fastställa särskilda riskprofiler för undervärderad import. Först när Förenade kungariket annullerade och drog tillbaka dessa belopp från B-kontot 2015 hade kommissionen giltiga skäl att undersöka denna fråga ytterligare, och tog därför med den i sin nästa inspektion av traditionella egna medel i november 2016. Under behandlingen av detta ärende, före mars 2017, tog Olaf kontakt med och uppmärksammade formellt de brittiska myndigheterna vid elva separata tillfällen om behovet av att vidta åtgärder i fråga om undervärdering.*

Inom ramen för unionens tullkodex räknar kommissionen med att den i slutet av 2020 kommer att förfoga över mer detaljerade importuppgifter. Detta kommer även att göra det möjligt att använda datautvinning i större utsträckning för att hjälpa medlemsstaterna att förbättra sina kontrollverksamheter.

([14]) Se framför allt punkterna VI–IX i särskild rapport nr 19/2017 *Importförfaranden: brister i den rättsliga ramen och oändamålsenlig tillämpning påverkar EU:s ekonomiska intressen*.

([15]) I mars 2018 inledde vi en revision av hur EU hanterar utmaningarna när det gäller moms och tullar vid e-handel.

([16]) Detta är den främsta efterlevnadsåtgärd som kommissionen kan vidta när en medlemsstat inte tillämpar EU:s lagstiftning.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Ruta 4.2 – Undervärderad import av textilvaror och skor från Kina: Förenade kungarikets underlåtenhet att införa de begärda riskprofilerna ledde till betydande uppskattade förluster av traditionella egna medel

Kommissionen informerade medlemsstaterna redan 2007 om risken för oegentligheter i samband med import av textilvaror och skor med ursprung i Kina. År 2011 bad kommissionen medlemsstaterna att införa riskprofiler för sådan import. Andra EU-medlemsstater tillmötesgick till sist denna begäran. Det fick till följd att en stor del av denna olagliga import styrdes om till Förenade kungariket.

Olaf gjorde en utredning av Förenade kungarikets värdering av importen av textilvaror och skor från Kina mellan 2015 och 2017. Man kom fram till att undervärderingen av denna import hade lett till en möjlig förlust av traditionella egna medel på 1,6 miljarder euro mellan 2013 och 2016.

År 2017 gjorde GD Budget två inspektioner i Förenade kungariket och rapporterade att landet inte hade vidtagit tillräckliga åtgärder för att minska risken för undervärdering av denna import.

I mars 2018, slutligen, inledde kommissionen ett överträdelseförfarande mot Förenade kungariket genom att skicka en formell underrättelse. Den åtgärden vidtogs eftersom Förenade kungariket hade underlåtit att vidta lämpliga åtgärder för att minska risken för tullbedrägerier genom undervärdering och vägrat att göra de tullavgifter som undanhållits tillgängliga för EU-budgeten.

Det uppskattade beloppet för traditionella egna medel som kringgåtts är 2,2 miljarder euro mellan 2013 och 2017, på vilket dröjsmålsränta kan tillämpas. Undervärdering av sådan import kan också påverka beräkningen av moms- och BNI-baserade egna medel samt de övriga medlemsstaternas enskilda bidrag.

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 4.2 – Undervärderad import av textilvaror och skor från Kina: Förenade kungarikets underlåtenhet att införa de begärda riskprofilerna ledde till betydande uppskattade förluster av traditionella egna medel

När kommissionen fick tillgång till Olafs rapport, som offentliggjordes i mars 2017, vidtog den omedelbart kraftfulla åtgärder för att fastställa omfattningen av förlusterna av traditionella egna medel, och uppmanade Förenade kungariket att omedelbart vidta åtgärder för att förhindra ytterligare förluster och uppge det uppskattade belopp av traditionella egna medel som underbetalats till följd av denna underlåtelse. Förutom de två inspektioner av traditionella egna medel som genomfördes i maj och november 2017, sände GD Budget också två varningsskrivelser till Förenade kungariket den 24 mars 2017 och den 28 juli 2017. Efter dessa upprepade varningar inledde kommissionen ett överträdelseförfarande mot Förenade kungariket i mars 2018.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Det finns brister i kontrollerna av momsbaserade egna medel

4.18. För att beräkna sitt harmoniserade beräkningsunderlag för mervärdesskatt ska varje medlemsstat dividera sina totala nettomomsinkomster med sin viktade genomsnittsskattesats ([17]). Medlemsstaterna fastställer sina viktade genomsnittsskattesatser med hjälp av uppgifter från sina nationalräkenskaper. Eftersom den viktade genomsnittsskattesatsen är nämnaren i ett bråk, har den en betydande inverkan på beräkningen av de harmoniserade beräkningsunderlagen för mervärdesskatt och följaktligen på medlemsstaternas bidrag.

4.19. Kommissionen kontrollerar de viktade genomsnittsskattesatser som medlemsstaterna presenterar i sina momsredovisningar. Vi bedömde hur kontrollerna hade genomförts och konstaterade att det fanns utrymme för att ytterligare formalisera den riskbedömning som kommissionens kontrollmetod byggde på. Det fanns dessutom ingen standardiserad dokumentation som styrkte det arbete som hade utförts och endast begränsade bevis för att de nationalräkenskapsuppgifter som använts för beräkningarna hade stämts av mot uppgifter som inhämtats från andra källor (nationella källor eller EU-källor). Det fanns inte heller något förfarande för att göra reservationer avseende moms för viktade genomsnittsskattesatser i de fall där kommissionen hade identifierat betydande brister i medlemsstaternas sammanställning av nationalräkenskapsuppgifter.

4.19. *Kommissionen gör en riskanalys och dokumenterar sitt arbete för varje inspektion, med hänsyn till den rättsliga och administrativa situationen i varje land. Kommissionens erfarenhet visar inte på några större skillnader mellan de nationalräkenskapsuppgifter som används i beräkningen av de viktade genomsnittsskattesatserna, uppgifter från nationella publikationer å ena sidan och uppgifter som förs in i Eurostats databas å den andra.*

När det gäller reservationer i nationalräkenskaperna finns det för närvarande inga uttryckliga planer på att införa reservationer mot beräkningen av viktade genomsnittsskattesatser om nationalräkenskaperna anses vara otillförlitliga. Det nuvarande förfarandet hindrar dock inte sådana reservationer. Generellt sett måste eventuella följder av olösta reservationer i fråga om BNI bedömas från fall till fall vid varje momsinspektion.

Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg

4.20. Informationen i de årliga verksamhetsrapporterna för 2017 från GD Budget och Eurostat bekräftar våra iakttagelser och slutsatser. För andra året i rad gjorde GD Budget en *reservation* för värdet på de traditionella egna medel som uppburits av Förenade kungariket på grund av landets underlåtenhet att tillföra uteblivna tullavgifter på import av textilvaror och skor från Kina till EU-budgeten (se ***punkt 4.17*** och ***ruta 4.2***) ([18]).

([17]) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdeskatt (EGT L 155, 7.6.1989, s. 9).

([18]) Redovisningen av detta problem har skett i överensstämmelse med EU:s redovisningsregler. Därför har beloppet för traditionella egna medel inte bokförts som fordran i årsredovisningen för 2017 (se not 2.6.1.1 till Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

Slutsats

4.21. De samlade revisionsbevisen visar att felnivån i intäkterna inte var väsentlig. De system som gäller intäkter som vi granskade var generellt sett ändamålsenliga. De nyckelinternkontroller av traditionella egna medel som vi bedömde vid kommissionen och i några medlemsstater var delvis ändamålsenliga (se ***punkterna 4.12–4.17***).

Rekommendationer

4.22. ***Bilaga 4.3*** visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av de fyra rekommendationer som vi lämnade i årsrapporten för 2014. Kommissionen hade genomfört dessa fyra rekommendationer i de flesta avseenden.

4.23. Utifrån denna uppföljning och våra granskningsresultat och slutsatser för 2017 rekommenderar vi följande:

Traditionella egna medel

— **Rekommendation 1:** Kommissionen bör före utgången av 2020 förbättra sin övervakning av importflöden och i större utsträckning använda datautvinningstekniker för att analysera ovanliga mönster och deras underliggande orsaker samt agera snabbt och se till att utestående belopp av traditionella egna medel görs tillgängliga.

Kommissionen godtar rekommendationen.

Inom ramen för unionens tullkodex räknar kommissionen med att den i slutet av 2020 kommer att förfoga över mer detaljerade importuppgifter. Detta kommer även att göra det möjligt att använda datautvinning i större utsträckning för att hjälpa medlemsstaterna att förbättra sina kontrollverksamheter. Olaf har dessutom genomfört ytterligare utredningsinsatser i detta avseende, som fortfarande pågår i ett antal medlemsstater. När det gäller andra avslutade utredningar, förutom undervärderingsärendet i Förenade kungariket och de åtgärder som vidtagits i undervärderingsärenden under 2017 i allmänhet, lämnas ytterligare uppgifter i Olafs rapport för 2017.

Egna medel från moms

— **Rekommendation 2:** Kommissionen bör före utgången av 2019 se över den befintliga kontrollramen och bättre dokumentera hur den tillämpas i samband med kontrollen av medlemsstaternas beräkningar av de viktade genomsnittsskattesatser som används för att få fram de harmoniserade beräkningsunderlagen för mervärdesskatt.

Kommissionen godtar rekommendationen.

Kommissionen samtycker till att se över den befintliga kontrollramen för beräkningar av de viktade genomsnittsskattesatserna. I detta syfte kommer kommissionen att ytterligare harmonisera sin arbetsdokumentation och införa en harmoniserad checklista för kontroll av viktade genomsnittsskattesatser för mervärdesskatt.

Kommissionen samtycker även till att från fall till fall granska följderna av reservationer avseende BNI för beräkningsunderlagen för mervärdesskatt och uppdatera reservationerna avseende mervärdesskatt till följd av sådana granskningar.

BILAGA 4.1

RESULTAT AV TRANSAKTIONSGRANSKNINGEN – INTÄKTER

	2017	2016
URVALETS STORLEK OCH SAMMANSÄTTNING		
Totalt antal transaktioner	**55**	55
BERÄKNAD INVERKAN AV DE KVANTIFIERBARA FELEN		
Uppskattad felnivå	**0,0 %**	0,0 %
Övre felgräns	0,0 %	
Undre felgräns	0,0 %	

BILAGA 4.2

ANTAL UTESTÅENDE RESERVATIONER AVSEENDE BNI ([1]), RESERVATIONER AVSEENDE MERVÄRDESSKATT OCH ÖPPNA PUNKTER AVSEENDE TRADITIONELLA EGNA MEDEL PER MEDLEMSSTAT PER DEN 31 DECEMBER 2017

Medlemsstat	Reservationer avseende BNI (situationen den 31 december 2017)	Reservationer avseende moms (situationen den 31 december 2017)	”Öppna punkter” avseende traditionella egna medel (situationen den 31 december 2017)
Belgien	0	3	30
Bulgarien	0	4	4
Tjeckien	0	0	3
Danmark	0	6	17
Tyskland	0	7	13
Estland	0	1	0
Irland	0	12	11
Grekland	5	9	25
Spanien	0	6	30
Frankrike	0	5	20
Kroatien	2	1	2
Italien	0	5	20
Cypern	0	1	3
Lettland	0	1	1
Litauen	0	0	5
Luxemburg	0	4	2
Ungern	0	0	12
Malta	0	0	2
Nederländerna	0	5	53
Österrike	0	4	5
Polen	0	1	12
Portugal	0	0	16
Rumänien	0	2	20
Slovenien	0	0	4
Slovakien	0	0	6
Finland	0	4	9
Sverige	0	4	2
Förenade kungariket	0	7	27
TOTALT 31.12.2017	**7**	**92**	**354**
TOTALT 31.12.2016	2	95	335

Källa: Europeiska revisionsrätten.

([1]) Denna tabell innehåller endast de transaktionsspecifika reservationerna avseende BNI (som omfattar sammanställningen av specifika komponenter i nationalräkenskaperna i en medlemsstat). Det finns även processpecifika BNI-reservationer (se punkt 4.10) utestående i alla medlemsstater som omfattar sammanställningen av uppgifter från 2010 och framåt (utom för Kroatien, där de omfattar perioden från 2013 och framåt).

BILAGA 4.3

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE REKOMMENDATIONER – INTÄKTER

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg						Kommissionens svar
		Har genomförts fullt ut	Har genomförts		Har inte genomförts	Ej tillämpligt	Otillräckliga bevis	
			i de flesta avseenden	i vissa avseenden				
2014	**Rekommendation 1**: Vidta åtgärder under nästa kontrollcykel för att minska det antal år som omfattas av reservationer vid slutet av cykeln.		X					*Kommissionen är medveten om att det antal år som omfattas av reservationerna i slutet av kontrollcykeln kan vara betydande. Förutom att utfärda reservationer började kommissionen under denna cykel att införa åtgärdspunkter för att förbättra kvaliteten på BNI-uppgifterna redan i ett tidigt skede. Detta bör bidra till att minska effekterna av kommande reservationer på de bidragsbelopp till EU-budgeten som medlemsstaterna ska betala.*
	Rekommendation 2: Vidta åtgärder för att minska effekten av de revideringar som medlemsstaterna presenterar.		X					*De nationella statistikmyndigheterna samtycker frivilligt till en gemensam revisionspolicy och åtar sig att genomföra den gradvis, med målet att leverera mer konsekvent statistik till användarna. I de riktlinjer som man enats om anges att medlemsstaterna bör sprida resultaten av nästa omgång riktmärkesrevisioner 2019 respektive 2024.* *När det gäller BNI-baserade egna medel uppmanar kommissionen medlemsstaterna att tillhandahålla de mest aktuella kvalitetsuppgifterna.*
	Rekommendation 3: Förbättra den vägledning som finns om revisioner efter klarering och uppmana medlemsstaterna att följa den.		X					*Kommissionen har inrättat en projektgrupp av medlemsstater som kommer att fortsätta undersöka vilka åtgärder som behövs för att införa en gemensam strategi samt tillhandahålla ytterligare vägledning. Gruppen kom dock fram till att denna fråga går utöver tullrevisionsvägledningen, särskilt när det gäller rättsliga följder.*
	Rekommendation 4: Se till att medlemsstaterna har lämpliga redovisningssystem för att bokföra poster i B-räkenskaperna och uppmana medlemsstaterna att förbättra förvaltningen av posterna i dessa räkenskaper, till exempel genom att regelbundet se över dem för att se till att äldre poster uppdateras eller skrivs ned vid behov.		X					*Kommissionen kommer att fortsätta undersöka B-kontona vid varje inspektion av traditionella egna medel som den genomför, för att se till att medlemsstaterna har lämpliga redovisningssystem och att äldre poster skrivs av eller att det är berättigat att de finns kvar i B-kontot.*

KAPITEL 5

Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Punkt
Inledning	5.1–5.6
Kort beskrivning av Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning	5.2–5.5
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	5.6
Del 1 – Transaktionernas korrekthet	5.7–5.30
Kostnader redovisas för högt, i synnerhet av nya deltagare och små och medelstora företag	5.12
De flesta icke kvantifierbara felen gällde tidsregistrering och förseningar vid fördelning av medel	5.13
Horisont 2020: reglerna för redovisning av personalkostnader fortsätter att leda till fel	5.14–5.16
Fonden för ett sammanlänkat Europa: definitioner av underentreprenad och tillhörande kostnader kan tolkas olika	5.17
Forskning: Uppföljningen av revisioner samordnas bättre men övervakningen av projekt behöver förbättras	5.18–5.19
Erasmus+: kontrollstrategin är lämplig men Eaceas bidragsförvaltning behöver förbättras ytterligare	5.20–5.22
De årliga verksamhetsrapporterna ger en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen med hjälp av en förbättrad metod för beräkning av riskbelopp	5.23–5.25
Granskning av den information om korrekthet som lämnas av granskningsobjektet	5.26–5.30
Slutsats och rekommendationer	5.31–5.34
Slutsats	5.31–5.32
Rekommendationer	5.33–5.34
Del 2 – Resultatproblem inom forskning och innovation	5.35–5.37
Merparten av projekten uppnådde den förväntade outputen och de förväntade resultaten	5.37

Bilaga 5.1 Resultat av transaktionsgranskningen – Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning

Bilaga 5.2 Översikt över fel med en inverkan på över 20 % – Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning

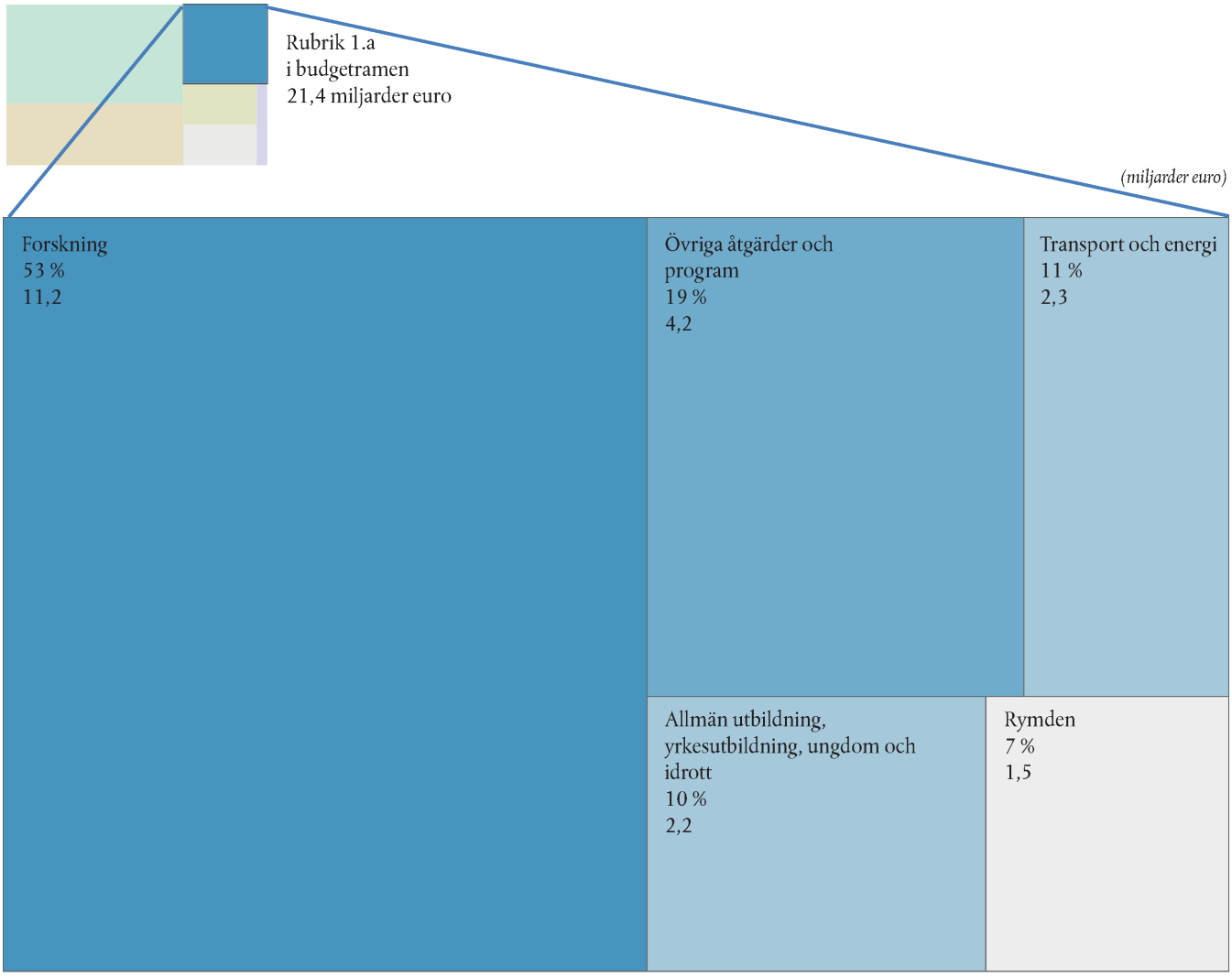
Bilaga 5.3 Uppföljning av tidigare rekommendationer – Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

5.1. I detta kapitel redovisar vi granskningsresultatet för underrubrik 1 a Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning i den fleråriga budgetramen. I ***ruta 5.1*** finns en översikt över de viktigaste verksamheterna och största kostnaderna under denna underrubrik 2017.

Ruta 5.1 – Underrubrik i den fleråriga budgetramen – Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning – Fördelning 2017

Totala betalningar för året	**21,4**
– *förskott* ([1]) ([1])	*- 14,4*
+ *regleringar av förskott* ([1]) ([1])	*7,9*
Granskad population totalt	**14,9**

([1]) I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande *transaktioner* (se punkt 15 i ***bilaga 1.1*** för närmare uppgifter).

Källa: Europeiska unionens *konsoliderade årsredovisning* för 2017.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Kort beskrivning av Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning

5.2. Satsningen på sysselsättning, tillväxt och investeringar är en viktig prioritering för kommissionen och en utmaning för Europeiska unionen. Anslagen till budgetens underrubrik Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning är centrala för det europeiska projektet och spelar en allt viktigare roll när det gäller att främja ett samhälle för alla, stimulera tillväxten och skapa sysselsättning i EU.

5.3. Till politikområdet hör utgifter för forskning och innovation, utbildning, transeuropeiska energinät, transportnät och telekommunikationsnät, rymdprogram och företagsutveckling. De största programmen som finansieras under denna underrubrik är sjunde ramprogrammet för forskning ([1]) och Horisont 2020 ([2]) inom forskning och innovation, och Erasmus + för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott. Här ingår även stora infrastrukturprojekt såsom Galileo – det globala systemet för satellitnavigering, Egnos – det europeiska systemet för navigering genom geostationär överlappning, Iter – Fusionsenergi, Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) – transport, energi och telekommunikationer samt Cosme – programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag.

5.4. Merparten av kostnaderna förvaltas direkt av kommissionen och sker i form av *bidrag* till offentliga eller privata *stödmottagare* som deltar i projekt. Kommissionen betalar ut förskott till stödmottagare när en bidragsöverenskommelse eller ett finansieringsbeslutet har undertecknats. Kommissionen ersätter de kostnader som EU finansierar och som stödmottagarna rapporterar och drar av de förskott som den har betalat. När det gäller Erasmus+ förvaltar nationella programkontor cirka 80 % av bidragen för kommissionens räkning och genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (Eacea) resterande 20 %.

5.5. Den största risken när det gäller *transaktionernas korrekthet* är att stödmottagarna redovisar icke stödberättigande kostnader som varken upptäcks eller korrigeras innan kommissionen ersätter dem. Denna risk är särskilt hög i program med komplexa regler för ersättning av stödberättigande kostnader, såsom forskningsprogram. Reglerna feltolkas ofta av stödmottagare, särskilt av dem som är mindre bekanta med reglerna, såsom små och medelstora företag, förstagångsdeltagare och deltagare från länder utanför EU.

5.5. *Reglerna för stödberättigande enligt Horisont 2020 har avsevärt förenklats i jämförelse med sjunde ramprogrammet, exempelvis med det nya schablonbeloppssystemet för indirekta kostnader.*

([1]) Sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling 2007–2013.

([2]) Ramprogrammet för forskning och innovation 2014–2020 (Horisont 2020).

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

5.6. För Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning 2017 granskade vi med tillämpning av den revisionsmetod som anges i ***bilaga 1.1*** följande för att tillhandahålla en särskild bedömning:

a) Ett urval av 130 transaktioner. Urvalet utformades så att det skulle vara representativt för alla typer av kostnader under denna underrubrik i den fleråriga budgetramen. Det bestod av 91 transaktioner avseende forskning och innovation (53 avseende sjunde ramprogrammet för forskning och 38 avseende Horisont 2020) och 39 transaktioner avseende andra program och aktiviteter, i 18 medlemsstater och fem länder utanför EU.

b) De granskningar som kommissionens tjänst för internrevision hade utfört 2017 av de avdelningar vars *årliga verksamhetsrapporter* vi också granskade.

c) Den information om kostnadernas korrekthet som presenterades i de årliga verksamhetsrapporterna från generaldirektoratet för forskning och innovation (GD Forskning och innovation), generaldirektoratet för utbildning, ungdom, idrott och kultur (GD Utbildning, ungdom, idrott och kultur), genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (Eacea) och genomförandeorganet för forskning (REA) och om informationen i stort överensstämde med våra resultat.

d) Den information om laglighet och korrekthet som kommissionen hade lämnat om kostnaderna för ”forskning och innovation” och ”utbildning”. Granskningen utfördes i linje med revisionsrättens nya strategi, enligt vilken en bestyrkandemetod ska tillämpas i framtiden.

e) Kommissionens rapportering om *resultat* av forsknings- och innovationsprojekt.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

DEL 1 – TRANSAKTIONERNAS KORREKTHET

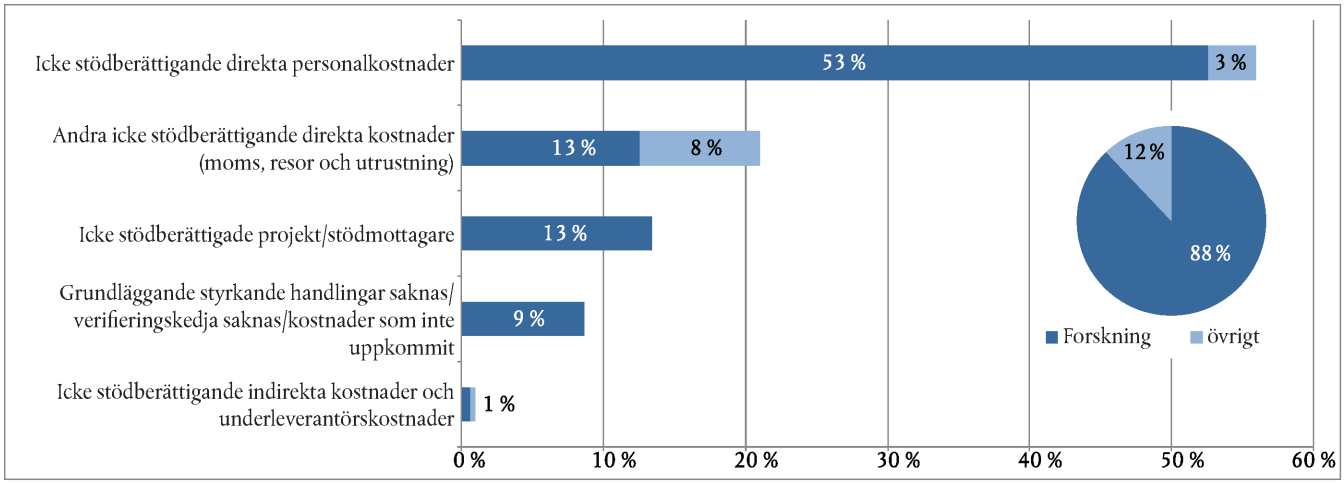
5.7. ***Bilaga 5.1*** innehåller en översikt över resultatet av transaktionsgranskningen. 66 (51 %) av de 130 transaktioner som vi granskade innehöll *fel*. På grundval av de 41 fel som vi har kvantifierat uppskattar vi felnivån till 4,2 % ([3]).

5.8. ***Ruta 5.2*** visar hur felnivån är fördelad enligt vår uppskattning för 2017. Vi upptäckte kvantifierbara fel som hör samman med icke stödberättigande kostnader i 35 av de 91 transaktionerna i urvalet som gällde forskning och innovation (20 inom sjunde ramprogrammet och 15 inom Horisont 2020), vilka står för nästan 79 % av den *uppskattade felnivån* för Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning 2017.

KOMMISSIONENS SVAR

5.7. *Den uppskattade felnivå som rapporteras av revisionsrätten är en indikator på hur effektivt EU:s utgifter genomförs. Kommissionen har dock en flerårig kontrollstrategi. Utifrån denna beräknar dess avdelningar en kvarstående felprocent, som tar hänsyn till återkrav, korrigeringar och effekterna av alla kontroller och revisioner som de genomfört under programmets genomförande.*

Ruta 5.2 – De flesta felen gäller icke stödberättigande direkta personalkostnader

Källa: Europeiska revisionsrätten.

([3]) Vi baserar vår beräkning av felet på ett representativt statistiskt urval. Den angivna siffran är den bästa uppskattningen. Vi bedömer att felprocenten i populationen med 95 % säkerhet ligger mellan 2,2 och 6,2 % (den undre respektive övre felgränsen).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

5.9. Åtta av de kvantifierade felen översteg 20 % av transaktionsvärdet (se ***bilaga 5.2***). Samtliga fel berodde på att stödmottagare deklarerade icke stödberättigande kostnader för program inom sjunde ramprogrammet och Horisont 2020.

5.10. Vi upptäckte kvantifierbara fel i fem av de 39 transaktionerna i urvalet för andra program och verksamheter. Felen berodde på att stödmottagare överträdde reglerna för stödberättigande genom att till exempel beräkna personalkostnader fel eller redovisa kostnader utan verifierande underlag eller kostnader som uppkommit utanför kostnadsredovisningsperioden ([4]).

5.11. Kommissionen hade tillämpat korrigerande åtgärder som direkt påverkade fem av transaktionerna i vårt urval. Åtgärderna hade liten inverkan på våra beräkningar eftersom de minskade den felnivå som vi uppskattade för detta kapitel med endast 0,3 procentenheter. I 17 fall där de slutliga stödmottagarna hade gjort kvantifierbara fel hade kommissionen eller den oberoende revisorn fått tillräcklig information i ersättningsanspråket (t.ex. felaktig växelkurs eller kostnader som uppkommit utanför rapporteringsperioden) för att förhindra eller upptäcka och korrigera felen innan kostnaderna godkändes. Om kommissionen hade använt all den information som den hade tillgång till på ett korrekt sätt skulle den uppskattade felnivån för detta kapitel ha varit 1,5 procentenheter lägre.

KOMMISSIONENS SVAR

5.11. *Kommissionen har ett sunt system för förhandskontroller, däribland detaljerade automatiska checklistor, skriftlig vägledning och fortbildning. Det är en ständig utmaning att förbättra detta system utan att ålägga stödmottagarna ytterligare administrativ börda, så att de kan fokusera på att nå sina forsknings- och innovationsmål, samtidigt som man säkerställer att utbetalningar omgående görs till forskare.*

Ett välkänt problem som tagits upp i tidigare rapporter gäller oberoende revisorer som utfärdar revisionsintyg för ersättningsanspråk, vilket utgör 14 av de 17 mål som nämns av revisionsrätten. Kommissionen har anordnat en rad möten med inriktning på stödmottagare och oberoende revisorer som utfärdar revisionsintyg för att öka medvetenheten om de vanligaste felen. Dessutom har återkoppling lämnats till de revisorer som utfärdat revisionsintyg men som har begått misstag, och en mer anpassad mall för revisionsintyg har införts i Horisont 2020. I fråga om sjunde ramprogrammet uppskattas revisionsintyg minska felnivån med 50 % jämfört med de ersättningsanspråk som inte omfattas av revisionsintyg. Även om det medges att inte varje fel kan upptäckas genom revisionsintyg, utgör de ett viktigt verktyg för att minska den samlade felnivån.

([4]) Felen varierade mellan 4,9 och 16,9 % av det granskade värdet och gällde projekt inom följande program: kol- och stålforskningsfonden (två fall), programmet för konkurrenskraft och innovation (ett fall), Erasmus+ (ett fall) och programmet för transeuropeiska transportnät (ett fall).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Kostnader redovisas för högt, i synnerhet av nya deltagare och små och medelstora företag

5.12. De kvantifierbara felen i forsknings- och innovationsprojekt gällde främst personalkostnader och begicks oftast av nya deltagare och små och medelstora företag (SMF) (se exempel i ***ruta 5.3***). Vi påträffade även icke stödberättigande kostnader som berodde på att konsulter eller tjänsteleverantörer felaktigt klassificerades som anställda eller tredje parter som inte nämndes i bidragsöverenskommelsen.

Ruta 5.3 – Ett SMF deklarerade felaktiga personalkostnader och kostnader som en tredje part hade haft

Vi granskade ett SMF som var verksamt inom mejerisektorn. Företaget hade nyligen börjat delta i fyra projekt inom sjunde ramprogrammet för forskning. *Stödmottagaren* hade använt en felaktig metod för att beräkna timkostnaderna. Kostnaderna för 2016 uppskattades på grundval av uppgifter från 2014. Timkostnaderna för företagets ägare redovisades för högt. Dessutom noterade vi att det för tre av de sex anställda fanns avvikelser mellan redovisningen av frånvaro och tidsredovisningarna, vilket ledde till att för många timmar deklarerades.

Slutligen var de anställda som hade arbetat inom projektet inte anställda av det företag som omfattades av bidragsöverenskommelsen utan av ett systerföretag. Systerföretaget hade inte lagts i till bidragsöverenskommelsen som en tredje part.

Samtliga kostnader måste därför förklaras som icke stödberättigande.

KOMMISSIONENS SVAR

5.12. *Ett viktigt mål med Horisont 2020 var att öka nykomlingarnas och de små och medelstora företagens medverkan i ramprogrammet. I slutet av 2017 var 57 % av deltagarna nykomlingar i ramprogrammen för forskning och innovation, medan 23,9 % av budgeten för ”Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik” och ”Samhällsutmaningar” går till små och medelstora företag, vilket ligger över målet på 20 %. Kommissionen är helt medveten om att nykomlingarna och små och medelstora företag medför en särskild felrisk, men anser att denna risk ska mildras, inte undvikas.*

Kommissionen har särskilt försökt nå ut till nykomlingar och små och medelstora företag i sina informationskampanjer och har, i fråga om Horisont 2020, gjort förenklingar som är direkt riktade till denna typ av stödmottagare, bl.a. schablonbetalningar i samband med steg ett i den ordning som gäller för små och medelstora företag.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

De flesta icke kvantifierbara felen gällde tidsregistrering och förseningar vid fördelning av medel

5.13. Bland de 130 transaktionerna i urvalet fann vi även 42 icke kvantifierbara fel som gällde bristande efterlevnad av finansieringsreglerna ([5]). Dessa fall uppträdde oftare i forsknings- och innovationsprojekt och gällde brister i stödmottagarnas tidsregistreringssystem och förseningar i projektsamordnarens fördelning av EU-medel till de övriga projektdeltagarna. Även om några av förseningarna var förståeliga noterar vi att alla förseningar i överföringen av EU-bidrag kan få allvarliga finansiella konsekvenser för projektdeltagare, särskilt små och medelstora företag ([6]).

5.13. *Kommissionen anser att det är bäst att överföringen av medel mellan konsortiemedlemmar förvaltas inom konsortiet. Kommissionen har påmint samordnarna om deras skyldighet att snabbt överföra medel, och om ett fall av försenad fördelning av medel upptäcks, eller om det förekommer klagomål om detta, är kommissionens gängse praxis att tillsammans med projektsamordnarna följa upp skälen till dröjsmålet.*

Horisont 2020: reglerna för redovisning av personalkostnader fortsätter att leda till fel

5.14. Vi har tidigare rapporterat om ([7]) att Horisont 2020 har enklare finansieringsregler än sjunde ramprogrammet för forskning. Men en finansieringsmodell som bygger på ersättning av stödberättigande kostnader gör att reglerna för redovisning av personalkostnader blir komplexa och därmed svåra att förstå och tillämpa. Detta bekräftas i våra revisioner och i kommissionens revisioner, där felnivån i personalkostnader är fortsatt hög.

5.14 och 5.15. *Den specifika situation som revisionsrätten beskriver i punkt 5.15 beror på en förenkling som infördes för att möjliggöra ökad acceptans av stödmottagarnas vanliga praxis för kostnadsredovisning. Kommissionen kommer att undersöka hur vidare förenklingar kan göras, särskilt av det framtida ramprogrammet, på basis av revisionsrättens resultat och sina egna revisioner, samtidigt som man ser till att policymålen kan uppnås och att EU-medlen kan fördelas ordentligt.*

Kommissionen genomför även pilotprojekt med finansiering genom schablonbelopp, i syfte att i större omfattning använda denna typ av finansieringsmodell i Horisont Europa. Detta kunde vara ett sätt att undvika alla dessa fel.

([5]) Tretton transaktioner innehöll både kvantifierbara och icke kvantifierbara fel.

([6]) Se även punkterna 8.18 och 8.42 (rekommendation 2) i årsrapporten för 2012 och punkt 8.12 i årsrapporten för 2013.

([7]) Punkt 5.13 i årsrapporten för 2016, punkt 5.12 i årsrapporten för 2014 och revisionsrättens briefingdokument *Ett bidrag till förenklingen av EU:s forskningsprogram efter Horisont 2020* som offentliggjordes i mars 2018.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

5.15. I juli 2016, mer än två år efter det att Horisont 2020 startade, införde kommissionen ytterligare ett alternativ för redovisningen av personalkostnader: metoden med månatlig timkostnad. Våra revisioner bekräftar att de nuvarande villkoren för tillämpning av denna metod kan få stödmottagaren att begära ersättning för betydligt högre personalkostnader än vad de faktiska arbetsinsatserna motsvarar. Det inträffar när den berörda personalen har arbetat med andra uppgifter förutom den EU-finansierade uppgiften och det totala antalet produktiva timmar som har arbetats är högre än det normala antalet. Enligt kommissionens riktlinjer ska stödmottagare använda det normala antalet produktiva timmar, och inte det högre totala antalet, för beräkningen av den timkostnad som används när de stödberättigande kostnaderna beräknas. Vi har redan rapporterat ([8]) att de dubbla tak ([9]) som kommissionen införde inte åtgärdar situationen ovan eftersom de endast ska tillämpas för *bidrag* från EU och Euratom och inte för andra uppgifter som inte finansieras av EU (se exemplet i ***ruta 5.4***).

Ruta 5.4 – Metoden med månatlig timkostnad leder till att för höga kostnader redovisas

Vi granskade en stödmottagare som tillämpade metoden med månatlig timkostnad och konstaterade att den gjorde att stödmottagaren systematiskt redovisade sina personalkostnader för högt och kunde begära ersättning för en heltidslön för en anställd som bara delvis ägnade sig åt EU-projektet.

Den anställde i fråga hade en total årslön på 162 500 euro och arbetade 2 400 produktiva timmar per år, varav 1 788 ägnades åt EU-projektet. Användningen av metoden med månatlig timkostnad gjorde att stödmottagaren hade rätt att debitera EU-projektet för hela den anställdes lönekostnad på 162 500 euro trots att han endast ägnade 75 % av sin produktiva tid åt det.

([8]) Punkt 5.16 i årsrapporten för 2016.

([9]) Stödmottagare ska säkerställa att
- det totala antalet arbetade timmar som deklareras för bidrag från EU och Euratom för en person och ett år INTE överstiger det antal produktiva timmar per år som används för beräkningen av timkostnaden,
- det totala beloppet för personalkostnader som deklareras (för ersättning som faktiska kostnader) för bidrag från EU och Euratom för en person och ett år INTE är högre än de totala personalkostnader som redovisas i stödmottagarens räkenskaper (för samma person och år).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

5.16. Kommissionen offentliggjorde 2015 riktlinjer ([10]) med en lista över punkter som ska tillämpas för olika länder. Riktlinjerna var avsedda att ge stödmottagare vägledning i frågor om stödberättigande som var anpassad till de specifika förutsättningarna/rättsliga ramarna i enskilda länder. Vi noterade att listan var ofullständig och att liknande situationer i olika länder inte behandlades ([11]).

KOMMISSIONENS SVAR

5.16. *I den förteckning som åtföljer vägledningsdokumentet sammanfattas alla nationella problem som kommissionen har tillfrågats om och gjort en rättslig bedömning. Sådana bedömningar utlöses vanligen på begäran av de nationella kontaktpunkterna.*

Fonden för ett sammanlänkat Europa: definitioner av underentreprenad och tillhörande kostnader kan tolkas olika

5.17. Vi noterade att även andra program hade regler som kan tolkas olika. Inom FSE är skillnaden mellan ett genomförandeavtal och ett underleverantörskontrakt oklar, även om stödberättigandevillkoren är olika ([12]). Det gör att stödmottagare blir osäkra. Vidare är ett av villkoren för att en kostnad ska vara stödberättigande att den har uppkommit. Enligt kommissionens definition för FSE-programmet måste det inte finnas en faktura som bevisar detta. Kommissionen anser att kostnaderna för kontrakt, eller underleverantörskontrakt, på varor, arbeten eller tjänster uppkommer när kontraktet eller underleverantörskontraktet (eller delar av det) har genomförts, det vill säga när varorna, arbetena eller tjänsterna (inklusive studier) har levererats eller tillhandahållits. Men kommissionen har inte gett vägledning om vilka bevis som krävs på att en kostnad har uppkommit.

5.17. *Metoden att kontraktera extern assistans är den gängse praxis för stora infrastrukturprojekt som finansieras inom ramen för FSE.*

Kommissionen är medveten om att termerna ”genomförandeavtal” i artikel 9 och ”underentreprenad” i artikel 10 kan skapa tvivel hos stödmottagarna, av vilka flertalet är medlemsstater eller offentliga organ med ansvar för att genomföra transport- och energiinfrastrukturer i medlemsstaterna, beroende på deras erfarenhet och kunskap om förvaltningen av EU-finansierade projekt.

Frågan diskuterades med ledamöterna i FSE-kommittén och en förklarande not sändes till FSE-samordningskommittén den 21 oktober 2015. Samtidigt publicerade Inea en förteckning över vanliga frågor rörande mallen till bidragsavtal.

Denna tolkning har sedan dess genomgående tillämpats internt och vid behov lämnats till stödmottagarna. Kommissionen medger att situationen ytterligare skulle kunna förbättras.

Forskning: Uppföljningen av revisioner samordnas bättre men övervakningen av projekt behöver förbättras

5.18. Vi har tidigare rapporterat ([13]) att de olika verkställande organen hade svårt att nå en gemensam ståndpunkt om hur granskningsresultat ska följas upp. I syfte att säkerställa konsekvens utarbetade GD Forskning och innovation ett antal vägledningar och mallar. Kommissionen har nu gett GD Forskning och innovation i uppdrag att samordna uppföljningen av granskningsresultat. En särskild enhet har inrättats inom generaldirektoratens tjänst för internrevision för detta ändamål.

([10]) Programmet Horisont 2020 – *Guidance on List of issues applicable to particular countries* (vägledning med listor över punkter som ska tillämpas för olika länder).

([11]) Flera bonusar som finns både i Frankrike och i Spanien behandlas endast i riktlinjerna för Frankrike.

([12]) Ett underleverantörskontrakt är ett upphandlingskontrakt om att en tredje part ska utföra uppgifter som ingår i åtgärden. Det ska godkännas av kommissionen. Andra kontrakt behöver inte godkännas av kommissionen.

([13]) Punkt 5.27 i årsrapporten för 2016.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

5.19. För år 2017 drog kommissionens tjänst för internrevision slutsatsen att de granskade internkontrollsystem vid GD Forskning och innovation var endast delvis ändamålsenliga eftersom ett antal mycket viktiga rekommendationer ännu inte hade åtgärdats. Vi noterade att GD Forskning och innovation fortfarande hade åtta utestående rekommendationer som hade förfallit. En av dem handlade om att de organ som verkställer Horisont 2020 inte hade enats om hur projekt ska övervakas. I den vägledning som GD Forskning och innovation har utarbetat och som nu används rekommenderas att graden av övervakning ska utgå från projektets riskprofil. Riskbaserad övervakning av projekt och stödmottagare är avgörande inte enbart för att kontrollera att stödmottagare har följt reglerna utan även för att se till att ett projekt slutförs på ett framgångsrikt sätt. Nya deltagare, små och medelstora företag samt stödmottagare i länder utanför EU behöver ofta övervakas närmare. Men de verkställande organen tillämpar inte systematiskt vägledningen eftersom den enbart presenteras som exempel på god praxis.

Erasmus+: kontrollstrategin är lämplig men Eaceas bidragsförvaltning behöver förbättras ytterligare

5.20. Kommissionens tjänst för internrevision gjorde 2017 en uppföljning av sin revision av effektiviteten och ändamålsenligheten hos Eaceas kontrollstrategi för Erasmus+. Slutsatsen efter revisionen var att Eacea hade infört ett ändamålsenligt internkontrollsystem som ger rimlig säkerhet. Slutsatsen efter uppföljningen var att samtliga rekommendationer som tidigare var utestående hade genomförts på tillfredsställande sätt.

5.21. Under 2017 granskade tjänsten för internrevision även ändamålsenligheten hos Eaceas internkontrollsystem för Erasmus+ och dess bidragsförvaltning. Tjänsten för internrevision noterade de ansträngningar som Eacea hade gjort för att i tid välja ut bidragsförslag. Man kom dock även fram till att det fortfarande fanns allvarliga brister i utformningen och genomförandet av förfarandena under den första fasen av Erasmus+ bidragsförvaltningsprocess, särskilt när det gällde utvärderingen av förslag, som är en central förvaltningsfråga för genomförandeorganet.

5.22. För år 2017 drog tjänsten för internrevision slutsatsen att internkontrollsystemen generellt sett inte var ändamålsenliga när det gällde processen för utvärdering av bidragsansökningar. Vi noterar att Eacea snabbt vidtog åtgärder för att förbättra utformningen och genomförandet av sitt kontrollsystem för att säkerställa att projekt valdes ut och tilldelades korrekt. Det faktiska genomförandet av ändringarna av internkontrollsystemens utformning har påbörjats. Den genomförda åtgärdens ändamålsenlighet kommer att bedömas ett i senare skede.

KOMMISSIONENS SVAR

5.19. *Kommissionen följer upp åtta rekommendationer och deras genonförande planeras ske senast i slutet av 2018.*

5.21. *Tjänsten för internrevision är en viktig del av kommissionens övergripande kontrollsystem och ger institutionen garantier om att dess interna system fungerar. Den har en flerårig riskbaserad revisionsplan. Kommissionen (tjänsten för internrevision) har ringat in de problem som revisionsrätten beskrivit, och Eacea godtog ovan nämnda tjänsts revisionsrekommendationer, och har genomfört dem från och med den första ansökningsomgången 2018. Eacea beslutade dessutom att vidta liknande åtgärder som härrörde från rekommendationer från tjänsten för internrevision i andra delegerade program i dess portfölj.*

5.22. *I början av 2018 genomförde tjänsten för internrevision en första uppföljningsrevision och drog slutstasen att utformningen av de reviderade förfarandena och åtföljande vägledningarna och instruktionerna är adekvata och i linje med budgetförordningen.*

Eacea har beslutat om flera åtgärder för att stärka utvärderingen av ansökningarna och tilldelningen av bidrag, som ska genomföras under 2018.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

De årliga verksamhetsrapporterna ger en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen med hjälp av en förbättrad metod för beräkning av riskbelopp

5.23. De årliga verksamhetsrapporter som vi granskade ([14]) gav en rättvisande bild av generaldirektoratens och genomförandeorganens ekonomiska förvaltning när det gäller de underliggande transaktionernas korrekthet. Generellt bekräftade den lämnade informationen våra resultat och slutsatser.

5.24. Liksom tidigare år innehåller rapporterna från alla generaldirektorat med utgifter för forskning och innovation en *reservation* om utbetalningar för ersättningsanspråk inom sjunde ramprogrammet för forskning eftersom *procentsatsen för kvarstående fel* är högre än 2 % ([15]). I år offentliggjorde kommissionen för första gången den uppskattade felprocenten för Horisont 2020. På grundval av sina egna revisioner rapporterade kommissionen en förväntad representativ felprocentsats på 2,8 % och en *procentsats för kvarstående fel* på 2,2 % ([16]).

5.25. Vi noterade att kommissionen ytterligare hade harmoniserat sin metod för att fastställa de uppskattade riskbeloppen inom de kommissionsavdelningar som genomför program för forskning och innovation.

Granskning av den information om korrekthet som lämnas av granskningsobjektet

5.26. För området forskning och innovation granskade vi kommissionens urvals- och revisionsmetoder som ligger till grund för informationen om laglighet och korrekthet i de årliga verksamhetsrapporterna. Vi gick även igenom revisionsakter som fanns vid kommissionen och vid ett av de privata revisionsföretag som utför revisioner av sjunde ramprogrammet för kommissionens räkning.

([14]) Generaldirektoratet för forskning och innovation (GD Forskning och innovation), generaldirektoratet för utbildning, ungdom, idrott och kultur (GD Utbildning, ungdom, idrott och kultur), genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (Eacea) och genomförandeorganet för forskning (REA).

([15]) Kommissionen rapporterar en förväntad representativ felprocentsats över flera år på 4,95 % för kostnader inom sjunde ramprogrammet. Den rapporterar procentsatser för kvarstående fel för varje involverat generaldirektorat, vilka varierar mellan 2,79 och 3,55 %.

([16]) Detta är procentsatser över flera år som omfattar kostnader före 2016 (dvs. före den period som vår revision gäller).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

5.27. När det gäller sjunde ramprogrammet for forskning var granskningsprogrammen och reglerna för arkivering av dokument inte harmoniserade, och under 2017 slutade kommissionen göra efterhandsrevisioner av slumpvis utvalda projekt inom sjunde ramprogrammet.

5.28. För Horisont 2020 har kommissionen infört lämpliga förfaranden och en kontrollstrategi som bygger på harmoniserade granskningsprogram. Utifrån det arbete som vi hittills har utfört kan vi inte dra slutsatser om kvaliteten på de tillhörande efterhandsrevisionerna eftersom dokumentationen i revisionsakterna inte tillät en fullständig genomgång. Vi har ännu inte bedömt de privata revisionsföretag som utför revisioner för kommissionens räkning. År 2018 kommer vi därför att genomföra ytterligare en omgång genomgångar, och även göra om revisioner som kommissionen har gjort.

5.29. För Erasmus+ bedömde vi kommissionens och de nationella programkontorens övergripande strategi och metod för efterhandsrevisioner. Vår granskning omfattade tre länder och deras nationella programkontor: Tjeckien, Frankrike (Agence Erasmus+ France) och Italien (Agenzia Nazionale Erasmus+) ([17]). Vi granskade även de nationella myndigheternas övervakning och tillsyn samt de oberoende revisionsorganens revisioner. När det gäller den del av programmet som förvaltas av Eacea gick vi igenom efterhandsrevisionerna av Eramus +-programmet, varav två hade gjorts direkt av kommissionen och åtta lagts ut på entreprenad till det privata revisionsföretag som gör revisioner för kommissionens räkning.

5.30. Vi konstaterade att de tre nationella programkontoren och myndigheterna som genomför Erasmus+ hade infört lämpliga system för övervakning och kontroll. De nationella myndigheterna övervakade också de nationella programkontoren på lämpligt sätt. De övervakade däremot inte på lämpligt sätt de oberoende revisionsorgan som de hade valt ut. För två av de tre oberoende revisionsorganen fann vi brister som gällde hur grundliga kontrollerna var och hur de dokumenterades. När det gäller Eacea fann vi att de revisioner som gjordes direkt av kommissionen var tillfredsställande. Vid vår genomgång av revisionsakterna hos de privata revisionsbyråer som gör revisioner för kommissionens räkning fann vi brister i dokumentationen, i konsekvensen vid urval och rapportering samt i några granskningsåtgärder.

KOMMISSIONENS SVAR

5.30. *Kommissionen noterar revisionsrättens resultatrörande oberoende revisionsorgan och tänker aktualisera sina instruktioner till nationella myndigheter vad gäller kvaliteten på dessa organs kontroller.*

Kommissionen noterar att de utvalda revisionerna hör till de första revisionerna som utfördes av den externe uppdragstagare efter ibruktagandet av det nya revisionsramavtalet. Revisionsrättens observationer har under tiden åtgärdats inom ramen för Eaceas kvalitetskontrollstrategi som funnits sedan början på innevarande ramavtal för revision. De liknar de som Eacea hade ringat in.

([17]) Över 50 nationella programkontor deltar i genomförandet av Erasmus+. Vi riktade urvalet för att få en mix av mindre och större programkontor i EU-15 och nya medlemsstater.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

SLUTSATS OCH REKOMMENDATIONER

Slutsats

5.31. De samlade revisionsbevisen visar att felnivån i utgifterna för Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning var väsentlig.

5.32. För denna underrubrik i den fleråriga budgetramen resulterade vår transaktionsgranskning i en uppskattad övergripande felnivå på 4,2 % (se ***bilaga 5.1***).

Rekommendationer

5.33. ***Bilaga 5.3*** visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av de tre rekommendationer som vi lämnade i årsrapporten för 2014. Kommissionen hade genomfört två av rekommendationerna i de flesta avseenden, medan en hade genomförts i vissa avseenden.

5.34. Utifrån denna uppföljning och våra granskningsresultat och slutsatser för 2017 rekommenderar vi att kommissionen gör följande fram till slutet av 2018:

— **Rekommendation 1**: när det gäller Horisont 2020, ytterligare förtydligar reglerna för personalkostnader, ser över metoden för personalkostnader och kompletterar listan med punkter för olika länder.

Kommissionen godtar denna rekommendation.

Kommissionen kommer att överväga hur man kan förtydliga riktlinjerna (kommenterad modell för bidragsavtal) mot bakgrund av revisionsresultaten och fortsatt uppdatera förteckningen över problemen i vissa länder

— **Rekommendation 2**: när det gäller FSE, gör stödmottagare mer medvetna om reglerna för stödberättigande, särskilt genom att tydligt skilja mellan ett genomförandeavtal och ett underleverantörskontrakt.

Kommissionen godtar denna rekommendation.

Den kommer att förstärka kommunikationen med stödmottagarna och förbättra den information som tillhandahålls dem.

— **Rekommendation 3**: omgående åtgärdar de brister som identifierats av tjänsten för internrevision:

  — i Eaceas bidragsförvaltningsprocess för Erasmus+,

  — i övervakningen av forsknings- och innovationsprojekt.

Kommissionen godtar denna rekommendation.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

DEL 2 – RESULTATPROBLEM INOM FORSKNING OCH INNOVATION

5.35. Vi bedömde kommissionens rapportering om resultatet av 59 forsknings- och innovationsprojekt i urvalet ([18]). 23 av projekten hade redan avslutats. Vi bedömde inte direkt kvaliteten på den forskning som bedrivits eller projektens effekt när det gällde att uppnå det politiska målet att förbättra forskning och innovation.

5.36. För varje projekt granskade vi den bedömningsrapport som fylls i av kommissionens projektansvarige som en del av kontrollerna innan de redovisade kostnaderna ersätts. Vi noterade den projektansvariges slutsats om huruvida

— de rapporterade framstegen om *output* och *resultat* överensstämde med de mål som angavs i bidragsöverenskommelsen,

— de kostnader som hade påförts projektet var rimliga med tanke på de rapporterade framstegen,

— projektets output och resultat hade spridits i enlighet med kraven i bidragsöverenskommelsen.

Merparten av projekten uppnådde den förväntade outputen och de förväntade resultaten

5.37. Enligt kommissionens rapporter hade merparten av projekten uppnått den förväntade outputen och de förväntade resultaten. Men kommissionens rapporter visade också att flera projekt hade stött på problem som försämrade deras resultat:

— I sju fall överensstämde de rapporterade framstegen endast delvis med de mål man hade kommit överens med kommissionen om.

— I sex fall ansåg kommissionen att de redovisade kostnaderna inte var rimliga i förhållande till de framsteg som hade gjorts.

— I två fall hade projektens output och resultat endast delvis spridits. I ett fall hade de inte spridits alls.

5.37. *Forsknings- och innovationsprojekt är per definition riskabla och osäkra. Det är inte möjligt att på förhand garantera att de vetenskapliga och tekniska målen kommer att nås. Det är orsaken till att det finns en övervakningsprocess, vars syfte är att fastställa var projekten inte är helt framgångsrika och vidta lämpliga åtgärder för att lösa problemet.*

([18]) Vi bedömde resultatet för projekt för forskningssamverkan som omfattar flera deltagare och undantagna transaktioner, såsom rörlighetsutbetalningar till enskilda forskare.

BILAGA 5.1

RESULTAT AV TRANSAKTIONSGRANSKNINGEN – KONKURRENSKRAFT FÖR TILLVÄXT OCH SYSSELSÄTTNING

	2017	2016
URVALETS STORLEK OCH SAMMANSÄTTNING		
Totalt antal transaktioner	**130**	150
BERÄKNAD INVERKAN AV DE KVANTIFIERBARA FELEN		
Uppskattad felnivå	**4,2 %**	4,1 %
Övre felgräns	6,2 %	
Undre felgräns	2,2 %	

BILAGA 5.2

ÖVERSIKT ÖVER FEL MED EN INVERKAN PÅ ÖVER 20 % – KONKURRENSKRAFT FÖR TILLVÄXT OCH SYSSELSÄTTNING

Med tillämpning av de allmänna revisionsmetoder som beskrivs i ***bilaga 1.1*** granskade vi ett representativt statistiskt urval av transaktioner för att beräkna omfattningen av *oriktigheter* inom populationen för denna underrubrik i den fleråriga budgetramen. De fel som vi upptäckte utgör inte en uttömmande uppräkning av vare sig de enskilda fel eller feltyper som presenteras i ***ruta 5.2***. De fel som har en inverkan på över 20 % av det granskade transaktionsvärdet beskrivs nedan, i tillägg till det som beskrivs i ***ruta 5.3***. Dessa åtta fel står för över 61 % av den uppskattade övergripande felnivån för Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning.

Projekt inom sjunde ramprogrammet för forskning

Exempel 1 – icke stödberättigande personalkostnader och personalkostnader där nödvändiga underlag saknades

Stödmottagaren (ett institut för högre utbildning i ett land utanför EU) deltog i ett projekt som utformats för att åstadkomma nyskapande förändringar i sättet att bygga, förvalta och underhålla tunnlar, och deklarerade personalkostnader för en period när den aktuella personen i realiteten inte var anställd av stödmottagaren och personalkostnader som inte hade stöd i form av giltiga tidrapporter. De icke stödberättigande kostnaderna uppgick till 85,4 % av de totala kostnader som vi granskade.

Exempel 2 – icke stödberättigande kostnader deklarerades och timkostnader beräknades felaktigt

De personalkostnader som stödmottagaren (ett EU-SMF som tillhandahöll ingenjörstjänster) deklarerade i ersättningsanspråket inbegrep kostnader för en person som inte var anställd av stödmottagaren utan ägde ett företag som levererade tjänster till stödmottagaren. För en annan anställd ersattes personalkostnader för en period då vederbörande ännu inte hade rekryterats. Vi konstaterade också att den timersättning som hade använts för att beräkna lönekostnader hade beräknats felaktigt. De icke stödberättigande kostnaderna uppgick till 35,9 % av de totala kostnader som vi granskade.

Exempel 3 – icke stödberättigande personalkostnader och underleverantörskostnader

Stödmottagaren (en ideell organisation i ett land utanför EU som deltog i ett forskningsprojekt om informations- och kommunikationsteknik för aktivt och hälsosamt åldrande) begärde ersättning för personalkostnader för flera personer som antingen aldrig hade varit anställda av stödmottagaren eller inte var anställda under de aktuella perioderna. Stödmottagaren deklarerade även kostnader som en underleverantör hade fakturerat ett dotterföretag till stödmottagaren. De icke stödberättigande kostnaderna uppgick till 84,2 % av de totala kostnader som vi granskade.

Exempel 4 – felaktigt beräknade personalkostnader och andra kostnader utan koppling till projektet

Stödmottagaren (ett offentligt organ i EU som deltog i ett forskningsprojekt om nya sjukdomar som överförs av fästingar) deklarerade icke stödberättigande hyr- och resekostnader som inte gällde projektet. Dessutom begärdes ersättning för de icke stödberättigande resekostnaderna två gånger – som rese- respektive personalkostnader – vilket också betalades. De icke stödberättigande kostnaderna uppgick till 20,3 % av de totala kostnader som vi granskade.

Projekt inom Horisont 2020

Exempel 5 – obetald faktura och felaktig ersättningsnivå

Stödmottagaren (en offentlig enhet i EU med verksamhet inom energisektorn) deklarerade kostnader för en faktura som inte var betald när revisionen gjordes, 1,5 år efter att den hade utfärdats. Kommissionen hade dessutom klassificerat enheten som ideell organisation med rätt till ersättning med 100 % trots att företaget hade status som affärsdrivande. Det icke stödberättigande bidraget uppgick till 30,0 % av de totala kostnader som vi granskade.

Exempel 6 – icke stödberättigande kostnader, ingen verifieringskedja och felaktig växelkurs

Stödmottagaren (ett universitet i ett land utanför EU) registrerade inga kostnader, förutom personalkostnader, i sitt redovisningssystem. I dessa oregistrerade kostnader fann vi följande: kostnader som hade deklarerats utan att det fanns bevis på att de var betalda och kostnader med oklar koppling till projektet, kostnadsposter som det hade begärts ersättning för två gånger, *indirekta kostnader* som hade deklarerats som direkta kostnader och kostnader som byggde på uppskattningar och inte på verkliga kostnader. Dessutom deklarerades alla kostnader med användning av en felaktig växelkurs. De icke stödberättigande kostnaderna uppgick till 64,7 % av de totala kostnader som vi granskade.

Exempel 7 – icke stödberättigande personalkostnader och felaktig växelkurs

När stödmottagaren (ett forskningsinstitut som var en del av ett världsberömt sjukhus i ett land utanför EU) deklarerade sina kostnader för den första rapporteringsperioden användes en metod för timersättning som inte överensstämmer med reglerna för Horisont 2020. Stödmottagaren hade ingen dokumentation om den tid som två anställda hade arbetat med det granskade projektet. För en tredje anställd fanns det tidkort som bekräftade att 10 % av tiden hade använts för projektet, men stödmottagaren hade av misstag beräknat personalkostnader baserat på 20 % av arbetstiden. Dessutom deklarerades alla kostnader med användning av en felaktig växelkurs. Av de 130 000 euro som stödmottagaren deklarerade var 45 500 icke stödberättigande, vilket ger ett fel på 35,2 %.

BILAGA 5.3

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE REKOMMENDATIONER – KONKURRENSKRAFT FÖR TILLVÄXT OCH SYSSELSÄTTNING

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg						Kommissionens svar
		Har genomförts fullt ut	Har genomförts		Har inte genomförts	Ej tillämpligt	Otillräckliga bevis	
			i de flesta avseenden	i vissa avseenden				
2014	Till följd av denna uppföljning och granskningsresultatet och slutsatserna för 2014 rekommenderar vi följande: **Rekommendation 1:** Kommissionen, de nationella myndigheterna och de oberoende revisorerna bör använda all relevant information som är tillgänglig för att förhindra eller upptäcka och korrigera fel innan ersättning betalas ut.			X				*Kommissionen vidtar regelbundna åtgärder för att se över sina interna kontrollsystem. Kommissionen har lämnat vägledning vad gäller alla materiella aspekter av bidragsförvaltning för stödmottagare och deras revisorer.*
	Rekommendation 2: Utifrån sina erfarenheter av sjunde ramprogrammet för forskning bör kommissionen ta fram en lämplig riskhanterings- och kontrollstrategi för Horisont 2020, inbegripet lämpliga kontroller av högriskmottagare som små och medelstora företag och nya deltagare och kostnader som redovisats enligt särskilda stödkriterier.		X					*Kontrollstrategin bygger på riskhantering, och detta har omvandlats till operativa förfaranden. Kommissionen godtar att denna process ännu kan förbättras.*
	Rekommendation 3: Kommissionen bör försäkra sig om att avdelningarna har en enhetlig metod för beräkningen av viktade genomsnittliga felprocentsatser och den bedömning av riskbelopp som detta leder till.		X					*Kommissionen har vidare förtydligat de centrala begreppen och definitionerna för framtagande av felfrekvenser, riskutsatta belopp och korrigeringar i instruktionerna för den årliga verksamhetsrapporten, mallen och vägledningsdokumentet. Begreppen och indikatorerna har definierats tillräckligt flexibelt för att beakta särskilda förhållanden vid enskilda generaldirektorat, men graden av homogenitet är ändå tillräcklig för att uppgifterna ska kunna konsolideras och missförstånd undvikas.*

KAPITEL 6

Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

INNEHÅLL

	Punkt
Inledning	6.1–6.24
Kort beskrivning av Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning	6.3–6.15
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	6.16–6.24
Del 1 – Transaktionernas korrekthet	6.25–6.78
Resultat av transaktionsgranskningen och granskningsarbete som vi upprepade	6.26–6.43
Vår bedömning av revisionsmyndigheternas arbete	6.44–6.50
Kommissionens arbete och dess rapportering av kvarstående felprocent i sina årliga verksamhetsrapporter	6.51–6.72
Slutsats och rekommendationer	6.73–6.78
Slutsats	6.73–6.76
Rekommendationer	6.77–6.78
Del 2 – Bedömning av projektresultat	6.79–6.92
Bedömning av resultatsystemets utformning	6.82–6.86
I många projekt uppnås inte resultatmålen fullt ut	6.87–6.90
De flesta medlemsstater kunde inte utnyttja sina bidrag från finansieringsinstrument med delad förvaltning fullt ut	6.91
Slutsats	6.92

Bilaga 6.1 – Resultat av transaktionsgranskningen – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

Bilaga 6.2 – Uppföljning av tidigare rekommendationer – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

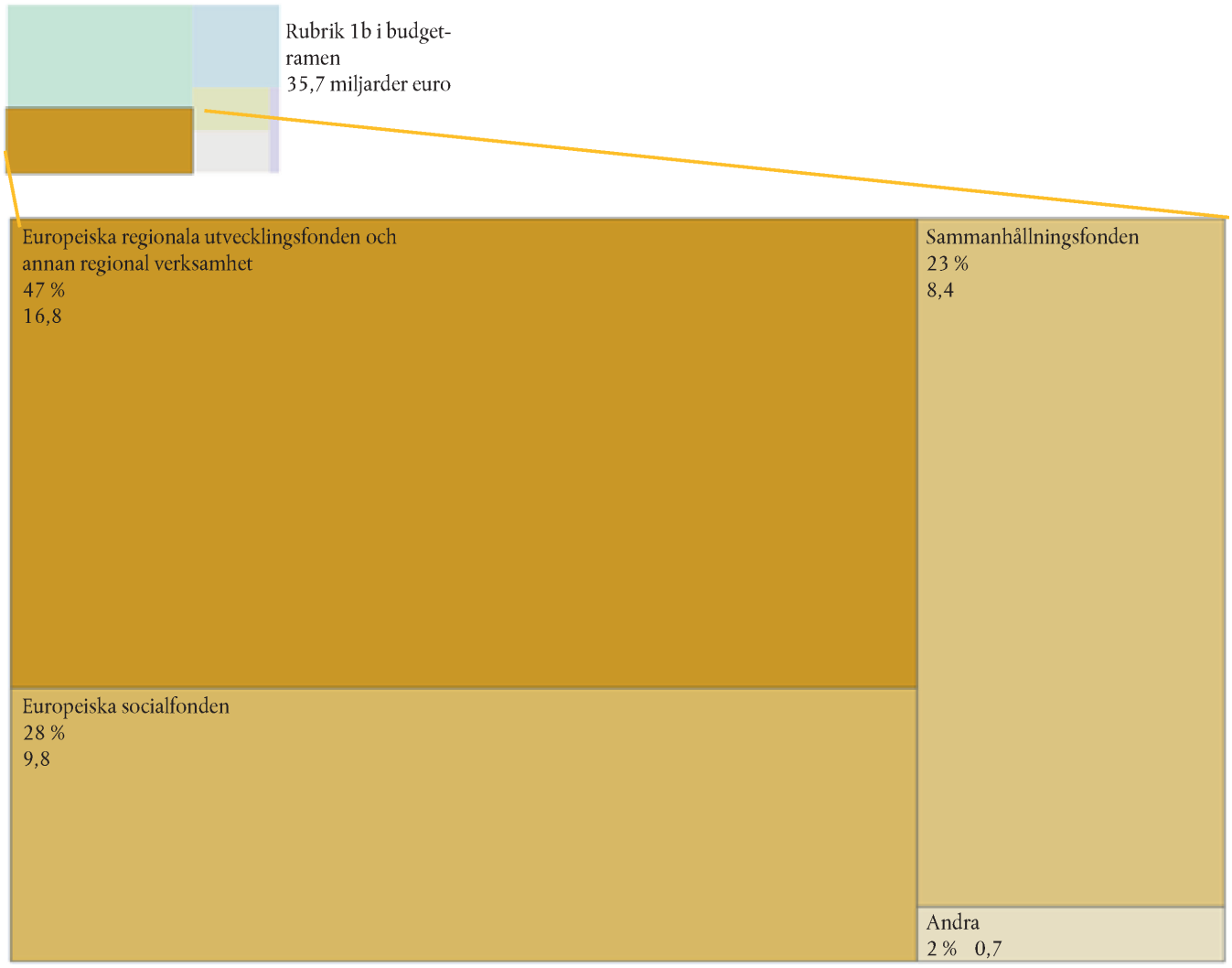
REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

6.1. I detta kapitel presenterar vi våra granskningsresultat när det gäller underrubrik 1b – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning – i den fleråriga budgetramen. År 2017 var första gången som den nya kontroll- och garantiramen tillämpades på de betalningar som ingick i vår granskning av *avslutandet* av *programperioden* 2007–2013 och genomförandet av programperioden 2014–2020.

6.2. I ***ruta 6.1*** ges en översikt över de viktigaste verksamheterna och största kostnaderna under denna rubrik 2017. Mer information om granskningspopulationen för år 2017 ges i punkterna 6.16–6.19.

Ruta 6.1 – Underrubrik 1b i den fleråriga budgetramen – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning – fördelning 2017

Totala betalningar för året		35,7
–	*förskott* ([1])	*- 9,0*
+	*regleringar* ([1]) ([2])	*0,5*
+	*årliga beslut om avslutandet för programperioden 2014–2020* ([3])	*2,5*
–	*betalningar för programperioden 2014–2020*	*- 20,8*
–	*mellanliggande betalningar för icke-avslutade operativa program för programperioden 2007–2013*	*- 0,9*
Granskad population totalt ([4])		**8,0**

([1]) I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande *transaktioner* (se punkt 15 i ***bilaga 1.1*** för närmare uppgifter).
([2]) Detta belopp utgörs av regleringar av förfinansiering av operativa program som ingår i programperioden 2007–2013 och avslutades 2017.
([3]) I detta belopp ingår 0,3 miljarder euro i bidrag till *finansieringsinstrument* med *delad förvaltning*.
([4]) 66 % av populationen gäller programperioden 2007–2013 och 34 % gäller programperioden 2014–2020.

Källa: Europeiska unionens *konsoliderade årsredovisning* för 2017, upplysningar från kommissionen om avslutandet samt data från kommissionens system.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Kort beskrivning av Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

Politiska mål och finansieringsinstrument

6.3. Kostnaderna inom underrubrik 1b – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning – i den fleråriga budgetramen syftar till att minska skillnaderna i utveckling mellan EU:s olika medlemsstater och regioner och att stärka alla regioners konkurrenskraft ([1]). Dessa mål ska uppnås med hjälp av följande fonder/instrument:

— Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), som syftar till att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna via ekonomiskt stöd till infrastruktursatsningar och produktiva jobbskapande investeringar, främst för företag.

— Sammanhållningsfonden, som i syfte att främja hållbar utveckling finansierar miljö- och transportprojekt i medlemsstater som har en BNI per capita som är lägre än 90 % av EU-genomsnittet ([2]).

— Europeiska socialfonden (ESF), som syftar till att främja en hög sysselsättningsnivå och skapa fler och bättre arbetstillfällen, bland annat genom åtgärder inom ramen för ungdomssysselsättningsinitiativet ([3]), som riktar sig till regioner med hög ungdomsarbetslöshet.

— Andra mindre instrument/fonder, såsom det europeiska grannskapsinstrumentet (stöd till gränsöverskridande samarbete och politiska initiativ som syftar till att stärka banden mellan EU och dess grannar) och fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead – materiellt stöd för att hjälpa människor ut ur fattigdom).

([1]) Se artiklarna 174–178 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) (EUT C 326, 26.10.2012, s. 47).

([2]) Bulgarien, Tjeckien, Estland, Grekland, Kroatien, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien och Slovakien. Spanien var berättigat till övergångsstöd från Sammanhållningsfonden under programperioden 2007–2013.

([3]) Regioner är berättigade till stöd från ungdomssysselsättningsinitiativet om över 25 % av personerna i åldern 15–24 år i regionen var arbetslösa 2012.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Genomförande

6.4. I början av varje programperiod lägger medlemsstaterna i allmänhet fram fleråriga *operativa program* som sträcker sig över hela den fleråriga budgetramens giltighetstid. ([4]) När kommissionen har godkänt det operativa programmet delar kommissionen ([5]) och medlemsstaten på ansvaret för att genomföra det. Medlemsstaternas myndigheter betalar ut stöd till *mottagarna* i enlighet med villkoren för de operativa programmen, och kostnaderna för stödberättigande *insatser* medfinansieras med hjälp av EU-budgeten.

Kontroll- och garantiram

Programperioden 2014–2020 (årligt godkännande av räkenskaperna)

6.5. En viktig bestämmelse inom den nya kontroll- och garantiramen för programperioden 2014–2020 ([6]) är att medlemsstaternas programmyndigheter ([7]) måste lämna in ett årligt så kallat garantipaket ([8]) för varje operativt program (eller varje grupp av operativa program) som omfattar de kostnader som attesterats till kommissionen under räkenskapsåret ([9]). Med detta paket bekräftar myndigheterna att räkenskaperna är fullständiga, exakta och sanningsenliga och att deras förvaltningssystem och interna kontroller för det operativa programmet (eller gruppen av operativa program) är ändamålsenliga samt att de attesterade kostnaderna är *lagliga och korrekta*.

([4]) Operativa program kan ändras när som helst under perioden om det anses berättigat.

([5]) GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma *bestämmelser* för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

([7]) *Förvaltande myndighet*, *attesterande myndighet* och revisionsmyndighet.

([8]) Garantipaketet består av en förvaltningsförklaring, en årlig sammanfattning, en attesterad årsredovisning, en årlig kontrollrapport samt ett revisionsuttalande.

([9]) Räkenskapsåret för de garantipaket som lämnades in i februari 2017 löpte från den 1 juli 2015 till den 30 juni 2016.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.6. En viktig del av garantipaketet är den årliga kontrollrapporten som ska tas fram av *revisionsmyndigheten*. I rapporten redovisas den *kvarstående felprocenten* ([10]) för det operativa programmet (eller gruppen av operativa program). Revisionsmyndigheten utfärdar ett revisionsuttalande om kostnadernas korrekthet ([11]). Revisionsuttalandet kan bara vara utan reservation om den kvarstående felprocenten ligger under den väsentlighetsgräns på 2 % som fastställs i förordningen ([12]). När revisionsmyndigheten fastställer felprocenten ska den beakta alla oriktigheter som den har upptäckt genom att granska ett representativt urval av insatser, vilket i normalfallet erhålls med hjälp av statistiska urvalsmetoder ([13]). Felprocenten återspeglar också de finansiella korrigeringar som gjorts och registrerats i räkenskaperna för att kompensera för felaktigheterna.

6.7. Kommissionen kan godkänna räkenskaper som ingår i garantipaketet och reglera det utestående EU-bidraget ([14]) endast om den, med beaktande av revisionsmyndighetens revisionsuttalande, kan sluta sig till att räkenskaperna är fullständiga, exakta och sanningsenliga ([15]). Innan kommissionen godkänner räkenskaperna gör den i första hand administrativa kontroller för att försäkra sig om att informationen i garantipaketen är fullständig och korrekt. Det innebär att kommissionen kan godkänna räkenskaperna även om den kvarstående felprocenten ligger över *väsentlighetsgränsen* och revisionsmyndigheten därför gör ett revisionsuttalande med reservation eller avvikande mening beträffande korrekthet. I en sådan situation kan dock kommissionen också avbryta betalningen av slutsaldot (där de 10 % som hållits inne ingår ([16])) och inleda de nödvändiga finansiella korrigeringarna.

([10]) I sina årliga verksamhetsrapporter använder kommissionen begreppet ”kvarstående riskprocent” när det gäller avslutandet av programperioden 2007–2013 och ”sammanlagd återstående felprocent” när det gäller programperioden 2014–2020. Dessa båda procentsatser är begreppsmässigt lika men används om olika tidsramar. I detta kapitel använder vi ”kvarstående felprocent(satser)” för båda begreppen.

([11]) Revisionsmyndigheten uttalar sig även om hur förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar och huruvida de granskade räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga.

([12]) Artikel 28.11 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 480/2014 av den 3 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden och om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden (EUT L 138, 13.5.2014, s. 5).

([13]) Artikel 127.1 i förordning (EU) nr 1303/2013.

([14]) I form av utbetalning eller återkrav.

([15]) Artikel 139 i förordning (EU) nr 1303/2013.

([16]) I artikel 130 i förordning (EU) nr 1303/2013 begränsas återbetalningen av mellanliggande betalningar till 90 %. Återstående 10 % frigörs när räkenskaperna har godkänts.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.8. Efter att ha godkänt räkenskaperna kan kommissionen också göra en granskning av korrekthet för att också en revisionsmyndighets arbete. Om oriktigheter eller allvarliga brister upptäcks vid en sådan granskning kan kommissionen besluta om ytterligare finansiella (netto)korrigeringar ([17]). Revisionens inriktning kan om nödvändigt också utvidgas till att omfatta kostnader i tidigare räkenskaper när det gäller de identifierade riskerna, inom de lagstadgade tidsgränserna för hur länge dokument ska hållas tillgängliga ([18]).

6.9. Efter sina revisioner och kontroller av korrekthet bekräftar och fastställer kommissionen (GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering) de kvarstående felprocentsatserna och offentliggör resultaten i sina *årliga verksamhetsrapporter* för det följande året. GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering uppgav i sina årliga verksamhetsrapporter för 2016 att de skulle slutföra den här processen för räkenskaperna 2015/2016 före slutet av 2017 ([19]) och offentliggöra resultaten i sina årliga verksamhetsrapporter för 2017.

KOMMISSIONENS SVAR

6.8. *Innan kommissionen godkänner räkenskaperna gör den kontroller för att försäkra sig om att informationen i garantipaketen är fullständig, korrekt och sanningsenlig. Kommissionen bedömer därefter även om informationen i revisionsuttalandena i garantipaketen är laglig och korrekt och kontrollerar att systemen fungerar. Detta görs för att validera rapporterade felprocentsatser och bedömningen ligger till grund för kommissionens riskbedömning vid granskning av korrektheten.*

6.9. *GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning har som alltid för avsikt att validera och dra slutsatser om de kvarstående felprocentsatserna och redovisa dem i kommande årliga verksamhetsrapporter. Detta är emellertid ingen juridisk skyldighet och, precis som nämns i generaldirektoratens gemensamma revisionsstrategi, kan granskningar av korrektheten fortfarande ske i efterhand. Därmed kan granskningar leda till ytterligare bedömning av kvarstående felprocentsatser och finansiella korrigeringar där så är relevant, även efter det år som garantipaketen har tagits emot.*

([17]) Artikel 145.7 i förordning (EU) nr 1303/2013 och artikel 99 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 (EUT L 210, 31.7.2006, s. 25).

([18]) Enligt artikel 140 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska de förvaltande myndigheterna se till att alla verifikat som rör medfinansierade utgifter för insatser för vilka de sammanlagda stödberättigande utgifterna överstiger 1 miljon euro ska kunna göras tillgängliga för kommissionen och Europeiska revisionsrätten under två år efter inlämnandet av de räkenskaper där den slutliga utgiften för den genomförda insatsen ingår. För insatser för vilka de stödberättigande utgifterna understiger 1 miljon euro är lagringsperioden tre år efter inlämnandet av den årsredovisning där utgifterna i fråga ingår. Denna treårsperiod gäller också allmänt för avslutandet av operativa program för perioden 2007–2013 (se artikel 90 i förordning (EG) nr 1083/2006).

([19]) Se bilaga 4 (Väsentlighetskriterier), s. 23 för GD Regional- och stadspolitik och s. 22 för GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Programperioden 2007–2013 (avslutandet av operativa program)

6.10. De kontroller som ska göras innan de operativa programmen för programperioden 2007–2013 avslutas kan jämföras med dem som används för godkännande av ett årligt garantipaket för programperioden 2014–2020. Den största skillnaden är tidsramen. När revisionsmyndigheten gör sitt uttalande om huruvida kostnaderna för hela programperioden är korrekta beräknar den en kvarstående felprocent. Vid beräkningen ska myndigheten ta hänsyn till de felprocentsatser som den har rapporterat för varje år och till alla finansiella korrigeringar som gjorts under programperioden. I år innehåller vår årsrapport för första gången information om genomförandet av dessa åtgärder ([20]).

Risker avseende korrekthet

6.11. På grund av ändringarna av kontroll- och garantiramen bedömer vi riskerna avseende korrekthet dels för varje insats (se punkt 6.12), dels för de system som utformats för att ta fram en tillförlitlig kvarstående felprocent (se punkterna 6.13–6.15).

6.12. Kostnader som hör till området Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning har en hög inneboende risk. Det händer särskilt att stödmottagare redovisar kostnader som inte är stödberättigande enligt EU-regler och nationella regler och att stöd ges till mottagare eller insatser som inte uppfyller de krav för stödberättigande som gäller för de operativa programmen.

6.13. Den nya kontroll- och garantiramen ska säkerställa att den kvarstående felprocenten för kostnader som ersätts från EU-budgeten ligger under väsentlighetsgränsen på 2 %. De största tillhörande riskerna berör både revisionsmyndigheterna och kommissionen.

6.13. *Kontroll- och garantiramen för 2014–2020 ska säkerställa att den kvarstående felprocenten för utgifter som ersätts genom EU-budgeten ligger under väsentlighetsgränsen på 2 procent för varje operativt program.*

6.14. Revisionsmyndigheterna kan underskatta den kvarstående felprocenten för ett operativt program (eller en grupp av operativa program). Det kan inträffa på grund av att de baserar sin revision på ett icke representativt urval av insatser, att de inte följer internationella revisionsstandarder eller att de inte upptäcker fel. De kan också göra en felaktig beräkning av den kvarstående felprocenten eller föreslå korrigeringar som inte är tillräckliga för att åtgärda de fel som de har identifierat.

6.15. Om kommissionen inte upptäckte ett eller flera av dessa problem vid sina revisioner och kontroller av korrekthet kan den ha gjort slutbetalningar trots att de faktiska kvarstående felprocentsatserna översteg väsentlighetsgränsen på 2 % och därmed var oriktiga.

6.15. *Om kommissionen utifrån granskningar och kontroller av korrektheten kommer fram till att kvarstående felprocent fortfarande ligger över väsentlighetsgränsen på 2 procent, med hänsyn tagen till alla registrerade finansiella korrigeringar, kan den inleda ett finansiellt korrigeringsförfarande, med bland annat finansiella nettokorrigeringar, om allvarliga brister kvarstår.*

([20]) Kommissionen avslutade de första operativa programmen under sista kvartalet 2017, förutom Eruf-programmet Gibraltar som den avslutade 2016.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

6.16. Eftersom kontroll- och garantiramen har ändrats (se punkterna 6.5–6.9) ändrade vi i år vår revisionsmetod för detta utgiftsområde. Vårt mål var att bidra till den samlade *revisionsförklaringen* som beskrivs i ***bilaga 1.1*** och att bedöma den nya kontroll- och garantiramen och i vilken utsträckning det går att förlita sig på den. Vi gjorde detta för att se om vi eventuellt kan använda den mer i framtiden och därför identifiera var den behöver förbättras.

6.17. För 2017 granskade vi därför de attesterade kostnaderna i garantipaketen för 2014–2020 och, för 2007–2013, de kostnader som ligger till grund för revisionsmyndigheternas slutliga kontrollrapporter. Tidigare har vi byggt vårt urval på mellanliggande och slutliga utbetalningar eller regleringar från EU:s budget till operativa program.

6.18. Detta var det första året som medlemsstaternas programmyndigheter lämnade in garantipaket om kostnader för programperioden 2014–2020. Det var också det första året som kommissionen tillämpade sina förfaranden för att granska och godkänna räkenskaperna, och för att fastställa rapporterade felprocentsatser. I mars 2017 hade kommissionen mottagit 50 garantipaket som omfattade räkenskaper med kostnader för 71 av 419 operativa program. I maj 2017 godkände kommissionen räkenskaper med kostnader från 17 medlemsstater ([21]) för 70 operativa program. Kostnaderna uppgick endast till 2,5 miljarder euro ([22]). Det är förklaringen till att vi granskade lägre kostnader än förra året. Dessutom gällde omkring 48 % av kostnaderna insatser som medfinansierades av ESF eller ungdomssysselsättningsinitiativet. Det ska ställas mot att de sammanlagda bidragen från ESF/ungdomssysselsättningsinitiativet till godkända operativa program för 2014–2020 var 26 %.

6.19. Det var också det första året som kommissionen reglerade saldot för operativa program från programperioden 2007–2013. Under 2017 avslutade kommissionen 141 (de som den ansåg ha lägre risk) av de 440 berörda operativa programmen, från 18 medlemsstater ([23]).

([21]) Tyskland, Irland, Italien, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Österrike, Rumänien, Slovenien, Slovakien och Förenade kungariket lämnade in garantipaket helt utan kostnader. För ett operativt program i Italien godkändes inte de inlämnade räkenskaperna i maj 2017.

([22]) Detta motsvarar så lite som 0,7 % av den anslagna budgeten för hela programperioden. I beloppet ingår inte förskott till finansieringsinstrument. Dock ingår belopp som använts på slutmottagarnivå.

([23]) Bulgarien, Estland, Grekland, Frankrike, Kroatien, Cypern, Ungern, Rumänien, Slovenien och Slovakien berördes inte av dessa beslut om avslutande. Kroatiens tidsfrist för att lämna in dokumenten för avslutandet var den 31 mars 2018.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.20. För ***del 1*** av detta kapitel, som är inriktad på korrekthet, undersökte vi följande:

i) Ett urval av 217 transaktioner, som utformades så att det skulle vara statistiskt representativt för alla typer av kostnader under denna rubrik i den fleråriga budgetramen. Vi gjorde urvalet i två steg. Först valde vi 22 garanti-/avslutandepaket ([24]) som omfattade 51 av de 211 operativa programmen där kommissionen hade gjort en avräkning gentemot EU:s budget ([25]) 2017. Från dessa operativa program valde vi sedan ut 217 transaktioner som hade granskats av revisionsmyndigheterna. Detta arbete bidrog till den samlade revisionsförklaringen i enlighet med ***bilaga 1.1***.

ii) Revisionsmyndigheternas åtgärder för att validera informationen i de 22 garanti-/avslutandepaketen, med samma urval på 217 transaktioner som nämnts ovan.

iii) Kommissionens genomgång och validering av 2017 års garanti-/avslutandepaket. Vi granskade även relevant information i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

I ***ruta 6.2*** visas information om det granskade urvalet för varje medlemsstat. I punkterna 6.21–6.23 finns närmare information om hur vi utformade vårt granskningsarbete.

([24]) Tolv garantipaket (2014–2020) och tio avslutandepaket (2007–2013).

([25]) Detta innebär att återstoden av finansieringen regleras. Det kan innefatta betalning av utestående belopp som kvarstår efter att förfinansiering och alla betalningar som hållits inne har reglerats, återkrav (om de slutliga kostnaderna är lägre än de belopp som redan har betalats ut) eller en ”nollbetalning”.

Ruta 6.2 – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning – Fördelning av det granskade urvalet

Årliga garantipaket för 2014–2020

Garantipaket utan kostnader

1 Garantipaket (*) som inte ingick i vårt urval, med antalet operativa program i inlämnade garantipaket

1 Vårt urval, med antalet operativa program i inlämnade garantipaket

(*) Två gränsöverskridande operativa program finns inte med på kartan.

Totalt:

Operativa program som avslutats	Operativa program i vårt urval
70	29
Vårt urval av transaktioner	**Transaktioner som vi granskade på nytt**
157	55

1 Operativa program i vårt urval
17 Transaktioner i vårt urval
4 Transaktioner som granskades på nytt

2 Operativa program i vårt urval
11 Transaktioner i vårt urval
0 Transaktioner som granskades på nytt

5 Operativa program i vårt urval
25 Transaktioner i vårt urval
11 Transaktioner som granskades på nytt

2 Operativa program i vårt urval
20 Transaktioner i vårt urval
5 Transaktioner som granskades på nytt

1 Operativa program i vårt urval
30 Transaktioner i vårt urval
2 Transaktioner som granskades på nytt

1 Operativa program i vårt urval
30 Transaktioner i vårt urval
30 Transaktioner som granskades på nytt

17 Operativa program i vårt urval
24 Transaktioner i vårt urval
3 Transaktioner som granskades på nytt

Avslutandepaket för 2007–2013

Inga slutbetalningar

1 Slutbetalning (*) som inte ingår i vårt urval, med antalet operativa program som avslutats

1 I vårt urval, med antalet operativa program som avslutats

(*) 39 gränsöverskridande operativa program finns inte med på kartan.

Totalt:

Operativa program som avslutats	Operativa program i vårt urval
141	22
Vårt urval av transaktioner	**Transaktioner som vi granskade på nytt**
60	25

8 Operativa program i vårt urval
5 Transaktioner i vårt urval
3 Transaktioner som granskades på nytt

2 Operativa program i vårt urval
10 Transaktioner i vårt urval
7 Transaktioner som granskades på nytt

2 Operativa program i vårt urval
16 Transaktioner i vårt urval
9 Transaktioner som granskades på nytt

4 Operativa program i vårt urval
6 Transaktioner i vårt urval
2 Transaktioner som granskades på nytt

2 Operativa program i vårt urval
11 Transaktioner i vårt urval
0 Transaktioner som granskades på nytt

3 Operativa program i vårt urval
7 Transaktioner i vårt urval
4 Transaktioner som granskades på nytt

1 Operativa program i vårt urval
5 Transaktioner i vårt urval
0 Transaktioner som granskades på nytt

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.21. I vår granskning av transaktioner ingick en genomgång av 217 transaktioner från revisionsmyndigheternas checklistor samt de bevis de hade för att styrka resultaten av sitt granskningsarbete och sina revisionsuttalanden. Vid behov upprepade vi ([26]) granskningarna (se punkt 6.50).

6.22. Eftersom revisionsmyndigheternas arbete är en mycket viktig del av kontroll- och garantiramen lade vi i år större tonvikt på att granska de viktigaste delarna av deras kontroller. Syftet var att uppnå säkerhet om kontrollernas ändamålsenlighet. För vart och ett av de 22 garanti-/avslutandepaketen i vårt urval granskade vi revisionsmyndighetens revisionsstrategi, urvalsmetod, hur den identifierade, kvantifierade och extrapolerande fel samt hur den kontrollerade att de finansiella korrigeringar som gjordes på medlemsstatsnivå var korrekta och tillförlitliga.

6.23. Vi granskade också de två ansvariga generaldirektoratens granskning och validering av årsredovisningar och beslut om avslutande, samt hur de använde resultaten av detta arbete i sina årliga verksamhetsrapporter. Det hjälpte oss att bedöma i vilken utsträckning kommissionen kan förlita sig på den information om korrekthet som medlemsstaterna tar fram.

6.24. ***Del 2*** av detta kapitel är inriktat på *resultat*. Vi bedömde medlemsstaternas system för att mäta resultaten av de 113 fysiskt slutförda projekten under båda de programperioder som ingick i vårt urval. Vi bedömde också i vilken utsträckning dessa projekt hade nått sina mål.

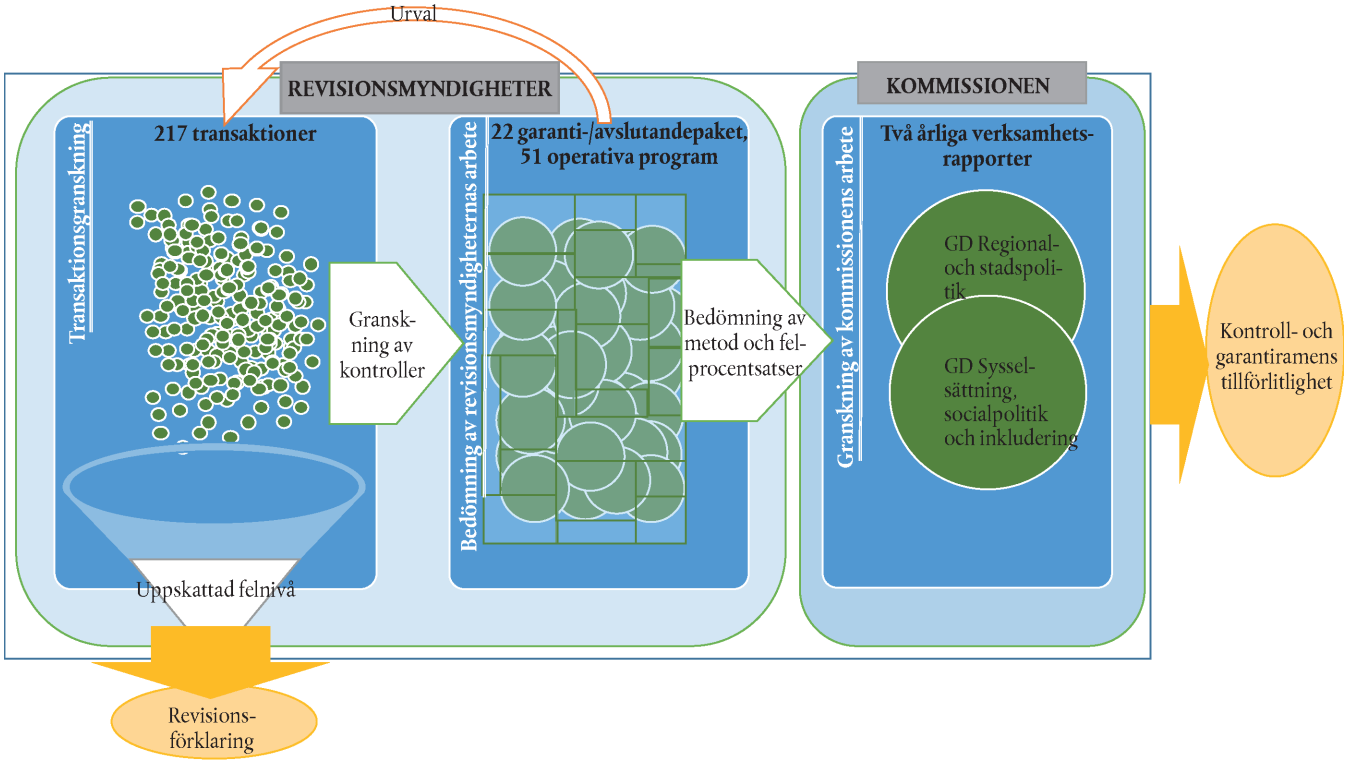
([26]) I detta sammanhang betyder ”genomgång” en granskning av revisionsmyndigheternas arbetsmetoder och revisionsakter och en kontroll av resultatens tillförlitlighet och relevans i fråga om deras bidrag till revisionens slutsatser. ”Upprepning” innebär att ytterligare belägg erhålls direkt från källan. Både genomgången och upprepningen av granskningsåtgärder gäller transaktioner som redan har granskats.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

DEL 1 – TRANSAKTIONERNAS KORREKTHET

6.25. Denna del av kapitlet har tre underavsnitt. Det första gäller vår granskning av detta års urval av 217 transaktioner, som vi gjorde för att få information om de viktigaste felkällorna och för att få underlag till den samlade revisionsförklaringen. I det andra underavsnittet tar vi upp vår bedömning av revisionsmyndigheternas arbete, och i det tredje behandlas kommissionens arbete, inbegripet de två ansvariga generaldirektoratens årliga verksamhetsrapporter. Resultaten för samtliga underavsnitt ligger till grund för vår slutsats om informationen om korrekthet i de årliga verksamhetsrapporterna (se även ***ruta 6.3***).

Ruta 6.3 – Byggstenarna i vår metod

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Resultat av transaktionsgranskningen och granskningsarbete som vi upprepade

6.26. ***Bilaga 6.1*** innehåller en översikt över resultaten av vår transaktionsgranskning. Vi identifierade och kvantifierade 36 fel som inte hade upptäckts av revisionsmyndigheterna. Med beaktande av de 50 fel som revisionsmyndigheterna tidigare hade upptäckt och de korrigeringar på totalt 101 miljoner euro för båda programperioderna som programmyndigheterna hade gjort uppskattar vi felnivån till 3,0 % ([27]). Felnivån gäller för betalningarna för perioden 2014–2020 och för avslutanden från 2007–2013 och är lägre än tidigare år.

6.26. *Kommissionen konstaterar med tillfredsställelse att revisionsrättens uppskattning av årets felnivå för sammanhållningspolitiken är en betydande förbättring jämfört med tidigare år. Kommissionen konstaterar framför allt att initiativet för små och medelstora företag som finns i räkenskaperna för 2015/2016, och som har ett annat regelverk än övriga vanliga program på grund av dess innovativa karaktär, bidrar med 1 procentenhet till den här uppskattningen. Utifrån all information som kommissionen har fått drar kommissionen slutsatsen att det för den stora merparten program inte finns någon kvarstående väsentlig felprocent i räkenskaperna för 2015/2016.*

Kommissionen kommer att följa upp de enskilda ytterligare fel som revisionsrätten har hittat och kommer att begära ytterligare finansiella korrigeringar av berörda programansvariga myndigheter där så behövs.

Kommissionen konstaterar även att det uppskattade riskutsatta beloppet vid betalning för politiken, i enlighet med uppgifterna i GD Sysselsättnings och GD Regional- och stadspolitiks årliga verksamhetsrapporter, ligger inom ramen för den felprocent som revisionsrätten har beräknat (se fotnot 27).

6.27. Antalet upptäckta fel och deras inverkan tyder på att det finns fortsatta brister när det gäller korrektheten i de kostnader som deklareras av förvaltande myndigheter ([28]).

6.27. *Enligt vad kommissionen nämnde i svaret till punkt 6.19 i årsrapporten för 2016 har kommissionen lämnat uppdaterade riktlinjer till medlemsstaterna för programperioden 2014–2020. Detta borde, i kombination med kravet på förenklade kostnadsalternativ, bidra till att ytterligare höja kvaliteten på förvaltningskontrollerna framöver.*

6.28. Revisionsmyndigheterna upptäckte ett antal av dessa fel. De rapporterade 50 kvantifierbara fel i garanti-/avslutandepaketen för de 217 transaktioner som vi granskade. Felen gällde icke stödberättigande kostnader (30), *offentlig upphandling* (tolv), och icke stödberättigade deltagare (åtta). Medlemsstaternas myndigheter gjorde korrigeringar i syfte att få ner de kvarstående felprocentsatserna under väsentlighetsgränsen på 2 %.

([27]) Vi baserar vår beräkning av fel på ett representativt urval. Den angivna siffran är den bästa uppskattningen. Vi bedömer att den *uppskattade felnivån* i populationen med 95 % *säkerhet* ligger mellan 0,7 och 5,3 % (den undre respektive övre felgränsen).

([28]) Se punkt 6.19 i årsrapporten för 2016.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.29. Detta var det första året som både betalningar för perioden 2014–2020 och avslutanden av perioden 2007–2013 omfattades. Antalet och inverkan av de fel vi upptäckte i transaktionerna för perioden 2014–2020 var större än för de transaktioner som gällde avslutanden för perioden 2007–2013. Finansieringsinstrument, och därefter icke stödberättigande kostnader, bidrog mest till vår uppskattade felnivå.

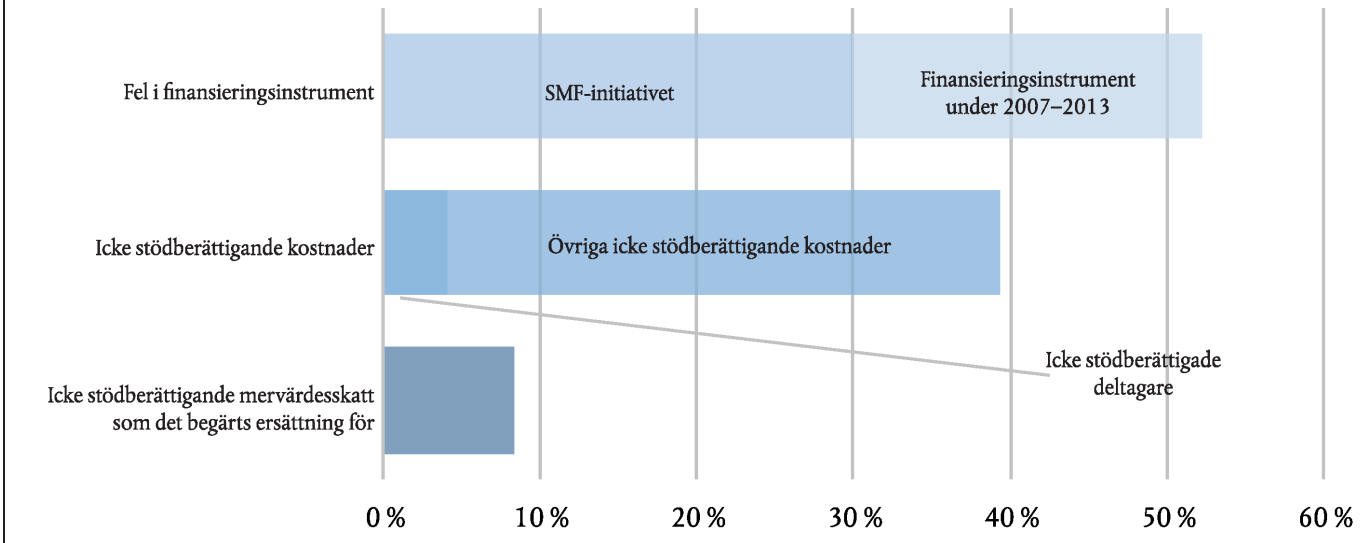
6.30. I ***ruta 6.4*** visas de fel vi fann uppdelade på kategorier (före finansiella korrigeringar) och i punkterna 6.31–6.43 ges mer information om dem.

KOMMISSIONENS SVAR

6.29. *Kommissionen understryker att finansieringsinstrumentet (initiativet för små och medelstora företag) och beloppen som har attesterats i räkenskaperna för 2015/2016 utgjorde en betydande del av utgifterna för programperioden 2014–2020 som har redovisats i dessa räkenskaper. Instrumentet bidrog till en tredjedel av den uppskattade felprocenten och regleras av andra bestämmelser än övriga vanliga program som omfattas av förordning (EU) nr 1303/2013 på grund av dess innovativa karaktär (se särskilt punkterna 6.37 och 6.47).*

Enligt artikel 42 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska en slutlig bedömning om huruvida dessa utgifter är stödberättigande göras när programmet avslutas. Fondförvaltaren ska då rätta oriktiga transaktioner och ersätta dem med stödberättigande transaktioner.

Ruta 6.4 – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning – Fördelning av de fel vi konstaterade

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Finansieringsinstrument bidrog mest till den uppskattade felnivån för 2017

6.31. Finansieringsinstrument med delad förvaltning utformas som kapitalinvesteringar eller *investeringar i form av kapital likställt med eget kapital*, lån eller garantier. De skiljer sig från traditionella *bidrag*, som innebär att stödmottagaren erhåller ersättning för sina utgifter för stödberättigande projekt.

6.32. Medlemsstaterna kan bidra till inrättandet av finansieringsinstrument

a) under överinseende av en förvaltande myndighet på medlemsstatsnivå (under båda fleråriga budgetramarna) ([29]), eller

b) på EU-nivå (endast perioden 2014–2020). I denna kategori ingår SMF-initiativet ([30]), som genomförs som ett separat, enskilt operativt program ([31]).

6.33. När finansieringen tillhandahålls genom finansieringsinstrument är det endast utbetalningar till *slutmottagare* och fondförvaltarens kostnader och avgifter som är stödberättigande när programmet avslutas. Outnyttjade bidrag måste återbetalas till EU-budgeten. ([32]) I följande punkter beskrivs några av de svårigheter som detta tillvägagångssätt leder till.

([29]) Artikel 44 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 och artikel 38.1 b i rådets förordning (EU) nr 1303/2013.

([30]) Initiativet för små och medelstora företag (SMF-initiativet) är ett gemensamt finansieringsinstrument från kommissionen och Europeiska investeringsfonden (EIF) som ska underlätta tillgången till finansiering för *små och medelstora företag*. Se artikel 39 i och bilaga XIV till förordning (EU) nr 1303/2013.

([31]) Artiklarna 38.1 a och 39 i förordning (EU) nr 1303/2013.

([32]) Artikel 78.6 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 och artikel 42 i förordning (EU) nr 1303/2013.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Vid två av de fyra tematiska revisioner av operativa program under perioden 2007–2013 som vi granskade upptäcktes inga väsentliga fel vid avslutandet

6.34. Kommissionen begär inte förrän vid avslutandet att revisionsmyndigheterna ska försäkra att de belopp som betalats ut till slutmottagare har använts för avsedda ändamål ([33]). För att uppnå detta har kommissionen rekommenderat att revisionsmyndigheterna gör ”tematiska” revisioner ([34]) av finansieringsinstrument.

6.35. Vi konstaterade att alla revisionsmyndigheter inte systematiskt gjorde sådana tematiska revisioner. I de revisioner som hade gjorts var det utförda arbetet ibland otillräckligt för att väsentliga oriktigheter skulle upptäckas. Vi upptäckte kvantifierbara fel i två av de fyra finansieringsinstrument som ingick i vårt urval av avslutanden. I ett av dessa två fall hade felets ekonomiska effekter en väsentlig inverkan på den rapporterade kvarstående felprocent som validerades av kommissionen (dvs. den översteg 2 %).

Ruta 6.5 – Exempel på icke stödberättigande lån som godkändes för ett finansieringsinstrument med delad förvaltning

Lån som medfinansieras av Eruf ska först och främst (dvs. över 50 % av det sammanlagda värdet av alla lån) användas för att stödja små och medelstora företag (förordning (EG) nr 1083/2006). Det finansieringsinstrument som vi granskade i Spanien hade investerat nästan 80 % av de godkända lånebeloppen i företag som inte var små eller medelstora. Varken revisionsmyndigheten eller kommissionen upptäckte överträdelsen av detta grundläggande krav för stödberättigande som fastställts av lagstiftaren.

KOMMISSIONENS SVAR

6.34 och 6.35. *Under 2011 tog kommissionen i samarbete med revisionsmyndigheterna fram en metod för revision av finansieringsinstrument med delad förvaltning för programperioden 2007–2013 (”Gemensam revisionsram – finansieringstekniska instrument inom ramen för strukturfonder”). Kommissionen har därefter uppmanat revisionsmyndigheterna att göra revisioner av genomförandet av instrumenten. I samband med bedömningen av de avslutande utlåtandena kontrollerade kommissionen även att revisionsmyndigheterna hade utfört revisioner av genomförandet av finansieringsinstrumenten. I de fall detta inte hade gjorts avbröt kommissionen avslutandeprocessen och begärde ytterligare revision.*

Kommissionen kommer att följa upp de två fall som revisionsrätten nämner. Beträffande fallet där revisionsrätten bedömer att felets ekonomiska effekter hade en väsentlig inverkan på den rapporterade kvarstående felprocenten som kommissionen hade validerat, hänvisar kommissionen till sitt svar på ruta 6.5 nedan.

Ruta 6.5 – Exempel på icke stödberättigande lån som godkänts för ett finansieringsinstrument med delad förvaltning

Artikel 44 i förordning (EG) nr 1083/2006 utesluter inte att lån även ges till stora företag om alla övriga villkor uppfylls.

Eftersom ingen miniminivå för finansieringen av små och medelstora företag nämns i bestämmelsen, kan artikeln även avse antalet enskilda lån (och inte nödvändigtvis belopp).

([33]) Bilagan till kommissionens beslut om ändring av beslut C (2013) 1573 om godkännande av riktlinjer för avslutande av operativa program för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (2007–2013) (C(2015) 2771 final, 30.4.2015, avsnitt 3.6).

([34]) En tematisk revision är en revision av ett specifikt nyckelkrav eller utgiftsområde där det anses föreligga en systemisk risk. Tematiska revisioner är ett komplement till vanliga systemrevisioner.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Allvarliga brister i genomförandet av ett operativt program under perioden 2014–2020 inom ramen för SMF-initiativet

6.36. Vid vår revision granskade vi 30 transaktioner från det enda operativa programmet inom SMF-initiativet som redovisades i 2017 års räkenskaper.

6.37. EIF förvaltar medlen för SMF-initiativet på EU-nivå. Revisionsmyndigheterna är skyldiga att uttala sig om lagligheten och korrektheten i de kostnader som ingår i räkenskaperna för operativa program inom SMF-initiativet. De har dock ingen laglig rätt att på göra kontroller på plats hos *finansiella intermediärer* ([35]) för att uppnå säkerhet om korrekthet. För att kunna göra ett uttalande om räkenskaperna ingick EIF ett kontrakt med en extern revisor om ett så kallat överenskommet förfarande ([36]). Vi konstaterade dock att kontraktet för det operativa program som vi granskade inte omfattade granskningsarbete hos finansiella intermediärer, och i den externa revisorns rapport fanns en ansvarsfriskrivning om att en försäkran inte kunde lämnas. Trots det gjorde revisionsmyndigheten ett positivt uttalande om att de räkenskaper som lämnats in till kommissionen var korrekta ([37]).

6.38. Vi upptäckte också brister som på ett allvarligt sätt påverkade stödberättigandet för ett flertal investeringar som gjorts av finansiella intermediärer ([38]). Endast företag som motsvarar EU:s definition av små och medelstora företag ([39]) har rätt till stöd från SMF-initiativet. De finansiella intermediärerna kontrollerade emellertid inte alltid detta, eller kontrollerade det inte på rätt sätt. Bland de 30 investeringar som ingick i vår granskning hade finansiella intermediärer beviljat lån till fem mottagare utan att bekräfta att de hade SMF-status, varför vi anser att dessa investeringar inte är stödberättigande. Ytterligare fyra lån användes, helt eller delvis, för icke stödberättigande verksamhet (t.ex. för att refinansiera andra lån). Dessa oriktigheter stod för 1,0 procentenheter av vår uppskattade kvarstående felprocent för detta kapitel ([40]).

KOMMISSIONENS SVAR

6.37. *Vid ett överenskommet förfarande utfärdar inte den externa revisorn något uttalande, utan revisionsmyndigheten använder resultaten och slutsatserna från revisionen för att utfärda ett eget revisionsuttalande. Revisionsmyndigheten har därför även gjort en systemrevision, både hos de förvaltande och de attesterande myndigheterna.*

I den årliga kontrollrapporten beskrivs tydligt hur revisionsmyndigheten har kommit fram till sitt uttalande.

I förslaget till omnibusförordning, som har tagits fram genom en politisk överenskommelse mellan rådet och Europaparlamentet, tas den här skillnaden mellan garantier upp.

([35]) Artikel 40 i förordning (EU) nr 1303/2013.

([36]) Ett kontrakt mellan en enhet och en tredje part om att ta fram faktabaserade resultat avseende finansiella upplysningar eller operativa processer (ISRS 4400).

([37]) Ändringen av förordning (EU) nr 1303/2013 i omnibusförordningen syftar till att åtgärda avsaknaden av revisionsrättigheter på medlemsstatsnivå. Omnibusförordningen förväntas träda i kraft under andra halvåret 2018, vilket innebär att samma problem kommer att finnas i de årsredovisningar som lämnas in till kommissionen i februari 2018.

([38]) En finansiell intermediär är en enhet som fungerar som intermediär mellan den förvaltande myndigheten eller holdingfonden och slutmottagarna av medel som kanaliseras genom finansieringsinstrument med delad förvaltning.

([39]) Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

([40]) Fram till den 31 december 2017 hade kommissionen godkänt operativa program inom SMF-initiativet i sex medlemsstater.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.39. Situationen orsakades av brister i de finansiella intermediärernas förfaranden, som innebar att de rättsligt bindande stödkriterierna i kontrakten med EIF inte respekterades. Detta utgör en betydande risk för korrektheten även i andra operativa program som har godkänts inom SMF-initiativet och förvaltas på liknande sätt. Det visar även att EIF:s pågående övervakning behöver förbättras ytterligare. EIF har i detta syfte börjat genomföra en handlingsplan för att uppmärksamma finansiella intermediärer på att stödkriterierna för stödberättigande måste uppfyllas, och fortsätta utveckla sina egna interna mekanismer för upptäckt av icke stödberättigande lån. Målet för handlingsplanen är att åtgärda de oriktigheter som vi fann och minska de kvarstående riskerna avseende korrekthet i operativa program inom SMF-initiativet.

Återbetalningsbar moms som felaktigt attesteras som en stödberättigande kostnad

6.40. *Mervärdesskatt* (moms) är en indirekt skatt som tas ut på konsumtion av varor och tjänster. En beskattningsbar person – oftast ett företag, en enmansföretagare eller en annan yrkesverksam person – är skyldig att ta ut moms på sin försäljning och vidarebefordra denna till den nationella skattemyndigheten. Den beskattningsbara personen kan begära återbetalning av den moms som vederbörande betalat på sina egna inköp. Detta är vad som menas med ”återbetalningsbar moms”. En icke beskattningsbar person är inte skyldig att ta ut moms och kan inte heller begära återbetalning av moms för sina inköp.

6.41. Enligt EU-reglerna får momskostnader endast medfinansieras om de inte är återbetalningsbara enligt den nationella momslagstiftningen. Det spelar ingen roll om momskostnaderna faktiskt återbetalas eller ej. När det gäller offentliga organ är momsen återbetalningsbar när en aktör tar ut avgifter där moms ingår från slutanvändarna av en infrastruktur ([41]).

KOMMISSIONENS SVAR

6.39. *Kontrollerna som de finansiella intermediärerna ska utföra av finansieringsinstrument är en viktig del av garantiarbetet.*

Kommissionen har tagit del av de omfattande åtgärder som EIF har föreslagit för att åtgärda problemen på området. Kommissionen kommer att noga följa genomförandet av åtgärderna tillsammans med nationella myndigheter så att utgifter som är stödberättigande enligt artikel 39.8 i förordningen om gemensamma bestämmelser redovisas och godkänns när programmet som ingår i initiativet för små och medelstora företag avslutas.

6.40 och 6.41. *Återbetalning av mervärdesskatt är något som måste bedömas från fall till fall. Kommissionen har tagit fram riktlinjer för de programansvariga myndigheterna och har lämnat förslag för att förenkla stödberättigandet av mervärdesskatt för programperioden 2021–2027.*

([41]) EU-domstolens dom av den 20 september 2012 i mål T-89/10, Ungern/kommissionen.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.42. Vi fann tio projekt i fem operativa program där medlemsstaternas myndigheter hade godkänt *återbetalningsbar moms* som stödberättigande kostnad. I dessa fall hade revisionsmyndigheterna gjort en felaktig tolkning av bestämmelserna om stödberättigande och inte rapporterat det som en *oriktighet*. Detta bidrog med 0,3 procentenheter till den uppskattade felnivån. Inom tre av dessa fem operativa program hade felens ekonomiska effekter en väsentlig inverkan på den rapporterade kvarstående felprocent som kommissionen hade validerat (dvs. den översteg 2 %). I vår årsrapport för 2015 framhöll vi det problematiska i att återbetalningsbar moms inkluderas i kostnadsdeklarationer, särskilt när det gäller offentliga organ ([42]). I detta fall återbetalar EU moms till medlemsstaternas myndigheter som en stödberättigande kostnad, samtidigt som medlemsstaterna uppbär denna moms via sitt vanliga skattesystem. I vissa fall kan återbetalningen från EU till och med överstiga de faktiska kostnaderna för projektet, exklusive moms.

Ruta 6.6 – Exempel på medfinansiering av icke stödberättigande momskostnader

I Polen undertecknade den förvaltande myndigheten bidragsöverenskommelser för att hjälpa små företag att köpa in utrustning, med det övergripande syftet att minska arbetslösheten. I de fall då mottagarna angav att de inte hade för avsikt att begära återbetalning av momsen bedömde den förvaltande myndigheten att momskostnaden berättigade till medfinansiering. Det var emellertid felaktigt, eftersom mottagarna var momsregistrerade och momskostnaderna var återbetalningsbara.

Icke stödberättigande kostnader

6.43. Vi upptäckte stora brister i kontrollerna av deltagarnas stödberättigande i elva projekt. Det gällde särskilt ungdomssysselsättningsinitiativet och kravet på NEET-status ([43]). Vi fann även sju fall där revisionsmyndigheterna inte hade upptäckt icke stödberättigande eller för högt redovisade *indirekta kostnader*.

KOMMISSIONENS SVAR

6.42. *Nio av de tio projekt som revisionsrätten nämner avser fyra operativa program inom ramen för ESF i en medlemsstat under perioden 2014–2020.*

Kommissionen har redan identifierat det här problemet i tidigare revisioner. Problemet kunde emellertid inte lösas helt trots att medlemsstatens system anpassades.

Kommissionen arbetar för närvarande tillsammans med medlemsstatens förvaltning för att se till att frågan kan få en lösning inom en snar framtid genom ett förenklat kostnadsalternativ eller krav på återbetalning av mervärdesskatt för slutmottagarna. Kommissionen kommer att göra de finansiella korrigeringar som behövs.

6.43. *I de fall som har upptäckts och som avser icke stödberättigande eller överskattade indirekta kostnader kommer kommissionen att göra vad som krävs för att följa upp och föreslå nödvändiga åtgärder.*

Problemen med de indirekta kostnader (se ruta 6.7) som revisionsrätten har identifierat har till stor del redan identifierats av revisionsmyndigheten som har gjort en finansiell korrigering av utgiften med 10 procent. Kommissionen kommer att göra en uppföljning med relevanta myndigheter och där så behövs överväga ytterligare finansiella korrigeringar.

([42]) Se punkterna 6.33–6.35 i årsrapporten för 2015.
([43]) Personer med NEET-status är unga som varken arbetar eller studerar.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 6.7 – Exempel på icke stödberättigande kostnader – indirekta kostnader som redovisats för högt

Stödmottagaren, ett stort forskningsinstitut i Tyskland, har sitt huvudkontor utanför det område som är berättigat till stöd inom det operativa programmet. Det granskade projektet finansierades av ESF och genomfördes av en särskild projektgrupp som stödmottagaren hade inrättat i det stödberättigande området. Projektkostnaderna bestod till största delen av direkta utgifter för personal, materiel och tjänster och av en stor andel indirekta utgifter under samma rubriker. För att de indirekta kostnaderna skulle vara stödberättigande skulle de ha uppkommit i det stödberättigande området, ha en direkt anknytning till projektet och anslås på grundval av sitt bidrag till projektet. Vi konstaterade dock att större delen av de kostnadskategorier som hade redovisats i projektet som indirekta kostnader i realiteten var allmänna kostnader som uppkommit på institutets huvudkontor. Flera kostnader i dessa kategorier lades också direkt på projektet som faktiska kostnader för projektgruppen där projektet genomfördes. Revisionsmyndigheten kunde vid sin revision inte få fram tillräckliga bevis för sammansättningen av de indirekta kostnaderna och tillämpade därför en schablonkorrigering med 10 % på indirekta kostnader. Vi konstaterade att det faktiska felet var större än 10 % och anser därför att alla kostnader som inte var direkt relaterade till projektet var icke stödberättigande.

Vår bedömning av revisionsmyndigheternas arbete

6.44. Revisionsmyndigheternas arbete är en viktig del av kontroll- och garantiramen för sammanhållningsutgifterna (se punkt 6.22). Detta det var första året som revisionsmyndigheterna genomförde avslutanden för programperioden 2007–2013 och den nya kontroll- och garantiramen för 2014–2020. Vår genomgång av deras arbete ingår i en process för att eventuellt öka användningen av kommissionens garantimodell i framtiden. Vid årets revision bedömde vi det arbete som utförts av sju av 21 revisionsmyndigheter avseende perioden 2014–2020 i medlemsstater som 2017 hade lämnat in garantipaket med kostnader. Vi fann ett antal brister som påverkar i vilken utsträckning det för närvarande går att förlita sig på deras arbete.

6.44. *Kommissionen välkomnar revisionsrättens granskning. Genom den kan dubbla och överlappande revisioner av de programansvariga myndigheterna och stödmottagarna minskas över lag.*

Precis som under den tidigare programperioden fortsätter kommissionen att arbeta i nära samarbete med de 122 revisionsmyndigheterna kring Eruf/sammanhållningsfonden/ESF/Sysselsättningsinitiativet för unga/Fead för att förhindra brister och säkerställa att revisionsresultatet är helt tillförlitligt.

Kommissionens strategi för samordnad granskning för sammanhållningspolitiken innebär dessutom att stort fokus riktas på att revisionsmyndigheternas resultat löpande, och beroende på risk, kan göras om. Se även kommissionens gemensamma svar på punkterna 6.49 och 6.50.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.45. I samtliga garanti- och avslutandepaket som vi granskade hade revisionsmyndigheterna rapporterat en kvarstående felprocent under 2 %. Men på grund av de ytterligare fel som vi upptäckte låg vår omräknade procentsats över 2 % för sex av de tolv garantipaketen för perioden 2014–2020 och tre av de tio avslutandepaketen för perioden 2007–2013.

KOMMISSIONENS SVAR

6.45. *Kommissionen ifrågasätter inte oriktigheterna, men konstaterar att de ytterligare felen i tre program i en medlemsstat, vilka ger en kvarstående felprocent på över 2 procent, i samtliga fall avser en felaktig tolkning av stödberättigande mervärdesskatt som alla medlemsstater och inte enbart revisionsmyndigheten har gjort.*

För programmet som ingår i initiativet för små och medelstora företag fanns dessutom särskilda juridiska krav vid tidpunkten då revisionsmyndigheten utfärdade sin rapport. Det gjorde att revisionsmyndigheten inte kunde göra revisioner på transaktionsnivå.

Se även kommissionens svar på punkterna 6.29 och 6.37.

Brister i vissa revisionsmyndigheters urval påverkade urvalens representativitet

6.46. Eftersom varje operativt program medfinansierar ett stort antal insatser måste revisionsmyndigheterna använda sig av urval för att bilda sig en uppfattning om kostnadernas stödberättigande. För att resultaten ska bli tillförlitliga måste urvalen vara representativa för den granskade populationen och i normalfallet göras med hjälp av en statistiskt giltig metod ([44]). Vi kontrollerade revisionsmyndigheternas urvalsmetod för de 22 garanti-/avslutandepaket som vi granskade.

6.47. För det operativa programmet inom SMF-initiativet gjordes inget urval eftersom varken revisionsmyndigheten eller den externa revisor som anlitats av EIF utförde några revisioner hos finansiella intermediärer (se punkt 6.37).

6.47. *I artikel 40.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser står det uttryckligen att revisionsmyndigheten inte får genomföra revisioner av slutmottagare när det gäller program som ingår i initiativet för små och medelstora företag.*

Kommissionen hänvisar till sitt svar på punkt 6.37.

6.48. Vi fann brister, såsom otillräcklig urvalsstorlek, överrepresentation av vissa insatser och felaktig användning av urvalsparametrar i tre av de 22 paket som vi granskade (samtliga för perioden 2014–2020). Dessa brister påverkade i viss utsträckning urvalens representativitet och därigenom även tillförlitligheten hos de kvarstående felprocentsatser som rapporterades.

6.48. *Se kommissionens gemensamma svar på punkterna 6.64 och 6.65.*

([44]) Artikel 127 i förordning (EU) nr 1303/2013 och artiklarna 27 och 28 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 480/2014.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Andra brister i revisionsmyndigheternas arbete

6.49. Otillräckliga eller bristfälliga kontroller ökar risken för att icke stödberättigande kostnader inte upptäcks. Enligt de internationella revisionsstandarderna ([45]) ska revisorerna vidare dokumentera sina kontroller och tydligt hänvisa till de dokument som är mest relevanta för de utgifter som granskas. Det gör att de kan hållas ansvariga för sitt arbete och hjälper interna eller externa granskare att dra slutsatser om kontrollernas omfattning och tillräcklighet.

6.50. Utifrån vår egen genomgång av revisionsmyndigheternas arbete kunde vi dra slutsatser om 96 av de 217 transaktioner som ingick i urvalet (44 %). Vi fann brister i revisionsmyndigheternas arbete när det gällde omfattning, kvalitet och dokumentation för 121 transaktioner (56 %), vilket gjorde att vi blev tvungna att upprepa granskningsarbetet. Bristerna gällde 17 av de 22 garanti-/avslutandepaket som vi granskade. De gällde till exempel checklistor som inte omfattade alla nödvändiga punkter, eller felaktiga kontroller av kostnaders stödberättigande. I 80 av dessa transaktioner (37 % av det totala antalet) innebar det att vi behövde besöka stödmottagaren. I 30 av de 121 transaktioner som vi granskade på nytt fann vi kvantifierbara fel som revisionsmyndigheten inte hade upptäckt tidigare. Felen gällde elva paket.

6.49 och 6.50. *Revisionsmyndigheterna ska kunna bevisa omfattningen och kvaliteten på sina kontroller. När det gäller dokumentation av revisionsarbetet bör man emellertid hitta en god balans för att säkerställa sunda och effektiva administrativa förfaranden.*

Kommissionen kommer att fortsätta ha ett nära samarbete med revisionsmyndigheterna för att hantera de problem som revisionsrätten lyfter fram genom utbyte av bästa praxis, revisionsverktyg och revisionsmetoder, bland annat kommissionens egna checklistor.

Inom ramen för sin gemensamma revisionsstrategi för sammanhållningspolitiken har kommissionen planerat att utifrån en riskbedömning genomföra 58 regelefterlevnadsrevisioner och 19 undersökningsuppdrag under 2018 och 2019 för att säkerställa att revisionsmyndigheternas arbete är tillförlitligt. Enligt planen ska 21 av regelefterlevnadsrevisionerna och åtta undersökningsuppdrag genomföras under 2018. Resultatet kommer att ingå i de årliga verksamhetsrapporterna för 2018.

Se även kommissionens svar på punkt 6.26.

Kommissionens arbete och dess rapportering av den kvarstående felprocenten i de årliga verksamhetsrapporterna

6.51. De årliga verksamhetsrapporterna är kommissionens viktigaste redskap för att rapportera huruvida den har nått rimlig säkerhet om att de kontrollförfaranden som införts garanterar att kostnaderna är lagliga och korrekta ([46]). För området Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning anger de årliga verksamhetsrapporterna ett antal olika procentsatser som mått på de kostnader som är förenade med risk. Ett sådant mått är den kvarstående felprocenten för räkenskapsåret 2015/2016, för vilket kommissionen har godkänt räkenskaperna och dragit en slutsats om korrektheten ([47]).

6.51. *I de årliga verksamhetsrapporterna använder kommissionen olika procentsatser för utgifter med delad förvaltning för att mäta specifika risker kopplade till olika betalningstyper under räkenskapsåret (avslutade program under 2007–2013 och olika räkenskapsår för utgifter under 2014–2020) samt en total felprocent för kalenderåret 2017.*

([45]) Internationell revisionsstandard (ISA) 230 Dokumentation av revisionen (gäller för revisioner av årsredovisningar för räkenskapsår som börjar den 15 december 2009 eller senare).

([46]) Artikel 66.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

([47]) S. 12 i verksamhetsrapporten 2017 från GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering och s. 9 i verksamhetsrapporten 2017 från GD Regional- och stadspolitik.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.52. I detta underavsnitt granskar vi det arbete som kommissionen har utfört för att försäkra sig om att medlemsstaternas system enligt den nya kontroll- och garantiramen fungerar ändamålsenligt och att den kvarstående felprocent som den utmynnar i är en tillförlitlig uppskattning.

6.53. Våra iakttagelser gäller utformningen av garantiramen och kommissionens arbete med att godkänna räkenskaper, validera enskilda kvarstående felprocentsatser och fastställa en övergripande kvarstående felprocent.

Utformningen av kontroll- och garantiramen för 2014–2020

De årliga verksamhetsrapporterna bör rationaliseras ytterligare och anpassas till den nya kontroll- och garantiramen

6.54. Den nya kontroll- och garantiramen innebär att det förflyter nästan två år från slutet av den aktuella räkenskapsperioden innan kommissionen för första gången kan rapportera sin slutsats om tillförlitligheten i de kvarstående felprocentsatser som revisionsmyndigheterna har angett för ett visst räkenskapsår. I perioden ingår åtta månader under vilka revisionsmyndigheterna ska utföra sitt granskningsarbete. Därefter gör kommissionen sina skrivbordsgranskningar, kompletterande besök på plats för att kontrollera fakta och revisioner av korrekthet. ***Ruta 6.8*** visar tidsplanen för den nya ramen.

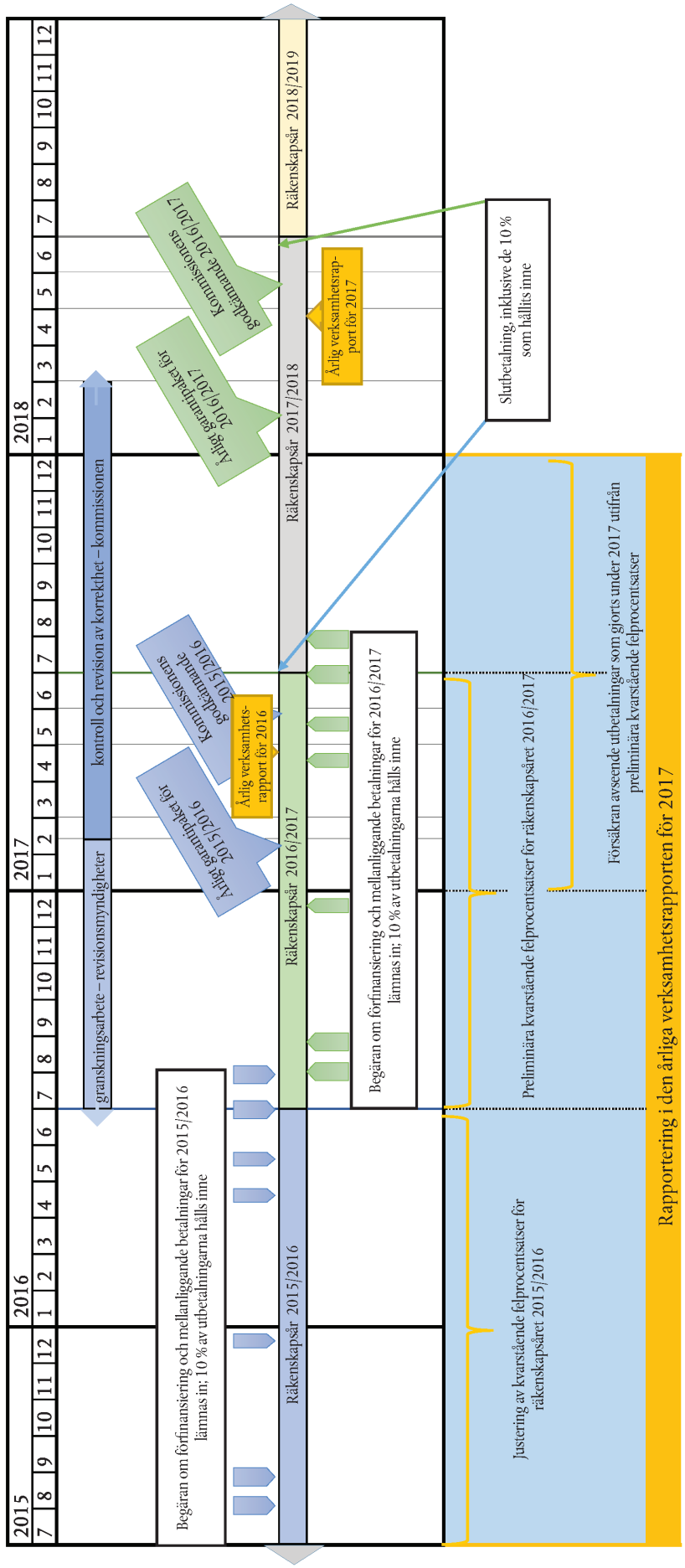
KOMMISSIONENS SVAR

6.54. *De två år som revisionsrätten tar upp börjar i slutet av den aktuella räkenskapsperioden och innehåller därför de åtta månader som i förordningen fastställs som den period då revisionsmyndigheterna ska utföra sina revisioner. I linje med sin gemensamma revisionsstrategi för sammanhållningspolitiken strävar dessutom kommissionen efter att i rätt tid inför den kommande årliga verksamhetsrapporten, det vill säga inom högst 13 månader, bedöma garantipaketen för alla 419 sammanhållningsprogram.*

Efter grundliga skrivbordsgranskningar, granskningar på plats, riskbaserade revisioner och undersökningsuppdrag kommer generaldirektoratet att i kommande årliga verksamhetsrapport rapportera om det bedömer att de tidigare redovisade kvarstående felprocentsatserna är tillförlitliga eller om ytterligare granskningar pågår eller behövs.

Se även kommissionens gemensamma svar på punkterna 6.49 och 6.50.

Ruta 6.8 – Tidsplanen för den nya kontroll- och garantiramen

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.55. Förra året påpekade vi att rapporteringsperioden för de årliga verksamhetsrapporterna inte avser samma period som medlemsstaternas garantipaket ([48]). De kvarstående felprocentsatser som revisionsmyndigheterna rapporterar avser räkenskapsåret. Men i de årliga verksamhetsrapporterna uttalar generaldirektörerna sig om rimlig säkerhet för kalenderåret för att återspegla principen om budgetens ettårighet och följa anvisningarna från GD Budget och från generalsekretariatet. I de årliga verksamhetsrapporterna för 2017 beslutade därför generaldirektörerna för GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering att uppskatta risken genom att beräkna en preliminär kvarstående felprocent för kostnader under kalenderåret 2017 som de ännu inte hade godkänt och validerat.

6.56. Rapporteringskraven för årliga verksamhetsrapporter har ännu inte i tillräcklig grad anpassats till den nya kontroll- och garantiramen. Eftersom de kvarstående felprocentsatserna för räkenskapsåret 2015/2016 är de enda som kommissionen kan få den nödvändiga garantin för från revisionsmyndigheter och genom eget arbete rörande korrekthet, anser vi att dessa felprocentsatser bör vara den viktigaste indikatorn för korrekthet i de årliga verksamhetsrapporterna för 2017. De bör även vara det viktigaste underlaget till generaldirektörernas revisionsförklaringar om de specifika politikområdena. Inget av generaldirektoraten framhäver dem dock tillräckligt eller nämner dem som en nyckelresultatindikator.

6.57. Vidare presenterar kommissionen i de årliga verksamhetsrapporterna minst 13 olika procentsatser för de två programperioderna som mått på de kostnader som är förenade med risk. Ett så stort antal procentsatser leder till otydlighet och potentiell förvirring om deras relevans och den säkerhet som lämnas.

KOMMISSIONENS SVAR

6.55. *Kommissionen hänvisar till sitt svar på punkt 6.34 i revisionsrättens årsrapport för 2016. Utifrån budgetförordningen och den tidsfrist som har fastställts för kontroll för perioden 2014–2020 går det att bättre anpassa rapportperioden så att klyftan endast blir sex månader istället för ett år för perioden 2007–2013. Generaldirektoraten har därför anpassat sina årliga verksamhetsrapporter och deras sätt att uppnå säkerhet om de olika typerna av betalningar som har gjorts, vilka innefattar upp till tre olika räkenskapsår för programmen, enligt vad som beskrivs i den årliga verksamhetsrapporten för 2016 (avsnitt A.1.2). Kvarstående felprocentsatser för räkenskapsåret 2016/2017, som togs emot den 1 mars 2018, bedömdes vara de bästa och mest aktuella uppskattningarna för att både beräkna risken för årets utgifter och för att, där så var nödvändigt, lägga in reservationer i enskilda program. Detta var särskilt aktuellt för 2017 på grund av det begränsade antalet räkenskaper med utgifter och därmed rapporterade felprocentsatser för räkenskapsåret 2015/2016.*

Kommissionen understryker vidare att, när en årlig verksamhetsrapport undertecknas, täcks de utgifter som redovisats under tidigare kalenderår av kvarhållningen på 10 % för mellanliggande betalningar.

6.56 och 6.57. *I de årliga verksamhetsrapporterna redovisar generaldirektoraten ett nyckeltal för korrekthet (KPI 5) i linje med centrala anvisningar. Det ska säkerställa en konsekvent och harmoniserad metod för alla budgetområden. I den årliga verksamhetsrapporten för 2017 gjordes den kvarstående riskprocenten extra synlig för räkenskapsåret 2015/2016 (i en fotnot till KPI 5 och i sammanfattningen) genom ett särskilt avsnitt om validering av redovisade kvarstående felprocentsatser för räkenskapsåret.*

Kommissionen är öppen för att reflektera över och tillsammans med revisionsrätten diskutera hur felprocentsatser ska redovisas i kommande årliga verksamhetsrapporter.

([48]) Se punkt 6.34 i årsrapporten för 2016.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Förskott till finansieringsinstrument bör inte tas med när den kvarstående felprocenten beräknas

6.58. Ordningen för programperioden 2014–2020 syftar till att förenkla avslutandet av operativa program genom att man inför ett förfarande för de årliga granskningarna och godkännandena av räkenskaperna som liknar det partiella avslutandet. Förfarandet kan emellertid endast fungera om de kvarstående felprocentsatser som revisionsmyndigheterna rapporterar är tillförlitliga och det finns information som uteslutande avser stödberättigande kostnader vid avslutandet (dvs. där inga förskott ingår).

6.59. I förordning (EU) nr 1303/2013 specificeras inte hur kvarstående felprocentsatser ska beräknas.

6.60. Revisionsmyndigheternas nuvarande praxis att ta med förskott till finansieringsinstrument i granskningspopulationen leder med stor sannolikhet till att för låga kvarstående felprocentsatser rapporteras till kommissionen ([49]).

6.61. Som svar på vår rekommendation i förra årets årsrapport ([50]) tillhandahåller kommissionen nu fler kvarstående felprocentsatser, som inte omfattar förskott till finansieringsinstrument, i sina årliga verksamhetsrapporter.

6.62. Under den föregående programperioden utförde revisionsmyndigheterna vanligen inget granskningsarbete hos finansiella intermediärer. För perioden 2014–2020, och de andra och efterföljande delbetalningarna ([51]), kommer revisionsmyndigheterna att behöva kontrollera att stödvillkoren är uppfyllda på nivån för finansiella intermediärer. För operativa program som inbegriper finansieringsinstrument kan inget partiellt avslutande ske utan att revisionsmyndigheterna utför lämpligt granskningsarbete på denna nivå.

KOMMISSIONENS SVAR

6.58. *Kommissionen har redan tidigare tagit upp att rättssäkerheten kring räkenskaperna behöver öka för medlemsstaterna genom en flerårig plan med delad förvaltning. Det bör ske genom att man inför validering av ”årsblock med stödberättigande utgifter”. Med ett sådant partiellt avslutande innefattas per definition inte förskottsbetalningar som görs inom ramen för ett finansieringsinstrument eller statligt stöd, vilka senare ska göras om till en stödberättigande utgift under kommande räkenskapsår (årsredovisningarna ska därför innefatta ackumulerad redovisning). I de årliga verksamhetsrapporterna har kommissionens avdelningar lämnat sådan information om kvarstående felprocentsatser som endast avser stödberättigande utgifter vid avslutandet (det vill säga utan förskott från finansieringsinstrument).*

Se även kommissionens gemensamma svar på punkterna 6.59–6.62 nedan.

6.59–6.62. *I enlighet med artikel 137 i förordning (EU) nr 1303/2013 baseras programräkenskaper på de belopp som har lämnats till kommissionen, däribland förskottsbetalningar till finansieringsinstrument. Revisionsmyndigheter redovisar kvarstående felprocentsatser utifrån den utgift som ingår i räkenskaperna.*

För att kunna följa upp revisionsrättens rekommendation från 2016 på ett konstruktivt sätt har revisionsmyndigheterna gått med på att ge kommissionen ytterligare utförlig information så att kommissionen kan ta med den i beräkningar av kvarstående felprocentsatser i de årliga verksamhetsrapporterna, utan effekten av förskott som har betalats till finansieringsinstrumenten. På så sätt kunde kommissionen beräkna effekten av utbetalade förskott till finansieringsinstrument (och program inom initiativet för små och medelstora företag) i räkenskaperna för 2016/2017, vilken uppgick till mindre än 0,2 procentenheter i genomsnitt för Eruf (baserat på 67 finansieringsinstrument) och till 0,02 för ESF (baserat på 15 finansieringsinstrument) (se sidan 50 i GD Regional- och stadspolitiks årliga verksamhetsrapport för 2017 och sidan 58 i GD Sysselsättnings årliga verksamhetsrapport för 2017).

Revisionsrättens rekommendation har därför bidragit till att förbättra informationen om enskilda program i de årliga verksamhetsrapporterna, utan att förskott till finansieringsinstrument hittills har visat sig ha någon väsentlig övergripande effekt på redovisade felprocentsatser.

([49]) Detta gäller även, men i mindre utsträckning, *statligt stöd* som betalas ut i förskott.

([50]) Se punkt 6.35 och rekommendation 2 a i årsrapporten för 2016.

([51]) Hela bidraget till finansieringsinstrument inom ramen för SMF-initiativet kan betalas ut på en gång. För alla andra finansieringsinstrument används ett system med delbetalningar, där en första delbetalning görs efter inrättandet och efterföljande belopp betalas ut under förutsättning att ett minsta belopp har betalats ut till slutmottagarna från de tidigare delbetalningarna.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.63. Problemet kan bli mer påtagligt under kommande år för de program där antalet finansieringsinstrument ökar avsevärt ([52]).

Kommissionens arbete beträffande garanti i årliga verksamhetsrapporter

Urvalsbrister hade inte åtgärdats vid översynen av garantipaket

6.64. Vårt arbete som gällde revisionsmyndigheternas urvalsmetod visade att brister i tre av de tolv garantipaket som vi undersökte (25 %) i viss utsträckning påverkade tillförlitligheten hos de kvarstående felprocentsatser som rapporterades (se punkterna 6.47–6.48).

6.65. I enlighet med sina interna förfaranden kontrollerade kommissionen urvalsmetoden för alla inlämnade paket. Den påpekade dock inte de problem som nämns ovan. När det finns stora brister föreskrivs schablonkorrigeringar i förordningen ([53]).

6.66. I alla ovanstående fall betalade kommissionen ut slutbetalningen och de 10 % som tidigare hade hållits inne för att skydda EU:s budget (se ***ruta 6.8***).

KOMMISSIONENS SVAR

6.64 och 6.65. *Kommissionen har identifierat några av de problem som revisionsrätten nämner, men anser inte att villkoren i artikel 31 i förordning (EU) nr 480/2014 kan tillämpas i dessa fall.*

När det gäller initiativet för små och medelstora företag hänvisar kommissionen till sitt svar på punkt 6.47.

6.66. *Kommissionen måste reglera utestående belopp för det aktuella räkenskapsåret när villkoren i artikel 139.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser är uppfyllda. När en betalning måste göras kan kommissionen dock välja att avbryta den om den kvarstående risken fortfarande är väsentlig. Om saldot visar att ett belopp ska återbetalas måste kommissionen driva in beloppet utan dröjsmål i linje med principen om sund ekonomisk förvaltning.*

([52]) I slutet av 2016 var det totala bidraget till operativa program som anslagits via finansieringsinstrument med delad förvaltning närmare 13,3 miljarder euro (jämfört med 5,7 miljarder euro i slutet av 2015), varav 10,3 miljarder euro kom från *de europeiska struktur- och investeringsfonderna* (ESI-fonderna). Totalt hade 3,6 miljarder euro (cirka 30 %) av detta belopp betalats till finansieringsinstrument med delad förvaltning (2015: 1,2 miljarder euro), inklusive 3,1 miljarder euro från ESI-fonderna, och slutmottagare hade tagit emot 1,2 miljarder euro, inklusive 1 miljard euro från ESI-fonderna. (Baserat på sammanfattningar av uppgifter om gjorda framsteg när det gäller att finansiera och genomföra finansieringsinstrument för programperioden 2014–2020 i enlighet med artikel 46 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013.)

([53]) I artikel 31 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 480/2014 anges schablonkorrigeringar på 100 %, 25 %, 10 % eller 5 %, som alla kan minskas vid behov.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Kommissionen har ännu inte dragit en slutlig slutsats om kostnadernas korrekthet för räkenskapsåret 2015/2016

6.67. I sina årliga verksamhetsrapporter för 2016 åtog sig kommissionen att göra sin utförliga bedömning av utgifternas korrekthet senast nio månader efter det att garantipaketen lämnats in ([54]). Det innebär att den skulle dra slutsatser om kvarstående felprocentsatser för räkenskapsåret 2015/2016 i de årliga verksamhetsrapporterna för 2017. Båda generaldirektoratens slutsats var att den kvarstående felprocenten för räkenskapsåret 2015/2016 låg under väsentlighetsgränsen på 2 %. GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering hade inte dragit en slutlig slutsats om några operativa program om vilka den ännu inte själv hade uppnått nödvändig säkerhet och som därför fortfarande var föremål för dess slutliga bedömning.

6.68. Räkenskapsåret 2015/2016 var det första med den nya kontroll- och garantiramen. För de 50 relevanta garantipaket som hade lämnats in fram till mars 2017 utförde GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering bara två efterlevnadsrevisioner ([55]) från juni 2017 till april 2018 som omfattade åtta insatser och två garantipaket i två medlemsstater. GD Regional- och stadspolitik utförde inte några sådana revisioner. Vi konstaterade att revisionsmyndigheterna underskattade de kvarstående felprocentsatser som de rapporterade till kommissionen för sex av de tolv garantipaketen som vi undersökte. För att skydda EU-budgeten ger förordningen kommissionen möjlighet att utföra ytterligare revisioner fram till dess att lagringsperioden för styrkande underlag har gått ut (se punkt 6.8). Dessa två aspekter skulle kunna leda till att andra brister som upptäcks i kommissionens framtida revisioner höjer de kvarstående felprocentsatserna för räkenskapsåren 2015/2016 ytterligare. Följaktligen är de kvarstående felprocentsatser som kommissionen drar en slutlig slutsats om i de årliga verksamhetsrapporterna för 2017 ännu inte slutliga.

KOMMISSIONENS SVAR

6.67. *Det finns ingen formell skyldighet att varje år validera de rapporterade felprocentsatserna för alla program. Generaldirektoraten arbetar emellertid för att nå detta mål när alla villkor är uppfyllda och möjliggöra för kommissionens avdelningar att dra slutsatser om felprocentsatserna. I strategin för samordnad granskning för sammanhållningspolitiken fastställs att revisioner ska genomföras när så är nödvändigt fram till slutet av perioden och att förmånstagarna under den tiden ska spara styrkande handlingar. Därför kan kommissionen i särskilda fall (exempelvis "inkörning" av det första år då garantisystemet införs) eller av skäl som rör administrativ effektivitet genomföra efterlevnadsrevisioner som omfattar mer än ett räkenskapsår. Dessa kan komma att innefatta revisionen av tidigare rapporterade felprocentsatser.*

6.68. *För att skydda EU:s budget kan kommissionen genomföra ytterligare revisioner med hänsyn till det rättsliga kravet på att handlingar och revisionsbevis finns tillgängliga. Brister som upptäcks vid en sådan revision måste vederbörligen rättas till, likaså eventuell påverkan på tidigare kontrollerade felprocentsatser. Se även kommissionens svar på punkt 6.9.*

Under 2017 bistod GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning revisionsrätten i ett stort antal sådana revisioner. Orsaken till kommissionens beslut att se över sina planerade efterlevnadsrevisioner under 2017 är att så få garantipaket faktiskt har lämnats in för det första räkenskapsåret och de begränsade redovisade utgifterna, och därmed de begränsade möjligheterna att göra om revisionsmyndigheternas revisioner, i kombination med omfattningen av revisionsrättens revisioner av programmen. Beslutet fattades för att undvika dubbla revisioner av samma program och stödmottagare.

När kommissionen planerade (och sedan granskade) sitt revisionsarbete för 2017 beaktade den olika faktorer, både avseende ändamålsenlighet och effektivitet. Bland dessa kan nämnas möjligheten för kommissionens framtida efterlevnadsrevisioner att gå tillbaka tre räkenskapsår (för administrativ effektivitet om endast ett fåtal revisioner ska granskas) och överlappandet med GD Regional- och stadspolitiks och GD Sysselsättnings revisionsarbete efter avslutandet av perioden 2007–2013. Se även kommissionens gemensamma svar på punkterna 6.56 och 6.57.

([54]) Bilaga 4 (Väsentlighetskriterier), s. 23 för GD Regional- och stadspolitik och s. 22 för GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

([55]) GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering anger tre efterlevnadsrevisioner i sin årliga verksamhetsrapport, men i denna siffra ingår även en revision som vi utförde och där generaldirektoratet hade observatörsstatus.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Ingen övergripande kvarstående felprocent anges för sammanhållningspolitiken

6.69. Kommissionens årliga verksamhetsrapporter innehåller var och en en separat kvarstående felprocent för varje programperiod ([56]). Kommissionen har däremot inte beräknat och angett en övergripande kvarstående felprocent för Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (underrubrik 1b i den fleråriga budgetramen) för räkenskapsåret.

6.70. Kommissionen skulle utan större ytterligare ansträngning kunna ta fram denna information för den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för EU:s budget, vilket skulle vara till hjälp för de myndigheter som beviljar *ansvarsfrihet*. I stället innehåller den årliga förvaltnings- och resultatrapporten en kombinerad felprocent för områdena Sammanhållning, migration och fiske för kalenderåret.

6.71. I ***ruta 6.9*** sammanfattar vi informationen i de årliga verksamhetsrapporterna om programperioden 2014–2020.

KOMMISSIONENS SVAR

6.69 och 6.70. *I enlighet med budgetförordningen baseras kommissionens rapportering på kalenderår.*

I kommissionens årliga förvaltnings- och resultatrapport finns en sammanslagen kvarstående felprocentsats för sammanhållning, migration och fiske baserad på uppgifter och nyckeltal som respektive generaldirektorat har redovisat i sina årliga verksamhetsrapporter.

Detta har gjorts på samma sätt sedan 2015 års förvaltnings- och resultatrapport så att uppgifterna kan jämföras.

Ruta 6.9 – Översikt över information i de årliga verksamhetsrapporterna för perioden 2014–2020

(miljoner euro)

Verksamhet	Fond	Totala kostnader som attesteras i garantipaketet	Antal garantipaket ([1])	Operativa program ([1])	Kvarstående felprocent ([2])
Programperioden 2014–2020	Eruf/Sammanhållningsfonden	993,7	20	34	0,6 %
	ESF/ungdomssysselsättningsinitiativet ([3])	1 443,5	33	49	0,7 %
	Fead	144,3	8	8	0,6 %
	Totalt utan SMF-initiativet ([4])	**2 581,5**	**50**	**70**	**0,7 %**

([1]) De flesta operativa program finansieras från flera källor, det vill säga omfattar utgifter från fler än en fond. Därför är det totala antalet garantipaket och operativa program lägre än summan av de siffror som anges för de fonder som förvaltas av respektive generaldirektorat.
([2]) Förskott till finansieringsinstrument ingår inte i beräkningarna.
([3]) Inklusive ett operativt program i Italien vars räkenskaper godkändes i september 2017.
([4]) Vår granskningspopulation för SMF-initiativet bestod av betalda kostnader på 290,9 miljoner euro.

Källa: Årliga verksamhetsrapporter för 2017 från GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

([56]) GD Regional- och stadspolitik för Eruf/Sammanhållningsfonden och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering för ESF/ungdomssysselsättningsinitiativet.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER	KOMMISSIONENS SVAR
6.72. De kvarstående felprocentsatser som anges för räkenskapsåret 2015/2016 i de årliga verksamhetsrapporterna för 2017 ligger under väsentlighetströskeln ([57]). Men resultaten av vår granskning av ett representativt urval av insatser som granskats av revisionsmyndigheter tyder på att felnivån fortfarande är väsentlig (över 2 %) och att ett antal kvarstående felprocentsatser som dessa revisionsmyndigheter har rapporterat redovisades för lågt.	**6.72.** *Svar på de problem som revisionsrätten lyfter fram har kommissionen redovisat i GE Regional- och stadspolitiks och GD Sysselsättnings årliga verksamhetsrapporter. Kommissionen har även beaktat dem i sina kontrollerade felprocentsatser när det har bedömts vara möjligt. Kommissionen kommer att göra ytterligare finansiella korrigeringar för de berörda enskilda programmen i de fall där slutsatsen är att de redovisade kvarstående felprocentsatserna är underskattade.*

SLUTSATS OCH REKOMMENDATIONER

Slutsats

6.73. De samlade revisionsbevisen visar att felnivån i kostnaderna för Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning var väsentlig (se punkterna 6.26–6.43).	**6.73.** *Kommissionen konstaterar med tillfredsställelse att revisionsrättens uppskattning av årets felnivå för sammanhållningspolitiken är en betydande förbättring jämfört med tidigare år. Kommissionen konstaterar framför allt att initiativet för små och medelstora företag som finns i räkenskaperna för 2015/2016, och som har ett annat regelverk än övriga vanliga program på grund av dess innovativa karaktär, bidrar med 1 procentenhet till den här uppskattningen. Utifrån all information som kommissionen har fått drar kommissionen slutsatsen att det för den stora merparten program inte finns någon kvarstående väsentlig felprocent i räkenskaperna för 2015/2016.*
6.74. Det antal brister vi fann i det arbete som utförts av flera revisionsmyndigheter i vårt urval (se punkterna 6.44–6.50) begränsar för närvarande arbetets tillförlitlighet. 6.75. Tillsammans med brister i kommissionens eget arbete (se punkterna 6.51–6.72) gör detta att de övergripande kvarstående felprocentsatser som presenteras för räkenskapsåret 2015/2016 i kommissionens årliga verksamhetsrapporter är underskattade, och vi kan för närvarande inte förlita oss på dem. På grund av de ytterligare fel som vi upptäckte låg vår omräknade felprocentsats på över 2 % för sex av de tolv garantipaketen för perioden 2014–2020 och tre av de tio avslutandepaketen för perioden 2007–2013.	**6.74 och 6.75.** *Svar på några av de problem som revisionsrätten lyfter fram har kommissionen redan redovisat i GE Regional- och stadspolitiks och GD Sysselsättnings årliga verksamhetsrapporter. Kommissionen har även beaktat dem i sina kontrollerade felprocentsatser när det har bedömts vara möjligt. Generaldirektoraten kommer att göra de finansiella korrigeringar som behövs.* *Kommissionen kommer att fortsätta det nära samarbetet med revisionsmyndigheterna för att hantera de problem som revisionsrätten har lyft fram.* *Kommissionens strategi för samordnad granskning för sammanhållningspolitiken innebär dessutom att stort fokus riktas på att revisionsmyndigheternas resultat kan göras om beroende på risk.* *Se även kommissionens svar på punkterna 6.26 och 6.29, kommissionens gemensamma svar på punkterna 6.34, 6.35, 6.37 och 6.39 samt kommissionens gemensamma svar på punkterna 6.49 och 6.50.*

([57]) GD Regional- och stadspolitik medger i sin årliga verksamhetsrapport för 2017 (i fotnot 27 på sidan 45) att den kvarstående felprocenten skulle öka till 3,3 % om hänsyn även togs till SMF-initiativet.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.76. Den nya kontroll- och garantiramen har utformats för att säkerställa att de kvarstående felprocentsatserna ligger under väsentlighetströskeln på 2 % på årsbasis. Vår granskning visade emellertid att ytterligare förbättringar behövs, särskilt när det gäller både revisionsmyndigheternas och kommissionens tillämpning av ramen.

KOMMISSIONENS SVAR

6.76. *Utan att det påverkar det gemensamma svaret på punkterna 6.74 och 6.75 ovan, anser kommissionen även att ytterligare förbättringar alltid är välkomna. Kommissionen kommer att vidta de åtgärder som behövs för att ytterligare förbättra garantiramen och se till att alla brister upptäcks och åtgärdas i tid. Beträffande kommissionens eget arbete måste kommissionens revisionsplaner beakta revisionsrättens planerade arbete för att minska överlappande och dubbla revisioner av ansvariga förvaltningar och stödmottagare. Detta var särskilt fallet för de första räkenskaperna för perioden 2014–2020 då de utgifter som attesterats var begränsade och det därför fanns begränsade möjligheter att göra om de revisioner som revisionsmyndigheterna hade utfört.*

Kommissionen hänvisar också till sitt svar på punkt 6.68.

Rekommendationer

6.77. ***Bilaga 6.2*** visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av de sju rekommendationer som vi lämnade i årsrapporten för 2014 ([58]). Kommissionen hade genomfört fyra rekommendationer fullt ut, två hade genomförts i vissa avseenden och för en hade inga åtgärder vidtagits.

6.77. *Beträffande rekommendation 3 i revisionsrättens årsrapport för 2014 noterade revisionsrätten att användningen av förenklade kostnadsalternativ är begränsad till 36 procent av programbudgeten för ESF och till endast 2 procent för Eruf/sammanhållningsfonden.*

Kommissionen fortsätter att förespråka förenklade kostnadsalternativ under programperioden 2014–2020. Den 27 mars 2018 publicerade kommissionen sin slutrapport om användningen av förenklade kostnadsalternativ i ESF, Eruf, Sammanhållningsfonden och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling). Den visade att under perioden 2014–2017 använde en stor majoritet av de myndigheter som förvaltar ESI-fonder förenklade kostnadsalternativ (för 73 procent respektive 95 procent av programmen inom Eruf/Sammanhållningsfonden och ESF). Räknat i projekt används förenklade kostnadsalternativ för 65 procent av ESF-projekten, 50 procent av Eruf-projekten och 25 procent av sammanhållningsfondsprojekten.

Genom förslaget till omnibusförordning, som har tagits fram genom en politisk överenskommelse mellan rådet och Europaparlamentet, breddas räckvidden och tillämpligheten för förenklade kostnadsalternativ.

Revisionsrättens bedömning är att rekommendationen inte alls har följts, men kommissionen understryker att rekommendationen inte godkändes och att den därför inte har genomförts.

([58]) Rekommendationerna 2, 3 och 4 var även riktade till medlemsstaterna.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.78. Utifrån denna uppföljning och våra granskningsresultat och slutsatser för 2017 rekommenderar vi följande:

— **Rekommendation 1:** Kommissionen bör se till att revisionsarrangemangen för de finansieringsinstrument som förvaltas av EIF är lämpliga när det gäller finansiella intermediärer. När EIB/EIF använder förfaranden som överenskommits med externa revisorer bör kommissionen fastställa minimikraven för sådana kontrakt med tanke på behovet av att lämna en försäkran, och då särskilt kravet på att tillräckligt omfattande granskningsarbete utförs på medlemsstatsnivå.

Datum för genomförande: omedelbart.

— **Rekommendation 2:** Kommissionen bör föreslå ändringar i lagstiftningen för budgetramen efter 2020 så att ingen ersättning för mervärdesskatt kan betalas till offentliga organ med EU-medel.

Datum för genomförande: innan lagstiftningsramen för perioden efter 2020 godkänns.

— **Rekommendation 3:** Kommissionen bör åtgärda de brister som vi har funnit i dess kontroll av revisionsmyndigheternas arbete i samband med kommissionens revisioner av korrekthet.

Datum för genomförande: omedelbart.

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen godtar rekommendationen och anser att den kommer att genomföras i och med att förslaget till omnibusförordning träder i kraft, med tanke på att förslaget till förordning är resultatet av en politisk överenskommelse mellan rådet och Europaparlamentet, och med hänsyn till de nya bestämmelserna om revision av finansieringsinstrument som förvaltas av EIF.

Medlemsstaterna kommer dessutom att i förekommande fall behöva genomföra kontroller och revisioner av finansiella intermediärer och revisionsmyndigheterna kommer att vid behov göra detsamma på slutmottagarnivå i deras område.

Kommissionen godtar delvis rekommendationen och har tagit fram ett lagstiftningsförslag för budgetramen för 2021–2027.

Kommissionens förslag (COM (2018) 375 final) innehåller en enkel regel för mervärdesskatt och tillämpas oavsett om stödmottagaren är en privat eller en offentlig aktör. För projekt med en totalkostnad på mindre än 5 miljoner euro anses mervärdesskatten stödberättigad, medan den för projekt över gränsen inte är det.

Kommissionen godtar rekommendationen. Från 2018 kommer kommissionens avdelningar att i linje med strategin för samordnad granskning och överenskommen revisionsplan inrikta revisionsarbetet på att kontrollera kvaliteten på revisionsmyndigheternas arbete och deras efterlevnad, för att få helt tillförlitliga revisionsuttalanden och revisionsresultat.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER	KOMMISSIONENS SVAR
— **Rekommendation 4:** Kommissionen bör åtgärda komplexiteten hos den information om kontroll- och garantiramen 2014–2020 som presenteras i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering genom att i) inrikta sig på kostnader som har gått genom kontrollcykeln, det vill säga garantipaket som omfattar kostnader som uppkommit före den 30 juni år n-1. I detta syfte bör kommissionen justera sin rapportering så att den inte innehåller preliminära beräkningar, ii) tydligt ange vilka kostnader som ännu inte har granskats grundligt (inklusive kontroller av korrekthet); kommissionen bör ange vilka preventiva åtgärder som skyddar EU:s budget och om dessa åtgärder räcker för att ge säkerhet, men inte beräkna en kvarstående felprocent för kostnader som ännu inte har granskats, iii) redovisa en övergripande kvarstående felprocent för rubrik 1b i den fleråriga budgetramen för varje räkenskapsår. **Datum för genomförande:** juni 2019.	*Kommissionen godtar delvis rekommendationen.* *Kommissionen understryker att de berörda generaldirektoratens årliga verksamhetsrapporter redan har ett tydligt fokus på att kontrollera felprocentsatser för program och räkenskaper för räkenskapsår fram till 30 juni år n-1. Detta kan göras ännu tydligare i framtida rapporter.* *I linje med budgetförordningen avser den garanti som utanordnarna kräver i de årliga verksamhetsrapporterna alla typer av betalningar som har gjorts under räkenskapsår n. Varje generaldirektorat redovisar separat utifrån den garantinivå som det har fått. Riskbeloppet fastställs därför på grundval av relevant utgift för kalenderåret.* *Kommissionen upprepar dessutom att den är öppen för att överväga och tillsammans med revisionsrätten diskutera hur man kan förbättra och förenkla systemet bakom redovisningen av felprocentsatser i sina årliga verksamhetsrapporter.*
— **Rekommendation 5:** Kommissionen bör se till att revisionsarrangemangen ändras i enlighet med kommissionens förslag om finansieringsinstrument inom den rättsliga ramen för efter 2020 så att endast de medel som faktiskt har utnyttjats av slutmottagare ingår i för beräkningen av kvarstående felprocentsatser. **Datum för genomförande:** innan lagstiftningsramen för perioden efter 2020 börjar genomföras.	*Kommissionen godtar denna rekommendation under förutsättning att kommissionens förslag till regelverk för perioden efter 2020 antas av medlagstiftarna.* *Efter att förslaget antagits den 29 maj 2018 kommer medlemsstaterna att redovisa utgifter för finansieringsinstrument utifrån det belopp som har betalats ut till slutmottagarna. Endast en förskottsbetalning om 25 procent att göras till sådana finansieringsinstrument som inte ska ingå i revisionen enligt bestämmelserna i regelverket, vilket kommer att begränsa de utgifter som ska redovisas innan utbetalning görs till slutmottagarna.*
— **Rekommendation 6:** Kommissionen bör göra tillräckligt många kontroller av korrekthet för att dra slutsatser om ändamålsenligheten hos revisionsmyndigheternas arbete och få rimlig säkerhet om kostnadernas korrekthet, vilket senast ska redovisas i de årliga verksamhetsrapporter som den offentliggör året efter att ha godkänt räkenskaperna. **Datum för genomförande:** omedelbart.	*Kommissionen godtar delvis rekommendationen som ligger i linje med strategin för samordnad granskning för berörda medel.* *Kommissionen har satt som mål att i respektive årlig verksamhetsrapport varje år kunna redovisa tillförlitligheten hos de kvarstående felprocentsatser som revisionsmyndigheterna har redovisat i föregående års garantipaket. Kommissionen understryker samtidigt att den har upp till tre år på sig att genomföra revisioner av utgifter i räkenskaperna och dra slutsatser om tillförlitligheten hos de felprocentsatser som revisionsmyndigheterna har redovisat, för att bekräfta den attesterade utgiftens laglighet och korrekthet.*

DEL 2 – BEDÖMNING AV PROJEKTRESULTAT

6.79. Principen om *sund ekonomisk förvaltning* vid genomförandet av EU-budgeten förutsätter att fokus inte bara ligger på regelefterlevnad utan också på uppnåendet av fastställda mål ([59]). Därför bedömer vi inte bara transaktionernas korrekthet, utan även resultatet av de insatser som dessa transaktioner hör till.

6.80. Av de 217 transaktioner som vi granskade i år gällde 113 insatser som slutförts fysiskt när vi gjorde vår revision (56 för perioden 2007–2013 och 57 för perioden 2014–2020). För dessa insatser bedömde vi följande:

— Resultatsystemets utformning (särskilt huruvida de operativa programmen hade *output*- och *resultatindikatorer* som var relevanta för programmens mål, och huruvida de output- och resultatmål som angavs i projektdokumenten ([60]) motsvarade de operativa programmens mål för respektive insatsområde).

— Det faktiska resultatet av projekt, det vill säga om man hade rapporterat huruvida de målvärden som fastställts för respektive indikator hade uppfyllts och målen hade nåtts.

6.81. För finansieringsinstrument undersökte vi den faktiska *utbetalningsgraden* (det belopp som betalats till slutmottagare uttryckt som en andel av de totala medlen).

Bedömning av resultatsystemets utformning

6.82. Enligt de EU-förordningar som gäller för detta utgiftsområde måste stödmottagarna ange och rapportera om output ([61]). Medlemsstaterna har också möjlighet att fastställa resultatindikatorer som kopplar projektresultaten till de motsvarande indikatorerna för det operativa programmets insatsområden. Det är god praxis att när det är möjligt och meningsfullt fastställa resultatindikatorer eftersom myndigheterna då kan mäta projektets specifika bidrag till målen för motsvarande insatsområde.

([59]) Se punkt 10.10 i årsrapporten för 2013.

([60]) Projektansökningar, bidragsöverenskommelser, kontrakt och/eller beslut om medfinansiering.

([61]) Artikel 37 i förordning (EG) nr 1083/2006 och artikel 27.4 i förordning (EU) nr 1303/2013.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.83. När vi granskade urvalet av 113 projekt konstaterade vi en rad brister i hur medlemsstaternas myndigheter hade utformat sina resultatmätningssystem för både operativa program och projekt. Granskningsresultaten sammanfattas i ***ruta 6.10***. Vi konstaterade att det för bara 74 av de 113 projekten (65 %) fanns ett resultatmätningssystem som något så när kopplade projektets output och resultat till det operativa programmets mål. I fem av de 74 fallen hade myndigheterna emellertid felaktigt klassificerat output som resultat i det operativa programmet och/eller i projektens godkännandedokument.

6.84. I 34 fall hade myndigheterna inte fastställt resultatindikatorer på projektnivå, och i fyra fall hade de över huvud taget inte fastställt indikatorer eller mål för att mäta resultat på projektnivå. I ytterligare ett fall hade det inte fastställts mål för det motsvarande operativa programmet. Under sådana omständigheter går det inte att avgöra huruvida dessa projekt bidrog till de övergripande programmålen. Omkring tre fjärdedelar av dessa 39 fall avser perioden 2007–2013.

6.85. Dessa resultat kompletterar vår nyligen offentliggjorda rapport om urvalet och övervakningen av projekt ([62]) under programperioden 2014–2020. Slutsatsen i rapporten var att urvalskriterierna för Eruf- och ESF-projekt under perioden 2014–2020 inte alltid innebär att kvantifierade resultatindikatorer måste fastställas på projektnivå. Och även om sådana indikatorer har fastställts, motsvarar de inte nödvändigtvis indikatorerna för de operativa programmen.

6.86. Likaså visar vår rapport om *anslagsutnyttjande* ([63]) att kommissionen och medlemsstaterna, för perioden 2007–2013, vidtog åtgärder för att råda bot på det långsamma anslagsutnyttjandet och säkerställa laglighet, men inte tog vederbörlig hänsyn till resultat, vilket gjorde att resultatinriktningen blev otillräcklig.

KOMMISSIONENS SVAR

6.83. *En väl utformad interventionslogik, såsom den beskrivs i det operativa programmet, ska säkerställa att utfall och resultat på projektnivå bidrar till att nå de förväntade resultaten för de operativa programmen, även om man bör komma ihåg att de även påverkas av externa faktorer.*

6.84. *Det är konsekvensbedömningen som ska avgöra de medfinansierade insatsernas bidrag (vilket visas genom utfall och resultatindikatorer på projektnivå) till de operativa programmens mål (vilket visas genom resultatindikatorerna).*

Faktum är att den otillräckliga fokuseringen på resultat har identifierats i efterhandsutvärderingen av sammanhållningsfonden/Eruf. Detta har tagits upp i lagstiftningen som reglerar programperioden 2014–2020 genom att stärka interventionslogiken och resultatfokuseringen.

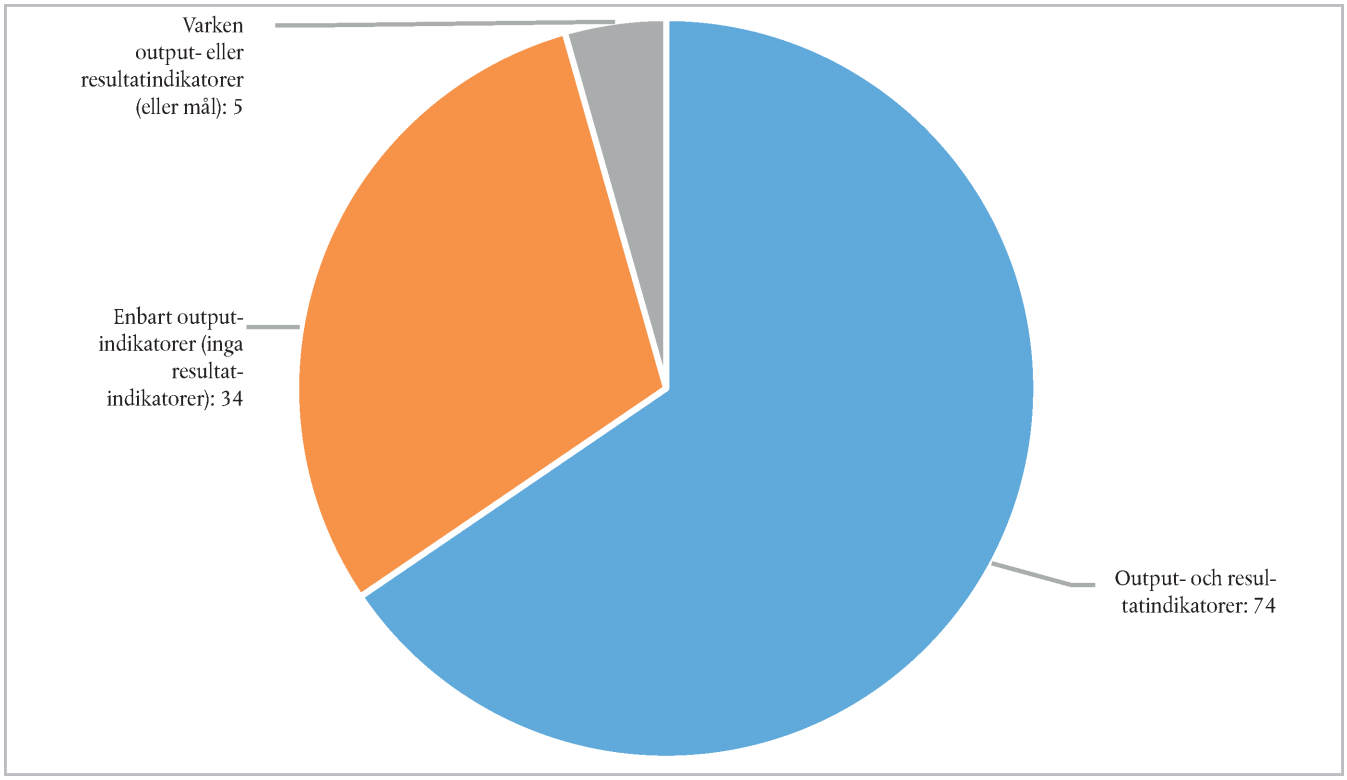
6.85. *Kommissionen anser att det finns en skillnad mellan de direkta resultaten av de finansierade projekten och de resultat som ska nås totalt sett för de operativa programmen (vilket syns genom resultatindikatorerna). De direkta resultaten påverkas endast av den medfinansierade åtgärden medan resultatindikatorer påverkas av olika externa faktorer utanför de förvaltande myndigheternas kontroll. En väl utformad interventionslogik ska säkerställa att utfall och direkt resultat för de valda projekten bidrar till att nå de förväntade resultaten för de operativa programmen.*

6.86. *Kommissionen har föreslagit åtgärder för medlemsstater som riskerar att underutnyttja medel, vilka ligger i linje med den rättsliga ramen för 2007–2013, programmen och interventionslogiken. Åtgärderna har också anpassats till de specifika förhållandena för varje aktuellt program. Det verkade därför inte finnas något behov av någon extraordinär granskning av resultaten för att endast försäkra sig om att de föreslagna resultaten faktiskt uppnåddes. Vid programförvaltning är det standard att de åtgärder som vidtas när ett program visar tecken på en lägre utnyttjandegrad fokuserar på att få upp utnyttjandet inom uppsatta målnivåer.*

([62]) Särskild rapport nr 21/2018 *Urvalet och övervakningen av Eruf- och ESF-projekt under perioden 2014–2020 inriktas fortfarande främst på output* (www.eca.europa.eu).

([63]) Särskild rapport nr 17/2018 *Kommissionens och medlemsstaternas åtgärder under de sista åren av programperioden 2007–2013 rådde bot på det låga anslagsutnyttjandet men var inte tillräckligt resultatinriktade* (www.eca.europa.eu).

Ruta 6.10 – Bedömning av resultatsystemets utformning (113 projekt)

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

I många projekt uppnås inte resultatmålen fullt ut

6.87. I de flesta fall som vi granskade kunde vi inte dra slutsatsen att resultatmålen hade uppnåtts fullt ut. För de 74 projekt där både resultat- och outputindikatorer hade fastställts fann vi att de hade uppnåtts fullt ut i 26 fall (35 %), delvis hade uppnåtts i 43 fall (58 %), inte kunde bedömas i två fall (3 %) och inte hade uppnåtts i tre fall (4 %). Ett av de projekt där målen inte uppfylldes var ”icke fungerande” enligt definitionen i riktlinjerna för avslutande ([64]).

6.88. Av de 34 fall där outputindikatorer (men inte resultatindikatorer) hade fastställts fann vi att de hade uppnåtts fullt ut i 23 fall (68 %) och delvis i elva fall (32 %) (se ***ruta 6.11***).

KOMMISSIONENS SVAR

6.87 och 6.88. *Det är viktigt att komma ihåg att revisionsrättens urval rörde en blandning av projekt från såväl perioden 2007–2013 som 2014–2020 och att synen på resultat och interventionslogiken för program ändrades väsentligt genom förordningen för 2014–2020. De redovisade resultaten ger därför en begränsad bild av de specifika resultaten hittills för perioden 2014–2020.*

Sammantaget konstaterar emellertid kommissionen att 93 procent av projekten med både resultat- och utfallsindikatorer hade nått dem helt eller delvis, vilket ligger i linje med föregående års resultat. Siffran var till och med så hög som 100 procent i fall där endast utfallsindikatorer hade fastställts.

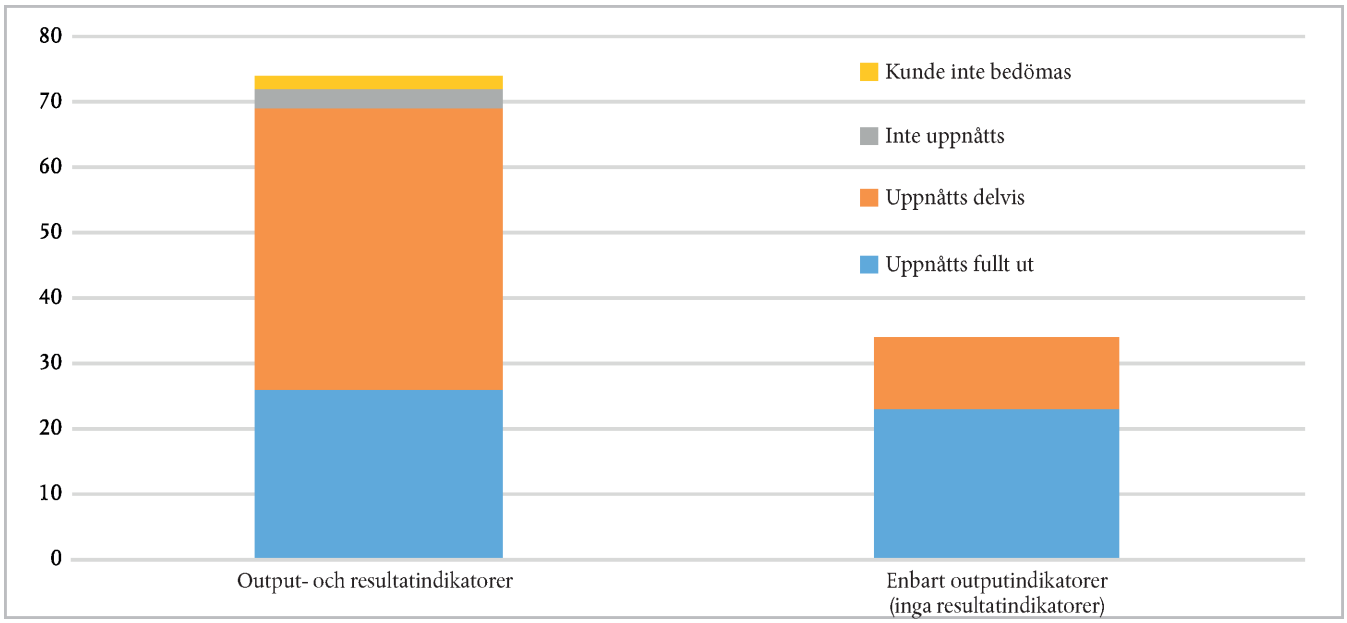
([64]) Punkt 3.5 i bilagan till kommissionens beslut om ändring av beslut C(2013) 1573 om godkännande av riktlinjer för avslutande av operativa program för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (2007–2013), C(2015) 2771 final, 30.4.2015.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.89. I de återstående fem fallen kunde vi inte bedöma huruvida resultatmålen hade uppnåtts eftersom inga indikatorer eller mål hade fastställts.

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 6.11 – Uppnåendet av resultatmål

Källa: Europeiska revisionsrätten.

6.90. Under perioden 2014–2020 ska revisionsmyndigheterna granska resultatuppgifternas tillförlitlighet. Vi konstaterade att de i allmänhet kontrollerar projektresultaten i samband med sina revisioner av insatser. I 18 av 57 fall kunde revisionsmyndigheterna inte bilda sig en uppfattning om uppnåendet av målen eftersom projektet fortfarande pågick. I 20 andra fall hade revisionsmyndigheten begränsat sina kontroller till outputmål.

6.90. *Kommissionen konstaterar med tillfredsställelse att revisionsmyndigheterna har infört detta extra inslag för att kontrollera resultatuppgifternas tillförlitlighet när de gör sina revisioner för verksamheter som avser 2014–2020, i linje med kommissionens riktlinjer och rekommendationer och med regelverket. Dessa resultat är användbara och kompletterar de tematiska revisioner som kommissionen gör på det här området.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

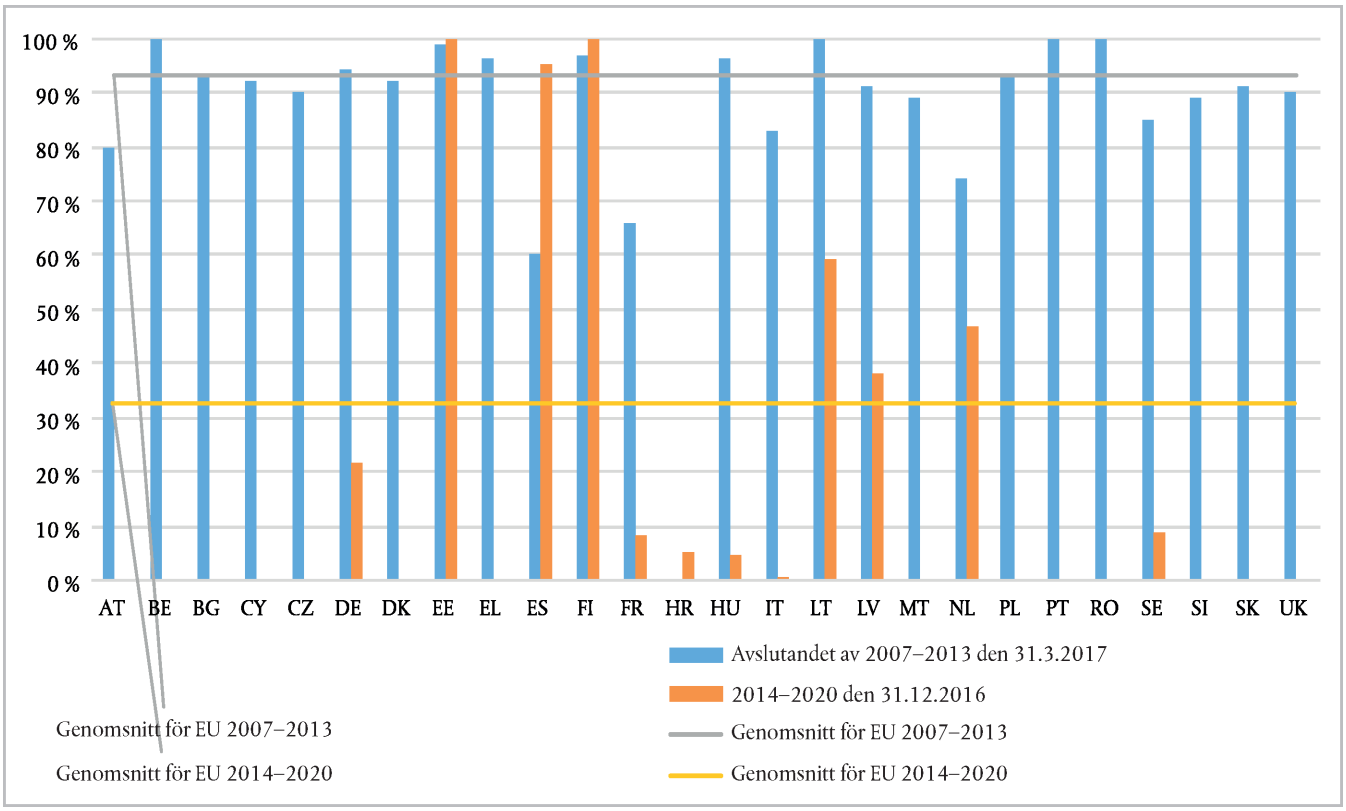
De flesta medlemsstater kunde inte utnyttja sina bidrag från finansieringsinstrument med delad förvaltning fullt ut

6.91. Medlemsstaterna ska varje år rapportera om de faktiska betalningarna av medel från finansieringsinstrument med delad förvaltning till slutmottagare ([65]). ***Ruta 6.12*** visar hur finansieringsinstrument med delad förvaltning hade utnyttjats fram till den sista rapporteringsperioden ([66]). Bara fyra medlemsstater utnyttjade de tillgängliga bidragen fullt ut, och utbetalningsgraderna varierade avsevärt. För perioden 2014–2020 rapporterade 16 medlemsstater att inga betalningar hade gjorts till slutmottagare i slutet av 2016 ([67]).

KOMMISSIONENS SVAR

6.91. *För perioden 2014–2020 tecknades finansieringsavtalen i de flesta medlemsstater under 2016 och till och med under andra halvåret 2016. Det faktum att inga utbetalningar hade gjorts till slutmottagare i slutet av 2016 stämmer därför väl med tidpunkten då dessa finansieringsinstrument inrättades.*

Ruta 6.12 – Ackumulerade utbetalningsgrader för finansieringsinstrument

Anm. 1 Irland och Luxemburg hade inte inrättat några finansieringsinstrument i slutet av 2016.

Anm. 2 Utbetalningsgraderna har rapporterats till kommissionen i enlighet med artikel 67.2 j i förordning (EG) nr 1083/2006 och artikel 46 i förordning (EU) nr 1303/2013. För 2014–2020 avser rapporteringen kalenderåret och inte räkenskapsåret.

Anm. 3 Under programperioden 2014–2020 kan medlemsstaterna normalt inte begära ytterligare bidrag från finansieringsinstrumenten till de operativa programmen förrän deras utbetalningar till slutmottagare har nått en viss nivå.

Källa: Europeiska revisionsrätten, baserat på kommissionens uppgifter.

([65]) I garantipaketet för 2014–2020 och garantipaketet för 2007–2013; informationen lämnas in i enlighet med artikel 67.2 j i förordning (EG) nr 1083/2006.

([66]) Den 31 december 2016 för programperioden 2014–2020 och den 31 mars 2017 för programperioden 2007–2013.

([67]) Fem av de 16 medlemsstaterna (Tjeckien, Danmark, Cypern, Luxemburg och Slovenien) hade inte inrättat inte finansieringsinstrument i slutet av 2016.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Slutsats

6.92. Ett av de viktigaste syftena med bestämmelserna i lagstiftningen för perioden 2014–2020 var att öka inriktningen på prestationer och resultat. Vårt arbete visar att det i allmänhet finns en tydlig koppling mellan outputmål på projekt- och programnivå. Där sådana mål har fastställts rapporterades att de flesta mål hade uppnåtts, åtminstone delvis. Många resultatmätningssystem saknar emellertid resultatindikatorer på projektnivå, vilket gör det svårt att bedöma ett projekts samlade bidrag till specifika mål för operativa program.

6.92. *Kommissionen välkomnar den här slutsatsen. För perioden 2014–2020 har fokuseringen på resultat stärkts, bland annat genom förhandsvillkor. Enligt det allmänna förhandsvillkoret 7 måste medlemsstaterna ha ett system med resultatindikatorer som gör det möjligt att följa upp utvecklingen jämfört med önskade resultat för varje specifikt mål i de operativa programmen. Kommissionen bedömde genomförandet av det allmänna förhandsvillkoret 7 när de operativa programmen antogs och när medlemsstaterna hade avslutat respektive handlingsplan.*

De enskilda projektens resultat mäts genom deras utfall och resultat på projektnivå. Det är konsekvensbedömningen som ska avgöra de medfinansierade insatsernas bidrag (vilket visas genom utfalls- och resultatindikatorer på projektnivå) till de operativa programmens mål (vilket visas genom resultatindikatorerna).

BILAGA 6.1

RESULTAT AV TRANSAKTIONSGRANSKNINGEN – EKONOMISK, SOCIAL OCH TERRITORIELL SAMMANHÅLLNING

	2017	2016
URVALETS STORLEK OCH SAMMANSÄTTNING		
Totalt antal transaktioner	**217**	180
BERÄKNAD INVERKAN AV DE KVANTIFIERBARA FELEN		
Uppskattad felnivå	**3,0 %**	4,8 %
Övre felgräns	5,3 %	
Undre felgräns	0,7 %	

Anm.: Den uppskattade felnivån för 2017 baserar sig på vår ändrade revisionsmetod och inbegriper effekten av alla relevanta korrigerande åtgärder.

Källa: Europeiska revisionsrätten.

BILAGA 6.2

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE REKOMMENDATIONER – EKONOMISK, SOCIAL OCH TERRITORIELL SAMMANHÅLLNING

E = GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering, R = GD Regional- och stadspolitik, X = Gemensam bedömning för båda generaldirektoraten

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg						Kommissionens svar
		Har genomförts fullt ut	Har genomförts		Har inte genomförts	Ej tillämpligt	Otillräckliga bevis	
			i de flesta avseenden	i vissa avseenden				
2014	Kapitel 6, **rekommendation 1:** Kommissionen bör göra en detaljerad analys av de nationella stödreglerna för programperioderna 2007–2013 och 2014–2020 för att identifiera god praxis. Utifrån en sådan analys bör den ge medlemsstaterna vägledning om hur de kan förenkla och undvika onödigt komplexa och/eller betungande regler som inte ger något mervärde med avseende på de resultat som ska uppnås genom politiken (nationell överreglering).			X ([1])				
	Kapitel 6, **rekommendation 2:** Förvaltningsmyndigheter och förmedlande organ i medlemsstaterna bör öka sina ansträngningar för att åtgärda bristerna i kontrollerna på primär nivå genom att beakta all tillgänglig information. Dessutom bör kommissionen be revisionsmyndigheterna att de genom sina systemgranskningar gör om en del av dessa kontroller och sprider god praxis och lärdomar.	X ([2])						
	Kapitel 6, **rekommendation 3**: Medlemsstaterna bör utnyttja de möjligheter bättre som anges i förordningen om gemensamma bestämmelser och i ESF-förordningen för programperioden 2014–2020 när det gäller *förenklade kostnadsalternativ* för projekt som får offentligt stöd på mer än 50 000 euro.			X ([3])				
	Kapitel 6, **rekommendation 4:** Medlemsstaterna ska säkerställa full betalning av finansieringen i tid under programperioden 2007–2013 genom att ersätta stödmottagarna inom en rimlig tid efter det att de har lämnat in en betalningsansökan. I enlighet med de regler som gäller för programperioden 2014–2020 anser vi att alla sådana betalningar ska göras senast 90 dagar efter det att stödmottagaren har lämnat in en korrekt betalningsansökan.	X						
	Kapitel 6, **rekommendation 5:** Kommissionen bör för rådet och parlamentet lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring, genom en lagstiftningsakt med samma rättsverkan, av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 för att förlänga stödperioden för finansieringsinstrument med delad förvaltning.				X ([4])			

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg						Kommissionens svar
		Har genomförts fullt ut	Har genomförts		Har inte genomförts	Ej tillämpligt	Otillräckliga bevis	
			i de flesta avseenden	i vissa avseenden				
	Kapitel 6, **rekommendation 6:** Kommissionen bör utvidga sin bedömning av tillförlitligheten i de finansiella korrigeringar som rapporteras av de attesterande myndigheterna och dess inverkan på kommissionens beräkning av procentsatsen för kvarstående fel till att omfatta alla medlemsstater.	X ([2])						
2014	Kapitel 6, **rekommendation 7:** Kommissionen bör förstärka kontrollsystemet för revisionsmyndigheter ytterligare genom att — begära att revisionsmyndigheterna lämnar specifik information om revisioner av insatser (särskilt täckning) och kontrollera att den information som lämnas i de årliga kontrollrapporterna är korrekt och tillförlitlig, — se till att alla revisionsmyndigheterna i sin granskning av insatser på ett lämpligt sätt täcker in kontroller av efterlevnaden av reglerna för statligt stöd och offentlig upphandling, — begära att revisionsmyndigheterna, närhelst det anses nödvändigt, intygar att de uppgifter om finansiella korrigeringar som rapporterats av de attesterande organen för varje operativt program är riktiga.	X ([2])						

([1]) Kommissionen har ännu inte genomfört någon detaljerad analys, men den har vidtagit åtgärder i form av samarbete och vägledning till medlemsstaterna.
([2]) Genomförandet bör fortsätta under hela programperioden 2014–2020.
([3]) Användningen av förenklade kostnadsalternativ är begränsad till 36 % av programbudgeten för ESF och till endast 2 % för Eruf/Sammanhållningsfonden.
([4]) Kommissionen godtog inte denna rekommendation.

KAPITEL 7

Naturresurser

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Punkt
Inledning	7.1–7.9
Kort beskrivning av Naturresurser	7.3–7.6
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	7.7–7.9
Del 1 – Transaktionernas korrekthet	7.10–7.43
Direktstödet innehöll inte väsentliga fel	7.14–7.17
Vi konstaterar en fortsatt hög felnivå på de övriga utgiftsområdena	7.18–7.25
Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg: granskning av den information om korrekthet som lämnas av granskningsobjektet	7.26–7.39
Kommissionens bedömning av de attesterande organens arbete	7.26–7.37
GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings årliga verksamhetsrapport	7.38
GD Havsfrågor och fiskes, GD Miljös och GD Klimatpolitiks årliga verksamhetsrapporter	7.39
Slutsats och rekommendationer	7.40–7.43
Slutsats	7.40–7.41
Rekommendationer	7.42–7.43
Del 2 – Resultat	7.44–7.67
Resultatbedömning av den geospatiala stödansökan	7.46–7.55
Resultatbedömning av landsbygdsinvesteringsprojekt	7.56–7.64
Slutsats	7.65–7.66
Rekommendationer	7.67

Bilaga 7.1 – Resultat av transaktionsgranskningen – Naturresurser

Bilaga 7.2 – Översikt över resultatet av transaktionsgranskningen i varje medlemsstat för marknadsåtgärder, landsbygdsutveckling, miljö, klimatpolitik och fiske

Bilaga 7.3 – Översikt över fel med en inverkan på minst 20 % – Marknadsåtgärder, landsbygdsutveckling, miljö, klimatpolitik och fiske

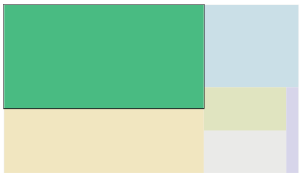
Bilaga 7.4 – Uppföljning av tidigare rekommendationer

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

7.1. I detta kapitel redovisar vi granskningsresultatet för rubriken Naturresurser i den *fleråriga budgetramen*. Här ingår kostnaderna inom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom landsbygdsutveckling, miljö, klimatpolitik och fiske. I ***ruta 7.1*** finns en översikt över de viktigaste verksamheterna och största kostnaderna under denna rubrik 2017.

Ruta 7.1 – Rubrik 2 i den fleråriga budgetramen – Naturresurser – Fördelning 2017

(miljarder euro)

(*)	Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) – marknadsrelaterade utgifter:	5 %	3,0
(**)	Annat:	1 %	0,5
(***)	Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF):	1 %	0,4

Totala betalningar för året	56,7
– förskott ([1])	*- 0,5*
+ regleringar av förskott ([1])	*0,3*
Granskad population totalt	**56,5**

([1]) I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande transaktioner (se punkt IX i ***bilaga 1.1*** för närmare uppgifter).

Källa: Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2017.

7.2. I ***del 1*** av det här kapitlet beskrivs vårt granskningsresultat för *korrekthet*. I ***del 2*** granskar vi *resultaten* av den nya *geospatiala stödansökan* som jordbrukare kan använda för att skicka in arealbaserade stödanspråk online och av ett urval landsbygdsutvecklingsprojekt.

Kort beskrivning av Naturresurser

7.3. Jordbruks- och landsbygdsutvecklingspolitiken står för 98 % av kostnaderna inom Naturresurser och genomförs genom *den gemensamma jordbrukspolitiken* (GJP). Följande är EU-lagstiftningens tre allmänna mål för GJP ([1]):

a) Hållbar livsmedelsproduktion, med fokus på jordbruksinkomster, jordbrukets produktivitet och prisstabilitet.

b) Hållbar förvaltning av naturresurser och klimatåtgärder, med fokus på utsläpp av växthusgaser, biologisk mångfald, mark och vatten.

c) Balanserad territoriell utveckling.

7.4. Kommissionen, särskilt generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling (GD Jordbruk och landsbygdsutveckling), delar förvaltningen av GJP med ackrediterade *utbetalande organ* i medlemsstaterna. Utgifterna för GJP består huvudsakligen av direktstöd till jordbrukare som finansieras fullt ut av EU:s budget genom EGFJ. GJP stöder också *marknadsåtgärder* inom jordbruket och landsbygdsutvecklingsprogram i medlemsstaterna ([2]). Sedan 2015 har oberoende *attesterande organ* i medlemsstaterna uttalat sig om korrektheten i de utbetalande organens utgifter.

7.5. Vi granskade olika stödsystems egenskaper och bedömde interna kontroller. Med utgångspunkt i detta arbete och tidigare revisionsresultat bedömer vi att marknadsåtgärder och landsbygdsutvecklingsstöd oftare innehåller fel än direktstöd. De största riskerna avseende korrekthet är att

— stödmottagarna tillhandahåller felaktig information om arealer eller djur i sina stödansökningar och att de utbetalande organen inte upptäcker detta,

([1]) Artikel 110.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

([2]) Marknadsåtgärder finansieras fullt ut av EGFJ, med undantag för vissa medfinansierade åtgärder, till exempel säljfrämjande åtgärder och programmet för frukt i skolan. Landsbygdsutvecklingsprogram medfinansieras av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu).

— stödmottagarna inte uppfyller åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk eller krav på ekologiskt jordbruk inom vissa program för landsbygdsutveckling,

— de utbetalande organen ersätter icke stödberättigande utgifter eller icke stödberättigade stödmottagare för marknadsåtgärder eller för landsbygdsinvesteringsprojekt.

7.6. Den här rubriken i den fleråriga budgetramen innefattar även EU:s utgifter för den gemensamma fiskeripolitiken, som huvudsakligen finansieras genom Europeiska havs- och fiskerifonden, och delar av EU:s utgifter för miljö- och klimatpolitik.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

7.7. För 2017 och ***del 1*** av det här kapitlet om *transaktionernas* korrekthet granskade vi med tillämpning av den revisionsmetod som anges i ***bilaga 1.1*** följande:

a) Ett urval av 230 transaktioner, som utformades så att det skulle vara representativt för alla typer av kostnader under denna rubrik i den fleråriga budgetramen ([3]), bestående av transaktioner från 21 medlemsstater ([4]).

b) GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings bedömning av de attesterande organens arbete med att uttala sig om GJP-utgifternas korrekthet. Granskningen utfördes i linje med revisionsrättens nya strategi, enligt vilken en bestyrkandemetod ska tillämpas i framtiden, och syftar till att bidra med kunskap om en av de viktigaste delarna i kommissionens säkerhetsmodell för GJP-utgifterna 2014–2020.

c) Huruvida *årliga verksamhetsrapporter* från GD Jordbruk och landsbygdsutveckling, generaldirektoratet för havsfrågor och fiske (GD Havsfrågor och fiske), generaldirektoratet för miljö (GD Miljö) och generaldirektoratet för klimatpolitik (GD Klimatpolitik) presenterade information om kostnadernas korrekthet som i stort överensstämde med våra resultat.

([3]) Urvalet bestod av 121 utbetalningar av direktstöd och 19 marknadsåtgärder som finansierades av EGFJ, 84 utbetalningar av landsbygdsutvecklingsstöd som finansierades av Ejflu och sex utbetalningar för miljö, klimatpolitik och fiske.

([4]) Belgien, Bulgarien, Danmark, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Grekland, Irland, Italien, Kroatien, Litauen, Nederländerna, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Spanien, Sverige, Tyskland, Ungern och Österrike. I urvalet ingick även fem transaktioner med *direkt förvaltning*.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

7.8. Genom vårt arbete kan vi bedöma Naturresurser som helhet samt direktstöd ([5]). Det bidrar också till de revisionsslutsatser som presenteras i ***kapitel 1***.

7.9. I ***del 2*** av detta kapitel, som är inriktat på resultat, granskade vi följande:

a) Med utgångspunkt i ett urval av 24 utbetalande organ och 110 jordbruk: huruvida införandet av den geospatiala stödansökan hade förbättrat inlämningen och behandlingen av arealrelaterade stödansökningar.

b) Leverans, kostnader och överstämmelse med prioriteringar för landsbygdsutveckling för ett urval av 29 landsbygdsinvesteringsprojekt.

KOMMISSIONENS SVAR

DEL 1 – TRANSAKTIONERNAS KORREKTHET

7.10. ***Bilaga 7.1*** innehåller en översikt över resultatet av transaktionsgranskningen för Naturresurser. Av de 230 transaktioner som vi granskade var det 178 (77 %) som inte innehöll *fel*. På grundval av de 42 fel ([6]) som vi har kvantifierat uppskattar vi felnivån för Naturresurser som helhet till 2,4 % ([7]).

7.10. *Kommissionen välkomnar att den felnivå som uppskattats av revisionsrätten är förenlig med felnivån för utgifterna för GJP som fastställts av kommissionen och offentliggjorts den årliga verksamhetsrapporten för 2017 från generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling (GD AGRI) (2,22 %).*

Kommissionen noterar med tillfredsställelse att den totala beräknade felnivån fortsätter att minska, vilket rapporteras av både revisionsrätten och kommissionen. De mer riskabla utgiftsområdena förbättras också över tiden, särskilt tack vare genomförandet av åtgärdsplaner.

Kommissionen anser att risken för EU:s budget är tillräckligt täckt av korrigeringskapaciteten, som består av finansiella nettokorrigeringar och återkrävda belopp från stödmottagarna. Korrigeringskapaciteten som rapporterades i GD AGRI:s årliga verksamhetsrapport för 2017 uppgick till 2,10 % av de relevanta utgifterna för GJP, och det slutliga riskbeloppet beräknades till 0,12 %.

([5]) När vi planerade revisionen beslutade vi i enlighet med revisionsrättens nya tillvägagångssätt (se punkt 12 i bilaga 1.1) att inte göra en bedömning av, eller fastställa en uppskattad felnivå för, området landsbygdsutveckling, marknadsåtgärder, miljö, klimatpolitik och fiske. Vi bidrar med kunskap om vilken typ av fel som inträffar på detta område (se punkt 1.25 och punkterna 7.18–7.25 samt bilaga 7.3).

([6]) Vi konstaterade också tio fall av bristande efterlevnad av reglerna som inte hade någon ekonomisk inverkan.

([7]) Vi baserar vår beräkning av felet på ett representativt urval. Den angivna siffran är den bästa uppskattningen. Vi bedömer att felprocenten i populationen med 95 % säkerhet ligger mellan 0,9 och 3,9 % (den undre respektive övre felgränsen).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

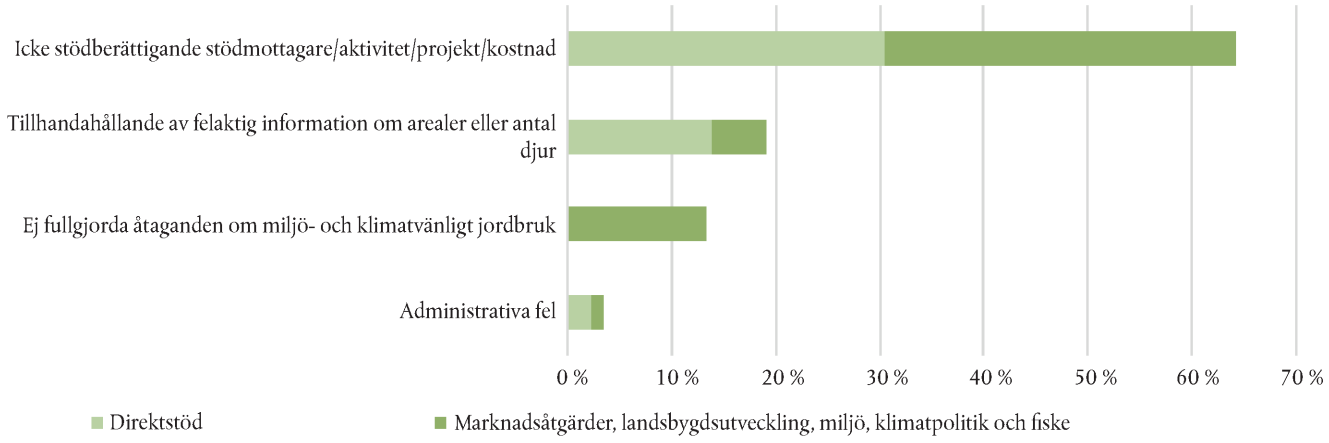
7.11. Vi uppskattar att felnivån ligger under vår *väsentlighetsgräns* på 2 %, för kostnaderna för EGFJ-direktstöd ([8]). De utgör 74 % av kostnaderna under rubriken Naturresurser i den fleråriga budgetramen. Vi konstaterar dock en fortsatt hög felnivå i kostnaderna för marknadsåtgärder och landsbygdsutveckling, liksom kostnaderna för miljö, klimatpolitik och fiske. För dessa utgiftsområden finns det i ***bilaga 7.2*** en översikt över resultatet av transaktionsgranskningen per medlemsstat, och i ***bilaga 7.3*** en översikt över alla fel med en inverkan på minst 20 % av den granskade transaktionens värde.

7.12. ***Ruta 7.2*** visar hur felnivån är fördelad enligt vår uppskattning för Naturresurser för 2017. Fel avseende icke stödberättigade stödmottagare och icke stödberättigande verksamheter, projekt eller kostnader utgör 64 % av felnivån som vi uppskattar till 2,4 %.

KOMMISSIONENS SVAR

7.11. *Kommissionen är mycket nöjd med revisionsrättens konstaterande att direktstöd från EGFJ, som motsvarar 41,7 miljarder euro under budgetåret 2017, inte innehåller några väsentliga fel. Kommissionen noterar att revisionsrättens beräknade felnivå för direktstöd överensstämmer med felnivån för direktstöd som presenteras i GD AGRI:s årliga verksamhetsrapport för 2017 (1,92 %).*

Ruta 7.2 – De flesta felen gällde överträdelser av stödvillkoren

Källa: Europeiska revisionsrätten.

([8]) Baserat på föregående års resultat (se punkt 7.19 i årsrapporten från 2016) har vi beslutat att granska marknadsåtgärder tillsammans med de andra områden som vi anser innehåller fel särskilt ofta (se punkt 7.5).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

7.13. Kommissionen och medlemsstaternas myndigheter hade tillämpat korrigerande åtgärder som direkt påverkade 16 av transaktionerna i vårt urval. Åtgärderna minskade *den uppskattade felnivån* med 1,1 procentenheter för det här kapitlet. I tolv fall av kvantifierade fel hade de nationella myndigheterna tillräckligt med information för att förhindra eller upptäcka och korrigera felen innan de redovisade kostnaderna för kommissionen. Om de nationella myndigheterna hade använt all den information som de hade tillgång till på ett korrekt sätt, skulle den uppskattade felnivån för detta kapitel ha varit 0,9 procentenheter lägre.

Direktstödet innehöll inte väsentliga fel

7.14. Fyra huvudsakliga ordningar inom ramen för EGFJ står för 90 % av allt direktstöd:

a) Två system tillhandahåller *frikopplat inkomststöd* ([9]) baserat på jordbrukarnas deklarerade jordbruksareal: *ordningen för grundstöd* (17,5 miljarder euro 2017) och *systemet för enhetlig arealersättning* (4,1 miljarder euro 2017).

b) Ett stöd avsett för jordbruksmetoder som gynnar klimatet och miljön, som ofta kallas *miljöanpassningsstöd* (11,8 miljarder euro 2017).

c) *Kopplat stöd* som är knutet till specifika typer av jordbruksproduktion (t.ex. nöt- och kalvkött, mjölk eller proteingrödor) (3,9 miljarder euro 2017).

KOMMISSIONENS SVAR

7.13. *Kommissionen välkomnar revisionsrättens yttrande att korrigerande åtgärder har vidtagits och att den kommer fortsätta att uppmana och stödja medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra, upptäcka och korrigera fel.*

I synnerhet kommer kommissionen att fortsätta samarbeta med medlemsstaterna för att säkerställa att deras kontroll- och förvaltningssystem är tillförlitliga, med hänsyn tagen till att de utbetalande organen har begränsade resurser för att upptäcka icke stödberättigande utgifter som bör användas i proportion till risken.

([9]) Frikopplade stöd beviljas för all stödberättigande jordbruksmark oavsett om den används till produktion.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

7.15. Vi granskade 121 direktstödstransaktioner ([10]). Av dem var det 103 transaktioner som inte innehöll några fel. Vi upptäckte elva transaktioner där det förekom för stora utbetalningar i mindre skala (under 5 %), huvudsakligen på grund av att jordbrukarna hade lämnat felaktig information om arealer. Vi konstaterade fel på över 5 % av det granskade beloppet i sju direktstöd, inbegripet två fall där felet var större än 20 %.

7.16. Det huvudsakliga förvaltningssystemet för direktstöd är det integrerade administrations- och kontrollsystemet (IACS), som inbegriper systemet för identifiering av jordbruksskiften (LPIS) ([11]). Vi har tidigare rapporterat att i synnerhet LPIS i hög grad bidrar till att förebygga och minska felnivåerna ([12]). I förra årets årsrapport noterade vi att medlemsstaternas utbetalande organ hade fastställt stödberättigande områden mer exakt än under tidigare år ([13]). Den här positiva bedömningen gäller även 2017. Dessutom har de utbetalande organen nu börjat genomföra preliminära korskontroller av ansökningar om direktstöd ([14]). Genom det här nya förfarandet varnas jordbrukare om vissa fel i ansökningarna så att de får en möjlighet att rätta till överlappningar och dubbeldeklarationer på ett tidigt stadium, utan att drabbas av några sanktioner. I punkterna 7.46 till 7.55 diskuterar vi de ytterligare framsteg som har uppnåtts med den geospatiala stödansökan.

KOMMISSIONENS SVAR

7.15. *Kommissionen välkomnar revisionsrättens bedömning (se även kommissionens svar på punkt 7.11).*

Kommissionen anser att mindre fel är omöjliga att undvika till en rimlig kostnad och noterar att den felnivå som uppskattats av revisionsrätten för direktstöd ligger under väsentlighetsprincipen på 2 %.

7.16. *Kommissionen välkomnar revisionsrättens positiva bedömning av LPIS:s roll när det gäller att förebygga och minska felnivåerna.*

Kommissionen uppskattar också revisionsrättens bedömning av den geospatiala stödansökningen, som kommissionen anser vara ett viktigt verktyg för att förebygga fel och bidra till förenkling för jordbrukare och utbetalande organ.

Se även kommissionens svar på punkt 7.19.

([10]) Vi besökte 77 jordbruksföretag för att kontrollera att stödmottagarna hade följt reglerna. För de återstående 44 betalningarna inhämtade vi tillräckliga bevis genom skrivbordsgranskningar, baserat på information som de utbetalande organen försåg oss med.

([11]) IACS bygger på databaser över egendomar, ansökningar och jordbruksarealer, som används för administrativa korskontroller av alla stödansökningar. LPIS är ett geografiskt informationssystem som innehåller rumsliga datamängder från ett flertal källor, som tillsammans utgör ett register över jordbruksareal i medlemsstaterna.

([12]) Se punkt 7.13 i årsrapporten för 2016.

([13]) Se punkt 7.15 i årsrapporten för 2016.

([14]) Artikel 11.4 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 av den 17 juli 2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor (EUT L 227, 31.7.2014, s. 69).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

7.17. I samband med granskningen av de 121 direktstödstransaktioner som vi valt ut besökte vi 35 stödmottagare som mottog miljöanpassningsstöd (se punkt 7.14 b) och konstaterade fel i åtta fall. Sju av betalningarna innehöll fel på grund av att jordbrukarna hade lämnat felaktig information om arealer, såsom sker i ordningar för direktstöd i allmänhet. Endast i ett fall konstaterade vi en direkt överträdelse av kraven på miljöanpassning. Vi har tidigare funnit att kraven på miljöanpassning är låga och i stor utsträckning återspeglar vanlig jordbrukspraxis ([15]).

Vi konstaterar en fortsatt hög felnivå på de övriga utgiftsområdena

7.18. Vi granskade 109 betalningar som omfattade utgifter för landsbygdsutveckling, miljö, klimatpolitik och fiske, och fick nedanstående resultat.

a) Av de 84 transaktioner som rörde landsbygdsutveckling var det 60 som inte innehöll några fel, 15 innehöll fel under 20 % av det granskade beloppet och i fyra fall konstaterade vi fel med en inverkan på 20 % eller mer. I fem av betalningarna upptäckte vi bristande efterlevnad som inte hade någon ekonomisk inverkan.

b) Av de 19 transaktioner som rörde marknadsåtgärder var det tolv som inte innehöll några fel, medan vi i två fall konstaterade fel med en inverkan på över 20 %. I fem av betalningarna upptäckte vi bristande efterlevnad som inte hade någon ekonomisk inverkan.

c) Av de sex transaktioner som rörde miljö, klimatpolitik och fiske var det tre som inte innehöll några fel och tre som innehöll fel under 20 % av det granskade beloppet.

7.19. De huvudsakliga felkällorna var bristande efterlevnad av stödvillkoren (se punkterna 7.21, 7.24, 7.25 och ***ruta 7.6***), felaktig information om arealer eller antal djur (se punkt 7.22 och ***ruta 7.4***) och stödmottagarnas bristande efterlevnad av åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk (se punkt 7.23 och ***ruta 7.5***).

KOMMISSIONENS SVAR

7.17. *Kommissionen anser att miljöanpassning var viktigt för utvecklingen i riktning mot ett miljövänligare jordbruk. Strukturella förändringar i jordbruksmetoder kräver tid och ofta investeringar, utbildning och vägledning.*

Kraven för miljöanpassningen finns i lagstiftning som antagits av medlagstiftaren: Europaparlamentet och rådet

7.19. *Kommissionen påminner om att alla områdes- och djurbaserade åtgärder för landsbygdsutveckling administreras inom ramen för det integrerade administrations- och kontrollsystemet. Därför är LPIS, som förhindrar och minskar felnivåerna och gör korsvisa kontroller möjliga, också relevant för dessa åtgärder.*

([15]) Mer information finns i punkterna 7.43–7.54 i årsrapporten för 2016 och punkterna 26–39 i särskild rapport nr 21/2017 *Miljöanpassningsstödet: ett mer komplext inkomststödsystem som ännu inte är ändamålsenligt i miljöhänseende.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Landsbygdsutveckling

7.20. GJP medfinansierar landsbygdsutvecklingsutgifter som betalas ut via medlemsstaternas landsbygdsutvecklingsprogram. Av de 84 transaktioner som rörde landsbygdsutveckling som vi granskade avsåg 50 stöd till jordbrukare baserade på areal eller antal djur, till exempel stöd för miljövänligt jordbruk, kompensationsstöd till jordbrukare i områden med naturbetingade svårigheter eller stöd för djurskyddsåtgärder. De andra 34 var icke arealrelaterade, vanligen investeringsprojekt, till exempel stöd till jordbruksföretagens investeringar, nyetableringsstöd för företag samt stöd till grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden.

7.21. Stödvillkor för landsbygdsinvesteringsprojekt syftar till att rikta stödet till vissa kategorier av stödmottagare och verksamheter i syfte att öka utgifternas ändamålsenlighet. Av de 34 icke arealrelaterade transaktioner som vi granskade konstaterade vi att fem investeringsprojekt inte uppfyllde alla stödvillkor. I ett fall identifierade vi exempelvis kostnader som felaktigt fördelats till projektet, och i ett annat fall fann vi inget underlag som styrkte vissa av de deklarerade kostnaderna.

7.22. Bland de 50 betalningar som var baserade på areal eller antal djur hittade vi nio där stödmottagarna hade lämnat felaktig information (se ***ruta 7.4***).

Ruta 7.4 – Flera stödmottagare hade lämnat felaktig information

I Grekland mottog en jordbrukare med ett företag i ett bergsområde ett kompensationsstöd för områden med naturbetingade svårigheter. Enligt stödreglerna var jordbrukaren tvungen att ha en minsta djurtäthet per hektar betesmark. Under vårt besök på jordbruksföretaget fann vi att antalet djur som jordbrukaren hade inte var tillräckligt för att uppnå minsta djurtäthet på hela den betesmark som jordbrukaren hade sökt stöd för. Därför var en del av den areal som jordbrukaren hade deklarerat inte stödberättigande, vilket resulterade i ett fel på 15 %.

Vi konstaterade andra fall där stödmottagare hade lämnat felaktig information om arealer eller antalet djur (som också hade en inverkan på under 20 %) i Frankrike, Kroatien, Polen och Förenade kungariket (Nordirland).

KOMMISSIONENS SVAR

7.22. *Kommissionen noterar att det integrerade administrations- och kontrollsystemet (inklusive LPIS) är tillämpligt för dessa landsbygdsutvecklingsåtgärder och bidrar till att förebygga och minska felnivåerna.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

7.23. 22 av de 50 djur- eller arealrelaterade transaktioner som vi granskade rörde stöd till ekologiskt jordbruk och miljö- och klimatvänligt jordbruk. För att motta sådant stöd måste stödmottagarna i) införa och bibehålla ekologiska jordbruksmetoder, ii) använda jordbruksmetoder som är förenliga med skydd av miljö, landskap och naturresurser eller iii) bidra till begränsning av och anpassning till klimatförändringen. Vi konstaterade tre fall där jordbrukarna inte hade uppfyllt något eller bara vissa av sina åtaganden (se ***ruta 7.5***).

Ruta 7.5 – Vissa stödmottagare uppfyllde inte sina åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk

En jordbrukare i Italien (Venetien) mottog stöd inom ramen för en åtgärd för miljöoptimering av agronomiska metoder och bevattning. För att motta stödet var stödmottagaren tvungen att åta sig att plantera fånggrödor ([16]) på en del av egendomen, minska användningen av kemiska gödselmedel och vatten i bevattningen och föra register över odling och bevattning. Vi konstaterade att stödmottagaren inte hade uppfyllt något av dessa åtaganden, vilket resulterade i ett fel på 100 %. Efter vårt besök inledde det utbetalande organet ett förfarande för att återkräva stödet.

Vi konstaterade andra fall där stödmottagare inte hade uppfyllt något eller bara vissa av sina åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk i Grekland och Sverige.

Marknadsåtgärder

7.24. De 19 transaktioner i vårt urval som rörde marknadsåtgärder omfattade till exempel stöd till producentorganisationer inom frukt- och grönsakssektorn, stöd till vinsektorn eller undantagsstöd till mjölkbönder. De utbetalande organen hade i två fall ersatt kostnader som åtminstone delvis inte var stödberättigande (se ***ruta 7.6***).

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 7.5 – Vissa stödmottagare uppfyllde inte sina åtaganden om miljövänligt jordbruk

Kommissionen noterar att stödmottagaren inte var föremål för en kontroll på plats av det utbetalande organet. De italienska myndigheterna inledde ett återkravsförfarande från den berörda stödmottagaren.

([16]) Snabbväxande grödor som odlas mellan planteringar av huvudgrödor, avsedda att förbättra den biologiska mångfalden och förebygga markerosion.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Ruta 7.6 – Vissa stödmottagare följde inte stödreglerna för marknadsåtgärder

I Polen mottog en mjölkbonde stöd inom ramen för en åtgärd till stöd för jordbrukare som köpte kvigor från andra besättningar för att öka den egna besättningens avelsvärde och egendomens konkurrenskraft. Jordbrukaren mottog stödet efter att ha köpt kvigor från sin far som också var mjölkbonde och hade sin besättning i samma kostall som stödmottagaren. Två dagar tidigare hade stödmottagaren sålt ett liknande antal kvigor till sin far, som också mottog stöd inom ramen för samma åtgärd. Djuren flyttades inte fysiskt och det totala antalet djur som ägdes av stödmottagaren och hans far ändrades inte. Därför bedömde vi att avelsvärdet och konkurrenskraften för stödmottagarens jordbruk inte hade förändrats och att stödmottagaren inte borde ha mottagit stödet, vilket resulterade i ett fel på 100 %.

Vi konstaterade ytterligare ett fel avseende stödberättigande i ett projekt i Spanien till stöd för omstrukturering av vingårdar.

Miljö, klimatpolitik och fiske

7.25. I tre av sex fall konstaterade vi fel som berodde på ersättning av icke stödberättigande kostnader, inbegripet felaktigt beräknade kostnader, bristande efterlevnad av upphandlingsregler och för högt redovisade personalkostnader.

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 7.6 – Vissa stödmottagare misslyckades med att följa reglerna för stödberättigande för marknadsåtgärder

Kommissionen kommer att ta hänsyn till detta resultat vid planeringen av frågor vid framtida kontroll av överensstämmelse.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

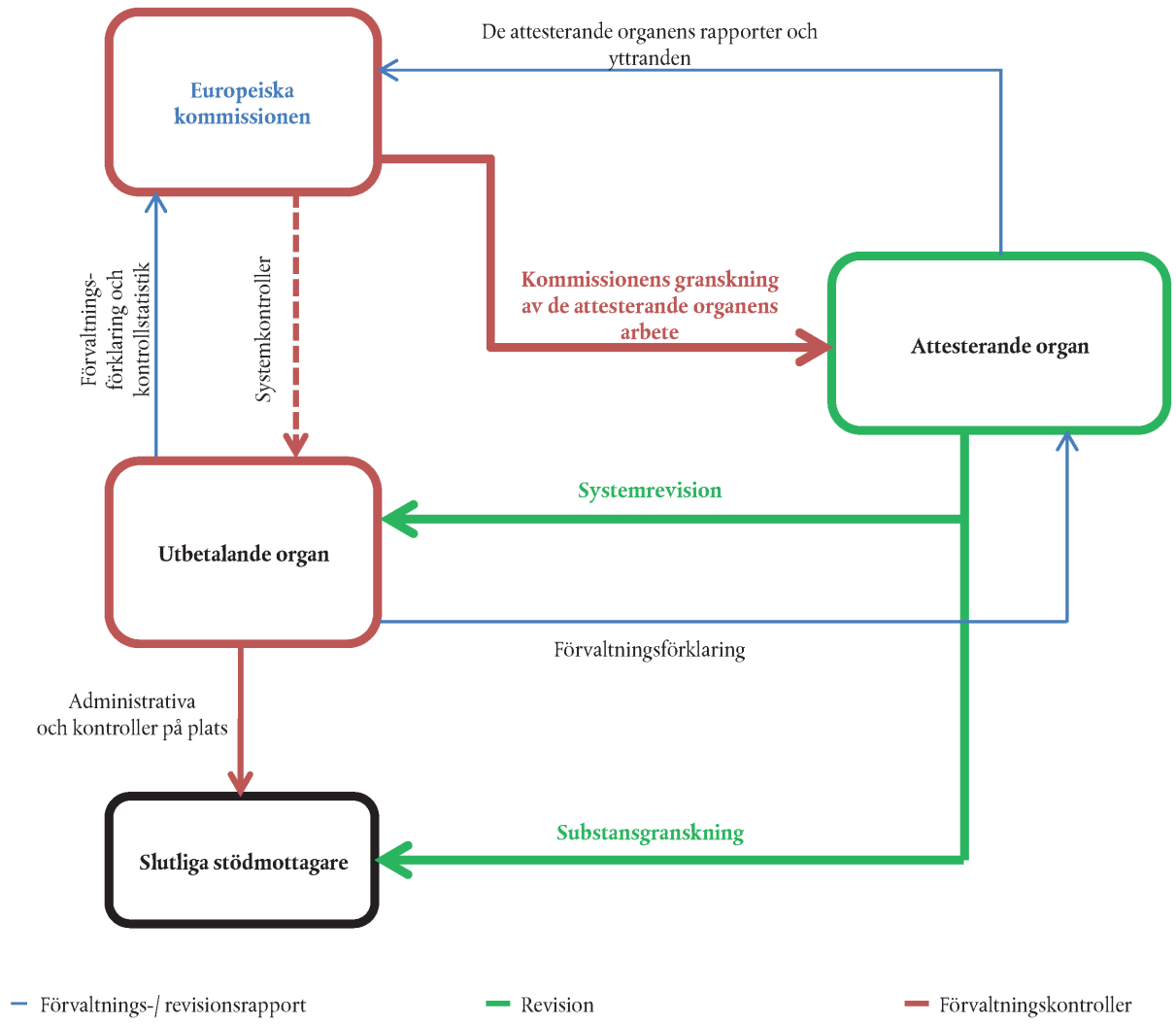
Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg: granskning av den information om korrekthet som lämnas av granskningsobjektet

Kommissionens bedömning av de attesterande organens arbete

7.26. *De attesterande organens* arbete i medlemsstaterna bidrar till kommissionens säkerhetsmodell för GJP-utgifterna 2014–2020 (se ***ruta 7.7***). Sedan 2015 har de attesterande organen varit tvungna att varje år uttala sig om lagligheten korrektheten i de kostnader som medlemsstaterna har begärt ersättning för. Uttalandet bör ha sin utgångspunkt i ett representativt urval av transaktioner.

7.27. Varje år lämnar chefen för varje utbetalande organ en förvaltningsförklaring om kontrollsystemens ändamålsenlighet till kommissionen, tillsammans med en rapport som presenterar resultaten av det utbetalande organets administrativa kontroller och kontroller på plats (”kontrollstatistiken”). De attesterande organen måste ange om deras granskning ger anledning att ifrågasätta påståendena i förvaltningsförklaringarna.

Ruta 7.7 – Kommissionens säkerhetsmodell för GJP-utgifterna 2014–2020

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

7.28. Vi har tidigare rapporterat att vi anser att de attesterande organens roll när det gäller att uttala sig om kostnadernas korrekthet är en positiv utveckling. Vi identifierade dock stora brister i den tillämpliga ramen det första året de hade denna uppgift (2015), som ledde till att de attesterande organens uttalanden inte fullt ut följde gällande standarder och regler ([17]).

KOMMISSIONENS SVAR

7.28. *Kommissionen anser att de rekommendationer som revisionsrätten har gjort i den särskilda rapporten om de attesterande organens nya roll under det första genomförandeåret, som kommissionen instämde i, redan har genomförts, särskilt i de uppdaterade riktlinjerna för de attesterande organen för budgetåret 2018/2019.*

([17]) Se punkt 90 i särskild rapport nr 7/2017 *De attesterande organens nya roll när det gäller GJP-utgifter: ett positivt steg mot en modell för samordnad granskning men med betydande brister som måste åtgärdas* och punkt 7.54 i årsrapporten för 2015.

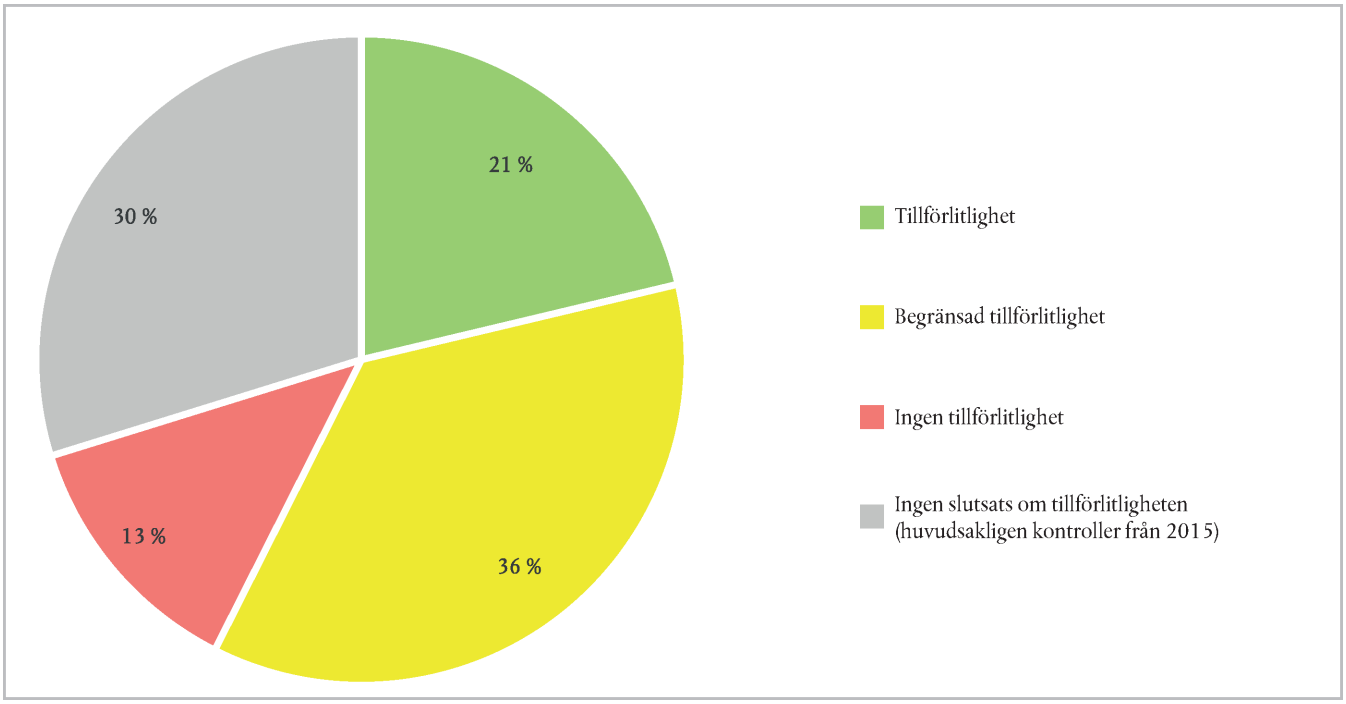
REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

7.29. Mellan 2015 och 2017 gjorde kommissionen 47 särskilda kontrollbesök för att bedöma det arbete som utförts av attesterande organ. Kommissionen drog i tio fall slutsatsen att det kontrollerade arbetet var tillförlitligt ([18]) ([19]) (se ***ruta 7.8***).

KOMMISSIONENS SVAR

7.29. *Kommissionen genomförde 47 revisionsuppdrag ([1]) som omfattade 42 utbetalande organ och 35 attesterande organ under perioden 2015–2017. Av de 35 attesterande organ som besöktes ([2]) bedömdes 10 som tillförlitliga på grundval av uppdraget. Dessutom bedömdes tillförlitligheten avseende de attesterande organens arbete på ett omfattande sätt inom ramen för avslutande av räkenskaperna med beaktande av alla delar, även observationer från revisionsuppdragen. Dessa uppdrag var således avsedda att bidra till de slutliga övergripande bedömningarna vad gäller tillförlitligheten avseende de attesterande organens övergripande arbete. Följaktligen har förtroendet ökat för ett antal attesterande organ.*

Ruta 7.8 – Slutsats från kontrollbesöken 2015–2017 om tillförlitligheten i de attesterande organens arbete

Källa: Europeiska revisionsrätten, på grundval av GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings kontroller.

([18]) Omfattningen av kommissionens kontrollbesök begränsas vanligtvis till vissa underrubriker i GJP-budgeten (EGFJ IACS, EGFJ icke-IACS, Ejflu IACS och Ejflu icke-IACS) som granskas av de attesterande organen.

([19]) Efter kommissionens kontrollbesök drogs slutsatsen att inget hade kommit till GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings kännedom baserat på den utförda kontrollen som föranledde det att tro att det inte skulle kunna förlita sig på de attesterande organens revisionsarbete för budgetåret 2017, det vill säga kontrollerna ger negativ säkerhet.

([1]) *Det fanns uppdrag till samma attesterande organ som omfattade en annan population och ett annat utbetalande organ.*

([2]) *På tre år besökte kommissionen 35 av de 55 attesterande organen.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

7.30. År 2017 granskade vi tolv av dessa kontrollbesök ([20]). Vi upprepade sex av dem på plats ([21]) och gick igenom dokumentation hos kommissionen för att granska de andra sex ([22]).

Vi noterade förbättringar av kommissionens metod och tillvägagångssätt

7.31. Vi noterade förbättringar av den metod och det tillvägagångssätt som kommissionen tillämpar under sina kontrollbesök. År 2016 började kommissionen presentera tydliga standardslutsatser om i vilken utsträckning den kan förlita sig på de attesterande organens arbete. År 2017 inbegrep kommissionens kontrollbesök en granskning av de attesterande organens kontroller av huruvida de utbetalande organens kontrollstatistik är fullständig, korrekt och representativ.

Vi identifierade vissa problem som inte hade tagits upp vid kommissionens kontroller

7.32. Utöver de problem som kommissionen hade tagit upp vid sina kontroller identifierade vi följande två betydande problem:

a) Ett attesterande organ hade inte valt ut något miljöanpassningsstöd i sitt urval, trots att detta utgör 30 % av kostnaderna för direktstöd.

b) Ett utbetalande organ hade inte slutfört sina kontroller när det informerades om de transaktioner som det attesterande organet hade med i sitt urval. I en sådan situation uppstår risken att urvalet inte är representativt eftersom de utbetalande organen eventuellt kontrollerar de transaktioner som de attesterande organen kommer att basera sin bedömning på mer intensivt.

KOMMISSIONENS SVAR

7.31. *Kommissionen välkomnar revisionsrättens positiva bedömning. Denna utveckling speglade fortskridandet av uppdragets mål. Under 2015 var uppdragen mer av rådgivande karaktär, medan de under 2016 och 2017 var avsedda som omfattande bedömningar av tillförlitligheten och den övergripande kvaliteten hos de attesterande organens arbete.*

7.32.

a) När det gäller miljöanpassning fick kommissionen revisionsbevis på att urvalet genererades av statistisk programvara och inte manipulerades. Därför ansågs det statistiskt representativt.

b) Kommissionen håller med revisionsrätten om att det kan föreligga en risk för att det utbetalande organet kan ha utfört noggrannare kontroller för transaktionerna i det attesterande organets urval. Detta ämne diskuterades vid flera tillfällen med attesterande organ på expertgruppsmötena och de rekommenderades att införa skyddsåtgärder för att inte lämna ut sitt urval innan det utbetalande organet hade utfört sina kontroller. Om det attesterande organet ansåg att det utbetalande organet utförde noggrannare inspektioner vid vissa transaktioner, rekommenderades det attesterande organet att utföra kompletterande revisionsförfaranden för att fastställa detta.

([20]) Vi granskade ett kontrollbesök från 2015, fyra från 2016 och sju från 2017.

([21]) Tjeckien, Tyskland (Niedersachsen), Estland, Grekland, Rumänien och Förenade kungariket (Wales).

([22]) Danmark, Spanien (Asturien och Rioja), Italien (Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura), Slovakien och Sverige.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

De attesterande organens bidrag till kommissionens säkerhetsmodell behöver bli bättre

7.33. Kommissionen genomförde kontrollbesök hos 15 attesterande organ 2017. Besökens omfattning var ofta begränsad till vissa typer av kostnader. Allt som allt omfattade kommissionens kontroll de attesterande organens granskning av kostnader på 3,4 miljarder euro ([23]) eller cirka 6,1 % av de totala GJP-utgifterna.

7.34. Kommissionen drog slutsatsen att endast fyra av de 15 attesterande organ som besöktes under 2017 var tillförlitliga ([24]). Dessa fyra kontroller ger säkerhet om en budget på 700 miljoner euro eller 1,3 % av de totala GJP-utgifterna.

7.35. Precis som under tidigare år beräknade GD Jordbruk och landsbygdsutveckling de årliga felprocentsatser som den offentliggjorde i sin årliga verksamhetsrapport genom att justera de felprocentsatser som rapporterades i de utbetalande organens kontrollstatistik. När justeringarna gjordes tog GD Jordbruk och landsbygdsutveckling hänsyn till resultaten av sina egna efterlevnadskontroller i medlemsstaterna och de attesterande organens uttalanden om korrektheten i de kostnader som stödmottagare begärt ersättning för (se punkt 7.27 och ***ruta 7.7***).

KOMMISSIONENS SVAR

7.33. *De attesterande organens tillförlitlighet utvärderas inte bara utifrån de särskilda uppdragen utan även på grundval av rapporteringen om avslutandet av räkenskaperna och uppdragen om överensstämmelse där de attesterande organens arbete beaktas. Detta har gjorts inte bara för 2017 utan under perioden 2015–2017 och kommer att fortsätta i ökad takt eftersom kommissionens revisioner är omfokuserade mer på de attesterande organens arbete.*

Kommissionen har intagit ett försiktigt förhållningssätt i förhållande till tillförlitligheten avseende de attesterande organens arbete. I många fall finns rekommendationer efter uppdragen, vilka beaktades och resulterade i ett ökat förtroende för det attesterande organets arbete efter det ursprungliga uppdraget. Kommissionens förtroende för de attesterande organens arbete har ökat sedan 2015. Som ett resultat av detta ger de attesterande organens arbete en betydande inverkan på justeringarna av medlemsstaternas rapporterade felnivå i GD AGRI:s årliga verksamhetsrapport för 2017. Eftersom det är en pågående process förväntar kommissionen sig att tillförlitligheten fortsätter att öka under de närmaste åren.

([23]) Beloppet gäller kostnader 2016, eftersom det var det senaste året som det fanns tillgängliga uppgifter om vid tidpunkten för kommissionens kontroller.

([24]) Kommissionen förlitade sig i begränsad omfattning på åtta attesterande organ och kunde inte förlita sig på de återstående tre.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

7.36. Baserat på de utbetalande organens kontrollstatistik rapporterade medlemsstaterna en övergripande felnivå på nästan 1 %. Därefter rapporterade GD Jordbruk och landsbygdsutveckling i sin årliga verksamhetsrapport en justerad felprocent på cirka 2,2 % för GJP-utgifterna som helhet. Vi granskade GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings justeringar av de felprocentsatser som hade rapporterats i de utbetalande organens kontrollstatistik. Vi konstaterade att en fjärdedel av det totala beloppet för justeringarna direkt kunde hänföras till de attesterande organens arbete. Liksom tidigare år grundade GD Jordbruk och landsbygdsutveckling merparten av justeringarna på sina egna efterlevnadskontroller av de utbetalande organens utgifter. GD Jordbruk och landsbygdsutveckling beräknade ofta dessa justeringar med hjälp av schablonsatser, vilket syftade till att spegla hur allvarliga och omfattande de brister som den hade konstaterat i kontrollsystemen var. Även i de fall där GD Jordbruk och landsbygdsutveckling anser att de attesterande organens arbete är tillförlitligt kan det göra justeringar utöver de felprocentsatser som de rapporterar. År 2017 var detta fallet för två av de fyra attesterande organ som nämndes i punkt 7.34.

7.37. De attesterande organens bidrag till kommissionens säkerhetsmodell har ökat sedan 2015. Men ytterligare förbättringar krävs om kommissionen ska uppnå sitt mål att använda de attesterande organens arbete som sin främsta källa till säkerhet om GJP-utgifternas korrekthet.

KOMMISSIONENS SVAR

7.36. *Kommissionen beräknar inte en total felnivå per medlemsstat eftersom inte alla utgiftsområden omfattas av kontrollstatistik. I sin årliga verksamhetsrapport rapporterar GD AGRI om felnivån i kontrollstatistiken per utgiftsområde (marknadsåtgärder, direktstöd, landsbygdsutveckling). GD AGRI:s justeringar kombinerar resultaten av de attesterande organens arbete och GD AGRI:s resultat, som ibland överlappar varandra och ibland ligger inom olika områden. Under alla omständigheter kombineras de och bör beaktas tillsammans, inte separat.*

7.37. *Kommissionen välkomnar revisionsrättens iakttagelse. Kommissionen anser att de attesterande organens arbete har förbättrats på samma sätt som under det tredje tillämpningsåret för den nya metoden för tillförlitlighet, då de attesterande organen uppvisade bättre fastställda och underbyggda resultat jämfört med tidigare år. Även om ytterligare förbättringar är nödvändiga anser kommissionen att de attesterande organen är ett centralt element i GJP:s tillförlitlighetsskapande modell.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings årliga verksamhetsrapport

7.38. De justerade felprocentsatser som rapporterats av GD Jordbruk och landsbygdsutveckling på cirka 2,2 % för GJP-utgifter och 1,9 % för direktstöd överensstämmer med vår revisionsslutsats (se punkt 7.40).

GD Havsfrågor och fiskes, GD Miljös och GD Klimatpolitiks årliga verksamhetsrapporter

7.39. De årliga verksamhetsrapporterna utarbetades i enlighet med kommissionens interna anvisningar, och de metoder som användes för att beräkna felprocentsatserna tydde inte på några metodproblem. Det antal transaktioner som vi granskade för 2017 inom fiske, miljö och klimatpolitik var statistiskt för litet för att vi skulle kunna jämföra de uppgifter om kostnadernas korrekthet som dessa generaldirektorat har rapporterat med våra granskningsresultat.

KOMMISSIONENS SVAR

7.38. *Kommissionen är mycket nöjd med att revisionsrättens slutsats om revisionen överensstämmer med dessa felnivåer som rapporterats i GD AGRI:s årliga verksamhetsrapport.*

De låga felnivåerna ger en rimlig tillförlitlighet hos förvaltningsförklaringen från generaldirektören för GD AGRI. För att ta itu med orsakerna till fel görs reservationer avseende specifika åtgärder eller betalande organ där korrigerande åtgärder måste vidtas.

Kommissionen betonar att den totala felnivån har en tendens att minska, vilket också bekräftas genom revisionsrättens slutsats. Dessutom, för första året, ligger felnivån i GD AGRI:s årliga verksamhetsrapport för hela EGFJ-fonden (som omfattar direktstöd och marknadsåtgärder) under väsentlighetsprincipen på 2 %.

För landsbygdsutvecklingen kan det, trots att kommissionens felnivå har minskat stadigt under de senaste åren, med hänsyn till behovet av att balansera lagligheten och regelbundenheten med de politiska målen med tanke på leveranskostnaderna inte med någon verklig säkerhet förväntas att en oväsentlig felnivå skulle kunna uppnås med rimliga insatser.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Slutsats och rekommendationer

Slutsats

7.40. De samlade revisionsbevisen visar att felnivån i kostnaderna för Naturresurser var väsentlig (se punkt 7.10). Dock innehöll ordningar för direktstöd, som utgjorde 74 % av kostnaderna under denna rubrik i den fleråriga budgetramen, inte väsentliga fel 2017 (se punkt 7.11).

7.41. För denna rubrik i den fleråriga budgetramen resulterade vår transaktionsgranskning i en uppskattad övergripande felnivå på 2,4 % (se ***bilaga 7.1***).

Rekommendationer

7.42. ***Bilaga 7.4*** visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av de fem rekommendationer som vi lämnade i årsrapporten för 2014. Kommissionen hade genomfört en rekommendation fullt ut, medan tre hade genomförts i de flesta avseenden och en i vissa avseenden.

7.43. Utifrån denna granskning och våra granskningsresultat och slutsatser för 2017 rekommenderar vi följande:

— **Rekommendation 1:** Kommissionen bör bedöma ändamålsenligheten i medlemsstaternas åtgärder för att angripa orsakerna till fel i stöd till marknadsåtgärder och landsbygdsutveckling och vid behov ge ytterligare vägledning (se punkterna 7.18–7.24 och ***bilaga 7.4***).

Måldatum för genomförande: 2019

Kommissionen godtar denna rekommendation och kommer fortsättningsvis att begära att medlemsstaterna upprättar åtgärdsplaner när allvarliga brister och svagheter fastställs och för att övervaka effektiviteten i genomförandet av dem. Alla relevanta riktlinjer uppdateras regelbundet. Se även kommissionens svar på punkt 7.38.

— **Rekommendation 2:** Kommissionen bör närmare undersöka kvaliteten på de attesterande organens transaktionsgranskning (se punkt 7.32).

Måldatum för genomförande: 2019

Kommissionen godtar denna rekommendation och anser att den ska genomföras genom dess särskilda revisioner av attesterande organ, revisioner av överensstämmelse och bedömningen av avslutandet av räkenskaperna.

Kommissionen kommer att fortsätta att ge vägledning om kvaliteten på de attesterande organens arbete.

— **Rekommendation 3:** Kommissionen bör kontrollera genomförandet av de korrigerande åtgärder som medlemsstaternas myndigheter har vidtagit i de fall då den ansåg att den inte alls eller endast i begränsad omfattning kunde förlita sig på det attesterande organets arbete (se punkt 7.34).

Måldatum för genomförande: 2019

Kommissionen godtar rekommendationen och anser att den håller på att genomföras.

För alla fall där det konstaterades att det inte finns någon tillit till det attesterande organets arbete inleddes ett förfarande för kontroll av överensstämmelse för att diskutera de åtgärder som ska vidtas av medlemsstaten. När det gäller de begränsade fallen av bristande tillförlitlighet följs de systematiskt upp på grundval av medlemsstatens svar och/eller det attesterande organets rapport för följande budgetår.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

DEL 2 – RESULTAT

7.44. Under 2017 utfärdade vi sex särskilda rapporter om utgifterna för Naturresurser. I de särskilda rapporterna om GJP granskade vi programplanering inom landsbygdsutveckling, stöd till unga jordbrukare, miljöanpassning (se punkterna 3.45–3.48) och de attesterande organens roll. Vi offentliggjorde också rapporter om fiskerikontroller och det ekologiska nätet Natura 2000.

7.45. Under granskningen av korrektheten i transaktionerna 2017 bedömde vi dessutom resultaten av den geospatiala stödansökan för arealbaserat stöd och av landsbygdsinvesteringsprojekt.

Resultatbedömning av den geospatiala stödansökan

7.46. Den geospatiala stödansökan är en webbapplikation som jordbrukare kan använda för att skicka in arealbaserade stödanspråk online för behandling av de utbetalande organen. De utbetalande organen måste göra den geospatiala stödansökan tillgänglig för mottagare av arealbaserat stöd senast 2018 ([25]), men genom kommissionens genomförandebeslut har sex medlemsstater beviljats en förlängning av den tidsfristen ([26]). När den geospatiala stödansökan är tillgänglig ska stödmottagarna använda den för att skicka in sina anspråk. Om stödmottagarna inte har möjlighet att använda den geospatiala stödansökan ska myndigheterna ge stöd eller tillhandahålla ansökningsformulären på papper. Under alla förhållanden ska myndigheterna se till att de deklarerade arealerna digitaliseras.

7.47. Applikationen innehåller LPIS-data om jordbruksskiften så att jordbrukarna kan kontrollera och uppdatera sin deklarerade jordbruksareal på skärmen (se ***ruta 7.9***).

7.46. *Kommissionen noterar att införandet av den geospatiala stödansökningen har genomförts utan dröjsmål i de flesta medlemsstater.*

Medan sex medlemsstater har beviljats en förlängning av tidsfristen, gäller förlängningen för tre medlemsstater endast specifika frågor för vissa ansökningar om landsbygdsutvecklingsstöd eller för delade skiften, vilket utgör en liten del av det totala stödet (se den andra fotnoten till denna punkt).

([25]) I artikel 17 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 anges att den geospatiala stödansökan ska finnas tillgänglig enligt följande:

a) Från och med ansökningsåret 2016, för ett antal stödmottagare som motsvarar det antal som krävs för att omfatta minst 25 % av den samlade areal som fastställts för systemet för grundstöd eller för systemet för enhetlig arealersättning under det föregående året.

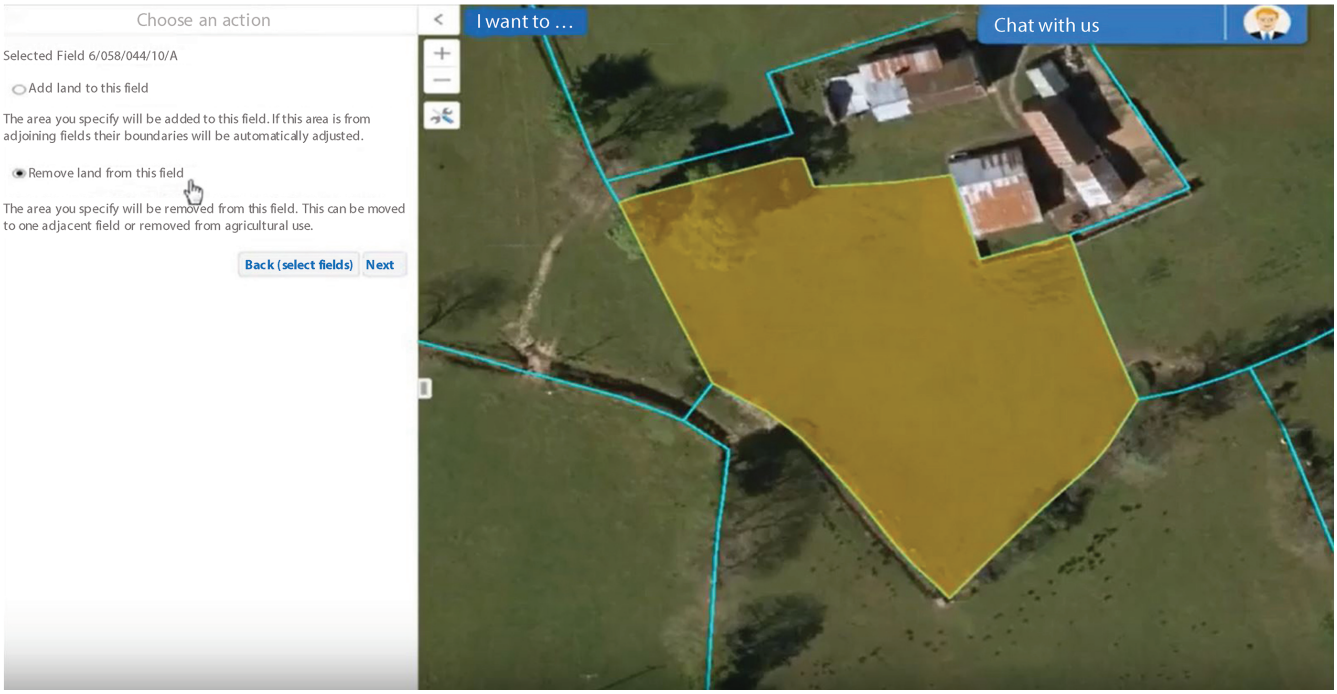
b) Från och med ansökningsåret 2017, för ett antal stödmottagare som motsvarar det antal som krävs för att omfatta minst 75 % av den samlade areal som fastställts för systemet för grundstöd eller för systemet för enhetlig arealersättning under det föregående året.

c) Från och med ansökningsåret 2018, samtliga stödmottagare.

([26]) I kommissionens genomförandebeslut C(2018) 2838 fastställs följande tidsfrister: 2020 för betalningsansökningar för arealrelaterade landsbygdsutvecklingsåtgärder i Danmark och Italien, 2020 för stödansökningar och betalningsansökningar för alla stödmottagare i Luxemburg, Polen och Förenade kungariket (England) och 2019 för skiften som delas av två eller flera stödmottagare för växelbruk vid särskild produktion i Finland.

Ruta 7.9 – Med den geospatiala stödansökan kan jordbrukare uppdatera sina uppgifter på skärmen

När jordbrukarna gör en stödansökan med den geospatiala stödansökan kan de markera gränsen för varje fält på skärmen och göra de ändringar som behövs.

Källa: Onlinedemonstration (Förenade kungariket – Nordirland: departementet för jordbruk, miljö och landsbygd).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

7.48. Syftet med applikationen är att förhindra att jordbrukarna gör fel när de deklarerar sina stödberättigande arealer, att göra administrativa korskontroller effektivare och att få tillförlitligare data för övervakning och utvärdering.

7.49. Under våra besök på 110 jordbruk för att granska arealbaserat stöd bedömde vi jordbrukarnas användning av applikationen. Vi frågade dem som hade använt applikationen

— om den hade hjälpt dem att undvika fel när de skickade in ett stödanspråk,

— om det gick snabbare för dem att skicka in sina stödanspråk,

— om de tyckte att applikationen var användarvänligare än det tidigare systemet,

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

— om det utbetalande organet hade gett tillräcklig hjälp och vägledning,

— om de kunde göra en övergripande bedömning av den geospatiala stödansökan jämfört med det system de använde tidigare.

7.50. Vi undersökte också 24 utbetalande organ ([27]) och frågade

— om de hade infört applikationen och i så fall hur stor andel av stödmottagarna som hade tillgång till och faktiskt använde systemet,

— om applikationen hade lett till färre fel i de inskickade stödanspråken,

— om de hade uppnått kostnads- och tidsbesparingar i behandlingen av stödanspråk.

Stödmottagare och utbetalande organ var positiva i sina bedömningar av den geospatiala stödansökan

7.51. Av de 24 utbetalande organ som vi undersökte var det 21 som informerade oss om att applikationen var tillgänglig för alla mottagare av direktstöd. I Förenade kungariket (England) för 2016 och i Slovakien och Spanien (Castilla-La Mancha) för 2017 var applikationen tillgänglig för 62 %, 32 % respektive 22 % av stödmottagarna, vilket motsvarade 50 %, 75 % och 83 % av den redovisade arealen. De utbetalande organen såg en stor användning av applikationen bland stödmottagarna, förutom i Polen, där endast 0,8 % av stödmottagarna använde den 2016, medan andra skickade in pappersansökningar.

7.52. Mer än tre fjärdedelar av de stödmottagare som vi besökte hade använt applikationen. I de fall där stödmottagarna inte hade använt den geospatiala stödansökan var applikationen i vissa fall inte tillgänglig eller så hade den inledningsvis införts som ett alternativ som stödmottagarna ännu inte hade börjat använda. Så var fallet när de utbetalande organen fortfarande tillät pappersbaserade stödanspråk, vilket vissa stödmottagare föredrog då de inte hade nödvändiga datorkunskaper eller inte litade på det datoriserade systemet.

7.53. De flesta utbetalande organ som vi besökte ansåg att applikationen hade bidragit till att förhindra vissa fel från stödmottagarnas sida. De jordbrukare som vi träffade höll vanligtvis med om denna bedömning; 88 % av dem som svarade på vår fråga om huruvida applikationen hade bidragit till att undvika fel sade att den hade hjälpt dem att rätta fel i ersättningsanspråken.

KOMMISSIONENS SVAR

7.51. *Kommissionen värdesätter den övergripande positiva bild som revisionsrättens uppgifter förmedlar. Kommissionen övervakar genomförandet av den geospatiala stödansökningen på grundval av de områden som omfattas snarare än antalet stödmottagare, i enlighet med artikel 17 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014.*

Se även kommissionens svar på punkterna 7.52 och 7.65.

7.52. *Kommissionen noterar att den gradvisa infasningen av den geospatiala stödansökningen och möjligheten att behålla de pappersbaserade anspråken föreskrivs i EU-lagstiftningen, eftersom det förväntades att vissa jordbrukare kan ha svårigheter att anpassa sig till det nya systemet. Se artikel 17.3 och skäl 15 i förordning (EU) nr 809/2014.*

([27]) Belgien (Flandern), Bulgarien, Danmark, Tyskland (Niedersachsen), Irland, Grekland, Spanien (Andalusien, Castilla-La Mancha och Castilla y León), Frankrike, Kroatien, Italien (Lombardiet och Venetien), Litauen, Ungern, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket (England och Nordirland).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

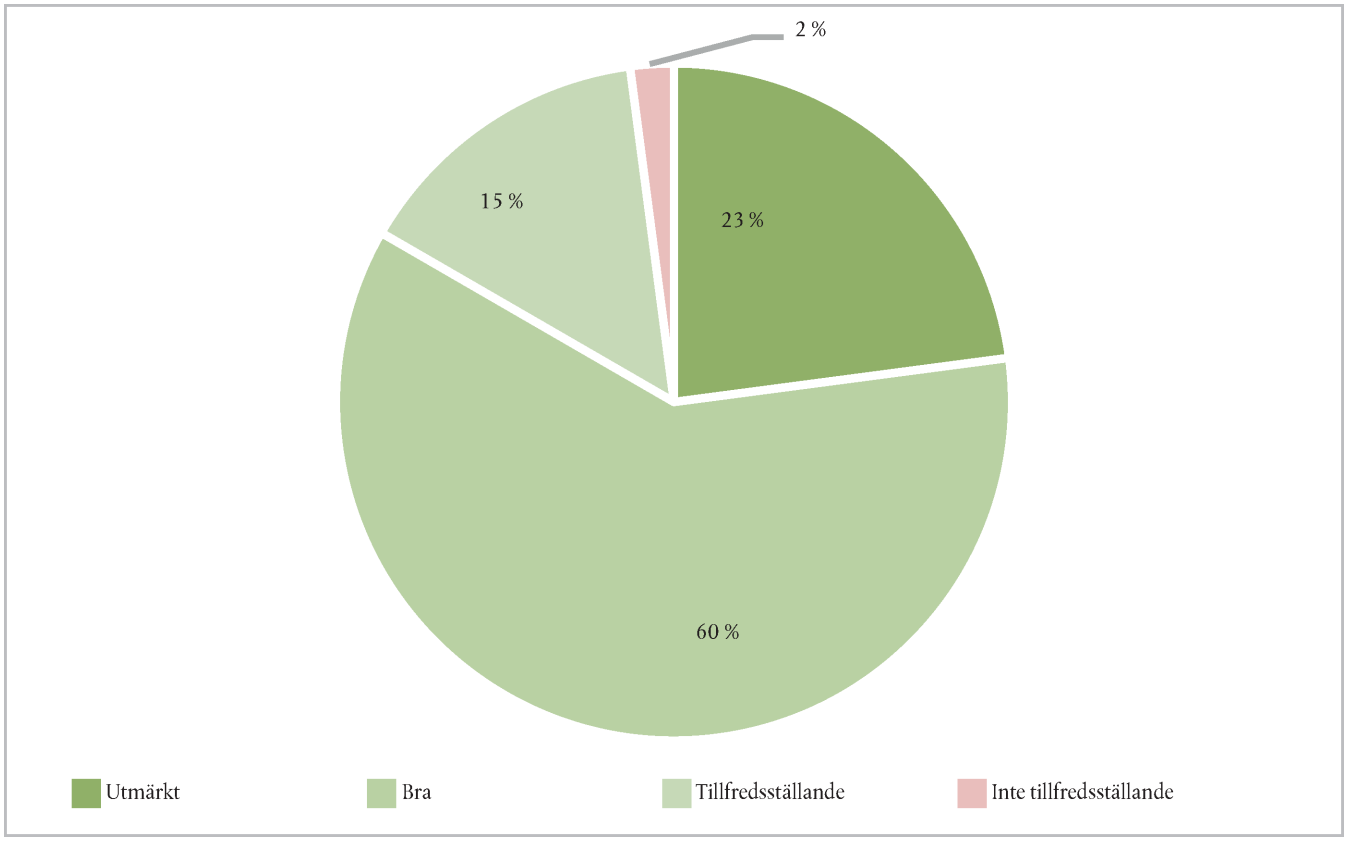
7.54. Av de stödmottagare som besvarade vår fråga om tidsbesparingar uppgav 67 % att det nu gick åt mindre tid att fylla i stödansökan. Dessutom bekräftade mer än hälften av de utbetalande organen att de sparat tid i behandlingen av anspråken. Två utbetalande organ, som började använda applikationen först 2016 eller 2017, ansåg att det var för tidigt att bedöma eventuella tidsbesparingar. Tre utbetalande organ ansåg att deras föregående onlinesystem hade samma huvudegenskaper som den geospatiala stödansökan.

7.55. Av de stödmottagare som svarade uppgav 72 % att den geospatiala stödansökan var användarvänligare än tidigare system, och alla var nöjda med hjälpen och vägledningen från de utbetalande organen. Sammantaget var stödmottagarnas bedömning positiv (se ***ruta 7.10***).

KOMMISSIONENS SVAR

7.55. *Kommissionen värdesätter den övergripande positiva bild som förmedlas.*

Ruta 7.10 – Stödmottagarna var nöjda med den geospatiala stödansökan

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Resultatbedömning av landsbygdsinvesteringsprojekt

7.56. Vi bedömde 29 utvalda landsbygdsinvesteringsprojekt som omfattade olika åtgärder, inbegripet

— uppförande av jordbruksbyggnader och modernisering av jordbruksutrustning,

— tillhandahållande av nyetableringsstöd till unga jordbrukare och småbrukare,

— utveckling av infrastruktur på landsbygden, såsom förbättringar av vägar och bredbandsnät.

7.57. Vi bedömde om

— stödvillkoren för den aktuella åtgärden låg i linje med de prioriteringar som identifierades i landsbygdsutvecklingsprogrammet och urvalsförfarandet var lämpligt,

— stödmottagarna hade genomfört projekten som planerat,

— medlemsstaterna hade kontrollerat huruvida de deklarerade kostnaderna var rimliga,

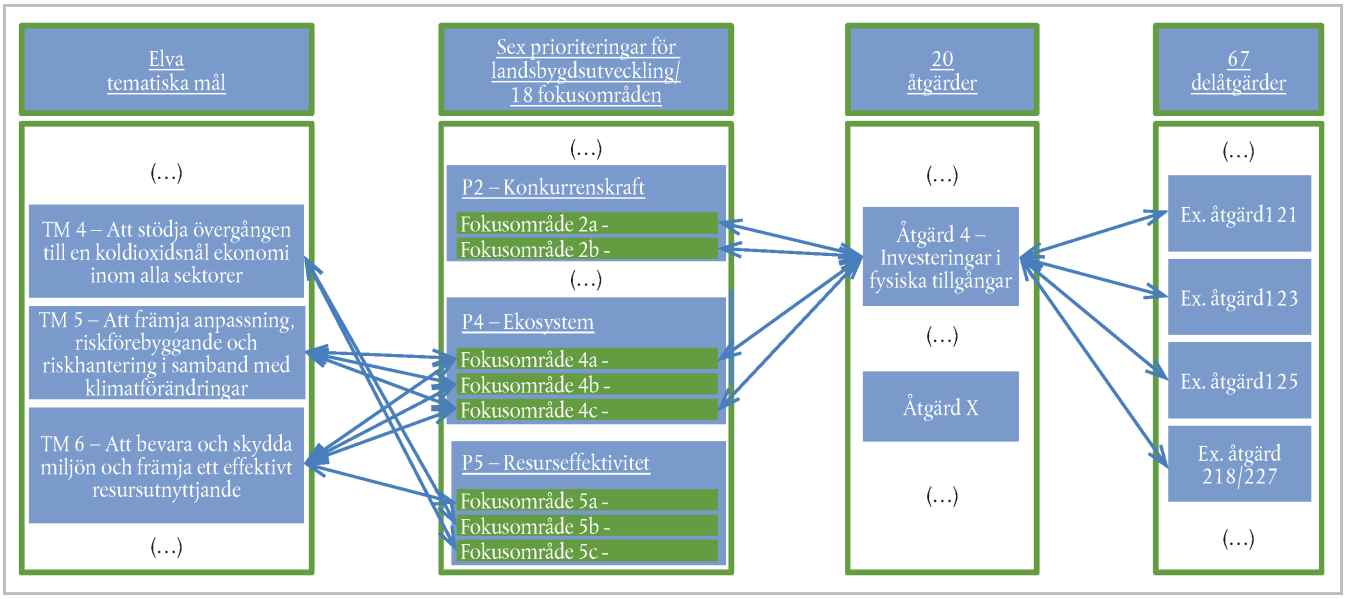
— förenklade kostnadsalternativ hade använts på lämpligt sätt.

Stödvillkoren och kriterierna för projekturval var i allmänhet anpassade till prioriteringarna för landsbygdsutveckling

7.58. EU har definierat elva tematiska mål som syftar till att skapa en koppling mellan Europa 2020-strategin och de europeiska struktur- och investeringsfonderna, inbegripet Ejflu. När det gäller landsbygdsutvecklingspolitiken är de långsiktiga strategiska målen för perioden 2014–2020 strukturerade i sex prioriteringar uppdelade i 18 fokusområden ([28]) (se ***ruta 7.11***). En enskild åtgärd kan bidra till flera prioriteringar för landsbygdsutveckling och flera åtgärder kan vara relevanta för en och samma prioritering.

([28]) Mer information om resultatramen för 2014–2020 finns i vår särskilda rapport nr 16/2017 *Programplanering inom landsbygdsutveckling: mindre komplexitet och mer fokus på resultat behövs.*

Ruta 7.11 – Illustration av förhållandet mellan tematiska mål, prioriteringar för landsbygdsutveckling och åtgärder

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

7.59. I 26 av de 29 fall som vi granskade fann vi att åtgärden låg i linje med de prioriteringar och fokusområden som identifierades i landsbygdsutvecklingsprogrammen och att medlemsstaterna hade tillämpat lämpliga urvalsförfaranden. Men precis som vi anmärkte i vår särskilda rapport nr 16/2017 var det svårt att bedöma bidraget från prioriteringar och fokusområden för landsbygdsutveckling till varje tematiskt mål.

7.60. I de återstående tre fallen hade de nationella myndigheterna inte fastställt lämpliga stödvillkor eller använt ändamålsenliga urvalsförfaranden. I ett av dessa fall hade de nationella myndigheterna fastställt lämpliga urvalskriterier i förväg och tilldelat poäng baserat på hur ansökan uppfyllde dessa kriterier. Dock hade myndigheterna inte fastställt en lägsta poänggräns, så alla projektansökningar fick stöd. För två andra projekt hade de nationella myndigheterna satt den lägsta poänggränsen för lågt för att tillräcklig målinriktning skulle säkerställas.

I de flesta fall genomförde stödmottagarna projekten som planerat och medlemsstaterna kontrollerade att kostnaderna var rimliga

7.61. När revisionen genomfördes hade 19 av de 29 projekt som vi granskade slutförts. Vi fann att 17 av dessa projekt hade genomförts som planerat (se ett exempel i ***ruta 7.12***).

KOMMISSIONENS SVAR

7.59. *Landsbygdsåtgärderna är verktyg för att nå målen för prioriteringarna och fokusområdena. På grund av deras mångfald och mångsidiga karaktär är det inte möjligt att upprätta en direkt koppling mellan åtgärder och tematiska mål. Sådan överensstämmelse blir tydlig när åtgärderna hänför sig till fokusområdena.*

7.60. *De nationella myndigheterna kan fastställa åtaganden och andra skyldigheter som säkerställer ett effektivt genomförande av en åtgärd, samtidigt som de uppfyller kriterierna för stödberättigande som normalt ingår i EU-lagstiftningen.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 7.12 – Exempel på ett projekt som genomförts som planerat

Vi granskade ett stöd till ett jordbruksföretag i Italien (Venetien) som betalades ut inom ramen för en åtgärd som var avsedd att förbättra jordbruksföretagens livskraft och konkurrenskraft genom att underlätta omstrukturering och modernisering av jordbruk.

Stödvillkoren och urvalskriterierna var inriktade på investeringar i att förbättra jordbruksföretagens hållbarhet, minska miljöpåverkan eller öka djurskyddet. Investeringen bestod av förvärv av silor och automatiserad utrustning för att förvara och bereda djurfoder.

Jordbruksföretaget moderniserade sina tillgångar och förbättrade sin livskraft genom att minska kostnaden för djurfoder.

7.62. I fyra av de 29 projekt som vi granskade bestod stödet av en klumpsumma. I 23 fall hade de nationella myndigheterna infört förfaranden som syftade till att verifiera att de deklarerade kostnaderna var rimliga, till exempel ett upphandlingsförfarande, referenskostnader eller en jämförelse av erbjudanden. I de återstående två fallen saknades sådana förfaranden eller så tillämpades de inte.

Medlemsstaterna använde förenklade kostnadsalternativ i liten utsträckning

7.63. Under perioden 2014–2020 får medlemsstaterna använda förenklade kostnadsalternativ i stället för att ersätta uppkomna kostnader: standardiserade skalor av enhetskostnader, klumpsummor och finansiering till schablonsats ([29]). Förenklade kostnadsalternativ utgör en möjlighet att förenkla administrationen och hålla projektkostnaderna under kontroll ([30]).

7.63. *Användningen av förenklade kostnadsalternativ har vidareutvecklats under denna programplaneringsperiod för icke-IACS-åtgärder och andra åtgärder som inte återbetalas med hjälp av förenklade kostnadsalternativ som ingår i den fondspecifika förordningen.*

([29]) Artikel 67.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

([30]) Se punkterna 73 och 74 i särskild rapport nr 11/2018 *De nya alternativen för att finansiera landsbygdsutvecklingsprojekt*.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

7.64. Vi ansåg att man i 23 av de projekt som vi granskade kunde ha tillämpat förenklade kostnadsalternativ för åtminstone vissa kostnadselement, men det var endast i fem som man faktiskt gjorde det ([31]). Detta bekräftar iakttagelsen i vår nyligen offentliggjorda särskilda rapport om finansieringen av landsbygdsutvecklingsprojekt att sådana alternativ används i begränsad utsträckning, delvis på grund av det stora antalet åtgärder och stödmottagare ([32]).

Slutsats

7.65. Merparten av dem som ansöker om arealstöd som vi besökte använde redan den geospatiala stödansökan, vilket i de flesta fall resulterar i färre fel och tidsbesparingar. Av de jordbrukare som vi intervjuade skickade 23 % fortfarande in ansökningar utan att använda den geospatiala stödansökan.

7.66. Under 2017 besökte vi 29 landsbygdsinvesteringsprojekt. För de projekt som vi besökte låg stödvillkoren i allmänhet i linje med prioriteringarna i landsbygdsutvecklingsprogrammen, och urvalsförfarandena var lämpliga. De stödmottagare som vi besökte genomförde i allmänhet de utvalda landsbygdsinvesteringsprojekten som planerat, och medlemsstaterna kontrollerade att kostnaderna var rimliga. Dock använde medlemsstaterna förenklade kostnadsalternativ i liten utsträckning.

Rekommendationer

7.67. Utifrån våra granskningsresultat och slutsatser rekommenderar vi följande:

— **Rekommendation 4:** Kommissionen bör övervaka de utbetalande organens framsteg med att hjälpa jordbrukare som ännu inte använder den geospatiala stödansökan och främja bästa praxis i syfte att maximera fördelarna med det nya systemet och genomföra det fullt ut inom de lagstadgade tidsfristerna (se punkterna 7.51 och 7.52).

  Måldatum för genomförande: 2020.

KOMMISSIONENS SVAR

7.64. *Kommissionen anser att användningen av förenklade kostnadsalternativ är en ny rutin för andra utgifter än arealstöd och utgifter som inte rör djurhållning. Medlemsstaterna behöver lite tid på sig för att införa dem. Vissa förenklade kostnadsalternativ införs emellertid för närvarande genom ändringar av landsbygdsutvecklingsprogrammen.*

7.65. *Kommissionen noterar att EU-lagstiftning föreskrev en gradvis infasning av den geospatiala stödansökningen. I enlighet med tidsplanen var medlemsstaterna skyldiga att täcka 25 % av marken med den geospatiala stödansökningen under anspråksår 2016 (budgetår 2017), 75 % under anspråksår 2017 (budgetår 2018) och säkerställa täckning under anspråksår 2018 (budgetår 2019) (se artikel 17.2 i förordning (EU) nr 809/2014).*

Kommissionen godtar denna rekommendation och anser att den håller på att genomföras. Kommissionen övervakar framsteg i medlemsstaterna och kommer att fortsätta att göra det. Den geospatiala stödansökningen har genomförts utan dröjsmål i de flesta medlemsstater, i enlighet med tidslinjen i EU-lagstiftningen.

([31]) I tre av de fem fallen var det obligatoriskt att använda en klumpsumma enligt de tillämpliga EU-reglerna.

([32]) Se punkt 79 i särskild rapport nr 11/2018.

BILAGA 7.1

RESULTAT AV TRANSAKTIONSGRANSKNINGEN – NATURRESURSER

	2017	2016
URVALETS STORLEK OCH SAMMANSÄTTNING		
Direktstöd	**121**	201
Marknadsåtgärder, landsbygdsutveckling, miljö, klimatpolitik och fiske	**109**	179
Transaktioner totalt – Naturresurser	**230**	380
BERÄKNAD INVERKAN AV DE KVANTIFIERBARA FELEN		
Uppskattad felnivå: Naturresurser	**2,4 %**	2,5 %
Övre felgräns	3,9 %	
Undre felgräns	0,9 %	

BILAGA 7.2

ÖVERSIKT ÖVER RESULTATET AV TRANSAKTIONSGRANSKNINGEN I VARJE MEDLEMSSTAT FÖR MARKNADSÅTGÄRDER, LANDSBYGDSUTVECKLING, MILJÖ, KLIMATPOLITIK OCH FISKE ([1])

Nederländerna	
Felfria transaktioner:	2
Ej kvantifierade fel:	-
Fel kvantifierade till < 20 %:	-
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	-
Totalt:	2

Förenade kungariket	
Felfria transaktioner:	4
Ej kvantifierade fel:	-
Fel kvantifierade till < 20 %:	2
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	-
Totalt:	6

Tyskland	
Felfria transaktioner:	2
Ej kvantifierade fel:	1
Fel kvantifierade till < 20 %:	1
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	-
Totalt:	4

Sverige	
Felfria transaktioner:	3
Ej kvantifierade fel:	1
Fel kvantifierade till < 20 %:	1
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	-
Totalt:	5

Finland
Inga transaktioner undersökta för 2017

Lettland
Inga transaktioner undersökta för 2017

Litauen	
Felfria transaktioner:	6
Ej kvantifierade fel:	1
Fel kvantifierade till < 20 %:	1
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	-
Totalt:	8

Irland	
Felfria transaktioner:	-
Ej kvantifierade fel:	2
Fel kvantifierade till < 20 %:	-
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	-
Totalt:	2

Danmark	
Felfria transaktioner:	5
Ej kvantifierade fel:	-
Fel kvantifierade till < 20 %:	-
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	-
Totalt:	5

Estland
Inga transaktioner undersökta för 2017

Polen	
Felfria transaktioner:	6
Ej kvantifierade fel:	1
Fel kvantifierade till < 20 %:	2
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	1
Totalt:	10

Belgien
Inga transaktioner undersökta för 2017

Tjeckien
Inga transaktioner undersökta för 2017

Luxemburg
Inga transaktioner undersökta för 2017

Slovakien
Inga transaktioner undersökta för 2017

Frankrike	
Felfria transaktioner:	8
Ej kvantifierade fel:	-
Fel kvantifierade till < 20 %:	3
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	-
Totalt:	11

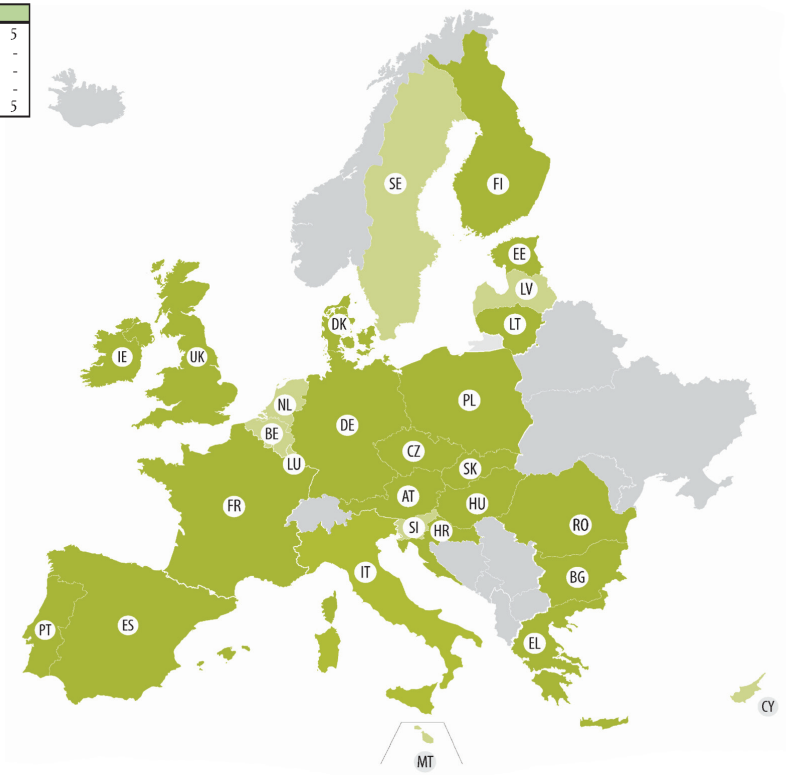
Österrike	
Felfria transaktioner:	7
Ej kvantifierade fel:	1
Fel kvantifierade till < 20 %:	-
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	-
Totalt:	8

Portugal	
Felfria transaktioner:	6
Ej kvantifierade fel:	1
Fel kvantifierade till < 20 %:	1
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	1
Totalt:	9

Ungern
Inga transaktioner undersökta för 2017

Spanien	
Felfria transaktioner:	1
Ej kvantifierade fel:	-
Fel kvantifierade till < 20 %:	-
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	1
Totalt:	2

Rumänien	
Felfria transaktioner:	12
Ej kvantifierade fel:	-
Fel kvantifierade till < 20 %:	-
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	-
Totalt:	12

Italien	
Felfria transaktioner:	6
Ej kvantifierade fel:	1
Fel kvantifierade till < 20 %:	-
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	1
Totalt:	8

Slovenien
Inga transaktioner undersökta för 2017

Kroatien	
Felfria transaktioner:	4
Ej kvantifierade fel:	-
Fel kvantifierade till < 20 %:	3
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	-
Totalt:	7

Malta
Inga transaktioner undersökta för 2017

Grekland	
Felfria transaktioner:	1
Ej kvantifierade fel:	1
Fel kvantifierade till < 20 %:	1
Fel kvantifierade till ≥ 20 %:	2
Totalt:	5

Cypern
Inga transaktioner undersökta för 2017

Bulgarien
Inga transaktioner undersökta för 2017

Vår revision leder till en uppskattning av den sannolika felnivån i den granskade populationen som helhet. Den bygger på en urvalsmetod där sannolikheten för att en transaktion väljs ut står i proportion till dess storlek och ger därför ingen information om felfrekvensen i de populationer som vi granskar (det skulle kräva ett slumpmässigt urval av transaktioner). Siffrorna ovan ska därför inte tolkas som att de anger felfrekvensen, vare sig i EU-finansierade transaktioner eller i enskilda medlemsstater, och felfrekvensen i urval som gjorts i olika medlemsstater ger ingen vägledning om den relativa felnivån i de medlemsstaterna.

([1]) Med undantag för de fem granskade transaktionerna inom ramen för direkt förvaltning på områdena miljö, klimatpolitik och fiske.

BILAGA 7.3

ÖVERSIKT ÖVER FEL MED EN INVERKAN PÅ MINST 20 % FÖR MARKNADSÅTGÄRDER, LANDSBYGDSUTVECKLING, MILJÖ, KLIMATPOLITIK OCH FISKE

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER	KOMMISSIONENS SVAR

Inledning

Med tillämpning av den allmänna revisionsmetod som beskrivs i ***bilaga 1.1*** granskade vi ett representativt urval av transaktioner för att beräkna *oriktigheternas* omfattning inom populationen för denna rubrik i den fleråriga budgetramen. De fel som vi upptäckte vid granskningen utgör inte en uttömmande uppräkning av vare sig enskilda fel eller möjliga feltyper. Nedan beskriver vi fyra fel med en inverkan på minst 20 % av det granskade transaktionsvärdet för utgifter för marknadsåtgärder, landsbygdsutveckling, miljö, klimatpolitik och fiske. I ***rutorna 7.5*** och ***7.6*** presenteras de två återstående exempel som vi hittade. Dessa sex fel konstaterades i transaktioner värda mellan 3 500 euro och 1,6 miljoner euro, med ett medianvärde på precis under 17 000 euro ([1]).

Kommissionen noterar revisionsrättens kommentar i bilaga 7.2 att revisionsrättens översikt över transaktioner inte är en vägledning om den relativa felnivån för medlemsstaterna i urvalet. Kommissionen påpekar att detaljerad information om kommissionens och medlemsstaternas revisionsresultat presenteras för varje medlemsstat i de årliga verksamhetsrapporterna och de tekniska bilagorna från kommissionens avdelningar som genomför EU-fonder inom ramen för delad förvaltning.

Exempel på fel

Marknadsåtgärder, landsbygdsutveckling, miljö, klimatpolitik och fiske

Icke stödberättigande stödmottagare/verksamhet/projekt/kostnad

Exempel 1 – Icke stödberättigande projekt på grund av otillräcklig avkastning på investeringen

I Portugal granskade vi en betalning som ett jordbruk fick för att uppgradera sitt bevattningssystem. För att projektet skulle komma i fråga för stöd måste stödansökan visa att investeringen skulle ge en positiv avkastning. Myndigheterna godkände projektet baserat på informationen i stödansökan. När godkännandet gavs brukade stödmottagaren dock inte längre ett av de skiften som ingick i beräkningen av avkastningen på investeringen. Om beräkningen hade baserats på de skiften som stödmottagaren faktiskt brukade skulle den inte ha uppvisat en positiv avkastning på investeringen. Projektet borde alltså inte ha fått något stöd, vilket resulterade i ett fel på 100 %.

([1]) Det betyder att hälften av alla fel med en inverkan på minst 20 % konstaterades i transaktioner värda mindre än 17 000 euro, medan resten av felen konstaterades i transaktioner med ett högre värde än detta belopp.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER	KOMMISSIONENS SVAR
Exempel 2 – Stöd till en stödmottagare utan tillräckliga återplanteringsrättigheter	
I Spanien granskade vi en betalning som bidrog till kostnaderna för att omstrukturera och omvandla vingårdar. Enligt de nationella reglerna var stödmottagaren tvungen att ha återplanteringsrättigheter för området som skulle omstruktureras före tidsfristen för att skicka in stödansökan. För ett skifte fick stödmottagaren som vi besökte dock återplanteringsrättigheterna efter tidsfristen, vilket resulterade i ett fel på 44 %.	
Exempel 3 – Tekniskt stöd till landsbygdsutveckling som också används för EGFJ	
Vi granskade en betalning till det utbetalande organet i Grekland för tekniskt stöd avseende landsbygdsutvecklingsprogram. Vi fann att den finansierade it-supporten och infrastrukturen också användes för att förvalta EGJF-stöd. Eftersom endast bidraget till landsbygdsutvecklingsverksamhet var berättigat till stöd ansåg vi att delar av kostnaderna inte var stödberättigande och uppskattade felet till 23 %.	*Kommissionen kommer att ta hänsyn till detta resultat vid planeringen av frågor vid framtida kontroll av överensstämmelse.*
Vi konstaterade också fel som berodde på att stödmottagarna inte var stödberättigade eller verksamheten/projekten/kostnaderna inte var stödberättigande (med en kvantifierad felnivå under 20 %) i Tyskland, Kroatien och Portugal och i tre direkt förvaltade transaktioner avseende kostnader för miljön.	
Åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk som inte fullgjorts	
Exempel 4 – Åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk i nitratkänsliga områden som inte fullgjorts	
I Grekland granskade vi en betalning till en jordbrukare inom ramen för en åtgärd för miljö- och klimatvänligt jordbruk som syftade till att skydda nitratkänsliga områden. Åtagandet medförde begränsningar av mängden gödselmedel och volymen bevattningsvatten som fick användas på skiftena. Skiften med en lutning som överskrider 6 % var föremål för ytterligare begränsningar på grund av den större risken för läckage av gödselmedel och vatten. På två skiften med en lutning över 6 % hade stödmottagaren dock inte efterlevt de ytterligare kraven på gödsling och bevattning, vilket resulterade i ett fel på 20 %.	*Mätningen som gjordes av de nationella myndigheterna visade att sluttningens lutning var under 6 %. För skiften med varierande lutning är det inte alltid tekniskt uppenbart hur man mäter lutningen. Kommissionens har förstått att när det gäller ett skifte av den karaktär som är fallet för det aktuella skiftet är det inte nödvändigt att fastställa den absolut lägsta och den absolut högsta punkten för att mäta sluttningen. Det är snarare den högsta och den lägsta punkten som är representativ för skiftet som bör fastställas.*
Vi konstaterade också ett fel på grund av miljöåtaganden inom jordbruket som inte fullgjorts (med en kvantifierad felnivå under 20 %) i Sverige.	*Kommissionen kommer att diskutera denna punkt ytterligare med de nationella myndigheterna.*

BILAGA 7.4

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE REKOMMENDATIONER

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg						Kommissionens svar
		Har genomförts fullt ut	Håller på att genomföras		Har inte genomförts	Ej längre tillämpligt	Otillräckliga bevis	
			i de flesta avseenden	i vissa avseenden				
2014	7.77. *Till följd av denna uppföljning och av granskningsresultatet och slutsatserna för 2014 rekommenderar vi följande när det gäller EGFJ:*							
	Rekommendation 1: Medlemsstaterna bör anstränga sig mer för att ha tillförlitlig och aktuell information i sina LPIS-databaser om jordbruksmarkens storlek och stödberättigande, framför allt permanent betesmark, och systematiskt analysera och använda all tillgänglig information i samband med de administrativa kontrollerna, bland annat aktuella ortofoton, och på så sätt undvika att betalningar görs för mark som inte är stödberättigande.		X					
	När det gäller landsbygdsutveckling rekommenderar vi att kommissionen gör följande:							
	Rekommendation 2: Vidtar lämpliga åtgärder för att kräva att medlemsstaternas handlingsplaner inbegriper korrigerande åtgärder som tar itu med ofta konstaterade orsaker till fel.		X					
	Rekommendation 3: Ser över strategin för sina revisioner av överensstämmelse inom landsbygdsutveckling för att fastställa om systembrister som konstateras i en specifik region i medlemsstater med regionala program också finns i de andra regionerna, särskilt när det gäller investeringsåtgärder.	X						

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg						Kommissionens svar
		Har genomförts fullt ut	Håller på att genomföras		Har inte genomförts	Ej längre tillämpligt	Otillräckliga bevis	
			i de flesta avseenden	i vissa avseenden				
2014	*När det gäller både EGFJ och landsbygdsutveckling rekommenderar vi att kommissionen gör följande:*							
	Rekommendation 4: Ser till att det nya förfarandet för att uppnå säkerhet om transaktionernas laglighet och korrekthet, som blir obligatoriskt från och med budgetåret 2015, tillämpas korrekt av de attesterande organen och ger tillförlitlig information om felnivån så att det går att förlita sig på den.		X					
	7.78. *Vidare rekommenderar vi att kommissionen gör följande på fiskeriområdet:*							
	Rekommendation 5: Ser till att medlemsstaternas revisionsmyndigheter genomför sina uppgifter noggrannare, särskilt genom att utföra de obligatoriska kontrollerna på plats, tillämpa förfaranden för kvalitetskontroll och förbättra revisionsdokumentationen.			X				

KAPITEL 8

Säkerhet och medborgarskap

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

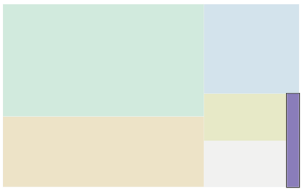
	Punkt
Inledning	8.1–8.5
Kort beskrivning av rubriken i den fleråriga budgetramen	8.2–8.4
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	8.5
Transaktionernas korrekthet	8.6–8.7
Granskning av utvalda system	8.8–8.13
Delad förvaltning	8.8–8.12
Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg	8.13
Slutsatser och rekommendationer	8.14–8.15
Rekommendationer	8.15

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

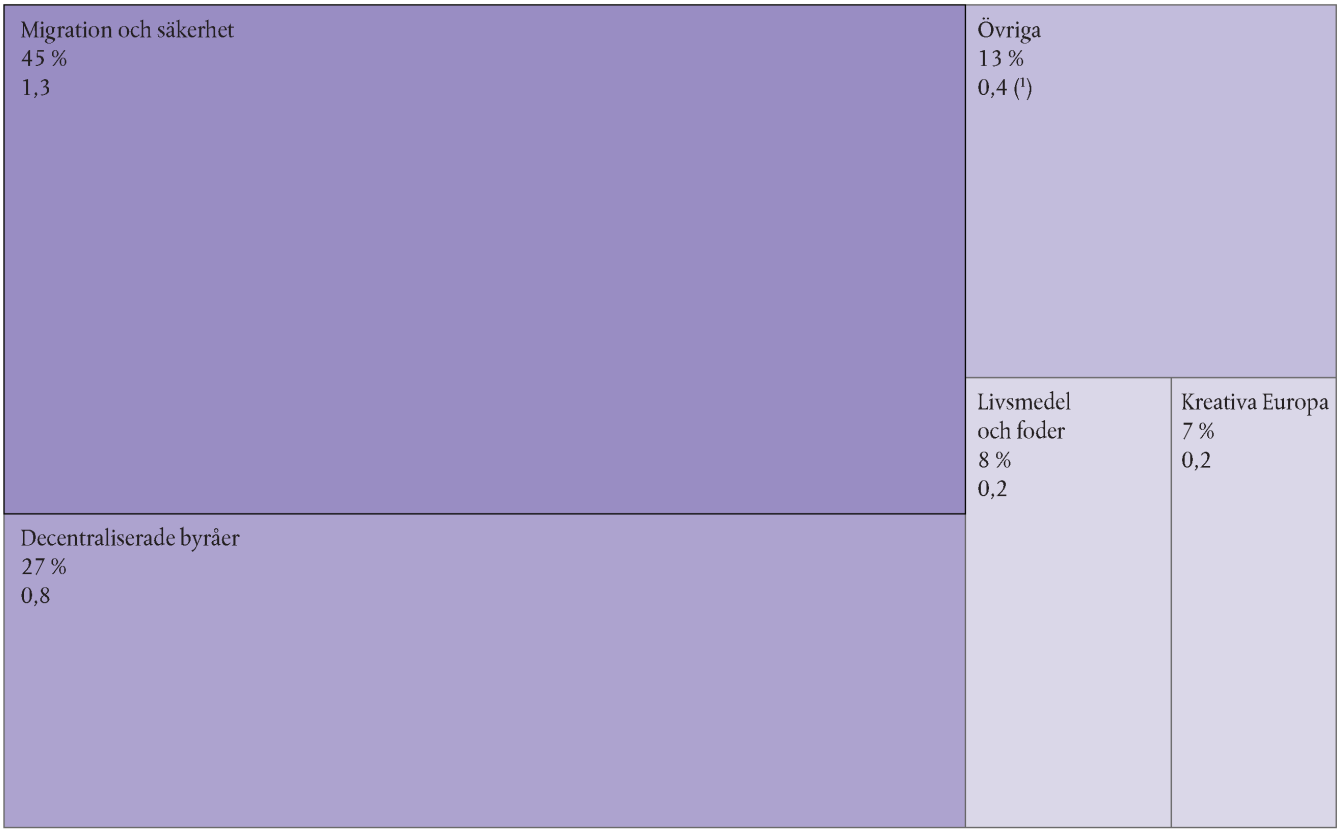
INLEDNING

8.1. I detta kapitel redovisar vi granskningsresultatet för rubriken Säkerhet och medborgarskap i den fleråriga budgetramen. I ***ruta 8.1*** finns en översikt över de viktigaste verksamheterna och största kostnaderna under denna rubrik 2017.

Ruta 8.1. – Rubriken Säkerhet och medborgarskap i den fleråriga budgetramen – fördelning 2017

(miljarder euro)

Totala betalningar för året	2,9
– förskott (2)	*- 1,8*
+ reglering av förskott (2)	*1,6*
Granskad population totalt	**2,7**

(1) Inbegriper kostnader för konsumentfrågor, rättsväsendet, rättigheter, jämställdhet och medborgarskap.
(2) I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande transaktioner (se punkt 15 i ***bilaga 1.1*** för närmare uppgifter).

Källa: Europeiska unionens *konsoliderade årsredovisning* för 2017.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Kort beskrivning av rubriken i den fleråriga budgetramen

8.2. Rubrik 3 omfattar en rad olika politikområden vars gemensamma mål är att stärka EU-medborgarskapet och bidra till att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser.

8.3. Såsom framgår av ***ruta 8.1*** är det största utgiftsområdet migration och säkerhet. Därför kommer merparten av utgifterna från endast två fonder – asyl-, migrations- och integrationsfonden ([1]) (Amif) och fonden för inre säkerhet (ISF). Fonderna inledde sin verksamhet 2014 och kommer att löpa till 2020. De ersatte Solidprogrammet (ramprogram för solidaritet och hantering av migrationsströmmar) som bestod av fyra instrument ([2]) och två program ([3]). I likhet med Solidprogrammet delas förvaltningen av merparten av Amifs och ISF:s medel mellan medlemsstaterna och kommissionens generaldirektorat för migration och inrikes frågor (GD Migration och inrikes frågor). Amifs mål är att bidra till en ändamålsenlig hantering av migrationsströmmar och få till stånd en gemensam EU-strategi för asyl- och invandringsfrågor. ISF:s mål är att uppnå en hög säkerhetsnivå i EU. Den har följande två instrument ([4]): ISF – Gränser och viseringar samt ISF – Polis. Det förstnämnda ger stöd till harmoniserade gränsförvaltningsåtgärder och framtagandet av en gemensam viseringspolitik, medan det andra är inriktat på samarbete mellan brottsbekämpande organ och stärkt kapacitet att hantera säkerhetsrelaterade risker och kriser.

8.4. En annan stor del av rubrikens budget är anslagen till tolv decentraliserade byråer ([5]) som arbetar med att genomföra viktiga EU-prioriteringar inom områdena migration och säkerhet, rättsligt samarbete och hälsofrågor. Därefter följer programmet Livsmedel och foder som syftar till att säkerställa människors hälsa och djur- och växtskydd i alla steg i livsmedelskedjan, och Kreativa Europa – EU:s ramprogram för stöd till den kulturella och den kreativa sektorn. Slutligen omfattar budgeten ett antal program som syftar till att uppfylla det gemensamma målet att stärka området säkerhet och medborgarskap, särskilt programmen om rättsväsendet, om konsumentfrågor och om rättigheter, jämställdhet och medborgarskap.

([1]) Den rättsakt som inrättar Amif finns på webbplatsen EUR-Lex.

([2]) De rättsakter som inrättar dessa instrument finns på webbplatsen EUR-Lex: Fonden för yttre gränser, Europeiska återvändandefonden, Europeiska flyktingfonden, och Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare.

([3]) Förebyggande och bekämpande av brott och Förebyggande, beredskap och konsekvenshantering när det gäller terrorism och andra säkerhetsrelaterade risker.

([4]) De rättsakter som inrättar dessa instrument finns på webbplatsen Eur-Lex: ISF – Gränser och viseringar och ISF – Polis.

([5]) Hälsofrågor: ECDC, Efsa och EMA. Inrikes frågor: Frontex, Easo, Europol, Cepol, eu-LISA och ECNN. Rättsliga frågor: Eurojust, FRA och EIGE.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

8.5. För 2017 och Säkerhet och medborgarskap granskade vi med tillämpning av den revisionsmetod som anges i ***bilaga 1.1*** följande:

a) Ett urval av 15 *transaktioner* som utformades så att vi skulle kunna uttala oss om kostnaderna 2017 för budgeten som helhet, men inte för att vara representativt för alla kostnader under denna rubrik i den fleråriga budgetramen (dvs. vi beräknade inte felnivån för rubrik 3). Skälet till att vi valde det alternativet är att betalningarna på detta politikområde 2017 var relativt små (cirka 2 % av EU:s totala betalningar). Urvalet bestod av åtta transaktioner med *delad förvaltning* med medlemsstaterna ([6]), fem som omfattades av kommissionens *direkta förvaltning* och två som gällde reglering av förskott till byråer.

b) De viktigaste system som kommissionen och medlemsstaterna använde för att uppnå säkerhet om korrektheten i de betalningar som gjorts inom Solidprogrammet, Amif och ISF.

c) Huruvida den *årliga verksamhetsrapporten* från GD Migration och inrikes frågor innehöll information om kostnadernas *korrekthet* som i stort överensstämde med våra resultat.

TRANSAKTIONERNAS KORREKTHET

8.6. Av de 15 granskade transaktionerna innehöll tre (20 %) *fel*, varav två låg över väsentlighetströskeln på 2 %: en transaktion med delad förvaltning inom Amif i Frankrike (fel med 10 %) och en som gällde ett driftsbidrag som hade betalats till Easo för kostnader som uppkom under 2016 och redovisades i kommissionens räkenskaper för 2017 ([7]) (fel med 2,9 %). Som vi påpekade i punkt 8.5 a var urvalet inte avsett att vara representativt för kostnaderna under denna rubrik och vi har därför inte beräknat en felprocent. Vi förklarar granskningsresultatet om Amif-transaktionen i ***ruta 8.2***.

8.6. *Felet rörande Amif i Frankrike har korrigerats i räkenskaperna för 2018 (beloppet har dragits av).*

Felet i samband med Easo upptäcktes av revisionsrättens revisorer i samband med deras årliga revision av kontoret 2016. Easos styrelse är medveten om felet och följer nära den åtgärdsplan som lagts fram av den verkställande direktören för att korrigera de brister som upptäckts av revisionsrätten.

I räkenskaperna 2017 kunde kommissionen på grund av lagstadgade skyldigheter inte ha kunnat avslå de av Easos kostnader som påverkades av fel, men har betonat detta problem i sin årliga verksamhetsrapport 2017 (utanordnaren utfärdade en reservation med hänsyn till anseende).

([6]) Belgien, Estland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Litauen, Österrike och Sverige.

([7]) Vår särskilda årsrapport med uttalandet om lagligheten och korrektheten i Easos kostnader för 2016 finns på revisionsrättens webbplats.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Ruta 8.2. – Fel i EU:s bidrag till Frankrikes program för vidarebosättning för flyktingar

I Frankrike stöder Amif det nationella programmet för vidarebosättning med ett engångsbelopp på 10 000 euro per flykting som anländer till landet. Vi kontrollerade en EU-betalning på 100 000 euro avseende vidarebosättning för tio flyktingar från Syrien. Vi fann att trots att endast nio av de tio personerna verkligen hade anlänt till Frankrike minskade de franska myndigheterna inte sin utbetalningsansökan i motsvarande grad. EU:s bidrag till vidarebosättningsprogrammet var därför 10 000 euro för högt.

8.7. Vidare fann vi att medlemsstaterna inte var konsekventa i sin hantering av stödberättigandet när det gäller moms som redovisas av offentliga organ. Detta problem, som undergräver en sund ekonomisk förvaltning av EU:s utgifter, beskrivs i ***ruta 8.3***.

Ruta 8.3. – Inkonsekvenser när det gäller stödberättigandet för moms som redovisas av offentliga organ

Enligt EU:s lagstiftning berättigar moms som inte är återbetalningsbar till EU-medfinansiering. I Spanien finansierade fonden för yttre gränser 95 % av kostnaden för att montera kommunikationsutrustning på gränspatrullfartyg. Stödmottagare var ett brottsbekämpande organ som finansierades från den nationella budgeten. Kostnaden gällde fakturor från en extern kontraktspart för tjänster och innehöll moms (på mellan 7 och 21 %). Eftersom det brottsbekämpande organet inte kan få tillbaka moms anser de spanska myndigheterna att moms berättigar till finansiering. Emellertid går den moms som debiteras av en tjänsteleverantör automatiskt till den nationella budgeten och är därför ingen nettokostnad för medlemsstaten. Eftersom medfinansieringen i det här fallet var så hög (95 %) översteg EU:s totala bidrag till den här åtgärden medlemsstatens faktiska nettokostnader.

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 8.2 – Fel i EU:s bidrag till Frankrikes program för vidarebosättning för flyktingar

Medlemsstaten har redan rättat till felet i räkenskaperna 2018 och har infört korrigerande åtgärder, bland annat ett förstärkt kontrollförfarande och en integrerad it-lösning.

Ruta 8.3 – Inkonsekvenser när det gäller stödberättigandet för moms som redovisas av offentliga organ

Kommissionen är medveten om att behandlingen på medlemsstatsnivå beror på den nationella lagstiftningen.

I sin vägledning till medlemsstaterna kommer kommissionen att klargöra hur medlemsstaterna kan begränsa risken för överskridande av medfinansieringssatsen när moms enligt de nationella bestämmelserna kan utgöra en del av medfinansieringen och detta leder till att den blir högre än vad som ursprungligen beräknats.

En liknande effekt undveks i Kroatien där EU:s Schengenfacilitet användes för att fullt ut finansiera återuppbyggnaden av gränsövergångar. Stödmottagare var Kroatiens inrikesministerium, och kostnaden utgjordes av fakturor från en extern kontraktspart för arbete där moms på 25 % ingick. De kroatiska myndigheterna var medvetna om kommissionens instruktioner om att ”medfinansiering från gemenskapen får inte överstiga de sammanlagda stödberättigande utgifterna exklusive mervärdesskatt”. Momsen hanterades därför som inte berättigande till EU-medfinansiering och betalades med nationella medel.

Det spanska fallet illustrerar den potentiella nackdelen med att göra moms stödberättigande för offentliga organ som finansieras från nationella budgetar. Det visar att EU:s bidrag kan komma att överstiga de faktiska nettokostnader som medlemsstaten har haft när offentliga organ genomför åtgärder med hög EU-medfinansieringsgrad och EU även ersätter den tillhörande momsen. Detta undergräver en sund ekonomisk förvaltning av EU-medel.

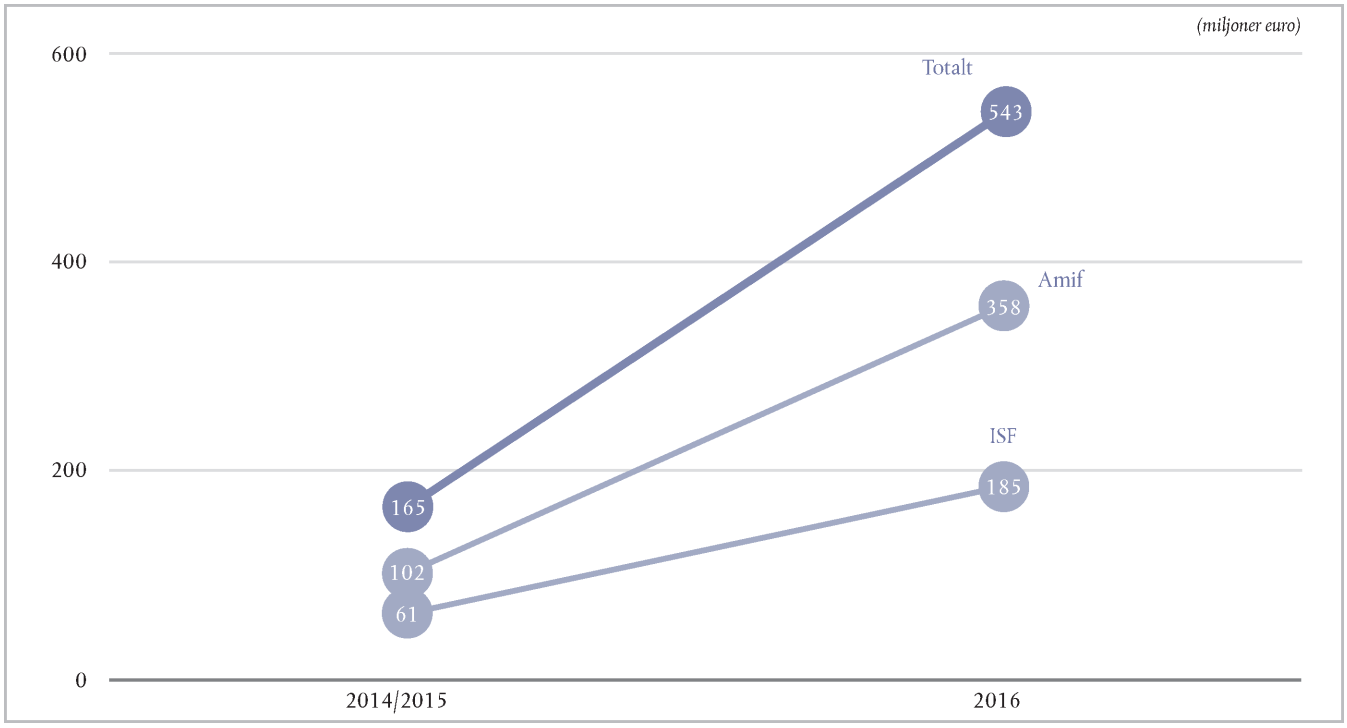
GRANSKNING AV UTVALDA SYSTEM

Delad förvaltning

Amif och ISF

8.8. Tre år in i den sjuåriga programperioden har medlemsstaterna höjt genomförandegraden betydligt för sina nationella program. I ***ruta 8.4*** visas de årliga betalningar som medlemsstaterna rapporterade i sina räkenskaper för 2016 och lämnade in till kommissionen för godkännande och senare återbetalning under 2017.

Ruta 8.4. – Betalningarna för Amif och ISF var betydligt högre under budgetåret 2016

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

8.9. Vi kontrollerade de förfaranden som ledde fram till kommissionens beslut om avslutande av räkenskaperna för tio nationella program inom Amif och ISF som medlemsstaterna ([8]) hade lämnat in för budgetåret 2016. Vi undersökte om kommissionens bedömningar var fullständiga och konsekventa när det gällde a) de årsredovisningar och genomföranderapporter som de ansvariga myndigheterna hade lämnat in och b) de revisionsuttalanden som revisionsmyndigheterna hade lämnat in. Vi kontrollerade även om kommissionen vid sin bedömning beaktade granskningsresultaten från tidigare revisioner, däribland vår egen. Vi fann inga större brister i kommissionens förfaranden och instämmer i besluten om avslutande av räkenskaper.

([8]) ISF för Estland, Grekland, Italien, Litauen och Österrike. Amis för Frankrike, Luxemburg, Spanien, Sverige och Förenade kungariket.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

8.10. I linje med rapporteringskraven för Amif och ISF delade medlemsstaterna inte upp betalningarna till slutmottagare i dels förfinansiering (förskott), dels ersättning för faktiskt uppkomna kostnader i räkenskaperna som kommissionen godkände 2017. Det gör att kommissionen inte kan få fram information om hur mycket som faktiskt spenderades. I ***ruta 8.5*** beskrivs hur den nuvarande situationen försvagar kommissionens tillsynsroll.

Ruta 8.5. – Kommissionen hade inte tillräcklig information om faktiska utgifter inom Amif och ISF

I Estland anger bidragsöverenskommelserna inom Amif och ISF att förskott på 100 % av ett projekts planerade kostnader får betalas. I linje med rapporteringskraven för Amif/ISF innehöll IFS:s årsredovisning för 2016 som lämnades in till kommissionen 13 miljoner euro i betalningar, vilket motsvarar cirka 35 % av det totala anslaget för finansieringsperioden 2014–2020. Vid vårt besök i Estland konstaterade vi dock att 12,7 miljoner euro (97,6 % av det redovisade beloppet) i själva verket var förskott till slutmottagare.

Det visar att de nuvarande rapporteringskraven för Amif/ISF hindrar kommissionen från att få fram all nödvändig finansiell information. Rapporteringen av enbart betalningar kan ge en missvisande bild av det faktiska medelsutnyttjandet, vilket i sin tur försvagar kommissionens tillsynsroll.

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 8.5 – Kommissionen hade inte tillräcklig information om faktiska utgifter inom Amif och ISF

Kommissionen uppmanade medlemsstaterna att förbättra de uppgifter som rapporteras om de olika utgiftstyperna redan i samband med de räkenskaper som lades fram 2018.

Uppdelningen mellan förfinansiering och faktiska utgifter görs sedan i de räkenskaper som lämnades in i februari/mars 2018 (både mellanliggande och slutliga betalningar är flaggade och förskottsbetalningar till stödmottagarna identifieras som standard).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

8.11. Vi kontrollerade det arbete som hade utförts av fem nationella *revisionsmyndigheter* ([9]) inför deras attestering av årsredovisningarna för 2016 för Amif/ISF. Våra granskningsresultat presenteras i ***ruta 8.6***.

Ruta 8.6. – Systembrister avseende Amif och ISF

Medlemsstater	
Brist	**Effekt**
Brister förekom i den revision som hade utförts av revisionsmyndigheter: — I Sverige dokumenterade inte revisionsmyndigheten tillräckligt sitt arbete för att kunna visa vilka granskningsförfaranden som den verkligen utförde. — I både Sverige och Frankrike dokumenterade inte revisionsmyndigheten sin övervakning av revisionsarbetet enligt kraven i internationella revisionsstandarder. — I Estland ingick inte en bedömning av vilka begränsningar den omfattande användningen av förfinansiering medförde på strategin för revision av årsredovisningarna för Amif/ISF.	Ökad risk avseende de finansierade åtgärdernas stödberättigande och förvaltningen och kontrollen av dem.

SOLIDPROGRAMMET

8.12. Vi bedömde det revisionsarbete i efterhand som utförts av GD Migration och inrikes frågor genom att gå igenom tio efterhandsrevisioner av överensstämmelse ([10]). Syftet med sådana revisioner är att upptäcka och korrigera oriktiga utgifter i program som kommissionen redan har avslutat. Våra granskningsresultat visar på några systembrister men innebär inte att resultaten av kommissionens revisioner ifrågasätts.

([9]) Frankrike och Sverige för AMIF. Österrike, Estland och Litauen för ISF.

([10]) EIF och Europeiska flyktingfonden i Spanien. EIF, Europeiska flyktingfonden och Europeiska återvändandefonden i Tyskland. Europeiska flyktingfonden och EIF i Italien. EIF och Europeiska flyktingfonden i Bulgarien. EIF i Grekland.

Ruta 8.7. – Systembrister avseende Solidprogrammet

Kommissionen		
Brist	**Effekt**	**Kommissionens svar**
Revisionsarbete avseende Solidprogrammet som hade lagts ut på entreprenad: — Rapporteringen av efterhandsrevisioner av överensstämmelse dras fortfarande med förseningar. Rapporter med granskningsresultat om projekt som genomfördes 2007 kontrollerades i efterhand 2013, men i slutet av 2017 hade medlemsstaterna ännu inte instämt i och godtagit granskningsresultaten.	Förseningar hindrar medlemsstater från att vid rätt tidpunkt åtgärda de underliggande orsakerna till granskningsresultat. Eftersläpningen av efterhandsrevisioner av Solidprogrammet påverkar granskningsarbetet avseende Amif och ISF, som utförs av samma personal vid kommissionen.	**Revisionsarbete avseende Solidprogrammet som hade lagts ut på entreprenad – åtgärda de underliggande orsakerna till granskningsresultat** *Det främsta syftet med en kontroll i efterhand är att fastställa den kvarstående felnivån inom det granskade programmet. Kommissionens system för att uppnå säkerhet bygger även på systemrevisioner under hela programperioden, vilket är den bästa möjligheten för medlemsstaterna att vidta åtgärder för att korrigera systembrister. Vid behov utfärdade kommissionen även systemrekommendationer för att korrigera brister efter sin analys av de handlingar som lämnas in av medlemsstaterna för varje årligt avslutningspaket. Efterhandsrevisioner är det sista tillfället att fastställa det korrekta belopp som medlemsstaterna skulle ha belastat EU-budgeten med för ett visst årligt program.* **Revisionsarbete avseende Solidprogrammet som hade lagts ut på entreprenad – granskningsarbetet avseende Amif och ISF** *För Amif/ISF möjliggör den befintliga revisionsmetoden en snabbare rapporteringsprocess och kommissionen räknar inte med några förseningar i detta avseende. Enligt sin revisionsplan för 2018 planerar GD Migration och inrikes frågor att genomföra upp till sju systemrevisioner av Amif-/ISF-fonderna, jämfört med de tre systemrevisioner som gjordes av dessa fonder under 2017. Dessutom har riktade åtgärder vidtagits för att omedelbart ta itu med de efterhandsrevisioner av Solid som fortfarande inte har avslutats. GD Migration och inrikes frågor arbetar för närvarande med att förbättra den befintliga metoden för Solid-revisioner, med målet att rationalisera både revisionsarbetet och rapporteringsprocessen. Det är ett prioriterat mål för GD Migration och inrikes frågor att utan dröjsmål åtgärda den återstående eftersläpningen.*
— Bristfälligt dokumenterade förfaranden för kvalitetskontroll av revisionsarbete som lagts ut på entreprenad.	Risker avseende kvaliteten på efterhandsrevisioner av överensstämmelse.	**Förfaranden för kvalitetskontroll av revisionsarbete som lagts ut på entreprenad** *Tillsammans med revisionsrättens revisorer har GD Migration och inrikes frågor förstärkt sin övervakning av det efterhandsarbete som utförs av externa kontraktsparter. Generaldirektoratet granskade ett urval revisionshandlingar och gick igenom det utförda arbetet på grundval av tillgängliga styrkande handlingar. GD Migration och inrikes frågor konstaterade att det revisionsarbete som utförts av den externa kontraktsparten var tillfredsställande. Generaldirektoratet har för avsikt att upprätthålla den förstärkta övervakningen av sin externa kontraktspart och planerar därför att genomföra en liknande översyn under 2018.*
— Kontrollförfarandena för dubbelfinansiering/finansiering från flera källor är inte heltäckande.	Risk för att dubbelfinansiering inte upptäcks.	**Kontrollförfarandena för dubbelfinansiering/finansiering från flera källor** *Det finns ingen specifik fråga som formellt kräver att revisorn kontrollerar dubbelfinansiering, men de detaljerade kontrollerna på inkomstsidan gör det möjligt att i viss utsträckning upptäcka eventuell dubbelfinansiering eftersom revisorerna spårar alla inkomsters ursprung.*

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg

8.13. Vi gick igenom den årliga verksamhetsrapporten för GD Migration och inrikes frågor och fann ingen information som motsäger revisionsrättens granskningsresultat. Vårt begränsade urval av 15 transaktioner för 2017 räcker dock inte för att vi ska kunna jämföra våra granskningsresultat med den information som GD Migration och inrikes frågor har rapporterat om utgifternas korrekthet.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

8.14. Inriktningen och omfattningen av revisionen av denna rubrik i den fleråriga budgetramen (se punkt 8.5) möjliggör inte en kvantifierad slutsats på samma sätt som för andra kapitel i denna rapport. Vår kontroll av utvalda system visade dock på två större områden där det finns utrymme för förbättringar.

Rekommendationer

8.15. Kommissionen bör vidta följande åtgärder:

— **Rekommendation 1:** Ge medlemsstaterna vägledning om användning av EU-medel i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning. I synnerhet bör det specificeras i riktlinjerna för genomförandet av Amif/ISF att EU:s medfinansiering inte får överstiga de totala stödberättigande kostnaderna exklusive moms när offentliga organ genomför EU-åtgärder.

Kommissionen godtar rekommendationen.

— **Rekommendation 2:** Begära att medlemsstaterna i årsredovisningarna för nationella Amif- och ISF-program delar upp de redovisade beloppen i återkrav, förfinansiering och faktiskt uppkomna kostnader, och att de i sina årliga verksamhetsrapporter från och med 2018 rapporterar de faktiska utgifterna per fond.

Kommissionen godtar rekommendationen och har genomfört den till en del, både när det gäller

— *mer utförlig information från medlemsstaterna om typen av belopp när de rapporterar sina årsredovisningar, och*

— *att ge vägledning till medlemsstaterna om rapporteringen av återkrav (utfärdades den 8 december 2017).*

KAPITEL 9

Europa i världen

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Punkt
Inledning	9.1–9.5
Kort beskrivning av Europa i världen	9.2–9.4
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	9.5
Del 1 – Transaktionernas korrekthet	9.6–9.19
Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg	9.12–9.19
Bedömning av GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars system	9.12–9.18
Bedömning av GD Internationellt samarbete och utvecklings system	9.19
Del 2 – Resultatrelaterade frågor i projekt inom Europa i världen	9.20–9.23
Slutsatser och rekommendationer	9.24–9.26
Rekommendationer	9.25–9.26

Bilaga 9.1 – Driftskostnader per delegation 2017

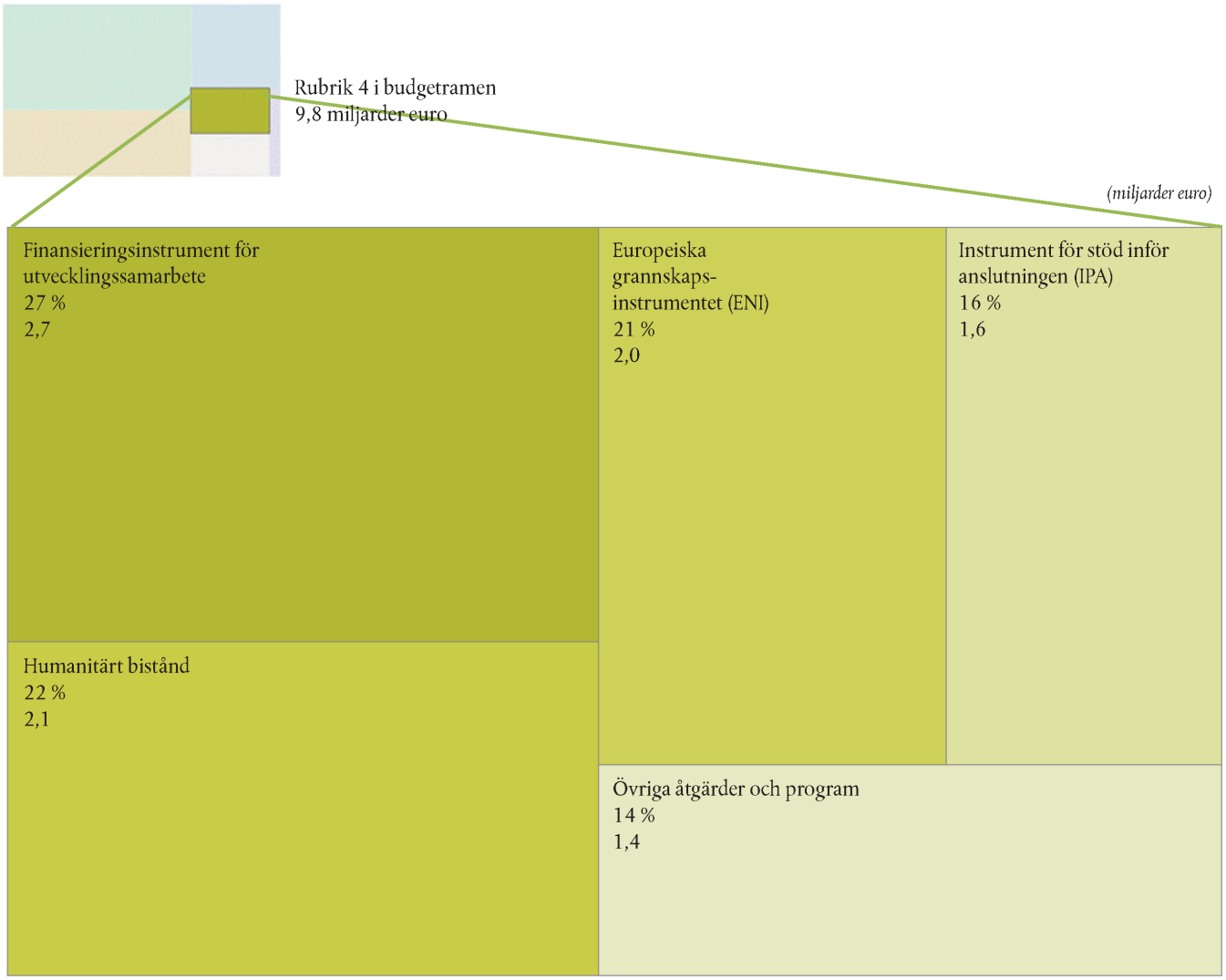
Bilaga 9.2 – Uppföljning av tidigare rekommendationer – Europa i världen

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

9.1. I detta kapitel redovisar vi granskningsresultatet för rubriken Europa i världen i den fleråriga budgetramen. I ***ruta 9.1*** finns en översikt över de viktigaste verksamheterna och största kostnaderna under denna rubrik 2017.

Ruta 9.1 – Rubriken Europa i världen i den fleråriga budgetramen – fördelning 2017

Totala betalningar för året	9,8
– *förskott* ([1])	- 6,5
+ *regleringar av förskott* ([1])	4,9
Granskad population totalt	**8,2**

([1]) I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande transaktioner (se punkt 15 i ***bilaga 1.1*** för närmare uppgifter).

Källa: Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2017.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Kort beskrivning av Europa i världen

9.2. Europa i världen omfattar kostnader för alla yttre åtgärder (utrikespolitik) som finansieras genom EU:s allmänna budget. Åtgärderna syftar till att

— främja EU:s värderingar utomlands, såsom mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen,

— hantera de stora globala utmaningarna, såsom klimatförändringen och förlusten av biologisk mångfald,

— öka verkan av EU:s utvecklingssamarbete, för att hjälpa till att utrota fattigdom,

— investera i långsiktigt välstånd och långsiktig stabilitet hos EU:s grannar, både genom att förbereda kandidatländer för medlemskap och genom grannskapspolitiken,

— öka den europeiska solidariteten efter naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor,

— förbättra krishantering och konfliktlösning, bevara freden och stärka den internationella säkerheten,

— föra fram och främja EU-intressen och gemensamma intressen genom att stödja den externa dimensionen i EU-politik.

9.3. De generaldirektorat som framför allt deltar i genomförandet av budgeten för yttre åtgärder är generaldirektoratet för internationellt samarbete och utveckling (GD Internationellt samarbete och utveckling), generaldirektoratet för grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar (GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar), generaldirektoratet för europeiskt civilskydd och humanitära biståndsåtgärder (Echo) (GD Europeiskt civilskydd och humanitära biståndsåtgärder [Echo]) och tjänsten för utrikespolitiska instrument.

9.4. År 2017 uppgick betalningarna för Europa i världen till 9,8 miljarder euro som verkställdes med hjälp av flera olika instrument (se ***ruta 9.1***) och genomförandemetoder ([1]) i över 150 länder (se ***bilaga 9.1***).

([1]) Såsom finansiering av kontrakt om bygg- och anläggningsarbeten/varor/tjänster, bidrag, särskilda lån, lånegarantier samt ekonomiskt stöd, budgetstöd och andra särskilda former av budgetstöd.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

9.5. För 2017 och Europa i världen granskade vi med tillämpning av den revisionsmetod som anges i ***bilaga 1.1*** följande:

a) I vårt urval ingick 56 transaktioner, varav fyra hämtades från undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel. Vi granskade därmed ett urval av 52 transaktioner som utformades så att vi skulle kunna uttala oss om kostnaderna 2017 för budgeten som helhet, men inte för att vara representativt för alla kostnader under denna rubrik i den fleråriga budgetramen (dvs. vi beräknade inte felnivån för rubrik 4). För den del av vår population som omfattades av GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars och GD Internationellt samarbete och utvecklings undersökningar från 2017 av procentsatsen för kvarstående fel (9 %) integrerade vi justerade resultat ([2]) från undersökningarna. Urvalet bestod av 21 transaktioner från GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar, 16 transaktioner från GD Internationellt samarbete och utveckling, sju transaktioner från GD Europeiskt civilskydd och humanitära biståndsåtgärder (Echo) och åtta andra transaktioner.

b) När vi upptäckte fel granskade vi de tillhörande systemen för att klarlägga brister som hade orsakat felen.

c) Vi gjorde resultatrelaterade kontroller av sju projekt vid två EU-delegationer. GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar hade genomfört tre av projekten och GD Internationellt samarbete och utveckling de övriga fyra.

d) Vi bedömde de årliga verksamhetsrapporterna från GD Internationellt samarbete och utveckling och GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar för att se om de innehöll information om kostnadernas korrekthet som i stort överensstämde med våra resultat.

([2]) Vår genomgång av undersökningar av procentsatsen för kvarstående fel visade att den metod som GD Internationellt samarbete och utveckling använder i sin undersökning innebär att det görs ett mycket begränsat antal kontroller på plats. Vidare är inriktningen och omfattningen av de undersökningar av procentsatsen för kvarstående fel som görs av GD Internationellt samarbete och utveckling och GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar begränsade när det gäller kontrollen av upphandlingsförfaranden. I år justerade vi därför resultatet av undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel i förhållande till felprocenten avseende efterlevnaden av regler för offentlig upphandling. Till grund för justeringen låg revisionsrättens granskningsresultat inför revisionsförklaringen 2014–2016 om Europa i världen.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

DEL 1 – TRANSAKTIONERNAS KORREKTHET

9.6. I de 52 granskade transaktionerna fann vi sex kvantifierbara fel (i 8 % av de granskade transaktionerna) som hade påverkat de belopp som belastade EU:s budget. Vi fann även sex fall där rättsliga och finansiella bestämmelser inte hade efterlevts, till exempel att det saknades en finansiell garanti. Som nämndes i punkt 9.5 a var urvalet inte avsett att vara representativt för utgifterna under denna rubrik i den fleråriga budgetramen och vi har därför inte beräknat en felprocent. När vi granskade transaktionerna såg vi att det fanns fall där internkontrollsystemen var ändamålsenliga, se ett exempel i ***ruta 9.2***. Granskningsresultaten avseende icke stödberättigande utgifter förklaras i ***ruta 9.3 och 9.4***.

Ruta 9.2 – Exempel på ett ändamålsenligt internkontrollsystem

GD Internationellt samarbete och utveckling

Vi granskade kostnader som en ideell organisation hade deklarerat inom ramen för ett bidragskontrakt med kommissionen. De granskade kostnaderna hade godkänts av kommissionen. Målet för projektet som fick stöd var att få kontroll över invasiva fågelarter i sex östater i Stilla havet. EU-bidraget uppgick till 1,16 miljoner euro.

En finansiell revision som en extern revisor hade gjort på projektnivå visade att 15 909 euro av de deklarerade kostnaderna inte var stödberättigande (styrkande underlag saknades och fel hade begåtts när det gällde moms). Kommissionen korrigerade detta fel i slutbetalningen.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Ruta 9.3 – Kostnader som stödmottagaren inte hade haft och som kommissionen godkänt

GD Internationellt samarbete och utveckling – Irak

Vi granskade kostnader som en internationell organisation hade deklarerat inom ramen för en bidragsöverenskommelse med kommissionen. Projektet gällde kapacitetsuppbyggnad för regionala myndigheter och hade en budget på 11,5 miljoner euro (där EU finansierade 100 %) och pågick i 3,5 år.

Vi granskade de kostnader som hade uppkommit under projektets två första år. För denna period hade den internationella organisationen deklarerat kostnader på 7,6 miljoner euro som kommissionen hade godkänt. Våra kontroller visade att de faktiska kostnaderna hade varit 6 miljoner euro för perioden. Mellanskillnaden, 1,6 miljoner euro, var åtaganden som den internationella organisationen hade bokfört men ännu inte betalat. Beloppet är inte stödberättigande eftersom inga kostnader ännu hade uppkommit.

Ruta 9.4 – Icke stödberättigande utgifter avseende växelkursförluster

GD Internationellt samarbete och utveckling – centralt förvaltade projekt

Vi granskade det slutliga kostnadsbelopp som en internationell organisation hade deklarerat inom ramen för en bidragsöverenskommelse med kommissionen. Överenskommelsens mål var att stödja en politisk dialog om nationell politik, nationella strategier och nationella planer för hälsovård i 28 målländer. De granskade kostnaderna hade godkänts av kommissionen. EU-bidraget uppgick till 5 miljoner euro.

Genomförandeorganisationen hade gjort växelkursförluster i samband med betalningen av personalens löner. Förlusterna hade redovisats mot projektets budget genom lönesystemet. Dessa kostnader var inte stödberättigande.

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 9.3. – Kostnader som stödmottagaren inte hade haft och som kommissionen godkänt

Detta granskningsresultat avser en interimsrapport, och i den slutliga finansiella rapporten redovisas endast de verkliga kostnader som uppkommit. Kommissionen kommer att ta hänsyn till revisionsrättens granskningsresultat när den beräknar nästa betalning eller slutbetalningen.

Ruta 9.4. – Icke stödberättigande utgifter avseende växelkursförluster

Kommissionen kommer att se till att nödvändiga uppföljningsåtgärder vidtas.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

9.7. På två områden begränsade betalningsvillkoren risken för fel i transaktionerna. Det första området var budgetstöd ([3]). Det andra området var när den så kallade hypotetiska strategin hade tillämpats i projekt med flera givare som genomfördes av internationella organisationer ([4]).

9.8. Budgetstöd är ett finansiellt bidrag antingen till en stats allmänna budget eller till dess budget för en särskild politik eller ett särskilt mål. Vi granskade huruvida kommissionen hade uppfyllt de särskilda villkoren för utbetalning av budgetstöd till partnerländer och om den kontrollerat att de allmänna stödvillkoren (till exempel nöjaktiga förbättringar i den ekonomiska förvaltningen av de offentliga finanserna) var uppfyllda innan stödet betalades ut.

9.9. Med hänsyn till att de rättsliga bestämmelserna ger stort tolkningsutrymme kan kommissionen emellertid vara mycket flexibel när den beslutar huruvida dessa allmänna villkor har uppfyllts. Vår granskning av korrekthet kan inte sträcka sig längre än till det skede när biståndet betalas till partnerlandet eftersom medlen sedan slås ihop med mottagarlandets budgetmedel. Eventuella brister i mottagarlandets ekonomiska förvaltning som leder till felaktig användning på nationell nivå leder inte till fel i vår granskning ([5]).

9.10. När den hypotetiska strategin tillämpas, som innebär att kommissionens och andra givares bidrag till projekt med flera givare slås ihop med andra givares bidrag och inte öronmärks för specifika identifierbara kostnadsposter, förutsätter kommissionen att EU:s stödregler följs så länge det totala sammanslagna beloppet innefattar tillräckligt med stödberättigande kostnader för att täcka EU-bidraget. Vi tog hänsyn till detta tillvägagångssätt, såsom det tillämpas av kommissionen, i våra substansgranskningar ([6]).

9.11. De tio transaktionerna med flera givare där den hypotetiska strategin tillämpades och de två budgetstödtransaktionerna som vi kontrollerade innehöll inga fel.

([3]) De budgetstödbetalningar som finansierades genom den allmänna budgeten under 2017 uppgick till 955 miljoner euro.

([4]) Betalningarna till internationella organisationer från den allmänna budgeten under 2017 uppgick till 3,1 miljarder euro. Vi kan inte ange på hur stor del av det beloppet som den hypotetiska strategin tillämpades eftersom kommissionen inte övervakar det separat.

([5]) Budgetstödets effektivitet och ändamålsenlighet behandlas i ett antal av revisionsrättens särskilda rapporter, varav de senaste är särskild rapport nr 32/2016 *EU:s stöd till Ukraina* och särskild rapport nr 30/2016 *Ändamålsenligheten i EU:s bistånd till prioriterade sektorer i Honduras*.

([6]) Vi kontrollerade inte underliggande kostnadsposter om kommissionens bidrag var lägre än 75 % av åtgärdens budget. Om bidraget ligger mellan 75 och 90 % bedömde vi behovet av att kontrollera underliggande kostnadsposter från fall till fall.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg

Bedömning av GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars system

Systembrister konstaterades vid transaktionsgranskningen

9.12. I samband med partnersamverkanskontrakt, där medlemsstater tillhandahåller personalen som genomför ett projekt, fann vi att en EU-delegation inte hade kontrollerat de tidigare lönerna för bofasta partnersamverkansrådgivare som hade lånats ut till EU-finansierade projekt. Den administration som lånar ut partnersamverkansrådgivaren har rätt till ersättning som motsvarar personens lön under den tid som han eller hon är utlånad. I ett projekt konstaterade vi att partnersamverkansrådgivarens lön när han var utlånad var högre än det belopp han skulle ha fått om han hade fortsatt arbeta för sin hemadministration.

2017 års undersökning av procentsatsen för kvarstående fel

9.13. År 2017 lät GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar en extern uppdragstagare göra den tredje undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel. Syftet med undersökningen var att uppskatta hur många fel inom GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars ansvarsområde som inte hade förebyggts, eller upptäckts men inte korrigerats, av generaldirektoratets internkontrollsystem.

9.14. Man undersökte ett representativt urval av transaktioner inom ramen för kontrakt som avslutats mellan september 2016 och augusti 2017 och tillämpade en metod som GD Internationellt samarbete och utveckling använt sedan 2012. Vi bedömde metoden och konstaterade att den i stort sett var ändamålsenlig. När vi analyserade undersökningen fann vi trots det ett antal områden som kan förbättras. GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar stratifierar inte populationen för att titta närmare på områden där risken för fel är större (t.ex. bidrag) eller fokusera mindre där det har bekräftats att risken är lägre (t.ex. budgetstöd). Vi anser att ett av felen som uppdragstagaren bortsåg från borde ha behållits. Uppdragstagarens bedömningsutrymme skulle också kunna förbättras när det gäller uppskattning av fel i enskilda transaktioner.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

9.15. GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar presenterar resultatet av undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel 2017 i sin årliga verksamhetsrapport ([7]). I undersökningen uppskattades generaldirektoratets övergripande procentsats för kvarstående fel till 0,67 %, det vill säga under den väsentlighetsgräns på 2 % som kommissionen har fastställt.

Årlig verksamhetsrapport

9.16. För budgetåret 2017 granskade vi GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars årliga verksamhetsrapport för 2017.

9.17. För att följa upp revisionsrättens rekommendation om att den korrigerande kapaciteten hade angetts för högt hade GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar gjort stora ansträngningar och tillämpat en försiktig metod när betalningskrav analyserades. Mer specifikt hade generaldirektoratet vid beräkningen av den korrigerande kapaciteten helt korrekt tagit med endast de belopp som återkrävts på grund av oriktigheter eller fel som upptäckts i efterhand.

9.18. I sin årliga verksamhetsrapport för 2017 nämner GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar inte begränsningarna i undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel.

Bedömning av GD Internationellt samarbete och utvecklings system

9.19. Våra transaktionsgranskningar visade att det fanns några brister i kommissionens system för kontroll av upphandlingar som görs av stödmottagare. I två projekt konstaterade vi att stödmottagarna inte hade följt principerna om öppenhet och lojal konkurrens när kontrakt om tjänster upphandlades. I ett fall lämnade de inga bevis som motiverade att direkt tilldelning hade använts. I det andra fallet kunde de inte visa att alla anbudsgivare hade behandlats lika.

9.20. Ytterligare kontroller av GD Internationellt samarbete och utvecklings system, inklusive generaldirektoratets undersökning av procentsatsen för kvarstående fel och årliga verksamhetsrapport för 2017, redovisas närmare i vår årsrapport om åttonde, nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (se punkterna 30–42).

KOMMISSIONENS SVAR

9.19. *Med avseende på en av de upptäckta svagheterna vill kommissionen betona att ett av de berörda länderna hade förklarat befinna sig i en krissituation, vilket motiverar flexibla förfaranden. Betydelsen av styrkande handlingar har dock noterats och de berörda parterna har uppmärksammats på detta.*

Den andra bristen upptäcktes i ett avtal från 2010. Sedan dess har flera åtgärder vidtagits inom ramen för GD Internationellt samarbete och utvecklings åtgärdsplaner för att bland annat komma till rätta med denna typ av svagheter, vilket bör leda till en minskning av sådana fel.

([7]) Se GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars årliga verksamhetsrapport för 2017, s. 40 och 41.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

DEL 2 – RESULTATRELATERADE FRÅGOR I PROJEKT INOM EUROPA I VÄRLDEN

9.21. Förutom att kontrollera korrekthet bedömde vi i år även resultataspekter när det gällde sju av transaktionerna i urvalet. Vi valde avslutade projekt och gjorde våra kontroller på plats när vi besökte EU-delegationer.

9.22. För varje projekt bedömde vi om det fanns tydliga output- och utfallsindikatorer. Vi kontrollerade även om projektens outputmål hade uppnåtts i fråga om kvantitet, kvalitet och val av tidpunkt. Vi gjorde ytterligare kontroller av de kostnader som hade godkänts för projektet för att se om de överensstämde med de ekonomiska anbud som hade godkänts.

9.23. Samtliga kontrollerade projekt hade tydliga och relevanta resultatindikatorer. Deras logiska ramar var välstrukturerade, och deras output realistisk och uppnåbar. Vi fann dock ett antal problem som drog ner projektens resultat (se ***ruta 9.5***).

Ruta 9.5 – Resultatrelaterade problem i de besökta projekten

a) I två fall var kostnaden för att transportera material (valurnor och papper) betydligt högre än materialkostnaden. I det första fallet hade det kostat 152 000 euro att transportera varor som var värda 78 000 euro. I det andra fallet hade det kostat 131 500 euro att transportera produkter som var värda 70 150 euro.

b) Ett projekt hade som sitt viktigaste mål att bygga latriner på skolor i avlägsna områden. När vi besökte projektet noterade vi att även om EU-projektet hade genomförts korrekt så saknade skolorna grundläggande utrustning, såsom bord och stolar, som måste finnas för att skolåret skulle kunna börja.

c) Ett bygg- och anläggningsprojekt för att bygga en bro skulle ha genomförts på 32 månader men hade tagit 64 månader på grund av oplanerade förseningar i ett parallellt projekt som genomfördes av de lokala myndigheterna.

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 9.5. – Resultatrelaterade problem i de besökta projekten

a) *Kommissionen vill betona att val är känsliga frågor. De politiska parterna krävde uttryckligen att känsligt valmaterial skulle köpas in utomlands för att undvika bedrägeri, men uteslöt grannländerna på grund av deras påstådda sympatier med vissa politiska partier/kandidater. Känsligt valmaterial produceras dessutom av ett begränsat antal specialiserade företag som kan leverera i tid, på ett säkert sätt och med kvalitet. Att inleda en öppen upphandling utanför de befintliga långfristiga avtalen skulle kanske inte ha gett bättre resultat, och skulle kunnat ha försena leveransen av materialet med tanke på tidpunkten för valet.*

b) *Projektet omfattade inte stolar, bord eller andra skolmöbler, utan endast latriner för att snabbt förbättra de grundläggande hygienstandarderna. Även om kommissionen skulle vilja finansiera andra aspekter av skolstrukturen, är insatserna mycket fokuserade och begränsade.*

Skolsystemet i Guinea-Bissau lider av en allvarlig resursbrist. Det är relativt vanligt att det saknas möbler i skolorna. Möbler finns sällan tillgängliga i klassrummen utanför lektionstid, för att undvika eventuella stölder.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER	KOMMISSIONENS SVAR

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

9.24. Inriktningen och omfattningen av revisionen av denna rubrik i den fleråriga budgetramen (se punkt 9.5) möjliggör inte en kvantifierad slutsats på samma sätt som för andra kapitel i denna rapport. Vår kontroll av transaktioner och system visade dock på tre större områden där det finns utrymme för förbättringar.

Rekommendationer

9.25. ***Bilaga 9.2*** visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av de två rekommendationer som vi lämnade i årsrapporten för 2014 ([8]). Kommissionen har genomfört båda fullt ut.

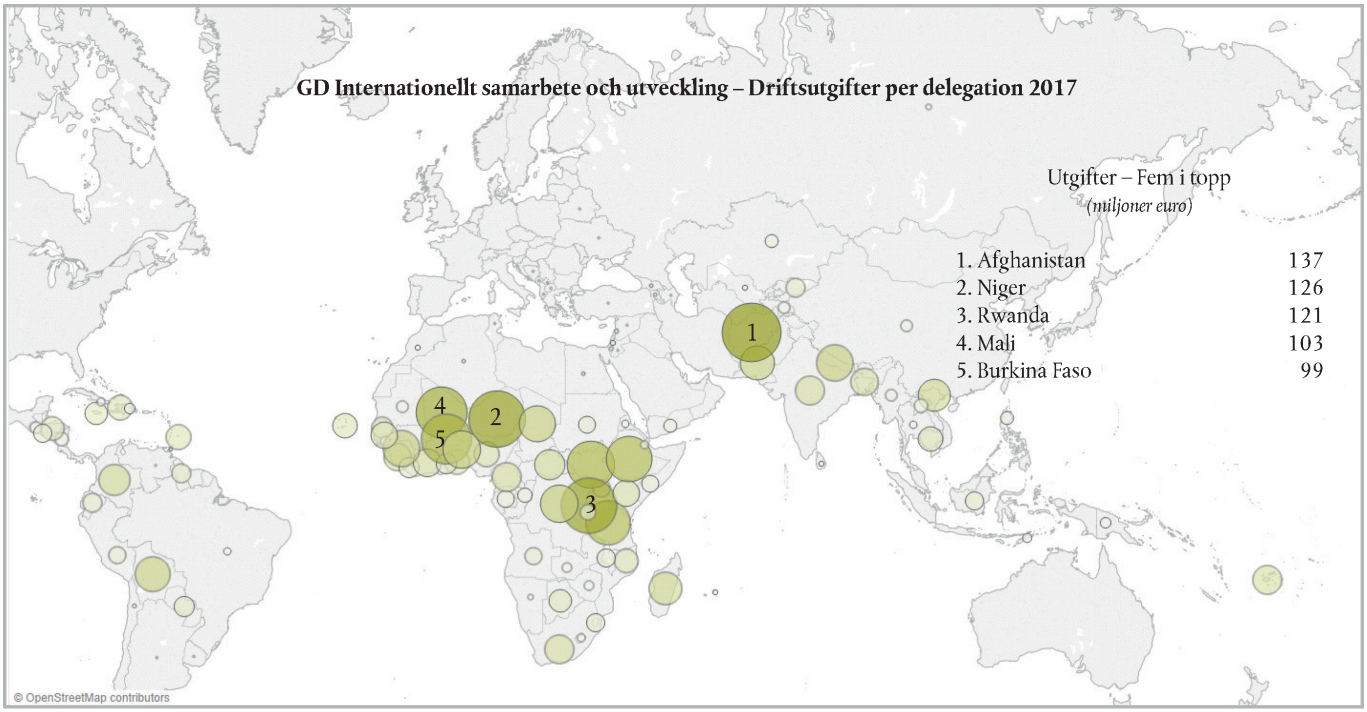
9.26. Utifrån våra granskningsresultat för 2017 rekommenderar vi följande:

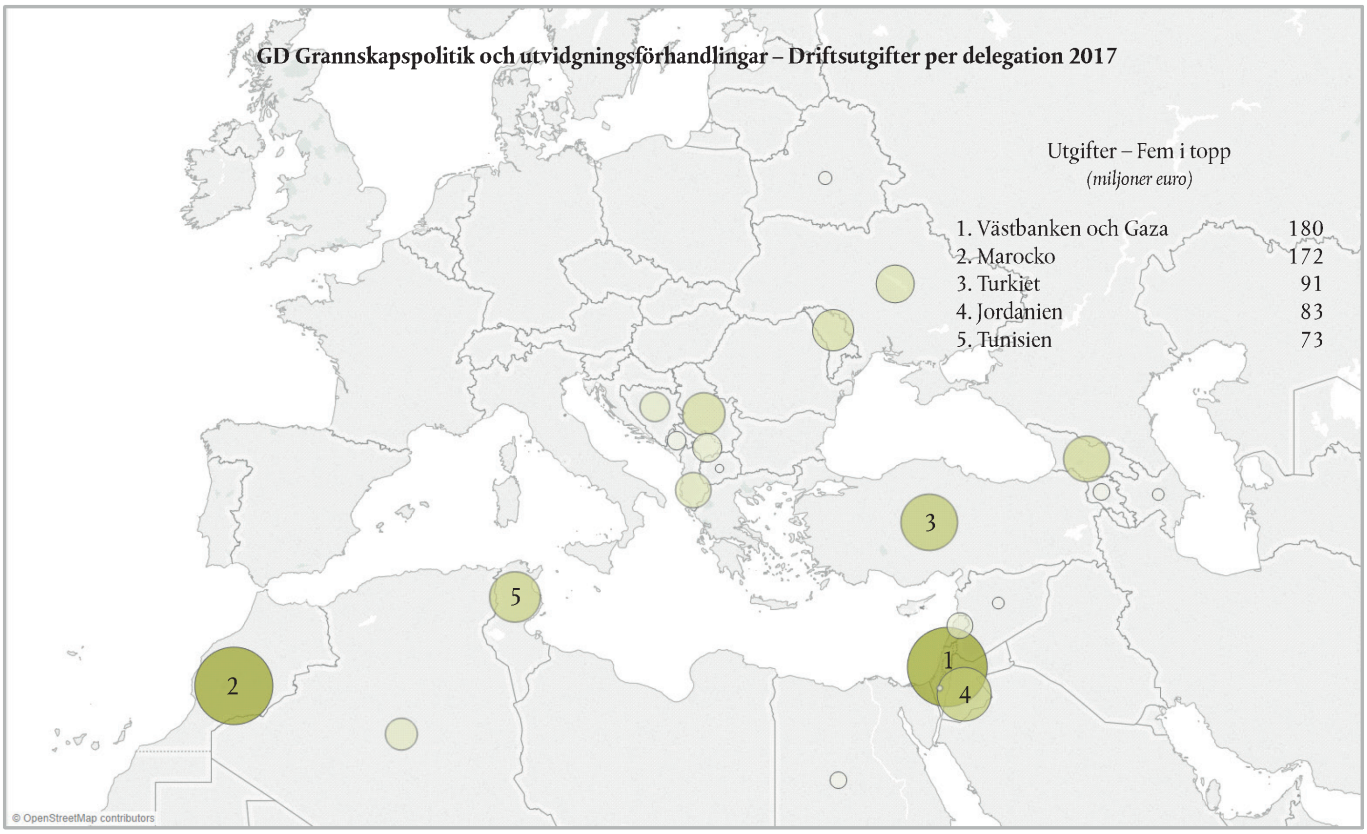
— **Rekommendation 1 (GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar)** undersökningen om procentsatsen för kvarstående fel: från och med den undersökning som görs 2019 ge uppdragstagaren tydligare riktlinjer för hur upphandling som görs av stödmottagare ska kontrolleras.	*Kommissionen godtar rekommendationen.*
— **Rekommendation 2 (GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar)** undersökningen om procentsatsen för kvarstående fel: från och med den undersökning som görs 2019 stratifiera undersökningspopulationen baserat på projektens inneboende risk och lägga mer vikt vid bidrag med direkt förvaltning och mindre på budgetstödtransaktioner.	*Kommissionen godtar rekommendationen.* *Tillsammans med den entreprenör som ansvarar för beräkningen av procentsatsen för kvarstående fel kommer kommissionen att undersöka sätt att stratifiera undersökningspopulationen, samtidigt som behovet av att upprätthålla ett sunt och representativt urval i stort beaktas.*
— **Rekommendation 3 (GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar)** undersökningen om procentsatsen för kvarstående fel: från och med 2018 redovisa undersökningens begränsningar i den årliga verksamhetsrapporten.	*Kommissionen godtar rekommendationen.*
— **Rekommendation 4 (GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar)** senast 2020 se över befintlig vägledning till stödmottagare som genomför projekt med indirekt förvaltning för att se till att planerade åtgärder genomförs i rätt tid och bidrar till den praktiska användningen av projektets output så att man får bäst valuta för pengarna.	*Kommissionen godtar rekommendationen.*

([8]) Vi valde 2014 års rapport för årets uppföljning eftersom det sedan den gjordes bör ha gått tillräckligt lång tid för att kommissionen ska ha genomfört våra rekommendationer.

BILAGA 9.1

DRIFTSUTGIFTER PER DELEGATION 2017

Källor: Kartbakgrund©OpenStreetMap, på licens genom Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 licens (CC BY-SA) och Europeiska revisionsrätten, baserat på Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2017.

BILAGA 9.2

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE REKOMMENDATIONER – EUROPA I VÄRLDEN

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg						Kommissionens svar
		Har genomförts fullt ut	Håller på att genomföras		Har inte genomförts	Ej tillämpligt	Otillräckliga bevis	
			i de flesta avseenden	i vissa avseenden				
2014	**Rekommendation 1:** Man bör införa och genomföra internkontrollförfaranden som garanterar att förfinansiering regleras utifrån faktiskt uppkomna utgifter som inte inbegriper rättsliga åtaganden.	x						
	Rekommendation 2: Förhandskontrollerna av bidragskontrakt bör förbättras genom att EuropeAid börjar tillämpa de planerade åtgärder som följer av rekommendationerna i Europeiska utvecklingsfondens årsrapport för 2011 avseende den riskbaserade planeringen och systematiska uppföljningen när det gäller kontrollbesök och övervakningsbesök på plats.	x						

KAPITEL 10

Administration

INNEHÅLL

	Punkt
Inledning	10.1–10.5
Kort beskrivning av rubriken i den fleråriga budgetramen	10.3
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	10.4–10.5
Transaktionernas korrekthet	10.6
Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg	10.7
Iakttagelser om specifika institutioner och organ	10.8–10.13
Europaparlamentet	10.9–10.11
Europeiska kommissionen	10.12
Europeiska revisionsrätten	10.13
Slutsats och rekommendationer	10.14–10.16
Slutsats	10.14
Rekommendationer	10.15–10.16

Bilaga 10.1 – Resultat av transaktionsgranskningen – Administration

Bilaga 10.2 – Uppföljning av tidigare rekommendationer – Administration

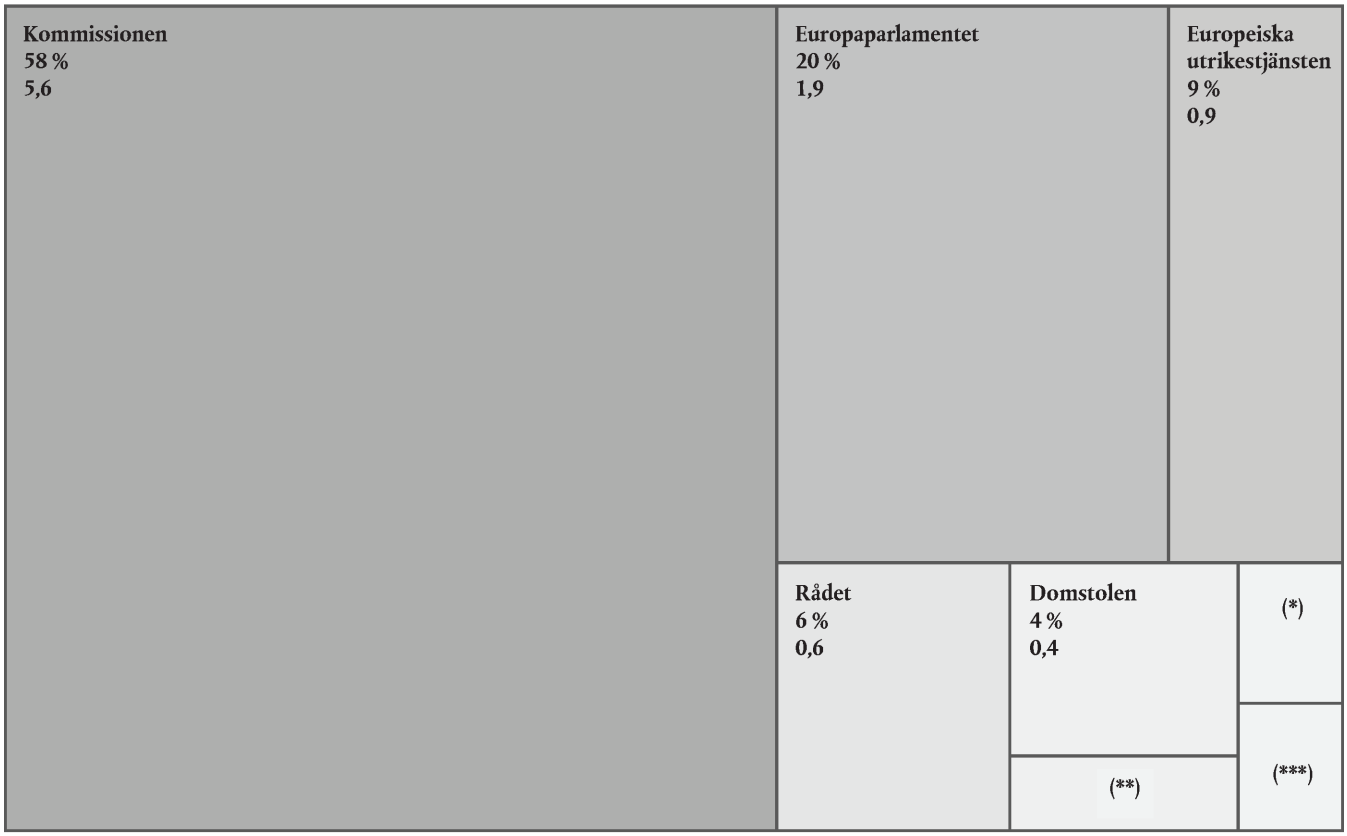
REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

10.1. I detta kapitel redovisar vi granskningsresultatet för den *fleråriga budgetramens* rubrik 5 Administration ([1]). ***Ruta 10.1*** innehåller en översikt över kostnaderna per institution under denna rubrik 2017.

Ruta 10.1 – Rubrik 5 i den fleråriga budgetramen – fördelning 2017

(miljarder euro)

(*) Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) 1 % — 0,1
(**) Revisionsrätten 1 % — 0,1
(***) Övriga (Regionkommittén, Europeiska ombudsmannen och Europeiska datatillsynsmannen) 1 % — 0,1

Totala betalningar för året	**9,7**
– förskott ([1])	*- 0,1*
+ regleringar av förskott ([1])	*0,1*
Granskad population totalt	**9,7**

([1]) I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande transaktioner (se punkt 15 i ***bilaga 1.1*** för närmare uppgifter).

Källa: Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2017.

([1]) Här ingår de administrativa kostnaderna för alla EU-institutioner, pensioner och betalningar till Europaskolorna. Vi offentliggör en särskild årsrapport om Europaskolorna som lämnas till Europaskolornas styrelse. En kopia av rapporten översänds till Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen.

10.2. Vi redovisar revisionen av EU:s byråer och andra organ separat ([2]). Vårt mandat omfattar inte den finansiella revisionen av Europeiska centralbanken.

Kort beskrivning av rubriken i den fleråriga budgetramen

10.3. I de administrativa kostnaderna ingår personalkostnader, som utgör cirka 60 % av de totala kostnaderna, samt kostnader för byggnader, utrustning, energi, kommunikation och it. Vårt arbete har under många år visat att dessa kostnader är förknippade med låg risk.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

10.4. För rubrik 5 i den fleråriga budgetramen granskade vi med tillämpning av den revisionsmetod som anges i ***bilaga 1.1*** följande:

a) Vi granskade ett urval av 55 transaktioner, i enlighet med punkt 13 i ***bilaga 1.1***. Urvalet utformades så att det skulle vara representativt för alla kostnader under denna rubrik i den fleråriga budgetramen (se ***ruta 10.1*** och punkt 10.3).

b) Vi granskade även huruvida de *årliga verksamhetsrapporterna* från EU:s institutioner och organ, och framför allt från de av kommissionens generaldirektorat och kontor som i första hand ansvarar för de administrativa kostnaderna ([3]), innehöll information om *korrektheten* i EU:s kostnader som i stort överensstämde med våra egna resultat.

10.5. Europeiska revisionsrättens egna räkenskaper granskas av en extern firma ([4]). Resultatet av revisionen av vår årsredovisning för det budgetår som slutade den 31 december 2017 redovisas i punkt 10.13.

([2]) Våra särskilda årsrapporter om byråer och andra organ offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

([3]) Generaldirektoratet för personal och säkerhet, byrån för löneadministration och individuella ersättningar, infrastruktur- och logistikbyråerna i Bryssel och Luxemburg, publikationsbyrån samt generaldirektoratet för informationsteknik.

([4]) PricewaterhouseCoopers, Société à responsabilité limitée, Réviseur d'Entreprises.

TRANSAKTIONERNAS KORREKTHET

10.6. ***Bilaga 10.1*** innehåller en översikt över resultatet av *transaktionsgranskningen*. 9 (16 %) av de 55 transaktioner som vi granskade innehöll *fel*. På grundval av de tre fel som vi har kvantifierat (se punkterna 10.11 och 10.12) uppskattar vi felnivån till 0,5 % ([5]).

ÅRLIGA VERKSAMHETSRAPPORTER OCH ANDRA FÖRVALTNINGSVERKTYG

10.7. I de årliga verksamhetsrapporter som vi har granskat har inga väsentliga felnivåer identifierats. Detta överensstämmer med våra egna *granskningsresultat*.

IAKTTAGELSER OM SPECIFIKA INSTITUTIONER OCH ORGAN

10.8. Vi fann inga specifika problem när det gällde rådet, Europeiska unionens domstol, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén, Europeiska ombudsmannen, Europeiska datatillsynsmannen eller Europeiska utrikestjänsten.

([5]) Vi baserar vår beräkning av fel på ett representativt urval. Den angivna siffran är den bästa uppskattningen. Vi bedömer att felprocenten i populationen med 95 % säkerhet ligger mellan 0,0 och 1,2 % (den undre respektive övre felgränsen).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

PARLAMENTETS SVAR

Europaparlamentet

10.9. Två av de åtta transaktionerna från Europaparlamentet som vi granskade gällde byggnadsarbete inom ramen för ett kontrakt som ingåtts efter ett upphandlingsförfarande. För den första transaktionen fick Europaparlamentet inte tillräckliga bevis för att uppdragstagaren uppfyllde ett tekniskt och yrkesmässigt urvalskriterium avseende kvalifikationerna och yrkeserfarenheterna hos den personal som skulle utföra arbetet. För den andra transaktionen skulle ramkontraktet tilldelas den uppdragsgivare som erbjöd det lägsta priset. Kontraktsbeloppet bestod av två delar: kostnaden för byggnadsarbetet och uppdragstagarens bruttovinstmarginal, som angavs som en procentandel av kostnaden. Anbudsgivarna ombads endast ange sina bruttovinstmarginaler, och endast dessa fanns med i den ekonomiska utvärderingen av anbuden. Kostnaden för byggnadsarbetet ingick inte i upphandlingsförfarandet utan uppskattades av Europaparlamentet. För att säkerställa att byggnadsarbetet beställdes under konkurrensutsatta former medan ramkontraktet genomfördes kontrollerade vi hur Europaparlamentet hade fastställt de enhetspriser som angavs i beställningssedlar. Vi konstaterade att Europaparlamentet bara hade sökt ett anbud för en del byggnadsarbete. Detta tillvägagångssätt kan innebära att byggnadsarbetet inte upphandlas till lägsta pris.

10.9. *I det första fallet har parlamentet grundat beslutet på de handlingar som lagts fram i enlighet med tillämpningsföreskrifterna, men kommer att ta vederbörlig hänsyn till revisionsrättens iakttagelser i framtida förfaranden. I det andra fallet vidtogs åtgärder för att uppnå de mest konkurrenskraftiga priserna i detta komplicerade kontrakt. Parlamentet har under tiden förbättrat processen genom en mer intensiv användning av ramavtal med förnyad konkurrensutsättning.*

10.10. En transaktion i vårt urval för Europeiska ombudsmannen gällde en upphandling som leddes av Europaparlamentet och gällde val av resebyrå. Ett av urvalskriterierna var att anbudsgivarna skulle ha en årsomsättning som var fem gånger så hög som det uppskattade årliga värdet av det kontrakt som de lämnade anbud på ([6]). Vi anser att detta kriterium är onödigt strikt och kan ha hindrat mindre företag från att lämna anbud.

10.10. *Parlamentet har tagit del av revisionsrättens iakttagelser. Sedan dess, till följd av 2016 års ändring av budgetförordningen, är den tillämpade tröskeln, bland annat i det pågående förfarandet för ett nytt kontrakt, två gånger det uppskattade årliga kontraktsvärdet. Det bör noteras att kraven i kontraktet endast kunde uppfyllas av ett begränsat antal företag, som vid den tidpunkten alla uppfyllde just det kriteriet, och att någon konkurrensbegränsning inte förelåg.*

([6]) Enligt punkt 5 i artikel 146 om urvalskriterier i de tillämpningsföreskrifter för budgetförordningen som gällde 2013 när upphandlingsförfarandet gjordes föreskrevs följande: ”För att styrka den anbudssökandes eller anbudsgivarens finansiella, ekonomiska, tekniska och yrkesmässiga kapacitet och den minimikapacitet som kan krävas enligt punkt 2 får den upphandlande myndigheten inte begära upplysningar utöver syftet med upphandlingen […]”. Vi anser att två till tre gånger det uppskattade årliga värdet av kontraktet är ett rimligt kriterium. I punkt 1 i artikel 147 om ekonomisk och finansiell kapacitet i de tillämpningsföreskrifter för budgetförordningen som gällde från den 1 januari 2016 förtydligas detta och anges bara att ”[…] den minsta årsomsättningen inte [får] överstiga ett belopp som är två gånger så högt som det uppskattade årliga kontraktsvärdet, utom i vederbörligen motiverade fall som är förknippade med inköpets art och som den upphandlande myndigheten ska ange i upphandlingsdokumenten.”

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

10.11. Vår granskning av en transaktion som gällde betalningen av bidrag till besöksgrupper visade att det fanns problem med den utgiftsdeklaration som en besöksgrupp hade lämnat in, eftersom beloppen i de styrkande underlagen inte överensstämde med beloppen i utgiftsdeklarationen ([7]). I ett annat fall upptäckte vi att en grupp hade lämnat ett ersättningsanspråk för delar av en resa till Bryssel som innehöll icke stödberättigande utgifter som inte gällde besöket vid Europaparlamentet.

PARLAMENTETS SVAR

10.11. *Parlamentet noterar att för en av grupperna stämde de styrkande handlingarna inte överens med de utgifter som man ansökt om. Det är av denna anledning som parlamentet har inrättat ett program för efterhandskontroller för att kontrollera de styrkande handlingarna. För utgifter som inte är vederbörligen styrkta eller som inte berättigar till stöd ska ett återvinningskrav utfärdas.*

När det gäller stödberättigande för utgifter i samband med besök anser parlamentet att detta bör bedömas med hänsyn till de övergripande målen för besöksprogrammet, det utvidgade erbjudandet till besökare enligt parlamentets besöksstrategi som godkändes av parlamentets presidium i april 2015, och de logistiska begränsningarna för organisering av besöksgruppernas transporter.

Europeiska kommissionen

10.12. Liksom tidigare år ([8]) upptäckte vi ett litet antal fel som gällde personalkostnader och några brister i förvaltningen av familjetillägg vid byrån för löneadministration och individuella ersättningar. Vi har uppmärksammat kommissionens ledning på dem.

KOMMISSIONENS SVAR

10.12. *Det är först och främst de anställda som ansvarar för att anmäla/uppdatera personliga uppgifter, inklusive familjetillägg.*

Kommissionen har för sin del redan infört flera åtgärder för att ytterligare förbättra uppdateringen av uppgifter om personlig situation och förvaltningen av familjetillägg.

Europeiska revisionsrätten

10.13. I den externa revisorns rapport ([9]) uppges att ”årsredovisningen ger en sann och rättvisande bild av Europeiska revisionsrättens finansiella ställning per den 31 december 2017 och av det finansiella resultatet, kassaflödena och förändringar i nettotillgångarna för det budgetår som slutade vid samma datum”.

([7]) I artikel 20.2 i reglerna för mottagande av besöksgrupper anges att grupper ska lämna in sin slutliga utgiftsdeklaration senast 30 dagar efter besöket. Enligt reglerna behöver de dock inte bifoga styrkande underlag (t.ex. fakturor från tredje part eller boardingkort) i det här skedet. Sådana underlag ska behållas i tre år och behöver endast överlämnas till Europaparlamentet vid en eventuell efterhandskontroll.

([8]) Se punkt 9.12 i årsrapporten för 2015 och punkt 9.13 i årsrapporten för 2014.

([9]) Se den externa revisorns rapport om revisionsrättens årsredovisning som nämns i punkt 10.5.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

SLUTSATS OCH REKOMMENDATIONER

Slutsats

10.14. De samlade revisionsbevisen visar att felnivån i kostnaderna för Administration inte var väsentlig. För denna rubrik i den fleråriga budgetramen resulterade vår transaktionsgranskning i en uppskattad övergripande felnivå på 0,5 % (se ***bilaga 10.1***).

Rekommendationer

10.15. ***Bilaga 10.2*** visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av de tre rekommendationer som vi lämnade i årsrapporten för 2014. Vi kontrollerade inte två av rekommendationerna eftersom vårt granskningsarbete för 2017 inte omfattade transaktioner av denna typ. De berörda institutionerna och organen hade genomfört den tredje rekommendationen i de flesta avseenden.

10.16. Baserat på denna uppföljning och våra granskningsresultat och slutsatser för 2017 rekommenderar vi följande:

— **Rekommendation 1:** I samband med ändringen av *budgetförordningen* bör Europaparlamentet förbättra riktlinjerna för *utanordnare* om utformningen och kontrollerna av urvals- och tilldelningskriterier för upphandlingsförfaranden (se punkterna 10.9 och 10.10).

— **Rekommendation 2:** Vid nästa ändring av reglerna för mottagandet av besöksgrupper bör Europaparlamentet förstärka förfarandet för inlämning av utgiftsdeklarationer genom att kräva att grupperna lämnar in styrkande underlag tillsammans med sina ersättningsanspråk (se punkt 10.11).

— **Rekommendation 3:** Europeiska kommissionen bör snarast möjligt förbättra sina system för förvaltning av lagstadgade familjetillägg genom att skärpa enhetlighetskontrollerna av personalens deklarationer om bidrag från andra källor (se punkt 10.12).

PARLAMENTETS SVAR

Parlamentet noterar att frågor såsom utformning av förfaranden och kontroll av att urvalskriterierna är uppfyllda utgör en del av lämplig vägledning. Överordnade frågor om ökad konkurrens är föremål för bedömning av parlamentets samordningsorgan i upphandlingsfrågor, vilket för närvarande också bedömer relaterade frågor mot bakgrund av revisionsrättens särskilda rapport nr 17/2016.

Parlamentet tar del av denna rekommendation som kommer att behandlas i samband med en översyn av reglerna. Under tiden kommer kontrollfrekvensen och kontrollintensiteten att anpassas till den risk som föreligger.

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen godtar rekommendationen och har redan vidtagit åtgärder för att förbättra förvaltningen av familjetillägg.

BILAGA 10.1

RESULTAT AV TRANSAKTIONSGRANSKNINGEN – ADMINISTRATION

	2017	2016
URVALETS STORLEK OCH SAMMANSÄTTNING		
Totalt antal transaktioner	**55**	100
BERÄKNAD INVERKAN AV DE KVANTIFIERBARA FELEN		
Uppskattad felnivå	**0,5 %**	0,2 %
Övre felgräns	1,2 %	
Undre felgräns	0,0 %	

BILAGA 10.2

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE REKOMMENDATIONER – ADMINISTRATION

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg						Institutionens svar
		Har genomförts fullt ut	Har genomförts		Har inte genomförts	Ej tillämpligt (*)	Otillräckliga bevis	
			i de flesta avseenden	i vissa avseenden				
2014	**Rekommendation 1 (Europaparlamentet):** *Europeiska politiska partier* Europaparlamentet bör förbättra sina kontroller av de kostnadsersättningar som de europeiska politiska partierna betalar ut till närstående organisationer. Europaparlamentet bör även ta fram lämpliga regler för de politiska partiernas offentliga upphandling och övervaka hur de tillämpas med lämpliga kontroller och bättre vägledning (se punkterna 9.11 och 9.17 i årsrapporten för 2014).					X		
	Rekommendation 2 (EESK): *Upphandling* EESK bör förbättra utformningen, samordningen och genomförandet av upphandlingsförfaranden med hjälp av lämpliga kontroller och bättre vägledning (se punkterna 9.12 och 9.17 i årsrapporten för 2014).					X		
	Rekommendation 3 (institutioner och byråer): *Löner och familjetillägg* Institutionerna och organen bör förbättra sina system för att övervaka att uppgifterna om de anställdas personliga situation uppdateras i tid eftersom de kan påverka beräkningen av familjetillägg (se punkterna 9.13 och 9.17 i årsrapporten för 2014).		X					

(*) Vårt granskningsarbete för 2017 omfattade inte transaktioner av denna typ. Dessa rekommendationer kommer att följas upp under kommande år.

ÅRSRAPPORT OM DEN VERKSAMHET SOM FINANSIERAS GENOM ÅTTONDE, NIONDE, TIONDE OCH ELFTE EUROPEISKA UTVECKLINGSFONDEN FÖR BUDGETÅRET 2017

(2018/C 357/02)

Årsrapport om den verksamhet som finansieras genom åttonde, nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden för budgetåret 2017

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Punkt
Inledning	1–5
Kort beskrivning av Europeiska utvecklingsfonden	2–5
Kapitel I – Det finansiella genomförandet av åttonde, nionde, tionde och elfte EUF	6–10
Kapitel II – Revisionsrättens revisionsförklaring avseende EUF	11–41
Revisionsrättens revisionsförklaring avseende åttonde, nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF) till Europaparlamentet och rådet – oberoende revisorns rapport	I–XXI
Information till stöd för revisionsförklaringen	11–41
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	11–14
Räkenskapernas tillförlitlighet	15
Transaktionernas korrekthet	16–28
Den årliga verksamhetsrapporten och andra förvaltningsverktyg	29–41
Slutsats och rekommendationer	42–47
Slutsats	42–45
Rekommendationer	46–47

Bilaga 1 – Resultat av transaktionsgranskningen – Europeiska utvecklingsfonden

Bilaga 2 – EUF-betalningar under 2017 uppdelade per de största regionerna

Bilaga 3 – Uppföljning av tidigare rekommendationer – Europeiska utvecklingsfonden

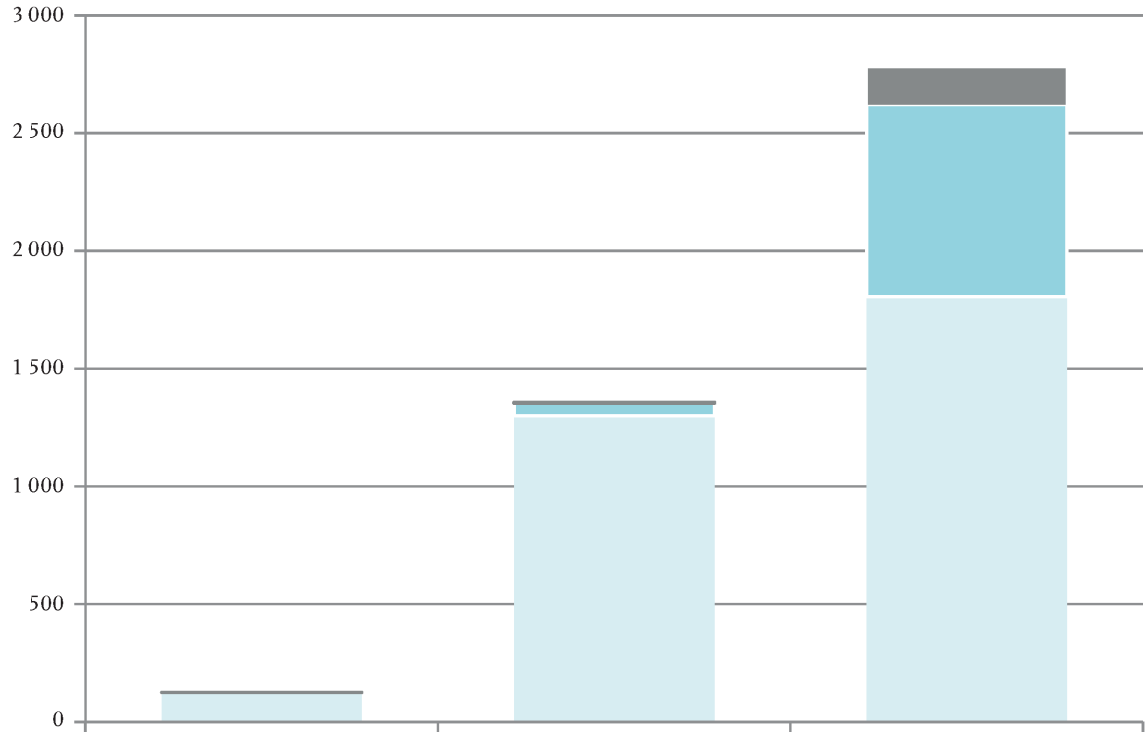
REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

1. I denna årsrapport redovisar vi granskningsresultatet för åttonde, nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF). I ***ruta 1*** finns en översikt över verksamheter och kostnader inom detta område 2017.

Ruta 1 – Europeiska utvecklingsfonden – finansiell översikt 2017

EUF-betalningar per budgetpost *(miljoner euro)*

	Nionde EUF	Tionde EUF	Elfte EUF
Administration	1	2	153
Budgetstöd		54	815
Projekt	125	1 300	1 806
Totalt	126	1 356	2 774

Ruta 1 – Europeiska utvecklingsfonden – Nyckelinformation 2017

	(miljoner euro)
Totala betalningar	**4 256**
– förskott och EUF:s bidrag till EU:s förvaltningsfonder	*- 2 648*
+ regleringar av förskott och EU:s förvaltningsfonder	*1 876*
Granskad population	**3 484**

Källa: Europeiska revisionsrätten, baserat på åttonde, nionde, tionde och elfte EUF:s konsoliderade årsredovisning för 2017 och GD Internationellt samarbete och utvecklings årliga verksamhetsrapport för 2017.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Kort beskrivning av Europeiska utvecklingsfonden

2. EUF inrättades 1959 och är det främsta instrumentet för Europeiska unionens bistånd för utvecklingssamarbete till staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) och till utomeuropeiska länder och territorier (ULT). Det partnerskapsavtal som undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000 för en period på 20 år (nedan kallat Cotonouavtalet) utgör den nuvarande ramen för EU:s förbindelser med AVS-länderna och utomeuropeiska länder och territorier. Det främsta målet med Cotonouavtalet är att minska och på sikt utrota fattigdomen.

3. EUF har en särskild ställning:

a) Den finansieras av medlemsstaterna enligt kvoter eller ”fördelningsnycklar” som fastställts av medlemsstaternas regeringar i Europeiska unionens råd.

b) Den förvaltas av kommissionen, utanför ramen för EU:s allmänna budget, och Europeiska investeringsbanken (EIB).

c) På grund av EUF:s mellanstatliga karaktär har Europaparlament en mer begränsad roll i dess tillämpning än det har i fråga om de instrument för utvecklingssamarbete som finansieras genom EU:s allmänna budget. Framför allt deltar det inte när EUF:s resurser fastställs och fördelas. Men Europaparlamentet är ändå den *myndighet som beviljar ansvarsfrihet*, utom när det gäller det investeringsanslag som förvaltas av EIB och därför inte ingår i vår revision ([1]) ([2]).

d) Principen om ettårighet gäller inte EUF. EUF-överenskommelser ingås i allmänhet för en åtagandeperiod på fem till sju år, och betalningarna kan göras under en mycket längre tidsperiod.

([1]) Se artiklarna 43, 48–50 och 58 i rådets förordning (EU) nr 2015/323 av den 2 mars 2015 med budgetförordning för elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUT L 58, 3.3.2015, s. 17).

([2]) Ett trepartsavtal från 2012 mellan EIB, kommissionen och revisionsrätten (artikel 134 i rådets förordning (EG) nr 215/2008 av den 18 februari 2008 med budgetförordning för tionde Europeiska utvecklingsfonden [EUT L 78, 19.3.2008, s. 1]) reglerar revisionsrättens revision av denna verksamhet. Investeringsanslaget omfattas inte av revisionsrättens revisionsförklaring.

4. EUF förvaltas nästan helt av kommissionens generaldirektorat för internationellt samarbete och utveckling (GD Internationellt samarbete och utveckling) ([3]).

5. De kostnader som behandlas i denna rapport verkställs genom en mängd olika metoder ([4]) som genomförs i 79 länder.

KAPITEL I – DET FINANSIELLA GENOMFÖRANDET AV ÅTTONDE, NIONDE, TIONDE OCH ELFTE EUF

6. Budgeten för åttonde EUF (1995–2000) uppgick till 12 840 miljoner euro, nionde EUF (2000–2007) till 13 800 miljoner euro och tionde EUF (2008–2013) till 22 682 miljoner euro.

7. Det interna avtalet om inrättande av elfte EUF ([5]) (2015–2020) trädde i kraft den 1 mars 2015 ([6]). Elfte EUF:s budget uppgår till totalt 30 506 miljoner euro ([7]), varav 29 089 miljoner euro fördelas till AVS-länder och 364,5 miljoner euro till ULT-länder.

8. ***Ruta 2*** visar utnyttjandet av EUF-medlen under 2017 och det ackumulerade utnyttjandet.

([3]) Med undantag av de 4 % av EUF:s kostnader 2017 som förvaltades av generaldirektoratet för europeiskt civilskydd och humanitära biståndsåtgärder (Echo).

([4]) Såsom kontrakt om bygg- och anläggningsarbeten/varor/tjänster, bidrag, budgetstöd eller programkostnadsförslag.

([5]) EUT L 210, 6.8.2013, s. 1.

([6]) Mellan 2013 och 2015 anslogs medel via övergångsfaciliteten.

([7]) Inbegripet 1 139 miljoner euro som förvaltas av EIB.

Ruta 2. – Utnyttjandet av EUF-medel per den 31 december 2017

(miljoner euro)

	Läget vid utgången av 2016		Budgetgenomförandet under budgetåret 2017 (nettobelopp) ([6])					Läget vid utgången av 2017					
	Totalt belopp	Genomförandegrad ([2])	Åttonde EUF ([3])	Nionde EUF ([3])	Tionde EUF	Elfte EUF ([3])	**Totalt belopp**	Åttonde EUF	Nionde EUF	Tionde EUF	Elfte EUF	**Totalt belopp**	Genomförandegrad ([2])
A – MEDEL ([1])	**76 896**		**-7**	**-37**	**-119**	**191**	**28**	**10 385**	**15 430**	**21 488**	**29 621**	**76 924**	
B – UTNYTTJANDE													
1. **Övergripande åtaganden** ([4])	**60 097**	**78,2 %**	**-9**	**-38**	**-5**	**5 807**	**5 755**	**10 382**	**15 391**	**21 052**	**19 027**	**65 852**	**85,6 %**
2. **Enskilda åtaganden** ([5])	**53 032**	**69,0 %**	**-3**	**-20**	**550**	**5 684**	**6 211**	**10 376**	**15 289**	**20 125**	**13 453**	**59 243**	**77,0 %**
3. **Betalningar**	**45 339**	**59,0 %**	**-1**	**111**	**1 277**	**2 770**	**4 157**	**10 375**	**15 164**	**17 753**	**6 206**	**49 498**	**64,3 %**
C – Utestående åtaganden (B1–B3)	**14 758**	**19,2 %**						**7**	**227**	**3 299**	**12 821**	**16 354**	**21,3 %**
D – Disponibelt belopp (A–B1)	**16 799**	**21,8 %**						**3**	**39**	**436**	**10 594**	**11 072**	**14,4 %**

([1]) Innefattar de ursprungliga anslagen till åttonde, nionde, tionde och elfte EUF, medfinansiering, räntor, övriga medel och medel som förts över från tidigare EUF.
([2]) I procent av medlen.
([3]) Negativa belopp motsvarar anslag som dragits tillbaka.
([4]) Övergripande åtaganden avser finansieringsbeslut.
([5]) Enskilda åtaganden avser enskilda kontrakt.
([6]) Nettoåtaganden efter tillbakadraganden. Nettobetalningar efter återvinningar.

Källa: Europeiska revisionsrätten, baserat på åttonde, nionde, tionde och elfte EUF:s konsoliderade årsredovisning för 2017. De siffror som presenteras omfattar inte den del av EUF:s medel som förvaltas av EIB.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

9. Under 2017 fortsatte GD Internationellt samarbete och utveckling arbetet för att minska gammal förfinansiering och outnyttjade åtaganden med 25 % (mål) ([8]) (se ***ruta 3***).

Ruta 3. – Centrala resultatindikatorer för minskning av gammal förfinansiering, gamla outnyttjade åtaganden och gamla kontrakt som har löpt ut

GD Internationellt samarbete och utveckling överträffade sitt mål eftersom gammal förfinansiering minskade med 37,60 % för hela ansvarsområdet (32,58 % för EUF) och gamla outnyttjade åtaganden med 38,49 % (37,63 % för EUF).

Även om EUF:s mål att andelen kontrakt som har löpt ut ([9]) ska vara under 15 % av öppna kontrakt totalt inte uppnåddes (18,75 %), uppnåddes det samlade målet (14,95 %). Huvudorsaken till de lägre procenttalen för EUF-kontrakt är att avslutandet av gamla kontrakt inom EUF som har löpt ut är mer tekniskt komplicerat om det finns betalningskrav som inte har inkasserats. I september 2017 införde GD Internationellt samarbete och utveckling ett nytt förfarande för att komma till rätta med problemet. Vi kommer att följa upp det nya förfarandet i samband med vår årliga revision 2018.

10. Kommissionen har en central resultatindikator för att övervaka åldern på förfinansiering men ingen för att övervaka åldern på de förskott som har betalats till EU:s förvaltningsfonder (Bêkoufonden och EU:s förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika).

KOMMISSIONENS SVAR

10. *Enligt bokföringsreglerna redovisas EUF:s bidrag till EU:s förvaltningsfonder i EUF:s årsredovisning. De övervakas och kontrolleras på årsbasis. Dessutom övervakas absorptionsperioden för utestående åtaganden ([1]) för EU:s förvaltningsfonder, som direkt påverkar dessa bidrags åldrande, i realtid genom nyckelresultatindikator 4 (absorptionskapaciteten för utestående åtaganden). Kommissionen anser därför att åldrandet av EUF:s bidrag till EU:s förvaltningsfonder övervakas korrekt och att inrättandet av ytterligare en nyckelresultatindikator inte är nödvändigt.*

([8]) Målet gällde både för hela ansvarsområdet och specifikt för EUF.

([9]) Ett kontrakt anses ha löpt ut om det inte har avslutats 18 månader efter löptidens slut.

([1]) De utestående åtagandena är summan av utestående åtaganden som överenskommits, men som ännu inte har lett till betalningar.

KAPITEL II – REVISIONSRÄTTENS REVISIONSFÖRKLARING AVSEENDE EUF

Revisionsrättens revisionsförklaring avseende åttonde, nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF) till Europaparlamentet och rådet – oberoende revisorns rapport

Uttalande

I. Vi har granskat

a) årsredovisningen för åttonde, nionde, tionde och elfte EUF som består av balansräkningen, resultaträkningen, kassaflödesanalysen, sammanställningen av förändringar i nettotillgångarna och rapporten om det finansiella genomförandet för det budgetår som slutade den 31 december 2017 och som godkändes av kommissionen den 27 juni 2018,

b) lagligheten och *korrektheten* i de *transaktioner* som ligger till grund för räkenskaperna och för vilka kommissionen sköter det finansiella genomförandet ([10]),

i enlighet med artikel 287 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och artikel 49 i *budgetförordningen* för elfte Europeiska utvecklingsfonden, som också gäller för tidigare EUF.

Räkenskapernas tillförlitlighet

Uttalande om räkenskapernas tillförlitlighet

II. Vi anser att årsredovisningarna för åttonde, nionde, tionde och elfte EUF för det år som slutade den 31 december 2017 i alla väsentliga avseenden ger en rättvisande bild av EUF:s finansiella ställning per den 31 december 2017, det finansiella resultatet, kassaflödena och förändringarna i nettotillgångarna för året i enlighet med EUF:s budgetförordning och med internationellt erkända redovisningsstandarder för den offentliga sektorn.

Lagligheten och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna

Intäkter

Uttalande om lagligheten och korrektheten i de intäkter som ligger till grund för räkenskaperna

III. Vi anser att de intäkter som ligger till grund för räkenskaperna för det år som slutade den 31 december 2017 i alla väsentliga avseenden är lagliga och korrekta.

Betalningar

Uttalande med avvikande mening om lagligheten och korrektheten i de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna

IV. På grund av betydelsen av de förhållanden som beskrivs i punkten om grunden för uttalande med avvikande mening om lagligheten och korrektheten i de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna anser vi att de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna för det budgetår som slutade den 31 december 2017 innehåller väsentliga fel.

([10]) I enlighet med artiklarna 43, 48–50 och 58 i budgetförordningen för elfte EUF innebär detta att revisionsförklaringen inte omfattar de EUF-medel som förvaltas av EIB.

Grund för uttalande

V. Vi utförde vår revision i enlighet med de internationella revisionsstandarder (ISA) och etiska riktlinjer som fastställts av IFAC och de internationella standarder för högre revisionsorgan (Issai) som fastställts av Intosai. I avsnittet *Revisorns ansvar* beskrivs vilket ansvar vi har enligt dessa standarder. Vi är oberoende, i överensstämmelse med de etiska riktlinjerna från *International Ethics Standards Board for Accountants* (IESBA:s etikkod) och de etiska krav som är relevanta för vår revision, och vi har fullgjort vårt etiska ansvar i övrigt i enlighet med dessa krav och IESBA:s etikkod. Vi anser att vi har inhämtat tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis till stöd för vårt uttalande.

Grund för ett uttalande med avvikande mening om lagligheten och korrektheten i de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna

VI. De kostnader som bokförts för 2017 inom åttonde, nionde, tionde och elfte EUF innehåller väsentliga fel. Vår *uppskattning av felnivån* för de kostnader som ligger till grund för räkenskaperna är 4,5 %.

Områden av särskild betydelse för revisionen

VII. Områden av särskild betydelse för revisionen är de områden som enligt vår professionella bedömning var av störst betydelse vid vår revision av räkenskaperna för den aktuella perioden. Områdena behandlades inom ramen för vår revision av räkenskaperna som helhet, och när vi bildade oss en uppfattning om dem, men vi gör inte ett separat uttalande om dessa områden.

Upplupna kostnader

VIII. Vi bedömde de upplupna kostnader som redovisas i årsredovisningen (se not 2.8) vilka i hög grad bygger på en uppskattning. Vid utgången av 2017 uppskattade kommissionen att de stödberättigande kostnader som stödmottagarna hade haft men ännu inte redovisat uppgick till 4 653 miljoner euro (vid utgången av 2016: 3 903 miljoner euro).

IX. Vi granskade den beräkning som låg till grund för uppskattningen av upplupna kostnader och gick igenom ett urval av 36 enskilda kontrakt för att bedöma risken för att de upplupna kostnaderna redovisades felaktigt. Utifrån vår granskning drog vi slutsatsen att de upplupna kostnader som redovisades i årsredovisningen var riktiga.

Potentiell effekt på EUF:s årsredovisning för 2017 av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen

X. Den 29 mars 2017 meddelade Förenade kungariket formellt rådet sitt beslut att lämna Europeiska unionen (EU). Den 19 mars 2018 offentliggjorde kommissionen ett utkast till utträdesavtal där framstegen i förhandlingarna med Förenade kungariket redovisades. I utkastet till utträdesavtal anges att Förenade kungariket kommer att fortsätta delta i EUF till dess att elfte EUF och alla andra tidigare oavslutade EUF avslutas, och att man kommer att åta sig samma skyldigheter som de medlemsstater som ingick den interna överenskommelse genom vilken elfte EUF bildades, och även de uppkomna skyldigheterna från tidigare EUF tills de avslutas.

XI. I utkastet till utträdesavtal anges också att när det inte har gjorts åtaganden för belopp från projekt inom tionde EUF eller från tidigare EUF eller när åtagandena har dragits tillbaka vid det datum då överenskommelsen träder i kraft, ska Förenade kungarikets andel av dessa belopp inte återanvändas. Detta gäller även för Förenade kungarikets andel av belopp som det inte har gjorts åtaganden för, eller där åtagandena har dragits tillbaka, inom elfte EUF efter den 31 december 2020. Förhandlingarna om Förenade kungarikets utträde från Europeiska unionen pågår fortfarande och den slutliga texten i överenskommelsen har därför ännu inte bekräftats.

XII. Mot denna bakgrund drar vi slutsatsen att räkenskaperna per den 31 december 2017 korrekt återspeglar den aktuella situationen, med förbehåll för utfallet av utträdesprocessen.

Ledningens ansvar

XIII. I enlighet med artiklarna 310–325 i EUF-fördraget och budgetförordningen för elfte EUF ansvarar ledningen för att upprätta och lägga fram EUF:s årsredovisning på grundval av internationellt vedertagna redovisningsstandarder för den offentliga sektorn och för att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta. I ledningens ansvar ingår att utforma, införa och upprätthålla den internkontroll som är relevant när det gäller att upprätta och lägga fram årsredovisningar som inte innehåller väsentliga felaktigheter, vare sig detta beror på oegentligheter eller fel. Kommissionen har det slutliga ansvaret för att de transaktioner som ligger till grund för EUF:s räkenskaper är lagliga och korrekta.

XIV. När EUF:s räkenskaper upprättas är det kommissionens ansvar att bedöma EUF:s förmåga att fortsätta verksamheten, upplysa om relevanta frågor och använda antagandet om fortsatt drift som grund för räkenskaperna, såvida den inte har för avsikt att antingen avveckla EUF eller att upphöra med verksamheten eller inte har något annat realistiskt alternativ än att göra något av detta.

XV. Kommissionen ansvarar för tillsynen över EUF:s process för finansiell rapportering.

Revisorns ansvar för revisionen av EUF:s räkenskaper och de underliggande transaktionerna

XVI. Vårt mål är att uppnå rimlig säkerhet om huruvida EUF:s räkenskaper innehåller väsentliga felaktigheter och huruvida de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta samt att på grundval av revisionen lämna en revisionsförklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet till Europaparlamentet och rådet. Rimlig säkerhet är en hög grad av säkerhet men ingen garanti för att väsentliga felaktigheter eller bristande efterlevnad alltid upptäcks vid revisionen. Dessa kan ha sin grund i oegentligheter eller fel och betraktas som väsentliga om de enskilt eller tillsammans rimligen kan förväntas påverka de ekonomiska beslut som användare fattar med grund i EUF:s räkenskaper.

XVII. Som en del i vår revision i enlighet med ISA och Issai tillämpar vi professionellt omdöme och är professionellt skeptiska under hela revisionen. Vi gör också följande:

— Identifierar och bedömer riskerna för att det finns väsentliga felaktigheter i EUF:s räkenskaper och för att de underliggande transaktionerna i väsentlig utsträckning inte följer EUF:s rättsliga ram, vare sig det beror på oegentligheter eller på fel. Vi utformar och utför granskningsåtgärder för att hantera dessa risker och inhämtar tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis till stöd för vårt uttalande. Väsentliga felaktigheter eller väsentlig bristande efterlevnad som beror på oegentligheter är svårare att upptäcka än om de beror på fel, eftersom det vid oegentligheter kan handla om maskopi, förfalskning, uppsåtlig underlåtenhet, felaktiga uppgifter eller att man har satt sig över den interna kontrollen. Det är följaktligen större risk för att sådana händelser inte upptäcks.

— Skaffar oss en förståelse av den interna kontroll som är relevant för revisionen i syfte att utforma lämpliga granskningsåtgärder, men inte i syfte att göra ett uttalande om effektiviteten i den interna kontrollen.

— Utvärderar ändamålsenligheten i de redovisningsprinciper som ledningen har använt och av rimligheten i ledningens uppskattningar i redovisningen och därmed sammanhängande upplysningar.

— Kommer, med grund i de inhämtade revisionsbevisen, fram till en slutsats om huruvida ledningens användning av antagandet om fortsatt drift är riktigt och huruvida det finns någon väsentlig osäkerhetsfaktor som avser sådana händelser eller förhållanden som kan leda till betydande tvivel om EUF:s förmåga att fortsätta verksamheten. Om vi kommer fram till att det finns en väsentlig osäkerhetsfaktor, är vi skyldiga att i vår rapport hänvisa till de därmed sammanhängande upplysningarna i de konsoliderade räkenskaperna eller, om upplysningarna inte är korrekta, modifiera vårt uttalande. Våra slutsatser baseras på de revisionsbevis som vi har inhämtat fram till datumet för vår rapport. Men framtida händelser eller förhållanden kan förorsaka att enheten inte längre kan fortsätta verksamheten.

— Utvärderar årsredovisningens och alla upplysningarnas övergripande presentation, struktur och innehåll, och bedömer om årsredovisningen återger de underliggande transaktionerna och händelserna på ett sätt som gör att en rättvisande bild erhålls.

XVIII. Vi informerar ledningen om bland annat revisionens planerade inriktning och omfattning samt tidpunkten för den och viktiga granskningsresultat, inbegripet iakttagelser om betydande brister i den interna kontrollen.

XIX. När det gäller intäkter granskar vi alla bidrag från medlemsstaterna och ett urval av andra typer av intäktstransaktioner.

XX. När det gäller kostnader granskar vi betalningstransaktioner när kostnaderna har uppkommit, bokförts och godkänts. Revisionen omfattar alla betalningar (även dem som avser inköp av tillgångar) som inte är förskott vid den tidpunkt de görs. Förskott granskas när *mottagarna* av medel har lämnat bevis som visar att de använts på rätt sätt och institutionen eller organet har godkänt bevisen genom att reglera förskottsbetalningen, antingen under samma år eller senare.

XXI. Bland de områden som vi har diskuterat med kommissionen fastställer vi vilka som var av störst betydelse vid revisionen av EUF:s räkenskaper och som därför utgör områden av särskild betydelse för den aktuella perioden. Vi beskriver dessa områden i vår rapport, såvida inte lagstiftning eller förordningar förbjuder offentliggörande, eller vi, vilket är mycket ovanligt, beslutar att inte informera om ett område i vår rapport därför att de negativa konsekvenserna av det rimligen kan förväntas bli större än eventuella fördelar för allmänintresset.

Den 12 juli 2018.

Klaus-Heiner LEHNE

Ordförande

Europeiska revisionsrätten

12, rue Alcide De Gasperi, Luxemburg, LUXEMBURG

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Information till stöd för revisionsförklaringen

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

11. I ***bilaga 1.1*** i revisionsrättens årsrapport för 2017 om genomförandet av budgeten beskriver vi vår revisionsmetod. Följande bör särskilt noteras när det gäller årets revision av EUF:

12. Våra iakttagelser om tillförlitligheten i EUF:s räkenskaper baseras på årsredovisningen för åttonde, nionde, tionde och elfte EUF ([11]) som har godkänts av kommissionen i enlighet med EUF:s budgetförordning ([12]) samt räkenskapsförarens skriftliga uttalande som vi tog emot den 21 juni 2018. Vid revisionen granskade vi beloppen och upplysningarna och gjorde en bedömning av de redovisningsprinciper som hade tillämpats och av kommissionens viktigaste beräkningar och den övergripande presentationen av räkenskaperna.

13. För revisionen av transaktionernas korrekthet vidtog vi följande granskningsåtgärder:

a) Vi granskade alla bidrag från medlemsstaterna och ett urval av andra typer av intäktstransaktioner.

b) Vi granskade ett urval av 128 transaktioner som var representativa för alla typer av betalningar inom EUF, varav 100 betalningar hade godkänts av 23 EU-delegationer ([13]) och 28 betalningar av kommissionens huvudkontor ([14]). Eftersom delar av vår granskade population omfattades av GD Internationellt samarbete och utvecklings undersökning från 2017 av *procentsatsen för kvarstående fel* tog vi med ytterligare 14 transaktioner i vårt urval på vilka vi, efter justering, tillämpade resultaten ([15]) av undersökningen. Urvalets totala storlek var 142, vilket överensstämmer med revisionsrättens säkerhetsmodell.

([11]) Se artikel 44 i förordning (EU) 2015/323.

([12]) Se artikel 43 i förordning (EU) 2015/323.

([13]) Afrikanska unionen, Angola, Barbados, Burkina Faso, Demokratiska republiken Kongo, Etiopien, Fiji, Haiti, Jamaica, Kenya, Madagaskar, Malawi, Mali, Niger, Nigeria, Rwanda, Senegal, Sierra Leone, Sydsudan, Sudan, Tanzania, Zambia och Zimbabwe.

([14]) GD Internationellt samarbete och utveckling: 19 betalningar. Echo: nio betalningar för humanitärt bistånd.

([15]) Vår genomgång av undersökningar av procentsatsen för kvarstående fel visade att den metod som används innebär att det görs ett mycket begränsat antal kontroller på plats och att inriktningen och omfattningen när det gäller kontroll av upphandlingsförfaranden är begränsad. I år justerade vi därför resultatet av undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel i förhållande till felprocenten avseende efterlevnaden av regler för offentlig upphandling. Till grund för justeringen låg revisionsrättens granskningsresultat 2014–2016 inför revisionsförklaringen om EUF.

c) När fel hade upptäckts i transaktionerna analyserade vi de berörda systemen för att kartlägga brister.

d) Vi bedömde de system som används av GD Internationellt samarbete och utveckling och EU-delegationerna. Bedömningen omfattade följande: i) förhandskontroller som utfördes av kommissionspersonal, externa revisorer eller tillsynsmän innan utbetalningarna gjordes och ii) uppföljning och övervakning, särskilt uppföljningen av externa revisioner och den undersökning av procentsatsen för kvarstående fel som nämns ovan.

e) Vi gick igenom GD Internationellt samarbete och utvecklings *årliga verksamhetsrapport*.

f) Vi följde upp våra tidigare rekommendationer.

14. Som anges i punkt 4 genomför GD Internationellt samarbete och utveckling de flesta av de instrument för externt bistånd som finansieras genom både den allmänna budgeten och EUF. Våra iakttagelser om systemen, tillförlitligheten i den årliga verksamhetsrapporten och generaldirektörens förklaring för 2017 avser GD Internationellt samarbete och utvecklings hela ansvarsområde.

Räkenskapernas tillförlitlighet

15. De senaste två åren har vi rapporterat om återvinning av outnyttjad förfinansiering som felaktigt hade bokförts som rörelseintäkter. GD Internationellt samarbete och utvecklings stickprovsgranskningar av bokföringen och vår genomgång av ett urval av betalningskrav ([16]) visade också på liknande fall 2017. Även om korrigeringar på 5,1 miljoner euro ([17]) gjordes i EUF:s slutliga räkenskaper har liknande fel troligen uppstått i den ogranskade populationen.

([16]) Vi granskade 17 betalningskrav (totalt värde 16,7 miljoner euro) och konstaterade att tre betalningskrav (0,4 miljoner euro) hade bokförts felaktigt som intäkter i stället för som återvinning av outnyttjad förfinansiering.

([17]) 1,1 miljoner euro i korrigeringar som GD Internationellt samarbete och utveckling identifierade och 4 miljoner euro som sedan revisionsrättens revisorer identifierade.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Transaktionernas korrekthet

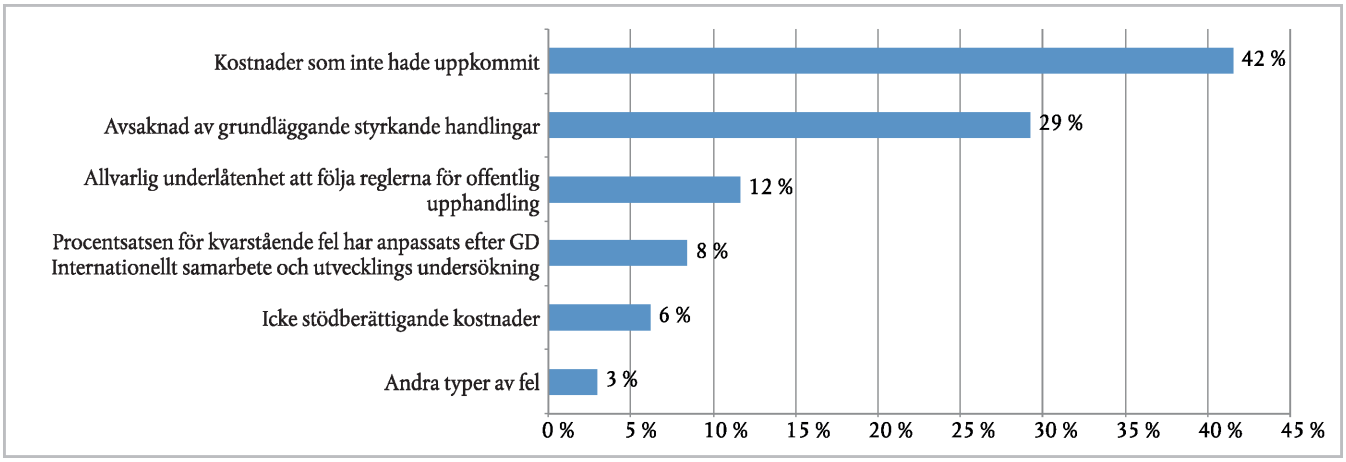
Intäkter

16. Intäktstransaktionerna innehöll inte några väsentliga fel.

Betalningar

17. ***Bilaga 1*** innehåller en översikt över resultatet av transaktionsgranskningen. 37 (29 %) av de 128 betalningstransaktioner som vi granskade innehöll fel. På grundval av de 30 fel som vi har kvantifierat uppskattar vi felnivån till 4,5 % ([18]). I denna siffra har de justerade resultaten av undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel 2017 beaktats. ***Ruta 4*** visar hur felnivån är fördelad mellan olika feltyper enligt vår uppskattning för 2017. ***Ruta 5*** innehåller exempel på sådana fel.

Ruta 4. – Fördelning av den uppskattade felnivån mellan olika feltyper

Källa: Europeiska revisionsrätten.

([18]) Vi baserar vår beräkning av felet på ett representativt urval. Den angivna siffran är den bästa uppskattningen. Vi bedömer att felprocenten i populationen med 95 % säkerhet ligger mellan 1,2 och 7,8 % (den undre respektive övre felgränsen).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

18. 37 (31 %) av de 118 projektrelaterade ([19]) betalningstransaktioner som vi granskade innehöll fel (30 kvantifierbara och åtta icke kvantifierbara fel). Av de 30 betalningstransaktioner som innehöll kvantifierbara fel var 10 (33 %) slutliga transaktioner som hade godkänts efter alla förhandskontroller.

19. Liksom tidigare år begick kommissionen och dess genomförandepartner fler fel i transaktioner som gällde *programkostnadsförslag, bidrag, överenskommelser om medverkan* med internationella organisationer och *delegeringsöverenskommelser* med EU-medlemsstaternas samarbetsorgan än i andra former av stöd ([20]). 27 (36 %) av de 75 transaktioner av denna typ som vi granskade innehöll kvantifierbara fel, och de stod för 70 % av den uppskattade felnivån.

Ruta 5. – Exempel på kvantifierbara och icke kvantifierbara fel i transaktioner som gällde projekt

a) *Kostnader som inte hade uppkommit (kvantifierbart fel)*

Av misstag godkände kommissionen 2 miljoner euro mer för ett projekt i Sudan för förvaltning av naturresurser än vad genomförandepartnern, en internationell organisation, hade deklarerat som kostnad.

När vi kontrollerade de enskilda kostnadsposterna fann vi att tre innehöll fel eftersom hela det deklarerade beloppet i realiteten inte hade uppkommit. Felet vid avslutandet och de identifierade icke stödberättigande kostnaderna resulterade i en felprocent på 51,57 % av de totala granskade kostnaderna.

b) *Avsaknad av grundläggande styrkande handlingar (kvantifierbart fel)*

För ett projekt om biologisk mångfald i Angola som genomfördes av en internationell organisation testade vi poster som gällde byggnadskontrakt. De styrkande handlingarna räckte inte för att vi skulle kunna kontrollera kostnaderna, och de visade inte heller en verifieringskedja till de fakturerade beloppen och det utförda arbetet. Våra kontroller på plats visade att det fanns stora avvikelser mellan kontraktspecifikationerna och det slutförda arbetet i fråga om storlek, utformning och använda material. De icke stödberättigande kostnaderna resulterade i en felprocent på 28,83 % av de totala granskade kostnaderna.

([19]) I projektrelaterade betalningar ingår inte betalningar av budgetstöd.

([20]) Såsom kontrakt om bygg- och anläggningsarbeten, varor och tjänster.

c) *Upphandlingsfel – Avsaknad av dokumentation om förfarandet för offentlig upphandling (kvantifierbart fel)*

När vi kontrollerade kostnaderna för ett projekt som genomfördes av en organisation som stödde utvecklingen av den offentlig-privata sektorn i AVS-länder kunde vi inte kontrollera stödberättigandet för en upphandlingspost eftersom det saknades dokumentation. Vi begärde att få dokument, såsom inbjudan till prisanbud, kravspecifikationer, mottagna anbud, utvärderingsrapporter eller ett meddelande om tilldelning av kontrakt, men fick inga. De icke stödberättigande kostnaderna resulterade i en felprocent på 10,00 % av de totala granskade kostnaderna.

d) *Icke stödberättigande kostnader (kvantifierbart fel)*

I kostnaderna för en förvaltningsfond som förvaltades av ett internationellt organ påträffade vi två icke stödberättigande kostnadsposter. En post gällde indirekta kostnader som rapporterades som direkta kostnader, och en post var inte direkt kopplad till åtgärdens verksamhet eller nödvändig för slutförandet av den. De icke stödberättigande kostnaderna resulterade i en felprocent på 20,00 % av de totala granskade kostnaderna.

e) *Icke stödberättigande kostnader (kvantifierbart fel och icke kvantifierbart fel)*

I ett projekt som stödde utvecklingen av lokala företag i Tanzania, som samordnades av en privat enhet, fann vi tre poster som innehöll ett fel. I en post ingick mervärdesskatt, vilket inte är stödberättigande enligt kontraktsvillkoren, och det fanns inte ett fullständigt underlag i form av en faktura eller ett kontrakt. De icke stödberättigande kostnaderna resulterade i en felprocent på 1,84 % av de totala granskade kostnaderna.

En annan post som redovisades som löner byggde inte på faktiska bruttolöner utan på en uppskattning. En kostnad kan endast anses vara stödberättigande om den har inträffat och kan identifieras och kontrolleras. För den tredje posten gick det inte att kontrollera att beloppet motsvarade kostnader för fullt ut utbetalda löner och att stödmottagaren inte gjorde en vinst. Begränsningarna resulterade i ett icke kvantifierbart fel för båda posterna.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

20. När det gällde åtta kvantifierbara fel och tre icke kvantifierbara fel hade kommissionen tillräckligt med information för att förhindra eller upptäcka och korrigera felen innan den godkände kostnaderna. Om kommissionen hade använt all den information som den hade tillgång till på ett korrekt sätt skulle den uppskattade felnivån ha varit 1,8 procentenheter lägre. Vi hittade två andra transaktioner med fel som borde ha upptäckts av de externa revisorerna och tillsynsmännen. De bidrar med 0,1 procentenheter till den uppskattade felnivån ([21]).

21. Därutöver hade totalt 15 transaktioner som innehöll kvantifierbara fel ([22]) dessutom varit föremål för revision eller utgiftskontroll. Utifrån informationen i granskning- eller kontrollrapporterna om vilket granskningsarbete som hade utförts kunde vi inte bedöma om felen hade kunnat upptäckas och korrigeras vid förhandskontrollerna.

22. Förvaltningsfonden för infrastruktur i Afrika (ITF), som förvaltas av Europeiska investeringsbanken, är en förvaltningsfond som får bidrag från kommissionen. GD Internationellt samarbete och utveckling använder fondens granskade och ogranskade räkenskaper som underlag för att godkänna uppkomna kostnader minst en gång per år. Fondens årsredovisning upprättas i enlighet med IFRS ([23]) och innehåller uppskattningar ([24]). De innehåller därför inte endast kostnader som faktiskt har uppkommit. Den revisionsrapport som GD Internationellt samarbete och utveckling använder är dessutom om en finansiell revision som ska ligga till grund för ett revisionsuttalande om fondens räkenskaper. Den är inte utformad för att identifiera icke stödberättigande kostnader.

23. Vid vår revision av ITF-transaktioner fann vi kvantifierbara och icke kvantifierbara fel som hörde samman med användningen av uppskattningar eller berodde på att man vid några förhandskontroller inte upptäckte icke stödberättigande kostnader innan de godkändes.

([21]) När det gäller 1,1 procentenheter (nio fall) var det kommissionen själv som begick felet och när det gäller 0,8 procentenheter (fyra fall) var det stödmottagarna.

([22]) De bidrog med 1,7 procentenheter till den uppskattade felnivån.

([23]) Internationella standarder för finansiell rapportering.

([24]) I punkt 2.2 i ITF:s årsredovisning av den 31.12.2015 (om centrala bedömningar och uppskattningar vid redovisningen) sägs att man för att upprätta årsredovisningar i enlighet med IFRS behöver använda vissa kritiska uppskattningar och bedömningar och att EIB:s ledning även ska göra sina egna avvägningar vid tillämpningen av redovisningsprinciperna för förvaltningsfonden.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

24. På två områden begränsade betalningsvillkoren risken för fel i transaktionerna. Det första området var budgetstöd ([25]). Det andra området var när den så kallade hypotetiska strategin hade tillämpats i projekt med flera givare som genomförs av internationella organisationer ([26]).

25. Budgetstöd är ett finansiellt bidrag antingen till en stats allmänna budget eller till dess budget för en särskild politik eller ett särskilt mål. Vi granskade huruvida kommissionen hade uppfyllt de särskilda villkoren för utbetalning av budgetstöd till partnerländer och om den kontrollerat att de allmänna stödvillkoren (till exempel nöjaktiga förbättringar i den ekonomiska förvaltningen av de offentliga finanserna) var uppfyllda innan stödet betalades ut.

26. Med hänsyn till att de rättsliga bestämmelserna ger stort tolkningsutrymme kan kommissionen emellertid vara mycket flexibel när den beslutar huruvida dessa allmänna villkor har uppfyllts. Vår granskning av korrekthet kan inte sträcka sig längre än till det skede när biståndet betalas till partnerlandet eftersom medlen sedan slås ihop med mottagarlandets budgetmedel. Eventuella brister i mottagarlandets ekonomiska förvaltning som leder till felaktig användning på nationell nivå leder inte till fel i vår granskning ([27]).

27. När den hypotetiska strategin tillämpas, som innebär att kommissionens och andra givares bidrag till projekt med flera givare slås ihop med andra givares bidrag och inte öronmärks för specifika identifierbara kostnadsposter, förutsätter kommissionen att EU:s stödregler följs så länge det totala sammanslagna beloppet innefattar tillräckligt med stödberättigande kostnader för att täcka EU-bidraget. Vi tog hänsyn till detta tillvägagångssätt, såsom det tillämpas av kommissionen, i våra substansgranskningar ([28]).

([25]) De budgetstödbetalningar som finansierades genom EUF under 2017 uppgick till 880 miljoner euro.

([26]) EUF-betalningarna under 2017 till projekt med flera givare som genomfördes av internationella organisationer uppgick till 812 miljoner euro. Vi kan inte ange på hur stor del av det beloppet som den hypotetiska strategin tillämpades eftersom kommissionen inte övervakar det separat.

([27]) Budgetstödets effektivitet och ändamålsenlighet behandlas i ett antal av revisionsrättens särskilda rapporter, varav de senaste är särskild rapport nr 32/2016 *EU:s stöd till Ukraina* och särskild rapport nr 30/2016 *Ändamålsenligheten i EU:s bistånd till prioriterade sektorer i Honduras*.

([28]) Vi kontrollerade inte underliggande kostnadsposter om kommissionens bidrag var lägre än 75 % av åtgärdens budget. Om bidraget ligger mellan 75 och 90 % bedömde vi behovet av att kontrollera underliggande kostnadsposter från fall till fall.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

28. De 15 transaktionerna med flera givare där den hypotetiska strategin tillämpades och de tio budgetstödtransaktionerna som vi kontrollerade innehöll inga fel. När dessa transaktioner inte tas med i det granskade urvalet är den uppskattade felnivån 6,5 % ([29]).

Den årliga verksamhetsrapporten och andra förvaltningsverktyg

29. I alla årliga verksamhetsrapporter sedan 2012 har GD Internationellt samarbete och utveckling gjort ett uttalande med reservation om de underliggande transaktionernas korrekthet. En handlingsplan har sedan antagits för att avhjälpa bristerna i genomförandet av generaldirektoratets kontrollsystem.

30. Förra året rapporterade vi om de stora framstegen med handlingsplanen för 2015. Tio åtgärder hade genomförts fullt ut medan fem hade genomförts delvis och en ännu pågick.

31. GD Internationellt samarbete och utveckling fortsatte i sin handlingsplanen för 2016 att inrikta sig på högriskområden: medel som förvaltas indirekt av internationella organisationer och bidrag med direkt förvaltning. Fram till mars 2018 hade tio åtgärder genomförts fullt ut medan två hade genomförts delvis ([30]) och två ännu pågick.

32. Sex nya riktade åtgärder lades till i handlingsplanen för 2017. Åtgärderna är avsedda att exempelvis minska fel som härrör från uppskattningar i program. De gällde även de ändringar av kontraktmallarna för bidragsöverenskommelser och pelarbedömningar som ska göras för att återspegla ändringarna i den nya budgetförordningen.

33. GD Internationellt samarbete och utvecklings kontrollsystem bygger på förhandskontroller som utförs innan de kostnader som redovisas av stödmottagare godkänns. Även i år tyder den felfrekvens som vi konstaterade – bland annat några fel i de slutgiltiga kostnadsredovisningar som hade granskats vid externa revisioner och utgiftskontroller i förväg – på brister i de kontrollerna.

KOMMISSIONENS SVAR

33. *Reviderade kravspecifikationer för utgiftskontroller antogs i slutet av mars 2018, och förväntas bidra till förbättrad prestanda hos förhandskontroller.*

([29]) Den angivna siffran är den bästa uppskattningen utifrån ett representativt urval på 117 transaktioner. Vi bedömer att felprocenten i populationen med 95 % säkerhet ligger mellan 2,8 och 10,2 % (den undre respektive övre felgränsen).

([30]) Informera stödmottagare om att GD Internationellt samarbete och utveckling kan komma att begära detaljerade styrkande handlingar innan kostnader godkänns. Inrätta en kontaktpunktsenhet som ska samordna relationerna med internationella organisationer.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Undersökning av procentsatsen för kvarstående fel 2017

34. År 2017 gjorde GD Internationellt samarbete och utveckling sin sjätte undersökning av procentsatsen för kvarstående fel för att uppskatta omfattningen av de fel som undgått alla de förvaltningskontroller som ska förhindra eller upptäcka och korrigera fel inom hela dess ansvarsområde ([31]). För andra året i rad uppskattades procentsatsen för kvarstående fel ligga under den väsentlighetsgräns på 2 % som kommissionen har fastställt ([32]).

35. I sin årliga verksamhetsrapport för 2017 har GD Internationellt samarbete och utveckling tagit bort avsnittet om undersökningens begränsning när det gäller omfattningen av kontroller av upphandlingsförfaranden, trots att begränsningen kvarstår.

36. I undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel 2017 var antalet transaktioner som inte substansgranskades eftersom man fullständigt förlitade sig på tidigare kontrollarbete (tidigare kontrollarbete) betydligt högre (67 % av transaktionerna) än i tidigare undersökningar (se ***ruta 6***), trots att handboken anger att man endast i sällsynta fall fullständigt får förlita sig på tidigare kontrollarbete ([33]). För de flesta transaktionerna från undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel som ingick i vårt granskningsurval ([34]) drog vi slutsatsen att det hade varit fel att fullständigt förlita sig på tidigare kontrollarbete eller att det saknades en lämplig motivering. Dessutom extrapolerades inte de fel som hade identifierats vid tidigare kontrollarbete till den ogranskade populationen, och i undersökningen förutsätts därför att den ogranskade populationen är utan fel. Detta påverkar procentsatsen för kvarstående fel.

KOMMISSIONENS SVAR

35. *Kommissionen anser att det var något överdrivet att peka på räckvidden för prövningen av upphandlingsförfaranden som en avgörande skillnad, eftersom revisorer för den kvarstående felprocenten granskar delar av upphandlingsförfarandena: de kontrollerar de grundläggande styrkande handlingarna (t.ex. meddelandet om upphandling, rapporter om öppnandet av anbuden, utvärderingsrapporter, tilldelningsbeslut etc.), men metoden för att uppskatta den kvarstående felprocenten föreskriver inte att urvalsprocessen ska upprepas (vare sig på kommissionsnivå eller stödmottagarnivå). I vissa fall kan revisorerna, på grundval av yrkeserfarenhet och en riskanalys, besluta att granska upphandlingsförfarandet i detalj.*

36. *Vid analysen av den kvarstående felprocenten för år 2017 tillämpades professionellt omdöme där det fanns utrymme för tolkning eller tolkning krävdes.*

På grundval av detta kommer kommissionen att överväga att utveckla metoden å att man mer förlitar sig på tidigare revisioner, inte bara i undantagsfall då internationella standarder tillämpats.

([31]) EUF:s och EU:s allmänna budget.
([32]) 2015: 2,2 %, 2016: 1,7 % och 2017: 1,18 %.
([33]) GD Internationellt samarbete och utveckling: *Residual Error Rate: Instruction Manual for Annual Measurement Exercise* (procentsats för kvarstående fel: instruktionshandbok för årliga mätningar), s. 26.
([34]) Slutsatsen efter vår granskning var att man i 26 av de 41 granskade transaktionerna inte fullständigt skulle ha förlitat sig på tidigare kontrollarbete.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

37. Förutom att man i så kraftigt ökad utsträckning fullständigt förlitade sig på tidigare kontrollarbete visade vår genomgång även att beräkningarna och extrapoleringarna av enskilda fel innehöll fel och inkonsekvenser. Felen påminner om dem som vi rapporterade om i vår årsrapport om EUF för 2014 ([35]).

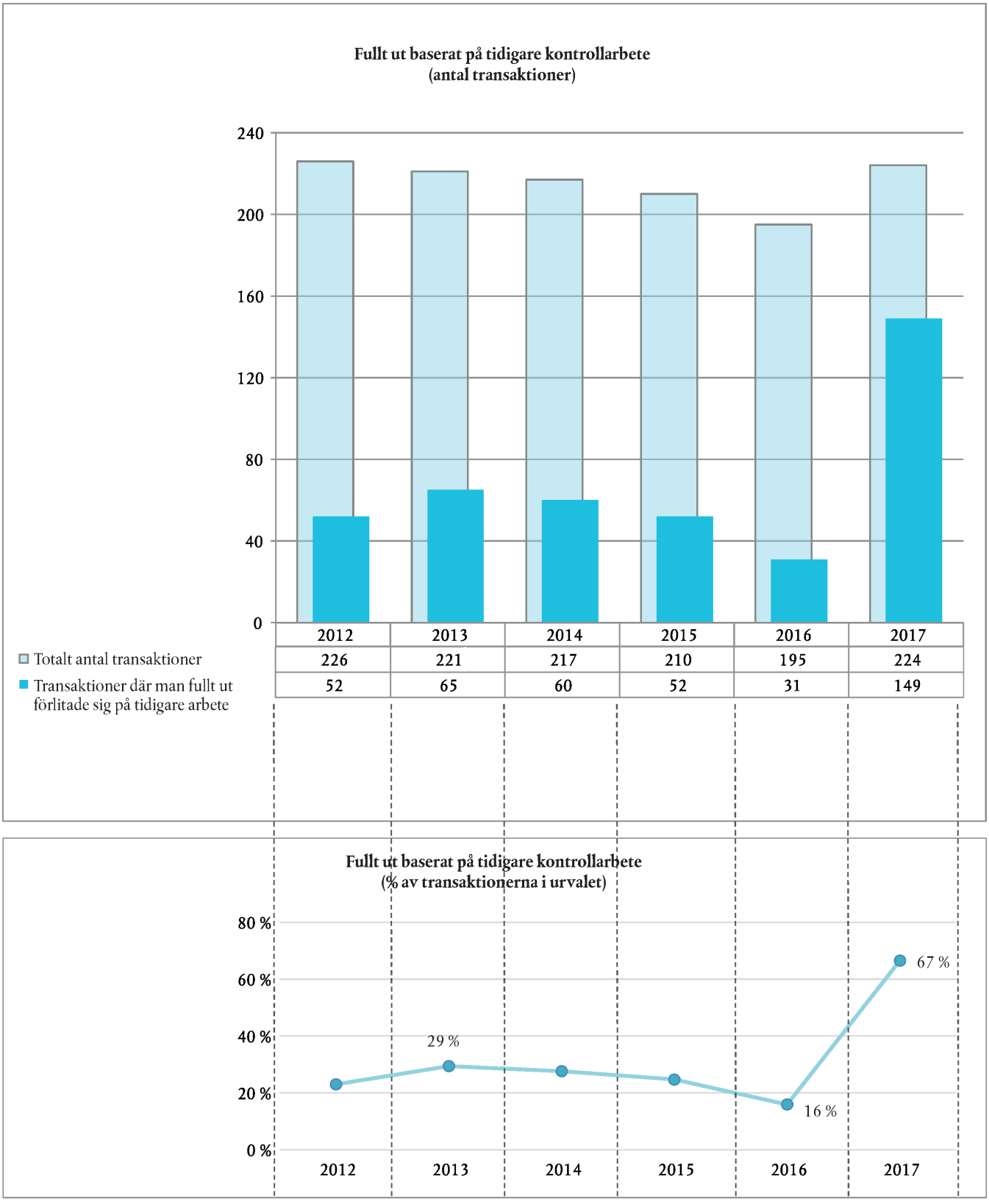
38. Kommissionen övervakade inte på lämpligt sätt uppdragstagarens arbete med utvärderingen av procentsatsen för kvarstående fel och kunde därför inte förhindra att problem uppstod.

KOMMISSIONENS SVAR

38. *Regelbundna möten har hållits för att i detalj övervaka undersökningens utveckling. Kommissionen försåg revisorerna för den kvarstående felprocenten med vägledning inom de gränser som föreskrivs av det absoluta behovet av oberoende och professionellt omdöme. Kommissionen föreslår dock att ytterligare förbättra sin övervakning för att i större detalj följa upp mer specifika aspekter, till exempel antalet fall där man helt och hållit förlitat sig på tidigare kontrollresultat.*

([35]) Se punkt 43 i revisionsrättens årsrapport om verksamheten under åttonde, nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF) för 2014 (EUT C 373, 10.11.2015, s. 289).

Ruta 6. – Trenden när det gäller det antal transaktioner där man fullt ut förlitar sig på tidigare kontrollarbete, 2012–2017

Transaktionerna där man fullt ut förlitade sig på tidigare kontrollarbete var som flest 2017 både i relativa (67 %) och absoluta (149 transaktioner) tal. Procentandelen där man fullt ut förlitade sig på tidigare kontrollarbete ökade kraftigt mellan 2016 och 2017. Den var även högre än vid den tidigare toppen 2013.

Källa: Europeiska revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Granskning av den årliga verksamhetsrapporten för 2017

39. Generaldirektören för GD Internationellt samarbete och utveckling gjorde två reservationer i sin revisionsförklaring för 2016, varav den ena gällde bidrag med direkt och indirekt förvaltning och den andra indirekt förvaltning via internationella organisationer, utvecklingsorgan och programkostnadsförslag. Den reservation som görs i revisionsförklaringen i den årliga verksamhetsrapporten för 2017 ([36]) gäller endast bidrag med direkt förvaltning.

40. Reservationen bygger på resultatet av undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel. Om samma försiktiga strategi hade tillämpats som tidigare år hade resultatet av undersökningen, och därmed revisionsförklaringen, sannolikt blivit ett annat.

40. *Reservationen grundar sig inte uteslutande på resultatet av denna undersökning av den kvarstående felprocenten. Den är resultatet av en riskanalys på grundval av revisionsrättens revisionsförklaringar och analyserna av den kvarstående felprocenten för de senaste tre åren. Man kan därför inte dra slutsatsen att det tillvägagångssätt som användes vid kontrollen av den kvarstående felprocenten sannolikt skulle ha lett till ett annat resultat när det gäller reservationer.*

Reservationen i den årliga verksamhetsrapporten för 2017 avser dessutom endast bidrag i direkt förvaltning, medan kombinationen av felprocent och riskbedömning under tidigare år ledde till reservationer på flera utgiftsområden. Detta innebär dock inte att kontrollinsatserna har minskats. I beskrivningen av reservationen förklaras att även om denna endast avser bidrag i direkt förvaltning kommer åtgärder som rör andra utgiftsområden, dvs. från tidigare år, också att fortsätta.

41. GD Internationellt samarbete och utveckling uppskattade att riskbeloppet vid utbetalning var 82,96 miljoner euro ([37]). Av det beloppet uppskattades att 13,08 miljoner euro (16 %) skulle komma att korrigeras genom dess kontroller under efterföljande år ([38]).

SLUTSATS OCH REKOMMENDATIONER

Slutsats

42. De samlade revisionsbevisen visar att räkenskaperna för EUF för det budgetår som slutade den 31 december 2017 i alla väsentliga avseenden ger en rättvisande bild av EUF:s finansiella ställning och det finansiella resultatet, kassaflödena och förändringarna i nettotillgångarna för året i enlighet med bestämmelserna i EUF:s budgetförordning och de redovisningsregler som räkenskapsföraren har antagit.

([36]) Se kapitel 2.1.5 i den årliga verksamhetsrapporten för 2017.

([37]) Den bästa försiktiga beräkningen av beloppet för de kostnader som godkänts under året men som inte uppfyllde de bestämmelser i kontraktet och lagstiftningen som gällde vid tidpunkten för betalningen.

([38]) Se GD Internationellt samarbete och utvecklings årliga verksamhetsrapport för 2017, s. 59.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

43. De samlade revisionsbevisen visar följande för det budgetår som slutade den 31 december 2017:

a) EUF:s intäkter innehöll inte några väsentliga fel.

b) EUF:s betalningstransaktioner innehöll väsentliga fel (se punkterna 17–28). Vår transaktionsgranskning, där även justerade resultat från undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel beaktades, resulterade i en uppskattad felnivå på 4,5 % (se ***bilaga 1***).

44. När det gäller undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel och den mindre försiktiga strategin och karaktären på, relevansen hos och volymen av de fel som vi upptäckte vid vår genomgång, drar vi slutsatsen att resultaten av årets undersökning inte kan jämföras med resultaten från tidigare år. De brister som vi fann påverkar resultat när det gäller procentsatsen för kvarstående fel 2017 (se punkterna 36–38).

45. För närvarande finns det inkonsekvenser mellan budgetprocessen (Europaparlamentet deltar inte) och processen för redovisningsskyldighet (Europaparlamentet deltar delvis i beviljandet av ansvarsfrihet) (se punkt 3 c). Ett eventuellt framtida införande av EUF i EU:s allmänna budget skulle kunna minska de risker som följer av inkonsekvenserna (att det årliga beviljandet av ansvarsfrihet för budgeten är konstlat och att Europaparlamentet saknar budgetbefogenheter).

Rekommendationer

46. ***Bilaga 3*** visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av de fyra rekommendationer som vi lämnade i årsrapporten för 2014 ([39]), av vilka GD Internationellt samarbete och utveckling hade genomfört ([40]) rekommendationerna 1, 2 och 4 fullt ut. Baserat på vår genomgång av 2017 års undersökning av procentsatsen för kvarstående fel anser vi att rekommendation 3 inte har genomförts (se punkt 37).

KOMMISSIONENS SVAR

44. *Man kan inte dra slutsatsen att ett annat tillvägagångssätt automatiskt skulle ha lett till ett annat resultat i fråga om felfrekvensen.*

46. *Kommissionen anser att rekommendationen är helt genomförd. Nya versioner av metoden för att uppskatta den kvarstående felprocenten och vägledningen för detta har utfärdats för att åtgärda de punkter som revisionsrätten tagit upp.*

([39]) Vi valde 2014 års rapport för årets uppföljning eftersom det sedan den gjordes bör ha gått tillräckligt lång tid för att kommissionen ska ha hunnit genomföra våra rekommendationer.

([40]) Syftet med uppföljningen var att kontrollera att korrigerande åtgärder hade införts och genomförts som svar på våra rekommendationer och inte att bedöma om genomförandet var ändamålsenligt.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER	KOMMISSIONENS SVAR
47. Utifrån denna uppföljning och våra granskningsresultat och slutsatser för 2017 rekommenderar vi att kommissionen från och med 2019	
— **Rekommendation 1:** noggrant följer genomförandet av undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel, framför allt att besluten om att fullt ut förlita sig på tidigare kontrollarbete helt överensstämmer med metoden och är motiverade (se punkt 36),	*Kommissionen godtar rekommendationen.* *Kommissionen föreslår att ytterligare förbättra sin övervakning för att i större detalj följa upp mer specifika aspekter, till exempel antalet fall där man helt och hållit förlitat sig på tidigare kontrollresultat.*
— **Rekommendation 2:** i den årliga verksamhetsrapporten återigen redogör för begränsningarna i undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel (se punkt 35),	*Kommissionen godtar rekommendationen.*
— **Rekommendation 3**: vidtar kraftfulla åtgärder för att se till att vägledningen om godkännande av kostnader verkligen tillämpas så att alltför stora regleringar undviks (se ***ruta 5***),	*Kommissionen godtar rekommendationen och kommer att undersöka hur man kan förtydliga den berörda vägledningen och se till att den följs.*
— **Rekommendation 4:** vidtar åtgärder för att säkerställa att endast uppkomna kostnader godkänns som kostnader för ITF-transaktioner (se punkt 22),	*Kommissionen godtar rekommendationen.* *Kommissionen kommer att vidta åtgärder för att förhindra att uppskattningar i AITF:s redovisning godkänns som utgifter.*
— **Rekommendation 5:** utarbetar en central resultatindikator för att övervaka åldern på de förskott som betalas till förvaltningsfonder (se punkt 10),	*Kommissionen godtar inte denna rekommendation.* *Enligt bokföringsreglerna redovisas EUF:s bidrag till EU:s förvaltningsfonder i EUF:s årsredovisning. De övervakas och kontrolleras på årsbasis. Dessutom övervakas absorptionsperioden för utestående åtaganden för EU:s förvaltningsfonder, som direkt påverkar dessa bidrags åldrande, i realtid genom nyckelresultatindikator 4 (absorptionskapaciteten för utestående åtaganden). Kommissionen anser därför att åldrandet av EUF:s bidrag till EU:s förvaltningsfonder övervakas adekvat och att inrättandet av ytterligare en nyckelresultatindikator inte är nödvändigt.*
— **Rekommendation 6:** föreslår en relevant lösning på inkonsekvenserna avseende EUF:s budget och redovisningsskyldigheten inom ramen för de pågående diskussionerna om bestämmelserna efter Cotonouavtalet (se punkt 45).	*Kommissionen godtar rekommendationen.* *Eftersom kommissionen redan lagt fram ett förslag anser den att rekommendationen genomförts.*

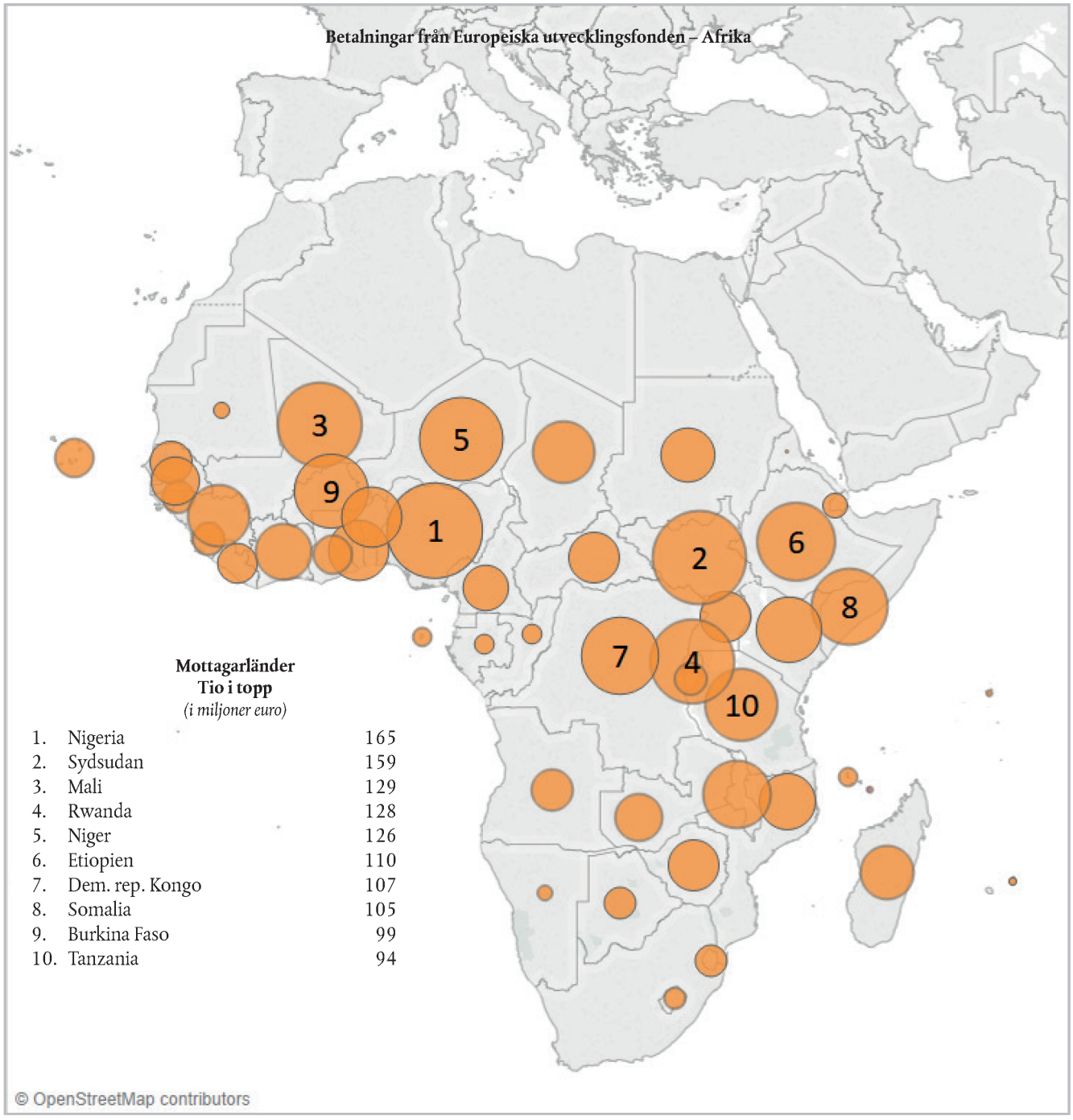
BILAGA 1

RESULTAT AV TRANSAKTIONSGRANSKNINGEN – EUROPEISKA UTVECKLINGSFONDEN

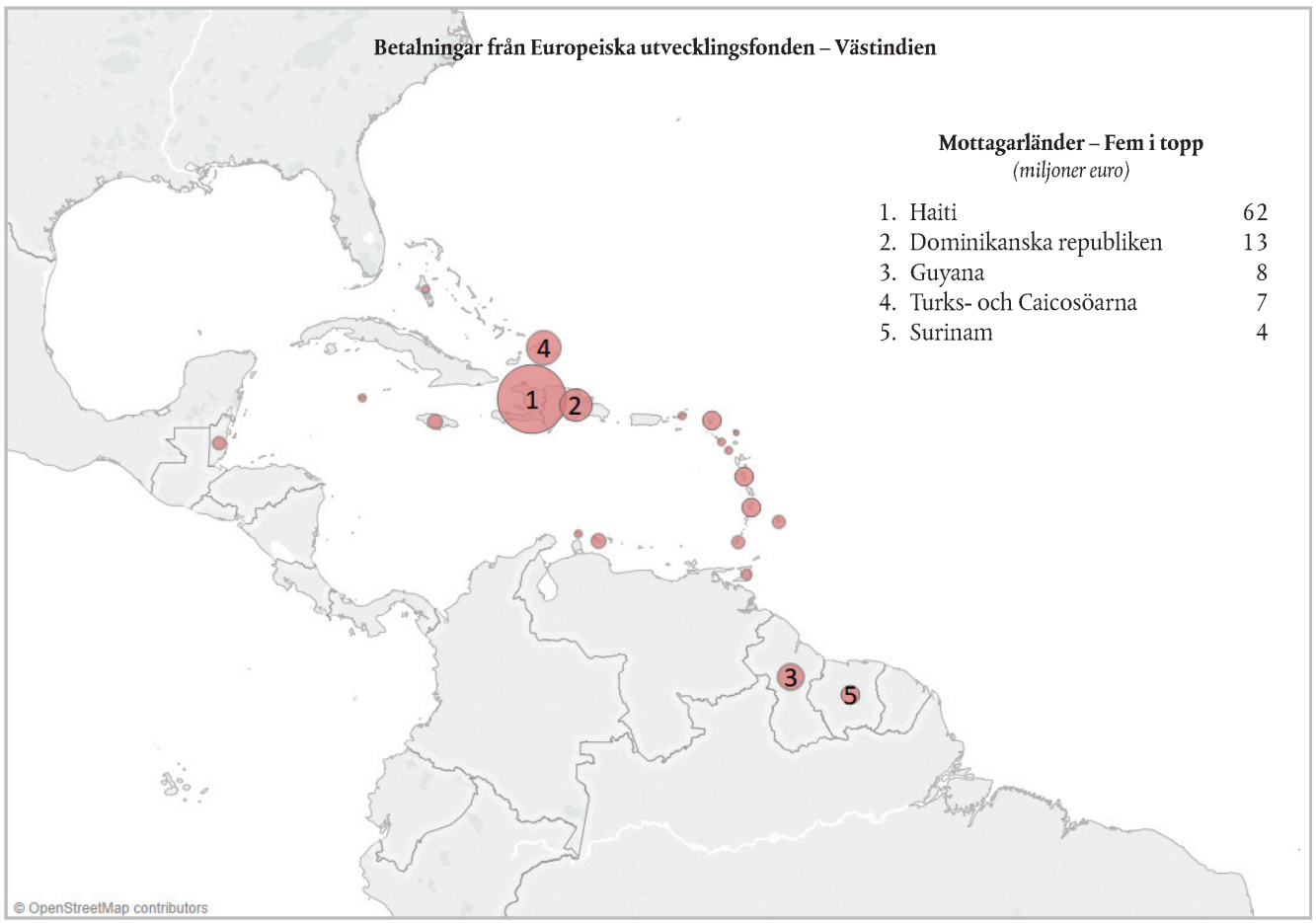
	2017	2016
URVALETS STORLEK OCH SAMMANSÄTTNING		
Totalt antal transaktioner	**142**	143
BERÄKNAD INVERKAN AV DE KVANTIFIERBARA FELEN		
Uppskattad felnivå	**4,5 %**	3,3 %
Övre felgräns	7,8 %	
Undre felgräns	1,2 %	

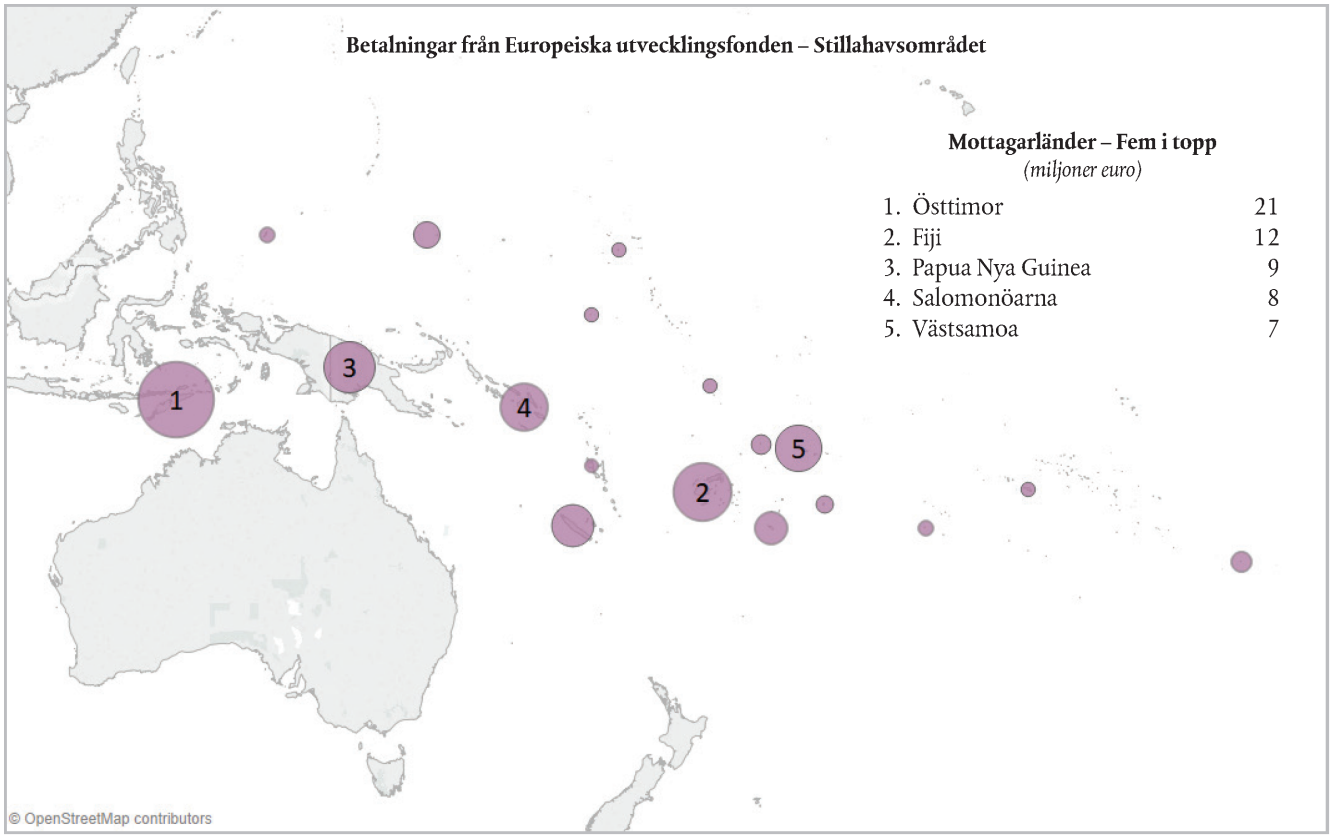
BILAGA 2

EUF-BETALNINGAR UNDER 2017 UPPDELADE PER DE STÖRSTA REGIONERNA

Källor: Kartbakgrund©OpenStreetMap, på licens genom Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 (CC BY-SA) och Europeiska revisionsrätten, baserat på åttonde, nionde, tionde och elfte EUF:s konsoliderade årsredovisning för 2017.

Källor: Kartbakgrund©OpenStreetMap, på licens genom Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 (CC BY-SA) och Europeiska revisionsrätten, baserat på åttonde, nionde, tionde och elfte EUF:s konsoliderade årsredovisning för 2017.

BILAGA 3

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE REKOMMENDATIONER – EUROPEISKA UTVECKLINGSFONDEN

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg						Kommissionens svar
		Har genomförts fullt ut	Har genomförts		Har inte genomförts	Ej tillämpligt	Otillräckliga bevis	
			i de flesta avseenden	i vissa avseenden				
2014	**Rekommendation 1:** EuropeAid bör införa och genomföra internkontrollförfaranden som garanterar att förfinansiering godkänns utifrån faktiskt uppkomna utgifter som inte inbegriper rättsliga åtaganden.	x						
	Rekommendation 2: EuropeAid bör förstärka systemkontrollen av att partnerländerna använder rätt växelkurs när budgetstödutbetalningar omvandlas till nationell valuta.	x						
	Rekommendation 3: EuropeAid bör tillsammans med den uppdragstagare som ansvarar för undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel se till att de problem som vi har konstaterat åtgärdas.				x			
	Rekommendation 4: EuropeAid bör förbättra sina indikatorer med avseende på målvärden, mot vilka kontrollernas effektivitet och kostnadseffektivitet ska mätas, sin kostnadsmetod och sina förfaranden och system för förvaltningsinformation för att mäta nyttan av kontroller.	x						

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV